

1 Johannes
Evangelie volgens Matteus
Evangelie volgens Markus
Evangelie volgens Johannes
Genesis
Eksodus
Numeri
Deuteronomium
Josua

Oorsig

Hierdie is 'n sorgvuldig gekeurde seleksie van antieke Griekse tekste wat bedoel is om die lering van Jesus die beste vas te vang, beide direk en deur Sy dissipels, asook die grondslag van Sy lering: die Wet van God. Oorweeg daarna om die boeke van die ander profete te lees (Psalms, Jesaja, Jeremia, Daniël, Jona, Hosea, ens.).

Vrywaring

Hierdie vertaling is geskep vanaf die oorspronklike Griekse Septuagint en Bisantynse tekste met groot taalmodelle. Om hierdie rede bevat dit baie artefakte van die kultuur en grammatika van die oorspronklike taal, maar kan ook foute bevat. As enigiets vreemd lyk, kontroleer asseblief die oorspronklike Grieks. As jy 'n fout vind, stuur dit asseblief per e-pos na jesuslord@joshuabible.com.

Lisensiëring

Jy het toestemming om hierdie vertaling gedeeltelik of in geheel te reproduseer en te versprei. Jy mag dit nie wysig of verkoop nie. Indien jy 'n fout vind, stuur asseblief 'n e-pos na jesuslord@joshuabible.com sodat ons dit kan regstel en jou 'n bygewerkte uitgawe kan verskaf.

1 Johannes

1 2 3 4 5

Evangelie volgens Matteus

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28

Evangelie volgens Markus

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

Evangelie volgens Johannes

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

Genesis

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46
47 48 49 50

Eksodus

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40

Numeri

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36

Deuteronomium

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31 32 33 34

Josua

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

1 Johannes

1

Dit wat van die begin af was, wat ons gehoor het, wat ons met ons oë gesien het, wat ons aanskou het en ons hande aangeraak het, aangaande die woord van die lewe, En die lewe was geopenbaar, en ons het gesien en ons getuig en ons verkondig aan julle die ewige lewe, wat by die Vader was en aan ons geopenbaar is. Dit wat ons gesien het en gehoor het, verkondig ons aan julle, sodat julle ook gemeenskap met ons kan hê, en ons gemeenskap is met die Vader en met sy Seun, Jesus Christus. En hierdie dinge skryf ons aan julle, sodat ons vreugde vervul kan wees.

En hierdie is die boodskap wat ons van hom gehoor het en aan julle verkondig, dat God lig is en daar geen duisternis in hom is nie. As ons sê dat ons gemeenskap met hom het en in die duisternis wandel, lieg ons en doen ons nie die waarheid nie, Maar as ons in die lig wandel, soos Hy self in die lig is, het ons gemeenskap met mekaar, en die bloed van Jesus Christus, sy Seun, reinig ons van alle sonde. As ons sê dat ons nie sonde het nie, bedrieg ons onself en die waarheid is nie in ons nie. As ons ons sondes bely, is Hy getrou en regverdig, sodat Hy ons die sondes vergewe en ons reinig van alle ongeregtigheid. As ons sê dat ons nie gesondig het nie, maak ons hom n leuenaar, en sy woord is nie in ons nie.

2

My kinders, hierdie dinge skryf ek aan julle sodat julle nie sondig nie, en as iemand sondig, het ons n voorspraak by die Vader, Jesus Christus die regverdige, En Hy is versoening vir ons

sondes, nie vir ons s'n alleen nie, maar ook vir dié van die hele wêreld. En hierin weet ons dat ons Hom geken het, as ons sy gebooie hou. Die een wat sê: Ek ken Hom, en sy gebooie nie onderhou nie, is n leuenaar, en in hom is die waarheid nie. Maar wie sy woord hou, waarlik in hom is die liefde van God volmaak gemaak. Hieraan weet ons dat ons in Hom is. Die een wat sê dat hy in Hom bly, behoort self ook so te wandel soos daardie Een gewandel het.

Broers, ek skryf nie n nuwe gebod aan julle nie, maar n ou gebod wat julle van die begin af gehad het; die ou gebod is die woord wat julle van die begin af gehoor het. Weer skryf ek n nuwe gebod aan julle, wat waar is in hom en in julle, omdat die duisternis verbygaan en die ware lig reeds skyn. Die een wat sê dat hy in die lig is, en sy broer haat, is in die duisternis tot nou toe. Die een wat sy broer liefhet, bly in die lig, en daar is geen struikelblok in hom nie. Maar hy wat sy broer haat, is in die duisternis en loop in die duisternis, en hy weet nie waarheen hy gaan nie, omdat die duisternis sy oë verblind het.

Ek skryf aan julle, klein kindertjies, dat julle sondes aan julle vergewe is deur sy naam. Ek skryf aan julle, vaders, omdat julle Hom geken het wat van die begin af is. Ek skryf aan julle, jong mans, omdat julle die bese oorwin het. Ek het vir julle geskryf, kinders, omdat julle die Vader geken het. Ek het vir julle geskryf, vaders, omdat julle Hom van die begin af geken het. Ek het vir julle geskryf, jong mans, omdat julle sterk is en die woord van God in julle bly en julle die bese oorwin het.

Moenie die wêreld liefhê nie, nog die dinge in die wêreld nie. As iemand die wêreld liefhet, is die liefde van die Vader nie in hom nie, omdat alles wat in die wêreld is, die begeerte van die vlees en

die begeerte van die oë en die grootspraak van die lewe, nie uit die Vader is nie, maar uit die wêreld is. En die wêreld gaan verby en die begeerte daarvan, maar hy wat die wil van God doen, bly tot in ewigheid.

Kinders, dit is die laaste uur, en soos julle gehoor het dat die antichris kom, so het daar nou baie antichrisse gekom, waaruit ons weet dat dit die laaste uur is. Hulle het uit ons uitgegaan, maar hulle was nie uit ons nie, want as hulle uit ons was, sou hulle met ons gebly het, maar sodat geopenbaar kan word dat nie almal uit ons is nie. En julle het n salwing van die Heilige, en julle weet alles. Ek het nie aan julle geskryf omdat julle die waarheid nie ken nie, maar omdat julle dit ken, en omdat elke leuen nie uit die waarheid is nie. Wie is die leuenaar as nie hy wat ontken dat Jesus die Christus is nie? Hierdie is die antichris, hy wat die Vader en die Seun ontken. Elke een wat die Seun ontken, het ook nie die Vader nie. Julle daarom, wat julle van die begin af gehoor het, laat dit in julle bly. As dit wat julle van die begin af gehoor het in julle bly, sal julle ook in die Seun en in die Vader bly. En hierdie is die belofte wat Hy aan ons beloof het, die ewige lewe. Hierdie dinge het ek aan julle geskryf aangaande dié wat julle mislei. En julle, die salwing wat julle van hom ontvang het, bly in julle, en julle het nie nodig dat iemand julle leer nie, maar soos die salwing self julle leer oor alles, en dit is waar en is nie valsheid nie, en soos dit julle geleer het, sal julle in hom bly. En nou, klein kindertjies, bly in Hom, sodat wanneer Hy geopenbaar word, ons vrymoedigheid mag hê en nie van Hom beskaamd hoef te wees by sy koms nie. As julle mag weet dat Hy regverdig is, weet dat elkeen wat geregtigheid doen uit Hom gebore is.

Sien watter soort liefde die Vader aan ons gegee het, sodat ons kinders van God genoem mag word. Daarom ken die wêreld julle nie, omdat dit Hom nie geken het nie. Geliefdes, nou is ons kinders van God, en dit is nog nie geopenbaar wat ons sal wees nie, maar ons weet dat as dit geopenbaar word, ons aan hom soortgelyk sal wees, omdat ons hom sal sien soos hy is. En almal wat hierdie hoop op Hom het, reinig homself, soos Hy rein is.

Almal wat die sonde doen, maak ook wetteloosheid, en die sonde is wetteloosheid. En julle weet dat daardie Een geopenbaar is sodat Hy ons sondes mag wegneem, en sonde is nie in Hom nie. Almal wat in Hom bly, sondig nie; almal wat sondig, het Hom nie gesien nie en het Hom nie geken nie. Kinders, niemand moet julle bedrieg nie. Die een wat geregtigheid doen, is regverdig, soos daardie Een regverdig is. Die een wat die sonde doen, is uit die duiwel, omdat die duiwel van die begin af sondig. Hiervoor is die Seun van God geopenbaar, sodat Hy die werke van die duiwel mag vernietig. Almal wat uit God gebore is, doen nie sonde nie, omdat sy saad in hom bly, en hy kan nie sondig nie, omdat hy uit God gebore is. Hierby is die kinders van God en die kinders van die duiwel duidelik. Elkeen wat nie geregtigheid doen nie, is nie van God nie, en hy wat nie sy broer liefhet nie. Dat hierdie die boodskap is wat julle van die begin af gehoor het, sodat ons mekaar liefhet. Nie soos Kain wat uit die bose was en sy broer geslagt het, en ter wille van wat het hy hom geslagt? Omdat sy werke boos was, maar dié van sy broer regverdig. Moenie verwonder wees nie, my broers, as die wêreld julle haat. Ons weet dat ons uit die dood in die lewe oorgegaan het, omdat ons die broers liefhet. Wie nie die broer liefhet nie, bly in die dood. Elke een wat sy broer haat, is n moordenaar, en julle weet dat geen moordenaar ewige lewe in homself het wat bly nie. In hierdie het ons die liefde geken, dat daardie Een vir ons sy siel geplaas het, en

ons behoort vir die broers ons siele te plaas. Wie maar die lewe van die wêreld het en sy broer sien wat nood het en sy hart van hom afsluit, hoe bly die liefde van God in hom? My kinders, laat ons nie liefhê met woorde of met die tong nie, maar in daad en waarheid. En hierby weet ons dat ons uit die waarheid is, en voor Hom sal ons ons harte oortuig, dat as ons hart ons veroordeel, dat God groter is as ons hart en alles ken. Geliefdes, as ons hart ons nie veroordeel nie, het ons vrymoedigheid teenoor God, en dit wat ons vra, ontvang ons van Hom, omdat ons sy geboorte hou en die dinge doen wat behaaglik is voor Hom. En hierdie is sy gebod, dat ons in die Naam van sy Seun Jesus Christus moet glo en mekaar moet liefhê soos Hy die gebod gegee het. En die een wat sy bevel onderhou, bly in Hom en Hy in hom. En hieraan weet ons dat Hy in ons bly, uit die Gees wat Hy aan ons gegee het.

4

Geliefdes, moenie elke gees glo nie, maar toets die geeste of hulle uit God is, omdat baie vals profete in die wêreld uitgegaan het. In hierdie ken julle die Gees van God: elke gees wat bely dat Jesus Christus in die vlees gekom het, is uit God. En elke gees wat nie bely dat Jesus Christus in die vlees gekom het nie, is nie uit God nie, en dit is die gees van die antichris waarvan julle gehoor het dat hy kom, en nou is hy reeds in die wêreld. Julle is uit God, kinders, en het hulle oorwin, omdat Hy wat in julle is groter is as hy wat in die wêreld is. Hulle is uit die wêreld, daarom praat hulle uit die wêreld en die wêreld hoor hulle. Ons is uit God, die een wat God ken hoor na ons. Wie nie uit God is nie, hoor nie na ons nie. Hieruit ken ons die gees van die waarheid en die gees van die dwaling.

Geliefdes, laat ons mekaar liefhê, omdat die liefde uit God is, en elkeen wat liefhet uit God gebore is en God ken. Hy wat nie liefhet nie, het God nie geken nie, want God is liefde. In hierdie is die liefde van God in ons geopenbaar, omdat God sy eniggebore Seun in die wêreld gestuur het sodat ons deur Hom mag lewe. Hierin is die liefde, nie dat ons God liefgehad het nie, maar dat Hy ons liefgehad het en sy Seun gestuur het as versoening vir ons sondes. Geliefdes, as God ons so liefgehad het, behoort ons ook mekaar lief te hê. God het niemand ooit gesien nie, as ons mekaar liefhet, bly God in ons en sy liefde is volmaak in ons. Hierby weet ons dat ons in Hom bly en Hy in ons, omdat Hy aan ons uit sy Gees gegee het. En ons het gesien en getuig dat die Vader die Seun as Verlosser van die wêreld gestuur het. Wie sou bely dat Jesus die Seun van God is, God bly in hom en hy in God. En ons het die liefde wat God in ons het, geken en geglo. God is liefde, en die wat in die liefde bly, bly in God en God in hom. In hierdie is die liefde met ons volmaak gemaak, sodat ons vrymoedigheid mag hê in die dag van die oordeel, omdat soos daardie Een is, so is ons ook in hierdie wêreld. Vrees is nie in die liefde nie, maar die volmaakte liefde gooi die vrees buite, omdat die vrees straf het, en hy wat vrees is nie volmaak gemaak in die liefde nie. Ons het hom lief, omdat Hy ons eerste liefgehad het. As iemand sê dat hy God liefhet, en sy broer haat, is hy n leuenaar, want hy wat nie sy broer liefhet wat hy gesien het nie, hoe kan hy God liefhê wat hy nie gesien het nie? En ons het hierdie gebod van Hom, dat hy wat God liefhet, ook sy broer moet liefhê.

5

Elkeen wat glo dat Jesus die Christus is, is uit God gebore, en elkeen wat die Verwekker liefhet, het ook die een lief wat uit Hom gebore is. Hierby weet ons dat ons die kinders van God liefhet,

wanneer ons God liefhet en sy gebooie onderhou. Want hierdie is die liefde van God, dat ons sy gebooie hou, en sy gebooie is nie swaar nie. omdat alles wat uit God gebore is die wêreld oorwin, en dit is die oorwinning wat die wêreld oorwin het, ons geloof. Wie is die een wat die wêreld oorwin, indien nie die een wat glo dat Jesus die Seun van God is nie? Hierdie is Hy wat gekom het deur water en bloed, Jesus Christus, nie in die water alleen nie, maar in die water en die bloed, en die Gees is die Een wat getuig, omdat die Gees die waarheid is. dat daar drie is wat getuig in die hemel, die Vader, die Woord en die Heilige Gees, en hierdie drie is een, en drie is daar wat getuig op die aarde die Gees en die water en die bloed, en die drie is een. As ons die getuienis van die mense ontvang, is die getuienis van God groter, omdat hierdie die getuienis van God is wat Hy aangaande sy Seun getuig het. Die wat in die Seun van God glo, het die getuienis in hom; die wat nie in God glo nie, het Hom n leuenaar gemaak, omdat hy nie geglo het in die getuienis wat God aangaande sy Seun getuig het nie. En hierdie is die getuienis, dat God ewige lewe aan ons gegee het, en hierdie lewe is in sy Seun. Die een wat die Seun het, het die lewe; die een wat nie die Seun van God het nie, het nie die lewe nie.

Hierdie dinge het ek aan julle geskryf wat in die naam van die Seun van God glo, sodat julle mag weet dat julle ewige lewe het, en sodat julle in die naam van die Seun van God mag glo. En hierdie is die vrymoedigheid wat ons tot Hom het, dat as ons iets vra volgens sy wil, Hy ons hoor. En as ons weet dat Hy ons hoor, wat ons ook al vra, weet ons dat ons die versoeke het wat ons van Hom gevra het. As iemand sy broer sien sondig n sonde wat nie na die dood toe is nie, sal hy vra, en Hy sal aan hom lewe gee, aan die wat sondig nie na die dood toe nie. Daar is sonde na die dood toe; nie oor daardie een sê ek dat hy moet vra nie. Alle ongeregtigheid is sonde, en daar is sonde wat nie tot die dood lei nie. Ons weet dat

almal wat uit God gebore is nie sondig nie, maar die Een wat uit God gebore is bewaar homself, en die bose raak hom nie. Ons weet dat ons uit God is, en die hele wêreld lê in die bose. Ons weet egter dat die Seun van God gekom het en aan ons verstand gegee het sodat ons die Ware mag ken, en ons is in die Ware, in sy Seun Jesus Christus. Hierdie is die ware God en die ewige lewe.

Kinders, bewaak julleself van die afgode, amen.

Evangelie volgens Matteus

1

Boek van die geslag van Jesus Christus, seun van Dawid, seun van Abraham. Abraham het Isak verwek, Isak het Jakob verwek, en Jakob het Judas en sy broers verwek. Judas het Phares en Zerah verwek uit Tamar, Phares het Hezron verwek, Hezron het Aram verwek, Aram het Aminadab verwek, Aminadab het Nahson verwek, en Nahson het Salmon verwek, Salmon het Boaz verwek uit Rahab, Boaz het Obed verwek uit Ruth, en Obed het Jesse verwek. Jesse het David die koning verwek. En David die koning het Salomo verwek uit die vrou van Uria, Solomon het Rehoboam verwek, Rehoboam het Abijah verwek, Abijah het Asa verwek, Asa het Jehoshaphat verwek, Jehoshaphat het Joram verwek, Joram het Uzziah verwek, Uzziah het Jotham verwek, Jotham het Ahaz verwek, Ahaz het Hezekiah verwek, Hezekiah het Manasse verwek, Manasse het Amon verwek, en Amon het Josia verwek. Josiah het Jechoniah en sy broers verwek tydens die deportasie na Babilon.

Ná die ballingskap van Babilon het Jegonias Seáltiël verwek, en Seáltiël het Serubbábel verwek. Zerubbabel het Abiud verwek, Abiud het Eliakim verwek, Eliakim het Azor verwek, Azor het Zadok verwek, Zadok het Achim verwek, en Achim het Eliud verwek, Eliud het Eleazar verwek, Eleazar het Matthan verwek, Matthan het Jakob verwek, Jakob het Josef verwek, die man van Maria, uit wie Jesus gebore is, wat Christus genoem word. Alle geslagte daarom van Abraham tot Dawid is veertien geslagte, en van Dawid tot die ballingskap van Babilon is veertien geslagte, en van die ballingskap van Babilon tot die Christus is veertien geslagte.

Die geboorte van Jesus Christus was so. Want sy moeder Maria was verloof aan Josef, maar voordat hulle saamgekom het, is sy bevind swanger te wees uit die Heilige Gees. Joseph maar, haar man, wat regverdig was en nie wou hê dat sy openlik beskaam word nie, het gewens om haar heimlik te skei. Maar terwyl hy hierdie dinge oorweeg het, kyk, n engel van die Here het aan hom in n droom verskyn en gesê: Josef, seun van Dawid, moenie vrees om Maria, jou vrou, te neem nie, want dit wat in haar verwek is, is uit die Heilige Gees. Sy sal n seun baar en jy sal sy naam Jesus noem, want hy sal sy volk van hulle sondes red. Hierdie alles het egter gebeur sodat vervul sou word wat deur die Here gespreek is deur die profeet wat gesê het, Kyk, die maagd sal in die baarmoeder hê en n seun baar, en hulle sal sy naam Emmanuel noem, wat vertaal word as God met ons.

Gewek uit die slaap, het Joseph gedoen soos die engel van die Here hom beveel het, en hy het sy vrou geneem En hy het haar nie geken totdat sy haar eersgebore seun gebaar het nie, en hy het sy naam Jesus genoem.

2

Maar toe Jesus in Bethlehem van Judea gebore is in die dae van koning Herodes, kyk, wyse manne van die ooste het in Jerusalem aangekom sê, Waar is die gebore Koning van die Jode? Want ons het sy ster in die ooste gesien en ons het gekom om Hom te aanbid. Toe koning Herodes dit gehoor het, was hy verontrus, en die hele Jerusalem saam met hom. En nadat hy al die hoofpriesters en skrifgeleerdes van die volk bymeakaargemaak het, het hy by hulle navraag gedoen waar die Christus gebore word. Hulle het egter vir hom gesê: In Betlehem van Judea, want so is dit geskryf deur die profeet, En jy Betlehem, land van Juda, is

geensins die kleinste onder die leiers van Juda nie, want uit jou sal n leier uitgaan wat my volk Israel sal wei.

Toe het Herodes die towenaars in die geheim geroep en presies van hulle die tyd van die verskyning van die ster bepaal. En nadat hy hulle na Betlehem gestuur het, het hy gesê: Gaan ondersoek presies aangaande die kind, en wanneer julle hom vind, rapporteer aan my, sodat ek ook kan kom en hom aanbid. Maar nadat hulle die koning gehoor het, het hulle gegaan, en kyk, die ster wat hulle in die ooste gesien het, het hulle voorgegaan totdat dit gekom het en bo waar die kind was, gestaan het. Maar toe hulle die ster gesien het, het hulle met baie groot vreugde verheug, En hulle het in die huis gekom en die kind saam met Maria, sy moeder, gesien, en hulle het neergeval en hom aanbid, en hulle het hul skatte oopgemaak en aan hom geskenke gebring, goud en wierook en mirre, En gewaarsku in n droom om nie na Herodes terug te keer nie, het hulle deur n ander weg na hulle land teruggekeer.

Nadat hulle teruggetrek het, kyk, n engel van die Here verskyn in n droom aan Josef en sê: Staan op, neem die kind en sy moeder en vlug na Egipte, en bly daar totdat ek aan jou sê, want Herodes is op die punt om die kind te soek om dit te vernietig. Maar hy het opgestaan en die kind en sy moeder in die nag geneem en na Egipte weggetrek. En hy was daar tot die dood van Herodes, sodat vervul sou word wat gespreek is deur die Here deur die profeet wat sê: Uit Egipte het Ek my Seun geroep.

Toe Herodes gesien het dat hy deur die magiërs bespot is, was hy baie kwaad, en hy het gestuur en al die kinders in Betlehem en in al die grense daarvan van twee jaar oud en jonger laat doodmaak, volgens die tyd wat hy presies by die magiërs uitgevind

het. Toe is vervul wat deur die profeet Jeremia gespreek is, wat gesê het, n Stem in Rama is gehoor, klaaggesang en geweene groot rou, Ragel wat weene oor haar kinders, en sy wou nie getroos word nie, omdat hulle nie meer is nie.

Maar nadat Herodes gesterf het, kyk, n engel van die Heer verskyn in n droom aan Josef in Egipte Sê, nadat jy opgestaan het, neem die kind en sy moeder en gaan na die land Israel, want dié wat die siel van die kind soek, het gesterf. Maar hy het opgestaan, die kind en sy moeder geneem en in die land Israel gekom.

Maar toe hy gehoor het dat Argélaos oor Judéa regeer in die plek van sy vader Herodes, het hy gevrees om daarheen te gaan, maar nadat hy in n droom gewaarsku is, het hy na die dele van Galiléa teruggetrek. En nadat hy gekom het, het hy in n stad genaamd Nasaret gewoon, sodat vervul sou word wat deur die profete gesê is, dat hy n Nasarener genoem sal word.

3

In daardie dae kom Johannes die Doper en preek in die wildernis van Judea. en sê: Bekeer julle, want die koninkryk van die hemele het naby gekom. Hierdie is immers hy wat deur die profeet Jesaja gespreek is wat sê: n Stem van een wat roep in die wildernis: Berei die pad van die Here, maak sy paaie reguit.

Hyself, maar John het sy kledingstuk van kameelhare gehad en n leergordel om sy lendene, en sy voedsel was sprinkane en wilde heuning. Toe het Jerusalem en die hele Judea en die hele omliggende streek van die Jordaan na hom uitgegaan, en hulle is in die Jordaan deur hom gedoop terwyl hulle hul sondes bely het.

Maar toe hy baie van die Fariseërs en Sadduseërs sien kom na sy doop, het hy vir hulle gesê: Addergebroedsel, wie het julle gewys om te vlug van die komende toorn? Maak daarom vrug waardig van die berou. En moenie dink om vir julleself te sê nie: Ons het Abraham as vader. Want Ek sê vir julle dat God in staat is om uit hierdie klippe kinders vir Abraham op te wek. Reeds lê die byl teen die wortel van die bome, daarom word elke boom wat nie goeie vrug voortbring nie afgekap en in die vuur gegooi.

Ek doop julle inderdaad in water tot berou, maar Hy wat na my kom is sterker as ek, wie se sandale ek nie bekwaam is om te dra nie, Hy sal julle doop in die Heilige Gees en vuur. Sy wangraaf is in sy hand en Hy sal sy dorsvloer deeglik skoon maak, en Hy sal sy graan in die skuur versamel, maar die kaf sal Hy met onuitblusbare vuur verbrand.

Toe kom Jesus van Galilea na die Jordan, na Johannes toe, om deur hom gedoop te word. Maar John het hom verhinder en gesê, Ek het nodig om deur jou gedoop te word, en jy kom na my? Maar Jesus het geantwoord en aan hom gesê: Laat dit net nou toe, want so is dit vir ons passend om alle geregtigheid te vervul. Toe laat hy hom toe. En nadat Jesus gedoop is, het Hy onmiddellik uit die water opgegaan, en kyk, die hemele is vir Hom oopgemaak, en Hy het die Gees van God soos n duif sien neerdaal en op Hom kom, En kyk, n stem uit die hemele wat sê: Hierdie is my geliefde Seun, in wie Ek n welbehae het.

4

Toe is Jesus deur die Gees na die wildernis gelei om deur die duiwel versoek te word, En nadat Hy veertig dae en veertig nagte gevas het, was Hy later honger. En die toetsers het na hom gekom

en gesê: As jy die Seun van God is, sê dat hierdie klippe brode word. Maar Hy het geantwoord en gesê: Dit is geskrywe: Die mens sal nie van brood alleen lewe nie, maar van elke woord wat uitgaan deur die mond van God. Toe neem die duiwel hom saam na die heilige stad en stel hom op die punttoring van die tempel. En sê vir hom: As jy die Seun van God is, gooi jouself af, want daar is geskrywe dat Hy sy engele sal beveel aangaande jou, en hulle sal jou op die hande ophang, sodat jy nie jou voet teen n steen stamp nie.

Jesus het weer vir hom gesê: Daar is geskrywe: Jy mag nie die Here jou God op die proef stel nie.

Weer neem die duiwel hom saam na n baie hoë berg, en wys aan hom al die koninkryke van die wêreld en hulle heerlikheid En sê vir hom, Al hierdie dinge sal ek aan jou gee, as jy val en my aanbid. Toe sê Jesus vir hom: Gaan weg agter my, Satan, want daar is geskrywe: Die Heer jou God sal jy aanbid en Hom alleen sal jy dien. Toe laat die duiwel hom, en kyk, engele het gekom en aan hom gedien.

Maar toe Jesus gehoor het dat Johannes oorgelewer is, het Hy na Galilea teruggetrek, En nadat Hy Nasaret verlaat het, het Hy gekom en in Kapernaum gewoon, die stad by die see, in die grense van Sebulun en Naftali. sodat vervul mag word wat gespreek is deur die profeet Jesaja wat sê, Land van Zebulun en land van Naphtali, pad van die see, anderkant die Jordaan, Galilea van die nasies, Die mense wat in duisternis sit, het n groot lig gesien, en vir die wat in die land en skaduwee van die dood sit, het n lig opgegaan.

Van toe het Jesus begin verkondig en sê: Bekeer julle, want die koninkryk van die hemele het naby gekom.

Terwyl Hy langs die see van Galilea geloop het, het Hy twee broers gesien, Simon wat Petrus genoem word en Andreas sy broer, wat n net in die see gewerp het, want hulle was vissers. En Hy sê vir hulle: Kom agter My aan, en Ek sal julle vissers van mense maak. Maar hulle het onmiddellik die nette nagelaat en hom gevolg. En het van daar verder gegaan en ander twee broers gesien, Jakobus die seun van Sebedeus en Johannes sy broer, in die skip met Sebedeus hulle vader, besig om hulle nette te herstel, en Hy het hulle geroep. Hulle het maar onmiddellik die skip en hul vader verlaat en Hom gevolg.

En Jesus het deur die hele Galilea rondgegaan en geleer in hulle sinagoges en die goeie nuus van die koninkryk verkondig en alle siekte en alle kwaal onder die volk genees. En die gerug van hom het weggegaan in die hele Sirië, en hulle het tot hom gebring almal wat sleg daaraan toe was met verskeie siektes en wat geteister was deur kwellinge, en demonbesetes en epileptici en verlamdes, en hy het hulle genees. En baie skares het hom gevolg van Galilea en Dekapolis en Jerusalem en Judea en van anderkant die Jordaan.

5

Maar toe Hy die skares gesien het, het Hy opgegaan na die berg, en nadat Hy gaan sit het, het sy dissipels na Hom toe gekom, En nadat Hy sy mond geopend het, het Hy hulle geleer en gesê, Geseënd is die armes in die gees, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemele. Geseënd is die wat treur, want hulle sal vertroos word. Geseënd is die sagmoediges, want hulle sal die

aarde beërf. Geseënd is die wat honger en dors na geregtigheid, want hulle sal versadig word. Geseënd is die barmhartiges, want hulle sal barmhartigheid ontvang. Geseënd is die wat rein van hart is, want hulle sal God sien. Geseënd is die vredemakers, want hulle sal seuns van God genoem word. Geseënd is die wat vervolgt word ter wille van geregtigheid, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemele. Geseënd is julle wanneer hulle julle verwyt en vervolgt, en elke bose woord teen julle sê terwyl hulle lieg, ter wille van My. Verblyd en juig, omdat julle beloning groot is in die hemele, want so het hulle die profete voor julle vervolgt.

Julle is die sout van die aarde, maar as die sout smakeloos word, waarmee sal dit gesout word? Dit is vir niks meer goed nie, behalwe om buite gegooi te word en deur die mense vertrap te word. Julle is die lig van die wêreld. n Stad wat bo-op n berg geleë is, kan nie verberg word nie. Nog steek hulle n lamp aan en plaas dit onder die mandjie nie, maar op die lampstaander, en dit skyn vir almal in die huis. Laat julle lig dus so skyn voor die mense, sodat hulle julle goeie werke kan sien en julle Vader wat in die hemele is, verheerlik.

Moenie dink dat Ek gekom het om die wet of die profete te vernietig nie; Ek het nie gekom om te vernietig nie, maar om te vervul. Waarlik, want Ek sê vir julle, totdat die hemel en die aarde verbygaan, sal nie een iota of een serif van die wet verbygaan nie, totdat alles gebeur het. Wie daarom een van hierdie minste gebooue verbreek en so die mense leer, sal die minste genoem word in die koninkryk van die hemele, maar wie dit doen en leer, hierdie een sal groot genoem word in die koninkryk van die hemele. Ek sê vir julle dat as julle geregtigheid nie meer oorvloedig is as dié van die skrifgeleerdes en Fariseërs nie, julle sal beslis nie ingaan in die koninkryk van die hemele nie. Julle het

gehoor dat dit aan die oues gesê is: Jy mag nie moord pleeg nie, en wie moord pleeg, sal skuldig staan voor die gerig. Maar Ek sê vir julle dat almal wat sonder rede kwaad word vir sy broer, skuldig sal wees aan die oordeel; wie ook al vir sy broer raka sê, sal skuldig wees voor die raad; en wie ook al dwaas sê, sal skuldig wees aan die gehenna van die vuur. As jy daarom jou gawe op die altaar offer en daar onthou dat jou broer iets teen jou het, Laat daar jou gawe voor die altaar, en gaan eers om met jou broer versoen te word, en kom dan terug en bied jou gawe aan. Wees vinnig welgesind teenoor jou teenstander terwyl jy met hom op die pad is, sodat die teenstander jou nie aan die regter oorlewer nie en die regter jou aan die assistent oorlewer nie, en jy in die gevangenis gegooi word nie Waarlik sê Ek vir jou, jy sal nie daarvandaan uitgaan totdat jy die laaste pennie terugbetaal het nie.

Julle het gehoor dat dit aan die ou mense gesê is: Jy sal nie egbreuk pleeg nie. Ek sê maar vir julle dat elkeen wat na n vrou kyk om haar te begeer, reeds owerspel met haar gepleeg het in sy hart. As jou regteroog jou laat struikel, ruk dit uit en gooi dit van jou af, want dit is beter vir jou dat een van jou ledemate vergaan en nie jou hele liggaam in die gehenna gegooi word nie. En as jou regterhand jou laat struikel, sny dit af en gooi dit van jou weg, want dit is beter vir jou dat een van jou ledemate vergaan en nie jou hele liggaam in gehenna gegooi word nie.

Dit was gesê: maar wie sy vrou skei, laat hom aan haar n egskeidingsbewys gee. Maar Ek sê vir julle dat wie sy vrou skei, behalwe op grond van hoerery, maak haar n egbreekster, en wie met n geskeide vrou trou, pleeg egbreuk.

Weer het julle gehoor dat dit aan die oudste gesê is: Jy sal nie vals sweer nie, maar jy sal aan die Here jou edes nakom. Maar Ek

sê vir julle om glad nie te sweer nie, nog by die hemel nie, omdat dit die troon van God is, Nog in die land nie, omdat dit die voetstoel van sy voete is, nog na Jerusalem nie, omdat dit die stad van die groot Koning is, Moenie by jou hoof sweer nie, omdat jy nie in staat is om een haar wit of swart te maak nie. Laat julle woord maar ja ja wees, nee nee; wat meer is as hierdie, is uit die bouse.

Julle het gehoor dat daar gesê is: Oog vir oog en tand vir tand. Maar Ek sê vir julle om nie die bouse te weerstaan nie, maar wie jou op die regter wang sal slaan, draai vir hom ook die ander een. En aan hom wat jou wil dagvaar en jou tuniek wil neem, laat hom ook die bokleed. en wie jou sal dwing een myl, gaan met hom twee Gee aan die een wat jou vra, en moenie wegdraai van die een wat van jou wil leen nie.

Julle het gehoor dat dit gesê is: Jy sal jou naaste liefhê en jou vyand haat. Maar Ek sê vir julle, hê julle vyande lief, seën die wat julle vervloek, doen goed aan die wat julle haat, en bid vir die wat julle mishandel en vervolg. sodat julle seuns van julle Vader in die hemele kan word, omdat Hy sy son laat opkom oor bouse en goeie en laat reën oor regverdiges en onregverdiges. As julle liefhet die wat julle liefhet, watter loon het julle? Doen die tolenaars nie ook dieselfde nie? En as julle net julle vriende groet, wat buitengewoons doen julle? Doen die belastinggaarders nie ook so nie? Julle sal daarom volmaak wees, net soos julle Vader in die hemele volmaak is.

6

Gee aandag dat julle nie jul aalmoese doen voor die mense om deur hulle gesien te word nie, anders het julle geen beloning van

julle Vader wat in die hemele is nie. Wanneer jy dus aalmoese gee, moenie n trompet voor jou blaas nie, net soos die skynheiliges doen in die sinagoges en in die strate, sodat hulle deur die mense verheerlik mag word. Waarlik sê Ek vir julle, hulle het reeds hulle loon ontvang. Maar wanneer jy aalmoese gee, moenie jou linkerhand laat weet wat jou regterhand doen nie, sodat jou barmhartigheid in die geheim kan wees, en jou Vader wat in die geheim sien, sal jou in die openbaar vergeld.

En wanneer jy bid, moenie wees soos die skynheiliges nie, omdat hulle daarvan hou om in die sinagoges en op die hoeke van die strate te staan en te bid, sodat hulle vir die mense kan verskyn. Waarlik, Ek sê vir julle dat hulle hul loon ontvang het. Maar jy, wanneer jy bid, gaan in jou binnekamer in, en nadat jy jou deur gesluit het, bid tot jou Vader wat in die verborgene is, en jou Vader wat in die verborgene sien, sal jou in die openbaar vergeld.

Bid maar moenie babbel nie, net soos die heidene, want hulle dink dat hulle in hulle veelwoordigheid gehoor sal word. Moenie daarom soos hulle wees nie, want julle Vader weet wat julle nodig het voordat julle Hom vra. Bid julle dus so: Ons Vader wat in die hemele is, laat u naam geheilig word, Laat u koninkryk kom, laat u wil geskied, soos in die hemel, so ook op die aarde, Gee ons vandag ons daaglikse brood, en vergeef aan ons ons skulde, soos ons ook vergeef aan ons skuldenaars En moenie ons in versoeking lei nie, maar verlos ons van die bose. Want aan U behoort die koninkryk en die krag en die heerlikheid tot in ewigheid, amen.

Want as julle die mense hulle oortredinge vergewe, sal julle hemelse Vader ook aan julle vergewe. Maar indien julle nie aan die mense hulle oortredinge vergeef nie, sal julle Vader ook nie julle oortredinge vergeef nie.

Wanneer julle egter vas, moenie word soos die skynheiliges somber nie, want hulle ontsierd hul gesigte sodat hulle aan die mense mag verskyn as vastende, waarlik sê Ek vir julle dat hulle hul loon ontvang het. Maar jy, wanneer jy vas, salf jou hoof en was jou gesig, sodat jy nie aan die mense verskyn as een wat vas nie, maar aan jou Vader wat in die verborgene is, en jou Vader wat in die verborgene sien, sal jou in die openbaar vergeld

Moenie vir julle skatte op die aarde versamel nie, waar mot en roes vernietig, en waar diewe inbreek en steel nie, Stoor maar vir julle skatte op in die hemel, waar nie mot nie roes vernietig nie, en waar diewe nie deurbreek of steel nie. Want waar julle skat is, daar sal julle hart ook wees.

Die lamp van die liggaam is die oog. As jou oog daarom eenvoudig is, sal jou hele liggaam vol lig wees. As jou oog boos is, sal jou hele liggaam donker wees. As die lig wat in jou is dus duisternis is, hoe groot is die duisternis!

Niemand is in staat om twee meesters te dien nie, want hy sal óf die een haat en die ander liefhê, óf aan die een vashou en die ander verag. Julle is nie in staat om God te dien en mammon nie.

Daarom sê Ek vir julle, moenie bekommerd wees oor julle lewe wat julle sal eet en wat julle sal drink nie, nog oor julle liggaam wat julle sal aantrek nie. Is die lewe nie meer as die voedsel nie, en die liggaam meer as die kleding nie? Kyk na die voëls van die hemel, omdat hulle nie saai nie, en nie oes nie, en nie in skure versamel nie, en julle hemelse Vader hulle voed. Is julle nie meer werd as hulle nie? Wie van julle kan deur bekommerd te wees een el by sy ouderdom voeg? En waaroor bekommer julle oor klere? Oorweeg die lelies van die veld hoe hulle groei: hulle arbei

nie en hulle spin nie, Ek sê egter vir julle dat selfs Salomo in al sy heerlikheid nie geklee was soos een van hierdie nie. As God die gras van die veld, wat vandag bestaan en môre in n oond gegooi word, so beklee, sal Hy nie veel meer julle beklee nie, kleingelowiges? Moenie daarom besorg wees en sê: Wat sal ons eet? of Wat sal ons drink? of Wat sal ons aantrek? nie. Want al hierdie dinge soek die nasies, want julle hemelse Vader weet dat julle al hierdie dinge nodig het. Soek maar eerste die koninkryk van God en sy geregtigheid, en al hierdie dinge sal aan julle bygevoeg word. Moenie daarom bekommerd wees oor môre nie, want môre sal oor sy eie sake bekommerd wees. Voldoende vir die dag is sy eie kwaad.

7

Moenie oordeel nie, sodat julle nie geoordeel mag word nie, Want in die oordeel wat julle oordeel, sal julle geoordeel word, en met die maat wat julle meet, sal dit vir julle gemeet word. Maar wat sien jy die splinter in die oog van jou broer, maar die balk in jou eie oog merk jy nie? Of hoe sal jy vir jou broer sê: Laat ek die splinter uit jou oog uitdryf, en kyk, die balk is in jou oog? Huigelaar, gooi eers die balk uit jou eie oog uit, en dan sal jy duidelik sien om die splinter uit jou broer se oog uit te gooi.

Moenie die heilige aan die honde gee nie, en moenie julle pêrels voor die varke gooi nie, sodat hulle dit nie met hul voete vertrap en omdraai en julle verskeur nie.

Vra, en dit sal aan julle gegee word; soek, en julle sal vind; klop, en dit sal vir julle oopgemaak word. Elke een wat vra, ontvang, en die een wat soek, vind, en vir die een wat klop, sal dit oopgemaak word. Of wie is daar uit julle n man wat, as sy seun

hom brood vra, nie n klip aan hom sal gee nie? En as hy vis vra, sal hy nie n slang aan hom gee nie? As julle dan, hoewel julle sleg is, weet om goeie geskenke aan julle kinders te gee, hoeveel te meer sal julle Vader wat in die hemele is, goeie dinge gee aan dié wat Hom vra?

Alles daarom, soveel as wat julle sou wil dat die mense aan julle doen, so moet julle ook aan hulle doen, want dit is die wet en die profete.

Gaan in deur die nou hek, want breed is die hek en wyd is die pad wat lei na die vernietiging, en baie is daar wat deur dit ingaan. Wat nou is die poort en verdruk is die pad wat na die lewe lei, en min is daar wat dit vind.

Gee aandag, maar wees versigtig vir die vals profete, wat na julle toe kom in skaapsklere, maar van binne is hulle roofgierige wolwe. Van hulle vrugte sal julle hulle ken. Versamel hulle nie van dorings druiwe of van distels vye nie? So maak elke goeie boom goeie vrugte, maar die rotte boom maak slegte vrugte. n Goeie boom kan nie slegte vrugte voortbring nie, en n rotte boom kan nie goeie vrugte voortbring nie. Elke boom wat nie goeie vrug maak nie, word afgekap en in die vuur gegooi. Daarom sal julle hulle aan hulle vrugte ken.

Nie almal wat vir my sê Here, Here sal ingaan in die koninkryk van die hemele nie, maar die een wat die wil doen van my Vader wat in die hemele is. Baie sal in daardie dag vir my sê: Here, Here, het ons nie in u naam geprofeteer nie, en in u naam demone uitgedryf nie, en in u naam baie kragte gedoen nie? En dan sal ek aan hulle bely dat ek julle nooit geken het nie; vertrek van my af, julle wat wetteloosheid werk.

Elkeen daarom wat my hierdie woorde hoor en dit doen, sal ek hom vergelyk met n wyse man wat sy huis op die rots gebou het, En die reën het neergekom en die riviere het gekom en die winde het gewaai en teen daardie huis geslaan, en dit het nie geval nie, want dit was op die rots gefundeer. En elkeen wat my hierdie woorde hoor en hulle nie doen nie, sal gelyk gemaak word aan n dwaas man wat sy huis op die sand gebou het, En die reën het gekom, en die riviere het gekom, en die winde het gewaai, en hulle het teen daardie huis geklop, en dit het geval, en die val daarvan was groot.

En dit het gebeur toe Jesus hierdie woorde voltooi het, was die skares verbaas oor sy onderrig, Hy was hulle immers aan die leer asof Hy gesag gehad het, en nie soos die skrifgeleerdes nie.

8

Maar toe Hy van die berg afgedaal het, het baie skares Hom gevolg. En kyk, n melaatse het gekom en hom aanbid en gesê: Here, as U wil, kan U my reinig. En Jesus het sy hand uitgestrek en hom aangeraak en gesê: Ek wil, word gereinig. En onmiddellik is sy melaatsheid gereinig. En Jesus sê vir hom: Sien dat jy dit aan niemand sê nie, maar gaan wys jouself aan die priester en offer die geskenk wat Moses beveel het as n getuienis vir hulle.

Maar toe Hy in Kapernaum ingekom het, het n senturio na Hom toe gekom en Hom gesmeek en gesê, Here, my kind lê in die huis verlam en word verskriklik gepynig. En Jesus sê vir hom: Ek sal kom en hom genees. En die senturio het geantwoord en gesê: Heer, ek is nie bekwaam dat U onder my dak ingaan nie, maar sê slegs n woord, en my dienaar sal genees word. En want ek is n man onder gesag, wat soldate onder myself het, en ek sê vir

hierdie een, gaan, en hy gaan, en vir n ander, kom, en hy kom, en vir my slaaf, doen dit, en hy doen dit. Maar toe Jesus dit hoor, het Hy verwonder en vir die wat Hom gevolg het gesê: Waarlik, Ek sê vir julle, selfs in Israel het Ek nie so n groot geloof gevind nie. Maar Ek sê vir julle dat baie van die ooste en weste sal kom en sal neerlê saam met Abraham en Isak en Jakob in die koninkryk van die hemele. Maar die seuns van die koninkryk sal uitgegooi word in die buitenste duisternis; daar sal die geweene en die gekners van die tande wees. En Jesus sê vir die senturio: Gaan, en soos jy geglo het, laat dit vir jou gebeur. En sy dienaar is in daardie uur genees.

En Jesus het in die huis van Petrus gekom en sy skoonmoeder wat lê en aan koors ly, gesien. En Hy het haar hand aangeraak, en die koors het haar verlaat, en sy het opgestaan en haar aan Hom bedien. Maar toe dit aand geword het, het hulle baie wat deur demone besete was aan hom gebring, en hy het die geeste met n woord uitgedryf en almal wat siek was genees, Sodat vervul mag word wat gesprek is deur Jesaja die profeet wat sê: Hy self het ons swakhede geneem en die siektes gedra.

Maar toe Jesus baie skares rondom Hom sien, het Hy beveel om na die oorkant te gaan. En een skrifgeleerde het na Hom toe gekom en aan Hom gesê: Onderwyser, ek sal U volg waarheen U ook al gaan. En Jesus sê vir hom: Die jakkalse het holtes en die voëls van die hemel het neste, maar die Seun van die mens het nie n plek waar Hy sy kop kan neerlê nie. Maar n ander van sy dissipels het tot Hom gesê: Heer, laat my toe om eers te gaan en my vader te begrawe. Maar Jesus het vir hom gesê, volg My, en laat die dooies hulle eie dooies begrawe.

En nadat Hy in die skip geklim het, het sy dissipels Hom gevolg. En kyk, n groot aardbewing het in die see gebeur, sodat die

skip deur die golwe bedek is, maar hy het geslaap. En sy dissipels het nader gekom en hom wakker gemaak en gesê: Heer, red ons, ons vergaan. En Hy sê vir hulle: Waarom is julle so bang, kleingelowiges? Toe het Hy opgestaan en die winde en die see berispe, en daar het n groot stilte gekom. Die mense het egter verbaas gesê: Wat soort persoon is hierdie, dat selfs die winde en die see aan hom gehoorsaam?

En toe Hy na die oorkant gekom het, na die land van die Gergeseners, het twee besetenes Hom ontmoet wat uit die grafte uitgekom het, baie gevaarlik, sodat niemand sterk genoeg was om deur daardie pad verby te kom nie. En kyk, hulle het uitgeroep en gesê: Wat het ons met jou te doen, Jesus, Seun van God? Het jy voor die tyd hierheen gekom om ons te kwel? Daar was ver van hulle n groot trop varke wat wei. Die demone het hom egter dringend versoek en gesê: As U ons uitdryf, laat ons toe om in die trop varke te gaan. En Hy het vir hulle gesê: Gaan. En hulle wat uitgegaan het, het weggegaan in die trop varke, en kyk, die hele trop varke het van die steil bank af in die see gestorm en in die waters gesterf. Die weidendes het egter gevlug, en nadat hulle na die stad gegaan het, het hulle alles gerapporteer, ook wat met die demonbesete manne gebeur het. En kyk, die hele stad het uitgegaan om Jesus te ontmoet, en toe hulle Hom gesien het, het hulle Hom gesmeek om van hulle grense te vertrek.

9

En nadat Hy in die skip geklim het, het Hy oorgesteek en in sy eie stad gekom. En kyk, hulle het aan Hom n verlamde gebring wat op n bed lê, en toe Jesus hulle geloof sien, het Hy aan die verlamde gesê: Neem moed, kind, jou sondes is vergewe. En kyk, sommige van die skrifgeleerdes het by hulleself gesê: Hierdie een

laster. En Jesus het hulle gedagtes gesien en gesê: Waarom dink julle beseerde dinge in julle harte? Want wat is makliker, om te sê: Jou sondes is vergewe, of om te sê: Staan op en loop? So dat julle mag weet dat die Seun van die mens gesag het op die aarde om sondes te vergewe, sê Hy toe vir die verlamde: Staan op, tel jou bed op en gaan na jou huis toe. En nadat hy opgestaan het, het hy na sy huis toe gegaan. Maar toe die skares dit gesien het, het hulle verwonder en God verheerlik wat sulke gesag aan die mense gegee het.

En terwyl Jesus van daar verbygegaan het, het Hy 'n man gesien wat by die tolhuis sit, Matthew genoem, en Hy sê vir hom, volg My. En hy het opgestaan en hom gevolg. En dit het gebeur terwyl Hy in die huis aangelê het, en kyk, baie belastingvaarders en sondaars het gekom en saam met Jesus en sy dissipels aangelê. En die Fariseërs, toe hulle dit gesien het, het aan sy dissipels gesê: Waarom eet julle onderwyser saam met die tollenaars en sondaars? Maar Jesus het gehoor en vir hulle gesê: Die sterkes het nie 'n dokter nodig nie, maar die wat sleg daaraan toe is. Gaan maar en leer wat dit is: Ek wil barmhartigheid hê en nie offer nie. Want Ek het nie gekom om regverdiges te roep nie, maar sondaars tot berou.

Toe nader die dissipels van Johannes Hom en sê: Waarom was ons en die Fariseërs baie, maar u dissipels was nie? En Jesus het vir hulle gesê: Kan die seuns van die bruidsvertrek treur so lank as wat die bruidegom by hulle is? Maar daar sal dae kom wanneer die bruidegom van hulle weggeneem word, en dan sal hulle vas. Niemand sit egter 'n lap ongekrompte doek op 'n ou kledingstuk nie, want die volheid daarvan neem weg van die kledingstuk, en 'n erger skeur ontstaan. Hulle gooi ook nie nuwe wyn in ou wysakke nie, want andersins bars die wysakke, en die

wyn word uitgestort en die wynsakke sal vergaan, maar hulle gooi nuwe wyn in nuwe wynsakke, en albei word bewaar.

Terwyl hy hierdie dinge aan hulle gesê het, het n heerser genader en hom aanbid en gesê dat sy dogter nou net gesterf het, maar kom, plaas jou hand op haar en sy sal lewe. En Jesus het opgestaan en hom gevolg, en sy dissipels ook. En kyk, n vrou wat twaalf jaar lank aan bloeding gely het, het van agter nader gekom en aan die franje van sy kleed geraak. Sy het immers by haarself gesê: As ek slegs sy kleed aanraak, sal ek gesond word. Maar Jesus het gedraai en haar gesien en gesê, neem moed, dogter, jou geloof het jou gered. En die vrou was gered van daardie uur af. En Jesus het in die huis van die heerser gekom en die fluitspelers en die skare wat lawaaiig was, gesien en sê vir hulle, Trek terug, want die dogtertjie het nie gesterf nie, maar slaap. En hulle het hom uitgelag. Maar wanneer die skare uitgedryf was, het hy ingegaan en haar hand gegryp, en die meisie het opgestaan. En hierdie gerug het deur daardie hele land versprei.

En terwyl Jesus daarvandaan verbygegaan het, het twee blindes Hom gevolg wat uitgeroep en gesê het: Wees barmhartig met ons, Seun van Dawid. Maar toe Hy in die huis gekom het, het die blindes na Hom toe gekom, en Jesus sê vir hulle: Glo julle dat Ek in staat is om dit te doen? Hulle sê vir Hom: Ja, Here. Toe raak Hy aan hulle oë en sê: Volgens julle geloof, laat dit aan julle geskied. En hulle oë is geopen, en Jesus het hulle streng gewaarsku en gesê: Sien toe dat niemand dit te wete kom nie. Maar hulle wat uitgegaan het, het die nuus oor hom in daardie hele land versprei.

Maar terwyl hulle uitgaan, kyk, hulle het aan Hom n stom man gebring wat demonbeset was. En nadat die demoon uitgedryf

is, het die stomme gepraat, en die skares was verwonderd en het gesê dat dit nog nooit so in Israel verskyn het nie. Maar die Fariseërs het gesê: Deur die heerser van die demone dryf hy die demone uit.

En Jesus het rondgegaan deur al die stede en die dorpe, en Hy het onderrig gegee in hulle sinagoges en die goeie nuus van die koninkryk verkondig en alle siekte en alle kwaal onder die volk genees.

Toe Hy die skares gesien het, het Hy medelye met hulle gehad, omdat hulle uitgeput en neergegooi was soos skape wat nie n herder het nie. Toe sê Hy vir sy dissipels: Die oes is inderdaad groot, maar die werkers is min. Bid daarom die Here van die oes dat Hy werkers in sy oes mag uitstuur.

10

En nadat Hy Sy twaalf dissipels geroep het, het Hy aan hulle gesag gegee oor onrein geeste, sodat hulle dit kon uitdryf en elke siekte en elke kwaal kon genees. Van die twaalf apostels is die name hierdie: eerste Simon, genoem Petrus, en Andreas sy broer, Jakobus die seun van Sebedeus en Johannes sy broer, Philip en Bartholomeus, Thomas en Mattheus die tollenaar, Jakobus die seun van Alfeus en Lebbeus die wat genoem is Taddeus, Simon die Kanaäniet en Judas die Iskariot, wat hom ook oorhandig het.

Hierdie twaalf het Jesus gestuur nadat Hy aan hulle beveel het en gesê het: Moenie na die pad van die nasies gaan nie, en moenie n stad van die Samaritane binnegaan nie, Gaan maar eerder na die verlore skape van die huis van Israel. Maar terwyl julle gaan, verkondig en sê dat die koninkryk van die hemele naby

gekom het. Genees siekes, reinig melaatses, wek dooies op, dryf demone uit; vrylik het julle ontvang, gee vrylik. Moenie goud, silwer of brons in julle gordels verkry nie, Nie n sak vir die pad nie, nog twee tunieke, nog sandale, nog n staf nie, want die werker is sy voedsel waardig. In watter stad of dorp julle ook al ingaan, vra uit wie daarin waardig is, en bly daar totdat julle weggaan. Maar wanneer julle die huis binnegaan, groet dit en sê: Vrede vir hierdie huis. En indien die huis waarlik waardig is, laat julle vrede daarop kom; maar indien dit nie waardig is nie, laat julle vrede na julle terugkeer. En wie as nie julle ontvang nie, ook nie die woorde van julle hoor nie, gaan uit buite daardie huis of daardie stad en skud die stof van julle voete af. Waarlik, Ek sê vir julle, dit sal meer verdraaglik wees vir die land van Sodom en Gomorra in die dag van die oordeel as vir daardie stad.

Kyk, Ek stuur julle soos skape te midde van wolwe; wees daarom wys soos die slange en onskuldige soos die duif. Gee maar aandag vir die mense, want hulle sal julle oorlewer in vergaderings en in hulle sinagoges sal hulle julle gesel. En julle sal voor leiers en konings gebring word ter wille van my, tot n getuienis aan hulle en aan die nasies. Wanneer hulle julle egter oorlewer, moenie besorg wees oor hoe of wat julle sal spreek nie, want dit sal aan julle gegee word in daardie uur wat julle sal spreek. Want dit is nie julle wat spreek nie, maar die Gees van julle Vader wat in julle spreek. Maar n broer sal sy broer tot die dood oorlewer en n vader sy kind, en kinders sal teen hulle ouers opstaan en hulle sal doodmaak. En julle sal deur almal gehaat word vanweë my naam, maar die een wat tot die einde volhard het, sal gered word. Wanneer hulle julle egter in hierdie stad vervolg, vlug na die ander een, want waarlik sê ek vir julle, julle sal nie die stede van Israel voltooi nie, totdat die Seun van die mens kom. n Dissipel is nie bo sy onderwyser nie, en n slaaf is nie bo sy

heer nie. Dit is voldoende vir die dissipel dat hy word soos sy onderwyser, en die slaaf soos sy heer. As hulle die meester van die huis Beëlsebul genoem het, hoeveel te meer sy huisgenote? Moenie hulle daarom vrees nie, want niks is bedek wat nie ontbloot sal word nie, en niks verborge wat nie geken sal word nie. Wat ek vir julle in die duisternis sê, sê dit in die lig, en wat julle in die oor hoor, verkondig dit op die dakke. En moenie vrees vir dié wat die liggaam doodmaak nie, maar die siel nie kan doodmaak nie; vrees eerder Hom wat beide siel en liggaam kan vernietig in die hel. Word twee mossies nie vir n assarion verkoop nie? En een van hulle sal nie op die aarde val sonder julle Vader nie. Maar selfs al die hare van julle kop is getel. Moenie daarom bang wees nie, julle is meer werd as baie mossies.

Almal daarom wat My voor die mense sal bely, sal Ek ook hom bely voor my Vader wat in die hemele is, Wie ook al my voor die mense sou ontken, sal ek hom ook ontken voor my Vader wat in die hemele is.

Moenie dink dat Ek gekom het om vrede op die aarde te bring nie; Ek het nie gekom om vrede te bring nie, maar n swaard. Hulle het gekom om n man teen sy vader te verdeel, en n dogter teen haar moeder, en n bruid teen haar skoonmoeder. En n man se vyande is sy eie huisgenote.

Hy wat vader of moeder meer liefhet as My, is My nie waardig nie, en hy wat seun of dogter meer liefhet as My, is My nie waardig nie, En wie nie sy kruis neem en My volg nie, is My nie waardig nie. Die een wat sy siel gevind het, sal dit verloor, en die een wat sy siel ter wille van my verloor het, sal dit vind.

Die wat julle ontvang, ontvang my, en die wat my ontvang, ontvang Hom wat my gestuur het. Hy wat n profeet ontvang in die naam van n profeet, sal die loon van n profeet ontvang, en hy wat n regverdige ontvang in die naam van n regverdige, sal die loon van n regverdige ontvang. En wie ook al een van hierdie kleintjies net n beker koue water gee in die naam van n dissipel, waarlik sê Ek vir julle, hy sal sy loon sekerlik nie verloor nie.

11

En dit het gebeur toe Jesus klaar was met die instruering van sy twaalf dissipels, het Hy van daar vertrek om te onderrig en te verkondig in hulle stede.

Johannes het maar in die tronk van die werke van Christus gehoor en twee van sy dissipels gestuur Hy het vir hom gesê: Is jy die een wat kom, of moet ons n ander verwag? En Jesus het hulle geantwoord en gesê: Gaan rapporteer aan Johannes wat julle hoor en sien, Blindes sien weer en lames loop, melaatses word gereinig en dowes hoor, dooies word opgewek en aan armes word die goeie nuus verkondig. En geseënd is hy wat nie aan my aanstoot neem nie.

Terwyl hierdie mense besig was om te gaan, het Jesus begin om vir die skares te sê aangaande Johannes: Wat het julle in die wildernis uitgegaan om te aanskou? n Riet wat deur die wind geskud word? Maar wat het julle uitgegaan om te sien? n Mens in sagte klere geklee? Kyk, die wat sagte klere dra, is in die huise van die konings. Maar waarvoor het julle uitgegaan om te sien? n Profeet? Ja, Ek sê vir julle, en meer as n profeet. Hierdie is immers hy aangaande wie dit geskryf is: Kyk, ek stuur my boodskapper voor jou gesig, wat jou pad voor jou sal voorberei.

Waarlik, Ek sê vir julle, daar het nie opgestaan onder die wat uit vroue gebore is een groter as Johannes die Doper nie, maar die minste in die koninkryk van die hemele is groter as hy. Van die dae van Johannes die Doper tot nou word die koninkryk van die hemele met geweld geneem, en gewelddadiges gryp dit. Want al die profete en die wet het tot Johannes geprofeteer. En as julle dit wil aanvaar, hy is Elias wat sou kom. Hy wat ore het om te hoor, laat hom hoor.

Maar met wie sal ek hierdie generasie vergelyk? Dit is soortgelyk aan kinders wat in die markpleine sit, wat na hulle metgeselle uitroep en sê, Ons het die fluit vir julle gespeel, en julle het nie gedans nie; ons het n klaglied vir julle gesing, en julle het nie getreur nie. Want Johannes het gekom, nie etende nie, nie drinkende nie, en hulle sê hy het n demon. Die Seun van die mens het gekom en geëet en gedrink, en hulle sê: Kyk, n man wat n vretgat en n wyndrinker is, n vriend van tollenaars en sondaars. En die wysheid is geregverdig deur haar kinders.

Toe het Hy begin om die stede te verwyf waarin die meeste van sy kragte plaasgevind het, omdat hulle nie berou gehad het nie. Wee jou, Chorazin, wee jou, Bethsaida, want as die kragte wat in julle plaasgevind het in Tirus en Sidon plaasgevind het, sou hulle lankal in sak en as sittende bekeer het. Behalwe Ek sê vir julle, dit sal meer verdraaglik wees vir Tirus en Sidon in die dag van die oordeel as vir julle. En jy, Kapernaum, wat tot die hemel verhoog is, sal tot in die doderyk afgebring word, want as die kragte wat in jou gebeur het in Sodom gebeur het, sou hulle tot vandag toe gebly het. Behalwe Ek sê vir julle dat dit vir die land van Sodom meer verdraaglik sal wees in die dag van die oordeel as vir jou.

In daardie tyd het Jesus geantwoord en gesê: Ek dank U, Vader, Heer van die hemel en die aarde, dat U hierdie dinge verberg het van die wyse en verstandige, en dit aan kleinkinders geopenbaar het, Ja, die Vader, omdat dit so u welbehag was. Alles is aan my oorgelewer deur my Vader, en niemand ken die Seun nie, behalwe die Vader, en niemand ken die Vader nie, behalwe die Seun en aan wie die Seun wil openbaar. Kom na my toe, almal wat arbeid en belas is, en Ek sal julle rus gee. Neem my juk op julle en leer van my, want ek is sagmoedig en nederig van hart, en julle sal rus vind vir julle siele, Want my juk is goed en my las is lig.

12

In daardie tyd het Jesus op die sabbat deur die graanvelde gegaan, en sy dissipels was honger, en hulle het begin om are van graan te pluk en te eet. Die Fariseërs het dit egter gesien en aan hom gesê: Kyk, jou dissipels doen wat nie geoorloof is om op die sabbat te doen nie. Maar Hy het vir hulle gesê, Het julle nie gelees wat Dawid gedoen het toe hy honger was nie, hy en dié wat met hom was? hoe hy in die huis van God ingegaan het en die brode van die voorstelling geëet het, wat dit nie vir hom moontlik was om te eet nie, nog vir dié wat met hom was nie, behalwe slegs vir die priesters? Of het julle nie in die wet gelees dat die priesters op die sabbatte in die tempel die sabbat ontheilig en sonder skuld is nie? Ek sê egter vir julle dat hier iets groter as die tempel is. As julle geweet het wat dit beteken: Ek wil barmhartigheid hê en nie offer nie, sou julle nie die onskuldiges veroordeel het nie. Want die Seun van die mens is Heer ook van die sabbat.

En nadat Hy van daar vertrek het, het Hy in hulle sinagoge gekom. En kyk, daar was n man met n dor hand, en hulle het hom gevra en gesê: Is dit geoorloof om op die sabbat te genees? sodat

hulle hom kon beskuldig. Maar Hy het vir hulle gesê: Wie sal daar onder julle wees, n man wat een skaap het, en as dit op die sabbat in n put val, sal hy dit nie gryp en oprig nie? Hoeveel meer daarom verskil n mens van n skaap? Sodat dit geoorloof is om op die sabbat goed te doen. Toe sê Hy vir die man: Strek jou hand uit, en hy het dit uitgestrek, en dit is herstel, gesond soos die ander een. Maar die Fariseërs het uitgegaan en raad teen hom geneem, sodat hulle hom mag vernietig. Maar Jesus, wat dit geweet het, het daarvandaan onttrek, en baie skares het Hom gevolg, en Hy het hulle almal genees, En Hy het hulle berispe sodat hulle Hom nie bekend maak nie. sodat vervul mag word wat gesprek is deur die profeet Jesaja wat gesê het, Aanskou my dienaar wat ek gekies het, my geliefde in wie my siel welbehaag het. Ek sal my gees op hom plaas, en hy sal oordeel aan die nasies verkondig. Hy sal nie twis nie, nog sal hy skreeu nie, en niemand sal sy stem in die strate hoor nie. n Gebreekte riet sal hy nie breek nie, en smeulende vlas sal hy nie uitdoof nie, totdat hy die oordeel tot oorwinning bring, en in sy naam sal die nasies hoop

Toe is n demon-besete blinde en stom man aan Hom gebring, en Hy het hom genees, sodat die blinde en stom man kon praat en kon sien. En al die skares was verbaas en het gesê: Is hierdie seker nie die Christus, die seun van Dawid nie? Die Fariseërs het dit egter gehoor en gesê: Hierdie man dryf die demone nie uit behalwe deur Beëlsebul, die heerser van die demone nie. Maar Jesus, wat hulle gedagtes geken het, het vir hulle gesê: Elke koninkryk wat teen homself verdeel is, word verwoes, en elke stad of huis wat teen homself verdeel is, sal nie standhou nie. En as die satan die satan uitdryf, is hy teen homself verdeel, hoe sal dus sy koninkryk staan? En as ek in Beelzebul die demone uitdryf, in wie sal julle seuns hulle uitdryf? Daarom sal hulle self julle regters wees. As ek maar die demone deur die Gees van God uitdryf, dan

het die koninkryk van God op julle gekom. Of hoe is iemand in staat om in die huis van die sterk man in te gaan en sy vate te gryp, as hy nie eers die sterk man bind nie? En dan sal hy sy huis plunder. Die wat nie met my is nie, is teen my, en die wat nie met my versamel nie, verstrooi.

Daarom sê Ek vir julle, alle sonde en lastering sal aan die mense vergewe word, maar die lastering van die Gees sal nie aan die mense vergewe word nie, En wie ook al n woord sou sê teen die Seun van die mens, dit sal aan hom vergewe word, maar wie ook al sou sê teen die Heilige Gees, dit sal aan hom nie vergewe word nie, nog in hierdie eeu nie, nog in die komende een nie.

Of maak die boom goed en sy vrug goed, of maak die boom vrot en sy vrug vrot, want uit die vrug word die boom geken. Nageslag van adders, hoe is julle in staat om goeie dinge te praat terwyl julle boos is? Want uit die oorfloed van die hart praat die mond. Die goeie man werp goeie dinge uit die goeie skat uit, en die slegte man werp slegte dinge uit die slegte skat uit. Maar Ek sê vir julle dat elke luie woord wat die mense praat, hulle sal reenskap gee daarvoor op die dag van oordeel, Want uit jou woorde sal jy geregverdig word en uit jou woorde sal jy veroordeel word.

Toe het sommige van die skrifgeleerdes en Fariseërs geantwoord en gesê: Onderwyser, ons wil n teken van U sien. Maar Hy het geantwoord en vir hulle gesê: n Bose en owerspelige geslag soek n teken, en geen teken sal aan dit gegee word nie, behalwe die teken van Jona die profeet. Want net soos Jona die profeet drie dae en drie nagte in die maag van die groot vis was, so sal die Seun van die mens ook drie dae en drie nagte in die hart van die aarde wees. Manne van Nineve sal opstaan in die oordeel saam met hierdie generasie en sal dit veroordeel, omdat hulle

berou het oor die prediking van Jona, en kyk, meer as Jona is hier. Die koningin van die suide sal opstaan in die oordeel saam met hierdie generasie en sal dit veroordeel, omdat sy gekom het van die eindes van die aarde af om die wysheid van Salomo te hoor, en kyk, meer as Salomo is hier.

Wanneer die onrein gees uit die man uitgaan, gaan dit deur waterlose plekke en soek rus, maar vind dit nie. Toe sê hy: Ek sal terugkeer na my huis van waar ek uitgegaan het, en wanneer hy kom, vind hy dit leeg en geveeg en versier. Dan gaan hy en neem sewe ander geeste saam met homself, meer boos as hyself, en hulle gaan in en woon daar, en die laaste dinge van daardie mens word slegter as die eerste. So sal dit ook wees vir hierdie bose geslag.

Terwyl hy nog met die skares besig was om te praat, kyk, sy moeder en sy broers het buite gestaan en probeer om met hom te praat. Maar iemand het vir hom gesê: Kyk, jou moeder en jou broers staan buite en soek om jou te sien. Maar Hy het geantwoord en aan hom wat met Hom gepraat het gesê: Wie is my moeder en wie is my broers? En het sy hand uitgestrek op sy dissipels, het hy gesê: Kyk, my moeder en my broers, Want wie ook al die wil van my Vader in die hemele doen, hy is my broer en suster en moeder.

13

In daardie dag het Jesus uit die huis gegaan en by die see gesit, En baie skares is na hom toe versamel, sodat hy in n skip geklim het om te sit, en al die mense het op die strand gestaan. En Hy het baie dinge in gelykenisse tot hulle gespreek en gesê: Kyk, die saaiër het uitgegaan om te saai. en terwyl hy gesaai het, het sommige langs die pad geval, en die voëls het gekom en dit

verslind Maar ander het op die rotsagtige plekke geval, waar dit nie veel grond gehad het nie, en dit het onmiddellik opgespruit omdat dit nie diepte van grond gehad het nie, Maar toe die son opkom, is dit verskroei, en omdat dit geen wortel gehad het nie, het dit verdroog. Ander het maar op die dorings geval, en die dorings het opgekom en dit verstik, Maar ander het op die goeie grond geval en het vrug gegee, die een honderd, die ander sestig, die ander dertig. Hy wat ore het om te hoor, laat hom hoor.

En die dissipels het nader gekom en aan hom gesê: Waarom spreek U in gelykenisse tot hulle? Maar Hy het geantwoord en aan hulle gesê, dat aan julle gegee is om die geheimenisse van die koninkryk van die hemele te ken, maar aan daardie nie gegee is nie. Want wie het, aan hom sal gegee word en hy sal oorvloed hê, maar wie nie het nie, selfs wat hy het sal van hom weggeneem word. Daarom spreek ek tot hulle in gelykenisse, sodat hulle siende nie mag sien nie, en horende nie mag hoor nie, en ook nie mag verstaan nie. moenie hulle terugkeer nie, en dan sal die profesie van Jesaja wat sê aan hulle vervul word: julle sal sekerlik hoor maar glad nie verstaan nie, en julle sal sekerlik sien maar glad nie raaksien nie, Want die hart van hierdie volk het verdik geword, en met die ore het hulle swaar gehoor, en hulle oë het hulle toegemaak, sodat hulle nie met die oë sien en met die ore hoor en met die hart verstaan en terugdraai nie, en Ek sal hulle genees.

Maar julle oë is geseënd, omdat hulle sien, en julle ore, omdat hulle hoor. Waarlik, want Ek sê vir julle dat baie profete en regverdiges begeer het om te sien wat julle sien, en hulle het dit nie gesien nie, en om te hoor wat julle hoor, en hulle het dit nie gehoor nie.

Julle moet daarom die gelykenis van die saaiër hoor. Wanneer iemand die woord van die koninkryk hoor en dit nie verstaan nie, kom die bose en neem weg wat in sy hart gesaai is. Hierdie is die saad wat langs die pad gesaai is. Die een wat op die klippeplekke gesaai is, dit is hy wat die woord hoor en dit onmiddellik met blydschap ontvang en aanneem. Hy het egter nie wortel in homself nie, maar is tydelik; wanneer daar verdrukking of vervolging kom oor die woord, struikel hy onmiddellik. Die een wat in die dorings gesaai is, hierdie is hy wat die woord hoor, en die bekommernis van hierdie eeu en die bedrog van die rykdom verstik die woord, en hy word vrugteloos. Die wat op die goeie grond gesaai is, dit is hy wat die woord hoor en verstaan, wat inderdaad vrug dra en oplewer: die een honderd, die ander sestig, die ander dertig.

Ander gelykenis het Hy aan hulle voorgesit en gesê: Die koninkryk van die hemele is vergelyk met n man wat goeie saad in sy land gesaai het, Maar terwyl die mense geslaap het, het sy vyand gekom en onkruid tussen die graan gesaai en weggegaan. Maar toe die gras gespruit het en vrug gemaak het, toe het die onkruid ook verskyn. Die slawe van die huismeester het genader en vir hom gesê: Heer, het u nie goeie saad in u veld gesaai nie? Waar kom die onkruid dan vandaan? Maar hy het vir hulle gesê, n Vyandige man het dit gedoen. Die slawe het toe vir hom gesê, wil jy daarom hê dat ons weggaan en dit versamel? Maar hy het gesê: Nee, moenie, anders sal julle, terwyl julle die onkruid bymeekaarmaak, saam daarmee die graan uitruk nie. Laat beide saamgroeï tot die oes, en in die tyd van die oes sal ek vir die oesers sê: versamel eers die onkruid en bind dit in bondels om dit te verbrand, maar versamel die graan in my skuur.

Nog n gelykenis het Hy aan hulle voorgesit en gesê: Die koninkryk van die hemele is soortgelyk aan n mosterdsaad wat n man geneem en in sy veld gesaai het, Dit is inderdaad die kleinste van al die sade, maar wanneer dit groei, is dit die grootste van al die groentepiante en word n boom, sodat die voëls van die hemel kom en in sy takke nes maak.

Ander gelykenis het Hy aan hulle gespreek: Die koninkryk van die hemele is soortgelyk aan suurdeeg wat n vrou geneem en in drie mate meel verberg het, totdat dit heeltemal gesuur was.

Hierdie alles het Jesus in gelykenisse aan die skares gespreek, en sonder n gelykenis het Hy niks aan hulle gespreek nie, Sodat vervul mag word wat gespreek is deur die profeet wat sê: Ek sal my mond oopmaak in gelykenisse, ek sal uiter wat verborge was vanaf die grondlegging van die wêreld.

Toe Hy die skares verlaat het, het Hy in sy huis gekom. En sy dissipels het na Hom toe gekom en gesê: Verduidelik aan ons die gelykenis van die onkruid van die land. Maar Hy wat geantwoord het, het vir hulle gesê: Die een wat die goeie saad saai, is die Seun van die mens. Die land is die wêreld, die goeie saad is die seuns van die koninkryk, en die onkruid is die seuns van die bose. Die vyand wat hulle gesaai het, is die duiwel, die oes is die voltooiing van die eeu, en die maaiers is engele. Net soos die onkruid daarom versamel word en met vuur verbrand word, so sal dit wees by die voltooiing van hierdie eeu. Die Seun van die mens sal sy boodskappers stuur, en hulle sal uit sy koninkryk versamel al die struikelblokke en die wat wetteloosheid doen, En hulle sal hulle in die vuuroond gooi; daar sal die geweene en die gekners van die tande wees. Dan sal die regverdige uitskyn soos die son in die koninkryk van hulle Vader. Wie ore het om te hoor, laat hom hoor.

Weer is die koninkryk van die hemele gelyk aan n skat wat in die veld verborge is, wat n man gevind het en verberg het, en van sy vreugde gaan hy en verkoop alles wat hy het en koop daardie veld.

Weer is die koninkryk van die hemele gelyk aan n handelaar wat goeie pêrels soek, wie een kosbare pêrel gevind het, het weggegaan en alles wat hy gehad het verkoop, en dit gekoop

Weereens is die koninkryk van die hemele soortgelyk aan n sleepnet wat in die see uitgegooi is en uit elke soort bymekaargemaak het, Toe dit gevul was, het hulle dit op die strand gebring, en nadat hulle gaan sit het, het hulle die goeie in houers versamel, maar die slegte het hulle buite gegooi. So sal dit wees in die voltooiing van die ouderdom. Die engele sal uitgaan en hulle sal die slegte uit die middel van die regverdige afsonder. en hulle sal hulle in die vuuroond gooi, daar sal die geweene en die tandeknars wees. Jesus sê vir hulle, Het julle al hierdie dinge verstaan? Hulle sê vir Hom, Ja, Here. Maar Hy het vir hulle gesê: Daarom is elke skrifgeleerde wat in die koninkryk van die hemele onderrig is, soos n huisheer wat uit sy skatkamer nuwe en ou dinge uithaal.

En dit het gebeur toe Jesus hierdie gelykenisse voltooi het, het Hy van daar vertrek. En nadat hy in sy vaderland gekom het, het hy hulle in hulle vergadering geleer, sodat hulle verbaasd was en gesê het: Vanwaar kom hierdie wysheid en hierdie kragte vir hom? Is hierdie nie die seun van die vakman nie? Word sy moeder nie Miriam genoem nie, en sy broers Jakobus en Joses en Simon en Judas? En is sy susters nie almal by ons nie? Van waar het hierdie dan al hierdie dinge? En hulle was beledig in hom. Maar Jesus het aan hulle gesê: n Profeet is nie sonder eer nie, behalwe

in sy vaderland en in sy huis. En Hy het daar nie baie kragte
gedoen nie, weens hulle ongeloof.

14

In daardie tyd het Herodes die tetrarg die gerug van Jesus gehoor. En hy het vir sy dienaars gesê: Hierdie is Johannes die Doper. Hy het opgestaan uit die dode, en daarom werk die kragte in hom. Want Herod het John gegryp, hom gebind en in die tronk geplaas weens Herodias, die vrou van sy broer Philip. Want Johannes het vir hom gesê: Dit is nie vir jou geoorloof om haar te hê nie. En alhoewel hy hom wou doodmaak, het hy die skare gevrees, omdat hulle hom as n profeet beskou het. Maar toe die verjaarsdag van Herodes gehou word, het die dogter van Herodias in die midde gedans en dit het Herodes behaag, Vandaar het hy met n eed aan haar belof om te gee wat sy ook al sou vra. Sy het egter, aangespoor deur haar moeder, gesê: Gee vir my hier op n skottel die hoof van Johannes die Doper. En die koning was bedroefd, maar ter wille van die ede en die gaste het hy beveel dat dit gegee moes word, En hy het gestuur en John in die tronk onthoof. En sy hoof was op n skottel gebring en aan die dogtertjie gegee, en sy het dit na haar moeder gebring. En sy dissipels het genader, die liggaam opgeneem en dit begrawe, en hulle het gekom en dit aan Jesus gerapporteer.

Nadat Jesus dit gehoor het, het Hy van daar af in n boot na n verlate plek onttrek om alleen te wees, en toe die skares dit hoor, het hulle Hom te voet van die stede af gevolg. En Jesus het uitgegaan en n groot skare gesien, en Hy was met deernis bewee oor hulle en het hulle siekes genees. Maar toe dit aand geword het, het sy dissipels na hom gekom en gesê: Die plek is verlate en die uur het reeds verby gegaan. Stuur die skares weg, sodat hulle na

die dorpe kan gaan en vir hulself kos kan koop. Maar Jesus het vir hulle gesê, hulle het nie nodig om weg te gaan nie, gee julle vir hulle om te eet. Maar hulle sê vir hom: Ons het hier niks behalwe vyf brode en twee visse nie. Maar Hy het gesê: Bring hulle hier na My toe. En nadat Hy die skares beveel het om op die gras te gaan lê, het Hy die vyf brode en die twee visse geneem, opgekyk na die hemel en dit geseën, en dit gebreek en aan die dissipels gegee, en die dissipels het dit aan die skares gegee. En hulle het almal geëet en versadig geword, en hulle het die oorblywende fragmente opgeneem: twaalf vol mandjies. Die wat geëet het, was omtrent vyf duisend mans, buiten die vroue en kinders.

En Jesus het onmiddellik sy dissipels gedwing om in die skip te klim en voor hom uit na die oorkant te gaan, totdat hy die skares wegstuur. En nadat Hy die skares ontslaan het, het Hy alleen die berg opgegaan om te bid. Toe dit aand geword het, was Hy daar alleen. Die skip was reeds in die middel van die see en is gekwel deur die golwe, want die wind was teen. In die vierde wag van die nag het Jesus na hulle toe gegaan, lopende op die see. En die dissipels, wat hom op die see sien loop het, was bekommerd en het gesê dat dit n verskynsel is, en van vrees het hulle uitgeroep. Maar onmiddellik het Jesus met hulle gepraat en gesê: Neem moed, dit is Ek, moenie vrees nie. Petrus het Hom geantwoord en gesê: Heer, as U dit is, beveel my om na U toe te kom op die water. Maar Hy het gesê: Kom. En Petrus het van die skip afgeklim en op die water geloop om na Jesus te kom. Maar toe hy die sterk wind sien, het hy bang geword, en toe hy begin sink het, het hy uitgeroep en gesê: Here, red my. Maar Jesus het onmiddellik sy hand uitgesteek en hom gegryp en aan hom gesê: O jy kleingelowige, waaroor het jy getwyfel? En toe hulle in die skip geklim het, het die wind gaan lê. Maar die wat in die boot gekom het, het hom aanbid en gesê: Waarlik, U is die Seun van God.

En hulle het oorgesteek en in die land Gennesaret gekom. En die mans van daardie plek het hom herken en in die hele daardie omliggende streek gestuur, en hulle het aan hom almal gebring wat siek was, En hulle het hom gesmeek dat hulle selfs net die Franse van sy klee mag aanraak, en almal wat dit aangeraak het, is genees.

15

Toe nader die skrifgeleerdes en Fariseërs van Jerusalem Jesus en sê, Waarom oortree jou dissipels die tradisie van die ouderlinge? Want hulle was nie hul hande wanneer hulle brood eet nie. Maar Hy het hulle geantwoord en gesê: Waarom oortree julle ook die gebod van God deur julle tradisie? Want God het beveel en gesê: Eer die vader en die moeder, en: Wie sy vader of moeder kwaadsprek, moet sekerlik sterwe. Julle sê egter: Wie sou aan die vader of die moeder sê, n geskenk is dit waarmee jy uit my bevoordeel sou word, en hy sal nie sy vader of sy moeder eer nie, en julle het die gebod van God ongeldig gemaak deur julle tradisie. Skynheiliges, goed het Jesaja aangaande julle geprofeteer en gesê, Hierdie volk nader aan my met hulle mond en eer my met hulle lippe, maar hulle hart is ver van my, Tevergeefs aanbid hulle My egter, terwyl hulle as leringe die gebooi van mense leer.

En nadat Hy die skare geroep het, het Hy aan hulle gesê: Luister en verstaan, Nie dit wat in die mond ingaan, maak die mens onrein nie, maar dit wat uit die mond uitgaan, dit maak die mens onrein. Toe sy dissipels nader gekom het, het hulle vir hom gesê: Weet jy dat die Fariseërs beledig was toe hulle die woord gehoor het? Maar Hy het geantwoord en gesê, alle planting wat nie my hemelse Vader geplant het nie, sal ontworteld word. Laat hulle, hulle is blinde gidse van blindes; as n blinde n blinde lei, sal

albei in n put val. Maar Peter het geantwoord en aan Hom gesê: Verduidelik hierdie gelykenis aan ons. Maar Jesus het gesê: Is julle ook nog steeds sonder verstand? Verstaan julle nog nie dat alles wat in die mond ingaan, in die maag gaan en in die latrine uitgewerp word nie? Maar die wat uit die mond uitgaan, kom uit die hart, en daardie dinge besoedel die mens. Want uit die hart gaan uit bose gedagtes, moorde, egbrekings, hoererye, diefstalle, vals getuïenisse, godslasteringe. Hierdie dinge is wat die mens besoedel, maar om met ongewaste hande te eet, besoedel die mens nie.

En Jesus het van daar uitgegaan en na die dele van Tirus en Sidon teruggetrek. En kyk, n Kanaänitiese vrou van daardie grense, wat uitgegaan het, het na hom geroep en gesê: Wees barmhartig met my, Here, Seun van Dawid, my dogter is erg besete deur n demon. Maar Hy het haar nie n woord geantwoord nie. En sy dissipels het nader gekom en Hom gevra en gesê: Stuur haar weg, want sy roep agter ons. Maar Hy het geantwoord en gesê: Ek is nie gestuur nie, behalwe na die verlore skape van die huis van Israel. Maar sy het gekom en voor hom neergebuig en gesê: Heer, help my. Maar Hy het geantwoord en gesê: Dit is nie goed om die brood van die kinders te neem en vir die hondjies te gooi nie. Sy het egter gesê: Ja, Here, want selfs die hondjies eet van die krummels wat van die tafel van hulle here afval. Toe het Jesus geantwoord en aan haar gesê: O vrou, groot is jou geloof; laat dit vir jou wees soos jy wil. En haar dogter was genees van daardie uur af.

En Jesus het van daar weggegaan en by die see van Galilea gekom, en Hy het die berg opgegaan en daar gaan sit. En baie skares het na Hom gekom wat by hulself gehad het kreupeles, blindes, dowes, verminkes en baie ander, en hulle het hulle by die

voete van Jesus neergegooi, en Hy het hulle genees. Sodat die skares verwonder het toe hulle dowes sien hoor, stommes sien praat, verminkte gesond sien, lammes sien loop en blindes sien kyk, en hulle het die God van Israel verheerlik.

Die Jesus het sy dissipels geroep en gesê: Ek het medelye met die skare, omdat hulle reeds drie dae by my gebly het en nie iets het om te eet nie, en ek wil hulle nie honger wegstuur nie, sodat hulle nie flou word op die pad nie. En sy dissipels sê vir hom, Vanwaar sal ons in die wildernis so baie brode kry om so n groot skare te versadig? En Jesus sê vir hulle, Hoeveel brode het julle? Hulle het gesê, Sewe, en n paar klein vissies. En hy het die skares beveel om op die grond te gaan lê. En nadat Hy die sewe brode en die visse geneem het, het Hy dank gesê en dit gebreek en aan sy dissipels gegee, en die dissipels aan die skares. En hulle het almal geëet en versadig geword, en hulle het die oorblywende fragmente opgeneem - sewe vol mandjies. Die wat geëet het, was vierduisend mans, sonder die vroue en kinders. En nadat Hy die skares weggestuur het, het Hy in die skip geklim en na die grense van Magdala gekom.

16

En die Fariseërs en Sadduseërs het genader en Hom op die proef gestel en gevra dat Hy aan hulle n teken uit die hemel sou wys. Maar Hy het hulle geantwoord en gesê: Wanneer die aand aanbreek, sê julle: Dit sal mooi weer wees, want die hemel is rooi. En in die môre sê julle: Vandag kom daar n storm, want die hemel is rooi en somber. Skynheiliges, julle weet wel hoe om die voorkoms van die hemel te onderskei, maar die tekens van die tye kan julle nie verstaan nie? n Bose en egbrekige geslag soek n teken, en geen teken sal aan hulle gegee word nie, behalwe die

teken van die profeet Jona. En Hy het hulle agtergelaat en weggegaan.

En toe sy dissipels na die oorkant gekom het, het hulle vergeet om brode saam te neem. Maar Jesus het vir hulle gesê: Sien en gee aandag vir die suurdeeg van die Fariseërs en Sadduseërs. Hulle het egter onder mekaar geredeneer en gesê dat hulle nie brood saamgeneem het nie. Maar Jesus, wat dit geweet het, het aan hulle gesê: Waarom redeneer julle onder mekaar, kleingelowiges, dat julle nie brood geneem het nie? Verstaan julle nog nie, en onthou julle ook nie die vyf brode van die vyf duisend en hoeveel mandjies julle ontvang het nie? Nog die sewe brode van die vier duisend en hoeveel mandjies julle geneem het nie? Hoe verstaan julle nie dat ek nie vir julle oor brood gesê het om aandag te gee aan die suurdeeg van die Fariseërs en Sadduseërs nie? Toe het hulle verstaan dat Hy nie gesê het om op te let vir die suurdeeg van die brood nie, maar vir die lering van die Fariseërs en Sadduseërs.

Maar toe Jesus in die dele van Caesarea van Philip gekom het, het Hy sy dissipels gevra en gesê: Wie sê die mense is die Seun van die mens? Hulle het gesê: Sommige sê Johannes die Doper, ander Elias, en ander Jeremias of een van die profete. Hy sê vir hulle, Maar julle, wie sê julle Ek is? Maar Simon Petrus het geantwoord en gesê: Jy is die Christus, die Seun van die lewende God. En Jesus het geantwoord en vir hom gesê: Geseënd is jy, Simon Barjona, omdat vlees en bloed dit nie aan jou geopenbaar het nie, maar my Vader wat in die hemele is. En ek sê ook vir jou dat jy Petrus is, en op hierdie rots sal ek my vergadering bou, en die poorte van die doderyk sal dit nie oorweldig nie. En Ek sal aan jou die sleutels van die koninkryk van die hemele gee, en wat jy ook al op die aarde bind, sal in die hemele gebind wees, en wat jy ook al

op die aarde losmaak, sal in die hemele losgemaak wees. Toe beveel hy sy dissipels dat hulle aan niemand moet sê dat hy Jesus die Christus is nie.

Van toe af het Jesus begin om aan sy dissipels te wys dat dit nodig is dat Hy na Jerusalem moet gaan en baie moet ly van die ouderlinge en hoofpriesters en skrifgeleerdes en gedood moet word, en op die derde dag opgewek moet word. En Petrus het Hom ter syde geneem en begin om Hom te berispe en gesê: Genadig aan U, Here, dit sal beslis nie met U gebeur nie. Maar Hy het gedraai en vir Petrus gesê: Gaan agter My, satan! Jy is vir My n struikelblok, omdat jy nie dink aan die dinge van God nie, maar aan die dinge van mense.

Toe het Jesus vir sy dissipels gesê: As iemand agter My wil kom, laat hom homself verloën en sy kruis opneem en My volg. Wie sy siel wil red, sal dit verloor, maar wie sy siel ter wille van my verloor, sal dit vind. Wat word n man gebaat as hy die hele wêreld wen, maar sy siel verloor? Of wat sal n man gee in ruil vir sy siel? Die Seun van die mens is immers op die punt om te kom in die heerlijkheid van sy Vader met sy engele, en dan sal Hy aan elkeen vergeld volgens sy dade. Waarlik sê Ek vir julle, daar is sommige van die wat hier staan, wat die dood nie sal proe nie totdat hulle die Seun van die mens sien kom in sy koninkryk.

17

En na ses dae neem Jesus vir Petrus en Jakobus en Johannes, sy broer, saam en bring hulle op na n hoë berg, op hulle eie, En Hy is voor hulle getransfigureer, en sy gesig het geskyn soos die son, en sy klere het wit geword soos die lig. En kyk, Moses en Elia het aan hulle verskyn en met Hom gesels. Petrus het geantwoord en

vir Jesus gesê: Here, dit is goed dat ons hier is. As U wil, laat ons hier drie tente maak – een vir U en een vir Moses en een vir Elia. Terwyl hy nog besig was om te praat, kyk, n helder wolk het hulle oorskaduwd, en kyk, n stem uit die wolk het gesê: Hierdie is my geliefde Seun, in wie Ek welgevalle het; luister na Hom. En toe die dissipels dit gehoor het, het hulle op hul gesigte geval en was hulle baie bang. En Jesus het nader gekom, hulle aangeraak en gesê: Staan op en moenie vrees nie. Maar toe hulle hul oë opgehef het, het hulle niemand gesien nie, behalwe Jesus alleen. En terwyl hulle van die berg afdaal, het Jesus hulle beveel en gesê: Sê aan niemand die visioen totdat die Seun van die mens uit die dood opstaan nie. En sy dissipels het hom gevra en gesê: Waarom sê die skrifgeleerdes dan dat Elia eerste moet kom? Maar Jesus het geantwoord en aan hulle gesê: Elia kom inderdaad eerste en sal alles herstel, Ek sê maar vir julle dat Elijah reeds gekom het, en hulle het hom nie erken nie, maar hulle het aan hom gedoen soveel as wat hulle wou. So sal ook die Seun van die mens deur hulle ly. Toe het die dissipels verstaan dat Hy vir hulle aangaande Johannes die Doper gesê het.

En toe hulle by die skare gekom het, het n man na Hom gekom wat voor Hom gekniel het en gesê het, Here, het genade met my seun, want hy is maangetref en ly erg, aangesien hy dikwels in die vuur val en dikwels in die water. En ek het hom na u dissipels gebring, en hulle was nie in staat om hom te genees nie. Maar Jesus het geantwoord en gesê: O onbetroubare en verdraaide geslag, tot wanneer sal Ek by julle wees? Tot wanneer sal Ek julle verduur? Bring hom hier na My toe. En Jesus het hom berisp, en die demoon het van hom uitgegaan, en die seun is genees van daardie uur af. Toe die dissipels op hulle eie na Jesus gekom het, het hulle gesê: Waarom was ons nie in staat om dit uit te dryf nie? Maar Jesus het vir hulle gesê: Deur julle ongeloof.

Want waarlik sê Ek vir julle, as julle geloof het soos n mosterdsaad, sal julle vir hierdie berg sê: Beweeg van hier na daar, en dit sal beweeg, en niks sal vir julle onmoontlik wees nie. Hierdie geslag gaan egter nie uit nie, behalwe deur gebed en vas.

Maar terwyl hulle in Galilea rondbeweeg het, het Jesus vir hulle gesê: Die Seun van die mens gaan oorgelewer word in die hande van mense. En hulle sal Hom doodmaak, en op die derde dag sal Hy opgewek word. En hulle was baie bedroef.

Maar toe hulle in Kapernaum gekom het, het die wat die didragmas inneem na Petrus gekom en gesê: Betaal julle onderwyser nie die didragmas nie? Hy sê, Ja. En toe hy die huis binnegegaan het, het Jesus hom vooruitgehoop en gesê, Wat dink jy, Simon? Die konings van die aarde, van wie neem hulle belasting of sensus? Van hulle seuns of van die vreemdelinge? Petrus sê vir Hom, Van die vreemdes. Jesus het vir hom gesê, Daarom is die seuns vry. Maar sodat ons hulle nie beledig nie, gaan na die see, gooi n haak uit, en neem die eerste vis wat opkom. As jy sy mond oopmaak, sal jy n stater vind. Neem dit en gee dit aan hulle namens my en jou.

18

In daardie uur het die dissipels na Jesus gekom en gesê: Wie is dan die grootste in die koninkryk van die hemele? En Jesus het n kind geroep en dit in hulle midde gestel en gesê, Waarlik, Ek sê vir julle, as julle nie draai en soos die kinders word nie, sal julle nooit die koninkryk van die hemele binnegaan nie. Wie ook al homself dus verneder soos hierdie kind, dié is die grootste in die koninkryk van die hemele. en wie ook al n sulke kind in my naam ontvang, ontvang my Maar wie een van hierdie kleintjies wat in

My glo, sou laat struikel, dit sou vir hom beter wees dat n donkiemeulsteen aan sy nek gehang word en hy in die diepte van die see verdrink word. Wee die wêreld vanweë die struikelblokke, want dit is noodsaaklik dat die struikelblokke kom, maar wee daardie mens deur wie die struikelblok kom. As jou hand of jou voet jou laat struikel, sny dit af en gooi dit van jou weg, want dit is beter vir jou om kreupel of vermink die lewe binne te gaan, as om twee hande of twee voete te hê en in die ewige vuur gegooi te word. En as die oog jou laat struikel, ruk dit uit en gooi dit van jou weg, dit is beter vir jou om eenogig die lewe in te gaan, as om met twee oë in die gehenna van die vuur gegooi te word. Sien dat julle nie een van hierdie kleines verag nie, want ek sê vir julle dat hulle engele in die hemele altyd die gesig sien van my Vader wat in die hemele is. Want die Seun van die mens het gekom om die verlorene te red.

Wat dink julle? As n man honderd skape het en een uit hulle dwaal, sal hy nie die nege-en-negentig op die berge laat en gaan soek die dwaalende een nie? En as dit gebeur dat hy dit vind, waarlik sê ek vir julle dat hy hom daarvoor meer verheug as oor die negentig-en-nege wat nie verdwaal het nie. Dus dit is nie die wil van julle Vader wat in die hemele is dat een van hierdie kleintjies vergaan nie.

As jou broer maar teen jou sondig, gaan en berispe hom tussen jou en hom alleen; as hy na jou luister, het jy jou broer gewen. As hy egter nie luister nie, neem saam met jou nog een of twee, sodat elke woord op die mond van twee of drie getuies bevestig mag word. As maar hy hulle verontagsaam, sê dit vir die vergadering; as hy maar ook die vergadering verontagsaam, laat hom vir jou wees soos die heiden en die tollenaar. Voorwaar, Ek sê vir julle, alles wat julle op die aarde bind, sal in die hemel gebind

wees, en alles wat julle op die aarde losmaak, sal in die hemel losgemaak wees. Weer, waarlik sê Ek vir julle dat as twee van julle saamstem op die aarde aangaande enige saak wat hulle mag vra, sal dit vir hulle gegee word deur my Vader wat in die hemele is. Want waar twee of drie in my naam versamel is, daar is Ek in hulle midde.

Toe Petrus hom genader het, het hy gesê: Here, hoe dikwels sal my broer teen my sondig en sal ek hom vergewe? Tot sewe keer? Jesus sê vir hom: Ek sê nie vir jou tot sewe keer nie, maar tot sewentig keer sewe.

Daarom word die koninkryk van die hemele vergelyk met n koning wat wou reken hou met sy dienaars. Nadat hy begin het om rekeninge te vereffen, is een skuldenaar van ontelbare talente aan hom gebring. Maar omdat hy nie kon terugbetaal nie, het sy heer beveel dat hy verkoop word en sy vrou en die kinders en alles wat hy gehad het, en dat dit terugbetaal word. Dus het die slaaf geval en hom aanbid en gesê: Heer, wees geduldig met my en ek sal alles aan u terugbetaal. Maar die heer van daardie slaaf het, met medelye bewee, hom vrygelaat en die lening aan hom kwytgeskeld. Maar daardie slaaf het uitgegaan en een van sy medeslawe gevind wat honderd denarii aan hom geskuld het, en hy het hom gegryp en verwurg en gesê: Gee terug aan my wat jy skuld. Daarom het sy mede-slaaf voor hom neergeval en hom gesmeek en gesê: Wees geduldig met my en ek sal jou betaal. Maar hy was nie gewillig nie, maar nadat hy weggegaan het, het hy hom in die gevangenis gegooi totdat hy die geskuldigde sou terugbetaal.

Maar toe sy mede-slawe sien wat gebeur het, was hulle baie bedroef, en hulle het gekom en aan hulle eie heer alles wat gebeur het duidelik verduidelik. Toe sy heer hom geroep het, sê hy vir

hom: Jou bouse slaaf, ek het daardie hele skuld aan jou kwytgeskeld, omdat jy my gesmeek het. Was dit nie ook nodig dat jy jou medeslaaf moes bejammer nie, soos ek ook jou bejammer het? En kwaad geword, het sy heer hom aan die folteraars oorgelewer totdat hy alles wat aan hom geskuld was, teruggee. So sal my hemelse Vader ook aan julle doen, as julle nie elkeen sy broer van julle harte vergeef vir hulle oortredinge nie.

19

En dit het gebeur toe Jesus hierdie woorde voltooi het, het Hy van Galilea vertrek en in die grense van Judea anderkant die Jordaan gekom. En baie skares het hom gevolg, en Hy het hulle daar genees. En die Fariseërs het na Hom gekom om Hom te toets en het aan Hom gesê: Is dit vir n man toegelaat om sy vrou te skei volgens enige oorsaak? Maar Hy het geantwoord en vir hulle gesê: Het julle nie gelees dat Hy wat van die begin af gemaak het, hulle manlik en vroulik gemaak het nie, en gesê: Ter wille hiervan sal n mens sy vader en sy moeder verlaat en aan sy vrou vashou, en die twee sal een vlees wees. Sodat hulle nie langer twee is nie, maar een vlees. Wat God dus saamgevoeg het, moet geen mens skei nie. Hulle sê vir hom: Waarom het Moses dan beveel om n skeibrief te gee en haar te laat gaan? Hy sê vir hulle dat Moses weens julle hardheid van hart aan julle toegelaat het om julle vroue te laat gaan, maar van die begin af was dit nie so nie. Maar Ek sê vir julle dat wie sy vrou skei, nie op grond van hoererye nie, en met n ander trou, pleeg egbreuk, en die een wat met n geskeide vrou trou, pleeg egbreuk. Sy dissipels sê vir hom, as die oorsaak van die man met die vrou so is, is dit nie voordelig om te trou nie. Maar Hy het vir hulle gesê: Nie almal ontvang hierdie woord nie, maar net dié aan wie dit gegee is. Want daar is ontmans wat so uit hul moeder se skoot gebore is. En daar is ontmans wat deur die mense

ontman is, en daar is ontmans wat hulleself ontman het ter wille van die koninkryk van die hemele. Hy wat dit kan aanvaar, laat hom dit aanvaar.

Toe is kinders na hom gebring, sodat hy die hande op hulle kon lê en kon bid, maar die dissipels het hulle berispe. Maar Jesus het gesê: Laat die kinders en moenie hulle verhinder om na My te kom nie, want van sulkes is die koninkryk van die hemele. En nadat Hy die hande op hulle gelê het, het Hy van daar weggegaan.

En kyk, een het nader gekom en aan hom gesê: Goeie onderwyser, watter goeie ding moet ek doen sodat ek ewige lewe kan hê? Maar Hy het vir hom gesê: Waarom noem jy My goed? Niemand is goed nie, behalwe Een, naamlik God. Maar as jy in die lewe wil ingaan, hou die gebooie. Hy sê vir hom: Watter soort? Maar Jesus het gesê: Jy mag nie moord pleeg nie, jy mag nie egbreuk pleeg nie, jy mag nie steel nie, jy mag nie valse getuienis aflê nie, Eer die vader en die moeder, en jy sal jou naaste liefhê soos jouself. Die jong man sê vir hom, Al hierdie dinge het ek behou van my jeug af, wat ontbreek my nog? Jesus het vir hom gesê: As jy volmaak wil wees, gaan verkoop jou besittings en gee aan die armes, en jy sal n skat in die hemel hê, en kom volg My. Maar die jongman het die woord gehoor en bedroef weggegaan, want hy het baie besittings gehad. Die Jesus het aan sy dissipels gesê, waarlik Ek sê vir julle dat n ryk man met moeite die koninkryk van die hemele sal binnegaan. Maar weer sê Ek vir julle, dit is makliker vir n kameel om deur die oog van n naald te gaan as vir n ryk man om die koninkryk van God binne te gaan. Maar sy dissipels wat dit gehoor het, was baie verbaas en het gesê: Wie kan dan gered word? Maar Jesus het na hulle gekyk en gesê: By mense is hierdie onmoontlik, maar by God is alles moontlik. Toe antwoord Petrus en sê vir hom: Kyk, ons het alles verlaat en U

gevolg; wat sal daar dan vir ons wees? Maar Jesus het vir hulle gesê: Voorwaar, Ek sê vir julle dat julle wat My gevolg het, in die wedergeboorte, wanneer die Seun van die mens op sy troon van heerlikheid sit, sal julle ook op twaalf trone sit en die twaalf stamme van Israel oordeel. En almal wie huise of broers of susters of vader of moeder of vrou of kinders of lande verlaat het ter wille van my naam, sal honderdvoudig ontvang en die ewige lewe beërf. Baie wat eerste is, sal laaste wees, en die laaste sal eerste wees.

20

Want die koninkryk van die hemele is soortgelyk aan n man, n huismeester, wat vroeg in die môre uitgegaan het om werkers vir sy wingerd te huur. En nadat hy met die werkers vir n denarius per dag ooreengekom het, het hy hulle na sy wingerd gestuur. En omtrent die derde uur het hy uitgegaan en ander luiers in die markplein sien staan, En aan daardie het Hy gesê: Gaan ook julle na die wingerd, en wat regverdig is, sal Ek aan julle gee. Maar hulle het weggegaan. Nadat hy weer omtrent die sesde en negende uur uitgegaan het, het hy net so gedoen. Aangaande die elfde uur het hy uitgegaan en ander ledig staande gevind, en sê vir hulle: Waarom staan julle hier die hele dag ledig? Hulle sê vir hom, Niemand het ons gehuur nie. Hy sê vir hulle, Gaan ook julle in die wingerd in, en julle sal ontvang wat regverdig is. Maar toe dit aand geword het, sê die heer van die wingerd vir sy opsigter: Roep die werkers en gee vir hulle die loon, begin van die laaste tot die eerste. En die wat omtrent die elfde uur gekom het, het elk n denarius ontvang. Maar toe die eerstes kom, het hulle gedink dat hulle meer sou ontvang, en hulle het ook elk n denarius ontvang. Maar nadat hulle dit ontvang het, het hulle teen die heer van die huis gemor. Hulle sê dat hierdie laaste mense een uur gewerk het, en jy het hulle gelyk aan ons gemaak wat die las van die dag en die

hitte gedra het. Maar hy het geantwoord en vir een van hulle gesê, kameraad, ek doen jou nie onreg nie, het jy nie vir n denarius met my ooreengekom nie? Tel jou goed op en gaan, maar ek wil aan hierdie laaste een gee soos ook aan jou. Of is dit nie geoorloof vir my om te doen wat ek wil met die myne nie? Is jou oog boos omdat ek goed is? So sal die laaste eerste wees en die eerste laaste, want baie is geroep, maar min is uitverkies.

En terwyl Jesus na Jerusalem opgegaan het, het Hy die twaalf dissipels op hulle eie in die pad geneem en aan hulle gesê, Kyk, ons gaan op na Jerusalem, en die Seun van die mens sal oorgelewer word aan die owerpriesters en skrifgeleerdes, en hulle sal Hom ter dood veroordeel, En hulle sal hom aan die nasies oorlewer om te bespot en te gesel en te kruisig, en op die derde dag sal hy opstaan.

Toe het die moeder van die seuns van Zebedeus saam met haar seuns na Hom toe gekom, Hom aanbid en iets van Hom gevra. Hy het egter vir haar gesê: Wat wil jy? Sy sê vir hom: Sê dat hierdie twee seuns van my mag sit, een aan jou regterhand en een aan jou linkerhand, in jou koninkryk. Maar Jesus het geantwoord en gesê: Julle weet nie wat julle vra nie. Kan julle die beker drink wat Ek op die punt staan om te drink, of die doop ondergaan wat Ek gedoop word? Hulle sê vir Hom: Ons kan. En Hy sê vir hulle: Die beker van My sal julle inderdaad drink, en met die doop waarmee Ek gedoop word, sal julle gedoop word, maar om te sit aan my regterhand en aan my linkerhand is nie myne om te gee nie, maar dit is vir dié vir wie dit deur my Vader voorberei is. En toe die tien dit gehoor het, was hulle verontwaardig oor die twee broers. Maar Jesus het hulle geroep en gesê, julle weet dat die heersers van die nasies oor hulle heers en die grotes gesag oor hulle uitoefen. Nie so sal dit onder julle wees nie, maar wie ook al

groot wil word onder julle, sal julle dienaar wees, en wie ook al in julle eerste wil wees, sal julle slaaf wees, Net soos die Seun van die mens nie gekom het om gedien te word nie, maar om te dien en om sy siel te gee as n losprys in die plek van baie.

En toe hulle van Jerigo uitgaan, het n groot skare hom gevolg. En kyk, twee blindes wat langs die pad sit, het gehoor dat Jesus verbygaan, en hulle het uitgeroep en gesê: Wees barmhartig met ons, Here, Seun van Dawid. Die menigte het hulle egter berispe sodat hulle stil moes wees, maar hulle het nog harder geroep en gesê: Het genade met ons, Here, Seun van Dawid. En Jesus het stilgestaan en hulle geroep en gesê: Wat wil julle hê moet ek vir julle doen? Hulle sê tot Hom: Heer, sodat ons oë geopenword mag word. Maar Jesus, wat deernis gehad het, het hulle oë geraak, en onmiddellik het hulle oë opgekyk, en hulle het Hom gevolg.

21

En wanneer hulle Jerusalem genader het en by Bethfage by die Olyfberg gekom het, toe het Jesus twee dissipels gestuur Hy sê vir hulle: Gaan in die dorp wat teenoor julle is, en onmiddellik sal julle n donkie vasgemaak vind en n vul saam met haar; maak hulle los en bring hulle vir My. En as iemand vir julle iets sê, sal julle sê dat die Here hulle nodig het, en Hy sal hulle onmiddellik terugstuur. Hierdie alles het egter gebeur sodat vervul sou word wat deur die profeet gesê is toe hy gesê het, Sê vir die dogter van Sion: Kyk, jou Koning kom na jou toe, sagmoedig en rydende op n donkie en n vul, die seun van n jukdier.

Die dissipels het gegaan en gedoen soos Jesus aan hulle beveel het Hulle het die donkie en die vul gebring, en hulle het hul klere daarop geplaas, en hy het daarop gesit. Die grootste skare

het egter hul klere in die pad gesprei, en ander het takke van die bome afgesny en dit in die pad gesprei. Die skares wat vooruit gegaan het en die wat gevolg het, het uitgeroep en gesê: Hosanna vir die seun van Dawid! Geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here! Hosanna in die hoogste!

En toe hy Jerusalem binnegaan, was die hele stad geskud en gevra: Wie is hierdie? Die skares het egter gesê: Hierdie is Jesus, die profeet van Nasaret in Galilea.

En Jesus het in die tempel van God ingegaan, en Hy het almal wat in die tempel verkoop en gekoop het, uitgedryf, en Hy het die tafels van die geldwisselaars omgegooi en die sitplekke van die duiwekopers. En Hy sê vir hulle: Dit is geskrywe: My huis sal n huis van gebed genoem word, maar julle het dit n rowerspelonk maak.

En kreupeles en blindes het na Hom in die tempel gekom, en Hy het hulle gesond maak. Maar toe die hoofpriesters en die skrifgeleerdes die wonders wat Hy gedoen het, gesien het, en die kinders wat in die tempel uitgeroep en gesê het, Hosanna aan die Seun van Dawid, was hulle verontwaardig. En hulle het vir hom gesê: Hoor jy wat hierdie mense sê? Maar Jesus sê vir hulle: Ja. Het julle nooit gelees dat uit die mond van suigeling en sogende het U lof berei nie? En nadat Hy hulle agtergelos het, het Hy buite die stad na Betanië uitgegaan en daar oornag.

Maar die môre, terwyl hy na die stad terugkeer, het hy honger geword, En toe hy een vyeboom langs die pad gesien het, het hy daarheen gegaan, en niks daaraan gevind nie behalwe net blare, en hy sê vir dit: Laat daar nooit weer vrug uit jou voortkom tot in ewigheid nie. En die vyeboom het onmiddellik verdroog. En toe

die dissipels dit sien, het hulle verwonderd gesê: Hoe het die vyboom onmiddellik opgedroog? Maar Jesus het hulle geantwoord en gesê: Waarlik Ek sê vir julle, as julle geloof het en nie twyfel nie, sal julle nie alleen doen wat met die vyboom gebeur het nie, maar selfs as julle vir hierdie berg sê: Wees opgeneem en in die see gegooi, sal dit gebeur. En alles wat julle ook al vra in die gebed met geloof, sal julle ontvang.

En toe hy in die tempel gekom het, het die hoofpriesters en die ouderlinge van die volk na hom gekom terwyl hy besig was om te onderrig en gesê: Met watter gesag doen jy hierdie dinge, en wie het aan jou hierdie gesag gegee? Maar Jesus het hulle geantwoord en gesê: Ek sal julle ook een woord vra, wat as julle dit vir my sê, sal ek ook vir julle sê in watter gesag ek hierdie dinge doen. Die doop van Johannes, van waar was dit, uit die hemel of uit die mense? Hulle het egter by hulleself geredeneer en gesê: As ons sê uit die hemel, sal hy vir ons sê: Waarom het julle hom dan nie geglo nie? Maar as ons sê, Uit mense, vrees ons die skare, want almal beskou Johannes as n profeet. En hulle het Jesus geantwoord en gesê: Ons weet nie. En Hy het aan hulle gesê: Ek sê ook nie vir julle in watter gesag Ek hierdie dinge doen nie.

Wat dink julle daarvan? n Man het twee kinders gehad, en hy het na die eerste een gegaan en gesê: Kind, gaan werk vandag in my wingerd. Maar hy het geantwoord en gesê: Ek wil nie. Later het hy egter spyt gekry en weggegaan. En hy het die tweede genader en net so gesê. Maar hy het geantwoord en gesê: Ek, heer, en hy het nie weggegaan nie. Wie van die twee het die wil van die vader gedoen? Hulle sê vir hom: Die eerste. Jesus sê vir hulle: Waarlik, Ek sê vir julle dat die tolenaars en die prostitute voor julle ingaan in die koninkryk van God. Want Johannes het na julle gekom in die weg van geregtigheid, en julle het hom nie geglo nie,

maar die belastinggaarders en die prostitute het hom geglo, julle het dit gesien maar het later nie berou gehad om hom te glo nie.

Hoor n ander gelykenis. Daar was n man, n huis-meester, wat n wingerd geplant het en n heining daaromheen gesit het en n wynpers daarin gegrawe het en n toring gebou het, en dit aan boere verhuur het en weggegaan het. Maar toe die tyd van die vrugte nader gekom het, het hy sy slawe na die boere gestuur om sy vrugte te gaan haal. En die boere het sy slawe geneem en die een geslaan, die ander gedood, en die ander gestenig. Weer het hy meer slawe gestuur as die eerste, en hulle het met hulle net so gemaak. Later het hy egter sy seun na hulle gestuur en gesê: Hulle sal my seun respekteer. Die boere het egter die seun gesien en onder mekaar gesê: Hierdie is die erfgenaam. Kom, laat ons hom doodmaak en sy erfenis in beslag neem. En hulle het hom geneem, buite die wingerd uitgewerp en gedood. Wanneer die heer van die wingerd daarom kom, wat sal hy aan daardie boere doen? Hulle sê vir hom: Die slegte mense sal hy op n slegte manier vernietig, en die wingerd sal hy aan ander boere verhuur wat aan hom die vrugte sal gee in hul tye. Jesus sê vir hulle: Het julle nog nooit in die Skrifte gelees nie: Die klip wat die bouers verwerp het, dit het die hoofhoeksteen geword; van die Here af het dit gekom, en dit is wonderlik in ons oë?

Daarom sê Ek vir julle dat die koninkryk van God van julle weggeneem sal word en gegee sal word aan n volk wat die vrugte daarvan voortbring. En die een wat val op hierdie steen sal aan stukke gebreek word, maar op wie dit sou val, sal dit hom verpletter. En die hoofpriesters en die Fariseërs het sy gelykenisse gehoor en gewet dat Hy oor hulle praat En terwyl hulle hom probeer gryp het, was hulle bang vir die skares, aangesien hulle hom as n profeet beskou het.

En Jesus het weer aan hulle in gelykenisse geantwoord en gesê, Die koninkryk van die hemele was gemaak soos n koning, wat n troufees gemaak het vir sy seun. En hy het sy slawe gestuur om die genooide gaste na die troue te roep, en hulle was nie gewillig om te kom nie. Weer het hy ander slawe gestuur en gesê: Sê aan die genooides: Kyk, my beste maal het ek voorberei, my bulle en die vetgemaakte diere is geslagt, en alles is gereed. Kom na die troue. Maar hulle het dit verwaarloos en weggegaan, die een na sy eie land en die ander na sy handel, Die oorblywende het sy slawe gegryp, beledig en gedood. Maar daardie koning het kwaad geword toe hy dit gehoor het, en hy het sy leërs gestuur en daardie moordenaars vernietig en hulle stad verbrand. Toe sê hy aan sy slawe: Die troue is inderdaad gereed, maar die genooide mense was nie waardig nie. Gaan daarom na die uitgange van die weë, en soveel as wat julle vind, nooi na die troue. En daardie slawe het uitgegaan in die weë en almal versamel wat hulle gevind het, slegte sowel as goeie, en die bruilof was gevul met gaste wat gelê het. Maar die koning het ingegaan om die gaste wat daar lê te aanskou, en hy het daar n man gesien wat nie n troukledingstuk aangehad het nie En sê vir hom: Kameraad, hoe het jy hier ingekom sonder om n troukledingstuk te hê? Maar hy was gesnoer. Toe het die koning vir die dienaars gesê: Bind sy voete en hande vas, lig hom op en werp hom uit in die buitenste duisternis; daar sal die geweene en die gekners van die tande wees. Baie is immers geroep, maar min is uitverkies.

Toe het die Fariseërs gegaan en raad geneem sodat hulle hom met woorde mag vang. En hulle stuur hul dissipels saam met die Herodiane na hom toe en sê: Onderwyser, ons weet dat u waar is en die weg van God in waarheid leer, en dat dit vir u nie saak maak

wat mense dink nie, want u kyk nie na die aansien van mense nie, Sê dan vir ons, wat dink jy? Is dit geoorloof om belasting aan Caesar te betaal of nie? Maar Jesus, wat hulle boosheid geweet het, het gesê: Waarom toets julle My, skynheiliges? Wys aan my die belastingmunt. Hulle het toe vir hom n denarius gebring. En Hy sê vir hulle: Van wie is hierdie beeld en die inskripsie? Hulle sê vir hom: Van Caesar. Toe sê Hy vir hulle: Gee daarom terug aan Caesar wat van Caesar is, en aan God wat van God is. En nadat hulle dit gehoor het, het hulle verwonder, en hulle het hom verlaat en weggegaan.

In daardie dag het Sadduseërs, wat sê daar is nie n opstanding nie, na Hom gekom en Hom gevra Hulle sê: Onderwyser, Moses het gesê: As iemand sterf sonder om kinders te hê, moet sy broer met sy vrou trou en nageslag verwek vir sy broer. Daar was maar by ons sewe broers, en die eerste het getroud en gesterf, en omdat hy nie saad gehad het nie, het hy sy vrou aan sy broer gelaat, Soortgelyk ook die tweede en die derde, tot die sewe. Later het die vrou ook gesterf, na almal. In die opstanding daarom, van wie van die sewe sal die vrou wees? want almal het haar gehad. Maar Jesus het hulle geantwoord en gesê: Julle is mislei omdat julle nie die Skrifte ken nie, nog die krag van God nie. Want in die opstanding trou hulle nie en word nie in die huwelik gegee nie, maar hulle is soos engele van God in die hemel. Maar aangaande die opstanding van die dooies, het julle nie gelees wat aan julle gespreek is deur God wat sê nie, Ek is die God van Abraham en die God van Isak en die God van Jakob; Hy is nie die God van dooies nie, maar van lewendes. En toe die skares dit gehoor het, was hulle verbaas oor sy onderrig.

Die Fariseërs het egter gehoor dat Hy die Sadduseërs laat swyg het, en hulle het bymekaar versamel. En een uit hulle, n

wetgeleerde, het Hom gevra om Hom op die proef te stel en gesê, Onderwyser, watter gebod is groot in die wet? Maar Jesus het aan hom gesê: Jy sal die Heer jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met jou hele verstand. Hierdie is die eerste en groot gebod. Die tweede is soortgelyk hieraan: jy sal jou naaste liefhê soos jouself. In hierdie twee gebooie hang die hele wet en die profete.

Maar terwyl die Fariseërs bymekaar was, het Jesus hulle gevra Hy sê: Wat dink julle van die Christus? Wie se seun is Hy? Hulle antwoord hom: Dawid s'n. Hy sê vir hulle: Hoe noem Dawid Hom dan in die Gees Here wanneer hy sê, Die Here het aan my Here gesê: Sit aan my regterhand totdat Ek jou vyande n voetstoel vir jou voete maak.

As Dawid hom daarom Heer noem, hoe is hy sy seun?

En niemand was in staat om hom n woord te antwoord nie, en ook het niemand van daardie dag af gewaag om hom verder te ondervra nie.

23

Toe het Jesus tot die skares en tot sy dissipels gespreek Hy sê: Op Moses se setel het die skrifgeleerdes en die Fariseërs gesit. Alles daarom, soveel as wat hulle aan julle sê om te bewaar, bewaar en doen dit, maar volgens hulle werke moet julle nie doen nie, want hulle sê dit, en hulle doen dit nie. Hulle bind want swaar laste en moeilik om te dra, en hulle plaas dit op die skouers van die mense, maar met hulle vinger wil hulle dit nie beweeg nie. Alle hulle werke doen hulle egter om deur die mense gesien te word. Want hulle verbreed hulle filakteriëe en hulle vergroot die kwaste

van hulle klere, Hulle het lief die ereplaas by die feeste en die voorste sitplekke in die sinagoges. en die groete in die markplase en om deur die mense rabbi genoem te word. Julle moet maar nie rabbi genoem word nie, want julle onderwyser is een, die Christus, en julle is almal broers. en moenie julle vader op die aarde roep nie, want een is julle Vader, Hy wat in die hemele is. Moenie ook leiers genoem word nie, want een is julle Leier, die Christus. Die grootste onder julle sal julle dienaar wees. Wie homself maar sal verhoog, sal verneder word, en wie homself sal verneder, sal verhoog word.

Wee aan julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, huigelaars, omdat julle die huise van die weduwees verslind en onder voorwendsel lank bid; daarom sal julle n swaarder oordeel ontvang. Wee aan julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, huigelaars, omdat julle die koninkryk van die hemele voor die mense toesluit, want julle gaan self nie in nie, en julle laat ook nie toe dat die wat wil ingaan, ingaan nie. Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, skynheiliges, omdat julle die see en die droë land deurkruis om een bekeerlinge te maak, en wanneer hy dit word, maak julle hom n seun van die hel twee keer erger as julleself. Wee julle, blinde gidse, wat sê: Wie in die tempel sweer, dit is niks; maar wie by die goud van die tempel sweer, is verplig. Dwase en blindes, wie is dan groter, die goud of die tempel wat die goud heilig maak? En wie by die altaar sou sweer, dit is niks, maar wie by die geskenk wat daarop is sou sweer, is verplig. Dwaas en blindes, wat is dan groter: die geskenk, of die altaar wat die geskenk heilig maak? Hy wat dus by die altaar sweer, sweer by dit en by alles wat daarop is, En die een wat by die tempel gesweer het, sweer by dit en by die Een wat daarin woon. En die een wat by die hemel gesweer het, sweer by die troon van God en by Hom wat daarop sit. Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, skynheiliges, omdat julle tiendes gee van die munt en

die dille en die komyn, en julle het die swaarder dinge van die wet verwaarloos – die oordeel en die barmhartigheid en die geloof. Hierdie dinge was dit nodig om te doen, en daardie nie te verwaarloos nie. Blinde gidse, wat die mug uitsif, maar die kameel afsluk. Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, huigelaars, omdat julle die buitekant van die beker en die skottel skoonmaak, maar van binne is hulle vol roof en ongeregtheid. Blinde Fariseër, reinig eerste die binnekant van die beker en van die skottel, sodat die buitekant daarvan ook rein kan word. Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, skynheiliges, omdat julle soos gewitkalkte grafte is, wat van buite inderdaad mooi lyk, maar van binne vol dooie bene en alle onreinheid is. So verskyn julle ook van buite aan die mense regverdig, maar van binne is julle vol geveinsheid en wetteloosheid. Wee aan julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, huigelaars, omdat julle die grafte van die profete bou en die grafte van die regverdiges versier, En julle sê: As ons in die dae van ons vaders was, sou ons nie vennote met hulle in die bloed van die profete gewees het nie. So dat julle vir julleself getuig dat julle seuns is van die wat die profete vermoor het. En julle, vul die maat van julle vaders. Slange, nageslag van adders, hoe sal julle van die oordeel van die hel vlug? Daarom, aanskou, Ek stuur na julle toe profete en wyse manne en skrifgeleerdes, en van hulle sal julle doodmaak en kruisig, en van hulle sal julle gesel in julle sinagoges en julle sal vervolg van stad tot stad, sodat op julle kom elke regverdige bloed wat uitgegiet word op die aarde, van die bloed van Abel die regverdige tot die bloed van Sagaria, seun van Barachia, wat julle vermoor het tussen die tempel en die altaar. Waarlik sê Ek vir julle dat al hierdie dinge op hierdie geslag sal kom. Jerusalem, Jerusalem, wat die profete doodmaak en die wat na haar gestuur is stenig, hoeveel keer het ek begeer om jou kinders te versamel soos n hen haar kuikens onder haar vlerke versamel, en julle wou nie. Kyk, julle huis word verlate aan julle

gelaat. Ek sê immers vir julle, julle sal My van nou af nie sien nie totdat julle sê: Geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here.

24

En nadat Jesus van die tempel uitgegaan het, het sy dissipels na Hom gekom om die geboue van die tempel aan Hom te wys. Maar Jesus het vir hulle gesê: Sien julle nie al hierdie dinge nie? Waarlik, Ek sê vir julle, daar sal hier nie n steen op n steen gelaat word wat nie vernietig sal word nie. Terwyl hy op die Olyfberg sit, het die dissipels op hul eie na hom gekom en gesê: Sê vir ons, wanneer sal hierdie dinge wees, en wat is die teken van u koms en van die voltooiing van die eeu? En Jesus het hulle geantwoord en gesê: Pas op dat niemand julle mislei nie. Want baie sal kom in my naam en sê: Ek is die Christus, en hulle sal baie mislei. Julle sal op die punt wees om van oorloë en gerugte van oorloë te hoor, sien toe dat julle nie verontrus word nie, want dit is nodig dat alles gebeur, maar die einde is nog nie daar nie. Want nasie sal teen nasie opstaan en koninkryk teen koninkryk, en daar sal hongersnede en peste en aardbewings op verskillende plekke wees, Alles hierdie dinge is egter die begin van geboorteweë. Toe sal hulle julle oorlewer in verdrukking en julle doodmaak, en julle sal gehaat word deur al die nasies ter wille van my naam. En dan sal baie aanstoot neem, en hulle sal mekaar oorlewer en mekaar haat. En baie vals profete sal opstaan en hulle sal baie mislei. En omdat die wetteloosheid vermenigvuldig sal word, sal die liefde van baie koud word. Maar die een wat tot die einde volhard het, sal gered word. En hierdie goeie nuus van die koninkryk sal verkondig word in die hele bewoonde wêreld tot getuienis aan alle nasies, en dan sal die einde kom. Wanneer julle daarom die gruwel van die verwoesting sien, wat deur die profeet Daniël gespreek is, staande in die heilige plek – laat die leser verstaan Dan laat dié in

Judea na die berge vlug, Die een op die dak moet nie afkom om sy goed uit die huis te haal nie, en die een in die veld moet nie omdraai om sy klere te gaan haal nie Wee maar die wat in die baarmoeder dra en die wat borsvoeding gee in daardie dae. Bid maar sodat julle vlug nie in die winter of op n sabbat plaasvind nie. Daar sal dan groot verdrukking wees, soos wat daar nie gewees het van die begin van die wêreld tot nou toe nie, en ook nooit weer sal wees nie. En as daardie dae nie verkort was nie, sou alle vlees nie gered gewees het nie, maar ter wille van die uitverkorenes sal daardie dae verkort word. Toe, as iemand vir julle sê, Kyk, hier is die Christus, of Hier, moenie dit glo nie. Want vals christusse en vals profete sal opstaan en hulle sal groot tekens en wonders gee, sodat hulle, indien moontlik, selfs die uitverkorenes sal mislei. Kyk, Ek het dit vooraf aan julle gesê. As hulle daarom vir julle sê: Kyk, Hy is in die wildernis, moenie uitgaan nie; Kyk, Hy is in die binnekamers, moenie glo nie Net soos die weerlig van die ooste uitgaan en tot in die weste verskyn, so sal ook die koms van die Seun van die mens wees, Want waar die karkas is, daar sal die arende versamel word.

Onmiddellik maar na die verdrukking van daardie dae sal die son verduister word en die maan sal nie haar lig gee nie, en die sterre sal van die hemel val, en die magte van die hemele sal geskud word.

En dan sal die teken van die Seun van die mens in die hemel verskyn, en dan sal al die stamme van die aarde rou, en hulle sal die Seun van die mens sien wat op die wolke van die hemel kom met groot krag en heerlikheid. En Hy sal sy boodskappers stuur met n groot trompetstem, en hulle sal sy uitverkorenes bymekaar versamel uit die vier winde, van die uiterstes van die hemele tot hulle uiterstes. Van die vyeboom moet julle die gelykenis leer.

Wanneer sy tak alreeds sag word en die blare uitspruit, weet julle dat die somer naby is. So ook julle, wanneer julle al hierdie dinge sien, weet dat dit naby is voor die deure. Waarlik sê Ek vir julle, hierdie geslag sal nie verbygaan voordat al hierdie dinge gebeur nie. Die hemel en die aarde sal verbygaan, maar my woorde sal nooit verbygaan nie. Maar aangaande daardie dag en uur weet niemand nie, ook nie die engele van die hemele nie, behalwe my Vader alleen. Net soos die dae van Noag was, so sal ook die koms van die Seun van die mens wees. Net soos hulle in die dae voor die vloed geëet en gedrink het, getrou en uitgehuweliks het, tot die dag toe Noag in die ark ingegaan het, En hulle het nie geweet nie totdat die vloed gekom het en almal weggeneem het nie, so sal ook die koms van die Seun van die mens wees. Dan sal twee in die veld wees; die een word geneem en die een word gelaat. Twee vroue wat maal in die meul: een word geneem en een word gelaat. Wees daarom waaksaam, omdat julle nie weet op watter uur julle Here kom nie. Maar dit moet julle weet, dat as die huis-meester geweet het in watter wagperiode die dief kom, sou hy gewaak het en nie sou toegelaat het dat sy huis oopgebreek word nie. Daarom moet julle ook gereed wees, omdat die Seun van die mens kom in die uur wat julle nie dink nie.

Wie is dan die getroue en verstandige slaaf wat sy heer oor sy diens aangestel het om hulle die voedsel op die regte tyd te gee? Geseënd is daardie slaaf wat sy heer, wanneer hy kom, sal vind dat hy so doen. Waarlik sê Ek vir julle dat hy hom oor al sy besittings sal aanstel. Maar as daardie slegte slaaf in sy hart sê: My heer vertraag om te kom, en begin sy medeslawe slaan, maar eet en drink met die dronkaards, Die heer van daardie slaaf sal kom op n dag wat hy nie verwag nie en in n uur wat hy nie ken nie. En Hy sal hom in twee sny, en sy deel by die skynheiliges plaas; daar sal die geweene en die gekners van die tande wees.

Toe sal die koninkryk van die hemele gelyk word aan tien maagde, wat hulle lampe geneem het en uitgegaan het na die ontmoeting van die bruidegom. Vyf van hulle was wys en vyf was dwaas. wat dwaas was, het hulle lampe geneem maar het nie saam met hulle olie geneem nie Die wyses het egter olie in hulle vate saam met hulle lampe geneem. Maar terwyl die bruidegom vertraag het, het hulle almal doeserig geword en geslaap. Maar middel van die nag het n geroep gekom: Kyk, die bruidegom kom! Gaan uit om hom te ontmoet. Toe het al daardie maagde opgestaan en hulle lampe versier. Die dwase het egter vir die wyse gesê: Gee vir ons van julle olie, want ons fakkels gaan uit. Die wyse het geantwoord en gesê: Sodat dit nie voldoende sal wees vir ons en vir julle nie, gaan eerder na die verkopers en koop vir julleself. Terwyl hulle vertrek het om te koop, het die bruidegom gekom, en die wat gereed was, het saam met hom by die troue ingegaan, en die deur is toegesluit. Later kom die oorblywende maagde ook en sê: Heer, heer, maak vir ons oop. Maar Hy het geantwoord en gesê: Voorwaar, Ek sê vir julle, Ek ken julle nie. Wees daarom waaksaam, omdat julle nie die dag nog die uur weet waarin die Seun van die mens kom nie.

Want net soos n man wat op reis gegaan het sy eie slawe geroep het en aan hulle sy besittings oorhandig het, En aan die een het hy inderdaad vyf talente gegee, aan die ander twee, aan die ander een, aan elk volgens sy eie vermoë, en hy het onmiddellik weggegaan. Die een wat die vyf talente ontvang het, het gegaan en daarmee gewerk en nog vyf talente gemaak. Net so het ook die een met die twee nog twee gewen. Maar die een wat die een geneem het, het weggegaan, in die grond gegrawe en die silwer van sy heer verberg. Maar na n lang tyd kom die heer van daardie slawe en

reken met hulle af. En die een wat die vyf talente geneem het, het genader en nog vyf talente aangebied en gesê: Heer, vyf talente het u aan my toevertrou; kyk, nog vyf talente het ek daarby gewin. Sy heer het vir hom gesê: Goed so, jy goeie en getroue dienaar, oor min was jy getrou, oor baie sal ek jou aanstel. Gaan in in die vreugde van jou heer. En die een wat die twee talente ontvang het, het ook genader en gesê: Heer, twee talente het u aan my toevertrou; kyk, nog twee talente het ek daarby gewen. Sy heer het vir hom gesê: Goed so, jy goeie en getroue slaaf. Oor min dinge was jy getrou, oor baie sal ek jou aanstel. Gaan in in die vreugde van jou heer. Genader het maar ook die een wat die een talent ontvang het, en gesê: Heer, ek het jou geken dat jy n harde man is, wat maai waar jy nie gesaai het nie, en versamel van waar jy nie verstrooi het nie, en omdat ek bang was, het ek weggegaan en jou talent in die grond versteek; kyk, jy het wat joune is. Maar sy heer het hom geantwoord en gesê: Jou bouse en lui slaaf, jy het geweet dat ek maai waar ek nie gesaai het nie, en versamel van waar ek nie verstrooi het nie. Dit was daarom nodig dat jy my silwer by die bankiers moes plaas, en toe ek gekom het, sou ek my geld met rente ontvang het. Neem daarom die talent van hom af en gee dit aan die een wat die tien talente het. Vir die een wat alles het, sal gegee word en sal hy oorfloed hê, maar van die een wat nie het nie, sal selfs dit wat hy het van hom weggeneem word. En werp die nuttelose slaaf uit in die buitenste duisternis; daar sal die geweene en die gekners van die tande wees.

Wanneer die Seun van die mens kom in sy heerlijkheid en al die heilige engele met Hom, dan sal Hy sit op die troon van sy heerlijkheid, En al die nasies sal voor hom versamel word, en hy sal hulle van mekaar afsonder, net soos die herder die skape van die bokke skei. En hy sal die skape aan sy regterhand stel, maar die bokke aan sy linkerhand. Toe sal die koning aan dié aan sy

regterhand sê: Kom, julle geseëndes van my Vader, erf die koninkryk wat vir julle voorberei is van die grondlegging van die wêreld af. Want ek was honger en julle het aan my gegee om te eet, ek was dors en julle het my laat drink, ek was n vreemdeling en julle het my ingeneem, Ek was nakend en julle het my geklee, ek was siek en julle het my besoek, ek was in die gevangenis en julle het na my toe gekom. Toe sal die regverdiges hom antwoord en sê: Heer, wanneer het ons jou honger gesien en gevoed, of dors en te drink gegee? Wanneer het ons jou as vreemdeling gesien en jou opgeneem, of naak gesien en jou geklee? Wanneer het ons jou swak of in die gevangenis gesien en na jou toe gekom? En die koning sal antwoord en aan hulle sê: Voorwaar, Ek sê vir julle, in soverre julle dit gedoen het aan een van hierdie minste broers van My, het julle dit aan My gedoen. Toe sal Hy ook aan die wat aan sy linkerhand is sê: Gaan weg van My, julle vervloektes, in die ewige vuur wat voorberei is vir die duiwel en sy engele. Want ek was honger, en julle het my nie kos gegee om te eet nie; ek was dors, en julle het my nie laat drink nie. n Vreemdeling was ek, en julle het my nie opgeneem nie; naak, en julle het my nie geklee nie; swak en in die gevangenis, en julle het my nie besoek nie. Dan sal hulle hom antwoord en self sê: Here, wanneer het ons U gesien honger of dors of as vreemdeling of naak of swak of in die gevangenis, en het ons U nie gedien nie? Toe sal hy hulle antwoord en sê: Waarlik sê ek vir julle, in soverre julle dit nie aan een van hierdie geringstes gedoen het nie, het julle dit ook nie aan my gedoen nie. En hierdie sal weggaan in ewige straf, maar die regverdiges in ewige lewe.

26

En dit het gebeur toe Jesus al hierdie woorde voltooi het, het Hy aan sy dissipels gesê, Julle weet dat die pasga oor twee dae

plaasvind, en die Seun van die mens sal oorgelewer word om gekruisig te word. Toe is die hoofpriesters en die skrifgeleerdes en die ouderlinge van die volk versamel in die hof van die hoofpriester wat Kajafas genoem word, En hulle het saam beraadslaag om Jesus deur bedrog te gryp en dood te maak. Hulle het egter gesê: Nie tydens die fees nie, sodat daar nie n oproer onder die volk ontstaan nie.

Maar toe Jesus in Betanië in die huis van Simon die melaatse was, n Vrou met n albasterfles baie kosbare salf het na hom toe gekom en dit op sy hoof uitgegiet terwyl hy aan tafel gelê het. Maar toe sy dissipels dit sien, was hulle verontwaardig en sê: Waartoe hierdie vermorsing? Want hierdie salf kon vir baie verkoop word en aan die armes gegee word. Maar Jesus, wat dit geweet het, het vir hulle gesê: Waarom veroorsaak julle moeite vir die vrou? Want sy het n goeie werk aan my gedoen. Die armes het julle immers altyd by julleself, maar My het julle nie altyd nie. Want hierdie vrou het hierdie salf op my liggaam gegiet om my vir begrafnis voor te berei. Waarlik sê Ek vir julle, waar ook al hierdie evangelie verkondig word in die hele wêreld, sal ook wat sy gedoen het vertel word tot n gedenkteken van haar.

Toe het een van die twaalf, die een genaamd Judas Iskariot, na die hoofpriesters gegaan en gesê, Wat wil julle my gee, en ek sal hom aan julle oorlewer? Hulle het hom toe dertig silwerstukke gegee. En van toe af het hy n geleentheid gesoek om hom te verrai.

Op die eerste dag van die ongesuurde brood het die dissipels na Jesus gekom en aan Hom gesê: Waar wil U hê moet ons vir U voorberei om die pasga te eet? Maar Hy het gesê: Gaan in die stad na die sekere een en sê vir hom: Die Onderwyser sê: My tyd is

naby. By jou hou Ek die Pasga saam met My dissipels. En die dissipels het gedoen soos Jesus aan hulle beveel het, en hulle het die pasga voorberei. Toe die aand aangebreek het, het hy saam met die twaalf aan tafel gelê. En terwyl hulle besig was om te eet, het Hy gesê: Waarlik sê Ek vir julle dat een uit julle My sal verraaï. En baie bedroef het elkeen van hulle aan Hom begin sê: Sekerlik is dit nie ek nie, Here? Maar Hy het geantwoord en gesê: Die een wat sy hand saam met My in die skottel gedoop het, hierdie een sal My verraaï. Die Seun van die mens gaan inderdaad soos dit geskryf is aangaande Hom, maar wee daardie man deur wie die Seun van die mens verraaï word; dit sou goed vir hom gewees het as daardie man nie gebore was nie. Maar Judas, wat hom oorhandig het, het geantwoord en gesê: Seker nie ek nie, Rabbi? Hy sê vir hom: Jy het dit gesê. Terwyl hulle aan die eet was, het Jesus die brood geneem en nadat Hy dank gesê het, het Hy dit gebreek en aan die dissipels gegee en gesê: Neem, eet, dit is my liggaam. En nadat Hy die beker geneem en gedank gegee het, het Hy dit aan hulle gegee en gesê: Drink almal hieruit, Want hierdie is my bloed van die nuwe verbond wat vir baie uitgegiet word tot vergifnis van sondes. Maar ek sê vir julle dat ek van nou af nie sal drink uit hierdie vrug van die wingerd nie, tot daardie dag wanneer ek dit nuut met julle drink in die koninkryk van my Vader.

En nadat hulle n lofsang gesing het, het hulle uitgegaan na die Olyfberg. Toe sê Jesus vir hulle, Almal van julle sal in my val in hierdie nag, want dit is geskryf: Ek sal die herder slaan, en die skape van die kudde sal verstrooi word.

Maar nadat Ek opgewek is, sal Ek julle voorgaan na Galilea. Maar Petrus het vir Hom geantwoord en gesê: As almal oor U sal struikel, sal ek nooit struikel nie. Jesus het vir hom gesê: Waarlik, Ek sê vir jou dat jy My in hierdie nag, voordat die haan kraai, drie

keer sal ontken. Petrus sê aan Hom: Selfs as dit nodig is dat ek saam met U moet sterwe, sal ek U nie verloën nie. Net so het ook al die dissipels gesê.

Toe kom Jesus met hulle na n plek genaamd Gethsemane, en sê vir die dissipels: Sit hier totdat ek weggegaan het om daar te bid. En nadat Hy Petrus en die twee seuns van Sebedeus saamgeneem het, het Hy begin bedroef en bekommerd word. Toe sê Jesus vir hulle: Baie bedroef is my siel tot die dood toe; bly hier en waak saam met my. En het n bietjie vorentoe gegaan, geval op sy gesig, biddend en seggend: My Vader, as dit moontlik is, laat hierdie beker van My verbygaan, behalwe nie soos Ek wil nie, maar soos U. En Hy kom na die dissipels en vind hulle slapende, en sê vir Petrus: So was julle nie in staat om een uur saam met My te waak nie? Wees waaksaam en bid, sodat julle nie in versoeking ingaan nie; die gees is inderdaad gewillig, maar die vlees is swak. Weer het Hy n tweede keer weggegaan en gebed en gesê: My Vader, as hierdie beker nie van My kan verbygaan as Ek dit nie drink nie, laat U wil geskied. En toe hy kom, vind hy hulle weer slapend, want hulle oë was swaar. En nadat Hy hulle gelaat het, het Hy weer weggegaan en vir die derde keer gebed en dieselfde woorde gesê. Toe kom Hy na sy dissipels en sê vir hulle: Slaap julle nou nog en rus julle? Kyk, die uur het naby gekom en die Seun van die mens word verrai in die hande van sondaars. Staan op, laat ons gaan; kyk, hy wat my verrai het naby gekom.

En terwyl hy nog aan die praat was, kyk, Judas, een van die twaalf, het gekom, en saam met hom n groot skare met swaarde en knopkieries van die owerpriesters en ouderlinge van die volk. Die een wat hom oorhandig het, het aan hulle n teken gegee en gesê: Wie ek ook al soen, dit is hy, gryp hom. En onmiddellik het hy Jesus genader en gesê: Groete, Rabbi, en hom gesoen. Maar Jesus

het vir hom gesê, Vriend, waarvoor jy hier is. Toe het hulle nader gekom en die hande op Jesus gelê en Hom gegryp. En kyk, een van die wat met Jesus was, het sy hand uitgestrek en sy swaard getrek, en die slaaf van die hoëpriester getref en sy oor afgesny. Toe sê Jesus vir hom, draai jou swaard weg na die plek daarvan, want almal wat die swaard geneem het sal deur die swaard sterwe. Of dink jy dat ek nie nou net my Vader kan roep nie, en Hy sal aan my meer as twaalf legioene engele voorsien? Hoe sal die Skrifte dan vervul word dat dit so moet gebeur? In daardie uur het Jesus vir die skares gesê: Asof teen n rower het julle uitgegaan met swaarde en stokke om My te gryp. Elke dag het Ek by julle in die tempel gesit en geleer, en julle het My nie gegryp nie. Maar hierdie alles het gebeur sodat die geskrifte van die profete vervul sou word. Toe het al die dissipels hom verlaat en gevlug.

Die wat Jesus gegryp het, het Hom na Kajafas die hoëpriester weggevoer, waar die skrifgeleerdes en die ouderlinge versamel was. Maar Petrus het hom van ver af gevolg tot by die hof van die hoëpriester, en hy het binne gegaan en saam met die assistente gesit om die einde te sien. Die hoofpriesters en die ouderlinge en die hele raad was egter besig om vals getuienis teen Jesus te soek, sodat hulle hom ter dood kon bring, En hulle het nie gevind nie, en baie vals getuies het vorentoe gekom, hulle het nie gevind nie. Maar later het twee vals getuies vorentoe gekom Ek het gesê, hierdie een het gesê: Ek is in staat om die tempel van God te vernietig en dit binne drie dae weer te bou. En die hoë priester het opgestaan en vir hom gesê: Antwoord jy niks nie? Wat getuig hierdie mense teen jou? Maar Jesus was stil. En die hoëpriester het geantwoord en aan hom gesê: Ek besweer jou by die lewende God dat jy vir ons sê of jy die Christus is, die Seun van God. Jesus sê vir hom: Jy het dit gesê, maar Ek sê vir julle, van nou af sal julle die Seun van die mens sien sittende aan die regterhand van die

krag en komende op die wolke van die hemel. Toe het die hoëpriester sy klere geskeur en gesê dat hy gelaster het, wat het ons nog behoefte aan getuies? Sien, nou het julle sy lastering gehoor, Wat dink julle? Maar hulle het geantwoord en gesê: Hy is skuldig aan die dood. Toe het hulle in sy gesig gespuug en hom geslaan, en ander het hom geklap. Hulle sê: Profeteer vir ons, Christus, wie is dit wat jou geslaan het?

Petrus het maar buite in die hof gesit, en een diensmeisie het hom genader en gesê: En jy was met Jesus die Galileër. Maar hy het voor hulle almal ontken en gesê: Ek weet nie wat jy sê nie. Maar nadat hy uitgegaan het na die poort, het n ander vrou hom gesien en sê vir hulle daar: Hierdie man was ook met Jesus die Nasareër. en weer het hy met n eed ontken dat hy die man nie ken nie Na n klein rukkie het die wat daar gestaan het, nader gekom en vir Petrus gesê: Waarlik, jy is ook een van hulle, want jou spraak maak jou duidelik. Toe begin hy om te vervloek en te sweer dat hy die man nie ken nie. En onmiddellik het die haan gekraai. En Petrus het die woord van Jesus onthou wat aan hom gesê het dat jy my drie keer sal ontken voordat die haan kraai, en hy het buite gegaan en bitterlik gehuil.

27

Maar toe die oggend aangebreek het, het al die hoofpriesters en die ouderlinge van die volk raad geneem teen Jesus om Hom dood te maak En nadat hulle hom gebind het, het hulle hom weggelei en hom aan Pontius Pilatus, die goewerneur, oorhandig.

Toe Judas, wat hom oorhandig het, gesien het dat hy veroordeel was, het hy berou gehad en die dertig silwerstukke aan die owerpriesters en die ouderlinge teruggegee Hy sê: Ek het

gesondig deur onskuldige bloed oor te handig. Maar hulle het gesê: Wat maak dit vir ons saak? Jy moet self sien. En nadat hy die silwerstukke in die tempel gegooi het, het hy teruggetrek, en nadat hy weggegaan het, het hy homself verhang. Die hoofpriesters het die silwerstukke geneem en gesê: Dit is nie geoorloof om dit in die tempelkas te gooi nie, omdat dit die prys van bloed is. Maar nadat hulle raad geneem het, het hulle daarmee die pottebakker se land gekoop vir begrafnis aan die vreemdelinge. Daarom is daardie land die bloedland genoem tot vandag toe. Toe is vervul wat gespreek is deur Jeremia die profeet wat gesê het, en hulle het die dertig silwerstukke geneem, die prys van die een wat waardeer is, wat hulle waardeer het van die seuns van Israel, En hulle het dit in die veld van die pottebakker gegee, soos die Here aan my beveel het.

Die Jesus het voor die leier gestaan, en die leier het hom gevra en gesê: Is jy die koning van die Jode? En Jesus het vir hom gesê: Jy sê dit. En toe hy deur die hoofpriesters en die ouderlinge beskuldig word, het hy niks geantwoord nie. Toe sê Pilatus vir hom: Hoor jy nie hoeveel dinge hulle teen jou getuig nie? En hy het hom nie op een enkele woord geantwoord nie, sodat die leier baie verwonderd was. Volgens fees was die leier egter gewoon om een gevangene aan die skare vry te laat wat hulle wou. Hulle het maar toe n onderskeie gevangene gehad, genaamd Barabbas. Daarom, toe hulle versamel was, het Pilatus vir hulle gesê: Wie wil julle hê moet ek vir julle vrylaat? Barabbas of Jesus wat Christus genoem word? Hy het geweet dat hulle hom uit afguns oorgelewer het. Terwyl hy op die platform sit, het sy vrou na hom gestuur en gesê: Moenie iets met daardie regverdige man te doen hê nie, want ek het vandag baie gely in n droom oor hom. Die hoofpriesters en die ouderlinge het egter die skares oortuig om Barabbas te vra, maar Jesus te vernietig. Maar die leier het antwoordend vir hulle

gesê: Watter een van die twee wil julle hê moet ek vir julle vrylaat? En hulle het gesê: Barabbas. Pilatus sê vir hulle: Wat moet ek dan doen met Jesus wat Christus genoem word? Hulle sê almal vir hom: Laat hom gekruisig word! Die leier het egter gesê: Watter kwaad het hy dan gedoen? Maar hulle het des te harder uitgeroep en gesê: Laat hom gekruisig word! Maar toe Pilatus sien dat dit niks baat nie, maar dat daar eerder n oproer ontstaan, het hy water geneem en sy hande voor die skare gewas en gesê: Ek is onskuldig aan die bloed van hierdie regverdige; julle sal sien. En al die volk het geantwoord en gesê: Sy bloed kom oor ons en oor ons kinders. Toe het hy Barabbas vir hulle vrygelaat, maar Jesus, nadat hy Hom gesel het, het hy oorgelewer sodat Hy gekruisig kon word.

Toe het die soldate van die leier Jesus in die praetorium geneem en die hele kohort rondom hom versamel. En nadat hulle hom uitgetrek het, het hulle aan hom n skarlakenrooi mantel aangesit, En nadat hulle n kroon uit dorings geweef het, het hulle dit op sy hoof geplaas en n riet in sy regterhand. En voor hom gekniel, het hulle hom bespot en gesê: Wees gegroet, die koning van die Jode. En nadat hulle op hom gespoeg het, het hulle die riet geneem en op sy kop geslaan. En toe hulle hom bespot het, het hulle hom die mantel afgestroopt en hom sy klere aangetrek, en hulle het hom weggelei om te kruisig.

Maar toe hulle uitgaan, het hulle n man van Sirene met die naam Simon gevind, en hulle het hom gedwing om sy kruis op te neem. En hulle het gekom by n plek genoem Golgotha, wat skedellek genoem word, Hulle het aan hom asyn gemeng met gal gegee om te drink, en nadat hy dit gesmaak het, wou hy nie drink nie. Nadat hulle Hom gekruisig het, het hulle sy klere verdeel deur die lot te werp. en sittende het hulle hom daar dopgehou. En hulle

het bo sy hoof sy aanklag geskrywe geplaas: Hierdie is Jesus, die Koning van die Jode. Toe word twee rowers saam met hom gekruisig, een aan die regterkant en een aan die linkerkant. Die wat verbygegaan het, het Hom gelaster en hulle koppe geskud. en sê: Die een wat die tempel afbreek en in drie dae bou, red jouself! As jy die Seun van God is, kom af van die kruis. Gelykerwys het ook die hoofpriesters saam met die skrifgeleerdes en ouderlinge en Fariseërs spotend gesê, Ander het hy gered, homself kan hy nie red nie. As hy koning van Israel is, laat hom nou van die kruis afkom, en ons sal in hom glo. Hy het op God vertrou, laat Hom hom nou red, as Hy hom wil hê, want hy het gesê dat hy die Seun van God is. Die rowers wat saam met Hom gekruisig is, het Hom ook gehoon.

Van die sesde uur af het daar duisternis oor die hele land gekom tot die negende uur. Omtrent die negende uur het Jesus met n groot stem uitgeroep en gesê: Eli, Eli, lama sabachthani? Dit is: My God, my God, waarom het U my verlaat? Sommige van die wat daar gestaan het, het gehoor en gesê dat hierdie een Elia roep. En onmiddellik het een uit hulle gehardloop en n spons geneem, dit met asyn gevul en om n riet geplaas, en hom laat drink. Die oorblywende het egter gesê: Laat staan, laat ons sien of Elias kom om hom te red. Maar Jesus het weer met n groot stem geroep en die gees laat gaan. En aanskou, die voorhangsel van die tempel is in twee geskeur van bo tot onder, en die aarde het gebewe en die rotse het oopgeskeur. en die grafmonumente is oopgemaak en baie liggame van die ontslape heiliges is opgewek, En nadat hulle uit die grafte uitgegaan het, ná sy opstanding, het hulle die heilige stad ingegaan en aan baie verskyn. Die hoofman oor honderd en dié wat saam met hom Jesus bewaak het, het die aardbewing en die dinge wat gebeur het gesien en hulle was baie bang en het gesê: Waarlik, hierdie was die Seun van God. Daar was ook baie

vroue van ver af wat kyk, wat Jesus van Galilea gevolg het om Hom te dien, in welke was Maria die Magdalena, en Maria die moeder van Jakobus en Joses, en die moeder van die seuns van Sebedeus.

Toe dit aand geword het, het n ryk man van Arimatea gekom met die naam Josef, wat ook self n dissipel van Jesus geword het, Hierdie een het Pilatus genader en die liggaam van Jesus gevra. Toe het Pilatus beveel dat die liggaam gegee word. En Josef het die liggaam geneem en dit in skoon linne toegedraai, En hy het dit in sy nuwe graf geplaas wat hy in die rots uitgehou het, en nadat hy n groot klip voor die deur van die graf gerol het, het hy weggegaan. Daar was Maria Magdalena en die ander Maria, wat teenoor die graf gesit het.

Die volgende dag maar, wat ná die voorbereiding is, het die owerpriesters en die Fariseërs by Pilatus versamel. Heer, ons het onthou dat daardie bedrieër gesê het terwyl hy nog geleef het: Na drie dae word ek opgewek. Beveel daarom dat die graf veilig gemaak word tot die derde dag, sodat die dissipels nie kom en hom in die nag steel en vir die volk sê: Hy is opgewek uit die dode nie, en die laaste dwaling sal erger wees as die eerste. Pilatus het vir hulle gesê: Julle het n wag, gaan maak dit veilig soos julle weet. Maar hulle wat gegaan het, het die graf beveilig deur die steen te seël saam met die wag.

28

Laat op die sabbat, met die dagbreek van die eerste dag van die week, het Maria Magdalena en die ander Maria gekom om die graf te sien. En kyk, n groot aardbewing het plaasgevind, want n engel van die Here het uit die hemel afgedaal, genader en die steen

van die deur weggerol, en hy het daarop gesit. Sy voorkoms was soos weerlig en sy kledingstuk wit soos sneeu. Van vrees vir hom het die wagte gebewe en soos dood geword. Maar die engel het geantwoord en vir die vroue gesê: Moenie julle vrees nie, want ek weet dat julle Jesus, die Gekruisigde, soek. Hy is nie hier nie, want Hy is opgewek soos Hy gesê het. Kom kyk na die plek waar die Heer gelê het. En gaan vinnig en sê vir sy dissipels dat Hy opgewek is uit die dode, en kyk, Hy gaan voor julle uit na Galilea; daar sal julle Hom sien. Kyk, ek het dit vir julle gesê. En nadat hulle vinnig van die graf uitgegaan het met vrees en groot vreugde, het hulle gehardloop om dit aan sy dissipels te rapporteer. Maar terwyl hulle gegaan het om aan sy dissipels te rapporteer, en kyk, Jesus het hulle ontmoet en gesê, Verheug julle. En hulle het nader gekom en sy voete gegryp en Hom aanbid. Toe sê Jesus vir hulle: Moenie vrees nie, gaan rapporteer aan my broers sodat hulle na Galilea mag gaan, en daar sal hulle My sien.

Terwyl hulle maar gegaan het, kyk, sommige van die wag het in die stad gekom en aan die owerpriesters alles wat gebeur het, gerapporteer. En nadat hulle saam met die ouderlinge byeengekom het en raad geneem het, het hulle voldoende silwerstukke aan die soldate gegee en gesê Sê dat sy dissipels in die nag gekom het en hom gesteel het terwyl ons geslaap het. En as hierdie by die leier gehoor word, sal ons hom oortuig en julle sorgeloos maak. Die wat die silwerstukke geneem het, het gedoen soos hulle geleer is. En hierdie woord is onder die Jode versprei tot vandag toe.

Die elf dissipels het na Galilea gegaan, na die berg waar Jesus vir hulle aangestel het. En nadat hulle Hom gesien het, het hulle Hom aanbid, maar sommige het getwyfel. En Jesus het nader gekom en met hulle gespreek en gesê: Alle gesag in die hemel en

op die aarde is aan My gegee. Nadat julle gegaan het, maak dissipels van al die nasies, en doop hulle in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees, Leer hulle om alles te hou wat Ek julle beveel het, en kyk, Ek is met julle al die dae tot die voltooiing van die eeu. Amen.

Evangelie volgens Markus

1

Begin van die goeie nuus van Jesus Christus, Seun van God. Soos dit geskryf is in die profete: Kyk, Ek stuur my engel voor jou gesig, wat jou pad voor jou sal voorberei, n Stem van een wat roep in die wildernis: Berei die pad van die Here, maak sy paaie reguit,

Dit het gebeur dat Johannes in die wildernis gedoop en n doop van berou tot vergifnis van sondes verkondig het. En almal uit die Judese land en die Jerusalemiete het na hom uitgegaan, en hulle almal is in die Jordaanrivier deur hom gedoop terwyl hulle hul sondes bely het. Johannes was gekleed in kamelhare en n leergordel om sy lende, en hy het sprinkane en wilde heuning geëet. En hy het verkondig en gesê: Daar kom Een ná my wat sterker is as ek, wie se skoenriem ek nie werd is om gebukkend te maak los nie. Ek het julle inderdaad in water gedoop, maar hy sal julle in die Heilige Gees doop.

En dit het gebeur in daardie dae dat Jesus van Nasaret in Galilea gekom het en deur Johannes in die Jordaan gedoop is. En onmiddellik toe hy van die water opgaan, sag hy die hemele oopgeskeur word en die Gees soos n duif op hom neerdaal. En n stem het uit die hemele gekom: Jy is my geliefde Seun, in Jou het Ek n welbehae.

En die Gees werp hom onmiddellik uit in die wildernis. En Hy was daar in die wildernis veertig dae lank en is deur die satan versoek, en Hy was met die wilde diere, en die engele het Hom gedien.

Maar nadat Johannes oorgelewer is, het Jesus in Galilea gekom en die goeie nuus van die koninkryk van God verkondig. en sê dat die tyd vervul is en die koninkryk van God naby gekom het, bekeer julle en glo in die goeie nuus.

Terwyl Hy langs die see van Galilea geloop het, het Hy Simon en Andreas, die broer van Simon, gesien wat n net in die see gewerp het, want hulle was vissers, En Jesus sê vir hulle: Kom agter My aan, en Ek sal julle vissers van mense maak. En onmiddellik het hulle hul nette gelaat en hom gevolg. En nadat Hy n bietjie van daar af verder gegaan het, het Hy Jakobus, die seun van Sebedeus, en Johannes, sy broer, gesien, en hulle was in die skip besig om die nette te herstel, En onmiddellik het Hy hulle geroep. En hulle het hul vader Sebedeus in die skip met die gehuurde werkers gelaat en agter Hom aan gegaan.

En hulle gaan Kapernaum in, en onmiddellik het hy op die sabbat in die sinagoge ingegaan en geleer. En hulle was verbaas oor sy lering, want Hy het hulle geleer soos een wat gesag het, en nie soos die skrifgeleerdes nie. En daar was in hulle vergadering n man in n onrein gees, en hy het uitgeroep Hy sê: Laat staan! Wat het ons met jou te doen, Jesus van Nasaret? Het jy gekom om ons te vernietig? Ek ken jou, wie jy is – die Heilige van God. En Jesus het hom berispe en gesê: Wees stil en gaan uit hom uit! En die onrein gees het hom gestuip en met n groot stem geskree en uit hom uitgegaan. En hulle was almal verbaas, sodat hulle onder mekaar bespreek het en gesê het: Wat is hierdie? Wat is hierdie nuwe lering, dat hy met gesag ook aan die onrein geeste beveel, en hulle gehoorsaam hom? En die gerug van hom het onmiddellik in die hele omliggende streek van Galilea uitgegaan.

En onmiddellik nadat hulle uit die vergadering uitgegaan het, het hulle in die huis van Simon en Andrew gekom, saam met Jakobus en Johannes. Die skoonmoeder van Simon was siek met koors in die bed. En onmiddellik vertel hulle Hom van haar. En toe Hy nader gekom het, het Hy haar opgerig deur haar hand vas te gryp, en die koors het haar onmiddellik verlaat, en sy het hulle gedien. Maar toe dit aand geword het, toe die son gesak het, het hulle almal wat siek was en die demonbesetenes na hom gebring. en was die hele stad by die deur versamel, En Hy het baie mense wat sleg daaraan toe was met verskeie siektes genees, en baie demone uitgedryf, en Hy het die demone nie toegelaat om te praat nie, omdat hulle geweet het dat Hy die Christus was.

En vroeg in die nag, terwyl dit nog baie donker was, het Hy opgestaan, uitgegaan en na n verlate plek gegaan, en daar het Hy gebid. en Simon en die wat met hom was het hom agtervolg, En nadat hulle hom gevind het, sê hulle vir hom dat almal na jou soek. En Hy sê vir hulle: Laat ons gaan na die aangrensende dorpe, sodat Ek ook daar kan preek, want hiervoor het Ek uitgekom. En hy was besig om te verkondig in hulle sinagoges in die hele Galilea en om die demone uit te dryf.

En n melaatse kom na Hom en smee Hom en kniel voor Hom en sê vir Hom dat as U wil, kan U my reinig. Maar Jesus, wat medegevoelend was, het sy hand uitgestrek en hom geraak en aan hom gesê: Ek wil, word gereinig. En nadat hy dit gesê het, het die melaatsheid onmiddellik van hom weggegaan, en hy is gereinig. En nadat Hy hom streng gewaarsku het, het Hy hom onmiddellik uitgedryf en sê vir hom, Sien toe dat jy aan niemand iets sê nie, maar gaan wys jouself aan die priester en offer aangaande jou reiniging wat Moses beveel het tot getuienis vir hulle. Maar hy het uitgegaan en begin om baie te verkondig en die woord te versprei,

sodat hy nie langer openlik in die stad kon ingaan nie, maar buite in verlate plekke was, en hulle het van alle kante na hom gekom.

2

En Hy het weer Kapernaum binne gegaan na n paar dae, en dit is gehoor dat Hy in die huis is. En onmiddellik was baie mense versamel, sodat daar nie langer plek was nie, selfs nie by die deur nie, en Hy het die woord aan hulle gespreek. En hulle kom na Hom toe en bring n verlamde wat deur vier gedra word. En omdat hulle nie in staat was om hom te nader weens die skare nie, het hulle die dak ontdak waar hy was, en nadat hulle dit uitgegrawe het, laat hulle die mat neer waarop die verlamde gelê het. Maar toe Jesus hulle geloof sien, sê Hy vir die verlamde: Kind, jou sondes is vergewe. Maar sommige van die skrifgeleerdes was daar en het in hul harte geredeneer, Waarom spreek hierdie een sulke godslasteringe? Wie kan sondes vergewe behalwe God alleen? En onmiddellik het Jesus in sy gees besef dat hulle so in hulleself redeneer, en Hy het aan hulle gesê: Waarom redeneer julle hierdie dinge in julle harte? Wat is makliker, om vir die verlamde te sê, jou sondes is vergewe, of om te sê, staan op en tel jou mat op en loop? Sodat julle maar mag weet dat die Seun van die mens gesag het om op die aarde sondes te vergeef, sê Hy aan die verlamde Vir jou sê Ek, staan op en tel jou mat op en gaan na jou huis toe. En hy het onmiddellik opgestaan, en die mat opgetel en voor almal uitgegaan, sodat almal verbaas was en God verheerlik het en gesê het dat ons nooit so iets gesien het nie.

En Hy het weer by die see uitgegaan, en al die skare het na Hom gekom, en Hy het hulle geleer. En terwyl Hy verbygegaan het, het Hy Levi, die seun van Alfeus, sien sit by die tolhuis, en Hy sê vir hom: Volg My. En hy het opgestaan en Hom gevolg. En dit

het gebeur toe hy in sy huis gelê het, en baie belastinggaarders en sondaars het saam met Jesus en sy dissipels gelê, want daar was baie, en hulle het hom gevolg. En die skrifgeleerdes en die Fariseërs, nadat hulle hom saam met die tollenaars en sondaars sien eet het, het aan sy dissipels gesê: Waarom eet en drink hy saam met die tollenaars en sondaars? En nadat Jesus dit gehoor het, sê Hy vir hulle: Die sterkes het nie n dokter nodig nie, maar die wat sleg daaraan toe is. Ek het nie gekom om regverdiges te roep nie, maar sondaars tot berou.

En die dissipels van Johannes en die van die Fariseërs was aan die vas. En hulle kom en sê vir hom: Waarom vas die dissipels van Johannes en die van die Fariseërs, maar jou dissipels vas nie? En Jesus het vir hulle gesê: Kan die seuns van die bruidsvertrek vas terwyl die bruidegom by hulle is? Solank hulle die bruidegom by hulself het, kan hulle nie vas nie. Maar daar sal dae kom wanneer die bruidegom van hulle weggeneem word, en dan sal hulle in daardie dae vas. Niemand naai n lap ongekrompte doek op n ou kledingstuk nie, want andersins neem die volheid daarvan, die nuwe van die ou, weg, en n erger skeur ontstaan. En niemand gooi nuwe wyn in ou wysakke nie, want as dit wel gebeur, bars die nuwe wyn die wysakke, en die wyn word uitgegiet en die wysakke sal vergaan, maar nuwe wyn moet in nuwe wysakke gegooi word.

En dit het gebeur dat Hy deur die graanvelde gegaan het op die sabbat, en Sy dissipels het begin om n pad te maak deur die are van graan te pluk. En die Fariseërs het vir hom gesê: Kyk wat hulle doen op die sabbat wat nie geoorloof is nie. En hy het vir hulle gesê: Het julle nooit gelees wat David gedoen het toe hy nood gehad het en honger was, hy en dié wat met hom was nie? hoe hy in die huis van God ingegaan het tydens Abiathar die

hoëpriester en die brode van die voorstelling geëet het, wat nie geoorloof is om te eet nie behalwe vir die priesters, en hy het ook gegee aan dié wat saam met hom was? En Hy het vir hulle gesê: Die sabbat is ter wille van die mens gemaak, nie die mens ter wille van die sabbat nie, So dat die Seun van die mens ook Heer is van die sabbat.

3

En Hy het weer in die sinagoge ingegaan, en daar was n man wat n verdorde hand gehad het. En hulle het hom dopgehou of hy hom op die sabbat sou genees, sodat hulle hom kon beskuldig. En Hy sê vir die man wat die verdorde hand het: Staan op in die middel. En Hy sê vir hulle: Is dit geoorloof op die sabbat om goed te doen of om kwaad te doen? n Siel te red of te dood? Maar hulle was stil. En nadat Hy hulle met toorn rondom gekyk het, bedroef oor die verharding van hulle hart, sê Hy vir die man: Streck jou hand uit. En hy het dit uitgestrek, en sy hand is herstel, gesond soos die ander een. En die Pharisees het onmiddellik uitgegaan en met die Herodiane raad gedoen teen hom, sodat hulle hom mag vernietig.

En Jesus het met sy dissipels na die see onttrek, en n groot menigte van Galilea het Hom gevolg, En van Judea en van Jerusalem en van Idumea en van oorkant die Jordaan en die wat rondom Tirus en Sidon was, n groot menigte, nadat hulle gehoor het hoeveel Hy gedoen het, het na Hom gekom. En Hy het aan sy dissipels gesê dat n bootjie vir Hom gereed moes wees weens die skare, sodat hulle Hom nie sou verdruk nie. Want hy het baie genees, sodat almal wat kwale gehad het, op hom afgeval het om hom aan te raak. En die onrein geeste, wanneer hulle Hom gesien het, het voor Hom neergeval en uitgeroep en gesê dat Jy die Seun

van God is. En Hy het hulle baie berispe sodat hulle Hom nie bekend maak nie.

En Hy gaan op die berg op, en Hy roep dié wat Hy self wou hê, en hulle het na Hom toe gegaan. En hy het twaalf gemaak, sodat hulle met hom kon wees en sodat hy hulle kon uitstuur om te verkondig en om gesag te hê om die siektes te genees en die demone uit te dryf, en hy het aan Simon die naam Peter gegee en James die seun van Zebedee en Johannes die broer van Jakobus, en Hy het aan hulle die name Boanerges gegee, wat seuns van die donder beteken, en Andreas en Filippus en Bartolomeus en Matteus en Thomas en Jakobus, die seun van Alfeus, en Taddeus en Simon die Kananiet en Judas Iskariot, wat hom ook verraai het.

En hulle kom in n huis, en die skare kom weer saam, sodat hulle nie eens in staat was om brood te eet nie. En toe die van sy mense dit gehoor het, het hulle uitgegaan om hom te gryp, want hulle het gesê dat hy van sy sinne af was. En die skrifgeleerdes wat van Jerusalem afgedaal het, het gesê dat Hy Beëlsebul het, en dat Hy die demone uitdryf deur die heerser van die demone. En nadat Hy hulle geroep het, het Hy in gelykenisse vir hulle gesê: Hoe kan Satan Satan uitdryf? En as n koninkryk teen homself verdeel is, kan daardie koninkryk nie standhou nie. En as n huis teen homself verdeel is, kan daardie huis nie staan nie. En as die satan teen homself opgestaan het en verdeel is, kan hy nie staande bly nie, maar het hy n einde. Niemand is in staat om die vate van die sterk man te plunder deur in sy huis in te gaan nie, tensy hy eers die sterk man bind, en dan sal hy sy huis plunder. Waarlik sê Ek vir julle dat alle sondes en lasteringe aan die mensekinders vergewe sal word, hoeveel hulle ook al mag laster, Wie maar sou laster teen die Heilige Gees, het nie vergifnis tot in ewigheid nie,

maar is skuldig aan ewige oordeel. dat hulle gesê het hy het n onrein gees.

Sy moeder en sy broers kom daarom, en terwyl hulle buite staan, het hulle na hom gestuur om hom te roep. En n skare het omtrent hom gesit, en hulle het tot hom gesê: Kyk, jou moeder en jou broers soek jou buite. En Hy het hulle geantwoord en gesê: Wie is my moeder of my broers? En nadat Hy rondom na die wat om Hom sit gekyk het, sê Hy: Kyk, my moeder en my broers, Want wie ook al die wil van God doen, dié is my broer en my suster en moeder.

4

En weer het hy begin leer by die see, en n groot skare is na hom versamel, sodat hy in die boot moes klim om in die see te sit, en al die skare was by die see op die land. En Hy het hulle baie dinge in gelykenisse geleer, en Hy het aan hulle in sy lering gesê, Julle hoor. Kyk, die saaiër het uitgegaan om te saai. En dit het gebeur tydens die saai dat sommige inderdaad op die weg geval het, en die voëls het gekom en dit verslind. En ander het op die rotsagtige grond geval, waar dit nie veel grond gehad het nie, en dit het onmiddellik opgespruit omdat dit nie diepte van grond gehad het nie, Maar toe die son opgekom het, is dit verskroei, en omdat dit nie wortel gehad het nie, het dit verdroog. En ander het in die dorings geval, en die dorings het opgegaan en dit verstik, en dit het nie vrug gegee nie. En ander het in die goeie grond geval en het vrug gegee wat opgekom het en gegroei het, en dit het opgebring dertigvoudig en sestigvoudig en honderdvoudig. En Hy het vir hulle gesê: Wie ore het om te hoor, laat hom hoor. Maar toe Hy alleen was, het dié rondom Hom saam met die twaalf Hom oor die gelykenis gevra. En Hy het aan hulle gesê: Aan julle is dit gegee

om die geheimenisse van die koninkryk van God te ken, maar aan dié wat buite is, word alles in gelykenisse gegee. sodat hulle siende mag sien en nie sien nie, en horende mag hoor en nie verstaan nie, sodat hulle nie miskien terugdraai nie en die sondes aan hulle vergewe word.

En Hy sê vir hulle: Julle ken nie hierdie gelykenis nie, en hoe sal julle dan al die gelykenisse ken? Die saaiende saai die woord. Hierdie is dié wat langs die pad is waar die woord gesaai word, en wanneer hulle hoor, kom die satan onmiddellik en neem die woord wat in hulle harte gesaai is, weg. En hierdie is gelykenis die wat op die rotsagtige plekke gesaai word, wat wanneer hulle die woord hoor, dit onmiddellik met vreugde ontvang, En hulle het nie wortel in hulleself nie, maar hulle is tydelik, dan, wanneer verdrukking of vervolging ter wille van die woord gebeur het, struikel hulle onmiddellik. En hierdie is dié wat in die dorings gesaai word, dié wat die woord hoor, En die sorge van hierdie tydperk en die misleiding van die rykdom en die begeertes aangaande die oorblywende dinge wat inkom, verstik die woord, en dit word vrugtelos. En hierdie is die wat op die goeie grond gesaai is, wat die woord hoor en ontvang, en vrug dra in dertig en in sestig en in honderd.

En Hy het aan hulle gesê: Kom die lamp sekerlik nie sodat dit onder die mandjie of onder die bed geplaas word nie? Kom dit nie sodat dit op die lampstaander geplaas word nie? Want daar is niks verborge nie wat nie geopenbaar sal word nie, en niks het verborge gebly nie, maar sodat dit aan die lig sal kom. As iemand ore het om te hoor, laat hom hoor. En Hy het aan hulle gesê: Pas op wat julle hoor. Met watter maat julle meet, sal dit vir julle gemeet word, en dit sal bygevoeg word vir julle wat hoor. Wie het, aan hom sal gegee word, en wie nie het nie, selfs wat hy het sal van

hom weggeneem word. En hy was sê, so is die koninkryk van die God en hy slaap en opstaan, nag en dag, en die saad ontkiem en groei sonder dat hy self weet. Vanself dra die aarde vrug: eers gras, dan n aar, dan vol graan in die aar. Wanneer die vrug maar ryp is, stuur hy onmiddellik die sekel, omdat die oes gekom het.

En hy het gesê: Hoe sal ons die koninkryk van God vergelyk? Of in watter gelykenis sal ons dit voorhou? soos n enkele mosterdkorrel, wat wanneer dit op die aarde gesaai word, die kleinste van al die sade is wat op die aarde is, en wanneer dit gesaai is, gaan dit op en word groter as al die groentes, en maak groot takke, sodat die voëls van die hemel onder sy skaduwee kan nes maak.

En met baie sulke gelykenisse het Hy die woord aan hulle verkondig, soos hulle in staat was om te hoor. Sonder n gelykenis het hy nie die woord aan hulle gespreek nie, maar aan sy eie dissipels het hy alles verduidelik.

En Hy sê vir hulle in daardie dag toe dit aand geword het: Laat ons oorgaan na die oorkant. En nadat hulle die skare verlaat het, neem hulle hom saam soos hy in die skip was, en ander skepe was ook saam met hom. En n groot stormwind het ontstaan, en die golwe het in die skip geklap, sodat dit reeds besig was om vol te loop. En hy was self op die agterstewwe op die kussing aan die slaap, en hulle maak hom wakker en sê vir hom: Onderwyser, maak dit nie vir u saak dat ons vergaan nie? En gewek het Hy die wind berispe en aan die see gesê: Wees stil, wees stil. En die wind het opgehou, en daar het n groot stilte gekom. En Hy het vir hulle gesê: Waarom is julle so lafhartig? Hoe het julle nie geloof nie? En hulle het groot vrees gevrees en hulle het vir mekaar gesê: Wie is hierdie dan, dat selfs die wind en die see hom gehoorsaam?

En hulle het na die oorkant van die see gekom, na die land van die Gergeseners. En toe hy uit die skip uitgegaan het, het n man met n onrein gees hom onmiddellik uit die grafte ontmoet, wie sy woning in die grafte gehad het, en niemand was in staat om hom met kettings te bind nie, omdat hy dikwels met voetboeie en kettings gebind was, en die kettings deur hom uitmekaar geskeur is en die voetboeie verbrysel is, en niemand in staat was om hom te tem En deur die hele nag en dag was hy in die grafte en in die berge aan die skreeu en het hy homself met klippe gesny. Maar toe hy Jesus van ver af sien, het hy gehardloop en Hom aanbid, En met n groot stem uitgeroep het, sê hy: Wat het ek met jou te doen, Jesus, Seun van die allerhoogste God? Ek besweer jou by God, moenie my pynig nie. Hy het vir hom gesê: Gaan uit, jou onrein gees, uit die man. En Hy het hom gevra: Wat is jou naam? En hy het geantwoord en gesê: Legioen is my naam, omdat ons baie is. En hy het hom baie dringend versoek dat hy hulle nie buite die land sou stuur nie. Daar was n groot trop varke wat naby die berg wei. En al die demone het hom gesmeek en gesê: Stuur ons in die varke, sodat ons in hulle kan ingaan. En Jesus het hulle onmiddellik toegelaat. En die onrein geeste het uitgegaan en in die varke ingegaan, en die kudde het van die steil bank af in die see gestorm, hulle was omtrent twee duisend, en hulle het in die see verdrink. En die wat die varke opgepas het, het gevlug en dit in die stad en in die velde gaan vertel, en hulle het uitgegaan om te sien wat gebeur het. En hulle kom na Jesus, en hulle sien die duiwelbesete man sittende en geklee en van gesonde verstand, die een wat die legioen gehad het, en hulle was bevrees. En die wat dit gesien het, het aan hulle vertel hoe dit met die besetene man gebeur het en oor die varke. En hulle het begin om hom te versoek om van hulle grense weg te gaan. En toe hy in die skip instap, het

die man wat deur n demon beset was, hom gesmeek dat hy by hom kon wees. En Hy het hom nie toegelaat nie, maar sê vir hom: Gaan na jou huis, na jou mense, en vertel hulle hoeveel die Here vir jou gedoen het en hoe Hy jou ontferm het. En hy het weggegaan en begin om in die Dekapolis te verkondig hoeveel Jesus aan hom gedoen het, en almal was verwonderd.

En toe Jesus weer in die skip na die oorkant oorgesteek het, het n groot skare by hom versamel, en hy was by die see. En een van die sinagogeheersers, met die naam Jairus, kom, en toe hy hom sien, val hy aan sy voete neer. En hy het hom baie aangedring en gesê dat sy dogtertjie op sterwe lê, sodat hy moet kom en sy hande op haar lê, sodat sy gered word en sal lewe. En hy het met hom weggegaan, en n groot skare het hom gevolg, en hulle het hom verdruk. En n vrou wat twaalf jaar lank n bloedvloei gehad het, en baie gely het deur baie dokters en alles van haarself bestee het, en glad nie gehelp is nie, maar eerder erger geword het, Nadat sy van Jesus gehoor het, het sy in die skare gekom en van agter sy kleed aangeraak. Sy het immers by haarself gesê dat as sy selfs net sy klere sou aanraak, sy gered sou word. En onmiddellik het die bron van haar bloed opgedroog, en sy het in haar liggaam geweet dat sy van die kwaal genees is. En onmiddellik het Jesus in Homself besef dat die krag uit Hom uitgegaan het, en Hy het in die skare omgedraai en gesê: Wie het my klere geraak? En sy dissipels het vir hom gesê: U sien die skare druk U, en U sê: Wie het My geraak? en hy het rondgekyk om haar te sien wat dit gedoen het Die vrou, vresend en bewend, wetend wat met haar gebeur het, het gekom en voor hom neergeval en hom die hele waarheid vertel. Maar Hy het vir haar gesê: Dogter, jou geloof het jou gered. Gaan in vrede en wees gesond van jou kwelling. Terwyl hy nog besig was om te praat, kom hulle van die vergaderingheerser en sê dat jou dogter gesterf het, waarom pla jy

die onderwyser nog? Maar Jesus het onmiddellik die woord wat gesprek is gehoor en sê aan die sinagogeheerser: Moenie vrees nie, glo net. En hy het niemand toegelaat om saam met hom te gaan nie, behalwe Petrus en Jakobus en Johannes, die broer van Jakobus. En Hy kom in die huis van die sinagogeowerste en sien n oproer, en mense wat ween en hard jammer. En nadat Hy ingegaan het, sê Hy vir hulle: Waarom is julle ontsteld en huil julle? Die kind het nie gesterf nie, maar slaap. En hulle het Hom uitgelag. Maar nadat hy almal uitgegooi het, neem hy die vader van die kind en die moeder en dié wat met hom was saam, en hy gaan in waar die kind gelê het. En nadat Hy die hand van die kind geneem het, sê Hy aan haar: Talitha, koumi, wat vertaal word: Die meisie, aan jou sê Ek, staan op. En onmiddellik het die meisie opgestaan en geloop, want sy was twaalf jaar oud. En hulle was met groot verbasing vervul. En Hy het hulle sterk beveel dat niemand hierdie ding moet weet nie, en Hy het gesê dat daar vir haar kos gegee moet word om te eet.

6

En Hy het van daar uitgegaan en in sy eie vaderland gekom, en sy dissipels volg Hom. En toe die sabbat aangebreek het, het hy in die sinagoge begin leer, en baie wat dit gehoor het, was verbaas en het gesê: Waar kry hierdie man hierdie dinge vandaan? En wat is die wysheid wat aan hom gegee is, en sulke kragte wat deur sy hande gebeur? Is hierdie nie die vakman nie, die seun van Maria, en broer van Jakobus en Joses en Juda en Simon? En is syusters nie hier by ons nie? En hulle was beledig in hom. Maar Jesus het vir hulle gesê dat n profeet nie onvereerd is nie, behalwe in sy vaderland en onder sy familieleden en in sy huis. En hy was nie in staat om daar enige krag te doen nie, behalwe dat hy sy hande op n paar siekes gelê en hulle genees het. En hy het verwonder oor

hulle ongeloof. En hy het rondgegaan in die dorpe rondom en onderrig gegee.

En Hy roep die twaalf, en Hy het begin om hulle twee-twee uit te stuur, en Hy het aan hulle gesag gegee oor die onrein geeste, En hy het hulle beveel dat hulle niks moet saamneem op die pad nie, behalwe net n stok alleen – geen sak nie, geen brood nie, geen brons in die gordel nie, maar met sandale aan die voete, en om nie twee tunieke te dra nie. En Hy het vir hulle gesê: Waar julle ook al in n huis ingaan, bly daar totdat julle van daar weggaan. En so veel as hulle julle nie ontvang nie, ook nie julle se woorde hoor nie, skud die stof wat onder julle voete is af wanneer julle daarvandaan uitgaan, as n getuienis teen hulle. Waarlik sê Ek vir julle, dit sal meer verdraaglik wees vir Sodom of Gomorra op die oordeelsdag as vir daardie stad. En hulle het uitgegaan en verkondig sodat mense moet bekeer. En hulle het baie demone uitgedryf, en hulle het baie siekes met olie gesalf en hulle het hulle genees.

En koning Herodes het gehoor, want sy naam het duidelik geword, en hy het gesê dat Johannes die Doper uit die dooies opgestaan het, en daarom is die kragte in hom aan die werk. Ander het gesê dat dit Elia is, maar ander het gesê dat dit n profeet is soos een van die profete. Maar toe Herodes dit hoor, het hy gesê dat Johannes, wie ek onthoof het, hierdie is, hy het uit die dode opgestaan. Want Herod self het gestuur en Johannes gegryp en hom in die gevangenis gebind weens Herodias, die vrou van Filippus sy broer, omdat hy met haar getrou het. Want John het vir Herodes gesê dat dit nie geoorloof is vir jou om die vrou van jou broer te hê nie. Herodias het egter n gruwel teen hom gekoester en wou hom doodmaak, maar sy kon nie. Want Herodes het Johannes gevrees, omdat hy geweet het hy was n regverdige en heilige man, en hy het hom beskerm, en nadat hy hom gehoor het

het hy baie dinge gedoen, en hy het hom graag gehoor. En n geleë dag het gekom, toe Herodes op sy verjaarsdag n aandete gemaak het vir sy grotes en die owerstes en die vernaamste mense van Galilea, En toe die dogter van Herodias ingekom en gedans het en Herodes en die wat saam aangelê het behaag het, het die koning vir die meisie gesê: Vra my wat jy ook al wil hê, en ek sal dit aan jou gee. En hy het aan haar gesweer dat wat jy ook al van my mag vra, sal ek aan jou gee, tot die helfte van my koninkryk. Maar sy het uitgegaan en vir haar moeder gesê: Wat sal ek vra? En sy het gesê: Die kop van Johannes die Doper. En sy het onmiddellik met haas na die koning ingegaan en gevra en gesê: Ek wil hê dat u aan my onmiddellik op n skottel die hoof van Johannes die Doper gee. En die koning het baie bedroef geword, maar weens die ede en die gaste wou hy dit nie verwerp nie. En onmiddellik het die koning n beul gestuur en beveel dat sy kop gebring word. Die een wat weggegaan het, het hom in die tronk onthoof, en sy kop op n skottel gebring en dit aan die meisie gegee, en die meisie het dit aan haar moeder gegee. En toe sy dissipels dit gehoor het, het hulle gekom en sy lyk opgeneem, en dit in n graf geplaas.

En die apostels versamel na Jesus toe, en hulle het aan hom alles gerapporteer, sowel wat hulle gedoen het as wat hulle geleer het. En Hy het vir hulle gesê: Kom julle self afsonderlik na n verlate plek, en rus n bietjie, want die wat gekom het en die wat weggegaan het was baie, en hulle het nie eens tyd gehad om te eet nie. En hulle het weggegaan na n verlate plek in n boot op hul eie. En ek het hulle sien weggaan, en baie mense het hulle herken, en te voet van al die stede het hulle daar saamgehardloop en voor hulle uitgekome en by hom saamgekome. En Jesus het uitgegaan en n groot skare gesien, en Hy het innig jammer gevoel vir hulle, omdat hulle soos skape was wat nie n herder het nie, en Hy het begin om hulle baie dinge te leer. En toe reeds baie tyd verloop

het, het sy dissipels na hom toe gekom en gesê dat die plek verlate is en dit reeds laat is. Stuur hulle weg, sodat hulle na die lande en dorpe rondom kan gaan om vir hulself brode te koop, want hulle het nie iets om te eet nie. Maar Hy het geantwoord en vir hulle gesê: Gee julle vir hulle iets om te eet. En hulle sê vir Hom: Moet ons weggaan en vir tweehonderd denarii brode koop en dit vir hulle gee om te eet? Maar Hy sê vir hulle: Hoeveel brode het julle? Gaan en kyk. En nadat hulle dit vasgestel het, sê hulle: Vyf, en twee visse. En hy het hulle beveel om almal in groepe te laat lê op die groen gras. En hulle het in groepe gaan lê, honderd en vyftig elk. En nadat Hy die vyf brode en die twee visse geneem het, het Hy opgekyk na die hemel en dit geseën, en Hy het die brode gebreek en aan die dissipels gegee sodat hulle dit aan hulle kon voorsit, en die twee visse het Hy aan almal verdeel. En hulle het almal geëet en was versadig. En hulle het twaalf mandjies vol fragmente opgeneem, en van die visse. En die wat die brode geëet het, was vyf duisend mans.

En onmiddellik het hy sy dissipels gedwing om in die skip te klim en vooruit te gaan na die oorkant, na Betsaida toe, terwyl hy self die skare wegstuur, En nadat Hy hulle vaarwel gesê het, het Hy na die berg gegaan om te bid. En toe dit aand geword het, was die skip in die middel van die see, en hy alleen op die land. En Hy het hulle gesien wat gemartel is met die roei, want die wind was teen hulle, en omstreeks die vierde wagbeurt van die nag kom Hy na hulle toe, wandelend op die see, en Hy wou hulle verbyga. Maar toe hulle Hom op die see sien loop, het dit vir hulle gelyk asof dit n spook is, en hulle het uitgeroep, Almal het hom gesien en hulle was ontroerd. En onmiddellik het Hy met hulle gepraat en sê vir hulle: Neem moed, dit is Ek, moenie vrees nie. En hy het in die skip na hulle opgegaan, en die wind het opgehou, en hulle was buitengewoon verbaas in hulleself en het hulle verwonder. Want

hulle het nie verstaan aangaande die brode nie, maar hulle hart was verhard.

En nadat hulle oorgesteek het, het hulle na die land Gennesaret gegaan en daar geanker. En toe hulle uit die skip uitgegaan het, het hulle Hom onmiddellik herken. Hulle het deur daardie hele omliggende streek rondgeloop en het begin om die siekes op draagbare rond te dra waar hulle gehoor het dat Hy daar is. En waar hy ook al in dorpe of stede of lande ingegaan het, het hulle in die markpleine die siekes neergelê en hom gesmeek dat hulle selfs net die soom van sy kleed mag aanraak, en almal wat dit aangeraak het, is genees.

7

En die Fariseërs en sommige van die skrifgeleerdes wat van Jerusalem gekom het, versamel na hom toe, En hulle het gesien dat sommige van sy dissipels met ongewaste hande brode eet, en hulle het fout gevind. Want die Fariseërs en al die Jode eet nie as hulle nie met die vuis hulle hande was nie, omdat hulle die tradisie van die ouderlinge vashou. En van die mark af, as hulle nie was nie, eet hulle nie, en daar is ook baie ander dinge wat hulle ontvang het om te onderhou, wassings van bekere en kruike en kopervoorwerpe en beddens, Dann vra die Fariseërs en die skrifgeleerdes hom, waarom loop jou dissipels nie volgens die tradisie van die ouderlinge nie, maar eet hulle die brood met ongewaste hande? Maar Hy het hulle geantwoord en gesê dat Jesaja goed geprofeteer het aangaande julle, die skynheiliges, soos geskryf is: Hierdie volk eer My met die lippe, maar hulle hart is ver van My verwyderd. Tevergeefs aanbid hulle My egter, terwyl hulle as leringe die gebooie van mense leer.

Want julle het die gebod van God verlaat en hou vas aan die tradisie van die mense: wassings van kruike en bekere, en baie ander soortgelyke dinge doen julle. En Hy het aan hulle gesê: Julle stel die gebod van God goed opsy sodat julle jul eie tradisie kan onderhou. Moses het immers gesê, eer jou vader en jou moeder, en die een wat vader of moeder kwaadsprek, laat hom met die dood sterwe, Julle sê maar: As n man vir die vader of die moeder sê: Korban (dit is n geskenk) waaruit jy uit my sou bevoordeel word, en julle laat hom nie langer toe om iets te doen vir sy vader of sy moeder nie, Julle maak die woord van God nietig deur julle oorlewering wat julle oorgelewer het, en baie sulke soortgelyke dinge doen julle. En nadat Hy die hele skare geroep het, het Hy aan hulle gesê: Luister almal na My en verstaan. Niks wat van buite die mens inkom in hom is in staat om hom te ontrein nie, maar dit wat uitgaan is wat die mens ontrein. En wanneer hy van die skare af in die huis ingegaan het, het sy dissipels hom aangaande die gelykenis gevra. En Hy sê vir hulle: So is julle ook dwaas? Verstaan julle nog nie dat alles wat van buite af in die mens ingaan, hom nie kan onrein maak nie? dat dit nie in sy hart ingaan nie, maar in die maag, en in die latrine uitgaan, en so al die kos reinig. Hy het gesê dat dit wat uit die mens uitgaan, dít bevelek die mens. Want van binne, uit die hart van die mense, kom die slegte gedagtes uit: egbreuk, hoerery, moord, Diefstal, gierigheid, booshede, bedrog, losbandigheid, bese oog, lastering, hoogmoed, dwaasheid, Al hierdie bese dinge kom van binne uit en besoedel die mens.

En daarvandaan het Hy opgestaan en weggegaan na die grense van Tirus en Sidon. En nadat Hy in n huis ingegaan het, wou Hy hê niemand moes weet nie, en Hy kon nie onopgemerk bly nie. Want n vrou het van hom gehoor, wie se dogtertjie n onrein gees gehad het, en sy het gekom en voor sy voete neergeval. Die

vrou was Grieks, Syrofenicies van ras, en sy het hom gevra om die demon uit haar dogter uit te werp. Maar Jesus het vir haar gesê, laat die kinders eers tevrede gestel word, want dit is nie goed om die brood van die kinders te neem en vir die hondjies te gooi nie. Maar sy het geantwoord en sê vir hom: Ja, Here, en die hondjies onder die tafel eet van die krummels van die kinders. En Hy het vir haar gesê: Vanweë hierdie woord, gaan; die demoon het uit jou dogter uitgegaan. En nadat sy na haar huis gegaan het, het sy die kind op die bed lê gevind en die demoon uitgegaan.

En weer het Hy uitgegaan uit die grense van Tirus en Sidon en gekom na die see van Galilea deur die middel van die grense van Dekapolis. En hulle bring n dowe spraakgestremde na Hom en smee Hom om sy hand op hom te lê. En Hy het hom van die skare opsy geneem en sy vingers in sy ore gesteek, en nadat Hy gespuug het, het Hy sy tong aangeraak. En Hy het opgekyk na die hemel, gesug en aan hom gesê: Effatha, dit is: Wees geopen. En onmiddellik is sy ore oopgemaak en die band van sy tong is losgelaat, en hy het reg gepraat. En Hy het hulle beveel dat hulle dit aan niemand mag sê nie, maar hoe meer Hy aan hulle beveel het, hoe meer het hulle dit verkondig. En hulle was buite mate verbaas en het gesê: Hy het alles goed gemaak, en Hy maak die dowes hoor en die stommes praat.

8

In daardie dae, toe daar weer n groot skare was en hulle niks gehad het om te eet nie, het Jesus sy dissipels geroep en vir hulle gesê, Ek het deernis met die skare, omdat hulle reeds drie dae by my gebly het en hulle het niks om te eet nie, En as ek hulle honger na hulle huis toe laat gaan, sal hulle op die pad verswak, want sommige van hulle het van ver af gekom. En sy dissipels het Hom

geantwoord: Van waar sal iemand hier in die wildernis hierdie mense met brood kan versadig? En Hy het hulle gevra, Hoeveel brode het julle? En hulle het gesê, Sewe. En hy het die skare beveel om op die grond te gaan lê, en nadat hy die sewe brode geneem het en gedank het, het hy dit gebreek en aan sy dissipels gegee sodat hulle dit kon voorsit, en hulle het dit aan die skare voorgesit. En hulle het n paar klein vissies gehad, en nadat Hy dit geseën het, het Hy gesê om dit ook voor te sit. Hulle het geëet en versadig geword, en hulle het sewe mandjies vol oorblyfsels van fragmente opgetel. Hulle was maar omtrent vier duisend, en Hy het hulle weggestuur. En nadat Hy onmiddellik saam met sy dissipels in die skip geklim het, het Hy in die streke van Dalmanuta gekom.

En die Fariseërs het uitgegaan en hulle het begin om met hom te redeneer, terwyl hulle van hom n teken van die hemel gesoek het en hom getoets het. En nadat Hy diep gesug het in sy gees, sê Hy: Waarom soek hierdie geslag n teken? Waarlik, Ek sê vir julle: Daar sal aan hierdie geslag geen teken gegee word nie. En nadat Hy hulle verlaat het, het Hy weer in die skip weggegaan.

En hulle het vergeet om brood saam te neem, en behalwe een brood het hulle niks by hulleself in die boot gehad nie. En Hy het hulle beveel en gesê: Kyk uit, pas op vir die suurdeeg van die Fariseërs en die suurdeeg van Herodes. En hulle was besig om onder mekaar te redeneer en te sê dat hulle nie brood het nie. En Jesus, dit geweet het, sê vir hulle: Waarom redeneer julle dat julle nie brood het nie? Verstaan julle nog steeds nie en begryp julle nie? Het julle nog steeds n verharde hart? Oë het julle, maar julle sien nie, en ore het julle, maar julle hoor nie? En onthou julle nie?

Toe ek die vyf brode vir die vyfduisend gebreek het, hoeveel mandjies vol fragmente het julle opgeneem? Hulle sê vir hom:

Twaalf. Maar toe die sewe vir die vier duisend, hoeveel mandjies vol stukkies het julle opgeneem? En hulle het gesê: sewe. En hy het vir hulle gesê: Verstaan julle nog nie?

En Hy kom in Bethsaida. En hulle bring n blinde tot Hom en hulle smee Hom dat Hy hom raak. En Hy het die hand van die blinde man geneem en hom buite die dorp uitgelei, en nadat Hy in sy oë gespuug het en sy hande op hom gelê het, het Hy hom gevra of hy iets sien. En nadat hy opgekyk het, het hy gesê: Ek sien die mense soos bome wat loop. Toe het hy weer die hande op sy oë geplaas en hom laat opkyk, en hy was herstel, en hy het almal duidelik gesien. En Hy het hom na sy huis gestuur en gesê: Moenie die dorp ingaan nie, en moenie vir iemand in die dorp sê nie.

En Jesus en sy dissipels het uitgegaan na die dorpe van Caesarea van Philip, en op die pad het Hy sy dissipels gevra en aan hulle gesê: Wie sê die mense is Ek? Maar hulle het geantwoord: Johannes die Doper, en ander: Elia, maar ander: Een van die profete. En Hy sê vir hulle: Maar julle, wie sê julle is Ek? En Petrus antwoord en sê vir Hom: U is die Christus. En Hy het hulle berispe sodat hulle aan niemand oor Hom sou sê nie.

En Hy het begin om hulle te leer dat dit nodig is dat die Seun van die mens baie moet ly, en verwerp moet word deur die ouderlinge en die hoofpriesters en die skrifgeleerdes, en gedood moet word, en na drie dae moet opstaan, En Hy het die woord openlik gespreek. En Petrus het Hom eenkant geneem en Hom begin berispe. Maar Hy het gedraai en sy dissipels gesien en Petrus berispe en gesê: Gaan agter My, satan, omdat jy nie dink aan die dinge van God nie, maar aan die dinge van die mense.

En nadat Hy die skare saam met sy dissipels geroep het, het Hy aan hulle gesê: Wie agter My wil volg, laat hom homself verloën en sy kruis opneem, en My volg. Wie sy siel wil red, sal dit verloor, maar wie sy eie siel verloor ter wille van my en die goeie nuus, sal dit red. Wat sal dit vir n man baat as hy die hele wêreld wen, en sy siel verloor? Of wat sal n mens gee in ruil vir sy siel? Want wie ook al vir My en My woorde skaam is in hierdie egbrekgige en sondige geslag, vir hom sal die Seun van die mens ook skaam wees wanneer Hy kom in die heerlikheid van sy Vader met die heilige engele.

9

En Hy het vir hulle gesê: Waarlik, Ek sê vir julle dat daar sommige van die wat hier staan is, wat die dood nie sal smaak nie totdat hulle die koninkryk van God in krag sien kom het.

En na ses dae neem Jesus vir Petrus en Jakobus en Johannes saam en bring hulle op na n hoë berg, hulle alleen, en Hy is voor hulle gedaanteverander, En sy klere het glansend geword, baie wit soos sneeu, sulke wat geen voller op die aarde in staat is om so wit te maak nie. En Elia het saam met Moses aan hulle verskyn, en hulle was besig om met Jesus te praat. En Petrus het geantwoord en vir Jesus gesê, Rabbi, dit is goed dat ons hier is, en laat ons drie tente maak, een vir jou en een vir Moses en een vir Elia. Nie, want hy het nie geweet wat om te sê nie, want hulle was verskrik. En dit het gebeur dat n wolk hulle oorskadu het, en n stem het uit die wolk gekom en gesê: Hierdie is my geliefde Seun, luister na Hom. En skielik, toe hulle rondom kyk, het hulle niemand meer gesien nie, maar net Jesus alleen by hulle. Terwyl hulle van die berg afkom, het Hy hulle beveel dat hulle aan niemand moet vertel wat hulle gesien het nie, behalwe wanneer die Seun van die mens uit

die dode opstaan. En hulle het die woord gegryp, terwyl hulle onder mekaar bespreek het wat dit beteken om uit die dode op te staan. En hulle het hom gevra en gesê: Waarom sê die skrifgeleerdes dat Elija eers moet kom? Maar Hy het hulle geantwoord en gesê: Elia kom inderdaad eerste en herstel alles, en hoe is dit geskrywe oor die Seun van die mens dat Hy baie moet ly en verwerp word? Maar Ek sê vir julle dat Elia inderdaad gekom het, en hulle het aan hom gedoen alles wat hulle wou, soos dit oor hom geskrywe is.

En toe Hy na die dissipels gekom het, het Hy n groot skare rondom hulle gesien, en skrifgeleerdes wat met hulle argumenteer. En onmiddellik toe al die skare hom gesien het, was hulle verbaas, en hulle het na hom gehardloop en hom gegroet. En Hy het die skrifgeleerdes gevra: Wat debattee julle onder mekaar? En een uit die menigte het geantwoord en gesê: Onderwyser, ek het my seun na U gebring wat n stom gees het. en waar dit hom ook al gryp, gooi dit hom neer, en hy skuim en kners sy tande, en hy verdroog, en ek het vir jou dissipels gesê dat hulle dit moet uitdryf, en hulle was nie in staat nie. Maar Hy het hom geantwoord en gesê: O ongelowige geslag, tot wanneer sal Ek by julle wees? Tot wanneer sal Ek julle verdra? Bring hom na My toe. En hulle het hom na Hom toe gebring. En toe die gees hom onmiddellik sien, het dit hom stuipgetrek, en hy het op die grond geval en gerol terwyl hy skuim. En Hy het sy vader gevra, Hoeveel tyd is dit dat hierdie aan hom gebeur het? En hy het gesê, Van kindsbeen af. En dikwels het dit hom in vuur gegooi en in waters, sodat dit hom vernietig, maar as jy enigiets kan doen, help ons deur medely met ons te hê. Maar Jesus het vir hom gesê: As jy kan glo, is alles moontlik vir die een wat glo. En onmiddellik het die vader van die kind met trane uitgeroep en gesê: Ek glo, Here; help my ongelooft. Maar toe Jesus sien dat n skare saamloop, het Hy die

onrein gees berispe en vir hom gesê: Jy stom en dowe gees, Ek beveel jou, gaan uit hom uit en moenie weer in hom ingaan nie. En nadat dit uitgeroep het en hom baie gestuip het, het dit uitgegaan, en hy het soos dood geword, sodat baie gesê het dat hy gesterf het. Maar Jesus het hom aan die hand gegryp en hom opgerig, en hy het opgestaan. En nadat Hy in die huis ingegaan het, het sy dissipels Hom alleen gevra: Waarom kon ons dit nie uitdryf nie? En Hy het vir hulle gesê: Hierdie soort kan op geen manier uitgaan nie, behalwe deur gebed en vas.

En nadat hulle van daar uitgegaan het, het hulle deur Galilea deurgetrek, en hy wou nie hê dat iemand dit moes weet nie, Hy het sy dissipels geleer en aan hulle gesê dat die Seun van die mens verraai word in die hande van mense, en hulle sal Hom doodmaak, en nadat Hy gedood is, sal Hy op die derde dag opstaan. Maar hulle het die woord nie verstaan nie, en hulle was bang om Hom te vra.

En Hy het in Kapernaum gekom, en toe Hy in die huis was, het Hy hulle gevra: Wat het julle op die pad onder mekaar bespreek? Maar hulle was stil, want hulle het op die pad met mekaar bespreek wie groter is. En nadat Hy gesit het, het Hy die twaalf geroep en sê vir hulle: As iemand eerste wil wees, sal hy van almal die laaste wees en van almal die dienaar. En Hy het n kind geneem en dit in hulle midde gestel, en dit omhels en aan hulle gesê, Wie een van die sulke kinders in my naam ontvang, ontvang my, en wie my ontvang, ontvang nie my nie, maar Hom wat my gestuur het. Johannes het hom geantwoord en gesê: Onderwyser, ons het iemand in u naam demone sien uitdryf, wat nie saam met ons volg nie, en ons het hom verbied omdat hy nie saam met ons volg nie. Maar Jesus het gesê: Moenie hom stop nie, want niemand is daar wat n kragdaad in my naam sal doen en gou

daarna kwaad van my sal kan spreek nie. Wie nie teen julle is nie, is vir julle. Wie ook al vir julle n beker water sal gee om te drink in my naam, omdat julle van Christus is, waarlik sê Ek vir julle, hy sal sy loon sekerlik nie verloor nie.

En wie een van hierdie kleintjies wat in my glo, sou laat struikel, dit is beter vir hom as n meulsteen om sy nek gehang word en hy in die see gegooi word. En as jou hand jou laat struikel, sny dit af. Dit is beter vir jou om verminkte in die lewe in te gaan, as om twee hande te hê en in die gehenna weg te gaan, in die onuitblusbare vuur. waar hulle wurm nie sterf nie en die vuur nie uitgeblus word nie. En as jou voet jou laat struikel, sny dit af. Dit is beter vir jou om kreupel die lewe binne te gaan, as om twee voete te hê en in die gehenna gegooi te word, in die onuitblusbare vuur. waar hulle wurm nie sterf nie en die vuur nie uitgeblus word nie. En as jou oog jou laat struikel, gooi dit uit, dit is beter vir jou om met een oog in die koninkryk van God in te gaan, as om met twee oë in die gehenna van die vuur weg te gaan. waar die wurm van hulle nie sterf nie en die vuur nie uitgeblus word nie. Elke een sal immers met vuur gesout word, en elke offer sal met sout gesout word. Goed is die sout, maar as die sout soutloos word, waarmee sal julle dit krui? Het sout in julleself en wees in vrede met mekaar.

10

En van daar opgestaan, kom Hy in die grense van Judea deur die oorkant van die Jordaan, en skares kom weer saam na Hom, en soos Hy gewoon was, het Hy hulle weer geleer. En die Fariseërs het genader en hom gevra of dit vir n man geoorloof is om sy vrou te skei, om hom te toets. Maar Hy het hulle geantwoord en gesê: Wat het Moses julle beveel? Maar hulle het

gesê, Moses het toegelaat om n skeibrief te skryf en te skei. En antwoordend het Jesus vir hulle gesê: Weens julle hardheid van hart het hy hierdie gebod vir julle geskryf. Maar van die begin van die skepping het God hulle manlik en vroulik gemaak. Ter wille hiervan sal n man sy vader en sy moeder verlaat, en sal aangeheg word aan sy vrou, en die twee sal een vlees wees. Sodat hulle nie langer twee is nie, maar een vlees, Wat God daarom saamgevoeg het, moet geen mens skei nie. En in die huis het die dissipels hom weer aangaande hierdie saak gevra, En Hy sê vir hulle: Wie sy vrou skei en met n ander trou, pleeg owerspel teen haar, En as n vrou die man geskei het en met n ander trou, pleeg sy egbreuk.

En hulle was besig om kinders na hom toe te bring, sodat hy hulle sou aanraak, maar die dissipels het dié wat hulle gebring het, berispe. Toe Jesus dit sien, het Hy verontwaardig geword en vir hulle gesê: Laat die kinders na My toe kom en verhinder hulle nie, want aan sulkes behoort die koninkryk van God. Waarlik, Ek sê vir julle, wie nie die koninkryk van God ontvang soos n kind nie, sal nooit daarin ingaan nie. En nadat hy hulle omhels het, het hy hulle geseën deur die hande op hulle te plaas.

En terwyl hy uitgegaan het op die pad, het een aangehardloop en voor hom gekniel en hom gevra, Goeie onderwyser, wat moet ek doen sodat ek die ewige lewe sal erf? Maar Jesus het vir hom gesê, Waarom noem jy My goed? Niemand is goed nie, behalwe een, naamlik God. Jy ken die gebooie: jy mag nie egbreuk pleeg nie, jy mag nie moord pleeg nie, jy mag nie steel nie, jy mag nie vals getuienis aflê nie, jy mag nie bedrieg nie, eer jou vader en jou moeder. Maar hy het geantwoord en vir hom gesê: Onderwyser, al hierdie dinge het ek van my jeug af bewaar. Maar Jesus het na hom gekyk, hom liefgehad en vir hom gesê: Een ding ontbreek jou. As jy volmaak wil wees, gaan, verkoop alles wat jy het en gee aan

die armes, en jy sal n skat in die hemel hê, en kom volg My, nadat jy jou kruis opgeneem het. Maar hy het somber geword oor die woord en het bedroef weggegaan, want hy het baie besittings gehad.

En Jesus het rondgekyk en sê vir sy dissipels, hoe moeilik sal die wat geld het in die koninkryk van God ingaan. Die dissipels was egter verbaas oor sy woorde. Maar Jesus antwoord hulle weer en sê: Kinders, hoe moeilik is dit vir die wat op rykdom vertrou om die koninkryk van God binne te gaan. Dit is makliker vir n kameel om deur die oog van n naald in te gaan as vir n ryk man om in die koninkryk van God in te gaan. Maar hulle was buitengewoon verbaas en het onder mekaar gesê: Wie kan dan gered word? Jesus het na hulle gekyk en sê: By mense is dit onmoontlik, maar nie by God nie, want alles is moontlik by God. Petrus het begin om vir hom te sê: Kyk, ons het alles gelaat en jou gevolg. Maar Jesus het geantwoord en gesê: Voorwaar, Ek sê vir julle, daar is niemand wat huis of broers of susters of vader of moeder of vrou of kinders of velde ter wille van My en ter wille van die evangelie verlaat het nie, as hy nie honderdvoudig ontvang nou in hierdie tyd – huise en broers en susters en vader en moeder en kinders en velde – met vervolgings nie, en in die komende eeu die ewige lewe. Maar baie wat eerste is, sal laaste wees, en wat laaste is, sal eerste wees.

Hulle was op die pad en het opgegaan na Jerusalem, en Jesus het voor hulle uitgegaan, en hulle was verbaas, en die wat gevolg het was bang. En nadat Hy weer die twaalf geneem het, het Hy begin om vir hulle te sê die dinge wat met Hom sou gebeur. dat kyk, ons gaan op na Jerusalem, en die Seun van die mens sal oorgelewer word aan die hoofpriesters en skrifgeleerdes, en hulle sal hom ter dood veroordeel en hulle sal hom aan die nasies

oorlewer, En hulle sal hom bespot en hom gesel en op hom spuug en hom doodmaak, en op die derde dag sal hy opstaan.

En Jakobus en Johannes, die seuns van Sebedeus, nader tot Hom en sê: Onderwyser, ons wil hê dat U aan ons sal doen wat ons ook al vra. Maar Hy het vir hulle gesê, Wat wil julle hê moet Ek vir julle doen? Hulle het egter vir hom gesê: Gee aan ons dat een aan jou regterhand en een aan jou linkerhand mag sit in jou heerlijkheid. Maar Jesus het vir hulle gesê: Julle weet nie wat julle vra nie. Kan julle die beker drink wat Ek drink, en die doop gedoop word waarmee Ek gedoop word? Hulle het aan Hom gesê: Ons is daartoe in staat. Jesus het aan hulle gesê: Die beker wat Ek drink sal julle inderdaad drink, en met die doop waarmee Ek gedoop word sal julle gedoop word. Maar om aan my regterhand en aan my linkerhand te sit, is nie myne om te gee nie, maar dit is vir dié vir wie dit voorberei is.

En toe die tien dit gehoor het, het hulle begin om verontwaardig te wees oor Jakobus en Johannes. Die Jesus het hulle egter geroep en vir hulle gesê: Julle weet dat dié wat skyn om oor die nasies te heers, oor hulle heers, en dat hulle grotes gesag oor hulle uitoefen, Nie so sal dit egter onder julle wees nie, maar wie groot wil word onder julle, sal julle dienaar wees, En wie van julle eerste wil word, sal van almal n slaaf wees Want die Seun van die mens het nie gekom om gedien te word nie, maar om te dien, en om sy siel te gee as n losprys in die plek van baie.

En hulle kom in Jerigo. En toe Hy van Jerigo uitgaan, saam met sy dissipels en n groot skare, het die seun van Timeus, Bartimeus, n blinde man, by die pad gesit en gebedel. En toe hy gehoor het dat dit Jesus die Nasarener is, het hy begin uitroep en sê: Seun van Dawid, Jesus, wees my genadig. En baie het hom

berispe sodat hy stil sou wees, maar hy het des te meer geroep: Seun van Dawid, wees my genadig! En Jesus het staan bly en gesê: Roep hom. En hulle roep die blinde man en sê vir hom: Neem moed, staan op, Hy roep jou. Maar hy het sy kleed weggegooi, opgestaan en na Jesus toe gekom. En Jesus antwoord en sê vir hom: Wat wil jy hê moet ek vir jou doen? En die blinde het vir hom gesê: Rabboni, dat ek weer kan sien. En Jesus het vir hom gesê: Gaan, jou geloof het jou gered. En onmiddellik het hy weer gesien, en hy het Jesus op die pad gevolg.

11

En wanneer hulle nader trek aan Jerusalem, by Bethfage en Bethany, naby die berg van die olywe, stuur hy twee van sy dissipels. En Hy sê vir hulle: Gaan in die dorp wat teenoor julle is, en onmiddellik wanneer julle dit binnegaan, sal julle n vulle vasgebind vind waarop nog nooit iemand gesit het nie. Maak hom los en bring hom. En as iemand aan julle sê: Wat doen julle dit? sê dat die Here dit nodig het, en Hy sal dit onmiddellik weer hierheen stuur. Hulle het weggegaan en die vul vasgemaak by die deur buite op die straat gevind, en hulle maak hom los. En sommige van die wat daar gestaan het, het vir hulle gesê: Wat doen julle om die vul los te maak? Hulle het maar aan hulle gesê soos Jesus beveel het, en hulle het hulle laat gaan. En hulle het die vul na Jesus gebring, en hulle het hul klere op hom gelê, en Hy het op hom gesit. Baie het egter hulle klere in die pad gesprei, en ander het takke met blare uit die bome afgesny en dit in die pad gesprei. En die wat vooruitgegaan het en die wat gevolg het, het uitgeroep en gesê: Hosanna, geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here. Geseënd is die komende koninkryk in die naam van die Here, ons vader Dawid; hosanna in die hoogste.

En Jesus het Jerusalem ingegaan en in die tempel, en nadat Hy alles rondgekyk het, aangesien die uur reeds aand was, het Hy na Betanië uitgegaan met die twaalf.

En die volgende dag, nadat hulle van Betanië uitgegaan het, was hy honger. En toe hy n vyeboom van ver af sien wat blare het, het hy gekom om te kyk of hy dalk iets daaraan sal vind, en toe hy by dit kom, het hy niks gevind nie behalwe blare, want dit was nie die tyd vir vye nie. En Hy het geantwoord en vir haar gesê: Laat niemand ooit weer vrug van jou eet nie. En sy dissipels het dit gehoor.

En hulle kom weer in Jerusalem, en nadat Jesus die tempel betree het, het Hy begin om die verkopers en die kopers in die tempel uit te dryf, en die tafels van die geldwisselaars en die sitplekke van die duiwekopers het Hy omgegooi, En hy het nie toegelaat dat iemand n voorwerp deur die tempel dra nie, En hy het hulle geleer en gesê: Is dit nie geskryf dat my huis n huis van gebed genoem sal word vir al die nasies nie? Maar julle het dit n rowerspelonk gemaak.

En die skrifgeleerdes en die Fariseërs en die hoofpriesters het dit gehoor, en hulle het gesoek hoe hulle hom kon vernietig, want hulle was bang vir hom, omdat al die skare verbaas was oor sy lering. En wanneer dit laat geword het, het hy buite die stad uitgegaan.

En toe hulle die môre verbykom, het hulle die vyeboom gesien wat uit die wortels verdor was. En Petrus, wat onthou het, sê vir hom: Rabbi, kyk, die vyeboom wat U vervloek het, het uitgedroog. En Jesus antwoord en sê vir hulle: Hê geloof in God. Waarlik, Ek sê vir julle dat wie ook al vir hierdie berg sou sê: Word opgeneem

en word in die see gegooi, en nie in sy hart twyfel nie, maar glo dat wat hy sê gebeur, dit sal vir hom wees wat hy ook al sê. Daarom sê Ek vir julle: alles wat julle al biddend vra, glo dat julle dit ontvang, en dit sal vir julle wees. En wanneer julle staan en bid, vergeef as julle iets teen iemand het, sodat julle Vader wat in die hemele is, ook aan julle jul oortredinge kan vergeef. Maar as julle nie vergewe nie, sal julle Vader ook nie julle oortredinge vergewe nie.

En hulle kom weer in Jerusalem, en terwyl hy in die tempel wandel, kom die hoëpriesters en die skrifgeleerdes en die ouderlinge na hom toe En hulle sê vir hom: In watter gesag doen jy hierdie dinge? Of wie het aan jou die gesag gegee om hierdie dinge te doen? Maar Jesus het antwoordend vir hulle gesê: Ek sal julle ook een woord vra, en antwoord my, en ek sal vir julle sê met watter gesag ek hierdie dinge doen. Die doop van Johannes, was dit uit die hemel of uit mense? Antwoord my. En hulle het by hulleself geredeneer en gesê: As ons sê uit die hemel', sal hy sê: Waarom het julle hom dan nie geglo nie? Maar moet ons sê, van mense? Hulle het die volk gevrees, want almal het geglo dat Johannes n profeet was. En hulle antwoord en sê vir Jesus: Ons weet nie. En Jesus antwoord en sê vir hulle: Ek sê ook nie vir julle in watter gesag Ek hierdie dinge doen nie.

12

En Hy het aan hulle in gelykenisse begin spreek: n Man het n wingerd geplant en n heining daaromheen gesit en n wynpers gegrawe en n toring gebou, en dit aan boere verhuur en weggegaan. En hy het op die regte tyd n slaaf na die boere gestuur, sodat hy van die boere n deel van die vrug van die wingerd kon ontvang. En hulle het hom geneem, hom geslaan en hom leeg weggestuur. En weer het hy na hulle n ander slaaf gestuur, en

daardie een het hulle gestenig, in die kop gewond, en verwerp weggestuur. En weer het hy n ander een gestuur, en daardie een het hulle gedood, en baie ander, party het hulle geslaan, en party het hulle doodgemaak. Nog daarom, terwyl hy een seun gehad het, sy geliefde, het hy hom ook laaste na hulle gestuur en gesê dat hulle my seun sal respekteer. Daardie boere het hom egter sien aankom en onder mekaar gesê dat hierdie die erfgenaam is, kom laat ons hom doodmaak, en die erfenis sal ons s'n wees. En hulle het hom geneem en gedood, en hom buite die wingerd uitgewerp. Wat sal die heer van die wingerd daarom doen? Hy sal kom en hierdie boere vernietig, en die wingerd aan ander gee. Het julle nog nie hierdie skrif gelees nie: die steen wat die bouers verwerp het, hierdie het die hoof van die hoek geword, Van die Here het dit gekom, en dit is wonderlik in ons oë.

En hulle het hom probeer gryp, maar hulle het die skare gevrees, want hulle het geweet dat hy die gelykenis teen hulle gesê het. En hulle het hom verlaat en weggegaan.

En hulle stuur sommige van die Fariseërs en van die Herodiane na hom, sodat hulle hom met n woord mag vang. Maar hulle wat gekom het, sê vir hom: Onderwyser, ons weet dat u waar is en dat dit u nie saak maak aangaande enigiemand nie, want u kyk nie na die gesig van mense nie, maar u leer die pad van God in waarheid. Sê daarom vir ons, is dit geoorloof om belasting aan Caesar te gee of nie? Moet ons gee of moet ons nie gee nie? Maar Hy, wat hulle skynheiligheid geken het, het aan hulle gesê: Waarom toets julle My? Bring vir My n denarius sodat Ek dit kan sien. Maar hulle het dit gebring. En Hy sê vir hulle: Van wie is hierdie beeld en die inskripsie? En hulle het gesê: Van Caesar. En Jesus het hulle geantwoord en gesê: Gee aan Caesar wat aan

Caesar behoort, en aan God wat aan God behoort. En hulle het oor Hom verwonder gestaan.

En die Sadduseërs kom na Hom, wat sê dat daar nie n opstanding is nie, en hulle het Hom gevra en gesê, Onderwyser, Moses het vir ons geskryf dat as iemand se broer sterwe en n vrou agterlaat, en geen kinders agterlaat nie, die broer sy vrou moet neem en saad moet oprig vir sy broer. Sewe broers was daar daarom. En die eerste het n vrou geneem, en toe hy gesterf het, het hy geen nageslag gelaat nie. En die tweede het haar geneem en gesterf, en ook hy het nie saad nagelaat nie. En die derde insgelyks. En hulle het haar geneem, die sewe, en hulle het nie saad nagelaat nie. Laaste van almal het die vrou ook gesterf. In die opstanding daarom, wanneer hulle opstaan, wie se vrou sal sy wees? Want die sewe het haar as vrou gehad. En Jesus het hulle geantwoord en gesê: Word julle nie juis hierdeur mislei nie, omdat julle nie die Skrifte ken nie en ook nie die krag van God nie? Wanneer hulle uit die dood sal opstaan, trou hulle nie en word hulle nie in die huwelik gegee nie, maar hulle is soos engele in die hemele. Maar aangaande die dooies, dat hulle opgewek word, het julle nie gelees in die boek van Moses nie, by die bos, hoe God aan hom gesê het: Ek is die God van Abraham en die God van Isak en die God van Jakob? Hy is nie die God van die dode nie, maar van die lewendes; julle is dus baie mislei.

En een van die skrifgeleerdes het genader, hulle dispukeer gehoor, gesien dat hy hulle goed geantwoord het, en hom gevra: Watter gebod is die eerste van almal? Maar Jesus het hom geantwoord dat die eerste van alle gebooie is: Luister, Israel, die Here ons God, die Here is een, En jy sal die Here jou God liefhê uit jou hele hart en uit jou hele siel en uit jou hele verstand en uit jou hele krag. Hierdie is die eerste gebod. En die tweede is soortgelyk,

hierdie: jy sal jou naaste liefhê soos jouself. Daar is geen ander gebod groter as hierdie nie. En die skrifgeleerde het vir hom gesê: Goed, onderwyser, u het met waarheid gesê dat Hy een is en daar is nie n ander behalwe Hom nie, En om Hom lief te hê uit die hele hart en uit die hele verstand en uit die hele siel en uit die hele krag, en om die naaste lief te hê soos jouself, is meer werd as al die brandoffers en offers. En Jesus, omdat Hy gesien het dat hy intelligent geantwoord het, het aan hom gesê: Jy is nie ver van die koninkryk van God nie. En niemand het dit nie langer gewaag om Hom te ondervra nie.

En Jesus het geantwoord en gesê terwyl Hy in die tempel leer: Hoe sê die skrifgeleerdes dat die Christus die seun van Dawid is? Want self het David in die Heilige Gees gesê: Die Here sê vir my Here, sit aan my regterhand totdat Ek jou vyande as voetstoel onder jou voete plaas. Daarom noem David self hom Heer, en hoe is hy dan sy seun? En die groot skare het hom met blydskap gehoor.

En hy het aan hulle gesê in sy lering: Pas op vir die skrifgeleerdes wat begeer om in gewade te loop en groete in die markpleine te ontvang, en hoof sitplekke in die vergaderings en hoof plekke in die feesmaaltye. die wat die huise van die weduwees verslind en onder voorwendsel lank bid, hulle sal n groter oordeel ontvang.

En Jesus het gesit teenoor die skatkis en gekyk hoe die skare brons in die skatkis gooi. En baie rykes het baie ingegooi, en n arm weduwee het gekom en twee klein muntstukke ingegooi, wat n kwadrans is. En nadat Hy sy dissipels geroep het, het Hy vir hulle gesê: Waarlik sê Ek vir julle dat hierdie arm weduwee meer as almal ingegooi het van die wat in die skatkis gooi, Almal het

immers uit hulle oorvloed gegooi, maar sy het uit haar armoede alles wat sy gehad het gegooi, haar hele lewe.

13

En toe hy uit die tempel uitgaan, sê een van sy dissipels vir hom: Onderwyser, kyk watter soort stene en watter soort geboue! En Jesus het hom geantwoord en gesê: Sien jy hierdie groot geboue? Daar sal nie hier een steen op n steen gelaat word wat nie afgebreek sal word nie. En terwyl hy op die Olyfberg sit, teenoor die tempel, het Petrus en Jakobus en Johannes en Andreas hom op sy eie gevra, Sê vir ons wanneer hierdie dinge sal wees, en wat die teken is wanneer al hierdie dinge op die punt staan om voltooi te word? Maar Jesus het geantwoord en begin om vir hulle te sê: Sien toe dat niemand julle mislei nie. Baie sal immers in my naam kom en sê dat ek dit is, en hulle sal baie mislei. Wanneer julle egter oorloë en gerugte van oorloë hoor, moenie verontrus wees nie, want dit moet gebeur, maar dit is nog nie die einde nie. Want nasie sal teen nasie opstaan en koninkryk teen koninkryk, en daar sal aardbewings op verskillende plekke wees, en daar sal hongersnood en onrustigheid wees. Hierdie is die beginsels van geboorte pyn. Maar pas julle op vir julleself. Want hulle sal julle oorlewer inrade en in hulle sinagoges sal julle geslaan word, en voor leiers en konings sal julle staan ter wille van my tot getuie vir hulle. En dit is nodig dat die goeie nuus eerste aan alle nasies verkondig word. Wanneer hulle julle egter lei en oorlewer, moenie vooraf bekommerd wees oor wat julle sal sê, en moenie oefen nie, maar wat ook al aan julle gegee word in daardie uur, sê dit, want dit is nie julle wat sê, maar die Heilige Gees. Broer sal broer aan die dood oorlewer en n vader sy kind, en kinders sal teen hulle ouers opstaan en hulle doodmaak. En julle

sal deur almal gehaat word vanweë my naam, maar die een wat volhard tot die einde, sal gered word.

Wanneer julle egter die gruwel van die verwoesting sien, wat deur die profeet Daniël gesê is, staande waar dit nie behoort nie – laat die leser verstaan – dan moet dié wat in Judea is na die berge vlug. Maar die een op die dak moet nie afkom in die huis in nie, nog moet hy ingaan om iets uit sy huis te haal nie. En die een wat in die veld is, moet nie terugkeer om sy kleed op te tel nie. Wee die wat swanger is en die wat borsvoeding gee in daardie dae. Bid maar sodat julle vlug nie in die winter plaasvind nie. Want daardie dae sal verdrukking wees, soos daar nie sodanig gewees het nie van die begin van die skepping wat God geskep het tot nou toe, en ook nie sal wees nie. En as die Here nie die dae verkort het nie, sou alle vlees nie gered gewees het nie, maar ter wille van die uitverkorenes wat Hy gekies het, het Hy die dae verkort. En dan, as iemand vir julle sê: Kyk, hier is die Christus, of Kyk, daar is Hy, moenie glo nie. Want vals christusse en vals profete sal opstaan en sal tekens en wonders gee om, indien moontlik, ook die uitverkorenes te mislei. Julle moet maar oppas, kyk, ek het alles vooraf aan julle vertel. Maar in daardie dae, na daardie verdrukking, sal die son verduister word, en die maan sal nie haar lig gee nie, En die sterre sal uit die hemel val, en die magte in die hemele sal geskud word. En dan sal hulle die Seun van die mens sien kom in wolke met groot krag en heerlikheid. En dan sal hy sy boodskappers stuur en sal hy sy uitverkorenes versamel uit die vier winde, van die end van die aarde tot die end van die hemel.

Van die vyboom moet julle maar die gelykenis leer. Wanneer sy tak reeds sag word en die blare uitspruit, weet julle dat die somer naby is, So ook julle, wanneer julle hierdie dinge sien gebeur, weet dat dit naby is by die deure. Waarlik, Ek sê vir julle

dat hierdie geslag nie sal verbygaan totdat al hierdie dinge gebeur nie. Die hemel en die aarde sal verbygaan, maar my woorde sal nooit verbygaan nie.

Maar aangaande daardie dag of uur weet niemand nie, nog die engele in die hemel nie, nog die Seun nie, behalwe die Vader alleen. Sien, wees waaksaam en bid, want julle weet nie wanneer die tyd is nie. Soos n man wat op reis gegaan het, wat sy huis verlaat het en aan sy slawe die gesag gegee het, en aan elkeen sy werk, en aan die deurwagter beveel het dat hy moet waak. Wees daarom waaksaam, want julle weet nie wanneer die heer van die huis kom nie, laat of middernag of by haankraai of vroegoggend, moenie hy skielik kom en julle slapend vind nie Wat ek maar aan julle sê, sê ek aan almal: wees waaksaam.

14

Dit was maar twee dae voor die pasga en die fees van die ongesuurde brood, en die owerpriesters en die skrifgeleerdes het gesoek hoe hulle hom deur bedrog kon gryp en doodmaak. Hulle was aan die sê: Maar nie tydens die fees nie, sodat daar nie n oproer onder die volk sal wees nie.

En terwyl hy in Betanië in die huis van Simon die melaatse was, terwyl hy aan tafel gelê het, het n vrou gekom wat n alabasterfles met salf van suiwer, kosbare nardus gehad het, en sy het die alabasterfles gebreek en dit oor sy hoof uitgegiet. Daar was egter sommige wat verontwaardig was en onder mekaar gesê het: Waartoe het hierdie vermorsing van die salf plaasgevind? Want hierdie salf kon vir meer as driehonderd denarii verkoop word en aan die armes gegee word, en hulle het haar berispe. Maar Jesus het gesê, Laat haar, waarom veroorsaak julle haar moeite? Sy het

n goeie werk aan my gedoen. Want julle het die armes altyd by julleself, en wanneer julle wil, kan julle hulle goed doen, maar my het julle nie altyd nie. Wat sy gehad het, het sy gedoen; sy het my liggaam vooruit gesalf vir die begrafnis. Waarlik sê Ek vir julle, waar ook al hierdie goeie nuus in die hele wêreld verkondig word, sal ook wat sy gedoen het, tot n gedenkteken van haar vertel word.

En Judas Iskariot, een van die twaalf, het na die hoofpriesters gegaan om Hom aan hulle te verrai. Maar nadat hulle gehoor het, het hulle verheug, en hulle het hom beloof om silwerstukke te gee, en hy het gesoek hoe om hom geleë te verrai.

En op die eerste dag van die ongesuurde brode, toe hulle die pasga geoffer het, sê sy dissipels vir hom: Waar wil jy hê moet ons heengaan om voor te berei sodat jy die pasga kan eet? En hy stuur twee van sy dissipels en sê vir hulle: Gaan in die stad in, en n man wat n kruik water dra sal julle ontmoet; volg hom, En waar hy ook al ingaan, sê aan die huis se meester dat die onderwyser sê: Waar is my verblyf waar ek die pasga met my dissipels sal eet? En hy sal aan julle n groot, gemeubileerde bo-kamer wys wat gereed is; berei dit daar vir ons voor. En sy dissipels het uitgegaan en in die stad gekom, en hulle het gevind soos Hy aan hulle gesê het, en hulle het die pasga voorberei. En toe dit aand geword het, kom Hy saam met die twaalf, En terwyl hulle lê en eet, het Jesus gesê: Waarlik sê Ek vir julle dat een uit julle My sal verrai, die een wat saam met My eet. Maar hulle het begin bedroef word en een vir een aan hom sê: Sekerlik nie ek nie? en n ander: Sekerlik nie ek nie? Maar Hy het geantwoord en vir hulle gesê: een uit die twaalf, die een wat saam met My in die bak doop. Die Seun van die mens gaan inderdaad soos dit geskrywe is aangaande Hom, maar wee daardie man deur wie die Seun van die mens verrai word; dit sou vir hom goed gewees het as daardie man nie gebore was nie. En

terwyl hulle aan die eet was, het Jesus brood geneem, dit geseën, gebreek en aan hulle gegee, en gesê: Neem, eet, hierdie is my liggaam. En nadat Hy die beker geneem en dank gesê het, het Hy dit aan hulle gegee, en hulle het almal daaruit gedrink. En Hy het vir hulle gesê: Hierdie is my bloed van die nuwe verbond wat vir baie uitgestort word. Waarlik sê Ek vir julle dat Ek nie meer sal drink uit die vrug van die wingerd nie, tot daardie dag wanneer Ek dit nuut drink in die koninkryk van God.

En nadat hulle n lofsang gesing het, het hulle uitgegaan na die Olyfberg. En Jesus sê vir hulle dat almal in hierdie nag aan my sal struikel, omdat daar geskrywe is: Ek sal die herder slaan en die skape sal verstrooi word. Maar nadat ek opgewek is, sal ek julle voor na Galilea lei. Maar Petrus het aan hom gesê: Al sou almal aanstoot neem, sal ek dit nie doen nie. En Jesus sê vir hom: Voorwaar, Ek sê vir jou dat jy vandag in hierdie nag, voordat die haan twee keer kraai, My drie keer sal verloën. Maar Peter het dit des te meer gesê: As dit nodig is dat ek saam met U moet sterwe, sal ek U nooit verloën nie. Net so het ook almal gesê.

En hulle kom by n plek waarvan die naam Gethsemane is, en Hy sê vir sy dissipels: Sit hier totdat Ek bid. En Hy neem Peter en Jakobus en Johannes saam met Hom, en Hy het begin om groot benoud te word en bekommerd te wees. En Hy sê vir hulle: Diep bedroef is my siel tot die dood toe. Bly hier en waak. En n bietjie vorentoe gegaan, het Hy op Sy gesig op die aarde geval, en Hy het gebid dat, as dit moontlik is, die uur van Hom verbygaan. En Hy het gesê: Abba, Vader, alle dinge is vir U moontlik; neem hierdie beker van My weg, maar nie wat Ek wil nie, maar wat U wil. En Hy kom en vind hulle slapend, en Hy sê vir Petrus: Simon, slaap jy? Was julle nie in staat om een uur te waak nie? Wees waaksaam en bid, sodat julle nie in versoeking ingaan nie; die gees is inderdaad

gewillig, maar die vlees is swak. En weer het Hy weggegaan en gebid, dieselfde woorde gesê. En met sy terugkeer het hy hulle weer slapend gevind, want hulle oë was swaar, en hulle het nie geweet wat hulle aan hom moes antwoord nie. En Hy kom die derde keer en sê vir hulle: Slaap julle nou nog en rus julle? Dit is genoeg, die uur het gekom, kyk, die Seun van die mens word verrai in die hande van die sondaars, Staan op, laat ons gaan; kyk, die een wat my oorlewer het naby gekom.

En onmiddellik, terwyl hy nog aan die praat was, kom Judas die Iskariot, een van die twaalf, en saam met hom n groot skare met swaarde en knuppels, gestuur deur die hoofpriesters en skrifgeleerdes en die ouderlinge. Die een wat hom oorhandig het, het maar n sein aan hulle gegee en gesê: Wie ek ook al soen, dit is hy, gryp hom en lei hom veilig weg. En nadat hy gekom het, het hy onmiddellik na hom toe gegaan en gesê: Groete, Rabbi, en hom gesoen. Maar hulle het hul hande op hom gelê en hom gegryp. Een van die wat daar gestaan het, het sy swaard getrek, die slaaf van die hoëpriester geslaan en sy oor afgesny. En Jesus het geantwoord en vir hulle gesê: As teen n rower het julle uitgegaan met swaarde en houte om my te gryp, Elke dag was ek by julle in die tempel besig om te onderrig, en julle het my nie gegryp nie. Maar dit is sodat die geskrifte vervul kan word. En nadat hulle hom verlaat het, het almal gevlug. En n sekere jongman het hom gevolg, bekleed met n linne doek oor sy naakte liggaam, en die jongmans gryp hom vas. Maar hy het die linne doek agtergelaat en naak van hulle gevlug.

En hulle het Jesus na die hoëpriester weggevoer, en al die hoëpriesters en die ouderlinge en die skrifgeleerdes het by hom saamgekom. En Petrus het hom van ver gevolg tot binne in die hof van die hoëpriester, en hy was saam met die assistente en het

homself by die lig verwarm. Die hoofpriesters en die hele raad was egter besig om getuienis teen Jesus te soek om Hom ter dood te bring, maar hulle het dit nie gevind nie, Want baie het vals getuienis teen hom gelewer, en die getuienisse was nie eenders nie. En sommige het opgestaan en vals getuienis teen hom gedra en gesê Dat ons hom hoor sê het dat ek hierdie handgemaakte tempel sal vernietig en binne drie dae n ander een sal bou wat nie met hande gemaak is nie. En nie eens so was hulle getuienis gelyk nie. En die hoë priester het opgestaan in die middel en Jesus gevra en gesê: Antwoord jy niks nie? Wat getuig hierdie mense teen jou? Maar hy was stil en het niks geantwoord nie. Weer het die hoëpriester hom gevra en aan hom gesê: Is jy die Christus, die Seun van die Geseënde? Maar Jesus het gesê: Ek is, en julle sal die Seun van die mens sien wat aan die regterhand van die krag sit en wat kom op die wolke van die hemel. Die hoëpriester het sy tunieke geskeur en sê: Wat het ons nog behoefte aan getuies? Julle het sekerlik die godslastering gehoor, wat dink julle daarvan? Maar hulle almal het hom veroordeel om skuldig aan die dood te wees. En sommige het begin om hom te bespuug en sy gesig te bedek en hom te slaan en vir hom te sê: Profeteer vir ons wie dit is wat jou getref het. En die assistente het hom met slae geslaan.

En terwyl Petrus onder in die voorhof was, kom een van die diensmeisies van die hoëpriester, En toe sy Petrus sien wat homself warm maak, kyk sy hom aan en sê: Jy was ook saam met Jesus die Nasarener. Maar hy het dit ontken en gesê: Ek weet nie en ek verstaan nie wat jy sê nie. En hy het buite na die voorhof uitgegaan, en n haan het gekraai. En die jong vrou wat hom gesien het, het weer begin om vir die bystanders te sê dat hierdie een een van hulle is. Maar hy het weer ontken. En n bietjie later het die omstanders weer vir Petrus gesê: Waarlik, jy is een van hulle, want jy is n Galileër en jou spraak verrai jou. Maar hy het begin om te

vloek en te sweer dat hy nie die man ken waarvan julle praat nie. En vir die tweede keer het die haan gekraai. En Petrus het die woord onthou wat Jesus vir hom gesê het, dat jy my drie keer sal verloën voordat die haan twee keer kraai, en hy het begin huil.

15

En onmiddellik in die oggend het die owerpriesters saam met die ouderlinge en skrifgeleerdes en die hele raad n beraad gehou, en hulle het Jesus gebind, weggevoer en aan Pilatus oorhandig. En Pilatus het hom gevra: Is jy die koning van die Jode? En Hy het hom geantwoord: Jy sê dit. En die hoofpriesters het hom van baie dinge beskuldig, maar hy het niks geantwoord nie. Maar Pilatus het hom weer gevra en gesê: Antwoord jy niks nie? Kyk hoeveel hulle teen jou getuig. Maar Jesus het nie langer iets geantwoord nie, sodat Pilatus verwonderd was. Volgens fees het hy aan hulle een gevangene vrygelaat, wat hulle gevra het. Daar was maar die een genaamd Barabbas saam met die mederebelle gebind, wat in die opstand moord gepleeg het. En die skare het uitgeroep en begin vra soos hy altyd vir hulle gedoen het. Maar Pilate het hulle geantwoord en gesê: Wil julle hê ek moet die koning van die Jode vir julle vrylaat? Hy het geweet dat die owerpriesters hom uit afguns oorgelewer het. Die hoofpriesters het egter die skare opgestig sodat hy eerder Barabbas aan hulle sou vrylaat. Maar Pilate het weer antwoordend aan hulle gesê: Wat wil julle daarom hê moet ek doen met hom wat julle die koning van die Jode noem? Maar hulle het weer uitgeroep: Kruisig hom! Maar Pilatus het vir hulle gesê: Wat het hy dan kwaad gedoen? Maar hulle het nog harder uitgeroep: Kruisig hom! Maar Pilatus, wat die mense tevrede wou stel, het Barabbas vir hulle vrygelaat, en het Jesus oorgelewer nadat hy Hom laat gesel het, sodat Hy gekruisig kon word.

Die soldate het hom egter binne in die hof weggelei, dit is die praetorium, en hulle roep die hele kohort saam, En hulle kleed hom in purper en plaas n doringkroon wat hulle geweef het, rondom hom. En hulle het begin om hom te groet: Groete, die Koning van die Jode! En hulle het sy hoof met n riet geslaan en op hom gespuug, en hulle het gekniel en voor hom neergebuig. En toe hulle Hom bespot het, het hulle die pers van Hom afgetrek en Hom sy eie klere aangetrek, en hulle lei Hom uit sodat hulle Hom kan kruisig.

En hulle dwing n sekere Simon van Kurene, wat van die land af kom, die vader van Alexander en Rufus, om sy kruis op te neem.

En hulle bring hom na die plek Golgotha, wat vertaal word as plek van die skedel. En hulle het aan hom wyn gemeng met mirre gegee om te drink, maar hy het dit nie geneem nie. En nadat hulle Hom gekruisig het, verdeel hulle sy klere deur die lot daaroor te werp om te bepaal wie wat sal neem. Dit was maar die derde uur en hulle het hom gekruisig. En die inskripsie van sy aanklag was geskrywe: die Koning van die Jode.

En saam met Hom kruisig hulle twee rowers, een aan sy regterhand en een aan sy linkerhand. En die Skrif is vervul wat sê: en Hy is met wetteloses gereken. En die verbygaandes het Hom gelaster deur hulle koppe te skud en te sê: Ha, Jy wat die tempel afbreek en in drie dae opbou! Red jouself en kom af van die kruis. Gelykerwys het ook die owerpriesters, terwyl hulle teenoor mekaar spot saam met die skrifgeleerdes, gesê: Ander het hy gered, homself kan hy nie red nie. Die Christus, die Koning van Israel, laat hom nou van die kruis afkom, sodat ons kan sien en in hom glo. En die wat saam met hom gekruisig is, het hom beledig.

Maar toe die sesde uur aangebreek het, het duisternis oor die hele aarde gekom tot die negende uur. En in die negende uur het Jesus met n groot stem uitgeroep en gesê: Eloi, Eloi, lama sabachthani? wat vertaal is: My God, my God, waarom het U my verlaat?

En sommige van die wat daar gestaan het, nadat hulle gehoor het, was aan die sê: Kyk, hy roep Elia. En een het gehardloop en n spons met asyn gevul en dit om n riet geplaas en hom laat drink en gesê: Laat staan, kom ons kyk of Elia kom om hom af te haal. Maar Jesus het n groot stem laat hoor en sy laaste asem uitgeblaas. En die voorhangsel van die tempel is in twee geskeur van bo tot onder. Maar toe die centurion wat teenoor hom gestaan het, gesien het dat hy so geroep het en sy laaste asem uitgeblaas het, het hy gesê: Waarlik, hierdie man was die Seun van God. Daar was ook vroue wat van ver af kyk, onder wie was Maria die Magdalene en Maria die moeder van Jakobus die kleintjie en Joses, en Salome, die wat, wanneer Hy in Galilea was, Hom gevolg het en Hom gedien het, en baie ander wat saam met Hom na Jerusalem opgekom het.

En omdat dit reeds aand geword het, aangesien dit voorbereiding was, dit is die dag voor die sabbat, Josef van Arimatéa, n aansienlike raadslid wat self ook gewag het op die koninkryk van God, het gekom en gewaag om na Pilatus te gaan, en hy het die liggaam van Jesus gevra. Maar Pilatus het verwonder of hy reeds gesterf het, en nadat hy die centurio geroep het, het hy hom gevra of hy lank gelede gesterf het. En nadat hy dit van die senturio verneem het, het hy die liggaam aan Josef geskenk. En nadat hy linne doek gekoop het en hom afgehaal het, het hy hom in die linne doek toegedraai en hom in n graf neergelê wat uit rots uitgehou was, en hy het n klip teen die deur van die graf gerol.

Maar Maria die Magdalene en Maria van Joses het gesien waar Hy geplaas word.

16

En nadat die sabbat verby gegaan het, het Maria Magdalena en Maria die moeder van Jakobus en Salome speserye gekoop sodat hulle kon kom om Hom te salf. En baie vroeg in die môre van die eerste dag van die week kom hulle by die graf, nadat die son opgekom het. En hulle het onder mekaar gesê: Wie sal vir ons die steen van die deur van die graf wegrol? En toe hulle opkyk, sien hulle dat die steen weggerol is, want dit was baie groot. En toe hulle die graf ingegaan het, het hulle n jong man gesien wat aan die regterkant sit, bekleed met n wit kleed, en hulle was verbaas. Maar hy sê vir hulle: Moenie verskrik wees nie. Julle soek Jesus die Nasarener, die gekruisigde. Hy is opgewek, Hy is nie hier nie. Kyk, die plek waar hulle Hom neergelê het. Maar gaan sê vir sy dissipels en vir Petrus dat hy voor julle uit gaan na Galilea; daar sal julle hom sien, soos hy vir julle gesê het. En nadat hulle uitgegaan het, het hulle van die graf af gevlug, want bewe en paniek het hulle gegryp, en hulle het aan niemand iets gesê nie, want hulle was bang.

Nadat Hy opgestaan het in die môre van die eerste dag van die sabbat, het Hy eerste verskyn aan Maria die Magdalene, uit wie Hy sewe demone uitgewerp het. Sy het gegaan en dit gerapporteer aan dié wat met hom was, wat getreur en geween het. En daardie mense het, nadat hulle gehoor het dat Hy leef en deur haar gesien is, nie geglo nie. Maar na hierdie dinge het hy aan twee uit hulle wat loop in n ander vorm verskyn, wat na die veld gegaan het. En dié het weggegaan en aan die oorblywendes gerapporteer, maar hulle het ook nie vir hulle geglo nie. Later het

hy aan die elf wat aan tafel was, verskyn, en hy het hulle ongelooft en hardheid van hart berispe, omdat hulle nie geglo het aan dié wat hom opgewek gesien het nie. En Hy het vir hulle gesê: Gaan uit in die hele wêreld en verkondig die evangelie aan die hele skepping. Die wat geglo het en gedoop is, sal gered word, maar die wat nie geglo het nie, sal veroordeel word. Tekens sal maar dié wat geglo het, volg: in my naam sal hulle demone uitdryf, hulle sal in nuwe tale praat, Hulle sal slange optel, en selfs as hulle iets dodeliks drink, sal dit hulle nie skade aandoen nie; hulle sal hande op siekes plaas, en hulle sal gesond word.

Die Heer is inderdaad daarom, nadat Hy met hulle gespreek het, opgeneem in die hemel en het aan die regterhand van God gaan sit. Maar hulle het uitgegaan en oral verkondig, terwyl die Heer saamgewerk het en die woord bevestig het deur die meegaande tekens. Amen.

Evangelie volgens Johannes

1

In die begin was die Woord, en die Woord was by God, en die Woord was God. Hierdie was in die begin by God. Alles het deur Hom tot stand gekom, en sonder Hom het nie een ding wat geword het, tot stand gekom nie. In Hom was lewe, en die lewe was die lig van die mense. En die lig skyn in die duisternis, en die duisternis het dit nie oorwin nie.

Daar was n man wat van God gestuur is; sy naam was Johannes. Hierdie een het gekom vir getuienis, sodat hy kon getuig aangaande die lig, sodat almal deur hom sou glo. Hy was nie die lig nie, maar hy moes van die lig getuig. Dit was die ware lig wat elke mens verlig wat in die wêreld kom. In die wêreld was Hy, en die wêreld het deur Hom tot stand gekom, en die wêreld het Hom nie geken nie. Hy het na sy eie gekom, en sy eie mense het Hom nie ontvang nie. Maar soveel as Hom aangeneem het, aan hulle het Hy gesag gegee om kinders van God te word, aan dié wat in sy naam glo. die wat nie uit bloed gebore is nie, nog uit die wil van die vlees nie, nog uit die wil van n man nie, maar uit God. En die Woord het vlees geword en het onder ons gewoon, en ons het sy heerlikheid aanskou, heerlikheid as van die eniggebore van die Vader, vol genade en waarheid. Johannes getuig aangaande hom en het uitgeroep en gesê: Hierdie was van wie ek gesê het: Die een wat na my kom, het voor my geword, omdat hy eerste voor my was. En uit sy volheid het ons almal ontvang, en genade op genade. dat die wet deur Moses gegee is, die genade en die waarheid deur Jesus Christus gekom het. God het niemand ooit gesien nie; die eniggebore Seun wat in die boesem van die Vader is, dié Een het Hom verklaar.

En hierdie is die getuienis van Johannes, toe die Jode uit Jerusalem priesters en Leviete gestuur het om hom te vra: Wie is jy? En hy het bely, en nie ontken nie, en hy het bely dat ek nie die Christus is nie. En hulle het hom gevra: Wat dan? Is jy Elias? En hy sê: Ek is nie. Is jy die profeet? En hy het geantwoord: Nee. Hulle het daarom vir hom gesê: Wie is jy, sodat ons n antwoord kan gee aan dié wat ons gestuur het? Wat sê jy aangaande jouself? Hy het gesê: Ek is die stem van een wat roep in die wildernis: Maak reguit die pad van die Here, soos Jesaja die profeet gesê het.

En die wat gestuur was, was van die Fariseërs. En hulle het hom gevra en vir hom gesê: Waarom doop jy dan, as jy nie die Christus is nie, nog Elias, nog die profeet? Johannes het hulle geantwoord en gesê: Ek doop in water, maar in julle midde staan Een wat julle nie ken nie. Hy is die een wat na my kom, wat voor my gekom het, wie se skoenriem ek nie waardig is om los te maak nie. Hierdie dinge het in Betanië gebeur anderkant die Jordaen, waar Johannes besig was om te doop.

Die volgende dag sien Johannes vir Jesus na hom toe kom en sê: Kyk, die Lam van God wat die sonde van die wêreld wegneem. Hierdie is Hy aangaande wie ek gesê het: Na my kom n man wat voor my geword het, omdat Hy voor my was. En ek het hom nie geken nie, maar sodat hy aan Israel geopenbaar word, daarom het ek gekom om in die water te doop. En Johannes het getuig en gesê dat ek die Gees aanskou het wat soos n duif uit die hemel neergedaal het, en dit het op hom gebly. En ek het hom nie geken nie, maar die Een wat my gestuur het om in water te doop, daardie Een het aan my gesê: Op wie jy die Gees sien neerdaal en op hom bly, dit is die Een wat in die Heilige Gees doop. En ek het gesien en het getuig dat hierdie die Seun van God is.

Die volgende dag het Johannes weer gestaan, en twee van sy dissipels, En hy het na Jesus gekyk wat wandel en sê: Kyk, die Lam van God. En die twee dissipels het hom hoor praat, en hulle het Jesus gevolg. Maar Jesus het gedraai en hulle sien volg, en Hy sê aan hulle Wat seek julle? Hulle het aan Hom gesê: Rabbi (wat geïnterpreteer word as Onderwyser), waar bly U? Hy sê vir hulle: Kom en sien. Hulle het daarom gekom en gesien waar Hy bly, en hulle het daardie dag by Hom gebly. Dit was omtrent die tiende uur. Andreas was die broer van Simon Petrus, een van die twee wat van Johannes gehoor het en hom gevolg het. Hierdie een vind eerste sy eie broer Simon en sê vir hom: Ons het die Messias gevind, wat vertaal word as Christus. En hy het hom na Jesus gebring. Nadat Jesus na hom gekyk het, het Hy gesê: Jy is Simon, die seun van Jona; jy sal Cefas genoem word, wat Petrus beteken.

Die volgende dag wou Jesus na Galilea uitgaan, en Hy vind Filippus en sê vir hom: Volg My. Philip was maar van Bethsaida, uit die stad van Andreas en Petrus. Filippus vind Nathanael en sê vir hom: Ons het Hom gevind van wie Moses in die wet geskryf het, en die profete – Jesus, die seun van Josef, die een van Nasaret. En Nathanael het vir hom gesê, Kan daar iets goeds uit Nasaret wees? Filippus sê vir hom, Kom en kyk. Jesus sien Nathanael na Hom toe kom en sê van hom: Kyk, waarlik n Israeliet in wie daar geen bedrog is nie. Nathanael sê vir hom: Van waar ken jy my? Jesus antwoord en sê vir hom: Voordat Philip jou geroep het, toe jy onder die vyeboom was, het ek jou gesien. Nathanael het geantwoord en vir hom gesê: Rabbi, U is die Seun van God, U is die Koning van Israel. Jesus het geantwoord en aan hom gesê: Omdat Ek aan jou gesê het dat Ek jou onder die vyeboom gesien het, glo jy? Jy sal groter dinge as hierdie sien. En Hy sê vir hom: Waarlik, waarlik sê Ek vir julle, van nou af sal julle

die hemel geopen sien, en die boodskappers van God opgaande en neergaande op die Seun van die mens.

2

En op die derde dag was daar n bruilof in Kana van Galilea, en die moeder van Jesus was daar, Maar Jesus en sy dissipels is ook na die huwelik geroep. En nadat die wyn kortgekom het, sê die moeder van Jesus vir hom: Hulle het nie wyn nie. Jesus sê vir haar, Wat het dit met My en met jou te doen, vrou? My uur het nog nie gekom nie. Sy moeder sê vir die dienaars: Wat hy ook al vir julle sê, doen dit. Daar was ses klip waterkruike wat gestaan het volgens die reinigingsgebruike van die Jode, wat elk twee of drie maatstawwe gehou het. Jesus sê vir hulle: Maak die waterkruike vol water. En hulle het dit tot bo toe vol gemaak. En Hy sê vir hulle: Skep nou en bring vir die hoof kelner. En hulle het gebring. Maar toe die meester van die banket die water wat wyn geword het geproe het en nie geweet het van waar dit kom nie, terwyl die dienaars wat die water geskep het dit wel geweet het, roep die meester van die banket die bruidegom. En sê vir hom: Elke mens sit eers die goeie wyn voor, en wanneer hulle dronk is, dan die mindere, maar jy het die goeie wyn tot nou toe bewaar. Hierdie het Jesus as die begin van die tekens in Kana van Galilea gedoen, en Hy het sy heerlijkheid geopenbaar, en sy dissipels het in Hom geglo.

Na hierdie het hy na Kapernaum afgegaan, hy en sy moeder en sy broers en sy dissipels, en daar het hulle nie baie dae gebly nie.

En naby was die Pasga van die Jode, en Jesus het opgegaan na Jerusalem. En Hy het in die tempel die verkopers van osse en

skape en duiwe gevind, en die geldwisselaars wat sit. En nadat Hy n sweep uit toue gemaak het, het Hy almal uit die tempel uitgedryf, beide die skape en die beeste, en Hy het die muntstukke van die geldwisselaars uitgegiet en die tafels omgekeer. En aan dié wat die duiwe verkoop, het Hy gesê: Neem hierdie goed van hier weg; moenie my Vader se huis n huis van handel maak nie. Sy dissipels het egter onthou dat daar geskrywe is: Die ywer vir u huis sal my verslind. Die Jode het daarom geantwoord en aan hom gesê: Watter teken toon jy aan ons dat jy hierdie dinge doen? Jesus het geantwoord en vir hulle gesê: Vernietig hierdie tempel, en in drie dae sal Ek dit oprig. Die Jode het daarom gesê, veertig en ses jare is hierdie tempel gebou, en jy sal hom in drie dae oprig? Maar daardie een het aangaande die tempel van sy liggaam gepraat. Toe Hy daarom uit die dood opgewek is, het sy dissipels onthou dat Hy dit gesê het, en hulle het die Skrif geglo en die woord wat Jesus gesê het.

Maar terwyl Hy in Jerusalem was tydens die pasga, by die fees, het baie in sy naam geglo omdat hulle die tekens gesien het wat Hy gedoen het. Maar Jesus self het Homself nie aan hulle toevertrou nie, omdat Hy almal geken het. en dat hy nie behoefte gehad het dat iemand aangaande die mens sou getuig nie, want hy self het geweet wat in die mens was.

3

Daar was n man uit die Fariseërs, Nikodemus was sy naam, n heerser van die Jode. Hierdie een het in die nag na hom gekom en vir hom gesê: Rabbi, ons weet dat jy as leraar van God af gekom het, want niemand kan hierdie tekens doen wat jy doen nie, tensy God met hom is. Jesus antwoord en sê vir hom: Waarlik, waarlik, Ek sê vir jou, as iemand nie van bo gebore word nie, kan hy die

koninkryk van God nie sien nie. Nikodemus sê na hom: Hoe kan n man gebore word as hy n ou man is? Hy kan tog nie n tweede keer in sy moeder se skoot ingaan en gebore word nie? Jesus het geantwoord: Waarlik, waarlik, Ek sê vir jou, as iemand nie gebore word uit water en die Gees nie, kan hy nie ingaan in die koninkryk van God nie. Dit wat uit die vlees gebore is, is vlees, en dit wat uit die Gees gebore is, is gees. Moenie verwonder wees dat Ek vir jou gesê het: julle moet van bo gebore word nie. Die gees waai waar dit wil, en jy hoor sy stem, maar jy weet nie van waar dit kom en waar dit heen gaan nie, so is elkeen wat uit die Gees gebore is.

Nikodemus het geantwoord en vir hom gesê, Hoe kan hierdie dinge gebeur? Jesus het geantwoord en vir hom gesê: Jy is die onderwyser van Israel en hierdie dinge weet jy nie? Waarlik, waarlik, Ek sê vir jou dat ons praat wat ons weet en ons getuig van wat ons gesien het, en julle ontvang ons getuienis nie. As ek die aardse dinge aan julle gesê het en julle glo nie, hoe sal julle glo as ek die hemelse dinge aan julle sê? En niemand het opgeklim in die hemel nie, behalwe Hy wat uit die hemel neergedaal het, die Seun van die mens wat in die hemel is. En soos Moses die slang in die wildernis opgelig het, so is dit nodig dat die Seun van die mens opgelig word, sodat elkeen wat in Hom glo, nie verlore sal gaan nie, maar die ewige lewe sal hê. Want so het God die wêreld liefgehad, dat Hy sy eniggebore Seun gegee het, sodat elkeen wat in Hom glo nie verlore sal gaan nie, maar die ewige lewe sal hê. Want God het nie sy Seun in die wêreld gestuur sodat Hy die wêreld oordeel nie, maar sodat die wêreld deur Hom gered word. Die wat in Hom glo word nie geoordeel nie, maar die wat nie glo nie is reeds geoordeel, omdat hy nie geglo het in die Naam van die eniggebore Seun van God nie. Hierdie is maar die oordeel, dat die lig in die wêreld gekom het, en die mense het die duisternis meer liefgehad as die lig, want hulle werke was boos. Want elkeen wat waardelose dinge doen, haat die lig en kom nie na die lig nie, sodat

sy werke nie ontbloot word nie, Maar hy wat die waarheid doen, kom na die lig, sodat sy werke geopenbaar word, omdat hulle in God gedoen is.

Na hierdie dinge het Jesus en sy dissipels in die land van Judea gekom, en daar het Hy tyd saam met hulle deurgebring en gedoop. Maar Johannes was ook besig om te doop in Ainon naby Salim, omdat daar baie waters was, en hulle het gekom en is gedoop. Want Johannes was nog nie in die tronk gegooi nie. Daar het daarom n ondersoek ontstaan tussen die dissipels van Johannes en n Jood oor reiniging. En hulle het na Johannes gekom en vir hom gesê: Rabbi, hy wat by jou was oorkant die Jordaan, oor wie jy getuig het, kyk, hierdie man doop en almal kom na hom toe. Johannes het geantwoord en gesê: n Mens kan niks ontvang nie, tensy dit aan hom uit die hemel gegee is. Julleself getuig teenoor my dat ek gesê het: Ek is nie die Christus nie, maar ek is gestuur voor Hom. Die een wat die bruid het, is die bruidegom, maar die vriend van die bruidegom, die een wat staan en hom hoor, verheug hom met vreugde oor die stem van die bruidegom. Hierdie vreugde van my is dus vervul. Hy moet vermeerder, maar ek moet verminder. Die Een wat van bo kom, is bo alles. Die een wat uit die aarde is, is uit die aarde en spreek uit die aarde. Die Een wat uit die hemel kom, is bo alles. En wat Hy gesien en gehoor het, daarvan getuig Hy, en niemand neem sy getuienis aan nie. Hy wat sy getuienis ontvang het, het bevestig dat God waaragtig is. Want Hy wat God gestuur het, spreek die woorde van God, want God gee nie die Gees uit maat nie. Die Vader het die Seun lief en het alles in sy hand gegee. Die wat in die Seun glo, het die ewige lewe, maar die wat aan die Seun ongehoorsaam is, sal die lewe nie sien nie, maar die toorn van God bly op hom.

Toe die Heer daarom geweet het dat die Fariseërs gehoor het dat Jesus meer dissipels maak en doop as Johannes alhoewel Jesus self inderdaad nie gedoop het nie, maar sy dissipels Hy het Judea verlaat en na Galilea gegaan. Dit was nodig dat Hy deur Samaria moes deurgaan. Hy kom daarom in n stad van Samaria, genaamd Sychar, naby die plek wat Jakob aan Josef, sy seun, gegee het, Daar was n bron van Jakob. Jesus daarom, moeg geword van die reis, het so by die bron gesit; dit was omtrent die sesde uur. n Vrou uit Samaria kom om water te trek. Jesus sê vir haar: Gee vir My om te drink. Die dissipels het immers na die stad gegaan om kos te koop. Die Samaritaanse vrou sê daarom tot hom, Hoe vra jy, wat n Jood is, van my te drink, wat n Samaritaanse vrou is? Want Jode verkeer nie met Samaritane nie. Jesus het geantwoord en aan haar gesê: As jy die gawe van God geken het, en wie dit is wat vir jou sê, gee vir my om te drink, sou jy hom gevra het, en hy sou vir jou lewende water gegee het. Die vrou sê vir hom: Heer, u het nie eens n emmer nie, en die put is diep. Van waar het u dan die lewende water? Is jy nie groter as ons vader Jakob nie, wat die put aan ons gegee het, en self daaruit gedrink het en sy seuns en sy vee? Jesus het geantwoord en vir haar gesê: Almal wat uit hierdie water drink, sal weer dors kry. wie maar sal drink uit die water wat ek aan hom sal gee, sal nie dors kry tot in ewigheid nie, maar die water wat ek aan hom sal gee, sal in hom word n fontein van water wat oborrel tot in die ewige lewe. Die vrou sê vir hom: Here, gee my hierdie water, sodat ek nie dors kry nie en ook nie hierheen hoef te kom om water te skep nie. Jesus sê vir haar: Gaan roep jou man en kom hier. Die vrou het geantwoord en gesê: Ek het nie n man nie. Jesus sê vir haar: Jy het goed gesê dat ek nie n man het nie, Want jy het vyf mans gehad, en nou is hy wat jy het nie jou man nie; dit het jy waar gesê.

Die vrou sê tot hom: Here, ek sien dat U n profeet is. Ons vaders het op hierdie berg aanbid, en julle sê dat Jerusalem die plek is waar dit nodig is om aan te bid. Jesus sê vir haar: Vrou, glo My dat die uur kom wanneer julle nie op hierdie berg nie en nie in Jerusalem nie die Vader sal aanbid. Julle aanbid wat julle nie ken nie, ons aanbid wat ons ken, omdat die verlossing uit die Jode is. Maar die uur kom, en is nou, wanneer die ware aanbidders die Vader sal aanbid in gees en waarheid, want die Vader soek sulkes wat Hom aanbid. Gees is God, en die wat Hom aanbid, moet in gees en waarheid aanbid. Die vrou sê vir hom, Ek weet dat die Messias kom, wat Christus genoem word; wanneer daardie Een kom, sal Hy alles aan ons verkondig. Jesus sê vir haar: Ek is dit, Ek wat met jou praat. En hierop het sy dissipels gekom, en hulle het verwonder dat hy met n vrou besig was om te praat, maar niemand het gesê: Wat soek jy? of Waaroor praat jy met haar? Die vrou het daarom haar waterkruik gelaat en in die stad ingegaan, en sê vir die mense, Kom sien n man wat aan my alles gesê het wat ek gedoen het. Is hierdie seker nie die Christus nie? Hulle het daarom uit die stad uitgegaan en na hom toe gekom.

Maar in die tussentyd het die dissipels Hom gevra en gesê: Rabbi, eet. Maar Hy het vir hulle gesê: Ek het kos om te eet wat julle nie ken nie. Die dissipels het dus vir mekaar gesê: Het iemand nie dalk vir Hom iets gebring om te eet nie? Jesus sê vir hulle: My kos is om die wil te doen van Hom wat My gestuur het en om sy werk te voltooi. Sê julle nie dat dit nog vier maande is en die oes kom nie? Kyk, Ek sê vir julle, lig julle oë op en aanskou die lande, want hulle is reeds wit vir die oes. En die een wat oes, ontvang loon en versamel vrug vir die ewige lewe, sodat die een wat saai en die een wat oes saam kan bly wees. Want hierin is die woord waar, dat een saai en n ander oes. Ek het julle gestuur om te oes wat julle nie gearbei het nie; ander het gearbei, en julle het

in hulle arbeid ingegaan. Maar uit daardie stad het baie van die Samaritane in hom geglo deur die woord van die vrou wat getuig het dat hy aan my alles gesê het wat ek gedoen het. Toe die Samaritane daarom na hom gekom het, het hulle hom gevra om by hulle te bly, en hy het daar twee dae gebly. En baie meer het geglo deur sy woord, Hulle het vir die vrou gesê dat hulle nie meer deur haar woorde glo nie, want hulle het self gehoor, en hulle weet dat hierdie waarlik die Verlosser van die wêreld is, die Christus.

Na die twee dae het hy van daar uitgegaan en na Galilea vertrek. Want Jesus self het getuig dat n profeet in sy eie vaderland geen eer het nie. Toe Hy daarom in Galilea gekom het, het die Galileërs Hom ontvang, aangesien hulle alles gesien het wat Hy in Jerusalem tydens die fees gedoen het, want hulle self het ook na die fees gegaan.

Daarom het Jesus weer na Kana van Galilea gekom, waar Hy die water wyn gemaak het. En daar was n koninklike amptenaar wie se seun siek was in Kapernaum, Hierdie man het gehoor dat Jesus uit Judea na Galilea gekom het, en hy het na Hom toe gegaan en Hom gevra dat Hy sou afkom en sy seun sou genees, want hy was op die punt om te sterf. Jesus het daarom vir hom gesê, as julle nie tekens en wonders sien nie, sal julle nie glo nie. Die koninklike amptenaar sê na Hom: Here, kom af voordat my kind sterf. Jesus sê vir hom: Gaan, jou seun leef. En die man het die woord geglo wat Jesus vir hom gesê het, en hy het gegaan. Maar terwyl hy reeds aan die daal was, het sy slawe hom ontmoet en gerapporteer deur te sê dat jou kind leef. Hy het daarom by hulle gevra na die uur waarin hy beter geword het. En hulle het vir hom gesê dat die koors hom gister in die sewende uur verlaat het. Die vader het daarom geweet dat dit in daardie uur was waarin Jesus vir hom gesê het dat sy seun leef, en hy het geglo en sy hele

huis. Hierdie tweede teken het Jesus weer gemaak nadat Hy uit Judea in Galilea gekom het.

5

Na hierdie dinge was daar n fees van die Jode, en Jesus het opgegaan na Jerusalem. Daar is maar in Jerusalem by die skaappoel, wat in Hebreeus Bethesda genoem word, vyf suilgange. In hierdie het n groot menigte van die siekes gelê: blindes, lammes, verdroogdes, wat gewag het vir die beweging van die water. n Engel het naamlik van tyd tot tyd in die poel afgegaan, en die water is beroer. Die eerste een wat dus na die beroering van die water ingegaan het, het gesond geword, watter siekte hom ook al gehou het. Daar was n man wat agt-en-dertig jaar lank in sy swakheid verkeer het. Toe Jesus hom daar sien lê, en geweet het dat hy reeds n lang tyd so was, sê Hy vir hom: Wil jy gesond word? Die siek man het hom geantwoord, Here, ek het nie n man nie, sodat wanneer die water geroer word, hy my in die poel kan gooi, maar terwyl ek kom, gaan n ander voor my af. Jesus sê vir hom, Staan op, tel jou mat op en loop. En onmiddellik het die man gesond geword, en hy het sy mat opgetel en geloop. Maar dit was sabbat op daardie dag. Daarom het die Jode vir die een wat genees was gesê: Dit is sabbat, dit is nie vir jou geoorloof om die mat op te tel nie. Hy het hulle geantwoord: Die een wat my gesond gemaak het, daardie een het vir my gesê: Tel jou mat op en loop. Hulle het hom daarom gevra: Wie is die man wat vir jou gesê het: Tel jou mat op en loop'? Die een wat gesond gemaak is, het egter nie geweet wie dit is nie, want Jesus het weggeslip terwyl daar n menigte op die plek was. Na hierdie dinge vind Jesus hom in die tempel en sê vir hom: Kyk, jy het gesond geword; moenie meer sondig nie, sodat iets ergers jou nie oorkom nie. Die man het

weggegaan en aan die Jode gerapporteer dat Jesus die een is wat hom gesond gemaak het.

En daarom het die Jode Jesus vervolg en het hulle hom probeer doodmaak, omdat hy hierdie dinge op die sabbat gedoen het. Maar Jesus het hulle geantwoord: My Vader werk tot nou toe, en Ek werk. Daarom het die Jode hom des te meer probeer doodmaak, omdat hy nie alleen die sabbat gebreek het nie, maar ook God sy eie Vader genoem het en homself gelyk aan God gemaak het.

Jesus het daarom geantwoord en aan hulle gesê: Waarlik, waarlik, Ek sê vir julle, die Seun kan niks uit Homself doen nie, behalwe wat Hy die Vader sien doen, want wat daardie Een ook al doen, dit doen die Seun op dieselfde wyse. Die Vader het die Seun lief en wys Hom alles wat Hy self doen, en Hy sal Hom groter werke as hierdie wys, sodat julle verwonderd mag wees. Net soos die Vader die dooies opwek en lewe gee, so gee die Seun ook aan wie Hy wil lewe. Want die vader oordeel niemand nie, maar het al die oordeel aan die seun gegee, sodat almal die Seun eer soos hulle die Vader eer. Hy wat nie die Seun eer nie, eer nie die Vader wat Hom gestuur het nie. Waarlik, waarlik, Ek sê vir julle dat hy wat my woord hoor en glo in Hom wat My gestuur het, ewige lewe het, en in die oordeel nie kom nie, maar oorgegaan het uit die dood in die lewe. Waarlik, waarlik, Ek sê vir julle dat die uur kom, en nou is dit, wanneer die dooies die stem van die Seun van God sal hoor, en die wat gehoor het, sal lewe. Net soos die Vader lewe in Homself het, so het Hy ook aan die Seun gegee om lewe in Homself te hê, En Hy het aan hom gesag gegee om oordeel te hou, omdat hy die seun van die mens is. Moenie julle hieroor verwonder nie, omdat n uur kom waarin almal wat in die grafte is, sy stem sal hoor, En sal uitkom die wat die goeie dinge gedoen het,

in die opstanding van die lewe, en die wat die nietige dinge gedoen het, in die opstanding van die oordeel.

Ek is nie in staat om van myself niks te doen nie. Soos ek hoor, oordeel ek, en my oordeel is regverdig, omdat ek nie my wil soek nie, maar die wil van die Vader wat my gestuur het. As ek aangaande myself getuig, is my getuienis nie waar nie. Daar is n ander wat van my getuig, en ek weet dat die getuienis wat hy aangaande my getuig, waar is. Julle het na Johannes gestuur, en hy het van die waarheid getuig, Ek neem maar nie die getuienis van n mens nie, maar hierdie dinge sê ek sodat julle gered kan word. Hy was die lamp wat gebrand en geskyn het, en julle wou vir n uur in sy lig verbly wees. Ek het egter die getuienis groter as dié van Johannes, want die werke wat die Vader aan my gegee het sodat ek hulle voltooi, daardie werke wat ek doen, getuig aangaande my dat die Vader my gestuur het. En die Vader wat my gestuur het, Hy het oor my getuig. Julle het nog nooit sy stem gehoor nie, nog sy vorm gesien nie, En julle het nie sy woord wat in julle bly nie, omdat julle nie glo in Hom wat daardie Een gestuur het nie. Julle ondersoek die Skrifte omdat julle dink om in hulle ewige lewe te hê, en dié is die wat getuig aangaande my, en julle wil nie na my toe kom sodat julle lewe kan hê nie. Ek neem nie glorie van mense nie, Maar ek ken julle, dat julle die liefde van God nie in julleself het nie. Ek het gekom in die naam van my Vader, en julle ontvang My nie. As n ander in sy eie naam kom, hom sal julle ontvang. Hoe kan julle glo, terwyl julle eer van mekaar ontvang, en die eer wat van die enigste God kom nie soek nie? Moenie dink dat ek julle by die Vader sal aankla nie; daar is een wat julle aankla, naamlik Moses, op wie julle gehoop het. As jy vir Moses geglo het, sou jy my geglo het, want hy het oor my geskryf. Maar as julle nie daardie een se geskifte glo nie, hoe sal julle my woorde glo?

6

Na hierdie dinge het Jesus weggegaan na die oorkant van die see van Galilea van Tiberias. En n groot skare het hom gevolg, omdat hulle die tekens gesien het wat hy op die siekes gedoen het. Jesus het die berg opgegaan, en daar het Hy saam met sy dissipels gesit. Maar die paasfeest, die fees van die Jode, was naby. Nadat Jesus dus Sy oë opgelig het en gesien het dat n groot skare na Hom toe kom, sê Hy vir Filippus: Waar sal ons brode koop sodat hulle kan eet? Maar hierdie het hy gesê om hom te toets, want hy self het geweet wat hy op die punt was om te doen. Filippus het hom geantwoord: Brode van twee honderd denarii is nie genoeg vir hulle sodat elkeen van hulle n bietjie kan kry nie. Een van sy dissipels, Andreas die broer van Simon Petrus, sê aan hom, Daar is n kind hier wat vyf garsbrode en twee vissies het, maar wat is hierdie vir so baie mense? Jesus het gesê: Laat die mense gaan lê. Daar was baie gras op die plek. Die mans het dus gaan lê, ongeveer vyf duisend in getal. Jesus het die brode geneem en nadat Hy gedank gegee het, het Hy dit aan die dissipels uitgedeel, en die dissipels aan die wat aangelê het, net so ook van die visse soveel as wat hulle wou hê. Maar toe hulle versadig was, sê Hy aan sy dissipels: Versamel die oorblywende stukke, sodat niks verlore gaan nie. Hulle het daarom twaalf mandjies vol fragmente versamel uit die vyf garsbrode wat oorgebly het vir die wat geëet het. Die mense, nadat hulle die teken gesien het wat Jesus gedoen het, het gesê dat hierdie waarlik die profeet is wat in die wêreld kom. Jesus het daarom geweet dat hulle van plan was om te kom en Hom te gryp sodat hulle Hom koning kon maak, en Hy het weer na die berg teruggetrek, Hy alleen.

Toe dit aand geword het, het sy dissipels na die see afgegaan, En nadat hulle in die skip geklim het, was hulle op pad oor die see

na Kapernaum. En duisternis het reeds ingetree en Jesus het nog nie na hulle toe gekom nie, Die see is deur n groot wind wat gewaai het, opgesweep. Nadat hulle daarom sowat vyf-en-twintig of dertig stades geroei het, sien hulle Jesus wat op die see loop en naby die boot kom, en hulle het gevrees. Maar Hy sê vir hulle: Ek is dit, moenie vrees nie. Hulle was daarom gewillig om hom in die skip te neem, en onmiddellik het die skip op die grond gekom waarheen hulle op pad was.

Die volgende dag het die skare wat oorkant die see gestaan het, gesien dat daar nie n ander bootjie daar was nie, behalwe daardie een waarin sy dissipels geklim het, en dat Jesus nie saam met sy dissipels in die bootjie ingegaan het nie, maar dat sy dissipels alleen weggegaan het Maar daar het bote uit Tiberias gekom naby die plek waar hulle die brood geëet het nadat die Here gedank het. Toe die skare daarom gesien het dat Jesus nie daar is nie, nog sy dissipels, het hulle self in die skepe geklim en na Kapernaum gekom om Jesus te soek. En nadat hulle hom aan die oorkant van die see gevind het, het hulle vir hom gesê: Rabbi, wanneer het u hier gekom? Jesus het hulle geantwoord en gesê: Waarlik, waarlik, Ek sê vir julle, julle soek My nie omdat julle tekens gesien het nie, maar omdat julle van die brode geëet het en versadig is. Werk nie vir die kos wat vergaan nie, maar vir die kos wat bly tot in die ewige lewe, wat die Seun van die mens aan julle sal gee, want Hom het die Vader verseël, God. Hulle het daarom na hom gesê: Wat moet ons doen sodat ons die werke van God mag verrig? Jesus het geantwoord en aan hulle gesê: Dit is die werk van God, dat julle glo in Hom wat Hy gestuur het.

Hulle het daarom vir hom gesê: Watter teken doen jy dan, sodat ons kan sien en in jou kan glo? Wat verrig jy? Ons vaders het die manna in die wildernis geëet, soos geskrywe is: Brood uit die

hemel het Hy aan hulle gegee om te eet. Jesus sê daarom vir hulle: Waarlik, waarlik sê Ek vir julle, Moses het nie aan julle die brood uit die hemel gegee nie, maar my Vader gee aan julle die ware brood uit die hemel. Die brood van God is immers die een wat uit die hemel neerdaal en lewe aan die wêreld gee. Hulle het daarom vir Hom gesê: Here, gee ons altyd hierdie brood. Jesus het aan hulle gesê: Ek is die brood van die lewe. Wie na My toe kom, sal nooit honger kry nie, en wie in My glo, sal nooit weer dors kry nie.

Maar ek het vir julle gesê dat julle My gesien het en tog nie glo nie. Alles wat die Vader aan my gee, sal na my toe kom, en die een wat na my toe kom, sal ek nooit buite uitdryf nie. dat Ek uit die hemel afgekom het, nie sodat Ek my wil doen nie, maar die wil van Hom wat My gestuur het. Hierdie is die wil van die Vader wat my gestuur het, dat ek alles wat Hy aan my gegee het, nie sal verloor nie, maar dit sal oprig op die laaste dag. Hierdie is maar die wil van Hom wat My gestuur het, sodat elkeen wat die Seun sien en in Hom glo, ewige lewe het, en Ek sal hom opwek op die laaste dag. Die Jode het daarom oor hom gemor omdat hy gesê het, Ek is die brood wat uit die hemel afgekom het. En hulle het gesê: Is hierdie nie Jesus, die seun van Josef nie, wie se vader en moeder ons ken? Hoe sê hy dan dat hy uit die hemel afgekom het? Jesus het daarom geantwoord en vir hulle gesê: Moenie met mekaar grummel nie. Niemand is in staat om na my te kom nie, as die Vader wat my gestuur het hom nie trek nie, en ek sal hom oprig op die laaste dag. Dit is geskryf in die profete, en hulle sal almal deur God geleer word. Almal wat van die Vader hoor en geleer het, kom na My, Nie dat iemand die Vader gesien het nie, behalwe Hy wat van God is – Hy het die Vader gesien. Voorwaar, voorwaar, Ek sê vir julle, die een wat in My glo, het die ewige lewe. Ek is die brood van die lewe. Julle vaders het die manna in die wildernis geëet en het gesterf. Hierdie is die brood wat uit die hemel afdaal, sodat

iemand daarvan kan eet en nie sterf nie. Ek is die lewende brood wat uit die hemel afgedaal het. As iemand uit hierdie brood eet, sal hy tot in ewigheid lewe. En die brood wat Ek sal gee, is my vlees, wat Ek sal gee vir die lewe van die wêreld. Die Jode was daarom met mekaar aan die stry en het gesê: Hoe kan hierdie man aan ons sy vlees gee om te eet? Jesus het daarom aan hulle gesê: Waarlik, waarlik sê Ek vir julle, as julle nie die vlees van die Seun van die mens eet en sy bloed drink nie, het julle geen lewe in julleself nie. Die wat my vlees eet en my bloed drink, het die ewige lewe, en Ek sal hom opwek op die laaste dag. Want my vlees is waarlik kos, en my bloed is waarlik drank. Hy wat my vlees eet en my bloed drink, bly in My, en Ek in hom. Soos die lewende Vader my gestuur het en ek leef deur die Vader, so sal hy wat my eet ook leef deur my. Hierdie is die brood wat uit die hemel afgedaal het, nie soos julle vaders die manna geëet het en gesterf het nie; die een wat hierdie brood eet, sal tot in ewigheid lewe. Hierdie dinge het Hy gesê terwyl Hy in die sinagoge in Kapernaum onderrig gegee het.

Baie van sy dissipels het daarom, nadat hulle dit gehoor het, gesê: Hierdie woord is hard, wie kan dit hoor? Maar Jesus het in Homself geweet dat sy dissipels hieroor grummel, en Hy het vir hulle gesê: Veroorsaak hierdie julle om te struikel? As julle dan die Seun van die mens sien opgaan waar Hy vroeër was? Die Gees is die lewend makende; die vlees baat niks nie. Die woorde wat Ek tot julle spreek, is Gees en is lewe. Maar daar is sommige uit julle wat nie glo nie. Want Jesus het van die begin af geweet wie die wat nie glo is en wie dit is wat Hom sal verrai. En hy het gesê: Daarom het ek vir julle gesê dat niemand in staat is om na My te kom nie, tensy dit aan hom gegee is deur my Vader. Uit hierdie het baie van sy dissipels weggegaan en het nie langer met hom geloop nie. Jesus het daarom vir die twaalf gesê: Wil julle ook nie weggaan nie? Simon Petrus het hom daarom geantwoord, Heer,

na wie sal ons gaan? U het die woorde van die ewige lewe, En ons het geglo en het geken dat Jy die Christus is, die Seun van die lewende God. Jesus het hulle geantwoord, Het ek nie julle, die twaalf, gekies nie? En een uit julle is n duiwel. Hy het maar van Judas, seun van Simon Iskariot, gesê, want hierdie een was op die punt om hom oor te gee, terwyl hy een van die twaalf was.

7

En Jesus het na hierdie dinge in Galilea rondgeloop, want Hy wou nie in Judea rondloop nie, omdat die Jode Hom wou doodmaak. Die fees van die Jode, die huttefees, was naby. Sy broers het dus vir hom gesê: Trek weg van hier en gaan na Judea toe, sodat jou dissipels ook die werke wat jy doen, kan sien, Niemand maak immers iets in die geheim en soek terselfdertyd om openlik te wees nie. As jy hierdie dinge doen, toon jouself aan die wêreld. Want selfs sy broers het nie in hom geglo nie. Jesus sê daarom vir hulle: Die tyd vir My is nog nie daar nie, maar die tyd vir julle is altyd gereed. Die wêreld kan julle nie haat nie, maar my haat dit, omdat ek getuig aangaande hom dat sy werke boos is. Julle gaan op na die fees, ek gaan nog nie op na die fees nie, omdat my tyd nog nie vervul is nie. Maar nadat Hy hierdie dinge aan hulle gesê het, het Hy in Galilea gebly. Maar nadat sy broers opgegaan het, toe het Hy ook opgegaan na die fees, nie openlik nie, maar asof in die geheim. Die Jode was hom daarom by die fees aan die soek en het gesê: Waar is daardie een? En daar was veel gemompel oor hom in die skares. Sommige het gesê dat hy goed is, ander het gesê, nee, maar hy mislei die skare. Niemand het egter openlik oor hom gepraat vanweë die vrees vir die Jode.

Reeds maar toe die fees halfpad was, het Jesus na die tempel opgegaan en geleer. En die Jode het verwonderd gestaan en gesê:

Hoe ken hierdie man die Skrifte sonder om geleer te het? Jesus het daarom vir hulle geantwoord en gesê: My lering is nie myne nie, maar van Hom wat My gestuur het. As iemand sy wil wil doen, sal hy aangaande die lering weet of dit uit God is, of ek van myself spreek. Die een wat van homself spreek, soek sy eie eer, maar die een wat die eer soek van Hom wat hom gestuur het, hierdie een is waar, en daar is geen ongeregtheid in hom nie. Het Moses nie vir julle die wet gegee nie? En niemand van julle hou die wet nie. Waarom soek julle my om te dood? Die skare het geantwoord en gesê: Jy het n demon. Wie soek jou om dood te maak? Jesus het geantwoord en aan hulle gesê: Een werk het Ek gedoen, en julle almal verwonder julle daarvoor. Moses het aan julle die besnydenis gegee, nie omdat dit uit Moses is nie, maar uit die vaders, en op die sabbat besny julle n man. As n man besnydenis ontvang op die sabbat sodat die wet van Moses nie gebreek word nie, is julle vir my kwaad omdat ek n hele man gesond gemaak het op die sabbat Moenie oordeel volgens voorkoms nie, maar oordeel met regverdig oordeel. Het sommige van die Jerusalemiete daarom gesê: Is hierdie nie hy wat hulle probeer doodmaak nie? En sien, Hy spreek openlik, en hulle sê niks vir Hom nie. Het die heersers waarlik geweet dat Hierdie waarlik die Christus is? Maar ons weet van waar hierdie een is, maar wanneer die Christus kom, weet niemand van waar Hy is nie. Jesus het daarom in die tempel uitgeroep terwyl Hy onderrig het en gesê: Julle ken My, en julle ken van waar Ek is, en Ek het nie van Myself gekom nie, maar Hy wat My gestuur het is waar, wie julle nie ken nie, Ek ken Hom, omdat Ek van Hom is en Hy My gestuur het. Hulle het hom daarom probeer gryp, en niemand het die hand op hom gelê nie, omdat sy uur nog nie gekom het nie. Baie uit die skare het egter in hom geglo en gesê: Wanneer die Christus kom, sal Hy sekerlik nie meer tekens doen as wat hierdie Man gedoen het nie? Die Fariseërs het gehoor van die skare wat aangaande hom hierdie

dinge gemurmer het, en die Fariseërs en die hoofpriesters het assistente gestuur sodat hulle hom mag gryp. Jesus het daarom gesê: Nog n klein tydjie is Ek by julle, en dan gaan Ek weg na Hom wat My gestuur het. Julle sal my soek en nie vind nie, en waar ek is, kan julle nie kom nie. Die Jode het daarom onder mekaar gesê: Waarheen is hierdie man van plan om te gaan, dat ons hom nie sal vind nie? Is hy dalk van plan om na die verspreiding van die Grieke te gaan en die Grieke te leer? Wie is hierdie woord wat Hy gesê het: Julle sal My soek en nie vind nie, en waar Ek is, kan julle nie kom nie?

Maar op die laaste groot dag van die fees het Jesus gestaan en uitgeroep en gesê: As iemand dors het, laat hom na My toe kom en drink. Die wat in My glo, soos die Skrif gesê het, uit sy binneste sal riviere van lewende water vloei. Hierdie het Hy maar gesê oor die Gees wat die gelowiges in Hom sou ontvang, want die Heilige Gees was nog nie daar nie, omdat Jesus nog nie verheerlik was nie. Baie uit die skare het daarom, nadat hulle die woord gehoor het, gesê: Hierdie is waarlik die profeet. Ander het gesê: Hierdie is die Christus. Ander het gesê: Kom die Christus dan nie uit Galilea nie? Het die Skrif nie gesê dat die Christus uit die saad van Dawid kom en uit Betlehem, die dorp waar Dawid was nie? n Skeuring het daarom in die skare ontstaan oor hom. Sommige van hulle wou hom gryp, maar niemand het die hande op hom gelê nie. Daarom het die assistente na die hoofpriesters en Fariseërs gekom, en dié het vir hulle gesê: Waarom het julle hom nie gebring nie? Die assistente het geantwoord: Nooit het n man so gespreek soos hierdie man nie. Die Fariseërs het daarom aan hulle geantwoord, Is julle ook mislei? Het enige een van die heersers in hom geglo, of enige een van die Fariseërs? maar hierdie skare wat die wet nie ken nie, is vervloek Nikodemus sê vir hulle, hy wat in die nag na hom gekom het en een van hulle was, Oordeel ons wet nie n man

voordat dit eers van hom gehoor het en weet wat hy doen nie? Hulle het geantwoord en vir hom gesê: Is jy ook nie uit Galilea nie? Onderzoek en sien dat geen profeet uit Galilea opgestaan het nie. En elkeen het na sy huis toe weggegaan.

8

Jesus het maar na die Olyfberg gegaan, Maar met daeraad het hy weer na die tempel gekom, en al die mense het na hom toe gekom, en hy het gaan sit en hulle geleer. Die skrifgeleerdes en die Fariseërs lei egter n vrou wat op egbreuk betrap is, en hulle het haar in die midde gestel Hulle sê vir hom: Onderwyser, hierdie vrou is op heterdaad betrap terwyl sy egbreuk pleeg, En in ons wet het Moses beveel dat sulke vroue gestenig moet word. Jy, daarom, wat sê jy? Maar hulle het dit gesê om hom te toets, sodat hulle n beskuldiging teen hom mag hê. Maar Jesus het afgebuig en met sy vinger op die grond geskryf. Maar toe hulle volhard om hom te vra, het hy regop gemaak en aan hulle gesê: Die sondlose van julle moet eerste n klip op haar gooi. En weer het Hy afgebuig en op die grond geskryf. Maar nadat hulle gehoor het, het hulle een vir een uitgegaan, begin by die oudstes, en Jesus is oorgelaat en die vrou wat in die midde was. Maar Jesus het opgekyk en vir haar gesê, Vrou, waar is hulle? Het niemand jou veroordeel nie? Maar sy het gesê, Niemand nie, Here. En Jesus het gesê, Ek veroordeel jou ook nie; gaan en sondig van nou af nie meer nie.

Weer het Jesus daarom tot hulle gespreek en gesê: Ek is die lig van die wêreld. Hy wat My volg, sal nooit in die duisternis wandel nie, maar sal die lig van die lewe hê. Die Fariseërs het daarom aan hom gesê, jy getuig oor jouself, jou getuienis is nie waar nie. Jesus het geantwoord en aan hulle gesê: Selfs as Ek aangaande Myself getuig, is my getuienis waar, omdat Ek weet van

waar Ek gekom het en waar Ek heengaan, maar julle weet nie van waar Ek kom of waar Ek heengaan nie. Julle oordeel volgens die vlees, ek oordeel niemand nie. En as ek oordeel, is my oordeel waar, omdat ek nie alleen is nie, maar ek en die Vader wat my gestuur het. En in julle eie wet is daar geskrywe dat die getuienis van twee mense waar is. Ek is die een wat aangaande myself getuig, en die Vader wat my gestuur het, getuig aangaande my. Hulle het daarom vir hom gesê: Waar is jou vader? Jesus het geantwoord: Julle ken nóg My nóg my Vader nie. As julle My geken het, sou julle ook my Vader geken het. Hierdie woorde het Jesus in die skatkamer gespreek, terwyl Hy in die tempel onderrig gegee het, en niemand het Hom gegryp nie, omdat sy uur nog nie gekom het nie.

Jesus het daarom weer vir hulle gesê: Ek gaan weg en julle sal My soek, en julle sal in julle sonde sterwe; waar Ek heengaan, kan julle nie kom nie. Die Jode het daarom gesê: Gaan hy homself nie doodmaak nie, omdat hy sê: Waar ek heengaan, kan julle nie kom nie? En Hy het vir hulle gesê: Julle is van die benede, Ek is van die bo; julle is van hierdie wêreld, Ek is nie van hierdie wêreld nie. Ek het daarom vir julle gesê dat julle sal sterwe in julle sondes, want as julle nie glo dat Ek is nie, sal julle sterwe in julle sondes. Hulle het daarom vir hom gesê: Wie is jy? En Jesus het vir hulle gesê: Die begin, wat ek ook vir julle spreek. Baie het ek aangaande julle te spreek en te oordeel, maar Hy wat my gestuur het, is waar, en ek sê hierdie dinge wat ek van Hom gehoor het, in die wêreld. Hulle het nie geweet dat Hy vir hulle van die Vader gepraat het nie. Jesus het daarom vir hulle gesê: Wanneer julle die Seun van die mens ophef, dan sal julle weet dat Ek dit is, en dat Ek niks uit Myself doen nie, maar soos my Vader My geleer het, so spreek Ek hierdie dinge. En die Een wat my gestuur het, is met my, die Vader het my nie alleen gelaat nie, omdat ek altyd die dinge doen wat vir

Hom behaaglik is. Terwyl hy hierdie dinge gesê het, het baie in hom geglo.

Jesus het daarom vir die Jode wat in Hom geglo het gesê: As julle in my woord bly, is julle waarlik my dissipels, En julle sal die waarheid ken, en die waarheid sal julle vrymaak. Hulle het hom geantwoord: Ons is die saad van Abraham en ons het nog nooit aan iemand verslaafd gewees nie. Hoe sê jy dat julle vry sal word? Jesus het hulle geantwoord: Waarlik, waarlik sê Ek vir julle dat elkeen wat die sonde doen, n slaaf van die sonde is. Die slaaf bly egter nie vir ewig in die huis nie, die seun bly vir ewig. As die Seun julle daarom vry stel, sal julle waarlik vry wees. Ek weet dat julle Abraham se saad is, maar julle soek my dood te maak, omdat my woord nie in julle ingaan nie. Ek spreek wat ek by my Vader gesien het, en julle doen daarom wat julle by julle vader gesien het. Hulle het geantwoord en vir hom gesê: Ons vader is Abraham. Jesus sê vir hulle: As julle kinders van Abraham was, sou julle die werke van Abraham doen. Maar nou soek julle my dood te maak, n man wat die waarheid aan julle gespreek het wat ek van God gehoor het; dit het Abraham nie gedoen nie. Julle doen die werke van julle vader. Hulle het daarom vir hom gesê: Ons is nie uit hoerery gebore nie, ons het een vader, God. Jesus het dus vir hulle gesê, as God julle Vader was, sou julle My liefgehad het, want Ek het van God uitgegaan en gekom, want Ek het nie uit Myself gekom nie, maar Hy het My gestuur. Hoekom verstaan julle nie my spraak nie? Omdat julle nie in staat is om my woord te hoor nie. Julle is uit die vader, die duiwel, en julle wil die begeertes van julle vader doen. Daardie een was n moordenaar van die begin af en staan nie in die waarheid nie, omdat daar geen waarheid in hom is nie. Wanneer hy die valsheid praat, praat hy uit sy eie, omdat hy n leuenaar is en die vader daarvan. Maar omdat ek die waarheid sê, glo julle my nie. Wie uit julle bewys my skuldig aan sonde? Maar

as ek die waarheid sê, waarom glo julle my nie? Hy wat uit God is, hoor die woorde van God; daarom hoor julle nie, omdat julle nie uit God is nie. Die Jode het daarom geantwoord en aan hom gesê: Sê ons nie reg dat jy n Samaritaan is en n demon het nie? Jesus het geantwoord: Ek het nie n demoon nie, maar Ek eer my Vader, en julle oneer My. Ek soek maar nie my glorie nie; daar is Een wat soek en oordeel. Voorwaar, voorwaar, Ek sê vir julle, as iemand my woord bewaar, sal hy die dood nooit sien tot in ewigheid nie. Die Jode het daarom vir hom gesê: Nou weet ons dat jy n demoon het. Abraham het gesterf en die profete, en jy sê: As iemand my woord hou, sal hy nie die dood proe tot in ewigheid nie. Is jy nie groter as ons vader Abraham nie, wat gesterf het? En die profete het gesterf. Wie maak jy jousef? Jesus het geantwoord: As Ek Myself verheerlik, is my heerlijkheid niks. Dit is my Vader wat My verheerlik, van wie julle sê dat Hy julle God is, En julle het Hom nie geken nie, maar ek ken Hom. En as ek sê dat ek Hom nie ken nie, sal ek soos julle n leuenaar wees, maar ek ken Hom en ek hou sy woord. Abraham, julle vader, het gejuig om my dag te sien, en hy het dit gesien en verbly gebly. Die Jode het daarom vir hom gesê: Jy het nog nie vyftig jaar nie, en het jy Abraham gesien? Jesus het vir hulle gesê: Waarlik, waarlik, Ek sê vir julle, voordat Abraham gebore is, is Ek. Hulle het daarom klippe opgeneem om op hom te gooi. Maar Jesus het Hom verberg en uit die tempel uitgegaan deur die middel van hulle deur te gaan, en het so verbygegaan.

9

En terwyl Hy verbygegaan het, het Hy n man gesien wat blind was van geboorte af. En sy dissipels het hom gevra en gesê: Rabbi, wie het gesondig, hierdie man of sy ouers, sodat hy blind gebore is? Jesus het geantwoord: Nie hierdie een het gesondig nie, en nie

sy ouers nie, maar sodat die werke van God in hom geopenbaar kan word. Ek moet die werke van Hom wat My gestuur het, doen terwyl dit dag is; die nag kom wanneer niemand kan werk nie. Wanneer ek in die wêreld is, is ek die lig van die wêreld. Nadat Hy hierdie dinge gesê het, het Hy op die grond gespuug en klei uit die spuug gemaak, en Hy het die klei op die oë van die blinde man gesmeer. En Hy het vir hom gesê: Gaan was in die poel van Siloam, wat geïnterpreteer word as gestuur. Hy het daarom weggegaan en gewas, en teruggekom siende.

Die bure en dié wat hom vroeër gesien het dat hy blind was, het daarom gesê: Is hierdie nie die een wat gesit en gebedel het nie? Ander het gesê dat hierdie hy is, ander weer dat hy aan hom soortgelyk is. Daardie een het gesê dat ek dit is. Hulle het daarom aan hom gesê: Hoe is jou oë geopen? Daardie een het geantwoord en gesê: Die man genoem Jesus het modder gemaak en my oë gesmeer en vir my gesê: Gaan na die poel van Siloam en was. Toe ek weggegaan het en gewas het, het ek gesig ontvang. Hulle het daarom vir hom gesê, Waar is daardie een? Hy sê, Ek weet nie.

Hulle lei hom na die Fariseërs, die een wat eens blind was. Dit was sabbat toe Jesus die klei gemaak het en sy oë geopen het. Weer het die Fariseërs hom daarom gevra hoe hy gesig ontvang het. Maar hy het aan hulle gesê, hy het klei op my oë geplaas, en ek het gewas, en ek sien. Sommige van die Fariseërs het daarom gesê: Hierdie man is nie van God nie, omdat hy die sabbat nie hou nie. Ander het gesê: Hoe kan n sondige man sulke tekens doen? En daar was verdeeldheid onder hulle. Hulle sê weer vir die blinde: Wat sê jy van hom, omdat hy jou oë oopgemaak het? En hy het gesê dat hy n profeet is. Die Jode het daarom nie geglo aangaande hom dat hy blind was en gesig ontvang het nie, totdat hulle die ouers van hom wat gesig ontvang het, geroep het. En

hulle het hulle gevra en gesê: Is hierdie julle seun, van wie julle sê dat hy blind gebore is? Hoe sien hy dan nou? Sy ouers het aan hulle geantwoord en gesê: Ons weet dat hierdie ons seun is en dat hy blind gebore is, Maar hoe hy nou sien weet ons nie, of wie sy oë oopgemaak het weet ons nie; hy is oud genoeg, vra hom, hy sal self oor homself praat. Hierdie dinge het sy ouers gesê, omdat hulle die Jode gevrees het, want die Jode het alreeds ooreengekom dat as iemand hom as Christus bely, hy uit die sinagoge uitgesluit sou word. Daarom het sy ouers gesê: Hy het ouderdom, vra hom. Hulle het daarom die man wat blind was vir die tweede keer geroep, en aan hom gesê: Gee glorie aan God; ons weet dat hierdie man n sondaar is. Daardie een het daarom geantwoord en gesê: Of hy n sondaar is, weet ek nie; een ding weet ek, dat ek blind was en nou sien. Hulle het weer vir hom gesê, Wat het hy aan jou gedoen? Hoe het hy jou oë oopgemaak? Hy het hulle geantwoord: Ek het dit reeds vir julle gesê, en julle het nie geluister nie. Waarom wil julle dit weer hoor? Wil julle ook sy dissipels word? Hulle het hom beledig en gesê: Jy is n dissipel van daardie een, maar ons is dissipels van Moses. Ons weet dat God met Moses gepraat het, maar hierdie een weet ons nie van waar hy is nie. Die man het geantwoord en aan hulle gesê: Hierin is dit tog wonderlik, dat julle nie weet van waar hy is nie, en hy het my oë oopgemaak. Ons weet dat God nie na sondaars luister nie, maar as iemand godvresend is en sy wil doen, na hom luister Hy. Sedert die begin van die tyd is dit nie gehoor dat iemand die oë van n blindgebore man oopgemaak het nie. As hierdie een nie van God was nie, sou hy niks kon doen nie. Hulle het geantwoord en vir hom gesê: Jy is heeltemal in sondes gebore, en jy leer ons? En hulle het hom buite uitgewerp. Jesus het gehoor dat hulle hom buite uitgewerp het, en nadat Hy hom gevind het, het Hy aan hom gesê: Glo jy in die Seun van God? Daardie een het geantwoord en gesê: En wie is Hy, Here, sodat ek in Hom kan glo? Jesus het aan hom gesê: Jy het Hom

gesien, en Hy wat met jou praat, is daardie Een. Maar hy het gesê: Ek glo, Here, en hy het hom aanbid. En Jesus het gesê: Vir oordeel het Ek in hierdie wêreld gekom, sodat die wat nie sien nie, mag sien, en die wat sien, blind mag word. En sommige van die Fariseërs wat by hom was, het hierdie dinge gehoor, en hulle het aan hom gesê: Is ons dan ook blind? Jesus het vir hulle gesê, as julle blind was, sou julle nie sonde gehad het nie, maar nou sê julle dat ons sien, daarom bly julle sonde.

10

Waarlik, waarlik, Ek sê vir julle, die een wat nie deur die deur ingaan in die hof van die skape nie, maar van elders opklim, daardie een is n dief en n rower, Maar die een wat deur die deur ingaan, is die herder van die skape. Vir hierdie een open die deurwagter, en die skape hoor sy stem, en hy roep sy eie skape by die naam en lei hulle uit. En wanneer hy die eie skape uitbring, gaan hy voor hulle, en die skape volg hom, omdat hulle sy stem ken. Aan n vreemde sal hulle egter nie volg nie, maar hulle sal van hom wegvlug, omdat hulle nie die stem van vreemdes ken nie. Hierdie spreekwoord het Jesus vir hulle gesê, maar hulle het nie geweet wat dit was wat Hy vir hulle gespreek het nie. Het Jesus daarom weer aan hulle gesê: Waarlik, waarlik sê Ek aan julle dat Ek die deur van die skape is. Almal wat voor my gekom het, is diewe en rowers, maar die skape het nie na hulle geluister nie. Ek is die deur; as iemand deur My ingaan, sal hy gered word en sal ingaan en uitgaan, en weiding vind. Die dief kom nie behalwe om te steel en te offer en te vernietig nie. Ek het gekom sodat hulle lewe mag hê en dit oorvloedig mag hê. Ek is die goeie herder. Die goeie herder plaas sy siel vir die skape. Die gehuurde werker, wat nie n herder is nie en vir wie die skape nie sy eie is nie, sien die wolf kom en verlaat die skape en vlug, en die wolf gryp hulle en

verstrooi die skape. Die gehuurde werker vlug, omdat hy n gehuurde werker is en dit maak nie vir hom saak aangaande die skape nie. Ek is die goeie herder, en Ek ken die myne en word geken deur die myne, Soos die Vader my ken en ek die Vader ken, en ek plaas my siel vir die skape. En ek het ook ander skape wat nie uit hierdie hof is nie, en daardie moet ek ook bring, en hulle sal my stem hoor, en daar sal een kudde word, een herder. Daarom het die Vader my lief, omdat ek my siel neerlê, sodat ek dit weer kan neem. Niemand neem dit van my nie, maar ek plaas dit uit myself. Ek het gesag om dit te plaas, en ek het gesag om dit weer te neem. Hierdie gebod het ek ontvang van my Vader. n Skeuring het daarom weer onder die Jode ontstaan as gevolg van hierdie woorde. Maar baie van hulle het gesê: Hy het n demon en is mal, waarom luister julle na hom? Ander het gesê, hierdie woorde is nie van n demonbesete man nie, kan n demon die oë van blindes oopmaak?

Toe het die toewyding in Jerusalem plaasgevind, en dit was winter, En Jesus was aan die loop in die tempel in die suilgang van Salomo. Die Jode het hom daarom omring en aan hom gesê: Tot wanneer neem jy ons siel op? As jy die Christus is, sê dit openlik aan ons. Jesus het hulle geantwoord: Ek het vir julle gesê, en julle glo nie. Die werke wat Ek doen in die Naam van my Vader, hierdie dinge getuig aangaande My. Maar julle glo nie, want julle is nie uit my skape nie, soos ek aan julle gesê het. Die skape wat myne is, hoor my stem, en ek ken hulle, en hulle volg my. En ek gee ewige lewe aan hulle, en hulle sal nie omkom tot in ewigheid nie, en niemand sal hulle uit my hand ruk nie. My Vader, wat aan my gegee het, is groter as almal, en niemand is in staat om uit my Vader se hand te gryp nie. Ek en die Vader is een. Die Jode het daarom weer klippe opgetel om Hom te stenig. Jesus het hulle geantwoord: Baie goeie werke het Ek julle gewys van my Vader;

vir watter van daardie werke stenig julle My? Die Jode het hom geantwoord en gesê: Ons stenig jou nie oor n goeie werk nie, maar oor godslastering, en omdat jy, wat n mens is, jouself God maak. Jesus het hulle geantwoord, Is dit nie in julle wet geskryf nie, Ek het gesê, julle is gode'? As Hy daardie mense gode genoem het, tot wie die woord van God gekom het, en die Skrif nie ontbind kan word nie, Wie die Vader geheilig het en in die wêreld gestuur het, julle sê dat jy laster, omdat ek gesê het: Ek is die Seun van God? As ek nie die werke van my Vader doen nie, moenie my glo nie, As ek dit egter doen, selfs as julle my nie glo nie, glo dan die werke, sodat julle kan weet en glo dat die Vader in my is en ek in Hom. Hulle het hom daarom weer probeer gryp, en hy het uit hulle hand ontsnap.

En Hy het weer weggegaan anderkant die Jordaan, na die plek waar Johannes die eerste keer gedoop het, en Hy het daar gebly. En baie het na hom gekom en gesê dat Johannes inderdaad geen teken gemaak het nie, maar alles wat Johannes aangaande hierdie gesê het, was waar. en baie het daar in hom geglo

11

Daar was iemand siek, Lazarus van Bethany, uit die dorp van Maria en Martha, haar suster. Maria was die een wat die Here met salf gesalf het en sy voete met haar hare afgevee het, wie se broer Lazarus siek was. Daarom het die susters na hom gestuur en gesê: Heer, kyk, hy wat U liefhet, is siek. Maar toe Jesus dit gehoor het, het Hy gesê: Hierdie swakheid is nie tot die dood nie, maar vir die heerlikheid van God, sodat die Seun van God daardeur verheerlik mag word. Jesus het Martha en haar suster en Lazarus liefgehad. Toe hy daarom gehoor het dat hy siek is, het hy inderdaad twee dae lank in die plek waar hy was, gebly. Daarna sê Hy aan die

dissipels: Laat ons weer na Judea gaan. Die dissipels sê vir hom: Rabbi, nou het die Jode jou probeer stenig, en gaan jy weer daarheen? Jesus het geantwoord, Is daar nie twaalf ure van die dag nie? As iemand in die dag loop, struikel hy nie, omdat hy die lig van hierdie wêreld sien, Indien iemand egter in die nag loop, struikel hy, omdat die lig nie in hom is nie. Hierdie dinge het hy gesê, en na hierdie sê hy vir hulle, Lasarus, ons vriend, het aan die slaap geraak, maar ek gaan om hom wakker te maak. Die dissipels het daarom gesê, Heer, as hy ingeslape het, sal hy gered word. Jesus het oor sy dood gespreek, maar hulle het gedink dat Hy oor die rus van die slaap praat. Toe het Jesus dus openlik aan hulle gesê, Lasarus het gesterf, En ek verheug my ter wille van julle, sodat julle mag glo, dat ek nie daar was nie, maar laat ons na hom toe gaan. Daarom het Thomas, wat Didymus genoem word, vir die mede-dissipels gesê: Laat ons ook gaan sodat ons met hom kan sterwe.

Toe Jesus daarom gekom het, het Hy hom gevind wat reeds vier dae in die graf was. Bethany was maar naby aan Jerusalem, ongeveer vyftien stades van daar af, En baie van die Jode het gekom na Martha en Maria om hulle te troos oor hulle broer. Toe Martha daarom gehoor het dat Jesus kom, het sy Hom gaan ontmoet, maar Maria het in die huis gebly sit. Martha het daarom vir Jesus gesê: Here, as U hier was, sou my broer nie gesterf het nie. Maar ook nou weet ek dat alles wat jy van God sou vra, God aan jou sal gee. Jesus sê vir haar: Jou broer sal opstaan. Martha sê vir hom: Ek weet dat hy sal opstaan in die opstanding op die laaste dag. Jesus sê vir haar: Ek is die opstanding en die lewe. Die wat in My glo, sal lewe, selfs al sterf hy, en almal wat lewe en in My glo, sal nooit sterwe tot in ewigheid nie. Glo jy dit? Sy sê vir hom: Ja, Here, ek het geglo dat Jy die Christus is, die Seun van God, wat in die wêreld kom. En nadat sy hierdie dinge gesê het, het sy

weggegaan en Maria, haar suster, heimlik geroep en gesê: Die onderwyser is hier en roep vir jou. Toe sy dit gehoor het, staan sy vinnig op en kom na hom toe. Jesus het nog nie in die dorp gekom nie, maar Hy was in die plek waar Martha Hom ontmoet het. Die Jode wat daarom met haar in die huis was en haar vertrous het, het Maria gesien dat sy vinnig opgestaan het en uitgegaan het, en hulle het haar gevolg en gesê dat sy na die graf gaan sodat sy daar kan ween. Maria het daarom, toe sy gekom het waar Jesus was en Hom gesien het, aan sy voete neergeval en vir Hom gesê: Heer, as U hier was, sou my broer nie gesterf het nie. Jesus het daarom, toe Hy haar sien ween en die Jode wat saam met haar gekom het ook sien ween, in die gees verontwaardig geword en Homself ontsteld. En Hy het gesê: Waar het julle hom neergelê? Hulle sê vir Hom: Here, kom en kyk. Jesus het gehuil. Die Jode het dus gesê: Sien hoe het Hy hom liefgehad. Sommige van hulle het egter gesê: Kon hierdie man, wat die oë van die blinde oopgemaak het, nie gedoen het dat hierdie een ook nie sterf nie? Jesus daarom, weer diep bewoë in Homself, kom na die graf. Dit was n grot, en n steen het daarop gelê. Jesus sê: Lig die steen op. Martha, die suster van die oorledene, sê vir Hom: Here, hy stink reeds, want dit is die vierde dag. Jesus sê vir haar: Het Ek nie vir jou gesê dat as jy glo, jy die heerlikheid van God sal sien nie? Hulle het daarom die steen opgeneem waar die dooie gelê het. Maar Jesus het die oë opwaarts gehef en gesê: Vader, ek dank U dat U my gehoor het. Ek het maar geweet dat Jy my altyd hoor, maar ter wille van die skare wat rondomstaan het ek dit gesê, sodat hulle mag glo dat Jy my gestuur het. En nadat Hy hierdie dinge gesê het, het Hy met n groot stem geroep: Lasarus, kom uit! En die dooie het uitgekóm met sy voete en hande vasgebind met doeke, en sy gesig was met n doek omwikkel. Jesus sê vir hulle: Maak hom los en laat hom gaan.

Baie van die Jode wat na Maria gekom het en gesien het wat Jesus gedoen het, het daarom in Hom geglo. Maar sommige van hulle het na die Fariseërs gegaan en aan hulle vertel wat Jesus gedoen het. Die owerpriesters en die Fariseërs het daarom n raad versamel en gesê: Wat doen ons, omdat hierdie man baie tekens doen? As ons hom so laat gaan, sal almal in hom glo, en die Romeine sal kom en ons plek sowel as ons nasie wegneem. Maar een uit hulle, Kajafas, wat hoëpriester was van daardie jaar, het vir hulle gesê: Julle weet niks nie, Nog dink julle nie dat dit voordelig vir ons is dat een man sterf vir die volk en nie die hele nasie vergaan nie. Hierdie het hy maar nie uit homself gesê nie, maar omdat hy hoëpriester was van daardie jaar, het hy geprofeteer dat Jesus op die punt was om te sterwe vir die nasie, En nie vir die nasie alleen nie, maar sodat Hy ook die kinders van God, die verspreides, bymekaar mag bring in een. Van daardie dag af het hulle dus beraadslaag om hom dood te maak. Jesus het daarom nie langer openlik onder die Jode rondgeloop nie, maar Hy het van daar weggegaan na die land naby die wildernis, na n stad genaamd Efraim, en daar het Hy tyd deurgebring met sy dissipels. Dit was naby die pasga van die Jode, en baie het opgegaan na Jerusalem uit die land voor die pasga sodat hulle hulself kon reinig. Hulle was daarom besig om Jesus te soek en het met mekaar in die tempel gesê terwyl hulle staan: Wat dink julle, sal hy nie na die fees kom nie? Die hoofpriesters en die Fariseërs het n bevel gegee dat as iemand sou weet waar hy is, hy dit moes rapporteer, sodat hulle hom kon gryp.

12

Daarom het Jesus ses dae voor die pasga in Betanië gekom, waar Lasarus was, die oorledene wat Hy uit die dode opgewek het. Hulle het daarom daar vir hom aandete gemaak, en Martha het

gedien, maar Lazarus was een van die wat saam met hom aangelê het. Daarom het Maria n pond suiwer, kosbare nardusolie geneem, die voete van Jesus gesalf en sy voete met haar hare afgegee, en die huis is gevul met die reuk van die salf. Daarom sê een uit sy dissipels, Judas Iskariot, seun van Simon, wat hom sou oorhandig, Waarom is hierdie salf nie vir driehonderd denarii verkoop en aan die armes gegee nie? Hy het dit egter gesê, nie omdat dit vir hom oor die armes gegaan het nie, maar omdat hy n dief was, en die geldkis gehad het en die dinge wat ingegooi is weggedra het. Jesus het daarom gesê: Laat haar, sy het dit bewaar vir die dag van my begrafnis. Die armes het julle immers altyd by julleself, maar My het julle nie altyd nie. n Groot skare uit die Jode het daarom geweet dat Hy daar is, en hulle het gekom nie net oor Jesus nie, maar sodat hulle ook Lasarus kon sien wat Hy uit die dooies opgewek het. Maar die hoof priesters het beplan dat hulle ook Lazarus mag doodmaak. dat baie van die Jode deur hom weggegaan het en in Jesus geglo het.

Die volgende dag het die groot skare wat na die fees gekom het, gehoor dat Jesus na Jerusalem kom, Hulle het die takke van die palmbome geneem en het uitgegaan om Hom te ontmoet, en hulle het uitgeroep: Hosanna! Geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here, die Koning van Israel. Maar Jesus het n jong donkie gevind en daarop gesit, soos geskryf is, Moenie vrees nie, dogter van Sion; kyk, jou Koning kom, sittende op n donkievul.

Hierdie dinge het sy dissipels egter nie aanvanklik geweet nie, maar toe Jesus verheerlik was, het hulle onthou dat hierdie dinge oor hom geskrywe was, en dat hulle hierdie dinge aan hom gedoen het. Daarom het die skare wat met hom was getuig toe hy Lasarus uit die graf geroep het en hom uit die dood opgewek het. Daarom het die skare Hom ook tegemoet gegaan, omdat hulle gehoor het

dat Hy hierdie teken gedoen het. Die Fariseërs het daarom onder mekaar gesê: Julle sien dat julle niks baat nie? Kyk, die wêreld het agter hom aan gegaan.

Daar was ook sommige Grieke onder dié wat opgegaan het om by die fees te aanbid. Hierdie het daarom na Filippus gekom, die een van Betsaida van Galilea, en hulle het hom gevra en gesê: Heer, ons wil Jesus sien. Filippus kom en sê vir Andreas, en weer sê Andreas en Filippus vir Jesus, Maar Jesus het hulle geantwoord en gesê: Die uur het gekom sodat die Seun van die mens verheerlik mag word. Waarlik, waarlik, Ek sê vir julle, as die enkele graan nie in die aarde val en sterf nie, bly dit alleen, maar as dit sterf, bring dit veel vrug voort. Die een wat sy siel liefhet, sal dit verloor, en die een wat sy siel haat in hierdie wêreld, sal dit bewaar tot die ewige lewe. As iemand aan my dien, laat hom my volg, en waar ek is, daar sal ook my dienaar wees, en as iemand aan my dien, sal die Vader hom eer. Nou is my siel bekommerd, en wat moet ek sê? Vader, red my uit hierdie uur. Maar hiervoor het ek juis na hierdie uur gekom. Vader, verheerlik u naam. Daar het dus n stem uit die hemel gekom, en Ek het dit verheerlik en Ek sal dit weer verheerlik. Die skare wat daarom gestaan en gehoor het, het gesê dat dit donder was, ander het gesê n engel het met hom gespreek. Jesus het geantwoord en gesê: Hierdie stem het nie ter wille van My gekom nie, maar ter wille van julle. Nou is dit die oordeel van hierdie wêreld, nou sal die heerser van hierdie wêreld buite uitgewerp word, En as Ek uit die aarde opgehef word, sal Ek almal na My toe trek. Hierdie het hy egter gesê om aan te dui deur watter dood hy sou sterf. Die skare het hom geantwoord: Ons het uit die wet gehoor dat die Christus vir ewig bly, en hoe sê jy dat die Seun van die mens verhoog moet word? Wie is hierdie Seun van die mens? Jesus het daarom vir hulle gesê: Die lig is nog n klein tydjie by julle. Loop terwyl julle die lig het, sodat die duisternis

julle nie oorval nie, en hy wat in die duisternis loop, weet nie waarheen hy gaan nie. Terwyl julle die lig het, glo in die lig, sodat julle seuns van die lig kan word. Hierdie dinge het Jesus gespreek, en nadat Hy weggegaan het, het Hy Hom van hulle verberg.

Maar alhoewel hy so baie tekens voor hulle gedoen het, het hulle nie in hom geglo nie sodat die woord van Jesaja die profeet vervul word wat hy gesê het: Here, wie het ons boodskap geglo? en aan wie is die arm van die Here geopenbaar? Daarom was hulle nie in staat om te glo nie, omdat Jesaja weer gesê het, Hy het hulle oë verblind en hulle hart verhard, sodat hulle nie met die oë sien en met die hart verstaan en hulle omgedraai word nie, en Ek sal hulle genees.

Hierdie dinge het Jesaja gesê toe hy sy heerlijkheid gesien het en oor hom gespreek het. Nietemin het baie van die heersers in hom geglo, maar weens die Fariseërs het hulle dit nie erken nie, sodat hulle nie uit die sinagoge gesit sou word nie. Hulle het die eer van die mense meer liefgehad as die eer van God.

Jesus het maar uitgeroep en gesê: Die een wat in My glo, glo nie in My nie, maar in Hom wat My gestuur het, en die een wat my sien, sien Hom wat my gestuur het. Ek het as lig in die wêreld gekom, sodat almal wat in My glo nie in die duisternis bly nie. En as iemand my woorde hoor en nie glo nie, oordeel ek hom nie, want ek het nie gekom om die wêreld te oordeel nie, maar om die wêreld te red. Die een wat my verwerp en nie my woorde aanneem nie, het die een wat hom oordeel; die woord wat ek gespreek het, dit sal hom oordeel op die laaste dag. dat ek nie uit myself gespreek het nie, maar die Vader wat my gestuur het, het self aan my n bevel gegee wat ek moet sê en wat ek sal spreek, En ek weet

dat sy gebod ewige lewe is. Wat ek dus spreek, soos die Vader aan my gesê het, so spreek ek.

13

Voor die fees van die pasga, wetende dat sy uur gekom het om uit hierdie wêreld na die Vader te vertrek, het Jesus sy eie wat in die wêreld was liefgehad, en tot die einde toe het Hy hulle liefgehad. En nadat die aandete plaasgevind het, het die duiwel reeds in die hart van Judas, seun van Simon Iskariot, gegooi sodat hy hom sou verraaï. Jesus het geweet dat die Vader alles in sy hande gegee het, en dat Hy van God uitgegaan het en na God toe gaan, Hy staan op van die aandete en lê die klere neer, en nadat Hy n handdoek geneem het, het Hy Homself gegord. Daarna gooi Hy water in die bak, en het begin om die voete van die dissipels te was en dit af te droog met die handdoek waarmee Hy gegord was. Hy kom daarom na Simon Petrus, en dié een sê vir Hom: Here, was U my voete? Jesus het geantwoord en vir hom gesê: Wat Ek doen, weet jy nou nie, maar jy sal dit ná hierdie dinge weet. Petrus sê vir hom, jy sal nooit my voete was nie. Jesus het hom geantwoord, as ek jou nie was nie, het jy geen deel met my nie. Simon Petrus sê tot Hom: Heer, nie net my voete nie, maar ook my hande en my hoof. Jesus sê vir hom: Die een wat gebad het, het nie nodig om die voete te was nie, maar is heeltemal rein, en julle is rein, maar nie almal nie. Hy het geweet van die een wat hom sou verraaï; daarom het hy gesê: Julle is nie almal rein nie.

Toe hy daarom hulle voete gewas het en sy klere geneem het, het hy weer gaan lê en vir hulle gesê: Weet julle wat Ek aan julle gedoen het? Julle noem my die Onderwyser en die Heer, en julle sê dit tereg, want dit is Ek. As ek daarom julle voete gewas het, ek die Heer en die Onderwyser, behoort julle ook mekaar se voete te

was. Want ek het aan julle n voorbeeld gegee, sodat julle ook sal doen soos ek aan julle gedoen het. Voorwaar, voorwaar, Ek sê vir julle, n slaaf is nie groter as sy heer nie, en n apostel is nie groter as die een wat hom gestuur het nie. As julle hierdie dinge weet, is julle geseënd as julle dit doen. Ek praat nie van julle almal nie, ek ken dié wat ek gekies het, maar sodat die Skrif vervul mag word: die een wat saam met my die brood eet, het sy hakskeen teen my opgehef. Van nou af sê Ek vir julle voor dit gebeur, sodat wanneer dit gebeur, julle mag glo dat Ek is. Voorwaar, voorwaar, Ek sê vir julle, hy wat ontvang as Ek iemand stuur, ontvang My, en hy wat My ontvang, ontvang Hom wat My gestuur het.

Nadat Jesus hierdie dinge gesê het, was Hy bekommerd in die gees, en Hy het getuig en gesê: Waarlik, waarlik sê Ek vir julle dat een uit julle My sal verraa. Die dissipels het daarom na mekaar gekyk, twyfelend oor wie hy dit sê. Daar was een van sy dissipels wat in die boesem van Jesus gelê het, wat Jesus liefgehad het, Simon Petrus maak daarom n teken na hom om uit te vind wie dit sou wees waarvan Hy praat. Daardie een het op die bors van Jesus geval en aan Hom gesê: Heer, wie is dit? Jesus antwoord: Dit is die een vir wie ek die stukkie brood sal gee nadat ek dit gedoop het. En nadat Hy die stukkie brood gedoop het, gee Hy dit vir Judas, seun van Simon Iskariot. En ná die stukkie brood het die satan toe in hom ingegaan. Jesus sê daarom vir hom: Wat jy doen, doen dit vinniger. Maar niemand van die wat aan tafel gelê het, het geweet waartoe Hy dit vir hom gesê het nie. Sommige het naamlik gedink, aangesien Judas die geldkis gehad het, dat Jesus vir hom sê: Koop wat ons nodig het vir die fees, of dat hy iets aan die armes moet gee. Daardie een het daarom die brokkie geneem en onmiddellik uitgegaan, en dit was nag.

Wanneer hy daarom uitgegaan het, sê Jesus: Nou is die Seun van die mens verheerlik, en God is in Hom verheerlik. As God in hom verheerlik is, sal God hom ook in Homself verheerlik, en Hy sal hom onmiddellik verheerlik. Kinders, Ek is nog n bietjie met julle. Julle sal my soek, en soos Ek aan die Jode gesê het dat waar Ek heengaan, julle nie kan kom nie, so sê Ek nou ook vir julle. n Nuwe gebod gee Ek aan julle, dat julle mekaar liefhet, soos Ek julle liefgehad het, sodat julle ook mekaar liefhet. Hieraan sal almal weet dat julle my dissipels is, as julle liefde vir mekaar het. Simon Petrus sê vir hom: Here, waar gaan U heen? Jesus antwoord hom: Waar Ek heengaan, kan jy My nou nie volg nie, maar later sal jy My volg. Petrus sê vir Hom, Heer, waarom kan ek U nie nou net volg nie? Ek sal my siel vir U neerlê. Jesus het hom geantwoord, Jou siel sal jy vir My plaas? Waarlik, waarlik sê Ek vir jou, die haan sal nie kraai voordat jy My drie keer ontken het nie.

14

Moenie laat julle hart bekommerd wees nie; glo in God, en glo in My. In die huis van my Vader is daar baie wonings. As dit nie so was nie, sou ek dit vir julle gesê het. Ek gaan om vir julle n plek voor te berei. En as ek gaan en vir julle n plek gereedmaak, kom ek weer en sal julle na Myself neem, sodat waar Ek is, julle ook sal wees. En waar Ek gaan, weet julle, en die weg weet julle. Thomas sê vir Hom: Here, ons weet nie waarheen U gaan nie, en hoe kan ons die pad ken? Jesus sê vir hom: Ek is die weg en die waarheid en die lewe. Niemand kom na die Vader nie, behalwe deur My. As julle my geken het, sou julle my vader ook geken het. En van nou af ken julle hom en het hom gesien. Filippus sê aan Hom: Here, wys ons die Vader, en dit is genoeg vir ons. Jesus sê vir hom: So lank is Ek al by julle, en het jy My nog nie geken nie, Filippus? Hy wat My gesien het, het die Vader gesien, en hoe sê jy dan: Wys vir

ons die Vader'? Glo jy nie dat Ek in die Vader is en die Vader in My is nie? Die woorde wat Ek tot julle spreek, spreek Ek nie uit Myself nie, maar die Vader wat in My bly, Hy doen die werke. Glo julle my dat ek in die Vader is en die Vader in my is; as julle dit egter nie glo nie, glo my dan ter wille van die werke self. Waarlik, waarlik, Ek sê vir julle, die een wat in My glo, die werke wat Ek doen sal daardie een ook doen, en groter werke as hierdie sal hy doen, omdat Ek na my Vader toe gaan. En wat julle ook al sou vra in my naam, dit sal Ek doen, sodat die Vader in die Seun verheerlik mag word. As julle iets in my naam vra, sal Ek dit doen.

As jy My liefhet, behou My gebooie. En Ek sal die Vader vra, en Hy sal vir julle n ander Voorspraak gee, sodat Hy vir ewig by julle kan bly. Die Gees van die waarheid, wat die wêreld nie in staat is om te ontvang nie, omdat dit Hom nie sien nie en Hom nie ken nie, maar julle ken Hom, omdat Hy by julle bly en in julle sal wees. Ek sal julle nie as weeskinders agterlaat nie, Ek kom na julle toe. Nog n klein rukkie en die wêreld sien My nie meer nie, maar julle sien My, omdat Ek leef en julle sal leef. In daardie dag sal julle weet dat ek in my Vader is en julle in my, en ek in julle. Die een wat my gebooie het en hulle bewaar, daardie een is die een wat my liefhet, en die een wat my liefhet sal geliefd word deur my Vader, en ek sal hom liefhê en ek sal myself aan hom toon. Judas, nie die Iskariot nie, sê vir hom: Here, en wat het gebeur dat U op die punt staan om Uself aan ons te openbaar en nie aan die wêreld nie? Jesus het geantwoord en aan hom gesê: As iemand My liefhet, sal hy my woord bewaar, en my Vader sal hom liefhê, en Ons sal na hom kom en by hom woning maak. Die een wat my nie liefhet nie, hou my woorde nie, en die woord wat julle hoor is nie myne nie, maar van die Vader wat my gestuur het.

Hierdie dinge het ek tot julle gespreek terwyl ek by julle bly, Maar die Voorspraak, die Heilige Gees wat die Vader in my naam sal stuur, daardie Een sal julle alles leer en sal julle herinner aan alles wat Ek aan julle gesê het. Vrede laat Ek aan julle, vrede, die myne, gee Ek aan julle; nie soos die wêreld gee nie, gee Ek aan julle. Moenie julle hart bekommerd wees nie, en moenie vrees nie. Julle het gehoor dat Ek aan julle gesê het, Ek gaan weg en Ek kom na julle. As julle My liefgehad het, sou julle verheug gewees het dat Ek gesê het, Ek gaan na die Vader, omdat die Vader groter as Ek is. En nou het ek dit aan julle gesê voordat dit gebeur, sodat julle sal glo wanneer dit gebeur. Ek sal nie langer baie met julle praat nie, want die heerser van die wêreld kom, en in my het hy niks nie, Maar sodat die wêreld mag weet dat ek die Vader liefhet, en soos die Vader aan my beveel het, so doen ek. Staan op, laat ons van hier gaan.

15

Ek is die ware wingerdstok, en my Vader is die boer. Elke tak in My wat nie vrug dra nie, neem Hy weg, en elke tak wat vrug dra, reinig Hy, sodat dit meer vrug kan dra. Julle is reeds rein deur die woord wat Ek aan julle gespreek het. Bly in my, en Ek in julle. Soos die tak nie in staat is om vrug te dra van homself nie, as dit nie in die wingerdstok bly nie, so ook nie julle nie, as julle nie in My bly nie. Ek is die wingerdstok, julle is die takke. Die een wat in My bly en Ek in hom, hy dra veel vrug, omdat julle sonder My niks kan doen nie. As iemand nie in my bly nie, word hy buite gegooi soos die tak en het opgedroog, en hulle versamel hulle en gooi hulle in die vuur, en dit brand. As julle in My bly en my woorde in julle bly, vra wat julle ook al wil, en dit sal vir julle gegee word. In hierdie is my Vader verheerlik, sodat julle veel vrug dra, en julle sal my dissipels word. Soos die Vader my liefgehad het, so het Ek

julle liefgehad; bly in my liefde. As julle my gebooie hou, sal julle in my liefde bly, soos ek die gebooie van my Vader gehou het en in sy liefde bly. Hierdie dinge het Ek aan julle gesprek sodat my vreugde in julle kan bly en julle vreugde vervul kan word. Hierdie is my gebod, dat julle mekaar liefhet soos Ek julle liefgehad het. Groter liefde as hierdie het niemand nie, dat iemand sy siel mag neerlê vir sy vriende. Julle is my vriende as julle doen soveel as wat ek aan julle beveel. Ek noem julle nie meer slawe nie, omdat die slaaf nie weet wat sy heer doen nie, maar ek het julle vriende genoem, omdat alles wat ek van my Vader gehoor het, aan julle bekend gemaak het. Julle het nie My gekies nie, maar Ek het julle gekies, en Ek het julle geplaas sodat julle moet gaan en vrug dra, en julle vrug bly, sodat wat ook al julle die Vader vra in My Naam, Hy aan julle gee. Hierdie dinge beveel ek julle, sodat julle mekaar liefhet.

As die wêreld julle haat, weet dat dit My eerste voor julle gehaat het. As julle uit die wêreld was, sou die wêreld sy eie liefgehad het, maar omdat julle nie uit die wêreld is nie, maar Ek julle uit die wêreld gekies het, daarom haat die wêreld julle. Onthou die woord wat ek aan julle gesê het: n slaaf is nie groter as sy heer nie. As hulle my vervolg het, sal hulle julle ook vervolg; as hulle my woord gehou het, sal hulle julle s'n ook hou. Maar al hierdie dinge sal hulle aan julle doen ter wille van my naam, omdat hulle Hom wat My gestuur het nie ken nie. As ek nie gekom het en tot hulle gesprek het nie, sou hulle nie sonde gehad het nie, maar nou het hulle geen verskoning aangaande hulle sonde nie. Die een wat my haat, haat ook my Vader. As ek nie die werke in hulle gedoen het wat geen ander een gemaak het nie, sou hulle geen sonde gehad het nie, maar nou het hulle gesien en hulle het gehaat, beide my en my Vader. Maar sodat die woord wat in hulle wet geskrywe is, vervul mag word, dat hulle my sonder rede

gehaat het. Maar wanneer die Helper kom wat Ek aan julle sal stuur van die Vader, die Gees van die waarheid wat van die Vader uitgaan, sal Hy aangaande My getuig, En julle getuig ook, omdat julle van die begin af met my is.

16

Hierdie dinge het Ek aan julle gesê sodat julle nie aanstoot sal neem nie. Hulle sal julle verstotenes maak, maar daar kom n uur sodat elkeen wat julle doodmaak, sal meen dat hy diens aan God offer. En hulle sal hierdie dinge doen, omdat hulle nie die Vader geken het nie, nog My nie. Maar hierdie dinge het ek aan julle gespreek, sodat wanneer die uur kom, julle dit mag onthou dat ek dit aan julle gesê het. Hierdie dinge het ek egter nie van die begin af aan julle gesê nie, omdat ek by julle was. Maar nou gaan Ek na die Een wat My gestuur het, en niemand van julle vra My waar Ek heengaan. Maar omdat ek hierdie dinge aan julle gespreek het, het die pyn julle hart gevul. Maar ek sê vir julle die waarheid, dit is voordelig vir julle dat ek weggaan. Want as ek nie weggaan nie, sal die Trooster nie na julle kom nie, maar as ek gaan, sal ek hom na julle stuur. En wanneer daardie Een kom, sal Hy die wêreld berispe aangaande sonde en aangaande geregtigheid en aangaande oordeel. Aangaande sonde inderdaad, omdat hulle nie in My glo nie, Aangaande geregtigheid maar, dat Ek na my Vader gaan en julle My nie langer sien nie, Maar aangaande oordeel, dat die heerser van hierdie wêreld geoordeel is. Ek het nog baie om vir julle te sê, maar julle is nie in staat om dit nou te dra nie. Maar wanneer daardie Een kom, die Gees van die waarheid, sal Hy julle lei in alle waarheid, want Hy sal nie uit Homself spreek nie, maar alles wat Hy hoor, sal Hy spreek, en die komende dinge sal Hy aan julle verkondig. Daardie Een sal My verheerlik, omdat Hy uit wat Myne is sal neem en dit aan julle sal verkondig. Alles wat die

Vader het, is myne. Daarom het ek gesê dat Hy uit wat myn is sal neem en dit aan julle sal verkondig. n Rukkie en julle sien My nie, en weer n rukkie en julle sal My sien, omdat Ek na die Vader toe gaan. Sommige van sy dissipels het daarom tot mekaar gesê: Wat is dit wat Hy vir ons sê: n Klein rukkie en julle sien My nie, en weer n klein rukkie en julle sal My sien, en dat Ek na die Vader toe gaan? Hulle was daarom aan die sê: Wat is hierdie klein waarvan Hy praat? Ons weet nie wat Hy sê nie. Jesus het daarom geweet dat hulle Hom wou vra, en Hy het aan hulle gesê: Soek julle onder mekaar aangaande hierdie dat Ek gesê het, n bietjie en julle sien My nie, en weer n bietjie en julle sal My sien? Waarlik, waarlik sê Ek vir julle dat julle sal ween en sal treur, maar die wêreld sal bly wees; julle sal bedroef wees, maar julle droefheid sal in blydschap verander. Die vrou het pyn wanneer sy geboorte gee, omdat haar uur gekom het, maar wanneer sy die kind gebaar het, onthou sy nie langer die verdrukking nie, weens die vreugde dat n mens in die wêreld gebore is. En julle het daarom nou inderdaad pyn, maar ek sal julle weer sien en julle hart sal verheug, en julle vreugde neem niemand van julle weg. En in daardie dag sal julle my niks vra nie. Waarlik, waarlik sê ek vir julle dat die Vader aan julle sal gee soveel as wat julle in my naam sou vra. Tot nou toe het julle niks in my naam gevra nie, vra en julle sal ontvang, sodat julle vreugde vervul kan wees. Hierdie dinge het ek in spreekwoorde aan julle gespreek, maar daar kom n uur wanneer ek nie langer in spreekwoorde aan julle sal spreek nie, maar openlik aangaande die Vader aan julle sal verkondig. In daardie dag sal julle in my naam vra, en ek sê nie vir julle dat ek die Vader aangaande julle sal vra nie, Die Vader self het julle lief, omdat julle my liefgehad het, en geglo het dat ek van God uitgegaan het. Ek het van die Vader uitgegaan en in die wêreld gekom; weer verlaat Ek die wêreld en gaan na die Vader toe. Sy dissipels sê aan hom, Kyk, nou praat jy openlik, en jy sê geen spreekwoord nie. Nou

weet ons dat jy alles weet en jy het nie nodig dat iemand jou vra nie. Hierin glo ons dat jy van God uitgegaan het. Jesus het hulle geantwoord, Glo julle nou net? Kyk, die uur kom, en het nou gekom, sodat julle versprei word, elkeen na sy eie plek, en my alleen laat, en ek is nie alleen nie, omdat die Vader met my is. Hierdie dinge het ek tot julle gespreek sodat julle in my vrede mag hê. In die wêreld sal julle verdrukking hê, maar neem moed, ek het die wêreld oorwin.

17

Hierdie dinge het Jesus gespreek, en Hy het sy oë na die hemel opgehef en gesê: Vader, die uur het gekom, verheerlik u Seun, sodat die Seun u ook mag verheerlik, Soos Jy aan hom gesag oor alle vlees gegee het, sodat hy aan almal wat Jy aan hom gegee het, ewige lewe sal gee. Hierdie is maar die ewige lewe, sodat hulle jou, die enigste ware God, en Jesus Christus wat jy gestuur het, mag ken. Ek het Jou verheerlik op die aarde; die werk wat Jy aan my gegee het om te doen, het ek voltooi. En nou verheerlik my U, Vader, by Uself met die heerlikheid wat ek gehad het voordat die wêreld bestaan het by U. Ek het jou naam geopenbaar aan die mense wat jy aan my gegee het uit die wêreld. Hulle was aan jou en jy het hulle aan my gegee, en hulle het jou woord gehou. Nou het hulle geweet dat alles wat Jy aan my gegee het, van Jou af is, omdat die woorde wat Jy aan my gegee het, ek aan hulle gegee het, en hulle het dit aangeneem, en hulle het waarlik geweet dat ek van U uitgegaan het, en hulle het geglo dat U my gestuur het. Ek vra aangaande hulle, nie aangaande die wêreld vra ek nie, maar aangaande dié wat Jy aan my gegee het, omdat hulle aan Jou behoort, En alles wat myne is, is joune, en wat joune is, is myne, en Ek is verheerlik in hulle. En ek is nie meer in die wêreld nie, en hulle is in die wêreld, en ek kom na U toe. Heilige Vader, bewaar

hulle in U naam wat U aan My gegee het, sodat hulle een mag wees soos ons. Toe ek met hulle in die wêreld was, het ek hulle bewaar in jou naam, dié wat jy aan my gegee het het ek bewaak, en niemand uit hulle het vergaan nie, behalwe die seun van die verderf, sodat die Skrif vervul kon word. Maar nou kom ek na jou, en hierdie dinge spreek ek in die wêreld sodat hulle my vreugde vervul in hulle kan hê. Ek het aan hulle jou woord gegee, en die wêreld het hulle gehaat, omdat hulle nie uit die wêreld is nie, soos ek nie uit die wêreld is nie. Ek vra nie dat U hulle uit die wêreld wegneem nie, maar dat U hulle van die bose bewaar. Hulle is nie uit die wêreld nie, soos Ek nie uit die wêreld is nie. Heilig hulle in jou waarheid; jou woord is waarheid. Soos Jy My in die wêreld gestuur het, so het Ek hulle in die wêreld gestuur. En vir hulle heilig ek myself, sodat hulle ook geheilig mag wees in waarheid. Nie net vir hulle vra ek nie, maar ook vir dié wat deur hulle woord in my glo, sodat almal een mag wees, soos Jy, Vader, in My is en Ek in Jou, sodat hulle ook in Ons een mag wees, sodat die wêreld mag glo dat Jy My gestuur het. En ek het die heerlikheid wat Jy aan my gegee het, aan hulle gegee, sodat hulle een mag wees soos ons een is, Ek in hulle en Jy in My, sodat hulle volmaak gemaak kan word tot een, en sodat die wêreld kan weet dat Jy My gestuur het en hulle liefgehad het soos Jy My liefgehad het. Vader, die wat Jy aan my gegee het, ek wil hê dat waar ek is, hulle ook saam met my sal wees, sodat hulle my heerlikheid kan sien wat Jy aan my gegee het, omdat Jy my liefgehad het voor die grondlegging van die wêreld. Regverdige Vader, die wêreld het U nie geken nie, maar Ek het U geken, en hulle het geweet dat U My gestuur het. En Ek het u Naam aan hulle bekend gemaak en sal dit bekend maak, sodat die liefde waarmee U My liefgehad het, in hulle mag wees, en Ek in hulle.

Nadat Jesus hierdie dinge gesê het, het Hy saam met sy dissipels uitgegaan oorkant die Kedronstroom, waar n tuin was, waarin Hy en sy dissipels ingegaan het. Maar Judas, wat hom verraaï het, het ook die plek geken, omdat Jesus dikwels daar met sy dissipels versamel het. Die Judas het daarom die kohort geneem, en assistente van die owerpriesters en Fariseërs, en kom daar met fakkels en lampe en wapens. Jesus, wat daarom alles geweet het wat op Hom sou kom, het uitgegaan en aan hulle gesê: Wie soek julle? Hulle het hom geantwoord: Jesus die Nasareër. Jesus sê vir hulle: Ek is. En Judas, die een wat Hom oorlewer, het ook by hulle gestaan. Toe hy daarom aan hulle gesê het dat ek is, het hulle agteruitgegaan en op die grond geval. Weer het hy hulle daarom gevra, Wie soek julle? En hulle het gesê, Jesus die Nasareër. Jesus het geantwoord, Ek het vir julle gesê dat Ek dit is. As julle My dan soek, laat hierdie manne gaan, sodat die woord vervul mag word wat Hy gesê het, dat Ek niemand verloor het uit hulle wat U aan My gegee het nie. Simon Petrus, wat n swaard gehad het, het dit daarom getrek en die slaaf van die hoëpriester getref en sy regteroor afgesny, en die naam van die slaaf was Malchus. Jesus het daarom vir Petrus gesê: Steek die swaard in die skede. Sal ek nie die beker drink wat die Vader aan my gegee het nie?

Die kohort en die kommandant en die assistente van die Jode het daarom Jesus gegryp en hom gebind. En hulle het hom eerste na Anna weggevoer, want hy was die skoonvader van Kajafas, wat die hoëpriester van daardie jaar was. Maar Kajafas was die een wat die Jode geadviseer het dat dit voordelig is dat een man vir die volk vergaan. Simon Petrus en die ander dissipel het Jesus gevolg. Daardie dissipel was aan die hoëpriester bekend, en het saam met Jesus in die hof van die hoëpriester ingegaan, Maar Petrus het buite by die deur gestaan. Die ander dissipel, wat aan die

hoëpriester bekend was, het dus uitgegaan en met die deurwagter gepraat, en Petrus ingebring. Daarom sê die jong vrou, die deurwagter, vir Petrus: Is jy nie ook een van die dissipels van hierdie man nie? Daardie een sê: Ek is nie. Die slawe en die assistente het gestaan, nadat hulle n koolsvuur gemaak het, omdat dit koud was, en hulle het hulleself gewarm; Petrus was ook by hulle en het gestaan en homself gewarm. Die hoëpriester het daarom vir Jesus gevra aangaande sy dissipels en aangaande sy lering. Jesus het hom geantwoord: Ek het openlik met die wêreld gespreek, ek het altyd in die sinagoge en in die tempel geleer, waar die Jode altyd saamkom, en in die geheim het ek niks gespreek nie. Waarom vra jy my? Vra dié wat gehoor het wat ek aan hulle gespreek het. Kyk, hulle weet wat ek gesê het. Nadat hy hierdie dinge gesê het, het een van die assistente wat daar gestaan het, n hou aan Jesus gegee en gesê: Antwoord jy die hoëpriester so? Jesus het vir hom geantwoord: As ek sleg gespreek het, getuig aangaande die kwaad; maar as ek goed gespreek het, waarom slaan jy my? Annas het hom gebonde na Kajafas die hoëpriester gestuur. Simon Petrus was daar en staan en warm homself. Hulle het daarom vir hom gesê: Is jy nie ook een van sy dissipels nie? Daardie een het dit dus ontken en gesê: Ek is nie. Een van die slawe van die hoëpriester, n familielid van hom wie se oor Petrus afgesny het, sê: Het ek jou nie in die tuin saam met hom gesien nie? Weer het Petrus daarom ontken, en onmiddellik het n haan gekraai.

Hulle lei daarom Jesus van Caiaphas af na die praetorium. Dit was egter môre, en hulle self het nie die praetorium ingegaan nie, sodat hulle nie besoedel sou word nie, maar sodat hulle die pasga kon eet. Pilatus het daarom na hulle uitgegaan en gesê, Watter aanklag bring julle teen hierdie man? Hulle het geantwoord en vir hom gesê: As hierdie man nie n kwaaddoener was nie, sou ons

hom nie aan jou oorgelewer het nie. Pilatus het daarom vir hulle gesê: Neem hom julle en oordeel hom volgens julle wet. Die Jode het daarom vir hom gesê: Dit is vir ons nie toegelaat om iemand dood te maak nie. sodat die woord van Jesus vervul mag word wat Hy gesê het, wat aangedui het watter dood Hy sou sterwe Pilatus het daarom weer in die praetorium ingegaan en Jesus geroep en aan hom gesê: Is jy die koning van die Jode? Jesus het hom geantwoord: Sê jy dit uit jouself, of het ander dit aan jou oor my gesê? Pilatus het geantwoord, Is ek sekerlik nie n Jood nie? Jou eie nasie en die owerpriesters het jou aan my oorgelewer, wat het jy gedoen? Jesus het geantwoord, My koninkryk is nie uit hierdie wêreld nie. As my koninkryk uit hierdie wêreld was, sou my dienaars geveg het sodat ek nie aan die Jode oorgelewer word nie. Maar nou is my koninkryk nie van hier nie. Pilatus het daarom aan hom gesê: Is jy dan n koning? Jesus het geantwoord: Jy sê dat ek n koning is. Ek is hiervoor gebore en hiervoor in die wêreld gekom, sodat ek aan die waarheid getuienis sal lewer. Almal wat uit die waarheid is, luister na my stem. Pilatus sê vir hom, Wat is waarheid? En nadat hy dit gesê het, het hy weer na die Jode uitgegaan en sê vir hulle, Ek vind geen skuld in hom nie. Daar is maar n gewoonte by julle dat ek een aan julle sal vrylaat tydens die paskah. Wens julle daarom dat ek aan julle die koning van die Jode sal vrylaat? Hulle het daarom almal weer uitgeroep en gesê: Nie hierdie een nie, maar Barabbas. En Barabbas was n rower.

19

Toe het Pilatus daarom Jesus geneem en Hom gegesel. En die soldate het n krans uit doringe geweef en dit op sy hoof geplaas, en hulle het hom met n pers kleed omgekleed En hulle het gesê: Wees gegroet, die Koning van die Jode, en hulle het Hom slae gegee. Pilatus het daarom weer buitentoe gegaan en aan hulle gesê: Kyk,

ek bring hom buite na julle toe, sodat julle kan weet dat ek geen skuld in hom vind nie. Jesus het dus buitentoe gegaan en die doringkroon en die pers kleed gedra, En hy sê vir hulle: Kyk, die man. Toe die owerpriesters en die assistente hom daarom gesien het, het hulle uitgeroep en gesê: Kruisig hom, kruisig hom! Pilatus sê vir hulle: Neem julle hom en kruisig hom, want ek vind geen skuld in hom nie. Die Jode het hom geantwoord: Ons het n wet, en volgens ons wet behoort hy te sterwe, omdat hy homself die seun van God gemaak het. Toe Pilatus daarom hierdie woord gehoor het, het hy meer gevrees, En hy het weer in die praetorium ingegaan en vir Jesus gesê: Van waar is jy? Maar Jesus het hom geen antwoord gegee nie. Pilatus sê daarom vir hom: Praat jy nie met my nie? Weet jy nie dat ek gesag het om jou te kruisig en gesag het om jou vry te laat nie? Jesus antwoord: Jy sou geen gesag oor My gehad het nie, as dit nie aan jou van bo gegee was nie; daarom het hy wat My aan jou oorhandig n groter sonde. Uit hierdie het Pilatus gesoek om hom vry te laat, maar die Jode het uitgeroep en gesê: As jy hierdie een vrylaat, is jy nie n vriend van Caesar nie. Almal wat homself koning maak, weerspreek Caesar. Pilatus het daarom, nadat hy hierdie woord gehoor het, Jesus buite gebring, en het op die platform gaan sit in n plek genoem Klipbedekking, en in Hebreeus Gabbatha. Dit was die voorbereiding van die pasga, en die uur was omtrent die sesde, en hy sê vir die Jode: Sien julle koning. Maar hulle het uitgeroep: Neem weg, neem weg, kruisig hom! Pilatus sê vir hulle: Moet ek julle koning kruisig? Die hoofpriesters het geantwoord: Ons het geen koning nie, behalwe Caesar. Toe het hy hom daarom aan hulle oorgelewer sodat hy gekruisig sou word.

Hulle het Jesus ontvang en Hom gebring, en Hy het uitgegaan terwyl Hy sy kruis gedra het na die plek wat Skedellek genoem word, wat in Hebreeus Golgotha genoem word. waar hulle hom

gekruisig het, en met hom twee ander, van hier en van hier, en Jesus in die middel. Pilatus het ook n titel geskryf en dit op die kruis geplaas, en daar was geskrywe: Jesus die Nasarener, die Koning van die Jode. Hierdie titel het daarom baie van die Jode gelees, omdat die plek waar Jesus gekruisig was, naby die stad was, en dit was geskrywe in Hebreeus, in Grieks, in Latyn. Die hoofpriesters van die Jode het daarom vir Pilatus gesê: Moenie skryf Die Koning van die Jode nie, maar dat daardie een gesê het: Ek is die Koning van die Jode. Pilatus het geantwoord: Wat ek geskryf het, het ek geskryf.

Die soldate het daarom, toe hulle Jesus gekruisig het, sy klere geneem en vier dele gemaak, vir elke soldaat n deel, en die tuniek. Maar die tuniek was soomloos, van bo af geweef deur die geheel. Hulle het daarom vir mekaar gesê: Laat ons hom nie skeur nie, maar laat ons lote werp oor hom om te bepaal wie se dit sal wees, sodat die Skrif vervul mag word wat sê: Hulle het my klere onder mekaar verdeel, en vir my kleding het hulle lote gewerp.

Die soldate het inderdaad hierdie dinge gedoen. Maar by die kruis van Jesus het sy moeder gestaan en die suster van sy moeder, Maria die vrou van Klopas, en Maria Magdalena. Jesus het daarom sy moeder gesien en die dissipel wat Hy liefgehad het wat daar gestaan het, en Hy sê vir sy moeder: Vrou, kyk, jou seun. Dann sê Hy vir die dissipel: Kyk, jou moeder. En van daardie uur af het die dissipel haar in sy eie huis geneem. Hierna, wetende dat alles reeds voltooi is, sê Jesus, sodat die Skrif vervul kan word: Ek dors. n Vat vol asyn het daar gelê, en hulle het n spons met asyn gevul, dit om hisop gesit en aan sy mond gebring. Toe Jesus daarom die asyn geneem het, het Hy gesê: Dit is voltooi, en Hy het sy hoof gebuig en die gees oorgegee.

Die Jode het daarom Pilatus gevra dat hulle bene gebreek word en hulle weggeneem word, sodat die liggame nie op die kruis sou bly op die sabbat nie, aangesien dit voorbereidingsdag was, want daardie sabbatdag was n groot dag. Die soldate het daarom gekom, en hulle het die bene van die eerste een gebreek en van die ander een wat saam met hom gekruisig is, Maar toe hulle by Jesus kom en sien dat Hy reeds dood was, het hulle nie sy bene gebreek nie, Maar een van die soldate het sy sy met n spies gesteek, en onmiddellik het bloed en water uitgekom. En die een wat gesien het, het getuig, en sy getuienis is waar, en daardie een weet dat hy die waarheid sê, sodat julle ook mag glo. Dit het gebeur, want hierdie dinge, sodat die Skrif vervul mag word: geen been van hom sal gebreek word nie. En weer sê n ander Skrif, hulle sal sien na Hom wat hulle deurboor het.

Maar ná hierdie dinge het Josef van Arimatea, wat n dissipel van Jesus was, maar verborge weens die vrees vir die Jode, Pilatus gevra dat hy die liggaam van Jesus mag wegneem, en Pilatus het toegelaat. Daarom het hy gekom en die liggaam van Jesus opgeneem. Maar Nikodemus het ook gekom, hy wat die eerste keer in die nag na Jesus gekom het, en hy het n mengsel van mirre en alwyn gebring, omtrent honderd pond. Hulle het daarom die liggaam van Jesus geneem en dit in linne doeke met die speserye gebind, soos dit die gewoonte van die Jode is om te begrawe. Daar was in die plek waar Hy gekruisig was n tuin, en in die tuin n nuwe graf, waarin nog niemand geplaas was nie, Daar het hulle Jesus daarom weens die voorbereidingsdag van die Jode geplaas, omdat die graf naby was.

Op die een van die sabbatte kom Maria die Magdalene vroeg in die oggend, terwyl dit nog donker was, by die graf, en sy sien die klip weggeneem van die graf. Sy hardloop daarom en kom na Simon Petrus en na die ander dissipel wat Jesus liefgehad het, en sê vir hulle: Hulle het die Here uit die graf weggeneem, en ons weet nie waar hulle Hom neergelê het nie. Daarom het Peter en die ander dissipel uitgegaan en hulle was op pad na die graf. Die twee het saam gehardloop, en die ander dissipel het vinniger as Petrus uitgehardloop en het eerste by die graf gekom, En gebuk het, sien hy die linne doeke wat lê, maar hy het egter nie ingegaan nie. Daarom kom Simon Petrus, wat hom volg, en hy het die graf ingegaan en die linne doeke sien lê. en die gesigdoek wat op sy hoof was, nie saam met die linne doeke liggend nie, maar apart opgerol op een plek. Toe het daarom ook die ander dissipel wat eerste by die graf gekom het, ingegaan, en hy het gesien en geglo. Want hulle het die Skrif nog nie verstaan dat Hy uit die dood moes opstaan nie. Die dissipels het daarom weer huistoe gegaan. Mary het maar buite by die graf gestaan en geween. Terwyl sy daarom geween het, het sy in die graf afgebuk en sien twee boodskappers in wit sit, een by die hoof en een by die voete, waar die liggaam van Jesus gelê het. En daardie sê vir haar, Vrou, waarom ween jy? Sy sê vir hulle, Omdat hulle my Heer weggeneem het, en ek weet nie waar hulle Hom neergelê het nie. En nadat sy hierdie dinge gesê het, het sy omgedraai, en sy sien Jesus staan, en sy het nie geweet dat dit Jesus is nie. Jesus sê vir haar, Vrou, waarom huil jy? Wie soek jy? Sy, wat gedink het dat hy die tuinier is, sê vir hom, Heer, as u hom weggedra het, sê vir my waar u hom neergesit het, en ek sal hom wegneem. Jesus sê vir haar: Maria. Sy draai om en sê vir Hom: Rabboni, wat beteken Onderwyser. Jesus sê vir haar: Moenie aan My raak nie, want Ek het nog nie opgeklim na My Vader nie. Gaan maar na My broers en sê vir hulle: Ek klim op na My Vader en julle Vader, en My God en julle

God. Maria Magdalena kom en rapporteer aan die dissipels dat sy die Heer gesien het, en dat Hy hierdie dinge aan haar gesê het.

Omdat dit daardie aand op die eerste dag van die sabbatte was, en die deure gesluit was waar die dissipels bymekaar was weens die vrees vir die Jode, het Jesus gekom en in die middel gaan staan, en Hy sê vir hulle, vrede vir julle. En nadat Hy dit gesê het, het Hy hulle sy hande en sy sy gewys. Die dissipels het daarom verbly toe hulle die Heer gesien het. Daarom het Jesus weer vir hulle gesê, vrede aan julle. Soos die Vader my gestuur het, stuur ek ook julle. En nadat Hy dit gesê het, het Hy ingeblaas en vir hulle gesê: Ontvang die Heilige Gees. As julle sommige se sondes vergeef, word dit aan hulle vergewe; as julle sommige se sondes vashou, is dit vasgehou.

Thomas, maar een uit die twaalf, die een genoem Didymus, was nie met hulle toe Jesus gekom het nie. Die ander dissipels het daarom aan hom gesê: Ons het die Here gesien. Maar hy het aan hulle gesê: As ek nie die merk van die spykers in sy hande sien nie, en my vinger in die merk van die spykers steek nie, en my hand in sy sy steek nie, sal ek nooit glo nie. En agt dae later was sy dissipels weer binne, en Thomas saam met hulle. Jesus kom terwyl die deure gesluit was, en Hy het in die middel gestaan en gesê: Vrede vir julle. Daarna sê Hy vir Thomas: Bring jou vinger hier en kyk na my hande, en bring jou hand en steek dit in my sy, en moenie ongelowig wees nie, maar gelowig. En Thomas het geantwoord en aan hom gesê: My Heer en my God. Jesus sê vir hom: Omdat jy My gesien het, het jy geglo. Geseënd is die wat nie gesien het nie en tog geglo het.

Baie ander tekens het Jesus inderdaad voor sy dissipels gedoen, wat nie in hierdie boek geskrywe is nie, Hierdie dinge is

egter geskrywe sodat julle sal glo dat Jesus die Christus is, die Seun van God, en sodat julle wat glo, lewe sal hê in sy Naam.

21

Na hierdie dinge het Jesus Homself weer aan die dissipels geopenbaar by die see van Tiberias, en Hy het dit so geopenbaar. Simon Petrus, en Thomas wat Didymus genoem word, en Nathanael van Kana in Galilea, en die seuns van Sebedeus, en twee ander van sy dissipels was saam. Simon Petrus sê vir hulle: Ek gaan visvang. Hulle sê vir hom: Ons kom ook saam met jou. Hulle het uitgegaan en onmiddellik in die skip geklim, en in daardie nag het hulle niks gevang nie. Toe die oggend reeds aangebreek het, het Jesus op die strand gestaan, maar die dissipels het egter nie geweet dat dit Jesus is nie. Daarom sê Jesus vir hulle, Kinders, het julle nie dalk vis nie? Hulle het Hom geantwoord, Nee. Maar Hy het vir hulle gesê: Gooi die net aan die regterkant van die skip, en julle sal vind. Hulle het dit dus gegooi, en hulle was nie meer in staat om dit te trek nie vanweë die menigte van die visse. Daarom sê daardie dissipel wat Jesus liefgehad het vir Petrus: Dit is die Here. Toe Simon Petrus hoor dat dit die Here is, het hy sy buite kledingstuk omge Gord, want hy was nakend, en homself in die see gegooi. Die ander dissipels het met die boot gekom, want hulle was nie ver van die land nie, maar omtrent tweehonderd elle, en het die net met die visse gesleep. Toe hulle daarom aan land gegaan het, sien hulle n houtskoolsvuur lê en vis daarop geplaas en brood. Jesus sê vir hulle: Bring van die vis wat julle nou gevang het. Simon Petrus het opgegaan en die net op die aarde getrek, vol groot visse honderd drie en vyftig, en alhoewel daar so baie was, is die net nie geskeur nie. Jesus sê vir hulle: Kom eet ontbyt. Maar niemand van die dissipels het gewaag om Hom te ondervra: Wie is U?, omdat hulle

geweet het dat dit die Heer is. Jesus kom daarom en neem die brood en gee dit aan hulle, en die vis net so. Hierdie was reeds die derde keer dat Jesus aan sy dissipels verskyn het nadat Hy uit die dood opgestaan het.

Toe hulle daarom ontbyt het, sê Jesus vir Simon Petrus: Simon, seun van Jona, het jy My meer lief as hierdie? Hy sê vir Hom: Ja, Here, U weet dat ek U liefhet. Jesus sê vir hom: Voed my lammers. Hy sê weer vir die tweede keer vir hom: Simon, seun van Jonah, het jy My lief? Hy sê vir Hom: Ja, Here, U weet dat ek U liefhet. Hy sê vir hom: Wei My skape. Hy sê vir hom die derde keer, Simon, seun van Jona, het jy My lief? Petrus was bedroef omdat Hy vir hom die derde keer gesê het, Het jy My lief? en hy het vir Hom gesê, Here, U weet alles, U weet dat ek U liefhet. Jesus sê vir hom, Wei my skape. Waarlik, waarlik, Ek sê vir jou, toe jy jonger was, het jy jouself gegord en geloop waar jy wou, maar wanneer jy oud word, sal jy jou hande uitstrek, en n ander sal jou gord en bring waar jy nie wil nie. Maar hierdie het Hy gesê om aan te dui deur watter dood hy God sou verheerlik. En nadat Hy dit gesê het, sê Hy vir hom: Volg My. Petrus het omgedraai en sien die dissipel wat Jesus liefgehad het, wat volg, wat ook by die aandete op sy bors gelê het en gesê het: Here, wie is dit wat U verraaï? Toe Petrus hom sien, sê hy vir Jesus: Heer, maar wat van hom? Jesus sê vir hom: As ek wil hê hy moet bly totdat ek kom, wat maak dit vir jou saak? Jy moet my volg. Daarom het hierdie woord na die broers uitgegaan dat daardie dissipel nie sterwe nie, en Jesus het nie aan hom gesê dat hy nie sterwe nie, maar as ek wil hê hy moet bly totdat ek kom, wat maak dit vir jou saak?

Hierdie is die dissipel wat getuig aangaande hierdie dinge en wat hierdie dinge geskryf het, en ons weet dat sy getuienis waar is. Daar is ook nog baie ander dinge wat Jesus gedoen het, wat, as

hulle een vir een geskryf sou word, sou selfs die wêreld self, dink ek, nie die geskrewe boeke kon bevat nie. Amen.

Genesis

1

In die begin het God die hemel en die aarde gemaak. Die aarde was egter onsigbaar en ongevormd, en duisternis was bo die afgrond, en die Gees van God het bo die water gesweef. En God het gesê: Laat daar lig wees, en daar was lig. En God het die lig gesien, dat dit goed was, en God het geskei tussen die lig en die duisternis. En God het die lig dag genoem, en die duisternis het Hy nag genoem. En daar was aand, en daar was oggend, dag een.

En God het gesê: Laat daar n uitspansel wees in die midde van die water, en laat dit skei tussen die water en die water, en so het dit gebeur. En God het die uitspansel gemaak, en God het geskei tussen die water wat onder die uitspansel was en die water wat bo die uitspansel was. En God het die uitspansel hemel genoem, en God het gesien dat dit goed was, en dit het aand geword, en dit het môre geword, die tweede dag.

En God het gesê: Laat die water onder die hemel in een vergadering versamel word, en laat die droë verskyn. En so het dit gebeur, en die water onder die hemel is in hulle vergaderings versamel, en die droë het verskyn. En God het die droë land genoem, en die versamelings van die waters het Hy seë genoem, en God het gesien dat dit goed was. En God het gesê: Laat die aarde kruid laat uitspruit, gras wat saad saai volgens sy soort en volgens gelykenis, en vrugdraende boom wat vrug maak, waarvan die saad daarvan in hom is volgens sy soort op die aarde. En dit het so gebeur. En die aarde het kruid van gras voortgebring, wat saad saai volgens soort en volgens gelykenis, en vrugdraende boom wat vrug maak, waarvan die saad daarvan in hom is volgens

soort op die aarde, en God het gesien dat dit goed was. En dit het aand geword, en dit het môre geword, die derde dag.

En God het gesê: Laat daar ligte wees in die uitpansel van die hemel om lig te gee op die aarde, om te skei tussen die dag en die nag, en laat hulle wees vir tekens en vir tye en vir dae en vir jare. En laat hulle ligte wees in die uitpansel van die hemel, sodat hulle lig gee op die aarde, en dit het so gebeur. En God het die twee groot ligte gemaak, die groot lig vir die heerskappy van die dag, en die kleiner lig vir die heerskappy van die nag, en die sterre. En God het hulle in die uitpansel van die hemel geplaas, sodat hulle lig gee op die aarde, en om te heers oor die dag en oor die nag, en om te skei tussen die lig en die duisternis, en God het gesien dat dit goed was. En dit het aand geword en dit het môre geword, die vierde dag.

En God het gesê: Laat die waters lewende wesens voortbring, en voëls wat vlieg bo die aarde teen die uitpansel van die hemel. En so het dit gebeur. En God het die groot seeskepsels gemaak, en alle siel van diere wat kruip, wat die waters uitgebring het volgens hulle soorte, en elke gevlerkte voël volgens sy soort, en God het gesien dat dit goed was. En God het hulle geseën en gesê: Vermeerder en vermenigvuldig, en vul die waters in die seë, en laat die voëls vermenigvuldig op die aarde. En dit het aand geword, en dit het môre geword, die vyfde dag.

En God het gesê: Laat die aarde lewende siele voortbring volgens hul ras – viervoetige diere, en kruipende dinge, en wilde diere van die aarde volgens hul ras. En dit het so gebeur. En God het die wilde diere van die aarde volgens hulle soorte gemaak, en die vee volgens hulle soorte, en al die kruipende dinge van die aarde volgens hulle soorte, en God het gesien dat dit goed was.

En God het gesê: Laat Ons die mens maak volgens ons beeld en volgens ons gelykenis, en laat hulle heers oor die visse van die see en oor die voëls van die hemel en oor die vee en oor die hele aarde en oor al die kruipende diere wat op die aarde kruip. En God het die mens gemaak, volgens die beeld van God het Hy hom gemaak, manlik en vroulik het Hy hulle gemaak. En God het hulle geseën en gesê: Vermeerder en vermenigvuldig, en vul die aarde, en onderwerp dit, en heers oor die visse van die see, en oor die voëls van die hemel, en oor al die vee, en oor die hele aarde, en oor al die kruipende diere wat op die aarde kruip. En God het gesê: Kyk, Ek het aan julle gegee alle saadoplewerende gras wat saad saai, wat bo-op die hele aarde is, en elke boom wat in homself vrug van saadoplewerende saad het – aan julle sal dit wees tot voedsel, En aan al die wilde diere van die aarde, en aan al die voëls van die hemel, en aan elke kruipende ding wat kruip op die aarde, wat in homself n siel van lewe het, en alle groen gras tot voedsel, en dit het so gebeur. En God het alles gesien wat Hy gemaak het, en kyk, dit was baie goed, en daar was aand, en daar was môre, die sesde dag.

2

En die hemel en die aarde is voltooi, en hulle hele wêreld.

En God het op die sesde dag sy werke voltooi wat Hy gemaak het, en Hy het op die sewende dag gerus van al sy werke wat Hy gemaak het. En God het die sewende dag geseën en dit geheilig, omdat Hy op hierdie dag gerus het van al sy werke wat God begin het om te doen.

Hierdie is die boek van die wording van hemel en aarde, toe dit gebeur het, die dag wat die Here God die hemel en die aarde

gemaak het, en elke groen plant van die veld voordat dit op die aarde geword het, en alle gras van die veld voordat dit opgespruit het, want God het nie op die aarde laat reën nie, en daar was nie n mens om dit te bewerk nie. n Bron het uit die aarde opgekome en die hele oppervlak van die aarde natgemaak. En God het die mens gevorm, stof van die aarde, en Hy het in sy gesig die asem van lewe ingeblaas, en die mens het n lewende siel geword.

En God het n paradys in Eden volgens die ooste geplant, en Hy het daar die mens geplaas wat Hy gevorm het. En God het nog uit die aarde elke boom laat opkome wat mooi is om te sien en goed om te eet, en die boom van die lewe in die midde van die paradys, en die boom van die kennis van goed en kwaad. n Rivier gaan uit van Eden om die paradys nat te maak, en van daar word dit in vier takke verdeel. Naam van die een, Pishon, hierdie is die een wat die hele land Havilah omring, daar waar die goud is. Die goud van daardie aarde is mooi, en daar is die karbonkel en die groen steen. En die naam van die tweede rivier is Gihon; dit is die een wat die hele land Ethiopië omring. En die derde rivier, Tigris, hierdie een wat voortvloei teenoor Assirië, en die vierde rivier, Eufraat. En die Here God het die mens geneem wat Hy gevorm het, en hom in die paradys van weelde geplaas om dit te bewerk en te bewaak. En die Here God het Adam beveel en gesê: Van elke boom in die paradys mag jy gerus eet. Maar van die boom van die kennis van goed en kwaad mag julle nie eet nie, want op die dag dat julle daarvan eet, sal julle sekerlik sterwe.

En die Here God het gesê: Dit is nie goed dat die mens alleen is nie; laat Ons vir hom n helper maak wat by hom pas. En God het nog uit die aarde al die wilde diere van die veld gevorm, en al die voëls van die hemel, en Hy het hulle na Adam gebring om te sien wat hy hulle sal noem, en alles wat Adam n lewende siel

genoem het, dit was die naam daarvan. En Adam het name gegee aan al die vee, en aan al die voëls van die hemel, en aan al die wilde diere van die veld, maar vir Adam is geen helper gevind wat aan hom gelyk was nie. En God het n trans op Adam laat kom, en hy het geslaap, en Hy het een van sy sye geneem, en Hy het vlees in die plek daarvan ingevul. En God het die sy wat Hy van Adam geneem het, in n vrou gebou, en Hy het haar na Adam gebring. En Adam het gesê: Hierdie is nou been uit my bene en vlees uit my vlees; sy sal vrou genoem word, omdat sy uit haar man geneem is. Ter wille hiervan sal n man sy vader en sy moeder verlaat, en sal aangeheg word aan sy vrou, en die twee sal een vlees wees. En die twee was naak, Adam en sy vrou, en hulle was nie skaam nie.

3

Die slang was egter die wysste van al die wilde diere op die aarde wat die Here God gemaak het, en die slang het vir die vrou gesê: Wat, het God gesê julle mag nie van enige boom in die paradys eet nie? En die vrou het vir die slang gesê: Van die vrug van die boom van die paradys sal ons eet, Maar van die vrug van die boom wat in die midde van die paradys is, het God gesê: Julle mag nie daarvan eet nie, en julle mag dit nie aanraak nie, sodat julle nie sterf nie. En die slang het vir die vrou gesê: Julle sal sekerlik nie sterwe nie, Want God het geweet dat op die dag wanneer julle daarvan eet, julle oë oopgemaak sal word, en julle sal wees soos gode, met kennis van goed en kwaad. En die vrou het gesien dat die boom goed was vir kos, en dat dit aangenaam was vir die oë om te sien, en mooi is om te verstaan, en sy het geneem van sy vrug, geëet, en ook aan haar man saam met haar gegee, en hulle het geëet. En die oë van die twee is oopgemaak, en hulle het geweet dat hulle naak was, en hulle het vyeblare aanmeakaargewerk en vir hulleself lendedoeke gemaak. En hulle

het die stem van die Here God gehoor wat in die paradys loop in die aand, en Adam en sy vrou het weggesteek van die aangesig van die Here God in die midde van die boom van die paradys. En die Here God het Adam geroep en aan hom gesê: Adam, waar is jy? En Hy het vir hom gesê: Ek het u stem gehoor terwyl U in die paradys loop, en ek was bang omdat ek naak is, en ek het weggesteek. En God sê vir hom: Wie het aan jou vertel dat jy naak is? Het jy geëet van die boom waarvan Ek jou beveel het om alleen daarvan nie te eet nie? En Adam het gesê: Die vrou wat U saam met my gegee het, sy het aan my van die boom gegee, en ek het geëet. En die Here God sê vir die vrou: Wat het jy hierdie gedoen? En die vrou sê: Die slang het my bedrieg, en ek het geëet.

En die Here God het vir die slang gesê: Omdat jy dit gedoen het, is jy vervloek bo al die vee en bo al die wilde diere van die aarde. Op jou bors en jou maag sal jy gaan, en grond sal jy eet al die dae van jou lewe. En Ek sal vyandskap plaas tussen jou en die vrou, en tussen jou saad en haar saad; hy sal jou kop tref, en jy sal sy hiel tref. En vir die vrou het Hy gesê: Ek sal jou pyne vermenigvuldig, en jou sug; in smarte sal jy kinders baar, en na jou man sal jou wegkering wees, en hy sal oor jou heers. Maar vir Adam het Hy gesê: Omdat jy geluister het na die stem van jou vrou, en jy het geëet van die boom waarvan Ek jou beveel het om slegs hiervan nie te eet nie, daarvan het jy geëet, vervloek is die aarde in jou werke, in smarte sal jy dit eet al die dae van jou lewe. Dorings en distels sal vir jou opkom, en jy sal die gras van die veld eet. In die sweet van jou gesig sal jy jou brood eet, totdat jy terugkeer na die aarde waaruit jy geneem is, want aarde is jy, en na die aarde sal jy terugkeer. En Adam het die naam van sy vrou Lewe genoem, omdat sy die moeder van alle lewendes is. En die Here God het vir Adam en sy vrou tunieke van vel gemaak en hulle daarmee geklee.

En God het gesê: Kyk, Adam het geword soos een van ons, om goed en kwaad te ken, en nou mag hy nie ooit sy hand uitstrek en van die boom van die lewe neem en eet nie, anders sal hy vir ewig leef. En die Here God het hom uitgestuur uit die paradys van weelde, om die grond te bewerk waaruit hy geneem was. En Hy het Adam uitgedryf en hom teenoor die paradys van weelde gevestig, en Hy het die gerubs geplaas, en die vurige swaard wat draai, om die weg van die boom van die lewe te bewaak.

4

Adam het Eve, sy vrou, geken, en sy het swanger geword en Kain gebore, en sy het gesê: Ek het n man deur God verkry. En sy het voortgegaan om sy broer Abel te baar, en Abel het n skaapherder geword, maar Kain was n bewerker van die grond. En dit het gebeur na n tyd dat Kain van die vrugte van die aarde n offer aan die Here gebring het, En Abel het gebring en hy self van die van die eersgeborenes van die skape sy en van die van die vetdele hulle en het gesien die God op Abel en op die aan die geskenke sy. --- Op Kain maar, en op sy offers, het Hy nie aandag gegee nie, en Kain was baie bedroef, en sy gesig het geval. En die Here God het vir Kain gesê: Waarom het jy so diep bedroef geword, en waarom het jou gesig geval? As jy reg aanbied, maar nie reg verdeel nie, het jy nie gesondig nie? Wees stil, na jou is sy wegdraaiing, en jy sal oor hom heers.

En Kain het vir Abel, sy broer, gesê: Laat ons na die vlakte gaan. En dit het gebeur toe hulle in die vlakte was, het Kain teen Abel, sy broer, opgestaan en hom doodgemaak. En die Here God het vir Kain gesê: Waar is Abel jou broer? En hy het gesê: Ek weet nie, is ek die bewaarder van my broer? En die Here het gesê, wat het jy gedoen? Die stem van die bloed van jou broer roep uit na

My uit die aarde. En nou is jy vervloek van die aarde af, wat haar mond oopgemaak het om die bloed van jou broer uit jou hand te ontvang. Wanneer jy die land bewerk, sal dit nie sy krag aan jou gee nie; kermend en bewend sal jy op die aarde wees. En Kain het tot die Here God gesê: My skuld is te groot om vergewe te word. As jy my vandag van die gesig van die aarde uitwerp, en van jou gesig sal ek verberg word, en sal ek kermend en bewend op die aarde wees, en elkeen wat my vind, sal my doodmaak. En die Here God het vir hom gesê: Nie so nie, almal wat Kain doodmaak, sal sewe keer gewreek word. En die Here God het n teken vir Kain geplaas, sodat almal wat hom vind, hom nie doodmaak nie. Kain het van die aangesig van God weggegaan, en hy het in die land Naid teenoor Eden gewoon.

En Kain het sy vrou geken, en sy het ontvang en Enoch gebore. En hy was besig om n stad te bou, en hy het die stad genoem na die naam van sy seun, Enoch. Dit het gebeur vir Enoch, Gaidad, en Gaidad het Mahalalel verwek, en Mahalalel het Methuselah verwek, en Methuselah het Lamech verwek.

En Lamech het vir homself twee vrouens geneem, die naam van die een was Ada, en die naam van die tweede was Sella. En Ada het vir Jobel gebaar, hy was die vader van die wat in tente gewoon het, veetelers. En die naam van sy broer was Jubal; hy was die een wat die psaltery en die lier uitgevind het. Sella het ook hierdie een gebaar, naamlik Tubal, en hy was n hamerslaner, n smid van brons en yster. Die suster van Tubal was Noema. En Lamech het aan sy eie vroue gesê, Ada en Sella, hoor my stem, vroue van Lamech, luister na my woorde, dat ek n man gedood het vir n wond aan my, en n jongman vir n kneusing aan my. Dat sewe kere gewreek is uit Kain, maar uit Lameg sewentig keer sewe.

Adam het Eva, sy vrou, geken, en sy het swanger geword en n seun gebore, en hy het hom Seth genoem en gesê: God het immers vir my ander saad opgewek in die plek van Abel, wat Kain gedood het. En vir Seth is n seun gebore, en hy het hom Enos genoem; hierdie een het gehoop om die naam van die Here God aan te roep.

5

Hierdie is die boek van die geboorte van die mense, op die dag wat God Adam gemaak het, volgens die beeld van God het Hy hom gemaak, Manlik en vroulik het Hy hulle gemaak, en Hy het hulle geseën, en Hy het hulle naam Adam genoem, op die dag wat Hy hulle gemaak het. Adam het twee honderd en dertig jare geleef, en het verwek volgens sy vorm en volgens sy beeld, en het sy naam Seth genoem. Die dae van Adam, wat hy geleef het nadat hy Seth verwek het, was sewehonderd jaar, en hy het seuns en dogters verwek. En al die dae van Adam wat hy geleef het, was negehonderd en dertig jare, en hy het gesterf. Seth het vyf-en-tweehonderd jaar geleef en Enos verwek. En Seth het geleef na die verwekking van Enos sewehonderd en sewe jare, en hy het seuns en dogters verwek. En al die dae van Seth het twaalf en negehonderd jare geword, en hy het gesterf. En Enos het honderd negentig jaar geleef, en hy het Kainan verwek. En Enos het geleef na die verwekking van Kainan sewehonderd en vyftien jare, en hy het seuns en dogters verwek. En al die dae van Enos was nege honderd en vyf jaar, en hy het gesterf. En Kainan het honderd en sewentig jaar geleef, en hy het Maleleel verwek. En Kainan het geleef na die verwekking van Mahalaleel veertig en sewehonderd jaar, en hy het seuns en dogters verwek. En al die dae van Kainan het tien jaar en negehonderd geword, en hy het gesterf.

En Mahalalel het honderd vyf en sestig jaar geleef en Jared getel. En Mahalalel het geleef na die verwekking van Jared sewehonderd en dertig jare, en hy het seuns en dogters verwek. En al die dae van Maleleel het vyf-en-negentig en aghonderd jaar geword, en hy het gesterf. En Jared het honderd twee en sestig jaar geleef en Enoch verwek. En Jared het geleef na die teel van Enoch, agtonderd jaar, en hy het seuns en dogters geteel. En al die dae van Jared het twee en sestig en negehonderd jare geword, en hy het gesterf. En Enoch het honderd vyf en sestig jaar geleef, en hy het Metusalag verwek. Enoch het met God geloop ná die verwekking van Metusalag, tweehonderd jaar, en het seuns en dogters verwek. En al die dae van Enoch het driehonderd vyf en sestig jare geword. En Enoch het God behaag, en hy was nie gevind nie, omdat God hom oorgeplaas het. En Methuselah het honderd sewe en sestig jaar geleef en Lamech verwek. En Methuselah het geleef na die verwekking van Lamech twee en aghonderd jaar, en hy het seuns en dogters verwek. En alle dae van Methuselah wat hy geleef het, was negehonderd nege en sestig jare, en hy het gesterf. En Lamech het honderd agt-en-tagtig jaar geleef en n seun verwek. En hy het sy naam Noag genoem en gesê: Hierdie een sal ons rus gee van ons werke en van die pyne van ons hande, en van die aarde wat die Here God vervloek het. En Lamech het geleef na die verwekking van Noag vyfhonderd vyf en sestig jare, en hy het seuns en dogters verwek. En al die dae van Lamech het sewe honderd drie en vyftig jaar geword, en hy het gesterf. En Noag was vyfhonderd jaar oud en het drie seuns verwek: Sem, Gam en Jafet.

6

En dit het gebeur toe die mense baie begin word het op die aarde, en dogters vir hulle gebore is. Die seuns van God het die

dogters van die mense gesien, dat hulle mooi is, en het vir hulleself vroue geneem van almal wat hulle gekies het. En die Here God het gesê: My Gees sal nie vir ewig in hierdie mense bly nie, omdat hulle vlees is, maar hulle dae sal honderd en twintig jaar wees. Die reuse was op die aarde in daardie dae, en daarna, toe die seuns van God na die dogters van die mense ingegaan het en aan hulle kinders gebaar het, was dit die reuse van ouds, die beroemde mense.

Die Here God het gesien dat die ondeugde van die mense op die aarde vermenigvuldig het, en elke mens dink in sy hart voortdurend aan die bose al die dae, En God het oorweeg dat Hy die mens op die aarde gemaak het, en Hy het besin. En God het gesê: Ek sal die mens wat Ek gemaak het, van die aarde af uitwis, van mens tot dier, en van kruipende dinge tot die voëls van die hemel, omdat Ek spyt is dat Ek hulle gemaak het.

Noag het egter genade gevind voor die Here, die God. Hierdie is maar die geslagte van Noag. Noag was n regverdige man, volmaak in sy geslag, Noag het God behaag. Noah het drie seuns verwek: Sem, Gam en Jafet. Die aarde was egter voor God vernietig, en die aarde was met ongeregtheid gevul. En die Here God het die aarde gesien, en dit was vernietig, omdat alle vlees sy weg op die aarde vernietig het. En die Here God het vir Noah gesê, die tyd van alle mense het voor My gekom, omdat die aarde met ongeregtheid van hulle gevul was, en kyk, Ek sal hulle en die aarde vernietig.

Maak daarom vir jouself n ark uit vierkantige hout, jy sal neste maak in die ark, en jy sal dit binne en buite met pik bedek. En so sal jy die ark maak: driehonderd el die lengte van die ark, en vyftig el die breedte, en dertig el die hoogte daarvan. Jy sal die ark

bymeekaarmaak, en jy sal dit tot n el van bo voltooi, en die deur van die ark sal jy aan die sy maak, jy sal dit met n onderste, tweede en derde verdieping maak. Maar Ek, kyk, Ek bring die vloed, water op die aarde, om alle vlees te vernietig waarin die gees van lewe is onder die hemel, en alles wat op die aarde is, sal sterf.

En Ek sal my verbond met jou vestig, en jy sal in die ark ingaan, jy en jou seuns en jou vrou en die vroue van jou seuns saam met jou. En van al die vee, en van al die kruipende dinge, en van al die wilde diere, en van alle vlees – twee van elkeen sal jy in die ark inbring, sodat jy hulle saam met jousef lewend kan hou; manlik en vroulik sal hulle wees. Van al die vlieënde voëls volgens hul soorte, en van al die vee volgens hul soorte, en van al die kruipende dinge wat op die aarde kruip volgens hul soorte, sal twee van elkeen na jou kom om saam met jou in stand gehou te word, manlik en vroulik. Jy moet maar vir jousef neem van al die kosse wat julle sal eet, en jy moet dit na jousef versamel, en dit sal vir jou en vir hulle wees om te eet. En Noah het alles gedoen wat die Here God hom beveel het, so het hy gedoen.

7

En die Here God het vir Noag gesê, gaan jy en jou hele huis in die ark in, omdat Ek jou regverdig voor My gesien het in hierdie geslag. Van die rein vee moet jy sewe sewe, manlik en vroulik, na jou toe bring, maar van die vee wat nie rein is nie, twee twee, manlik en vroulik. En van die voëls van die hemel, die rein ones, sewe sewe, manlik en vroulik, en van al die voëls wat nie rein is nie, twee twee, manlik en vroulik, om saad op die hele aarde in stand te hou. Nog sewe dae, want ek bring reën op die aarde, veertig dae en veertig nagte, en ek sal uitwis elke lewende wese wat ek gemaak het van die aangesig van die hele aarde. En Noah

het alles gedoen wat die Here God hom beveel het. Noah was maar seshonderd jaar oud, en die vloed van die water het op die aarde gekom. Noah het ingegaan, en sy seuns, en sy vrou, en die vroue van sy seuns saam met hom in die ark, vanweë die water van die vloed. En van die rein voëls, en van die voëls wat nie rein is nie, en van die rein vee, en van die vee wat nie rein is nie, en van al die kruipende diere op die aarde, Twee-twee het hulle by Noah in die ark ingegaan, manlik en vroulik, soos God aan Noah beveel het. En dit het gebeur na die sewe dae, en die water van die vloed het op die aarde gekom. In die seshonderdste jaar in die lewe van Noag, in die tweede maand, op die sewentiende dag van die maand, op hierdie dag het al die bronne van die afgrond oopgebreek, en die sluise van die hemel is geopen. En dit het gebeur dat die reën op die aarde veertig dae en veertig nagte geval het. In hierdie dag het Noah, Shem, Ham, Japheth, die seuns van Noah, en die vrou van Noah, en die drie vroue van sy seuns met hom, in die ark ingegaan. En al die wilde diere volgens hul soorte, en al die vee volgens hul soorte, en elke kruipende ding wat op die aarde beweeg volgens sy soort, en elke vlieënde voël volgens sy soort, Hulle het by Noah in die ark ingegaan, twee-twee, manlik en vroulik, van alle vlees waarin die gees van lewe is. En die wat ingegaan het, manlik en vroulik van alle vlees, het ingegaan soos God vir Noag beveel het, en die Here God het die ark van buite agter hom toegesluit.

En dit het gebeur dat die vloed veertig dae en veertig nagte op die aarde was, en die water het vermeerder, en dit het die ark opgehef, en dit is van die aarde af opgehef. En die water het oorheers, en dit het baie vermenigvuldig op die aarde, en die ark is bo-op die water gedra. Die water het buitengewoon sterk op die aarde geheers, en het al die hoë berge wat onder die hemel was, bedek. Vyftien el-lengtes bo het die water gestyg, en dit het al die

hoë berge bedek. En alle vlees wat op die aarde beweeg het, het gesterf: van die voëls, en van die vee, en van die wilde diere, en alle kruipende dinge wat op die aarde beweeg, en alle mense. En alles wat asem van lewe gehad het, en alles wat op die droë land was, het gesterf. En Hy het elke lewende wese wat op die aarde was, uitgewis, van mens tot dier, en kruipende dinge, en die voëls van die hemel, en hulle is van die aarde uitgewis, en alleen Noag het oorgebly, en dié wat saam met hom in die ark was. En die water was verhoog op die aarde honderd-en-vyftig dae.

8

En God het aan Noag onthou, en aan al die wilde diere, en aan al die vee, en aan al die voëls, en aan al die kruipende dinge wat kruip, soveel as wat met hom in die ark was, en God het n wind oor die aarde gebring, en die water het opgehou. En die bronne van die afgrond en die sluise van die hemel is toegemaak, en die reën van die hemel is teruggehou. En die water het weggetrek van die aarde af, en die water het verminder na honderd en vyftig dae. En die ark het gesit in die sewende maand, op die sewe-en-twintigste van die maand, op die berge van Ararat. Die water het egter verminder tot die tiende maand. En in die tiende maand, op die eerste van die maand, het die koppe van die berge verskyn. En dit het gebeur na veertig dae dat Noag die venster van die ark oopgemaak het, wat hy gemaak het. En hy het die kraai gestuur, en nadat dit uitgegaan het, het dit nie teruggekeer totdat die water van die aarde opgedroog het nie. En hy het die duif ná hom gestuur om te sien of die water van die aarde afgeneem het. En die duif het nie rus vir haar voete gevind nie, en het na hom teruggekeer in die ark, omdat water op die hele gesig van die aarde was, en hy het die hand uitgestrek en dit geneem, en dit na homself in die ark ingebring. En nadat hy nog

sewe ander dae gewag het, het hy weer die duif uit die ark uitgestuur. En die duif het teen die aand na hom teruggedraai, en sy het n brokkie olyfblaar in haar bek gehad, en Noag het geweet dat die water van die aarde afgeneem het. En nadat hy nog sewe ander dae gewag het, het hy die duif weer uitgestuur, en dit het nie weer na hom teruggekeer nie. En dit het gebeur in die een-en-seshonderdste jaar in die lewe van Noag, in die eerste maand, op die eerste dag van die maand, dat die water van die aarde opgehou het. En Noag het die dak van die ark wat hy gemaak het, ontbloom, en hy het gesien dat die water van die gesig van die aarde opgehou het. In die tweede maand het die land opgedroog, op die sewe-en-twintigste van die maand.

En die Here God het aan Noah gesê: Gaan uit uit die ark, jy en jou vrou en jou seuns en die vroue van jou seuns saam met jou, En al die wilde diere wat by jou is, en alle vlees van voëls tot vee, en elke kruipende ding wat op die aarde beweeg, bring uit saam met jouself. En vermeerder en vermenigvuldig op die aarde. En Noah het uitgegaan, en sy vrou, en sy seuns, en die vroue van sy seuns saam met hom. En al die wilde diere, en al die vee, en elke voël, en elke kruipende ding wat op die aarde beweeg volgens hulle soorte, het uit die ark uitgegaan.

En Noah het n altaar vir die Here gebou, en hy het van al die rein vee geneem, en van al die rein voëls, en hy het dit as brandoffer op die altaar geoffer. En die Here God het die reuk van geurigheid geruik. En die Here God het gesê, nadat Hy gedink het: Ek sal nie meer die aarde vervloek oor die werke van die mense nie, omdat die verstand van die mens van sy jeug af ywerig op die bose gerig is. Ek sal dus nie meer alle lewende vlees slaan soos ek gedoen het nie. Alle die dae van die aarde sal saad en oes, koue en hitte, somer en lente, dag en nag, nie ophou nie.

En God het Noag en sy seuns geseën, en vir hulle gesê: Vermeerder en vermenigvuldig, en vul die aarde en onderwerp dit. En die bewe en die vrees vir julle sal wees op al die wilde diere van die aarde, op al die voëls van die hemel, en op alles wat beweeg op die aarde, en op al die visse van die see; onder julle hande het Ek hulle gegee. En elke lewende kruipende ding sal vir julle tot voedsel wees; soos die groente van die gras het Ek aan julle alles gegee. Behalwe vleis met die bloed van die siel daarin, sal julle nie eet nie. En want julle se bloed van julle siele sal ek uit die hand van al die wilde diere uitsoek, en uit die hand van die mens, die broer, sal ek die siel van die mens uitsoek. Die wat mensbloed vergiet, sy bloed sal vergiet word, want in die beeld van God het Ek die mens gemaak. Julle maar, vermeerder en vermenigvuldig en vul die aarde en onderwerp dit.

En God het vir Noah en sy seuns saam met hom gesê, En kyk, Ek vestig my verbond met julle en met julle nageslag na julle. en met elke lewende siel by julle, van die voëls, en van die vee, en al die wilde diere van die aarde, soveel as by julle is van almal wat uit die ark uitgegaan het. En Ek sal my verbond met julle vestig, en alle vlees sal nie meer sterf van die water van die vloed nie, en daar sal nie meer n vloed van water wees om die hele aarde te vernietig nie. En die Here God het vir Noag gesê: Dit is die teken van die verbond wat Ek gee tussen My en julle, en tussen alle lewende siele wat by julle is, vir ewige geslagte. My boog plaas Ek in die wolk, en dit sal wees as n teken van die verbond tussen My en die aarde. En dit sal wees wanneer ek wolke oor die aarde versamel, sal die boog in die wolk gesien word. En Ek sal my verbond onthou, wat tussen My en julle is, en tussen alle lewende siel in alle vlees, en die water sal nie meer n vloed word nie, sodat

alle vlees uitgewis word. En my boog sal in die wolk wees, en ek sal dit sien om die ewige verbond te onthou tussen my en die aarde, en tussen elke lewende siel in alle vlees wat op die aarde is. En God sê vir Noah: Dit is die teken van die verbond wat Ek gemaak het tussen My en alle vlees wat op die aarde is.

Die seuns van Noag wat uit die ark uitgegaan het, was Sem, Gam en Jafet. Gam was die vader van Kanaän. Hierdie drie is die seuns van Noag; van hulle af is die hele aarde bevolk. En Noag, n boer van die aarde, het begin en n wingerd geplant. En hy het uit die wyn gedrink, en hy het dronk geword, en hy was ontbloot in sy huis. En Cham, die vader van Kanaän, het die naaktheid van sy vader gesien, en hy het uitgegaan en dit aan sy twee broers buite vertel. En Sem en Jafet het die kleed geneem, dit op hulle twee skouers geplaas, en agtertoe geloop, en hulle het die naaktheid van hulle vader bedek, en hulle gesig was agtertoe, en hulle het die naaktheid van hulle vader nie gesien nie. Noag het nugter geword van die wyn, en hy het geweet wat sy jonger seun aan hom gedoen het. En hy het gesê: Vervloek is Kanaän; hy sal n dienaar wees vir sy broers. En hy het gesê: Geseënd is die Here, die God van Sem, en Kanaän sal sy dienaar wees. Mag God vir Jafet verbreed, en laat hom woon in die huise van Sem, en laat Kanaän sy dienaar wees.

Noah het na die vloed driehonderd vyftig jaar geleef. En al die dae van Noag was nege honderd en vyftig jaar, en hy het gesterf.

10

Hierdie is die geslagte van die seuns van Noag, Sem, Gam, Jafet, en aan hulle is seuns gebore na die vloed.

Die seuns van Jafet: Gomer, Magog, Madai, Javan, Elisa, Tubal, Meseg en Tiras. En die seuns van Gomer: Ashkenaz en Riphath en Togarmah. En die seuns van Jovan: Elisa en Tarseis, Kittim en Rhodiërs. Uit hierdie is die eilande van die nasies in hulle land geskei, elkeen volgens taal in hulle stamme, en in hulle nasies.

Die seuns van Ham: Kus, Mesraim, Put en Kanaän. Die seuns van Stof was Seba, Hawila, Sabata, Regma en Sabataka, en die seuns van Regma was Seba en Dadan. Stof het Nebrod voortgebring, hy het begin om n reus op die aarde te wees. Hierdie was n reus, n jagter voor die Here, die God. Daarom sal hulle sê: Soos Nebrod, n reus, n jagter voor die Here. En dit het gebeur dat die begin van sy koninkryk Babilon was, en Orech, en Archad, en Chalanne, in die land Senaar. Uit daardie land het Assirië uitgegaan, en hy het Nineve gebou, en die stad Rooboth, en Kalah, en Dasah tussen Nineve en tussen Calah; dit is die groot stad. En Mesraim het die Ludim verwek, en die Naftali, en die Enemetim, en die Labim, en die Pathrusim, en die Kasluhim, van waar die Filistyne uitgegaan het, en die Kaftorim. Canaan het egter Sidon, sy eersgeborene, verwek, en die Hettiet, en die Jebusiet, en die Amoret, en die Girgaset, en die Hiviet, en die Aroukaion, en die Asennaion, en die Aradiër, en die Samaritaan, en die Amatiet. En daarna is die stamme van die Kanaäniete versprei. En die grense van die Kanaäniete was van Sidon tot by Gerar en Gaza, tot by Sodom en Gomorra, Adama en Seboïm tot by Lasa. Hierdie is die seuns van Gam, in hulle stamme, volgens hulle tale, in hulle lande, en in hulle nasies.

En aan Shem is gebore, en hy was die vader van al die seuns van Eber, die broer van Japheth, die oudste. Seuns van Sem: Elam, en Assirië, en Arfaksad, en Lud, en Aram, en Kainan. En die

seuns van Aram: Uz, en Ul, en Gater, en Meseg. En Arphaxad het Cainan verwek, en Cainan het Sala verwek, en Sala het Eber verwek. En aan Eber is twee seuns gebore, die naam van die een was Faleg, omdat in sy dae die aarde verdeel is, en die naam van sy broer was Jektan. Jektan het egter Elmodad verwek, en Saleth, en Sarmoth, en Jerach, en Hadoram, en Abimael, en Diklah, en Obal, en Abimael, en Sheba, en Oufir, en Euilah, en Jobab – almal hierdie was seuns van Jektan. En dit het gebeur dat hulle woning van Masse was totdat hulle kom in Saphera, berg van die ooste. Hierdie is die seuns van Sem, in hulle stamme, volgens hulle tale, in hulle lande, en in hulle nasies. Hierdie is die stamme van die seuns van Noag volgens hulle geslagte, volgens hulle nasies; van hulle af is die nasies op die aarde versprei na die vloed.

11

En die hele aarde het een taal gehad, en een spraak vir almal. En dit het gebeur toe hulle van die ooste weggetrek het, hulle het n vlakte in die land Sinar gevind, en hulle het daar gaan woon. En die man het aan sy naaste gesê: Kom, laat ons bakstene maak, en laat ons hulle in die vuur bak. En die baksteen het vir hulle tot steen geword, en asfalt was vir hulle die klei. En hulle het gesê: Kom, laat ons vir onself n stad en n toring bou, waarvan die kop tot aan die hemel sal wees, en laat ons vir onself n naam maak, voordat ons oor die gesig van die hele aarde versprei word. En die Here het afgegaan om die stad en die toring te sien wat die seuns van die mense gebou het. En die Here het gesê, kyk, een geslag, en een taal van almal, en hierdie het hulle begin doen, en nou sal niks van hulle faal nie, alles wat hulle sou onderneem om te doen. Kom, en nadat ons afgekom het, laat ons hulle taal daar verwar, sodat elkeen nie die stem van sy naaste hoor nie. En die Here het hulle van daar oor die gesig van die hele aarde verstrooi, en hulle

het opgehou om die stad en die toring te bou. Daarom is die naam daarvan Verwarring genoem, omdat die Here daar die tale van die hele aarde verwar het, en van daar het die Here hulle oor die gesig van die hele aarde verstrooi.

En hierdie is die geslagte van Sem, en Sem was n seun van honderd jaar toe hy Arfaksad verwek het, in die tweede jaar na die vloed. En Sem het geleef, nadat hy Arfaksad verwek het, vyfhonderd jaar, en hy het seuns en dogters verwek, en hy het gesterf. En Arphaxad het honderd vyf-en-dertig jaar geleef, en hy het Kainan verwek. En Arphaxad het geleef, nadat hy Kainan verwek het, vierhonderd jaar, en hy het seuns en dogters verwek, en hy het gesterf. En Kainan het honderd en dertig jaar geleef, en hy het Sala verwek, en Kainan het geleef, nadat hy Sala verwek het, driehonderd en dertig jaar, en hy het seuns en dogters verwek, en hy het gesterf. En Sala het honderd en dertig jaar geleef en Eber verwek. En Sala het geleef na die verwekking van Eber drie honderd en dertig jaar, en hy het seuns en dogters verwek, en hy het gesterf. En Eber het honderd vier-en-dertig jaar geleef en Peleg verwek. En Eber het geleef, nadat hy Peleg verwek het, twee honderd en sewentig jaar, en hy het seuns en dogters verwek, en hy het gesterf. En Phaleg het honderd en dertig jaar geleef en Ragau getel. En Faleg het geleef, nadat hy Ragau verwek het, tweehonderd en nege jare, en hy het seuns en dogters verwek, en hy het gesterf. En Ragau het honderd twee-en-dertig jaar geleef en Serug getel. En Ragau het geleef, nadat hy Serug verwek het, tweehonderd en sewe jaar, en hy het seuns en dogters verwek, en hy het gesterf. En Serug het honderd en dertig jaar geleef en Nahor verwek. En Seruch het geleef, na die verwekking van Nahor, twee honderd jaar, en hy het seuns en dogters verwek, en gesterf. En Nahor het honderd nege-en-sewentig jaar geleef en Tharra verwek. En Nahor het geleef, nadat hy Tharra geteel het,

honderd vyf-en-twintig jaar, en hy het seuns en dogters geteel, en hy het gesterf. En Tharra het sewentig jaar geleef en Abram, Nahor en Haran verwek.

Hierdie is maar die geslagte van Terah. Terah het Abram verwek, en Nahor, en Haran, en Haran het Lot verwek. En Arran het gesterf voor sy vader Terah in die land waar hy gebore is, in die land van die Chaldeërs. En Abram en Nahor het vir hulself vroue geneem: die naam van Abram se vrou was Sara, en die naam van Nahor se vrou was Melga, die dogter van Haran, wat ook die vader van Melga en die vader van Ieska was. En Sarai was onvrugbaar en het nie kinders gebaar nie. En Tharra het Abram, sy seun, geneem, en Lot, die seun van Arran, die seun van sy seun, en Sarah, sy skoondogter, die vrou van Abram sy seun, en hy het hulle uitgelei uit die land van die Chaldeërs om na die land Kanaän te gaan, en hulle het tot by Haran gekom, en hy het daar gewoon. En alle dae van Tharra in die land Haran het twee honderd en vyf jaar geword, en Tharra het in Haran gesterf.

12

En die Here het vir Abram gesê: Gaan uit jou land, en uit jou verwantskap, en uit die huis van jou vader, en kom hier na die land wat Ek aan jou sal wys. En Ek sal jou tot n groot nasie maak, en Ek sal jou seën, en Ek sal jou naam groot maak, en jy sal geseënd wees. En Ek sal seën die wat jou seën, en die wat jou vervloek sal Ek vervloek, en in jou sal al die stamme van die aarde geseën word. En Abram het gegaan, net soos die Here tot hom gespreek het, en Lot het met hom saamgegaan. Abram was vyf-en-sewentig jaar oud toe hy uit Haran weggegaan het. En Abram het Sarai, sy vrou, geneem, en Lot, die seun van sy broer, en al hulle besittings wat hulle verwerf het, en elke siel wat hulle verwerf het

uit Haran, en hulle het uitgetrek om na die land Kanaän te gaan. En Abram het deur die land gereis in die lengte daarvan tot by die plek Sigem, by die hoë eik, maar die Kanaäniete het toe die land bewoon. En die Here het aan Abram verskyn, en aan hom gesê, aan jou saad sal Ek hierdie land gee, en Abram het daar n altaar gebou vir die Here wat aan hom verskyn het. En hy het daarvandaan afgewyk na die berg oos van Bethel, en het daar sy tent opgerig met Bethel aan die weste en Ai aan die ooste, en het daar n altaar vir die Here gebou en die naam van die Here aangeroep. En Abram het vertrek en weggegaan en in die wildernis gekamp.

En dit het gebeur dat daar n hongersnood op die aarde was, en Abram het na Egipte afgegaan om daar te vertoef, omdat die hongersnood op die aarde sterk geword het. Dit het gebeur dat toe Abram nader gekom het om Egipte binne te gaan, Abram vir Sarai sy vrou gesê het: Ek weet dat jy n skoongesig vrou is. Dit sal daarom wees wanneer die Egiptenare jou sien, sal hulle sê dat hierdie sy vrou is, en hulle sal my doodmaak, maar jou sal hulle spaar. Ek het daarom gesê dat ek sy suster is, sodat dit goed met my sou gaan ter wille van jou, en my lewe gespaar sou word ter wille van jou. Dit het gebeur dat toe Abram Egipte binnegegaan het, die Egiptenare sy vrou gesien het en dat sy baie mooi was. En die heersers van Farao het haar gesien, en hulle het haar aan Farao geprys, en hulle het haar in die huis van Farao ingebring. En hulle het Abram goed behandel ter wille van haar, en hy het skape, kalwers, esels, dienaars, diensmaagde, muile en kamele ontvang. En God het Farao met groot en bouse plaë geteister, en sy huis, oor Sarai die vrou van Abram. Maar Farao het Abram geroep en gesê: Wat is dit wat jy aan my gedoen het, omdat jy nie aan my vertel het dat sy jou vrou is nie? Hoekom het jy gesê dat sy my suster is? Ek het haar vir myself as vrou geneem, en nou, kyk, jou vrou is

voor jou. Neem haar en gaan weg. En Farao het manne beveel aangaande Abram om hom weg te stuur, en sy vrou, en alles wat aan hom behoort het.

13

Abram het maar uit Egipte opgegaan, hyself, en sy vrou, en alles wat syne was, en Lot saam met hom, die wildernis in. Abram was maar baie ryk met vee, en silwer, en goud. En hy het gegaan van waar hy gekom het na die wildernis tot by Bethel, tot by die plek waar sy tent vroeër was, tussen Bethel en Angai, na die plek van die altaar wat hy in die begin gemaak het, en Abram het daar die naam van die Here aangeroop. En Lot, wat saam met Abram gereis het, het skape en beeste en tente gehad. En die land het hulle nie gehuisves om gelyktydig te woon nie, omdat hulle besittings baie was, en die land het hulle nie gehuisves om gelyktydig te woon nie. En dit het gebeur dat daar n geveg was tussen die herders van die vee van Abram en tussen die herders van die vee van Lot, en die Kanaäniete en die Feresiete het toe die land bewoon. Abram het aan Lot gesê: Laat daar nie geveg wees tussen my en jou nie, en tussen my herders en jou herders nie, want ons is broers. Is nie al die land voor jou? Skei jouself van my: as jy na links gaan, sal ek na regs gaan, en as jy na regs gaan, sal ek na links gaan. En Lot het sy oë opgehef en al die omliggende streek van die Jordaan gesien, dat dit alles goed bewater was, voor die vernietiging deur God van Sodom en Gomorra, soos die paradys van God, en soos die land van Egipte, totdat jy by Zoar kom. En Lot het vir homself die hele omliggende streek van die Jordaan gekies, en Lot het van die ooste af vertrek, en hulle is geskei, elkeen van sy broer af. Abram het in die land Kanaän gewoon, maar Lot het in n stad van die omliggende streek gewoon, en hy het sy tent in Sodom opgeslaan. Die mense in Sodom was

egter baie boos en sondaars voor God. God het vir Abram gesê na die skeiding van Lot van hom: Kyk op met jou oë, en sien van die plek waar jy nou is na die noorde en suide en ooste en see, omdat al die land wat jy sien, aan jou sal Ek dit gee en aan jou nageslag tot in ewigheid. En Ek sal jou saad maak soos die sand van die aarde; as iemand in staat is om die sand van die aarde te tel, sal jou saad ook getel word. Staan op, deurreis die land in sy lengte en in sy breedte, want aan jou sal Ek dit gee en aan jou nageslag vir ewig. En Abram het sy tent geskuif, gekom en gewoon by die eikboom van Mamre, wat in Chebron was, en daar het hy n altaar vir die Here gebou.

14

Dit het gebeur in die koninkryk van Amarphal, koning van Sennaar, en Arioch, koning van Ellasar, Chedorlaomer, koning van Elam, en Thargal, koning van nasies, hulle het oorlog gevoer met Balla, koning van Sodom, en met Barsa, koning van Gomorra, en met Sennaar, koning van Adama, en met Symobor, koning van Seboiim, en met koning Balak – hierdie is Segor. Al hierdie het saam ooreengekom by die soutvallei, dit is die Soutsee. Twaalf jaar het hulle Chedorlaomer gedien, maar in die dertiende jaar het hulle weggedraai. In die veertiende jaar het Chedorlaomer en die konings met hom gekom, en hulle het die reuse in Ashtaroth en Karnaim afgekap, en sterk nasies saam met hulle, en die Ommeërs in die stad Saue. En die Horiete in die berge van Seir, tot by die terpentynboom van Paran, wat in die wildernis is. En hulle het teruggekeer en by die fontein van die oordeel gekom; hierdie is Kades, en hulle het al die heersers van Amalek afgekap, en die Amoriete wat in Hazazon-tamar gewoon het Die koning van Sodom, die koning van Gomorra, die koning van Adama, die koning van Seboïm, en die koning van Balak (dit is Segor) het

uitgegaan, en hulle het teen hulle in slagorde opgestel tot oorlog in die sout vallei. na Chedorlaomer, koning van Elam, en Tidal, koning van die nasies, en Amraphel, koning van Shinar, en Arioch, koning van Ellasar – die vier konings teen die vyf. Die soutvallei met asfalputte – die koning van Sodom en die koning van Gomorra het gevlug en daar ingeval, maar die wat agtergebly het, het na die berge gevlug. Hulle het al die perde van Sodom en Gomorra geneem, en al hulle kos, en hulle het weggegaan. Hulle het ook Lot, die seun van Abram se broer, en sy bagasie geneem, en hulle het vertrek, want hy het in Sodom gewoon.

Maar een van die gereddes het aangekom en aan Abram die Hebreër berig gebring, en hy het gewoon by die eik van Mamre die Amoret, die broer van Eskol en die broer van Onan, wat bondgenote van Abram was. Maar toe Abram gehoor het dat Lot sy broer gevange geneem is, het hy sy eie huishoudelike lede getel, driehonderd en agtien, en hulle agtervolg tot by Dan. En hy het die nag op hulle geval, hy en sy dienaars, en het hulle verslaan, en het hulle agtervolg tot by Choba, wat links van Damaskus is. En hy het al die perde van Sodom teruggebring, en Lot sy neef het hy teruggebring, en al sy besittings, en die vroue, en die volk. Die koning van Sodom het uitgegaan om hom te ontmoet, nadat hy teruggekeer het van die verslaan van Chedorlaomer en die konings wat met hom was, na die vallei van Shaveh; dit was die vlakte van die konings.

En Melchizedek, koning van Salem, het brode en wyn uitgebring, en hy was priester van die allerhoogste God. En hy het Abram geseën, en gesê: Geseënd is Abram aan die allerhoogste God, wat die hemel en die aarde geskep het. En geseënd is die allerhoogste God wat jou vyande aan jou onderworpe oorgelewer het, en Abram het aan hom n tiende van alles gegee. Die koning

van Sodom het aan Abram gesê: Gee die manne aan my, maar neem die perde vir jouself. Abram het aan die koning van Sodom gesê: Ek sal my hand uitstrek na Kyprios, die allerhoogste God, wat die hemel en die aarde geskep het, As ek van n tou tot n sandalriem van n sandaal sal neem van alles wat joune is, sodat jy nie sal sê dat ek Abram verryk het nie. Behalwe wat die jong mans geëet het, en die deel van die mans wat saam met my gegaan het, Eschol, Onan en Mamre – hulle sal hul deel neem.

15

Na hierdie woorde het die woord van die Heer na Abram gekom in n visie, en gesê: Moenie vrees nie, Abram, ek is jou skild, jou beloning sal baie groot wees. Maar Abram sê, Meester Here, wat sal U aan my gee? Ek vertrek immers kinderloos, en die seun van my huishouding is hierdie Damaskus Eliezer van Masek. En Abram het gesê: Aangesien U aan my geen saad gegee het nie, sal my tuisgeborene my beërf. En onmiddellik het die stem van die Here na hom gekom en gesê: Hierdie een sal jou nie beërf nie, maar hy wat uit jou sal uitgaan, hierdie een sal jou beërf. Hy het hom buite gelei, en aan hom gesê: Kyk inderdaad op na die hemel, en tel die sterre, as jy hulle sal kan tel, en het gesê: So sal jou nageslag wees. En Abram het God geglo, en dit is hom tot geregtigheid gereken. Maar Hy het vir hom gesê: Ek is die God wat jou uit die land van die Chaldeeërs uitgelei het, sodat Ek aan jou hierdie land kan gee om te erf. Maar hy het gesê: Meester, Here, waaraan sal ek weet dat ek dit sal beërwe? Hy sê toe vir hom: Neem vir My n vers van drie jaar oud, en n bok van drie jaar oud, en n ram van drie jaar oud, en n tortelduif, en n duif. Hy het vir hom al hierdie dinge geneem, en hy het hulle middeldeur verdeel, en hy het hulle teenoor mekaar geplaas, maar die voëls het hy nie verdeel nie. Maar voëls het op die liggame afgekom, op hulle

helftes, en Abram het by hulle gesit. Maar met sononder het n vervoering oor Abram gekom, en kyk, n groot donker vrees val op hom. En dit is aan Abram gesê: Jy sal sekerlik weet dat jou nageslag vreemdelinge sal wees in n land wat nie hulle s'n is nie, en hulle sal hulle tot slawe maak, en hulle sal hulle sleg behandel, en hulle sal hulle verneder, vierhonderd jaar. Die nasie wat hulle sal dien, sal ek oordeel, maar daarna sal hulle hier uitgaan met baie bagasie. Jy sal egter na jou vaders toe gaan in vrede, grootgemaak in n goeie ouderdom. In die vierde geslag sal hulle hierheen terugkeer, want die sondes van die Amoriete is nog nie tot nou toe vervul nie. Maar toe die son na die weste gegaan het, het n vlam verskyn, en kyk, n rokende oond en vuurvlamme wat tussen die verdeelde stukke deurgegaan het. In daardie dag het die Here met Abram n verbond gemaak en gesê: Aan jou nageslag sal Ek hierdie land gee, van die rivier van Egipte tot by die groot rivier, die Eufraat, Die Keniete, en die Kenisiete, en die Kadmoniete, en die Hettiete, en die Peresiete, en die Refaïete en die Amoriete, en die Kanaäniete, en die Hewiete, en die Girgasiete, en die Jebusiete.

16

Sarai, die vrou van Abram, het nie aan hom geboorte gegee nie, maar sy het n Egiptiese slavin gehad wie se naam Hagar was. Sarai het aan Abram gesê: Kyk, die Here het my toegesluit om nie te baar nie. Gaan dus in na my diensmeisie, sodat ek kinders uit haar mag verkry. En Abram het na Sarai se stem geluister. En Sara, die vrou van Abram, het Hagar die Egiptiese, haar eie diensmeisie, geneem na tien jaar van Abram se woon in die land Kanaän, en haar aan Abram, haar man, as vrou gegee. En hy het na Hagar ingegaan, en sy het swanger geword, en toe sy sien dat sy swanger is, is die meesteres in haar oë verag. Sarai het aan Abram

gesê: Ek word deur jou veronreg. Ek het my slavin in jou boesem gegee, maar toe sy sien dat sy swanger is, is ek voor haar oneer aangedoen. Mag God tussen my en jou oordeel. Maar Abram het vir Sarai gesê: Kyk, jou slavin is in jou hande; gebruik haar soos dit vir jou aangenaam sou wees. En Sarai het haar mishandel, en sy het voor haar weggevlug.

Maar die engel van die Here het haar gevind by die waterfontein in die wildernis, by die fontein op die pad na Shur. En die engel van die Here het vir haar gesê: Hagar, diensmaagd van Sarai, van waar kom jy en waar gaan jy heen? En sy het gesê: Ek vlug weg van die gesig van Sarai, my meesteres. Die engel van die Here het vir haar gesê: Keer terug na jou meesteres en onderwerp jousef onder haar gesag. En die engel van die Here het vir haar gesê: Ek sal jou nageslag vermenigvuldig, en dit sal nie getel word vanweë die menigte nie. En die engel van die Heer het vir haar gesê: Kyk, jy het in jou baarmoeder, en jy sal n seun baar, en jy sal sy naam Ismael noem, omdat die Heer jou vernedering gehoor het. Hierdie sal n onbeskaafde man wees, sy hande teen almal, en die hande van almal teen hom, en voor die aangesig van al sy broers sal hy woon. En sy het die naam van die Here wat met haar gepraat het, geroep: Jy is die God wat my sien, omdat sy gesê het: Het ek nie ook hier die Een gesien wat my gesien het nie? Ter wille hiervan het hy die put genoem, die put wat ek voor gesien het; kyk, tussen Kades en tussen Barad. En Hagar het vir Abram n seun gebaar, en Abram het die naam van sy seun, wat Hagar vir hom gebaar het, Ismael genoem. Abram was maar ses-en-tagtig jaar oud toe Hagar vir Abram Ismael gebaar het.

Dit het gebeur dat Abram nege-en-negentig jaar oud was. En die Here het aan Abram verskyn, en aan hom gesê: Ek is jou God, wees welbehaaglik voor My, en word onberispelik. En Ek sal my verbond stel tussen My en jou, en Ek sal jou baie vermenigvuldig. En Abram het op sy gesig geval. En God het met hom gepraat en gesê: En Ek, kyk, my verbond is met jou, en jy sal vader van n menigte nasies wees. En jou naam sal nie meer Abram genoem word nie, maar jou naam sal Abraham wees, omdat Ek jou n vader van baie nasies gemaak het. En Ek sal jou baie, baie vermeerder, en Ek sal jou tot nasies maak, en konings sal uit jou voortkom. En Ek sal my verbond vestig tussen My en jou, en tussen My en jou nageslag ná jou deur hulle geslagte, as n ewige verbond, om jou God te wees en die God van jou nageslag ná jou. En Ek sal aan jou en aan jou nageslag na jou gee die land waarin jy vertoef, die hele land Kanaän, as n ewige besitting, en Ek sal vir hulle n God wees. En God het vir Abraham gesê: Jy moet egter my verbond bewaar, jy en jou nageslag na jou, deur al hulle geslagte. En hierdie is die verbond wat julle sal bewaar tussen My en julle, en tussen jou nageslag na jou in hulle geslagte: elke manlike van julle sal besny word. En julle sal besny word aan die vlees van julle voorhuid, en dit sal wees as n teken van die verbond tussen My en julle. En n kind van agt dae sal aan julle besny word, elke manlike in julle geslagte, en die huisgeborene en die een wat met silwer gekoop is van elke vreemde seun, wat nie uit jou saad is nie, Met besnydenis sal besny word die huisgebore van jou huis en die met silwer gekoop, en my verbond sal wees op julle vlees tot n ewige verbond. En n onbesnedene manlike, wat nie besny sal word aan die vlees van sy voorvel op die agtste dag nie, sal daardie siel uitgeroei word uit haar geslag, omdat hy my verbond gebreek het. En God sê vir Abraham: Sarai jou vrou, haar naam sal nie meer Sarai genoem word nie; Sara sal haar naam wees. Ek sal haar seën, en Ek sal aan jou uit haar n kind gee, en Ek sal dit seën, en dit sal tot nasies

word, en konings van nasies sal uit hom voortkom. En Abraham het op sy gesig geval, en hy het gelag, en in sy verstand gesê: Sal aan die honderdjarige n seun word? En sal Sarah op negentigjarige ouderdom baar? Abraham het egter vir God gesê: Laat hierdie Ishmael voor U leef. God het aan Abraham gesê: Ja, kyk, Sarah jou vrou sal vir jou n seun baar, en jy sal hom Isak noem, en Ek sal my verbond met hom vestig as n ewige verbond, om vir hom God te wees en vir sy nageslag ná hom. Aangaande Ismael, kyk, Ek het jou gehoor, en kyk, Ek het hom geseën, en Ek sal hom vermeerder, en Ek sal hom baie vermenigvuldig; twaalf nasies sal hy voortbring, en Ek sal hom tot n groot nasie maak. Maar my verbond sal Ek vestig met Isak, wat Sara vir jou sal baar in hierdie tyd, in die volgende jaar. Hy het voltooi om met hom te praat, en God het van Abraham af weggegaan.

En Abraham het Ismael, sy eie seun, geneem, en al die lede van sy huishouding, en almal wat met silwer gekoop is, en elke manlike persoon van die manne in die huis van Abraham, en hy het hulle voorhuid besny op daardie dag, soos God tot hom gespreek het. Abraham was maar nege-en-negentig jaar oud toe hy die vlees van sy voorhuid besny het. Ishmael, maar sy seun, was dertien jaar oud toe hy aan die vleis van sy voorhuid besny is. Maar op die tyd van daardie dag is Abraham besny, en Ismael sy seun, en almal die mans van sy huis, en sy huisgebore, en die met silwer gekoop uit vreemde nasies.

18

God het aan hom verskyn by die eikboom van Mamre, terwyl hy by die deur van sy tent gesit het op die middaguur. Toe hy opgekyk het met sy oë, het hy gesien, en kyk, drie mans het bo hom gestaan, en toe hy hulle sien, het hy van die deur van sy tent

af gehardloop om hulle te ontmoet, en hy het op die grond neergebuig. En Hy het gesê: Here, as ek dan guns voor U gevind het, moenie u dienaar verbygaan nie. Laat daar inderdaad water geneem word, en laat hulle julle voete was, en verkoel julleself by die boom. En ek sal brood neem, en julle sal eet. En hierna sal julle op julle pad gaan, waarvoor julle na julle kind toe afgewyk het. En hy het gesê: Doen so, soos jy gesê het. En Abraham het na die tent na Sarah gehaas, en het vir haar gesê: Haas jou, en kneed drie mate fynmeel, en maak koeke. En Abraham het in die osse ingehardloop, en het n sagte kalfie geneem, n goeie een, en het dit aan die dienaar gegee, en hy het gehaas om dit te berei. Hy het botter geneem, en melk, en die kalf wat hy gemaak het, en dit voor hulle gesit, en hulle het geëet, terwyl hy by hulle onder die boom gestaan het.

Hy het maar vir hom gesê: Waar is Sarah, jou vrou? En hy het geantwoord en gesê: Kyk, in die tent. Maar Hy het gesê: Terugkerend sal Ek na jou kom volgens hierdie tyd oor n seisoen, en Sara jou vrou sal n seun hê. Maar Sara het gehoor by die deur van die tent, terwyl sy agter hom was. Abraham en Sarah was bejaardes, gevorderd in jare, en dit het vir Sarah opgehou om die vroulike dinge te hê. Sarah het in haarself gelag en gesê: Dit het nog nie vir my gebeur tot nou toe nie, en my heer is ouer. En die Here het vir Abraham gesê: Waarom het Sarah in haarself gelag en gesê: Sal ek dan inderdaad waarlik baar? Maar ek het oud geword. Niks sal onmoontlik wees by God nie; in hierdie tyd sal ek na jou terugkeer oor n jaar, en Sarah sal n seun hê. Sarah het egter ontken en gesê: Ek het nie gelag nie, want sy was bevrees. En Hy het vir haar gesê: Nee, maar jy het gelag.

Die manne het van daar opgestaan en afgesien op Sodom en Gomorra. Abraham het saam met hulle gereis en hulle vergesel.

Die Heer het maar gesê: Ek sal nie van Abraham, my dienaar, wegsteek wat ek doen nie. Abraham sal maar n groot en magtige nasie word, en alle nasies van die aarde sal in hom geseën word. Ek het geweet, want hy sal sy seuns en sy huis ná hom beveel, en hulle sal die weë van die Here bewaar om geregtigheid en oordeel te doen, sodat die Here op Abraham alles mag bring wat Hy tot hom spreek het. Die Here het gesê: Die geroep van Sodom en Gomorra het na My toe vermenigvuldig, en hulle sondes is buitengewoon groot. Nadat Ek afgedaal het, sal Ek daarom sien of hulle volgens die geroep wat na My toe kom, voltooi word, en indien nie, sodat Ek mag weet. En die mans het van daar weggedraai en na Sodom gegaan, maar Abraham was nog voor die Heer staande. En Abraham het nadergetree en gesê: Sal U nie die regverdige saam met die goddelose vernietig nie, en sal die regverdige wees soos die goddelose? As daar vyftig regverdiges in die stad is, sal jy hulle vernietig? Sal jy nie die hele plek spaar ter wille van die vyftig regverdiges nie, as hulle daarin is? Geensins sal U so iets doen om die regverdige saam met die goddelose dood te maak, sodat die regverdige soos die goddelose sal wees, geensins! Sal die Regter van die hele aarde nie reg laat geskied nie? Die Here het gesê: As daar in Sodom vyftig regverdiges in die stad is, sal Ek die hele stad spaar, en die hele plek ter wille van hulle. En Abraham het geantwoord en gesê: Nou het ek begin om tot my Heer te spreek, maar ek is aarde en as. As die vyftig regverdiges maar met vyf verminder tot vyf-en-veertig, sal jy die hele stad ter wille van die vyf vernietig? En hy het gesê: Ek sal dit nie vernietig nie, as ek daar vyf-en-veertig vind. En hy het nog verder met hom gepraat en gesê: Maar as daar veertig gevind word? En Hy het gesê: Ek sal dit nie vernietig nie, ter wille van die veertig. En hy het gesê: Nie wat nie, Here, as ek sal spreek? As daar maar dertig gevind word? En Hy het gesê: Ek sal nie vernietig nie, ter wille van die dertig. En hy het gesê, aangesien ek na die Here moet spreek,

as daar maar twintig gevind word? En Hy het gesê, Ek sal nie vernietig nie, as Ek daar twintig vind. En hy het gesê: Nie iets nie, Here, as ek nog eenmaal sal spreek? As daar maar tien gevind word? En Hy het gesê: Ek sal nie vernietig nie, ter wille van die tien. Die Here het weggegaan toe Hy opgehou het om met Abraham te praat, en Abraham het teruggekeer na sy plek.

19

Die twee engele het in die aand in Sodom gekom. Lot het by die poort van Sodom gesit, en toe Lot hulle sien, het hy opgestaan om hulle te ontmoet, en hy het met sy gesig na die aarde neergebuig. En hy het gesê: Kyk, my meesters, draai af na die huis van u dienaar toe, en oornag, en was u voete, en vroeg in die môre sal u na u pad toe vertrek. En hulle het gesê: Nee, maar ons sal in die straat oornag. En hy het hulle aangedring, en hulle het na hom toe afgedraai en in sy huis ingegaan, en hy het vir hulle drank gemaak, en ongesuurde brood vir hulle gebak, en hulle het geëet. Voor die slaapyd het die mans van die stad, die Sodomiete, die huis omring, van jongman tot ouer, al die volk gelyktydig. En hulle het Lot uitgeroep, en hulle het aan hom gesê: Waar is die mans wat vannag na jou toe ingegaan het? Bring hulle na ons uit, sodat ons gemeenskap met hulle kan hê. Maar Lot het by die drumpel na hulle uitgegaan, en hy het die deur agter hom gesluit. Hy het vir hulle gesê: Geensins, broers, moenie kwaad doen nie. Daar is maar vir my twee dogters, wat nie n man geken het nie. Ek sal hulle na julle uitbring, en gebruik hulle soos dit aan julle sou behaag. Alleen moet julle aan hierdie mans niks onregverdigs doen nie, aangesien hulle onder die skuiling van my dakbalke ingegaan het. Hulle het aan hom gesê: Staan daar af! Jy het gekom om te vertoef, nie ook om oordeel te vel nie? Nou sal ons jou daarom erger behandel as daardie mense. En hulle het die man

Lot baie hard gedring, en hulle het nader gekom om die deur af te breek. Die manne het egter hulle hande uitgestrek en Lot na hulleself in die huis ingetrek, en die deur van die huis toegesluit. Die manne wat by die deur van die huis was, het hulle met blindheid geslaan, van klein tot groot, en hulle het uitgeput geraak terwyl hulle die deur gesoek het. Die manne het vir Lot gesê: Het jy hier skoonseuns, of seuns, of dogters? Of is daar iemand anders aan jou in die stad? Bring hulle uit hierdie plek uit, Omdat ons hierdie plek verloor, omdat hulle geroep voor die Here verhef was, en die Here ons gestuur het om dit te vernietig. Lot het uitgegaan en met sy skoonseuns gepraat, dié wat sy dogters geneem het, en het gesê: Staan op en gaan uit hierdie plek uit, omdat die Here die stad vernietig. Maar dit het gelyk asof hy grap voor sy skoonseuns. Maar toe die daeraad aangebreek het, het die engele by Lot aangedring en gesê: Staan op, neem jou vrou en jou twee dogters wat jy het, en gaan uit, sodat jy nie ook saam met die wettelooshede van die stad vergaan nie. En hulle was verwar, en die engele het sy hand gegryp, en die hand van sy vrou, en die hande van sy twee dogters, omdat die Here hom gespaar het.

En dit het gebeur toe hulle hulle buite uitgebring het, en hulle het gesê: Red jou eie siel, moenie agtertoe kyk nie, moenie staan in die hele omliggende streek nie, red jouself na die berg toe, sodat jy nie weggevoer word nie. Maar Lot het vir hulle gesê: Ek smeeke Here, aangesien u dienaar genade voor u gevind het, en u u geregtigheid vergroot het wat u aan my doen om my siel te laat lewe, maar ek sal nie na die berg gered kan word nie, sodat die kwade my nie ooit gryp en ek sterf nie. Kyk, hierdie stad is naby genoeg vir my om daarheen te vlug, dit is klein, en daar sal ek gered word – is dit nie klein nie? – en my siel sal lewe ter wille van jou. En Hy het vir hom gesê: Kyk, Ek het jou gesig aanvaar en ook hierdie woord, om nie die stad te vernietig waarvan jy gespreek

het nie. Haas daarom om daar gered te word, want ek sal nie iets kan doen totdat jy daar aankom nie. Daarom het hy die naam van daardie stad Zoar genoem. Die son het opgekom oor die aarde, en Lot het Zoar binnegegaan. En die Heer het swavel en vuur van die Heer uit die hemel op Sodom en Gomorra laat reën. En Hy het hierdie stede omvergewerp, en die hele omliggende streek, en al die inwoners in die stede, en die plante wat uit die aarde opkom. En sy vrou het agtertoe gekyk, en sy het n soutpilaar geword. Abraham het vroeg in die môre opgestaan en na die plek gegaan waar hy voor die Here gestaan het. En hy het gekyk op die gesig van Sodom en Gomorra, en op die gesig van die omliggende streek, en hy het gesien, en kyk, n vlam het opgegaan uit die aarde, soos damp van n oond. En dit het gebeur toe God al die stede van die omliggende gebied vernietig het, het God aan Abraham gedink en Lot uit die middel van die vernietiging uitgestuur, toe die Here die stede waarin Lot gewoon het, omvergewerp het.

Lot het opgegaan uit Zoar, en hy het op die berg gesit, hy self en sy twee dogters saam met hom, want hy het gevrees om in Zoar te woon, en hy het in die grot gewoon, hy self en sy twee dogters saam met hom. Die ouer een het aan die jonger een gesê: Ons vader is oud, en daar is niemand op die aarde wat na ons sal ingaan nie, soos dit gepas is vir die hele aarde. Kom en laat ons ons vader wyn gee om te drink, en laat ons met hom lê, en laat ons saad uit ons vader verwek. Hulle het daardie nag vir hulle vader wyn gegee om te drink, en die oudste een het ingegaan en met haar vader geslaap daardie nag, en hy het nie geweet toe hy gaan slaap het nie, en toe hy opstaan nie. Dit het gebeur op die volgende dag, en die ouer een het vir die jonger een gesê: Kyk, ek het gister met ons vader geslaap. Laat ons hom vanaand weer wyn gee, en gaan jy in en slaap met hom, sodat ons uit ons vader nageslag kan verwek. Hulle het ook daardie nag vir hulle vader

wyn gegee om te drink, en die jonger een het ingegaan en met haar vader geslaap, en hy het nie geweet toe hy gaan slaap het en toe hy opstaan nie. En die twee dogters van Lot het swanger geword deur hulle vader. En die ouer een het n seun gebaar, en sy het sy naam Moab genoem, en gesê: Uit my vader, hierdie is die vader van die Moabiete tot vandag toe. Die jonger een het ook n seun gebaar, en sy naam Ammon genoem, en gesê: seun van my geslag, hierdie is die vader van die Ammoniete tot vandag toe.

20

En Abraham het van daar na die land in die Suide beweeg, en hy het tussen Kades en Sur gewoon, en hy het in Gerara vertoef. Abraham het aangaande Sarah, sy vrou, gesê dat sy sy suster is, want hy het gevrees om te sê dat sy sy vrou is, sodat die mans van die stad hom nie ooit ter wille van haar sou doodmaak nie. Maar Abimelech, koning van Gerar, het gestuur en Sarah geneem. En God het in die nag in n droom na Abimelech gekom en gesê: Kyk, jy sal sterwe oor die vrou wat jy geneem het, want sy is getroud met n man. Abimelech het haar egter nie geraak nie, en gesê: Here, sal U n onwetende en regverdige nasie vernietig? Het hy self nie aan my gesê: Sy is my suster nie? En het sy nie aan my gesê: Hy is my broer nie? Met n rein hart en met regverdige hande het ek dit gedoen. God het maar aan hom in n droom gesê, en Ek het geweet dat jy dit met n rein hart gedoen het, en Ek het jou gespaar om nie teen My te sondig nie; daarom het Ek jou nie toegelaat om haar te raak nie. Nou maar gee die vrou terug aan die man, omdat hy n profeet is, en hy sal vir jou bid, en jy sal lewe. Maar as jy haar nie teruggee nie, sal jy weet dat jy sal sterwe en alles wat joune is. En Abimeleg het die môre vroeg opgestaan, en hy het al sy dienaars geroep, en hy het al hierdie woorde in hulle ore gespreek, en al die mense het baie gevrees. En Abimelech het Abraham

geroep en aan hom gesê: Wat het jy hierdie aan ons gedoen? Het ons seker nie teen jou gesondig nie, dat jy n groot sonde op my en op my koninkryk gebring het? n Werk wat niemand sal doen nie, het jy aan my gedoen. Abimelech het vir Abraham gesê: Wat het jy gesien dat jy dit gedoen het? Abraham het gesê, want ek het gesê, daar is dus nie godsvrees in hierdie plek nie, en hulle sal my doodmaak ter wille van my vrou. En want sy is waarlik my suster uit my vader, maar nie uit my moeder nie, en sy het my vrou geword. Dit het gebeur toe God my uitgelei het uit die huis van my vader, en ek het vir haar gesê: Hierdie geregtigheid sal jy aan my bewys: in elke plek waar ons mag ingaan, sê van my dat hy my broer is. Abimeleg het duisend didragmas geneem, en skape, en kalwers, en kinders, en jong vroue, en dit aan Abraham gegee, en hy het aan hom Sara, sy vrou, teruggegee. En Abimelech het vir Abraham gesê: Kyk, my land is voor jou; waar dit jou behaag, woon daar. Maar vir Sarah het hy gesê: Kyk, ek het duisend didragmas aan jou broer gegee; dit sal vir jou wees tot eer van jou gesig, en vir almal wat met jou is, en spreek alles waarheidsgetrou. Abraham het egter tot God gebid, en God het Abimelech genees, en sy vrou, en sy diensmaagde, en hulle het gebaar. Dat die Here van buite alle baarmoeder in die huis van Abimeleg toegesluit het, ter wille van Sara, die vrou van Abraham.

21

En die Heer het Sarah besoek, soos Hy gesê het, en die Heer het aan Sarah gedoen soos Hy gespreek het. En sy het verwag en vir Abraham n seun gebore in die ouderdom, in die tyd soos die Here aan hom gespreek het. En Abraham het die naam van sy seun wat vir hom gebore is, wat Sarah vir hom gebaar het, Isak genoem. Maar Abraham het Isak op die agtste dag besny, soos God hom beveel het. En Abraham was honderd jaar oud toe Isak,

sy seun, vir hom gebore is. Sarah het gesê: Die Here het vir my lag gegee, want elkeen wat dit hoor, sal saam met my bly wees. En wie sal vir Abraham aankondig dat Sarah n kind soog? Want ek het n seun in my ouderdom gebaar. En die kind het gegroei en is gespeen, en Abraham het n groot fees gemaak op die dag wat Isak, sy seun, gespeen is. Maar Sarah het die seun van Hagar die Egiptiese gesien, wat vir Abraham gebore is, spelende met Isak haar seun, En sy het vir Abraham gesê: Jaag hierdie slavin uit, en haar seun, want die seun van hierdie slavin sal nie saam met my seun Isak erf nie. Hard het die woord egter baie swaar voor Abraham gekom aangaande sy seun. God het egter vir Abraham gesê: Moenie laat dit hard wees voor jou oor die seun en oor die diensmeisie nie. Alles wat Sarah vir jou sê, luister na haar stem, want in Isak sal jou nageslag geroep word. En Ek sal ook die seun van hierdie slavin n groot nasie maak, omdat hy jou nakomeling is. Abraham het die oggend opgestaan, en hy het brode en n sak water geneem, en dit aan Hagar gegee, en die kind op haar skouer geplaas, en haar weggestuur. Sy het weggegaan en in die wildernis gedwaal, by die put van die eed. Die water uit die welsak het opgeraak, en sy het die kind onder n denneboom neergegooi, Sy het weggegaan en van ver af gesit, teenoor hom, soos n boogskoot ver, want sy het gesê, ek sal nie die dood van my kind sien nie. En sy het teenoor hom gesit, maar die kind het uitgeroep en geween. God het geluister na die stem van die kind vanuit die plek waar hy was, en n engel van God het Hagar uit die hemel geroep en aan haar gesê: Wat is dit, Hagar? Moenie vrees nie, want God het geluister na die stem van die kind vanuit die plek waar hy is. Staan op en neem die kind, en hou dit vas met jou hand, want ek sal dit n groot nasie maak. En God het haar oë geopen, en sy het n put van lewende water gesien, en sy het gegaan en die winsak met water gevul, en sy het die kind laat drink. En God was met die kind, en hy het gegroei, en hy het in die wildernis gewoon, en hy

het n boogskutter geword. En hy het in die wildernis gewoon, en die moeder het vir hom n vrou uit Paran in Egipte geneem.

Dit het in daardie tyd gebeur, en Abimeleg het gesê, en Ogozat sy raadgewer, en Figol die opperbevelhebber van sy mag, tot Abraham, sê: God is met jou in alles wat jy doen. Nou sweer daarom vir my by God dat jy my nie sal verkeerd doen nie, nog my saad nie, nog my naam nie, maar volgens die geregtigheid wat ek met jou gedoen het, sal jy met my doen, en met die land waarin jy gewoon het. En Abraham het gesê: Ek sal sweer. En Abraham het Abimelech berispe aangaande die putte van die water wat die dienaars van Abimelech weggeneem het. En Abimeleg het vir hom gesê: Ek het nie geweet wie hierdie ding aan jou gedoen het nie, en jy het dit nie aan my vertel nie, en ek het dit ook nie gehoor nie, behalwe vandag. En Abraham het skape en kalwers geneem, en aan Abimelech gegee, en beide het n verbond gemaak. En Abraham het sewe ooilammers alleen opgestel. En Abimelech het vir Abraham gesê: Wat is die sewe lammers van hierdie skape wat jy alleen opsy gesit het? En Abraham het gesê, dat jy die sewe lammers van my sal neem, sodat hulle vir my tot getuienis sal wees, dat ek hierdie put gegrawe het. Daarom het hy die naam van daardie plek Put van die Eed genoem, omdat albei daar gesweer het. En hulle het n verbond gesluit by die put van die eed, en Abimeleg het opgestaan, Ogozat sy raadgewer, en Figol die opperbevelhebber van sy mag, en hulle het teruggekeer na die land van die Filistyne. En Abraham het n veld by die put van die eed geplant, en daar die naam van die Here aangeroop, die ewige God. Abraham het in die land van die Filistyne baie dae gewoon.

En dit het gebeur na hierdie woorde dat God Abraham getoets het, en Hy het aan hom gesê: Abraham, Abraham, en hy het gesê: Kyk, hier is ek. En Hy het gesê, neem jou seun, die geliefde, wat jy liefgehad het, Isak, en gaan na die hoë land, en offer hom daar as n brandoffer op een van die berge wat Ek aan jou sal sê. Abraham het die oggend opgestaan en sy donkie gesaal, en hy het twee kinders saam met hom geneem, en Isak sy seun, en hy het hout vir die brandoffer gesplit, en hy het opgestaan en gegaan, en op die derde dag het hy gekom by die plek wat God aan hom gesê het. En Abraham het opgekyk met sy oë en die plek van ver af gesien. En Abraham het vir sy dienaars gesê: Sit hier met die donkie, ek en die seun sal tot hier deurgaan, en nadat ons aanbid het, sal ons na julle terugkeer. Abraham het die hout van die brandoffer geneem en dit op sy seun Isak geplaas, en hy het die vuur en die swaard in sy hande geneem, en die twee het saam gegaan. Maar Isak het na Abraham, sy vader, gesê: Vader. En hy het gesê: Wat is dit, my kind? En hy het gesê: Kyk, hier is die vuur en die hout, maar waar is die skaap vir die brandoffer? Abraham het gesê: God sal vir Homself n skaap vir die brandoffer voorsien, my seun. En albei het saam verder gegaan. Hulle het gekom op die plek wat God aan hom gesê het, en Abraham het daar die altaar gebou, en hy het die hout geplaas, en nadat hy Isaac, sy seun, vasgebind het, het hy hom op die altaar bo-op die hout geplaas. En Abraham het sy hand uitgestrek om die swaard te neem, om sy seun te slag. En die Engel van die Heer het hom uit die hemel geroep en gesê: Abraham, Abraham, en hy het gesê: Kyk, hier is ek. En Hy het gesê: Moenie jou hand op die seun lê nie, en moenie aan hom iets doen nie, want nou het Ek geweet dat jy God vrees, en jy het jou geliefde seun nie gespaar ter wille van My nie. En Abraham het sy oë opgeslaan en gesien, en kyk, n ram vasgehou in die doringbos Sabek aan sy horings. En Abraham het gegaan en die ram geneem en hom as brandoffer opgedra in die plek van Isak, sy seun.

En Abraham het die naam van daardie plek genoem, Die Here het gesien, sodat hulle vandag mag sê, Op die berg het die Here verskyn. En die Engel van die Here het Abraham n tweede keer uit die hemel geroep, en sê: By Myself het Ek gesweer, sê die Here, omdat jy hierdie ding gedoen het en jou geliefde seun nie ter wille van My gespaar het nie, Waarlik, Ek sal jou sekerlik seën, en Ek sal jou nageslag sekerlik vermenigvuldig soos die sterre van die hemel, en soos die sand by die rand van die see, en jou nageslag sal die stede van die vyande erf. En al die nasies van die aarde sal in jou saad geseën word, omdat jy my stem gehoorsaam was. Abraham het egter na sy kinders gedraai, en hulle het opgestaan en saam na die put van die eed gegaan. En Abraham het by die put van die eed gewoon.

Dit het gebeur na hierdie woorde, en dit is aan Abraham gerapporteer met die woorde: Kyk, Melcha het ook seuns gebaar vir Nahor, jou broer. die eersgebore Uz, en Buz sy broer, en Kamuel die vader van die Siriërs, en die Hazad, en Azau, en die Phaldes, en die Jeldaph, en die Bethuel. Bethuel het Rebecca verwek. Agt seuns is hierdie wat Melcha vir Nahor, die broer van Abraham, gebaar het. En sy byvrou, met die naam Stroom, het ook gebaar: Tebah, en Gaham, en Tahash, en Maäga.

23

Sara se lewe was honderd sewe-en-twintig jaar. En Sarah het gesterf in die stad Arbok, wat in die vallei is; hierdie is Hebron in die land Kanaän. En Abraham het gekom om vir Sarah te rou en te treur. En Abraham het van sy dooie opgestaan, en Abraham het aan die seuns van Heth gesê: n Bywoner en vreemdeling is ek by julle; gee daarom aan my n grafbesitting by julle, sodat ek my dode van voor my af kan begrawe. Die seuns van Heth het egter

vir Abraham geantwoord en gesê: Nee, heer. Luister maar na ons, koning van God is jy onder ons; begraaft jou dode in die uitverkore grafte van ons, want niemand van ons sal sy graf van jou weerhou om jou dode daar te begraaft nie. Abraham het opgestaan en het neergebuig voor die volk van die land, die seuns van Het. En Abraham het met hulle gepraat en gesê: As julle dit in julle siel het om my dooie van my gesig af te begrawe, hoor my en praat vir my met Efron, die seun van Sohar. En laat hom aan my gee die dubbele spelonk wat aan hom behoort, wat in n deel van sy veld is; vir silwer van die waardige prys, gee dit aan my onder julle as n besitting van n graf. Efron het egter in die midde van die seuns van Heth gesit, en Efron die Hittiet het antwoordend vir Abraham gesê, terwyl die seuns van Heth en almal wat die stad ingegaan het, geluister het: Wees by my, heer, en luister na my: die veld en die spelonk wat daarin is, gee ek aan jou; voor al my burgers het ek dit aan jou gegee; begrawe jou dooie. En Abraham het voor die volk van die land neergebuig. En hy het vir Efron in die ore gesê voor die volk van die land: Aangesien jy by my is, luister na my, neem die silwer van die veld van my, en ek sal my dooie daar begrawe. Geantwoord het Efron aan Abraham en gesê, Nie, heer, ek het gehoor: grond van vier honderd didragmas silwer, maar wat sou hierdie tussen my en jou wees? Begrawe jy maar jou dooie. En Abraham het van Efron gehoord, en Abraham het aan Efron die silwer terugbesorg wat hy in die ore van die seuns van Het gespreek het, vierhonderd didrachmas silwer wat deur handelaars goedgekeur is. En die veld van Efron het gestaan, wat was in die dubbele grot, wat is teenoor Mamre, die veld en die grot, wat daarin was, en elke boom, wat in die veld was, en alles wat binne sy grense rondom is, aan Abraham, in besit voor die seuns van Heth en almal wat die stad ingaan. Na hierdie dinge het Abraham sy vrou Sarah begrawe in die spelonk van die dubbele veld, wat teenoor Mamre is, dit is Hebron in die land Kanaän. En

die veld en die grot wat daarin was, is aan Abraham bekragtig as n grafbesit van die seuns van Heth.

24

En Abraham was oud, gevorderd in dae, en die Here het Abraham in alles geseën.

En Abraham het vir sy ouer dienaar van sy huis, die heerser oor al sy besittings, gesê: Plaas jou hand onder my dy. En ek beseer jou by die Here, die God van die hemel en die God van die aarde, dat jy nie n vrou vir my seun Isak sal neem van die dogters van die Kanaäniete nie, met wie ek woon onder hulle. Maar jy sal gaan na my land waar ek gebore is, en na my stam, en jy sal van daar n vrou vir my seun Isak neem. Die dienaar het maar vir hom gesê: As die vrou nie ooit wens om saam met my terug te gaan na hierdie land nie, moet ek dan u seun terugbring na die land van waar u daarvandaan uitgegaan het? Abraham het egter vir hom gesê: Pas op dat jy my seun nie daarheen terugvat nie. Die Here, die God van die hemel en die God van die aarde, wat my uit die huis van my vader geneem het, en uit die land waar ek gebore is, wat tot my gesprek het, en wat aan my gesweer het en gesê het: Aan jou sal Ek hierdie land gee en aan jou nageslag, Hy sal sy Engel voor jou uitstuur, en jy sal van daar n vrou vir my seun neem. As die vrou egter nie saam met jou na hierdie land wil gaan nie, sal jy rein wees van my eed, net moet jy my seun nie daarheen terugstuur nie. En die dienaar het sy hand onder die dy van Abraham, sy heer, geplaas, en aan hom gesweer oor hierdie saak. En die dienaar het tien kamele van sy heer se kamele geneem, en van al die goeie dinge van sy heer saam met homself, en hy het opgestaan en gegaan na Mesopotamië, na die stad Nahor. En hy

het die kamele buite die stad by die waterput laat neerlê teen die laat namiddag, wanneer die vrou wat water trek uitkom.

En hy het gesê: Here, die God van my heer Abraham, laat dit vandag voor my voorspoedig gaan, en bewys genade aan my heer Abraham. Kyk, ek staan by die fontein van die water, en die dogters van die inwoners van die stad kom uit om water te trek. En dit sal die maagd wees aan wie ek sou sê, Neig jou waterkruik sodat ek kan drink, en sy aan my sê, Drink jy, en ek sal ook jou kamele laat drink totdat hulle ophou drink, hierdie een het jy voorberei vir jou seun Isak, en hierdeur sal ek weet dat jy barmhartigheid betoon het met my heer Abraham.

En dit het gebeur voor hy klaar gepraat het in sy gedagte, en kyk, Rebekka het uitgegaan, die een wat gebore is uit Betuel, seun van Melcha die vrou van Nahor, die broer van Abraham, met die waterkruik op haar skouers. Die maagd was baie mooi van voorkoms, sy was n maagd, geen man het haar geken nie, sy het afgegaan na die fontein, haar waterkruik gevul, en opgegaan. Die kind het hardgelopen na die ontmoeting met haar en gesê: Gee my n bietjie water uit jou waterkruik. Sy het egter gesê: Drink, my heer, en sy het gehaas en die waterkruik op haar arm neergelaat, en sy het hom laat drink totdat hy opgehou het om te drink. En sy het gesê: Ek sal ook vir jou kamele water gee totdat hulle almal gedrink het. En sy het gehaas en die waterkruik in die drinkbak leeggegooi, en het na die put gehardloop om weer te skep, en het water getrek vir al die kamele. Die man het haar egter noukeurig waargeneem en stilgebly om te weet of die Here sy reis voorspoedig gemaak het, of nie. Dit het gebeur dat toe al die kamele opgehou het om te drink, die man goue ooringe geneem het van n dragma se gewig, en twee armbande vir haar hande, tien goud in gewig. En hy het haar gevra en gesê: Dogter van wie is jy?

Vertel aan my, is daar by jou vader plek vir ons om te oornag? Sy het vir hom gesê: Ek is die dogter van Betuel, wat Melka vir Nahor gebaar het. En sy het aan hom gesê: Ons het baie strooi en voer, en plek om te oornag. En die man was tevrede en het voor die Here neergebuig. En hy het gesê: Geseënd is die Here, die God van my heer Abraham, wat sy geregtigheid en sy waarheid nie van my heer verlaat het nie. Die Here het my voorspoedig gelei na die huis van my heer se broer. En die kind het gehardloop en dit in die huis van haar moeder aangekondig, volgens hierdie woorde. Rebecca het maar n broer gehad wie se naam Laban was, en Laban het na die man buite by die fontein gehardloop. En dit het gebeur toe hy die oorringetjies en die arbande aan die hande van sy suster gesien het, en toe hy die woorde van Rebekka, sy suster, gehoor het wat gesê het: So het die man tot my gespreek, en hy het na die man gekom wat by die kamele by die fontein gestaan het. En hy het vir hom gesê: Kom hier, gaan in, geseënde van die Here, waarom staan jy buite? Ek het die huis voorberei, en n plek vir die kamele. Die man het die huis ingegaan, en die kamele afgelaai, en strooi en voer aan die kamele gegee, en water om sy voete te was, en die voete van die manne wat met hom was. En hy het brood voor hulle gesit om te eet, en hy het gesê: Ek sal nie eet nie, totdat ek my woorde gespreek het. En hy het gesê: Spreek.

En hy het gesê, ek is n kind van Abraham. Die Heer het my heer buitengewoon geseën, en hy is verhoog, en Hy het aan hom gegee skape, en kalwers, en silwer, en goud, seuns, en diensmaagde, kamele, en donkies. En Sarah, die vrou van my heer, het n seun vir my heer gebaar nadat hy oud geword het, en hy het aan hom alles gegee wat aan hom behoort het. En my heer het my laat sweer en gesê: Jy sal nie n vrou vir my seun neem van die dogters van die Kanaäniete nie, by wie ek as bywoner in hulle land woon. Maar jy sal na die huis van my vader gaan, en na my

stam, en jy sal van daar n vrou vir my seun neem. Ek het aan my heer gesê dat die vrou moontlik nie met my sal gaan nie. En hy het aan my gesê: Die Here, die God voor wie ek behaag het, Hy self sal sy Engel saam met jou uitstuur, en Hy sal jou weg voorspoedig maak, en jy sal n vrou vir my seun neem uit my stam en uit my vader se huis. Dan sal jy onskuldig wees van my vloek, wanneer jy by my stam kom en hulle dit nie aan jou gee nie, dan sal jy onskuldig wees van my eed. En het vandag by die fontein gekom, het ek gesê: Here, die God van my heer Abraham, as U my weg voorspoedig maak waarin ek nou gaan, Kyk, ek staan by die waterfontein, en die dogters van die mense van die stad kom uit om water te skep, en dit sal die maagd wees aan wie ek sou sê: Gee my n bietjie water uit jou waterkruik om te drink, en sê vir my, en jy drink, en vir jou kamele sal ek water gee, hierdie is die vrou wat die Here voorberei het vir sy eie dienaar Isak, en hierdeur sal ek weet dat jy barmhartigheid bewys het aan my heer Abraham. En dit het gebeur voor ek voltooi het met praat in my gedagtes, het Rebekka onmiddellik uitgegaan met die waterkruik op haar skouers, en sy het afgegaan na die fontein en water getrek, en ek het vir haar gesê: Gee my te drink. En sy het haastig die waterkruik op haar arm neergelaat, en gesê: Drink jy, en ek sal jou kamele laat drink, en hy het gedrink, en sy het die kamele laat drink. En ek het haar gevra en gesê: Dogter van wie is jy? Vertel my. Sy het geantwoord: Ek is die dogter van Betuel, seun van Nahor, wat Melga vir hom gebore het. En ek het die ooringe aan haar gesit en die armbande om haar hande. En tevrede, het ek die Here aanbid, en ek het die Here, die God van my heer Abraham, geseën, wat my voorspoedig gemaak het op die weg van waarheid om die dogter van my heer se broer vir sy seun te neem. As julle daarom barmhartigheid en geregtigheid teenoor my heer bewys, goed; maar indien nie, rapporteer dit aan my, sodat ek regs of links kan draai.

Laban en Betuel het geantwoord en gesê: Hierdie saak het van die Here uitgegaan; ons sal nie teen jou kan praat nie, kwaad of goed. Kyk, Rebecca is voor jou, neem haar en vertrek, en laat sy die vrou van jou heer se seun wees, soos die Here gespreek het. Dit het gebeur dat toe die kind van Abraham hulle woorde hoor, hy op die aarde voor die Heer neergebuig het. En die seun het silwer en goue vate en kleding uitbring en aan Rebekka gegee, en geskenke aan haar broer en aan haar moeder gegee. En hulle het geëet en gedrink, hy self en die manne wat by hom was, en hulle het geslaap. En toe hy die môre opgestaan het, het hy gesê: Stuur my weg, sodat ek na my heer kan teruggaan. Maar haar broers en die moeder het gesê: Laat die maagd sowat tien dae by ons bly, en daarna sal sy vertrek. Maar hy het vir hulle gesê: Moenie my terughou nie, want die Here het my pad voorspoedig gemaak. Stuur my weg sodat ek na my heer kan teruggaan. Hulle het egter gesê, Laat ons die kind roep en haar mond vra. En hulle het Rebekka geroep, en hulle het vir haar gesê: Sal jy met hierdie man gaan? En sy het gesê: Ek sal gaan. En hulle het Rebekka, hulle suster, uitgestuur, en haar besittings, en die kind van Abraham, en die wat met hom was. En hulle het Rebecca geseën en aan haar gesê: Ons suster is jy, word in duisende tienduisendes, en laat jou saad die stede van die teenstanders erf. Rebekka en haar diensmeisies het opgestaan, hulle het op die kamele gestyg, en hulle het met die man gegaan, en die dienaar het Rebekka geneem en weggegaan.

Isaac het maar deur die wildernis gereis volgens die put van die visie, en hy het in die land na die Suide gewoon. En Isaac het uitgegaan om in die vlakte teen die aand te gesels, en hy het sy oë opgeslaan en kamele sien aankom. En Rebekka het opgekyk met die oë en Isak gesien, en sy het van die kameel afgespring. En sy het vir die dienaar gesê: Wie is daardie man wat in die vlakte na

ons toe loop? En die dienaar het gesê: Dit is my heer. En sy het die sluier geneem en dit aangetrek. En die dienaar het aan Isak al die dinge vertel wat hy gedoen het. Isak het in die huis van sy moeder ingegaan, en hy het Rebekka geneem, en sy het sy vrou geword, en hy het haar liefgehad, en Isak was vertrous oor Sara, sy moeder.

25

Abraham het weer n vrou geneem, wie se naam Keturah was. Sy het vir hom Zombran, Iezan, Madal, Midian, Iesbok en Soie gebore. Iezan het egter Saba en Dedan verwek, en die seuns van Dedan was Assourieim en Latousieim en Laomeim. Die seuns van Midian was Gepher, Apher, Enoch, Abida en Eldaag; almal hierdie was seuns van Keturah. Abraham het al sy besittings aan sy seun Isak gegee. En aan die seuns van sy bymense het Abraham geskenke gegee, en hy het hulle van sy seun Isak weggestuur, terwyl hy nog geleef het, na die ooste toe, na die land van die ooste. Hierdie is die jare van die dae van Abraham se lewe wat hy geleef het, honderd vyf-en-sewentig jaar. En Abraham het gesterf in n goeie ouderdom as n ou man, vol van dae, en hy is by sy volk versamel. En Isak en Ismael, sy seuns, het hom begrawe in die dubbele spelonk, in die veld van Efron, seun van Soar die Hettiet, wat teenoor Mamre is, Die land en die spelonk wat Abraham van die seuns van Chet verkry het, daar het hulle Abraham begrawe, en Sarah sy vrou. Dit het gebeur na die sterwe van Abraham, dat God sy seun Isak geseën het, en Isak het gewoon by die put van die gesig. Hierdie is die geslagte van Ismael, die seun van Abraham, wat Hagar die Egiptiese, die diensmaagd van Sara, vir Abraham gebaar het. En hierdie is die name van die seuns van Ishmael, volgens die name van sy generasies: die eersgeborene van Ishmael, Nebaioth, en Kedar, en Nabdeel, en Massam, en Masma, en Duma, en Masse, en Choddan, en Teman, en Ietur, en Naphes,

en Kedma. Hierdie is die seuns van Ismael, en hierdie is hulle name in hulle tente en in hulle kampe, twaalf heersers volgens hulle nasies. En hierdie was die jare van die lewe van Ismael, honderd sewe-en-dertig jaar, en hy het verswak en gesterf, en hy is by sy volk versamel. Hy het gewoon van Havila tot by Sur, wat voor die aangesig van Egipte lê tot waar jy na die Assiriërs kom; voor die aangesig van al sy broers het hy gewoon.

En hierdie is die geslagte van Isak, die seun van Abraham: Abraham het Isak verwek. Isaac was maar veertig jaar oud toe hy Rebekka geneem het, die dogter van Betuel die Siriër uit Mesopotamië van Sirië, die suster van Laban die Siriër, vir homself as vrou. Isak het die Here gesmeek aangaande Rebekka sy vrou, omdat sy onvrugbaar was, en God het hom verhoor, en Rebekka sy vrou het swanger geword. Die kinders het in haar geleap, en sy het gesê: As dit so met my gaan gebeur, waarom dan hierdie vir my? En sy het gegaan om by die Here te verneem. En die Here het vir haar gesê, twee nasies is in jou baarmoeder, en twee volke sal uit jou skoot verdeel word, en die een volk sal die ander volk oortref, en die groter sal die minderder dien. En die dae was vervul dat sy moes baar, en daar was tweeling in haar buik. Die eersgeborene het uitgekom, rooiagtig, heeltemal soos n harige vel, en hy het hom Esau genoem. En na hierdie het sy broer uitgegaan, en sy hand het die hiel van Esau vasgehou, en hy het hom Jakob genoem. Isak was sestig jaar oud toe Rebekka hulle gebaar het. Die jong mans het gegroei, en Esau was n man wat geweet het hoe om te jag, n veldman, maar Jakob was n eenvoudige man wat in die huis gewoon het. Isak het Esau liefgehad, omdat sy wild vir hom kos was, maar Rebekka het Jakob liefgehad.

Jakob het bredie gekook, en Esau het uit die veld gekom, uitgeput. En Esau het vir Jakob gesê: Voer my van hierdie rooi kos, want ek word flou. Daarom is sy naam Edom genoem. Maar Jakob het vir Esau gesê: Verkoop vandag jou eersgeboortereg aan my. En Esau het gesê: Kyk, ek gaan sterf, en wat baat hierdie eersgeboortereg my dan? En Jakob het vir hom gesê, sweer vandag vir my, en hy het vir hom gesweer, en Esau het die eersgeboortereg aan Jakob verkoop. Jakob het maar vir Esau brood en lensiesop gegee, en hy het geëet en gedrink, en toe hy opgestaan het, het hy weggegaan, en Esau het die eersgeboortereg verag.

26

Daar het n hongersnood op die aarde gekom, buiten die vroeëre hongersnood wat in die tyd van Abraham plaasgevind het, en Isak het na Abimeleg, koning van die Filistyne, na Gerar gegaan. Die Heer het aan hom verskyn en gesê: Moenie afgaan na Egipte nie, maar woon in die land wat Ek aan jou sal sê. En woon as n vreemdeling in hierdie land, en Ek sal met jou wees, en Ek sal jou seën, want aan jou en aan jou saad sal Ek hierdie hele land gee, en Ek sal my eed vestig wat Ek aan Abraham, jou vader, gesweer het. En Ek sal jou nageslag vermenigvuldig soos die sterre van die hemel, en Ek sal aan jou nageslag al hierdie land gee, en in jou nageslag sal al die nasies van die aarde geseën word. Omdat Abraham jou vader my stem gehoorsaam het en my bevele gehou het, en my gebooie, en my verordeninge, en my wette. Isak het maar in Gerara gewoon. Die mans van die plek het aangaande Rebekka, sy vrou, gevra, en hy het gesê: Sy is my suster, want hy het gevrees om te sê dat sy sy vrou is, sodat die mans van die plek hom nie ooit oor Rebekka sou doodmaak nie, omdat sy mooi van aansig was. Dit het gebeur dat hy n lang tyd daar was, en

Abimeleg, die koning van Gerar, het deur die venster afgeloer en Isak sien speel met Rebekka, sy vrou. Abimeleg het Isak geroep en aan hom gesê: Is sy dan inderdaad jou vrou? Waarom het jy gesê sy is my suster? Isak het aan hom gesê: Ek het dit immers gesê, sodat ek nie ooit deur haar sterf nie. Gesê maar aan hom Abimelech, wat hierdie jy het gedoen aan ons; byna het ges Abimelech het aan al sy volk beveel en gesê: Elkeen wat hierdie man en sy vrou aanraak, sal aan die dood skuldig wees. Isak het in daardie land gesaai, en in daardie jaar honderdvoudig gars gevind, en die Here het hom geseën. En die man was verhef, en hy het voortgegaan en groter geword, totdat hy baie groot geword het. Dit het vir hom gebeur: vee van skape, en vee van beeste, en baie boerdery. En die Filistyne het hom benyd. En al die putte wat die dienaars van sy vader in die tyd van sy vader gegrawe het, het die Filistyne toegestop en met grond gevul. Maar Abimeleg het vir Isak gesê: Gaan weg van ons, omdat jy baie sterker as ons geword het. En Isak het van daar weggegaan, en hy het in die vallei van Gerar oornag en daar gewoon.

En weer het Isak die waterputte gegrawe wat die dienaars van Abraham, sy vader, gegrawe het, en wat die Filistyne toegestop het na die dood van Abraham, sy vader, en hy het hulle name gegee volgens die name wat sy vader hulle gegee het. En die dienaars van Isak het in die vallei van Gerar gegrawe, en hulle het daar n put van lewende water gevind. En die herders van Gerar het geveg met die herders van Isak en beweer dat die water hulle s'n is, en hulle het die naam van die put Onreg genoem, want hulle het hom onreg aangedoen. Nadat hy van daar vertrek het, het hy n ander put gegrawe, maar hulle het ook oor daardie een gekibbel, en hy het dit genoem Vyandskap. Nadat hy van daar vertrek het, het hy n ander put gegrawe, en hulle het nie daarvoor geveg nie, en hy het

dit Breë Plek genoem en gesê, omdat die Here nou vir ons ruimte gemaak het en ons op die aarde vermeerder het.

Hy het van daar opgegaan na die put van die eed. En die Here het in daardie nag aan hom verskyn, en gesê: Ek is die God van Abraham jou vader, moenie vrees nie, want Ek is met jou, en Ek sal jou seën, en Ek sal jou saad vermenigvuldig ter wille van Abraham jou vader. En hy het daar n altaar gebou, en hy het die naam van die Here aangeroop, en hy het daar sy tent opgeslaan, en die dienaars van Isak het daar n put gegrawe in die vallei van Gerar. En Abimelech het na hom gegaan van Gerar, en Ochozath sy raadgewer, en Phicol die opperbevelhebber van sy mag. En Isak sê vir hulle: Waarom het julle na my gekom? Julle het my immers gehaat en my van julle weggestuur. Maar hulle het gesê: Ons het duidelik gesien dat die Heer met jou was, en ons het gesê: Laat daar dan n eed wees tussen ons en tussen jou, en ons sal met jou n verbond maak, Moenie kwaad met ons doen nie, omdat ons jou nie afskuwelik behandel het nie, en soos ons goed met jou omgegaan het, en ons jou met vrede weggestuur het, en nou is jy geseënd deur die Here. En hy het vir hulle n fees gemaak, en hulle het geëet en gedrink. En nadat hulle die oggend opgestaan het, het elkeen aan sy naaste gesweer, en Isak het hulle uitgestuur, en hulle het van hom af weggegaan met vrede. Dit het gebeur op daardie dag, en die dienaars van Isak het gekom en aan hom berig oor die put wat hulle gegrawe het, en hulle het gesê: Ons het nie water gevind nie. En hy het dit Eed genoem, daarom het hy die naam van daardie stad Put van Eed genoem, tot vandag toe.

Esau was veertig jaar oud en hy het Judith, die dogter van Beeri die Hittiet, as vrou geneem, en ook Basemath, die dogter van Elon die Hittiet. En hulle was n kwekking vir Isaac en Rebecca.

Dit het gebeur dat nadat Isak oud geword het, sy oë verduister is om te sien, en hy het Esau, sy ouer seun, geroep en aan hom gesê: My seun, en hy het gesê: Kyk, hier is ek. En hy het gesê: Kyk, ek het oud geword, en ek ken nie die dag van my dood nie. Neem nou daarom jou gereedskap, die pyl-koker en die boog, en gaan uit na die vlakte en jag wild vir my. En maak vir my lekkernye, soos ek liefhet, en bring dit vir my, sodat ek kan eet, sodat my siel jou kan seën voordat ek sterwe. Rebecca het gehoor hoe Isaac met Esau, sy seun, praat, en Esau het na die vlakte gegaan om wild vir sy vader te jag. Rebecca het vir Jacob, haar jonger seun, gesê: Kyk, ek het jou vader hoor praat met Esau, jou broer, en sê: Bring vir my wild, en maak vir my lekkernye, sodat ek jou sal seën voor die Here nadat ek geëet het, voordat ek sterwe. Nou daarom, my seun, luister na my, soos ek jou beveel. En nadat jy na die skape gegaan het, neem vir my van daar twee sagte en goeie jong bokke, en ek sal hulle lekkernye maak vir jou vader, soos hy liefhet. En jy sal dit vir jou vader inbring, en hy sal eet, sodat jou vader jou mag seën voor hy sterwe. Maar Jakob het vir Rebekka sy moeder gesê, Esau my broer is n harige man, maar ek is n gladde man. Moenie die vader my ooit aanraak nie, en ek sal voor hom wees as een wat verag, en ek sal n vervloeking op myself bring, en nie n seën nie. Die moeder het egter vir hom gesê: Laat die vloek op my val, my kind, luister net na my stem, en gaan bring vir my. Hy het gegaan en geneem, en dit vir die moeder gebring, en sy moeder het lekkernye gemaak, soos sy vader daarvan gehou het.

En Rebekka het die mooi mantel van Esau, haar ouer seun, wat by haar in die huis was, geneem en dit aan Jakob, haar jonger seun, aangetrek. En sy het die bokvelle om sy arms gesit, en om die kaal plekke van sy nek. En sy het die lekkernye en die brode wat

sy gemaak het, in die hande van Jakob, haar seun, gegee. En hy het dit vir sy vader gebring, en hy het gesê: Vader. En hy het gesê: Hier is ek. Wie is jy, my kind? En Jakob het vir sy vader gesê: Ek is Esau, jou eersgeborene. Ek het gedoen soos jy my gesê het. Staan op, sit en eet van my wildsvleis, sodat jou siel my kan seën. Maar Isak het aan sy seun gesê: Wat is dit wat jy so vinnig gevind het, o my kind? En hy het gesê: Dit wat die Here jou God voor my oorgelewer het. Maar Isak het vir Jakob gesê: Kom nader na my, en ek sal jou aanraak, my kind, om te voel of jy my seun Esau is, of nie. Jakob het egter na sy vader Isak genader, en hy het hom betas en gesê: Die stem is inderdaad Jakob se stem, maar die hande is Esau se hande. En hy het hom nie herken nie, want sy hande was soos die hande van Esau, sy broer, harig, en hy het hom geseën. En hy het gesê, Is jy my seun Esau? En hy het gesê, Ek is. En hy het gesê: Bring dit na my, en ek sal eet van jou wildsvleis, my kind, sodat my siel jou kan seën. En hy het dit na hom gebring, en hy het geëet, en hy het wyn na hom gebring, en hy het gedrink. En Isaac, sy vader, het vir hom gesê: Kom nader na my toe en soen my, my kind. En toe hy naderkom, het hy hom gesoen, en hy het die reuk van sy klere geruik, en hy het hom geseën, en hy het gesê: Kyk, die reuk van my seun is soos die reuk van n vol veld wat die Here geseën het. En mag God aan jou gee van die dou van die hemel, en van die rykdom van die aarde, en menigte graan en wyn. En laat nasies jou dien, en laat heersers voor jou neerbuig, en word heer van jou broer, en die seuns van jou vader sal voor jou neerbuig, die een wat jou vervloek, vervloek, maar die een wat jou seën, geseënd.

En dit het gebeur nadat Isak opgehou het om Jakob, sy seun, te seën, en dit het gebeur toe Jakob van die gesig van Isak, sy vader, uitgegaan het, dat Esau, sy broer, van die jag gekom het. En hy het self ook kos gemaak, en dit aan sy vader gebring, en aan sy

vader gesê: Laat my vader opstaan en eet van die wildsvleis van sy seun, sodat u siel my mag seën. En Isaak, sy vader, het vir hom gesê: Wie is jy? En hy het gesê: Ek is jou seun, die eersgeborene, Esau. Isak was baie groot verbysterd, en het gesê: Wie het dan vir my wild gejaag en vir my gebring, en ek het van alles geëet voordat jy gekom het? En ek het hom geseën, en hy sal geseënd wees. Dit het gebeur dat toe Esau die woorde van sy vader Isak gehoor het, hy n groot en baie bitter stem uitgeroep het, en gesê het: Seën my inderdaad ook, vader. Hy het aan hom gesê: Jou broer het met bedrog gekom en jou seën geneem. En hy het gesê: Regverdig is sy naam Jakob genoem, want hy het my nou vir die tweede keer bedrieg. My eersgeboortereg het hy geneem, en nou het hy my seën geneem. En Esau het vir sy vader gesê: Het jy nie vir my n seën oorgelaat nie, vader? Isak het geantwoord en vir Esau gesê: As ek hom heer oor jou gemaak het, en al sy broers as sy diensknegte gemaak het, en hom met graan en wyn onderhou het, wat sal ek dan vir jou doen, my kind? Maar Esau het aan sy vader gesê: Het u nie een seën vir my nie, vader? Seën my ook inderdaad, vader. Toe Isak diep geroer was, het Esau met luide stem uitgeroep en gehuil. Maar Isak sy vader het hom geantwoord en gesê: Kyk, van die rykheid van die aarde sal jou woning wees, en van die dou van die hemel van bo. En op jou swaard sal jy lewe, en jou broer sal jy dien, maar dit sal wees wanneer jy die juk van hom van jou nek afbreek en verwyder.

En Esau het n wrok teen Jakob gekoester oor die seën waarmee sy vader hom geseën het, en Esau het in sy gedagtes gesê: Laat die dae van rou oor my vader nader kom, sodat ek Jakob my broer kan doodmaak. Dit is aan Rebeka gerapporteer die woorde van Esau, haar ouer seun, en sy het gestuur en Jakob, haar jonger seun, geroep, en aan hom gesê: Kyk, Esau jou broer bedreig jou om jou dood te maak. Nou daarom, kind, luister na my

stem, en staan op en vlug na Mesopotamië, na my broer Laban in Haran. En woon n paar dae by hom totdat die toorn wegdraai, en die woede van jou broer van jou af, en hy vergeet wat jy aan hom gedoen het, en nadat ek gestuur het, sal ek jou van daar laat haal, sodat ek nie ooit van julle twee beroof word op een dag nie.

Rebekka het aan Isak gesê: Ek is moeg vir my lewe oor die dogters van die seuns van Het. As Jakob n vrou sal neem van die dogters van hierdie land, waartoe dan vir my die lewe?

28

Isak het Jakob geroep, hom geseën en aan hom beveel en gesê: Jy mag nie n vrou uit die dogters van die Kanaäniete neem nie. Staan op en vlug na Mesopotamië, na die huis van Betuel, die vader van jou moeder, en neem vir jouself van daar n vrou uit die dogters van Laban, die broer van jou moeder. En my God sal jou seën, en jou vermeerder, en jou vermenigvuldig, en jy sal word tot vergaderings van nasies. En mag Hy aan jou gee die seën van Abraham my vader, aan jou en aan jou saad met jou, om te erf die land van jou vreemdelingskap, wat God aan Abraham gegee het. En Isak het Jakob gestuur, en hy het gegaan na Mesopotamië, na Laban die seun van Betuel die Siriër, die broer van Rebekka, die moeder van Jakob en Esau.

Sien maar Esau dat Isaac vir Jacob geseën het, en hom na Mesopotamië van Sirië gestuur het om vir homself n vrou van daar te neem, toe hy hom geseën het, en aan hom beveel het en gesê het: Jy sal nie n vrou uit die dogters van die Kanaäniete neem nie. En Jakob het sy vader en sy moeder gehoorsaam, en hy het na Mesopotamië van Sirië gegaan. Esau het ook gesien dat die dogters van Kanaän sleg is voor Isak, sy vader, Esau het na Ishmael gegaan, en hy het Maeleth geneem, die dogter van

Ishmael, die seun van Abraham, die suster van Nebaioth, by sy vroue as vrou.

En Jakob het van die put van die eed uitgegaan, en hy het na Haran gegaan. En hy het n plek teëgekóm, en hy het daar geslaap, want die son het gesak, en hy het van die klippe van die plek geneem, en hy het dit by sy kop geplaas, en hy het in daardie plek geslaap. En hy het gedroom, en kyk, n leer was vasgestel in die aarde, waarvan die kop tot in die hemel gereik het, en die engele van God was besig om op te gaan en neer te daal daarop. Die Here het egter op haar gesteun, en gesê: Ek is die God van Abraham jou vader, en die God van Isak. Moenie vrees nie. Die land waarop jy slaap, aan jou sal Ek dit gee, en aan jou nageslag. En jou saad sal wees soos die sand van die aarde, en dit sal versprei word na die see, en Suid, en Noord, en na die ooste, en in jou sal geseën word al die stamme van die aarde, en in jou saad. En kyk, ek is met jou, ek bewaar jou op al die paaie, waar jy ook al mag gaan, en ek sal jou terugbring na hierdie land, want ek sal jou nooit verlaat nie, totdat ek alles gedoen het wat ek aan jou gespreek het. En Jakob het uit sy slaap wakker geword en gesê: Die Here is in hierdie plek, maar ek het dit nie geweet nie. En hy het gevrees en gesê: Hoe vreeswekkend is hierdie plek! Dit is niks anders nie as die huis van God, en hierdie is die poort van die hemel. En Jakob het die oggend opgestaan, en hy het die steen geneem wat hy daar onder sy kop geplaas het, en hy het dit as n pilaar opgerig, en hy het olie op die punt daarvan uitgegooi. En hy het die naam van daardie plek Huis van God genoem, en Luz was vroeër die naam van die stad. En Jakob het n gelofte afgelê en gesê: As die Here God met my is, en my sal bewaar op hierdie pad wat ek gaan, en aan my brood sal gee om te eet, en klere om aan te trek, en Hy my met redding terugbring na die huis van my vader, dan sal die Here vir my n God wees. En hierdie steen wat ek as pilaar opgerig het, sal

vir my n huis van God wees, en van alles wat jy aan my gee, sal ek die tiende daarvan aan jou gee.

29

En Jakob het sy voete opgetel en na die land van die ooste gegaan, na Laban die seun van Betuel die Siriër, die broer van Rebekka, die moeder van Jakob en Esau. En hy sien, en kyk, n put in die vlakke, en daar was drie troppe skape wat daarby gerus het, want uit daardie put het hulle die troppe gewater, maar daar was n groot klip op die mond van die put. En al die kuddes is daar versamel, en hulle het die steen van die mond van die put weggerol, en hulle het die skape laat drink, en hulle het die steen op die mond van die put na sy plek teruggeplaas. Jakob het aan hulle gesê: Broers, van waar is julle? En hulle het gesê: Ons is uit Haran. Hy het maar vir hulle gesê, ken julle Laban die seun van Nahor? En hulle het gesê, ons ken hom, Hy sê toe vir hulle: Is hy gesond? En hulle sê: Hy is gesond, en kyk, Rachel sy dogter kom met die skape. En Jakob het gesê: Dit is nog n groot dag, dit is nog nie tyd dat die vee versamel word nie; nadat julle die skape laat drink het, gaan wei hulle. Maar hulle het gesê: Ons sal nie kan nie, totdat al die herders versamel is en hulle die steen van die mond van die put wegrol, en ons die skape laat drink. Terwyl hy nog met hulle aan die praat was, en kyk, Rachel die dogter van Laban het gekom met die skape van haar vader, want sy het die skape van haar vader opgepas. Dit het gebeur dat toe Jakob vir Ragel, die dogter van Laban, die broer van sy moeder, gesien het, en die skape van Laban, die broer van sy moeder, Jakob nader gekom het en die klip van die mond van die put weggerol het, en die skape van Laban, die broer van sy moeder, gewater het. En Jakob het Rachel gesoen, en met luide stem het hy gehuil. En hy het vir Rachel gerapporteer dat hy die broer van haar vader is en dat hy

die seun van Rebekka is, en sy het gehardloop en dit aan haar vader gerapporteer volgens hierdie woorde. Dit het gebeur dat toe Laban die naam van Jakob, die seun van sy suster, gehoor het, hy na hom gehardloop het om hom te ontmoet, en hom omhels en gesoen het, en hom in sy huis ingebring het, en aan Laban al hierdie woorde vertel het. En Laban het vir hom gesê: Uit my bene en uit my vlees is jy, en hy was by hom n maand lank.

Maar Laban het vir Jakob gesê, Omdat jy my broer is, sal jy my nie verniet dien nie; vertel my wat jou beloning is? Laban het twee dogters gehad: die naam van die ouer een was Lea, en die naam van die jonger een was Ragel. Die oë van Leah was maar swak, maar Rachel was mooi van vorm en baie lieflik van voorkoms. Jakob het egter vir Rachel liefgehad, en hy het gesê: Ek sal sewe jaar vir jou dien vir Rachel, jou jonger dogter. Laban het aan hom gesê: Dit is beter dat ek haar aan jou gee, as dat ek haar aan n ander man gee. Woon by my. En Jakob het vir Rachel sewe jaar gedien, en dit was voor hom soos n paar dae, vanweë sy liefde vir haar. Jakob het vir Laban gesê: Gee my my vrou, want die dae is vervul sodat ek na haar toe kan gaan. Laban het egter al die mans van die plek versamel en n troue gemaak. En dit het aand geword, en hy het Lea, sy dogter, geneem en haar na Jakob gebring, en Jakob het by haar ingegaan. Laban het aan sy dogter Lea sy diensmeisie Zilpa gegee, aan haar as diensmeisie. Dit het gebeur in die môre, en kyk, dit was Lea. Jakob het toe vir Laban gesê: Wat is hierdie wat jy aan my gedoen het? Het ek nie vir Ragel by jou gedien nie? En waarom het jy my bedrieg? Maar Laban het geantwoord: Dit is nie so in ons plek nie, om die jonger te gee voor die ouer. Voltooi daarom die week van hierdie een, en ek sal aan jou ook hierdie een gee in ruil vir die werk wat jy nog sewe ander jare by my werk. Jakob het dit dus gedoen, en hy het die sewe van hierdie vervul, en Laban het aan hom Ragel, sy

dogter, as vrou gegee. En Laban het aan sy dogter Balla sy diensmeisie gegee as haar diensmeisie. En hy het na Rachel ingegaan, maar hy het Rachel meer as Lea liefgehad, en hy het hom nog sewe jaar gedien.

Maar die Here God het gesien dat Lea gehaat was, en Hy het haar baarmoeder geopen, maar Ragel was onvrugbaar. En Lea het ontvang, en het n seun vir Jakob gebaar. Sy het sy naam Ruben genoem en gesê: Omdat die Here my vernedering gesien het en my n seun gegee het, sal my man my nou daarom liefhê. En sy het weer swanger geword, en sy het n tweede seun vir Jakob gebore, en sy het gesê: Omdat die Here gehoor het dat ek gehaat word, het Hy my ook hierdie een gegee, en sy het hom Simeon genoem. En sy het nog verwek, en n seun gebaar, en gesê: In hierdie tyd sal my man nou by my wees, want ek het vir hom drie seuns gebaar. Daarom het sy hom Levi genoem. En nadat sy weer verwag het, het sy n seun gebore, en gesê: Nou sal ek nog hiervoor die Heer dank, daarom het sy hom Juda genoem, en sy het opgehou om kinders te baar.

30

Toe Rachel gesien het dat sy nie vir Jakob kinders gebaar het nie, was Rachel jaloers op haar suster, en sy het vir Jakob gesê: Gee my kinders, anders sal ek sterf. Kwaad geword het Jakob vir Rachel gesê: Is ek dan in die plek van God, wat jou die vrug van die baarmoeder ontnem het? Maar Rachel het vir Jakob gesê: Kyk, hier is my diensmeisie Balla, gaan in na haar, en sy sal op my knieë baar, en ek sal ook uit haar opgebou word. En sy het aan hom Balla, haar diensmeisie, as vrou gegee, en Jakob het na haar ingegaan. En Balla, die diensmaagd van Ragel, het ontvang en vir Jakob n seun gebaar. En Rachel het gesê, God het vir my

geoordeel, en Hy het na my stem geluister, en Hy het vir my n seun gegee, daarom het sy sy naam Dan genoem. En Balla, die diensmaagd van Ragel, het weer swanger geword en n tweede seun vir Jakob gebaar. En Rachel het gesê, God het my bygestaan, en ek het met my suster geworstel, en ek het oorwin, en sy het sy naam Naftali genoem. Lea het gesien dat sy opgehou het om kinders te baar, en sy het Zelfa, haar diensmeisie, geneem en haar aan Jakob as vrou gegee, en hy het met haar gemeenskap gehad. En Zelpha, die diensmaagd van Leah, het ontvang en vir Jakob n seun gebaar. En Lea het gesê: In geluk! en sy het hom Gad genoem. En Zelpha, die diensmaagd van Lea, het nog ontvang en vir Jakob n tweede seun gebaar. En Lea het gesê, geseënd is ek, omdat die vroue my geseënd sal noem, en sy het sy naam Aser genoem. Ruben het gegaan in die dag van die koringoes, en hy het mandrake-appels in die land gevind, en hy het hulle na Lea sy moeder gebring, maar Ragel het vir Lea haar suster gesê, gee vir my van die mandrake van jou seun. Leah het gesê: Is dit nie vir jou genoeg dat jy my man geneem het nie? Sal jy ook die mandragoras van my seun neem? Maar Rachel het gesê: Nie so nie. Laat hom vanaand met jou slaap in ruil vir die mandragoras van jou seun. Jakob het aand uit die veld ingekom, en Lea het uitgegaan om hom te ontmoet, en sy het gesê: Na my toe sal jy vandag kom, want ek het jou gehuur in ruil vir die mandrake van my seun, en hy het daardie nag met haar geslaap. En God het na Lea geluister, en sy het verwag en vir Jakob n vyfde seun gebore. En Lea het gesê: God het my loon aan my gegee, omdat ek my diensmeisie aan my man gegee het, en sy het hom Issaskar genoem, wat beteken loon. En Lea het weer swanger geword en n sesde seun vir Jakob gebaar. En Leah het gesê: God het aan my n goeie geskenk gegee in hierdie tyd, nou sal my man my kies, want ek het vir hom ses seuns gebaar, en sy het sy naam Zebulun genoem. En daarna het sy n dogter gebaar, en hy het haar naam Deina genoem. God

het Rachel onthou, en God het na haar geluister, en Hy het haar skoot oopgemaak. En nadat sy verwag het, het sy vir Jakob n seun gebaar, en Rachel het gesê: God het my smaad weggeneem. En sy het sy naam Josef genoem en gesê: Mag God vir my nog n seun gee.

Dit het gebeur dat toe Rachel vir Joseph gebore het, Jacob vir Laban gesê het: Stuur my weg, sodat ek na my plek en na my land kan gaan. Gee terug my vroue en my kinders, aangaande wie ek jou gedien het, sodat ek mag weggaan, want jy weet die slawerny wat ek jou gedien het. Laban het aan hom gesê: As ek guns voor jou oë gevind het – ek het waargeneem dat God my geseën het met jou koms. Spesifiseer jou loon aan my, en ek sal dit gee. Jakob het gesê: Jy weet wat ek vir jou gedien het, en hoeveel van jou vee by my was. Klein was immers hoeveel aan jou voor my, en dit het gegroei tot n menigte, en die Here God het jou geseën op my voet, nou dus wanneer sal ek ook vir myself n huis maak? En Laban het aan hom gesê: Wat sal ek aan jou gee? Maar Jakob het aan hom gesê: Jy sal niks aan my gee nie, as jy hierdie woord aan my doen, sal ek weer jou skape oppas en bewaar. Laat al jou skape vandag verbygaan, en skei daarvandaan elke donker skaap onder die lammers, en elke gestreepte en gespikkelde onder die bokke – dit sal my loon wees. En my geregtigheid sal vir my getuig op die volgende dag, omdat my beloning voor jou is: alles wat nie gespikkel en gestreep is onder die bokke nie, en donker onder die lammers nie, sal as gesteel beskou word by my. Laban het vir hom gesê: Laat dit wees volgens jou woord. En hy het in daardie dag die gespikkelde en gevlekte bokke geskei, en al die gespikkelde en gevlekte bokke, en alles wat donker was onder die lammers, en alles wat wit was onder hulle, en hy het dit gegee deur die hand van sy seuns. En hy het n afstand van drie dae se reis geskep tussen hulle en Jakob, en Jakob het die oorblywende skape van

Laban opgepas. Jakob het vir homself vars stokke van storaks, neut en plataan geneem, en Jakob het hulle wit afgeskil, en deur die groen af te skraap, het die wit wat hy afgeskil het, bont op die stokke verskyn. En hy het die stokkies wat hy afgeskil het, in die trogge van die drinkbakke by die water geplaas, sodat wanneer die skape sou kom om te drink, hulle voor die stokkies sou wees, en wanneer hulle kom om te drink, die skape by die stokkies swanger sou word. En die skape het by die stokke gekonspieer, en die skape het suiwer wit en bont en grys gespikkelde lammers gebaar. Die lammers het Jakob egter geskei, en hy het voor die skape n gestreepte ram gestel, en alles wat bont was onder die lammers, en hy het vir homself kuddes afsonderlik geskei, en hy het hulle nie met Laban se skape gemeng nie. Dit het gebeur in die tyd toe die skape besig was om te ontvang in die baarmoeder, het Jakob die stokke voor die skape in die drinkbakke geplaas, sodat hulle volgens die stokke sou ontvang. Wanneer die skape gebore is, het hy nie geplaas nie, maar dit het gebeur dat die ongemerkte van Laban was, en die gemerkte van Jakob. En die man het baie, baie ryk geword, en hy het baie vee gehad, en beeste, en dienaars, en diensmaagde, en kamele, en donkies.

31

Jakob het maar die woorde van die seuns van Laban gehoor wat gesê het: Jakob het alles van ons vader geneem, en uit dit van ons vader het hy al hierdie glorie gemaak. En Jakob het die gesig van Laban gesien, en kyk, dit was nie teenoor hom soos gister en eergister nie. Die Here het aan Jakob gesê: Keer terug na die land van jou vader en na jou geslag, en Ek sal met jou wees. Jakob het gestuur en Lea en Ragel na die vlakte geroep waar die kuddes was. En Hy het vir hulle gesê: Ek sien die gesig van julle vader, dat dit nie teenoor my is soos gister en eergister nie, maar die God van

my vader was met my. En julle weet self dat ek met al my krag julle vader gedien het. Die vader van julle het my egter bedrieg, en hy het my loon tien keer verander, maar God het hom nie toegelaat om my kwaad aan te doen nie. As hy dus sê, sal die bont jou beloning wees, en al die skape sal bont baar; maar as hy sê, sal die wit jou beloning wees, en al die skape sal wit baar. En God het al die vee van julle vader weggeneem en dit aan my gegee. En dit het gebeur toe die skape in die baarmoeder besig was om te ontvang, en ek het met my oë in die slaap gesien, en kyk, die bokke en die ramme wat opgaan op die skape en die bokke was wit en gespikkeld en asverwige gespikkeld. En die Engel van God het in n droom vir my gesê: Jakob, en ek het gesê: Wat is dit? En Hy het gesê: Kyk op met jou oë en sien die bokke en die ramme wat opklim op die skape en die bokke – gevlek en bont en asvaal gespikkeld – want Ek het gesien alles wat Laban aan jou doen. Ek is die God wat aan jou verskyn het in die plek van God, waar jy daar vir My n pilaar gesalf het, en waar jy daar vir My n gelofte gedoen het. Staan nou daarom op, en gaan uit hierdie land uit, en gaan weg na die land van jou geboorte, en Ek sal met jou wees. En Rachel en Leah het geantwoord en aan hom gesê: Is daar nie meer vir ons n deel of erfenis in ons vader se huis nie? Is ons nie as vreemdelinge vir hom gereken nie? Want hy het ons verkoop, en hy het ons silwer heeltmal verslind. Al die rykdom en die heerlikheid wat die God van ons vader weggeneem het, sal aan ons en aan ons kinders behoort. Nou daarom, doen alles wat God aan jou gesê het. Jakob het opgestaan en sy vroue en sy kinders op die kamele geneem, En hy het al sy besittings weggevoer, en al sy bagasie wat hy in Mesopotamië verkry het, en alles wat syne was, om na sy vader Isak in die land Kanaän te gaan. Laban het maar gegaan om sy skape te skeer, en Rachel het die beelde van haar vader gesteel. Jakob het dit egter vir Laban die Siriër verberg deur nie aan hom bekend te maak dat hy vlug nie. En hy het gevlug,

hyself en alles wat syne was, en hy het die rivier oorgesteek en na die berg Gilead gestorm. Dit is aan Laban die Siriër op die derde dag gerapporteer dat Jakob gevlug het. En hy het sy broers saam met hom geneem, sewe dae lank agter hom aangejaag, en hom by die berg Galaad ingehaal. Maar God het in die nag in n droom na Laban die Siriër gekom en aan hom gesê: Waak dat jy nooit met Jakob kwaad spreek nie. En Laban het Jakob ingehaal, Jakob maar het sy tent op die berg opgeslaan, Laban maar het sy broers op die berg Gilead opgestel. Maar Laban het vir Jakob gesê: Wat het jy gedoen? Waarom het jy in die geheim gevlug en my besteel, en my dogters weggevoer soos gevangenes van die swaard? En as jy dit aan my aangekondig het, sou ek jou met vreugde weggestuur het, en met musiek, en tromme, en lier. En ek is nie geag waardig om my kinders en my dogters te soen nie; nou het jy maar dwaas gehandel. En nou is my hand sterk om jou kwaad te doen, maar die God van jou vader het gister na my gesê: Waak jouself dat jy nie ooit met Jakob kwaad spreek nie. Nou daarom het jy gegaan, want jy het vurig begeer om weg te gaan na jou vader se huis, waarom het jy my gode gesteel? Jakob het vir Laban geantwoord en gesê: Ek was bang, want ek het gedink dat jy dalk jou dogters van my sou wegneem, en alles wat myne is. En Jakob het gesê, by wie jy jou gode sou vind, sal nie lewe voor ons broers nie, herken wat van joune by my is, en neem dit, en hy het niks by hom herken nie, maar Jakob het nie geweet dat Ragel sy vrou hulle gesteel het nie. Laban het ingetree en in die huis van Lea gesoek, maar niks gevind nie, en hy het uit die huis van Lea uitgegaan en die huis van Jakob deursoek, en ook in die huis van die twee diensmaagde, maar niks gevind nie, en toe het hy ook in die huis van Ragel ingegaan. Rachel het maar die beelde geneem en dit in die saaltasse van die kameel gegooi en daarop gesit. En sy het vir haar vader gesê: Moenie dit swaar opneem nie, my heer, ek kan nie voor u opstaan nie, want die gewoonte van die vroue is by my.

Laban het die hele huis deursoek, en hy het die beelde nie gevind nie. Jakob was kwaad en hy het met Laban geveg, en Jakob het geantwoord en vir Laban gesê: Wat is my oortreding en wat is my sonde dat jy my agtervolg het? en dat jy al die vate van my huis deursoek het; wat het jy gevind van al die vate van jou huis? Plaas dit hier voor jou broers en my broers, en laat hulle oordeel tussen ons twee. Hierdie twintig jaar was ek by jou, jou skape en jou bokke het nie onvrugbaar geword nie, die ramme van jou skape het ek nie geëet nie. Wat deur wilde diere gedood is, het ek nie aan jou gebring nie; ek het dit self terugbetaal, diefstalle van die dag en diefstalle van die nag. Ek het gedurende die dag deur die hitte verbrand en deur die vors van die nag, en die slaap het van my oë gewyk. Hierdie twintig jaar was ek in jou huis, ek het jou veertien jaar gedien in ruil vir jou twee dogters, en ses jaar by jou skape, en jy het my loon tien keer verander. As die God van my vader Abraham, en die vrees van Isak, nie by my was nie, sou jy my nou met leë hande weggestuur het. My vernedering en die arbeid van my hande het God gesien, en Hy het jou gister berispe.

Laban het geantwoord en vir Jakob gesê: Die dogters is my dogters, en die seuns is my seuns, en die vee is my vee, en alles wat jy sien, is myne, en wat my dogters betref, wat sal ek vandag aan hulle doen, of aan hulle kinders wat hulle geboorte gegee het? Nou daarom, kom laat ek n verbond maak, ek en jy, en dit sal wees tot n getuienis tussen my en jou. Maar hy het aan hom gesê: Kyk, niemand is by ons nie, sien, God is getuie tussen my en jou. Maar Jakob het n steen geneem en dit as n pilaar opgerig. Maar Jakob het vir sy broers gesê: Versamel klippe, en hulle het klippe versamel en n hoop gemaak, en hulle het daar op die hoop geëet. En Laban het vir hom gesê: Hierdie hoop getuig vandag tussen my en jou. En Laban het hom genoem hoop van die getuienis, maar Jakob het hom genoem hoop getuie. Laban het vir Jakob gesê:

Kyk, hierdie hoop en die pilaar wat ek tussen my en jou opgerig het, hierdie hoop getuig, en hierdie pilaar getuig; daarom is die naam genoem: Die hoop getuig. En die visie, soos gesê is, mag God daarop let tussen my en jou, omdat ons van mekaar sal skei. As jy my dogters sal verneder, as jy vroue neem by my dogters, let op, niemand is met ons wat sien nie – God is getuie tussen my en jou. As ek nie na jou toe mag oorgaan nie, en jy ook nie na my toe oor hierdie heuwel en hierdie pilaar met boosheid mag kom nie. Die God van Abraham en die God van Nahor sal tussen ons oordeel, en Jakob het gesweer by die vrees van sy vader Isak. En hy het n offer op die berg geoffer, en hy het sy broers geroep, en hulle het geëet en gedrink, en hulle het op die berg geslaap.

32

Laban het die oggend opgestaan en sy seuns en dogters gesoen en hulle geseën, en Laban het omgedraai en na sy plek weggegaan.

En Jakob het weggegaan op sy eie pad, en toe hy opkyk, het hy die kamp van God gesien wat gekampeer het, en die Engele van God het hom ontmoet. Jakob het gesê, toe hy hulle gesien het: Hierdie is God se kamp, en hy het die naam van daardie plek Kampe genoem.

Jakob het boodskappers voor hom uitgestuur na sy broer Esau, in die land Seir, in die land Edom. En hy het hulle beveel en gesê: So sal julle aan my heer Esau sê: So sê u dienaar Jakob: Ek het by Laban vertoef en tot nou toe verdraag. En daar het vir my beeste, en esels, en skape, en dienaars, en diensmaagde geword, en ek het gestuur om aan my heer Esau te verkondig, sodat u dienaar guns voor u kan vind. En die engele het na Jakob

teruggekeer en gesê: Ons het na jou broer Esau gegaan, en kyk, hy kom jou tegemoet met vierhonderd mans saam met hom. Jakob het baie gevrees en was benoud, en hy het die mense wat met hom was, en die osse, en die kamele, en die skape in twee kampe verdeel. En Jakob het gesê: As Esau by die een kamp kom en dit aanval, sal die tweede kamp gered word. Jakob het gesê: O God van my vader Abraham, en God van my vader Isak, Here, U wat aan my gesê het: Gaan terug na die land van jou geboorte, en Ek sal jou goed doen, Laat dit vir my genoeg wees van al die geregtigheid en van al die waarheid wat U aan u dienaar bewys het, want met hierdie staf van my het ek die Jordaan oorgesteek, en nou het ek twee kampe geword. Verlos my uit die hand van my broer, uit die hand van Esau, omdat ek hom vrees, sodat hy nie kom en my tref nie, en die moeder saam met die kinders. Maar Jy het gesê, Ek sal jou sekerlik goed doen, en Ek sal jou nageslag maak soos die sand van die see, wat nie getel kan word vanweë die menigte nie. En hy het daar daardie nag geslaap, en hy het geskenke geneem van wat hy gebring het, en hy het dit uitgestuur na Esau, sy broer. Twee honderd bokooie, twintig bokramme, twee honderd skape, twintig ramme, dertig kamele wat soog en hulle kinders, veertig osse, tien bulle, twintig donkies, en tien veulens. En hy het hulle aan sy dienaars gegee, elke kudde afsonderlik, en hy het vir sy dienaars gesê: Gaan voor my uit, en hou n afstand tussen kudde en kudde. En hy het die eerste een beveel en gesê: As Esau my broer jou ontmoet en jou vra: Van wie is jy? en waarheen gaan jy? en aan wie behoort hierdie wat voor jou uitgaan? Jy sal sê: Van jou dienaar Jakob – geskenke het hy gestuur aan my heer Esau, en kyk, hy self is agter ons. En hy het die eerste, en die tweede, en die derde, en almal wat voor die kuddes aangaan, beveel en gesê: Volgens hierdie woord moet julle met Esau spreek wanneer julle hom vind, En julle sal sê: Kyk, u dienaar Jakob kom agter ons aan. Want hy het gesê: Ek sal sy gesig versoen met die

geskenke wat voor my uitgaan, en daarna sal ek sy gesig sien; miskien sal hy my gesig aanvaar. En die geskenke het voor hom uit gegaan, maar hy het daardie nag in die kamp geslaap. Daardie nag het hy opgestaan en die twee vroue geneem, en die twee diensmeisies, en sy elf kinders, en die oorsteekplek van die Jabbok oorgesteek. En hy het hulle geneem, die stroom oorgesteek en al sy besittings oorgebring.

Maar Jacob het alleen oorgebly, en n man het met hom geworstel tot die môre. Hy het gesien dat hy nie teen hom kon nie, en het die holte van sy dy geraak, en die holte van Jakob se dy het verdoof geword toe hy met hom geworstel het. En hy het vir hom gesê: Stuur my weg, want die dageraad het aangebreek. Maar hy het gesê: Ek sal jou nie wegstuur nie, tensy jy my seën. Hy sê toe vir hom, Wat is jou naam? En hy het gesê, Jakob. En Hy het vir hom gesê: Jou naam sal nie meer Jakob genoem word nie, maar Israel sal jou naam wees, omdat jy met God versterk het, en met mense magtig sal wees. Jakob het gevra en gesê: Vertel my jou naam. En hy het gesê: Waarom vra jy my naam? En hy het hom daar geseën. En Jakob het die naam van daardie plek vorm van God genoem, want ek het God gesig tot gesig gesien, en my siel is gered. Die son het vir hom opgekom toe hy by die vorm van God verby gegaan het, maar hy het aan sy dy gemank. Ter wille hiervan sal die seuns van Israel nie die senuwee eet wat verdoof geword het nie, wat op die holte van die dy is, tot vandag toe, omdat die holte van Jakob se dy se senuwee geraak is, wat verdoof geword het.

33

Jakob het opgekyk met sy oë en gesien, en kyk, Esau sy broer kom aan, en vierhonderd mans saam met hom, en Jakob het die

kinders verdeel op Lea, en op Ragel, en die twee diensmeisies. En hy het die twee jong vroue en hulle seuns eerste geplaas, en Lea en haar kinders agter, en Ragel en Josef laaste. Hyself het egter voor hulle uit gegaan, en sewe keer op die grond neergebuig totdat hy nader aan sy broer gekom het. En Esau het gehardloop om hom te ontmoet, en hom omhels en op sy nek geval, en hom gesoen, en albei het gehuil. En Esau het opgekyk en die vroue en die kinders gesien, en gesê: Wat is hierdie dinge vir jou? En hy het gesê: Die kinders aan wie God genade bewys het aan jou kind. En die jong vroue en hulle kinders het nader gekom, en hulle het aanbid. En Lea en haar kinders het genader, en hulle het aanbid, en na hierdie het Ragel en Josef genader, en hulle het aanbid. En hy het gesê: Wat beteken al hierdie kampe vir jou wat ek teëgekome het? En hy het gesê: Sodat u dienaar guns voor u kan vind, my heer. Maar Esau het gesê: Ek het baie, my broer, laat dit joune wees. Maar Jakob het gesê, as ek guns voor jou gevind het, ontvang die geskenke deur my hande, ter wille hiervan het ek jou gesig gesien, soos iemand die gesig van God sou sien, en jy sal tevrede met my wees. Neem my seën wat ek vir jou gebring het, omdat God my genadig was, en ek het alles, en hy het hom gedwing, en hy het geneem. En hy het gesê: Laat ons vertrek en op n reguit pad aangaan. Hy het egter aan hom gesê: My heer weet dat die kinders teerder is, en die skape en die beeste soog by my. As ek hulle dus een dag hard aandryf, sal al die vee sterf. Laat my heer voor sy dienaar aangaan, maar ek sal volgens die gemak van die reis wat voor my is aanhou, en volgens die pas van die jong manne, totdat ek by my heer in Seir aankom. Maar Esau het gesê: Ek sal van die volk wat met my is, by jou laat. Maar hy het gesê: Waarom dit? Dit is voldoende dat ek guns voor u gevind het, my heer. Maar Esau het daardie dag teruggekeer na sy pad na Seir. En Jakob het na Tente vertrek, en hy het daar vir homself huise gemaak, en vir sy

vee het hy tente gemaak; daarom het hy die naam van daardie plek Tente genoem.

En Jakob het in Salem gekom, die stad van Sigem, wat in die land Kanaän is, toe hy uit Mesopotamië van Sirië teruggekeer het, en hy het voor die stad gekampeer. En hy het die gedeelte van die veld waar hy daar sy tent opgerig het, verkry van Hemor, die vader van Sigem, vir honderd geldstukke. En hy het daar n altaar opgerig, en hy het die God van Israel aangeroep.

34

Verskriklike, die dogter van Lea, wat vir Jakob gebore is, het uitgegaan om die dogters van die plaaslike mense te verstaan. En Sigem, die seun van Emmor die Hiwiet, die heerser van die land, het haar gesien, en haar geneem, met haar geslaap, en haar verneder. En hy het aandag gegee aan die siel van Dina, die dogter van Jakob, en hy het die maagd liefgehad, en hy het met haar gepraat volgens die verstand van die maagd. Sigem het aan sy vader Emmor gesê: Neem vir my hierdie kind tot vrou. Jacob het egter gehoor dat die seun van Emmor sy dogter Dinah onteer het, maar sy seuns was by sy vee in die vlakte, en Jacob het stilgebly totdat hulle gekom het. Maar Emmor, die vader van Sigem, het na Jakob uitgegaan om met hom te spreek. Die seuns van Jakob het van die vlakte gekom, en toe hulle dit gehoor het, was die mans diep gepla, en dit was vir hulle baie pynlik, omdat hy n skandelijke ding in Israel gedoen het deur met die dogter van Jakob te slaap, en so sal dit nie wees nie. En Emmor het met hulle gepraat en gesê: Sigem my seun het met sy siel julle dogter gekies, gee haar daarom aan hom as vrou, En trou met ons in: gee julle dogters aan ons, en neem ons dogters vir julle seuns. En woon by ons, en kyk, die land is breed voor julle, woon daarin, en handel daarop, en

verkry besittings daarin. Sigem het gesê na haar vader en na haar broers: Mag ek guns vind voor julle, en wat julle ook al sê, sal ons gee. Vermenigvuldig die bruidskat baie grootliks, en ek sal gee soos wat julle aan my sou sê, en julle sal aan my hierdie kind tot vrou gee.

Die seuns van Jakob het vir Sigem en Emmor sy vader met bedrog geantwoord, en hulle het met hulle gesprek, omdat hulle Dina, hulle suster, besoedel het. En Simeon en Levi, die broers van Terrible, het aan hulle gesê: Ons sal nie hierdie woord kan doen nie, om ons suster te gee aan n man wat voorhuid het, want dit is n skande vir ons. Slegs hierin sal ons soos julle gemaak word, en sal ons by julle woon, as julle word soos ons en julle, deur die besnydenis van al julle manlike persone. En ons sal ons dogters aan julle gee, en van julle dogters sal ons vir ons vroue neem, en ons sal by julle woon, en ons sal wees as een volk. As julle egter nie na ons luister om besny te word nie, sal ons ons dogter neem en weggaan. En die woorde het behaag voor Emmor en voor Sigem, die seun van Emmor. En die jongman het nie verdraag om hierdie woord te doen nie, want hy was dringend vir die dogter van Jakob, en hy was die mees beroemde van almal in die huis van sy vader. Emmor en sy seun Sigem het egter na die poort van hulle stad gekom, en hulle het met die manne van hulle stad gesprek en gesê, Hierdie mense is vreedsaam, laat hulle met ons woon op die aarde en daarin handel dryf, die aarde is immers wyd genoeg voor hulle, ons sal hulle dogters as vroue vir ons neem, en ons dogters sal ons aan hulle gee. In hierdie alleen sal die mense aan ons gelyk wees om met ons te woon, sodat ons een volk kan wees, deurdat elke manlike onder ons besny word, soos hulle self ook besny is. En hulle vee, en hulle viervoetige diere, en hulle besittings, sal dit nie ons s'n wees nie? Laat ons slegs in hierdie opsig soos hulle gemaak word, en hulle sal by ons woon. En Emmor en Sigem, sy

seun, het geluister – almal wat by die poort van hulle stad handel gedryf het – en elke manlike persoon is aan die vlees van sy voorhuid besny.

Dit het gebeur op die derde dag, toe hulle in pyn was, dat die twee seuns van Jakob, Simeon en Levi, broers van Dina, elkeen sy swaard geneem het, en veilig die stad ingegaan het, en elke manlike gedood het. Hulle het Emmor en sy seun Sigem met die swaard gedood, en hulle het Dina uit Sigem se huis geneem en weggegaan. Die seuns van Jakob het egter by die gewondes ingegaan en die stad geplunder waarin hulle Dinah, hulle suster, onteer het. En hulle het die skape, die osse en die donkies geneem, alles wat in die stad was en alles wat in die vlakte was. En hulle het al hul liggame, en al hul bagasie, en hul vroue gevange geneem, en geplunder alles wat in die stad was, en alles wat in die huise was. Jakob het vir Simeon en Levi gesê: Julle het my haatlik gemaak, sodat ek sleg is in die oë van almal wat in die land woon, beide die Kanaäniete en die Feresiete. Ek is min in getal, en as hulle teen my saamkom, sal hulle my verslaan, en ek sal vernietig word, ek en my huis. Maar hulle het gesê: Sal hulle dan ons suster soos n prostituut gebruik?

35

God het aan Jakob gesê: Staan op, gaan op na die plek Betel, en woon daar, en maak daar n altaar vir die God wat aan jou verskyn het toe jy gevlug het van die aangesig van Esau, jou broer. Maar Jakob het aan sy huis en aan almal wat met hom was gesê: Neem die vreemde gode wat by julle is uit julle midde weg, en reinig julleself, en verander julle klere. En nadat ons opgestaan het, laat ons opgaan na Bethel en daar n altaar maak vir die God wat na my geluister het in die dag van verdrukking, wat met my

was en my gered het op die weg wat ek gegaan het. En hulle het aan Jakob die vreemde gode gegee wat in hulle hande was, en die ooringe wat in hulle ore was, en Jakob het hulle onder die terpentynboom in Sigem verberg, en het hulle vernietig tot vandag toe. En Israel het uit Sikem weggetrek, en die vrees van God het op die stede rondom hulle gekom, en hulle het nie die seuns van Israel agtervolg nie. Maar Jakob het na Luz gekom, wat in die land Kanaän is, dit is Bethel, hy self en al die volk wat met hom was. En hy het daar n altaar gebou, en hy het die naam van die plek Betel genoem, want daar het God aan hom verskyn toe hy gevlug het van die aangesig van Esau, sy broer.

Deborah, die verpleegster van Rebekka, het gesterf en is onder Bethel by die eikeboom begrawe, en Jakob het die naam daarvan Eikeboom van Rou genoem. God het aan Jakob verskyn toe hy nog in Luz was, toe hy uit Mesopotamië van Sirië gekom het, en God het hom geseën. En God het vir hom gesê: Jou naam sal nie meer Jakob genoem word nie, maar Israel sal jou naam wees, en Hy het sy naam Israel genoem. God het aan hom gesê: Ek is jou God, vermeerder en vermenigvuldig, nasies en vergaderings van nasies sal uit jou wees, en konings sal uit jou lendene uitgaan. En die land wat Ek aan Abraham en Isak gegee het, aan jou het Ek dit gegee, aan jou sal dit wees, en aan jou saad na jou sal Ek hierdie land gee. God het opgegaan van hom uit die plek waar Hy met hom gespreek het. En Jakob het n pilaar opgerig in die plek waar God met hom gespreek het, n klippilaar, en hy het n drankoffer daarop uitgestort, en hy het olie daarop uitgestort. En Jakob het die naam van die plek waar God daar met hom gespreek het, Betel genoem. Jakob het uit Bethel vertrek en sy tent anderkant die toring van Gader opgeslaan, maar toe hy nader gekom het aan Chabratha om na Ephrathah te kom, het Rachel gebaar, en sy het swaar gekry in die kraam. Dit het gebeur dat toe

sy swaar gebaar het, die vroedvrou vir haar gesê het, neem moed, want hierdie is ook vir jou n seun. Dit het gebeur toe sy haar siel laat gaan het, want sy was sterwende, het sy hom genoem seun van my pyn, maar die vader het hom Benjamin genoem. Rachel het gesterf en is begrawe op die weg na die perdebaan Efrata; dit is Betlehem. En Jakob het n pilaar op haar graf opgerig, hierdie is die pilaar op Ragel se graf tot vandag toe. Dit het gebeur toe Israel in daardie land gewoon het, dat Ruben gegaan het en met Ballas, die byvrou van sy vader Jakob, geslaap het, en Israel het dit gehoor, en dit was boos in sy oë. Maar die seuns van Jakob was twaalf.

Seuns van Leah: die eersgeborene van Jacob, Reuben, Simeon, Levi, Judah, Issachar, Zebulun. Seuns van Rachel: Joseph en Benjamin. Seuns van Ballas, die diensmeid van Rachel: Dan en Naftali. Die seuns van Zilpah, die diensmaagd van Lea, was Gad en Aser. Hierdie was die seuns van Jakob wat vir hom gebore is in Mesopotamië van Sirië. Jakob het na sy vader Isak by Mamre gekom, na die stad van die vlakte – dit is Hebron in die land Kanaän, waar Abraham en Isak vertoef het. Die dae van Isak wat hy geleef het, was honderd en tagtig jaar. En Isak het gesterf toe hy verswak het, en hy is by sy geslag gevoeg, oud en vol van dae, en Esau en Jakob, sy seuns, het hom begrawe.

36

Hierdie is die geslagte van Esau, hy is Edom. Esau het maar die vrou vir homself geneem van die dogters van die Kanaäniete: Ada, dogter van Ailom die Hittiet, en Olibema, dogter van Ana, die seun van Sebegon die Evaeus. En die Basemath, dogter van Ishmael, suster van Nebaioth. Ada het vir hom Elifas gebaar, en Basemat het Raguel gebaar. En Olibema het Ieous en Ieglom en

Kore gebore, hierdie seuns van Esau, wat vir hom gebore is in die land Kanaän. Esau het sy vroue geneem, en sy seuns, en sy dogters, en al die mense van sy huis, en al sy besittings, en al die vee, en alles wat hy verkry het, en alles wat hy versamel het in die land Kanaän, en Esau het weggegaan uit die land Kanaän van voor die aangesig van Jakob, sy broer. Was immers hulle besittings baie om saam te woon, en die land van hulle vreemdelingskap was nie in staat om hulle te dra nie, vanweë die menigte van hulle besittings. Esau het maar in die berg Seir gewoon, Esau self is Edom. Hierdie is die geslagte van Esau, vader van Edom, in die berg Seir. En hierdie is die name van die seuns van Esau: Elifas, die seun van Ada, die vrou van Esau, en Raguel, die seun van Basemat, die vrou van Esau. Elifas se seuns was Teman, Omar, Sofar, Gotom en Kenes. Thamna was maar die byvrou van Eliphaz, die seun van Esau, en sy het vir Eliphaz Amalek gebaar. Hierdie was die seuns van Ada, die vrou van Esau. Hierdie was maar die seuns van Raguel: Nahoth, Zare, Some en Moze; hierdie was die seuns van Basemath, die vrou van Esau. Hierdie is die seuns van Olibemas, dogter van Ana, die seun van Sebegon, vrou van Esau; sy het vir Esau gebore: Ieous, Ieglom en Kore. Hierdie is die leiers, seuns van Esau, seuns van Elifas, die eersgeborene van Esau: leier Teman, leier Omar, leier Sofar, leier Kenas, leier Korah, leier Gothom, leier Amalek, hierdie leiers van Elifas in die land Idumea, hierdie seuns van Ada. En hierdie is die seuns van Raguel, die seun van Esau: leier Nahoth, leier Zare, leier Some, leier Moze. Hierdie is die leiers van Raguel in die land van Edom; hierdie is die seuns van Basemath, die vrou van Esau. Hierdie is die seuns van Olibemas, die vrou van Esau: leier Ieous, leier Ieglom, leier Kore. Hierdie is die leiers van Olibemas, dogter van Ana, die vrou van Esau. Hierdie is die seuns van Esau, en hierdie is hulle leiers, hierdie is die seuns van Edom. Hierdie is maar die seuns van Seir die Horiet, wat die land bewoon het: Lotan, Sobal, Sebegon, Ana

en Dishon, en Asar, en Rison – hierdie was die leiers van die Horriet, van die seun Seir, in die land Edom. Die seuns van Lotan was Chorri en Heman, en die suster van Lotan was Thamna. Hierdie is die seuns van Shobal: Golam, Manahath, Gaibel, Zophar en Omar. En hierdie is die seuns van Sebegon: Aie en Ana. Hierdie is Ana wat die Jamin in die wildernis gevind het toe hy die pakkdiere van Sebegon, sy vader, laat wei het. Hierdie is die seuns van Ana: Deson, en Oholibama, die dogter van Ana. Hierdie is maar die seuns van Deson: Amadah, en Asban, en Ithran, en Haran. Hierdie is maar die seuns van Asar: Balaam, en Zoukam, en Ioukam. Hierdie is maar die seuns van Rison: As en Vloek. Hierdie is die leiers van Chorri: leier Lotan, leier Shobal, leier Zibeon, leier Ana, leier Dishon, leier Asar, leier Rison, hierdie leiers van Chorri in hulle leierskappe in die land Edom.

En hierdie is die konings wat in Edom geheers het, voordat n koning in Israel geheers het. En Balak, die seun van Beor, het in Edom geregeer, en die naam van sy stad was Dennaba. Balak het gesterf, en Jobab, seun van Zara uit Bosorra, het in sy plek geregeer. Jobab het gesterf, en Asom uit die land Thaiman het in sy plek geregeer. Asom het gesterf, en Adad, seun van Barad, wat Midian in die vlakte van Moab verslaan het, het in sy plek geregeer, en die naam van sy stad was Gethaim. Adad het gesterf, en Samlah uit Masrekah het in sy plek geregeer. Samada het gesterf, en Saul uit Rooboth by die rivier het in sy plek geregeer. Saul het gesterf, en Ballenon, seun van Achobor, het in sy plek geregeer. Ballenon, seun van Achobor, het gesterf, en Arad, seun van Barad, het in sy plek geregeer, en die naam van sy stad was Phogor, en die naam van sy vrou was Metebeel, dogter van Matraith, seun van Maizob. Hierdie is die name van die leiers van Esau, in hulle stamme, volgens hulle plek, in hulle lande, en in hulle nasies: leier Thamna, leier Gola, leier Jether, leier

Oholibamah, leier Helas, leier Finon, leier Kenaz, leier Teman, leier Mazar, Leier Magediel, leier Zaphoin, hierdie leiers van Edom, in die geboude plekke in die land van hulle besitting, hierdie Esau, vader van Edom.

37

Jakob het gewoon in die land waar sy vader vertoef het in die land Kanaän, en hierdie is die geslagte van Jakob. Joseph was maar sewentien jaar oud toe hy die skape van sy vader saam met sy broers opgepas het, terwyl hy jonk was, saam met die seuns van Bilha en met die seuns van Zilpa, die vrouens van sy vader, en Joseph het n slegte klag na Israel, hulle vader, gebring. Jakob het egter Joseph meer as al sy seuns liefgehad, omdat hy vir hom n seun van sy ouderdom was, en hy het vir hom n bont tuniek gemaak. Toe sy broers gesien het dat die vader hom uit al sy seuns liefhet, het hulle hom gehaat, en hulle was nie in staat om iets vredsams met hom te praat nie. Joseph het n droom gedroom en dit aan sy broers vertel. En Hy het vir hulle gesê: Hoor van hierdie droom wat ek gedroom het. Ek het gedink julle bind gawe in die midde van die vlakke, en my garf het opgestaan en regop gestaan, maar nadat julle gawe omgedraai het, het hulle my garf aanbid. Maar sy broers het vir hom gesê: Sal jy werklik oor ons regeer, of sal jy werklik ons heer wees? En hulle het hom nog meer gehaat ter wille van sy drome en ter wille van sy woorde. Hy het nog n ander droom gesien, en hy het dit aan sy vader en aan sy broers vertel, en hy het gesê: Kyk, ek het nog n ander droom gedroom, net soos die son, en die maan, en elf sterre voor my neergebuig het. En sy vader het hom berispe en aan hom gesê: Wat is hierdie droom wat jy gedroom het? Sal ons dan inderdaad kom – ek en jou moeder en jou broers – om voor jou op die aarde te buig? Sy broers was jaloers op hom, maar sy vader het die

woord bewaar. Sy broers het gegaan om die skape van hulle vader in Sigem te wei. En Israel het vir Josef gesê: Wei jou broers nie na Sigem toe nie? Kom, ek sal jou na hulle toe stuur. En hy het vir hom gesê: Kyk, hier is ek. Israel het vir hom gesê: Gaan kyk of dit wel gaan met jou broers en die skape, en kom vertel my. En hy het hom gestuur uit die vallei van Hebron, en hy het in Sigem aangekom. En n man het hom wandelend in die vlakte gevind, en die man het hom gevra en gesê: Wat soek jy? Maar hy het gesê: Ek soek my broers; vertel my waar hulle wei. Die man het aan hom gesê: Hulle het van hier vertrek, want ek het hulle hoor sê: Laat ons na Dothaim gaan. En Josef het agter sy broers aangegaan, en hy het hulle in Dothaim gevind.

Hulle het hom van ver af vooraf gesien, voordat hy na hulle toe nader gekom het, en hulle het kwaad beplan om hom dood te maak. Maar elkeen het vir sy broer gesê: Kyk, daardie dromer kom. Kom nou daarom, laat ons hom doodmaak en hom in een van die putte gooi, en ons sal sê n bouse wilde dier het hom verslind, en ons sal sien wat van sy drome sal word. Maar Ruben het gehoor en hom uit hulle hande gered, en gesê, Laat ons hom nie in die siel slaan nie. Ruben het egter aan hulle gesê: Moenie bloed vergiet nie, gooi hom in een van hierdie putte in die wildernis, maar moenie hand aan hom lê nie, sodat hy hom uit hulle hande mag red en hom aan sy vader teruggee. Dit het gebeur dat toe Josef by sy broers gekom het, hulle Josef sy bont tuniek wat oor hom was uitgetrek het. En nadat hulle hom geneem het, het hulle hom in die put gegooi, maar die put was leeg – dit het nie water gehad nie. Hulle het gaan sit om brood te eet, en toe hulle opkyk, het hulle gesien, en kyk, reizigers, Ismaeliete, het gekom van Gilead, en hulle kamele was gelaai met wierook en hars en mirre. Hulle was op pad om dit af te bring na Egipte.

Maar Judas het vir sy broers gesê, wat is die nut daarvan as ons ons broer doodmaak en sy bloed wegsteek? Kom laat ons hom aan hierdie Ismaëliete verkoop, en ons hande moet nie op hom wees nie, omdat hy ons broer en ons vlees is. En sy broers het gehoor. En die Midianietiese koopliede het verbytrek, en hulle het Josef uit die put uitgetrek en opgebring, en hulle het Josef aan die Ismaëliete verkoop vir twintig goudstukke. En hulle het Josef na Egipte afgebring. Ruben het maar na die put teruggekeer, en hy sien Josef nie in die put nie, en hy het sy klere geskeur. En hy het na sy broers teruggekeer en gesê: Die seun is nie daar nie, maar waarheen gaan ek nou nog? Hulle het Josef se baadjie geneem, n bokkie geslag en die baadjie met die bloed bevlek. En hulle het die bont tuniek gestuur, en dit aan hulle vader gebring, en gesê, Hierdie het ons gevind, herken of dit die tuniek van jou seun is, of nie. En hy het hom herken en gesê: Dit is die tunic van my seun. n Bose wilde dier het hom verslind, n wilde dier het Joseph gegryp. Jakob het sy klere geskeur, en sakdoek op sy lendene aangesit, en sy seun baie dae lank betreur. Maar al sy seuns en dogters het versamel en gekom om hom te troos, en hy wou nie getroos word nie, en het gesê: Ek sal treurend na my seun afgaan in die doderyk. En sy vader het vir hom gehuil. Die Midianiete het Josef egter in Egipte aan Potifar, die hofdienaar van Farao en hoofkok, verkoop.

38

Dit het gebeur in daardie tyd dat Judas van sy broers af weggegaan het, en hy het aangekom by n sekere Adullamiet-man wie se naam Hira was. En Judas het daar die dogter van n Kanaänitiese man gesien, wie se naam Sua was, en hy het haar geneem, en hy het by haar ingegaan. En sy het swanger geword en n seun gebore, en sy het sy naam Er genoem. En sy het swanger

geword en nog n seun gebore, en hy het hom Onan genoem. En nadat sy bygevoeg het, het sy n seun gebaar, en sy het sy naam Silom genoem; sy was egter in Chasbi toe sy hulle gebaar het. En Judas het n vrou vir Er, sy eersgebore, geneem, wie se naam Tamar was. Dit het gebeur dat Er, die eersgeborene van Juda, boos was voor die Here, en God het hom gedood. Judas het aan Onan gesê: Gaan in na die vrou van jou broer, en trou met haar, en verwek nageslag vir jou broer. Maar Onan het geweet dat die saad nie aan hom sou behoort nie, en dit het gebeur wanneer hy by sy broer se vrou ingegaan het, het hy dit op die grond uitgestort om nie saad aan sy broer te gee nie. Dit was boos voor God, omdat hy dit gedoen het, en Hy het hom ook gedood.

Judas het aan Tamar, sy skoondogter, gesê: Bly as weduwee in jou vader se huis totdat my seun Siloh groot word, want hy het gedink: Anders sterf hy ook, net soos sy broers. Tamar het toe weggegaan en in haar vader se huis gebly. Die dae het vermenigvuldig, en Sua, die vrou van Juda, het gesterf, en nadat Judas getroos was, het hy opgegaan na die skeeders van sy skape, hy en Hiras sy herder, die Adullamiet, na Thamna. En hy het aan Tamar, sy skoondogter, gerapporteer en gesê: Kyk, jou skoonvader gaan op na Tamna om sy skape te skeer. En nadat sy die klere van haar weduweeskap afgetrek het, het sy die somerkleed omgegooi, en haarself versier, en by die poorte van Ainan gaan sit, wat in die deurgang van Tamna is, want sy het gesien dat Silo groot geword het, maar hy het haar nie aan hom as vrou gegee nie. En toe Judas haar sien, het dit vir hom gelyk asof sy n prostituut is, want sy het haar gesig bedek en hy het haar nie herken nie. Hy het maar na haar die pad gedraai, en hy het vir haar gesê: Laat my na jou toe ingaan, want hy het nie geweet dat sy sy bruid is nie. Sy het maar gesê: Wat sal jy my gee as jy na my toe ingaan? Maar hy het gesê: Ek sal vir jou n bokkie uit my skape stuur. Maar sy het gesê: As jy

my n pand gee, totdat jy dit stuur. Maar hy het gesê: Watter pand sal ek aan jou gee? En sy het gesê: Jou ring, en die halsnoer, en die staf wat in jou hand is. En hy het aan haar gegee, en hy het na haar ingegaan, en sy het uit hom in die baarmoeder ontvang. En sy het opgestaan en weggegaan, en sy het haar somerkleed van haarself afgeneem, en sy het die klere van haar weduweeskap aantrek. Judas het die bokkie uit die bokke gestuur in die hand van sy herder, die Adullamiet, om die pand van die vrou terug te ontvang, en hy het haar nie gevind nie. Hy het die mans van die plek gevra: Waar is die prostituut wat by Ainan langs die pad was? En hulle het gesê: Daar was nie hier n prostituut nie. En hy het na Juda toe teruggedraai en gesê: Ek het haar nie gevind nie, en die mense van die plek sê dat daar nie hier n prostituut is nie. Maar Judas het gesê, laat sy dit hou, maar ons moet nie ooit uitgelag word nie, ek het inderdaad hierdie bokkie gestuur, maar jy het haar nie gevind nie. Dit het gebeur dat na drie maande dit aan Judah gerapporteer is, met die woorde: Tamar, jou skoondogter, het gehoereer, en kyk, sy is swanger uit hoererye. En Judas het gesê: Bring haar uit, en laat haar verbrand word. Sy wat gelei is, het na haar skoonvader gestuur en gesê: Van die man aan wie hierdie dinge behoort, is ek swanger. En sy het gesê: Erken aan wie die seëlring en die ketting en hierdie staf behoort. Judas het erken, en gesê: Tamar is geregverdig eerder as ek, omdat ek haar nie aan Silo my seun gegee het nie. En hy het haar nie weer geken nie. Dit het gebeur toe sy geboorte gegee het, en daar was tweeling in haar baarmoeder. Dit het gebeur dat toe sy baar, die een sy hand vooruit uitgesteek het, maar die vroedvrou het dit geneem en skarlakenrooi op sy hand gebind en gesê: Hierdie een sal eerste uitgaan. Soos hy maar die hand teruggetrek het, het sy broer onmiddellik uitgaan, en sy het gesê: Watter heining is deur jou geskeur? En sy het hom Fares genoem. En daarna het sy

broer uitgegaan, op wie se hand die skarlakenrooi was, en hy het sy naam Zara genoem.

39

Joseph is egter na Egipte gebring, en Petephres, die eunug van Farao, die hoof kok, n Egiptiese man, het hom verkry uit die hande van die Ismaëliete wat hom daarheen gebring het. En die Here was met Josef, en hy was n suksesvolle man, en hy was in die huis by sy heer, die Egiptenaar. Sy heer het geweet dat die Here met hom was, en alles wat hy doen, maak die Here voorspoedig in sy hande. En Josef het guns gevind voor sy heer, en hy het hom behaag. En hy het hom aangestel oor sy huis, en alles wat aan hom behoort het, het hy deur Josef se hand gegee. Dit het gebeur dat nadat hy aangestel is oor sy huis en oor alles wat aan hom behoort het, die Here die huis van die Egiptenaar geseën het ter wille van Josef, en die seën van die Here was in al sy besittings in die huis en in sy veld. En hy het alles wat aan hom behoort het in die hande van Josef toevertrou, en hy het niks geweet van wat by hom was nie, behalwe die brood wat hy self geëet het. En Josef was mooi van voorkoms en pragtig van aansien. En dit het gebeur na hierdie woorde, en die vrou van sy heer het haar oë op Josef gewerp, en gesê: Lê by my. Maar hy was nie gewillig nie, en hy het vir die vrou van sy heer gesê: As my heer niks in sy huis deur my weet nie, en alles wat aan hom behoort het hy in my hande gegee, En niks oortref my nie in hierdie huis nie, nog is iets van my weerhou nie, behalwe jou, omdat jy sy vrou is, en hoe sal ek hierdie bose daad doen en sondig voor God? Wanneer sy maar dag na dag met Josef gepraat het, en hy nie aan haar gehoorsaam was om by haar te slaap nie, om met haar te lê nie. Dit het gebeur op so n dag, en Josef het die huis ingegaan om sy werk te doen, en niemand van die wat in die huis was, was binne. En sy het hom aan sy klere

gegryp en gesê: Lê by my. Maar hy het sy klere in haar hande agtergelaat, gevlug en buite uitgegaan. En dit het gebeur toe sy gesien het dat hy sy klere in haar hande agtergelaat het en gevlug het en buite uitgegaan het, En sy het dié wat in die huis was geroep, en aan hulle gesê: Kyk, hy het vir ons n Hebreeuse seun ingebring om ons te bespot. Hy het na my toe gekom en gesê: Lê by my, en ek het met n groot stem uitgeroep. Maar toe hy hoor dat ek my stem verhef het en uitgeroep het, het hy sy klere by my agtergelaat en gevlug, en buite uitgegaan. En sy het die klere by haar gelaat totdat die heer in sy huis gekom het. En sy het volgens hierdie woorde aan hom gesprek en gesê: Die Hebreeuse dienaar wat jy na ons gebring het, het na my gekom om my te spot, en hy het vir my gesê: Ek sal by jou lê. Maar toe hy gehoor het dat ek my stem verhoog het en uitgeroep het, het hy sy klere by my agtergelaat en gevlug en buite uitgegaan. Dit het gebeur dat toe die heer die woorde van sy vrou gehoor het wat sy tot hom gesprek het en gesê het: So het jou dienaar aan my gedoen, hy met toorn kwaad geword het.

En die heer het Josef geneem en hom in die vesting gegooi, in die plek waar die gevangenes van die koning daar in die vesting gehou word. En die Here was met Josef, en het sy barmhartigheid oor hom uitgies, en het hom guns gegee voor die hoof-tronkbewaarder. En die hoof-tronkbewaarder het die tronk in die hand van Josef gegee, en al die gevangenes wat in die tronk was, en alles wat hulle daar doen – hy was besig om dit te doen. Die hoof-tronkbewaarder van die tronk het niks deur hom geken nie, want alles was deur die hand van Josef, omdat die Heer met hom was, en alles wat hy gedoen het, het die Heer voorspoedig gemaak in sy hande.

Dit het gebeur na hierdie woorde, dat die hoof-skinker van die koning van Egipte en die hoof-bakker gesondig het teen hulle heer, die koning van Egipte. En Farao was kwaad op sy twee eunugs, op die hoof skinker, en op die hoof bakker, En hy het hulle in die tronk geplaas, in die plek waar Josef daar opgesluit was. En die hoof tronkbewaarder het hulle aan Josef toevertrou, en hy het hulle bedien, en hulle was dae in die tronk. En albei het n droom in een nag gesien, en die gesig van die droom van die hoof-skinker en hoof-bakker, wat aan die koning van Egipte behoort het en wat in die tronk was, was hierdie. Josef het die oggend na hulle ingegaan, en hy het hulle gesien, en hulle was ontroerd. En hy het die hofdienare van Farao, wat saam met hom in die tronk by sy heer was, gevra en gesê: Waarom is julle gesigte vandag so somber? Maar hulle het vir hom gesê: Ons het n droom gesien, en daar is niemand om dit te interpreteer nie. Maar Josef het vir hulle gesê: Behoort die interpretasie daarvan nie aan God nie? Vertel dit daarom aan my. En die hoof-skinker het sy droom aan Josef vertel, en gesê: In my slaap was daar n wingerdstok voor my. In die wingerdstok was daar drie takke, en dit het geblom en lote voortgebring, die trosse druiwe was ryp. En Farao se beker was in my hand, en ek het die druiwe geneem en dit in die beker uitgedruk, en ek het die beker in Farao se hand gegee. En Josef het vir hom gesê: Dit is die verklaring daarvan: die drie takke is drie dae. Nog drie dae, en Farao sal jou amp onthou, en hy sal jou herstel tot jou hoof-skinkersamp, en jy sal die beker in Farao se hand gee volgens jou vorige amp, soos jy skinker was. Maar onthou my ter wille van jouself, wanneer dit goed met jou gaan, en bewys barmhartigheid aan my, en onthou my by Farao, en bring my uit hierdie gevangenis uit. Dat ek deur diefstal gesteel is uit die land van die Hebreërs, en hier het ek niks gedoen nie, maar hulle het my in hierdie put gegooi. En die hoof bakker het gesien dat hy dit reg geïnterpreteer het, en hy het vir Josef gesê: En ek het n

droom gesien, en ek het gedink ek dra drie mandjies fyn brood op my hoof, In die mandjie bo-op was daar van al die soorte wat Farao eet, werk van n bakker, en die voëls van die hemel het dit geëet van die mandjie bo-op my hoof. Maar Josef het vir hom geantwoord en gesê: Hierdie is die vergelyking daarvan: die drie mandjies is drie dae, Nog drie dae, en Farao sal jou hoof van jou wegneem, en hy sal jou aan n boom ophang, en die voëls van die hemel sal jou vlees van jou af eet. Dit het gebeur op die derde dag, wat Farao se verjaarsdag was, en hy het n drinkparty gemaak vir al sy dienaars, en hy het die amp van die skinker en die amp van die bakker onthou in die midde van sy dienaars. En hy het die hoof skinker in sy amp herstel, en hy het die beker in Farao se hand gegee. Die hoofbakker het hy egter gehang, soos Josef aan hulle geïnterpreteer het. En die hoof wynkeldermeester het Josef nie onthou nie, maar hy het hom vergeet.

41

Dit het gebeur na twee jaar dat Farao n droom gesien het; hy het gedink hy staan by die rivier. En kyk, net soos uit die rivier het sewe beeste opgekom, mooi van vorm en uitgesoek van vlees, en hulle het in die Achei gewei. Ander sewe beeste het na hierdie uit die rivier opgekom, lelik van vorm, en dun van vlees, en hulle het by die beeste op die oewer van die rivier gewei. En die sewe beeste wat lelik en dun in die vlees was, het die sewe beeste wat mooi van vorm en uitgesoek in die vlees was, verslind, en Farao het wakker geword. En hy het die tweede keer gedroom, en kyk, sewe are van graan het opgekom op een stingel, uitgesoek en mooi. En kyk, sewe dun en deur die wind geteisterde are het saam met hulle opgespruit. En die sewe dun en deur die wind vernietigde are het die sewe uitgesoekte en vol are verslind, en Farao het wakker geword, en dit was n droom. Dit het in die môre gebeur, en sy siel

was verwar, en hy het gestuur en al die uitlêers van Egipte geroep, en al die wyses daarvan, en Faraο het aan hulle sy droom vertel, en daar was niemand wat dit aan Faraο kon verklaar nie. En die hoofwinkeldermeester het met Faraο gepraat en gesê: My sonde onthou ek vandag. Faraο was kwaad vir sy dienaars, en hy het ons in die gevangenis geplaas, in die huis van die hoof kok, my sowel as die hoof bakker. En ons het albei n droom gesien in een nag, ek en hy, elkeen het volgens sy eie droom gesien. Daar was maar saam met ons n jong Hebreuse dienaar van die hoof kok, en ons het aan hom vertel, en hy het vir ons geïnterpreteer. Dit het gebeur, soos hy aan ons geïnterpreteer het, so het dit ook gebeur: ek is herstel tot my posisie, maar daardie een is gehang. Faraο het gestuur en Josef geroep, en hulle het hom uit die tronk uitgebring, en hulle het hom geskeer, en hulle het sy mantel verander, en hy het na Faraο toe gekom. Faraο het aan Josef gesê: Ek het n droom gesien, en daar is niemand wat dit kan interpreteer nie, maar ek het van jou gehoor dat jy, wanneer jy drome hoor, hulle kan interpreteer. Maar Josef het aan die Faraο geantwoord en gesê: Sonder God sal daar geen antwoord wees aangaande die redding van Faraο nie. Faraο het aan Josef gesê: In my droom het ek gedink dat ek by die oewer van die rivier staan. En net soos uit die rivier was sewe beeste aan die opkom, goed van vorm en uitgesoek van vlees, en hulle het in die Ἄχαι gewei. En kyk, sewe ander beeste het agter hulle uit die rivier opgekom, sleg en lelik van vorm, en maer van vlees, sulkes het ek nie gesien in die hele land van Egipte nie, leliker. En die sewe lelike en maer beeste het die sewe eerste goeie en uitgesoekte beeste verslind. En hulle het in hul buike ingegaan, en dit was nie duidelik dat hulle in hul buike ingegaan het nie, en hul voorkoms was lelik, soos ook in die begin. Maar toe ek wakker geword het, het ek weer geslaap. En ek het weer in my slaap gesien, en net soos sewe are van graan was op een stingel opkom, vol en mooi, Nog sewe are, dun en deur die

wind geteister, het langs hulle opgespruit. En die sewe dun en deur die wind vernietigde are het die sewe goeie en vol are verslind, en ek het dit daarom aan die uitleggers gesê, maar daar was niemand wat dit aan my kon verklaar nie.

En Josef het aan die Farao gesê: Die droom van Farao is een; alles wat God doen, het Hy aan Farao gewys. Die sewe mooi beeste is sewe jare, en die sewe mooi are is sewe jare; Farao se droom is een. En die sewe maer beeste wat agter hulle opklim, is sewe jare, en die sewe maer en windbeskadige are is sewe jare; daar sal sewe jare van hongersnood wees. Die woord wat ek aan Farao gesê het, is dat God aan Farao gewys het wat Hy gaan doen. Aanskou, sewe jare van groot oorvloed kom in die hele land van Egipte. Maar sewe jare van hongersnood sal na hierdie dinge kom, en hulle sal die volheid wat in die hele Egipte sal wees vergeet, en die hongersnood sal die land verteer. En die oorvloed sal nie op die aarde bekend word nie vanweë die hongersnood wat daarna sal kom, want dit sal baie sterk wees. Aangaande die feit dat die droom aan Farao twee keer herhaal is, dit beteken dat die woord van God waar sal wees, en God sal haas om dit te doen. Nou daarom, oorweeg n verstandige en intelligente man, en stel hom aan oor die land van Egipte. En laat Farao dit doen en laat hy opsigtors oor die land aanstel, en laat hulle al die opbrengste van die land Egipte van die sewe jare van voorspoed versamel, En laat hulle al die voedsel van die sewe komende goeie jare versamel, en laat die graan onder Farao se hand versamel word, voedsel in die stede laat gestoor word. En die voedsel wat vir die land bewaar is, sal wees vir die sewe jare van die hongersnood wat in die land van Egipte sal wees, en die land sal nie deur die hongersnood vernietig word nie. Die woord het Farao behaag, en al sy dienaars.

En Faraο het aan al sy dienaars gesê: Sal ons nie so n man vind wat die Gees van God in hom het nie? Maar Faraο het vir Josef gesê: Aangesien God jou al hierdie dinge getoon het, is daar nie n man wyser en meer intelligent as jy nie. Jy sal oor my huis wees, en op jou bevel sal al my volk gehoorsaam wees; net die troon sal ek groter wees as jy. Maar Faraο sê vir Josef: Kyk, ek stel jou vandag aan oor die hele land van Egipte. En Faraο het die ring van sy hand afgeneem en dit op Josef se hand geplaas, en hy het hom met n fyn linnegewaad geklee, en hy het n goue halssnoer om sy nek geplaas. En hy het hom laat optrek op sy tweede wa, en n herout het voor hom uitgeroep, en hy het hom aangestel oor die hele land van Egipte. Maar Faraο het vir Josef gesê: Ek is Faraο, sonder jou sal niemand sy hand op die hele land Egipte ophêf nie. En Faraο het Josef se naam Psonthomphanech genoem, en het aan hom Aseneth, die dogter van Petephre, priester van Heliopolis, tot vrou gegee. Joseph was maar dertig jaar oud toe hy voor Faraο, koning van Egipte, gestaan het, en Joseph het van Faraο se teenwoordigheid weggegaan en deur die hele land van Egipte getrek. En die land het in die sewe jare van voorspoed garwe gemaak. En hy het al die kos van die sewe jare versamel, waarin daar oorvloed in die land Egipte was, en hy het die kos in die stede geplaas; die kos van die vlaktes rondom elke stad het hy daarin geplaas. En Josef het graan versamel soos die sand van die see, uiters baie, totdat dit nie meer getel kon word nie, want daar was geen getal nie.

Vir Josef het daar twee seuns geword voor die koms van die sewe jare van die hongersnood, wat Aseneth, die dogter van Potiphara, priester van Heliopolis, vir hom gebaar het. En Joseph het die naam van die eersgeborene Manasse genoem, omdat God my al my moeites en alles van my vader se huis laat vergeet het. Die naam van die tweede het hy Efraim genoem, omdat God my

vermeerder het in die land van my vernedering. Die sewe jare van voorspoed wat in die land van Egipte was, het verbygegaan. En die sewe jare van die hongersnood het begin kom, soos Josef gesê het, en daar was hongersnood in die hele land, maar in die hele land van Egipte was daar brood. En die hele land van Egipte was honger, en die volk het uitgeroep na Farao oor brood, en Farao het aan al die Egiptenare gesê, gaan na Josef, en wat hy ook al vir julle sê, doen dit. En die hongersnood was oor die gesig van die hele aarde, maar Josef het al die graanstore oopgemaak, en hy het aan al die Egiptenare verkoop. En alle lande het na Egipte gekom om by Josef te koop, want die hongersnood het in die hele land oorheers.

42

Maar toe Jakob sien dat daar koring te koop is in Egipte, het hy vir sy seuns gesê: Waarom sit julle ledig? Kyk, ek het gehoor dat daar graan in Egipte is. Gaan daarheen af en koop vir ons n bietjie kos, sodat ons kan lewe en nie sterwe nie.

Die tien broers van Josef het afgegaan om graan uit Egipte te koop. Maar Benjamin, die broer van Josef, het hy nie saam met sy broers gestuur nie, want hy het gesê: Laat daar nie ooit iets met hom gebeur nie. Die seuns van Israel het gekom om kos te koop saam met die ander wat kom, want daar was hongersnood in die land Kanaän. Joseph was die heerser van die aarde, en hy het aan al die volk van die aarde verkoop. Toe sy broers gekom het, het hulle hom aanbid met hulle gesigte op die grond. Toe Josef sy broers gesien het, het hy hulle herken, en hy het hom vervreem van hulle, en hy het hard met hulle gespreek, en hy het vir hulle gesê: Van waar het julle gekom? Maar hulle het gesê: Uit die land Kanaän, om kos te koop. Josef het sy broers erken, maar hulle het

hom nie erken nie, En Josef het sy drome onthou wat hy gesien het, en hy het vir hulle gesê: Julle is spioene, julle het gekom om die spore van die land te verstaan. Maar hulle het gesê: Nee, heer, u dienaars het gekom om kos te koop. Ons is almal seuns van een man, ons is vreedsaam, jou kinders is nie spioene nie. Hy het egter vir hulle gesê: Nee, maar julle het gekom om die swakplekke van die land te sien. Maar hulle het gesê: Ons is twaalf, u kinders, broers in die land Kanaän, en kyk, die jongste is vandag by ons vader, maar die ander een bestaan nie meer nie. Josef het vir hulle gesê: Dit is wat ek vir julle gesê het, naamlik dat julle spioene is. Hierby sal julle bewys word: by die gesondheid van Farao, julle sal nie van hier uitgaan nie, tensy julle jonger broer hierheen kom. Stuur een uit julle, en laat hom julle broer gaan haal, maar julle sal weggevoer word totdat julle woorde sigbaar word, of julle die waarheid spreek of nie. Maar indien nie, by die gesondheid van Farao, dan is julle inderdaad spioene. En hy het hulle in die tronk geplaas vir drie dae. Hy het maar op die derde dag vir hulle gesê: Doen hierdie, en julle sal lewe, want ek vrees God. As julle vreedsaam is, laat een van julle broers vasgehou word in die tronk, maar gaan julle, en bring die aankoop van julle graanvoorraad weg. En bring julle jonger broer na my, en julle woorde sal geglo word, maar as nie, sal julle sterwe. Hulle het so gedoen. En elkeen het na sy broer gesê: Ja, want ons is in sondes aangaande ons broer, dat ons die verdrukking van sy siel oorgesien het toe hy ons gepleit het, en ons het nie na hom geluister nie, en ter wille van hierdie het hierdie verdrukking op ons gekom. Maar Ruben het hulle geantwoord en gesê: Het ek nie met julle gespreek en gesê: Moenie die seun skade aandoen nie, en julle het nie na my geluister nie? En kyk, sy bloed word vereis. Hulle het maar nie geweet dat Josef hoor nie, want die tolk was tussen hulle, Josef het hom egter van hulle afgedraai en gehuil, en weer na hulle toe

gekom en aan hulle gesê, en Simeon van hulle af geneem en hom voor hulle gebind.

Josef het beveel om hulle vate met graan te vul, en om elkeen se silwer in sy sak terug te gee, en om aan hulle voorrade vir die pad te gee, en so het dit met hulle gebeur. En hulle het die graan op hul esels gelaai en van daar weggegaan. Een het sy sak losgemaak om voer aan sy esels te gee waar hulle geherberg het, en hy het die bondel silwer gesien, en dit was bo-op die opening van die sak. En hy het vir sy broers gesê: My silwer is aan my teruggegee, en kyk, dit is in my sak. En hulle harte was verbaas, en hulle was ontsteld teenoor mekaar en het gesê: Wat het God aan ons gedoen? Hulle het maar na Jakob, hulle vader, in die land Kanaän gekom, en hulle het hom verslag gedoen van alles wat met hulle gebeur het, en gesê, Die man, die heer van die aarde, het hard met ons gepraat en ons in die gevangenis geplaas asof ons die land bespied het. Ons het aan hom gesê: Ons is vreedsaam, ons is nie spioene nie. Twaalf broers is ons, seuns van ons vader, die een bestaan nie, die klein een is vandag by ons vader in die land Kanaän. Die man, die heer van die land, het aan ons gesê: Hieraan sal ek weet dat julle vreedsaam is: laat een broer hier by my, maar neem die aankoop van die graanvoorraad vir julle huis en gaan weg. En bring julle jonger broer na my, en ek sal weet dat julle nie spioene is nie, maar dat julle vreedsaam is, en ek sal julle broer aan julle teruggee, en julle sal in die land handel dryf. Dit het gebeur dat toe hulle hul sakke leegmaak, die bondel silwer van elkeen in sy sak was, en hulle het die bondels silwer gesien, hulle en hul vader, en hulle het gevrees. Jakob, hulle vader, het aan hulle gesê: Julle het my kinderloos gemaak. Josef is nie meer nie, Simeon is nie meer nie, en Benjamin sal julle wegneem. Al hierdie dinge het op my gekom. Maar Ruben het aan hulle vader gesê: Doodmaak my twee seuns as ek hom nie na jou toe terugbring nie.

Gee hom in my hand, en ek sal hom na jou toe terugbring. Maar hy het gesê: My seun sal nie met julle afgaan nie, omdat sy broer gesterf het, en hy alleen oorgebly het, en dit sal gebeur dat hy verswak word op die pad waarop julle gaan, en julle sal my ouderdom met smart na die doderyk afbring.

43

Die hongersnood het egter op die aarde toegeneem. Dit het gebeur dat toe hulle die graan wat hulle uit Egipte gebring het, opgegeet het, hulle vader aan hulle gesê het: Gaan weer en koop vir ons n bietjie kos. Maar Judas het aan hom gesê: Met getuienis het die man, die heer van die aarde, aan ons getuig en gesê: Julle sal my gesig nie sien nie, tensy julle jonger broer saam met julle is. As jy inderdaad daarom ons broer saam met ons stuur, sal ons afgaan en vir jou kos koop. As jy maar nie ons broer saam met ons stuur nie, sal ons nie gaan nie, want die man het aan ons gesê: Julle sal my gesig nie sien as julle jonger broer nie saam met julle is nie. Israel het gesê: Waarom het julle my so benadeel deur aan die man te vertel dat julle nog n broer het? Maar hulle het gesê: Die man het ons uitgevra oor ons geslag en gesê: Leef julle vader nog, en het julle n broer? En ons het hom geantwoord volgens hierdie ondervra. Hoe kon ons geweet het dat hy aan ons sou sê: Bring julle broer'? Judas het aan Israel, sy vader, gesê: Stuur die seun saam met my, en laat ons opstaan en gaan, sodat ons kan lewe en nie sterwe nie – ons sowel as jy, en ons bagasie. Ek sal egter vir hom wag; soek hom uit my hand. As ek hom nie na jou toe bring en hom voor jou stel nie, sal ek teen jou gesondig het al die dae. As ons nie vertraag het nie, sou ons reeds twee keer teruggekeer het. Israel, hulle vader, het aan hulle gesê: As dit so is, doen hierdie: neem van die vrugte van die aarde in julle vate, en bring geskenke af aan die man – van die hars, en van die heuning,

wierook en mirrhe, en terpentyn, en neute. En neem die dubbele silwer in julle hande, die silwer wat in julle sakke teruggebring is, bring dit saam met julle terug, dit mag dalk n vergissing wees. En neem julle broer, en staan op en gaan af na die man toe. Mag my God aan julle guns gee voor die man en julle een broer stuur, en Benjamin. Wat my betref, net soos ek van kinders beroof is, is ek van kinders beroof.

Die mans het hierdie geskenke en die dubbele silwer geneem in hulle hande, en ook Benjamin, en hulle het opgestaan en afgegaan na Egipte, en hulle het voor Josef gestaan. Josef het hulle gesien, en Benjamin sy broer van dieselfde moeder, en hy het aan die een oor sy huis gesê: Bring die manne in die huis in, en slag offers, en berei voor, want die manne sal die middag saam met my brood eet. Die man het gedoen soos Josef gesê het, en hy het die manne in Josef se huis ingebring. Toe die mans gesien het dat hulle in die huis van Josef gelei was, het hulle gesê: Weens die silwer wat in die begin in ons sakke teruggestuur is, word ons ingebring, om ons valslik te beskuldig en ons aan te val, om ons as slawe te neem, en ons donkies. Hulle het genader na die man wat oor die huis van Josef was, en met hom by die poort van die huis gepraat, Hulle sê: Ons het dit nodig, heer; ons het aan die begin afgekom om kos te koop. Dit het gebeur dat toe ons by die oornaglek aangekom het en ons ons sakke oopgemaak het, die silwer van elkeen in sy sak was. Ons silwer volgens gewig het ons nou in ons hande teruggebring. En ander silwer het ons saam met ons gebring om kos te koop, ons weet nie wie die silwer in ons sakke gegooi het nie. Hy het aan hulle gesê: Wees gerus, moenie vrees nie. Julle God, en die God van julle vaders, het aan julle skatte in julle sakke gegee, en julle silwer het ek welbekend ontvang. En hy het Simeon na hulle toe uitgelei. En hy het water gebring om hulle voete te was, en hy het voer aan hulle donkies

gegee. Hulle het die geskenke voorberei totdat Josef middaguur sou kom, want hulle het gehoor dat hy daar sou eet. Josef het die huis ingegaan, en hulle het aan hom die geskenke gebring wat hulle in hul hande gehad het, in die huis, en hulle het hom aanbid met hul gesig op die grond. Hy het hulle gevra: Hoe gaan dit met julle? en aan hulle gesê: Is julle vader gesond, die ou man van wie julle gesê het? Leef hy nog? Maar hulle het gesê: Jou seun, ons vader, is gesond; hy leef nog. En hy het gesê: Geseënd is daardie man deur God, en hulle het gebuig en hom aanbid. Toe Josef opgekyk het met sy oë, het hy Benjamin, sy broer van dieselfde moeder, gesien, en hy het gesê: Is hierdie julle jonger broer waarvan julle vir my gesê het om te bring? En hy het gesê: Mag God jou genadig wees, my kind. Joseph was ontsteld, want sy binneste het geroer oor sy broer, en hy het probeer huil; toe hy in die kamer ingegaan het, het hy daar gehuil.

En nadat hy sy gesig gewas het en uitgegaan het, het hy homself beheer en gesê: Sit die brood voor. En hulle het voor hom alleen gesit, en vir hulle afsonderlik, en vir die Egiptenare wat saam met hom geëet het afsonderlik, want die Egiptenare kon nie saam met die Hebreërs brood eet nie, want dit is n gruwel vir die Egiptenare. Hulle het voor hom gesit, die eersgeborene volgens sy voorregte, en die jongste volgens sy jeug, en die mense was verbaas, elkeen teenoor sy broer. Hulle het porsies van sy tafel na hulleself geneem, maar die porsie van Benjamin was vyfvoudig vergroot bo die porsies van almal na dié van hulle, en hulle het gedrink en vrolik geword saam met hom.

44

En Josef het die een wat oor sy huis was beveel en gesê: Vul die mense se sakke met voedsel, soveel as wat hulle kan dra, en

gooi elkeen se silwer bo-op sy sak se opening. En gooi my silwerbeker in die sak van die jongste, en die prys van sy graan. Dit het gebeur volgens die woord van Josef, soos hy gesê het.

Die oggend het aangebreek, en die mense is weggestuur, hulle en hulle donkies. Nadat hulle uit die stad gegaan het, het hulle nie ver weggebly nie, en Josef het vir die een oor sy huis gesê: Staan op, agtervolg die mense, en wanneer jy hulle inhaal, sal jy vir hulle sê: Waarom het julle kwaad met goed vergeld? Hoekom het julle my silwerbeker gesteel? Is dit nie die beker waarin my heer drink nie? Hy beoefen immers waarsêery daarmee. Julle het kwaad gedoen met wat julle gedoen het. Nadat hy hulle gevind het, het hy hierdie woorde aan hulle gesê. Maar hulle het aan hom gesê: Waarom spreek die heer volgens hierdie woorde? Mag dit nie aan jou dienaars gebeur om volgens hierdie woord te handel nie. As die silwer wat ons in ons sakke gevind het, ons na jou teruggebring het uit die land Kanaän, hoe sou ons dan silwer of goud uit die huis van jou heer steel? By wie jy die beker van jou kinders sou vind, laat hom sterwe, en ons sal ook dienaars van ons heer wees. Hy het egter gesê: En nou, soos julle sê, so sal dit wees: by wie die beker gevind sou word, sal my dienaar wees, maar julle sal rein wees. En hulle het gehaas, en elkeen het sy sak op die grond afgehaal, en elkeen het sy sak oopgemaak. Hy het ondersoek, begin by die oudste, totdat hy by die jongste gekom het. En hy het die beker in Benjamin se sak gevind. En hulle het hul klere geskeur, en elkeen het sy sak op sy donkie geplaas, en hulle het na die stad teruggekeer.

Judas en sy broers het ingegaan na Josef toe terwyl hy nog daar was, en hulle het voor hom op die grond geval. Josef het aan hulle gesê: Wat is hierdie saak wat julle gedoen het? Weet julle nie dat n man soos ek deur waarsêery kan waarsê nie? Maar Judas het

gesê: Wat sal ons aan die heer antwoord, of wat sal ons spreek, of hoe sal ons geregtig word? God het die ongeregtigheid van u kinders gevind. Kyk, ons is dienaars van ons heer, beide ons en hy by wie die beker gevind is. Josef het egter gesê: Dit mag nie vir my gebeur om hierdie ding te doen nie. Die man by wie die beker gevind is, hy sal my dienaar wees, maar julle moet met vrede opgaan na julle vader. Judas het hom genader en gesê: Ek smeeek u, heer, laat u dienaar n woord voor u spreek, en moenie kwaad word vir u dienaar nie, omdat u soos Faraó is. Here, u het u kinders gevra en gesê: Het julle n vader of n broer? En ons het vir die heer gesê: Ons het n ouer vader, en n jonger kind van sy ouderdom, en sy broer het gesterf, maar hy alleen het oorgebly vir sy moeder, en die vader het hom liefgehad, Jy het maar vir jou kinders gesê: Bring hom af na my toe, en ek sal vir hom sorg. En ons het vir die heer gesê, die kind sal nie sy vader kan agterlaat nie, maar as hy die vader agterlaat, sal hy sterf. Maar jy het aan jou kinders gesê, as julle jonger broer nie saam met julle afkom nie, sal julle nie weer my gesig sien nie. Dit het gebeur dat toe ons opgegaan het na jou seun, ons vader, ons aan hom die woorde van ons heer gerapporteer het. Ons vader het gesê: Gaan weer en koop vir ons n bietjie kos. Ons het gesê: Ons sal nie kan afgaan nie, maar as ons jonger broer inderdaad saam met ons afgaan, sal ons afgaan, want ons sal nie die gesig van die man kan sien as ons jonger broer nie by ons is nie. Maar ons vader het vir ons gesê, julle weet dat die vrou twee vir my gebaar het, En die een het van my uitgegaan, en julle het gesê dat hy deur wilde diere gevreet is, en ek het hom nie tot nou toe gesien nie. As julle daarom ook hierdie een uit my gesig wegneem, en hom swakheid op die pad oorkom, sal julle my ouderdom met smart na die doderyk afbring. Nou daarom, as ek ingaan na u kind, ons vader, en die kind nie met ons is nie, maar sy siel hang af van hierdie een se siel, en dit sal wees wanneer hy sien dat die kind nie by ons is nie, sal hy sterf,

en jou kinders sal die ouderdom van jou kind, ons vader, met smart in die doderyk afbring. Want u dienaar het die kind van die vader ontvang en gesê: As ek hom nie na u toe bring en hom voor u stel nie, sal ek al die dae teen die vader gesondig het. Nou daarom sal ek by jou bly as dienaar in die plek van die kind, n huishoudelike dienaar van die heer, maar laat die kind opgaan met sy broers. Hoe kan ek immers opgaan na die vader as die kind nie by ons is nie? Sodat ek nie die ewels sien wat my vader sal tref nie.

45

En nie was in staat Josef te verduur almal van die staande by te hom, maar gesê, stuur weg almal van my, en nie gest En hy het sy stem met geweene laat hoor, en al die Egiptenare het dit gehoor, en dit het hoorbaar geword in die huis van Farao. Josef het aan sy broers gesê: Ek is Josef, leef my vader nog? En die broers was nie in staat om hom te antwoord nie, want hulle was ontsteld. Josef het aan sy broers gesê: Kom nader na my, en hulle het nader gekom, en hy het gesê: Ek is Josef, julle broer, wat julle in Egipte verkoop het. Moenie nou daarom bedroef wees nie, en laat dit ook nie hard vir julle voorkom dat julle my hierheen verkoop het nie, want God het my voor julle uit gestuur vir lewe. Hierdie is die tweede jaar van hongersnood op die aarde, en daar is nog vyf jare oor, waarin daar nie ploeg sal wees nie, nog oes nie, Want God het my voor julle gestuur om n oorblyfsel van julle op die aarde te laat oorbly, en om n groot agterlating van julle te bewaar. Nou daarom het nie julle my hierheen gestuur nie, maar God, en Hy het my gemaak as n vader vir Farao, en heer van sy hele huis, en heerser van die hele land van Egipte. Haastig daarom, gaan op na my vader en sê vir hom: So sê jou seun Josef: God het my heer gemaak van die hele land van Egipte. Kom daarom af na my toe en

moenie bly nie. En jy sal woon in die land Gesem van Arabië, en jy sal naby my wees, jy en jou seuns en jou kleinseuns, jou skape en jou beeste, en alles wat aan jou behoort. En ek sal jou daar voed, want daar is nog vyf jare van hongersnood, sodat jy nie vernietig word nie, jy en jou seuns en al jou besittings. Aanskou, julle oë sien, en die oë van Benjamin my broer, dat dit my mond is wat na julle spreek. Rapporteer daarom aan my vader al my heerlikheid in Egipte en alles wat julle gesien het, en haas julle en bring my vader hier af. En hy het op die nek van Benjamin sy broer geval en op hom gehuil, en Benjamin het op sy nek gehuil. En nadat hy al sy broers gesoen het, het hy oor hulle gehuil, en daarna het sy broers met hom gespreek.

En die stem is wyd gespreek in die huis van Farao, met die woorde: Die broers van Josef het gekom. En Farao het verheug, asook sy hofhouding. Farao het aan Josef gesê: Sê vir jou broers: Doen hierdie, vul julle sakke en gaan na die land Kanaän. En nadat julle jul vader en jul besittings opgeneem het, kom na my, en ek sal aan julle van al die goeie dinge van Egipte gee, en julle sal die murg van die aarde eet. Jy moet maar hierdie dinge beveel: om waens uit die land Egipte vir hulle te neem vir julle kinders en vir julle vroue, en nadat julle jul vader opgeneem het, moet julle kom. En moenie spaar aan die oë van julle besittings nie, want al die goeie dinge van Egipte sal aan julle behoort. Die seuns van Israel het so gedoen, en Josef het aan hulle waens gegee volgens wat deur Farao die koning gesê is, en hy het aan hulle voorrade vir die pad gegee, En aan almal het hy dubbele gewade gegee, maar aan Benjamin het hy driehonderd goudstukke en vyf stel klere gegee. En aan sy vader het hy gestuur volgens dieselfde, en tien donkies wat al die goedere van Egipte dra, en tien muile wat brode vir sy vader vir die pad dra. Hy het sy broers weggestuur, en hulle het gegaan, en hy het vir hulle gesê: Moenie kwaad word op die pad

nie. En hulle het uit Egipte opgegaan en in die land Kanaän by Jakob, hulle vader, gekom. En hulle het aan hom gerapporteer en gesê dat jou seun Josef lewe, en hy regeer oor die hele land Egipte, en Jakob was verbaas in sy verstand, want hy het hulle nie geglo nie. Hulle het hom alles vertel wat deur Josef gesê is, soveel as wat hy vir hulle gesê het. Maar toe hy die waens sien wat Josef gestuur het om hom te haal, het die gees van Jakob, hulle vader, herleef. Israel het gesê: Dit is groot vir my as Josef, my seun, nog leef. Ek sal gaan om hom te sien voordat ek sterf.

46

Israel het vertrek, hyself en alles wat syne was, en hy het by die put van die eed gekom, en hy het n offer geoffer aan die God van sy vader Isak. Maar God het aan Israel in n visie van die nag gesê: Jakob, Jakob, en hy het gesê: Wat is dit? Maar Hy sê vir hom: Ek is die God van jou vaders. Moenie vrees om af te daal na Egipte nie, want Ek sal jou daar n groot nasie maak. En Ek sal met jou na Egipte afgaan, en Ek sal jou aan die einde opbring, en Josef sal sy hande op jou oë plaas. Jakob het maar van die put van die eed opgestaan, en die seuns van Israel het hulle vader, en die bagasie, en hulle vroue op die waens gelaai wat Josef gestuur het om hom op te tel. En hulle het hul besittings opgeneem en al die besitting wat hulle uit die land Kanaän verwerf het, en Jakob het in Egipte ingegaan, en al sy nageslag saam met hom. Seuns, en seuns van sy seuns saam met hom, dogters, en dogters van sy dogters, en al sy nageslag het hy na Egipte gebring. Hierdie is die name van die seuns van Israel wat in Egipte ingegaan het saam met Jakob hulle vader. Jakob en sy seuns: die eersgeborene van Jakob, Ruben. Die seuns van Reuben: Enoch, en Pallu, Hezron, en Charmi. Die seuns van Simeon was Jemuel, en Jamin, en Ehud, en Jachin, en Zohar, en Saul, die seun van die Kanaänitiese vrou. Die

seuns van Levi: Gershon, Kahath en Merari. Die seuns van Juda was Er, en Onan, en Siloh, en Peres, en Zara, maar Er en Onan het gesterf in die land Kanaän, en die seuns van Peres was Hesron en Jemuel. Die seuns van Issachar: Tola, Phua, Hashum en Shimron. Die seuns van Zebulun: Sered, en Allon, en Achoel. Hierdie is die seuns van Leah wat sy vir Jakob in Mesopotamië van Sirië gebaar het, en Dinah sy dogter – almal die siele, seuns en dogters, drie-en-dertig. Die seuns van Gad: Saphon, en Angis, en Sannis, en Thasoban, en Aedeis, en Aroedeis, en Areeleis. Seuns van Asher: Iemna, Iessoua, en Ieoul, en Baria, en Sara hulle suster. Seuns van Baria: Chobor en Melchiil. Hierdie is die seuns van Zilpa, wat Laban aan Lea, sy dogter, gegee het, en sy het hierdie kinders vir Jakob gebaar, sestien siele. Seuns van Rachel, die vrou van Jakob: Josef en Benjamin. Maar die seuns van Josef is in die land Egipte gebore, wat Aseneth, dogter van Potiphera, priester van Heliopolis, vir hom gebaar het, naamlik Manasse en Efraim. En die seuns van Manasse, wat die Siriese byvrou vir hom gebaar het, was Magir. Magir het Gilead verwek. En die seuns van Efraim, broer van Manasse, was Sutelah en Tahan. En die seuns van Sutelah was Edom. Die seuns van Benjamin was Bela en Begor en Asbel. Die seuns van Bela was Gera en Noeman en Agis en Ros en Mamfim, en Gera het Arad verwek. Hierdie is die seuns van Rachel, wat sy vir Jakob gebore het, altesaam agtien siele. Seuns van Dan: Asom. En die seuns van Naftali: Asiel, en Guni, en Ishar, en Sollem. Hierdie is die seuns van Ballas, wat Laban aan Rachel, sy dogter, gegee het, wat hierdie aan Jakob gebore het, altesaam sewe siele. Alle siele wat saam met Jakob Egipte binnegegaan het, die wat uit sy lendene uitgegaan het, buiten die vrouens van Jakob se seuns, al die siele was ses-en-sestig, Seuns van Joseph wat vir hom in die land Egipte gebore is, was nege siele. Alle siele van die huis van Jakob wat saam met Jakob Egipte binnegegaan het, was vyf-en-sewentig siele.

Maar Judah het hy voor hom na Josef gestuur om hom te ontmoet by die stad Helde, in die land Rameses. Nadat Josef sy strydwaens ingespan het, het hy opgegaan na die stad van Helde om sy vader Israel te ontmoet, en toe hy aan hom verskyn het, het hy op sy nek geval en bitterlik gehuil. En Israel het vir Josef gesê: Ek sal nou sterf, aangesien ek jou gesig gesien het, want jy leef nog. Josef het aan sy broers gesê: Ek sal opgaan en dit aan Farao verklaar, en ek sal vir hom sê: My broers en my vader se huis, wat in die land Kanaän was, het na my toe gekom. Die mans is egter herders, want hulle was veeboere, en hulle het die vee, en die osse, en al hulle besittings saamgebring. As Farao julle daarom roep en aan julle sê, wat is julle werk? Julle sal sê: Ons, u kinders, is veeboere van kindsbeen af tot nou toe, beide ons en ons vaders, sodat julle in die land Goshen van Arabië mag woon, want elke skaapherder is vir die Egiptenare n gruwel.

47

Josef het gekom en aan Farao aangemeld en gesê: My vader en my broers, en die vee en hulle osse, en alles wat hulle het, het uit die land Kanaän gekom, en kyk, hulle is in die land Gosem. Van sy broers af het hy vyf mans geneem, en hy het hulle voor Farao gestel. En Farao het vir Josef se broers gesê: Wat is julle werk? En hulle het vir Farao gesê: Herders van skape is u dienaars, beide ons en ons vaders. Hulle het aan Farao gesê: Om in die land te vertoef het ons gekom, want daar is nie weiding vir die vee van u kinders nie, want die hongersnood het versterk in die land Kanaän; nou sal ons daarom in die land Gesem woon. Farao het aan Josef gesê: Laat hulle in die land Gesem woon, en as jy weet dat daar magtige mans onder hulle is, stel hulle aan as heersers oor my vee. Jakob en sy seuns het in Egipte by Josef gekom, en Farao, die koning van Egipte, het dit gehoor. En Farao

het vir Josef gesê: Jou vader en jou broers het na jou toe gekom. Kyk, die land van Egipte lê voor jou; vestig jou vader en jou broers in die beste land. Josef het Jakob, sy vader, ingebring en hom voor Faraο laat staan, en Jakob het Faraο geseen. En Faraο sê vir Jakob, hoeveel jare van die dae van jou lewe? En Jakob het vir Faraο gesê: Die dae van die jare van my lewe, waarin ek as vreemdeling vertoef, is honderd en dertig jaar. Min en sleg was die dae van die jare van my lewe; hulle het nie die dae van die jare van die lewe van my vaders bereik nie, waarin hulle as vreemdelinge vertoef het. En nadat Jakob die Faraο geseen het, het hy van hom weggegaan.

En Josef het sy vader en sy broers gevestig, en aan hulle besitting gegee in die land van Egipte, in die beste land, in die land van Rameses, soos Faraο beveel het. En Joseph het graan uitgemeet aan sy vader en aan die broers en aan die hele huis van sy vader, volgens liggaam.

Graan was egter nie in die hele land nie, want die hongersnood het baie sterk geword, en die land Egipte en die land Kanaän het beswyk van die hongersnood. Josef het al die silwer wat in die land Egipte en in die land Kanaän gevind is, versamel van die graan wat hulle gekoop het, en hy het graan aan hulle uitgedeel, en Josef het al die silwer in die huis van Faraο ingebring. En al die silwer uit die land Egipte en uit die land Kanaän het opgehou, en al die Egiptenare het na Josef gekom en gesê: Gee vir ons brood, en waarom moet ons voor jou sterf? Want ons silwer het opgeraak. Josef het aan hulle gesê: Bring julle vee, en ek sal aan julle brood gee in plaas van julle vee, as julle silwer op is. Hulle het egter hulle vee na Josef gebring, en Josef het aan hulle brood gegee in ruil vir die perde, en in ruil vir die skape, en in ruil vir die beeste, en in ruil vir die donkies, en hy het hulle met

brood gevoed in ruil vir al hulle vee in daardie jaar. Daardie jaar het verbygegaan, en hulle het in die tweede jaar na hom gekom en vir hom gesê: Mag ons nie ooit van ons heer vergaan nie! Want ons silwer het uitgeloop, en die besittings en die vee is na jou, die heer; en daar het niks vir ons oorgebly voor ons heer nie, behalwe ons eie liggaam en ons land. Sodat ons daarom nie voor jou sterwe nie, en die land verlate gemaak word nie, verkry ons en ons land in plaas van brood, en ons sal wees, ons en ons land, dienaars van die Farao. Gee saad, sodat ons kan saai, en ons kan lewe en nie sterwe nie, en die land sal nie verlate gemaak word nie. En Josef het al die grond van die Egiptenare vir Farao verkry, want die Egiptenare het hulle grond aan Farao verkoop, want die hongersnood het hulle oorheers, en die grond het aan Farao behoort. En hy het die volk tot slawe gemaak vir hom as kinders, van die uiterstes van die grense van Egipte tot die uiterstes, Behalwe die grond van die priesters alleen, het Josef dit nie verkry nie, want Farao het in gewing n geskenk aan die priesters gegee, en hulle het die gewing geëet wat Farao aan hulle gegee het, daarom het hulle nie hul grond verkoop nie. Josef het aan al die Egiptenare gesê: Kyk, ek het julle en julle grond vandag vir Farao verkry. Neem vir julleself saad en saai die grond. En die opbrings daarvan sal wees, en julle sal die vyfde deel aan Farao gee, maar die vier dele sal vir julle self wees as saad vir die land, en as voedsel vir julle, en vir almal in julle huise. En hulle het gesê: Jy het ons gered, ons het guns gevind voor ons heer, en ons sal dienaars van Farao wees. En Josef het vir hulle n bevel gemaak tot vandag toe op die grond van Egipte, om aan Farao weg te stuur, behalwe die grond van die priesters alleen – dit was nie aan Farao nie.

Israel het egter in die land Egipte gewoon, op die grond van Gosen, en hulle het dit geërf, en hulle het gegroei en baie

vermenigvuldig. Jakob het sewentien jaar in Egipte geleef, en die dae van Jakob se lewe het honderd sewe-en-veertig jaar geword. Die dae van Israel om te sterwe het genader, en hy het sy seun Josef geroep en aan hom gesê: As ek guns voor jou gevind het, plaas jou hand onder my dy, en jy sal barmhartigheid en waarheid aan my bewys, om my nie in Egipte te begrawe nie, Maar ek sal lê met my vaders, en jy sal my uit Egipte neem, en jy sal my begrawe in hulle graf. En hy het gesê: Ek sal doen volgens jou woord. Hy het gesê: Sweer aan my, en hy het aan hom gesweer, en Israel het op die punt van sy staf aanbid.

48

Dit het gebeur na hierdie woorde, en dit is aan Josef gerapporteer dat jou vader siek is, en hy het sy twee seuns, Manasse en Efraim, geneem en na Jakob gekom. Dit is aan Jakob gerapporteer met die woorde: Kyk, jou seun Josef kom na jou toe. En Israel het homself versterk en op die bed gaan sit. En Jakob het vir Josef gesê, My God het aan my verskyn in Luz in die land Kanaän, en Hy het my geseën, En Hy het tot my gesê: Kyk, Ek sal jou vermeerder en jou vermenigvuldig, en Ek sal jou maak tot vergaderings van nasies, en Ek sal aan jou hierdie land gee, en aan jou saad na jou, tot n ewige besitting. Nou daarom is jou twee seuns, wat vir jou in die land Egipte gebore is voordat ek na jou in Egipte gekom het, myne: Efraim en Manasse sal vir my wees soos Ruben en Simeon. Die nageslag wat jy na hierdie dinge verwek, sal op die naam van hulle broers wees en sal genoem word volgens daardie erfenisse. Maar toe ek uit Mesopotamië van Sirië gekom het, het Rachel jou moeder in die land Kanaän gesterf, toe ek naby die perdedrenbaan Chabratha van die land gekom het, op pad na Efrata, en ek het haar begrawe by die weg van die perdedrenbaan; hierdie is Betlehem.

Maar toe Israel die seuns van Joseph sien, het hy gesê: Wie is hierdie vir jou? Josef het aan sy vader gesê: Hulle is my seuns wat God hier aan my gegee het. En Jakob het gesê: Bring hulle na my toe, sodat ek hulle kan seën. Die oë van Israel was egter verdonker van ouderdom, en hy was nie in staat om te sien nie, en hy het hulle nader aan hom gebring, en hy het hulle gesoen, en hy het hulle omhels. En Israel het vir Josef gesê: Kyk, van jou gesig is ek nie ontnem nie, en kyk, God het aan my ook jou nageslag getoon. En Josef het hulle van sy knieë af uitgelei, en hulle het hom aanbid met die gesig op die grond. Josef het sy twee seuns geneem, Efraim aan die regterkant, van Israel se linkerkant af, en Manasse aan die linkerkant, van Israel se regterkant af, en hy het hulle nader aan hom gebring. Israel het sy regterhand uitgestrek en dit op die hoof van Efraim geplaas – hy was egter die jonger – en sy linkerhand op die hoof van Manasse, kruisgewys die hande.

En hy het hulle geseën en gesê: Die God wat my vaders, Abraham en Isak, voor Hom behaag het, die God wat my voed van my jeug af tot vandag toe, Die Engel wat my verlos uit alle euwels, seën hierdie kinders, en my naam sal in hulle geroep word, en die naam van my vaders Abraham en Isak, en mag hulle vermenigvuldig word tot n groot menigte op die aarde. Toe Josef gesien het dat sy vader sy regterhand op die hoof van Efraim geplaas het, het dit swaar vir hom gelyk, en Josef het die hand van sy vader gegryp om dit van die hoof van Efraim weg te neem na die hoof van Manasse. Joseph het egter vir sy vader gesê: Nie so nie, vader, want hierdie een is die eersgeborene; plaas jou regterhand op sy hoof. En hy wou nie, maar het gesê: Ek weet, my kind, ek weet, en hierdie sal n volk word, en hierdie sal verhoog word, maar sy jonger broer sal groter as hy wees, en sy nageslag sal n menigte nasies word. En Hy het hulle geseën in daardie dag en gesê: In julle sal Israel geseën word, wanneer hulle sê: Mag God

jou maak soos Efraim en soos Manasse. En hy het Efraim voor Manasse geplaas. Israel het vir Josef gesê: Kyk, ek sterf, maar God sal met julle wees en sal julle terugbring na die land van julle vaders. Ek gee egter aan jou Sigem as uitsonderlike besitting bo jou broers, wat ek geneem het uit die hand van die Amoriete met my swaard en boog.

49

Jakob het sy seuns geroep en aan hulle gesê: Versamel julle, sodat ek aan julle kan vertel wat julle in die laaste dae sal oorgaan. Versamel julle, en luister na my, seuns van Jakob, luister Israel, luister na julle vader. Reuben, my eersgeborene, jy is my krag en die begin van my kinders, hard om te dra, en hard selfwillig. Jy het arrogant opgetree soos water, moenie oorborrel nie, want jy het opgegaan op die bed van jou vader; toe het jy die bedding besoedel waar jy opgegaan het. Simeon en Levi, broers, het onreg van hulle eie keuse voltooi. In hulle raad mag my siel nie kom nie, en met hulle samespanning mag my lewer nie te doen hê nie, omdat hulle in hulle woede mense gedood het, en in hulle begeerte n bul verlamde het. Vervloek is hulle woede, want dit was eiewillig, en hulle toorn, want dit was verhard; ek sal hulle verdeel in Jakob, en ek sal hulle verstrooi in Israel. Judah, jou het jou broers geprys, jou hande is op die rug van jou vyande, die seuns van jou vader sal voor jou buig. n Leeu se welpie is Juda, uit die spruit, my seun, het jy opgegaan; teruggevalle het jy geslaap soos n leeu en soos n welpie – wie sal hom opwek? Nie sal die heerser uit Juda faal nie, en die leier uit sy lendene, totdat die dinge wat vir hom gereserveer is kom, en hy is die verwagting van die nasies. Hy bind sy vul aan die wingerdstok, en sy donkie se vul aan die rankie, hy sal sy gewaad in wyn was, en sy bedekking in die bloed van die druif. Sy oë vonkel meer as wyn, en sy tande is witter as melk.

Zebulun sal by die kus woon en hy sal by n hawe vir skepe wees, en sal uitstrek tot by Sidon. Issachar het die goeie begeer, rustende tussen die erfdele. En toe hy gesien het dat die rus goed was, en die grond dat dit vrugbaar was, het hy sy skouer daaronder geplaas om te swoeg, en hy het n boer geword. Dan sal sy volk oordeel, soos ook een stam in Israel. En laat Dan n slang op die weg wees, wat in die pad lê en wag, wat die perd se hiel byt, en die ruiters sal agteroor val, wagtend op die verlossing van die Here. Gad, n bende sal hom aanval, maar hy sal hulle op die hakke aanval. Asher, sy brood is vet, en hy sal weelde aan heersers gee. Naphtali is n uitgebreide stam wat skoonheid in die nageslag voortbring. Gegroeide seun Josef, my gegroeide, benydenswaardig seun, my jongste seun, keer na my terug. Teen hom oor wie hulle beraadslae, het hulle geskeld, en die meesters van pyle het n wrok teen hom gekoester. En met krag is hulle boë verbreek, en die senings van die arms van hulle hand is uitgeput, deur die hand van die heerser Jakob, van daar die magtige een van Israel van God, jou Vader. En my God het jou gehelp, en het jou geseën met die seën van die hemel van bo, en die seën van die aarde wat alles het, ter wille van die seën van die borste en die baarmoeder, Die seëninge van jou vader en jou moeder het oorheers bo die seëninge van ewigduurende berge, en bo die seëninge van ewigvloeiende heuwels; hulle sal wees op die hoof van Josef, en op die kruin van hom wat oor sy broers beskou is. Benjamin is n roofsgtige wolf, in die oggend sal hy nog eet, en teen die aand gee hy voedsel. Al hierdie twaalf seuns van Jakob, en hierdie dinge het hulle vader tot hulle gespreek, en hy het hulle geseën, elkeen volgens sy seën het hy hulle geseën. En Hy het vir hulle gesê, ek word by my volk gevoeg, begrawe my saam met my vaders in die grot wat in die veld van Efron die Hittiet is, in die dubbel grot, oorkant Mamre, in die land Kanaän, wat Abraham die grot van Efron die Hittiet verkry het as n grafbesitting. Daar het hulle

Abraham en Sarah, sy vrou, begrawe; daar het hulle Isak en Rebekka, sy vrou, begrawe; daar het hulle Lea begrawe, In besitting van die land en van die grot wat daarin is, van die seuns van Heth. En Jakob het opgehou om sy seuns te beveel, en nadat hy sy voete op die bed opgetel het, het hy gesterf en is by sy volk gevoeg.

50

En Josef het op die gesig van sy vader geval, oor hom geween en hom gesoen. En Josef het sy dienaars, die balsemers, beveel om sy vader te balsem, en die balsemers het Israel gebalsem. En hulle het sy veertig dae vervul, want so word die dae van die begrafnis getel, en Egipte het hom sewentig dae betreur. Sedert die dae van die rou verbygegaan het, het Josef met die heersers van Farao gespreek en gesê: As ek guns voor julle gevind het, spreek asseblief aangaande my in die ore van Farao en sê, My vader het my laat sweer en gesê: In die graf wat ek vir myself gegrawe het in die land Kanaän, daar moet jy my begrawe. Nou daarom, nadat ek opgegaan het, sal ek my vader begrawe, en ek sal terugkeer. En Farao het vir Josef gesê: Gaan op, begrawe jou vader, net soos hy jou laat sweer het. En Josef het opgegaan om sy vader te begrawe, en saam met hom het al die dienaars van Farao opgegaan, en die oudstes van sy huis, en al die oudstes van die land Egipte, En Josef se hele huishouding, en sy broers, en sy hele vaderlike huis, en sy familieerwantskap, en die skape, en die osse het hulle agtergelaat in die land Gesem. En daar het saam met hom strydwaens en perderuiters opgegaan, en die kamp was baie groot. En hulle het by die dorsvloer van Atad aangekom, wat oorkant die Jordaan is, en hulle het hom met groot en baie sterk gerou berou, en hy het die rou vir sy vader sewe dae lank gehou. En die inwoners van die land Kanaän het die rou op die dorsvloer van Atad gesien, en hulle

het gesê: Hierdie is n groot rou vir die Egiptenare. Daarom het hy die naam daarvan Rou van Egipte genoem, wat oorkant die Jordaan is. En sy seuns het so aan hom gedoen. En sy seuns het hom opgeneem na die land Kanaän, en hulle het hom begrawe in die dubbele spelonk wat Abraham as graf verkry het in besitting van Efron die Hettiet, oorkant Mamre. En Josef het teruggekeer na Egipte, hy en sy broers, en die wat saam opgegaan het om sy vader te begrawe.

Toe die broers van Josef gesien het dat hulle vader gesterf het, het hulle gesê: Mag Josef nie ooit n wrok teen ons hou en ons al die euwels wat ons teen hom gedoen het, vergeld nie. En nadat hulle by Josef gekom het, het hulle gesê: Jou vader het laat sweer voor sy dood en gesê: So het julle vir Josef gesê: Vergeef hulle die onreg en die sonde van hulle, omdat hulle kwaad aan jou bewys het, en aanvaar nou die onreg van die dienaars van die God van jou vader, en Josef het gehuil toe hulle met hom gepraat het. En nadat hulle na hom toe gekom het, het hulle gesê: Ons is u dienaars. En Josef het aan hulle gesê: Moenie vrees nie, want ek is van God. Julle het kwaad teen my beplan, maar God het dit ten goede vir my beplan, sodat dit sou gebeur soos vandag, en n groot volk gevoed word. En hy het aan hulle gesê: Moenie vrees nie, ek sal julle onderhou, en julle huise, en hy het hulle vertroos, en hy het tot hulle harte gespreek. En Josef het in Egipte gewoon, hy self en sy broers, en die hele huishouding van sy vader, en Josef het honderd en tien jaar geleef. En Josef het Efraim se kinders tot die derde geslagte gesien, en die seuns van Magir, die seun van Manasse, is op Josef se skoot gebore. En Josef het aan sy broers gesê: Ek sterf, maar God sal julle sekerlik besoek, en Hy sal julle oplei uit hierdie land na die land wat God aan ons vaders, Abraham, Isak en Jakob, gesweer het. En Josef het die seuns van Israel laat sweer en gesê: In die besoek wanneer God julle sal

besoek, moet julle my bene van hier saam met julle opneem. En Josef het gesterf op die ouderdom van honderd en tien jaar, en hulle het hom begrawe en hom in die kis in Egipte geplaas.

Eksodus

1

Hierdie is die name van die seuns van Israel wat saam met Jakob, hulle vader, in Egipte ingegaan het; elkeen het met sy hele huishouding ingegaan. Reuben, Simeon, Levi, Juda, Issachar, Zebulun, Benjamin, Dan, en Neftali, Gad, en Aser. Joseph was maar in Egipte, en al die siele uit Jakob was vyf-en-sewentig. Gesterf het Josef, en al sy broers, en daardie hele geslag. Die seuns van Israel het egter gegroei en vermenigvuldig en talryk geword en baie baie sterk geword, en die land het hulle vermenigvuldig. Daar het n ander koning oor Egipte opgestaan wat Josef nie geken het nie. Hy het aan sy nasie gesê: Kyk, die volk van die seuns van Israel is n groot menigte, en hulle is sterker as ons. Kom daarom, laat ons slim met hulle handel, sodat hulle nie vermenigvuldig word nie, en wanneer oorlog ons sou oorkom, hulle ook by die vyande gevoeg word, en oorlog teen ons voer, en uit die land uittrek. En hy het opsieners van die werke oor hulle aangestel sodat hulle hulle in die werke mag verdruk. En hulle het versterkte stede vir die Farao gebou, naamlik Peitho en Rameses en On, wat die stad van die Son is. Maar hoe meer hulle hulle verneeder het, hoe meer het hulle geword, en hulle het baie sterk gegroei, en die Egiptenaars het die seuns van Israel verafsku. En die Egiptenare het die seuns van Israel met geweld onderdruk. En hulle het hul lewe verdruk in die harde werke, die modder en die steenmaak, en al die werke in die vlaktes, volgens al die werke waarmee hulle hulle met geweld tot slawe gemaak het.

En die koning van Egipte het vir die vroedvroue van die Hebreërs gesê – die een se naam was Sifra en die ander een se naam was Pua – En hy het gesê: Wanneer julle die Hebreuse

vroue help met geboorte gee, as dit n seun is, maak hom dood, maar as dit n dogter is, laat haar lewe. Die vroedvroue was egter bang vir God, en hulle het nie gedoen soos die koning van Egipte hulle beveel het nie, en hulle het die manlike kinders lewend gehou. Die koning van Egipte het die vroedvroue geroep en vir hulle gesê: Waarom het julle hierdie ding gedoen en die seuntjies lewend bewaar? Die vroedvroue het vir Faraó gesê: Die Hebreuse vroue is nie soos die vroue van Egipte nie, want hulle baar voordat die vroedvroue by hulle kan kom, en hulle het geboorte gegee. God het die vroedvroue goed behandel, en die volk het vermenigvuldig en buitengewoon sterk geword. Maar omdat die vroedvroue vir God gevrees het, het Hy vir hulle huise gemaak. Faraó het egter aan al sy volk beveel en gesê: Elke manlike kind wat aan die Hebreërs gebore word, gooi in die rivier, en elke vroulike kind, hou dit lewend.

2

Daar was iemand uit die stam Levi wat een van die dogters van Levi geneem het. En sy het in die baarmoeder ontvang, en n seun gebore, en toe hulle hom mooi gesien het, het hulle hom drie maande lank verberg. Omdat hulle dit nie meer kon verberg nie, het sy moeder vir hom n mandjie geneem, en dit met asfalt pik gesmeer, en die kind daarin gesit, en dit in die moeras langs die rivier geplaas. En sy suster het van ver dopgehou om te leer wat met hom sou gebeur.

Die dogter van Faraó het afgekom om by die rivier te bad, en haar diensmeisies het langs die rivier verbygegaan, en toe sy die Maar toe sy dit oopgemaak het, sien sy n kind wat huil in die mandjie, en Faraó se dogter het hom gespaar, en sy het gesê, hierdie is van die kinders van die Hebreërs. En sy suster het vir

Faraos se dogter gesê: Wil jy hê ek sal vir jou n voedende vrou uit die Hebreërs roep, en sy sal die kind vir jou voed? Die dogter van Faraos het gesê: Gaan. Die jong vrou het toe gekom en die moeder van die kind geroep. Die dogter van Faraos het vir haar gesê: Bewaar hierdie kind vir my en gee dit vir my soog, en ek sal vir jou die loon gee. Die vrou het die kind geneem en dit gesoog. Nadat die kind gegroei het, het sy dit na die dogter van Faraos gebring, en dit het vir haar n seun geword, en sy het sy naam Moses genoem, en gesê, uit die water het ek hom opgetrek.

Dit het gebeur in daardie baie dae dat Moses, groot geword, uitgegaan het na sy broers, die seuns van Israel, en nadat hy hulle moeitevolle arbeid waargeneem het, sien hy n Egiptiese man wat n sekere Hebreër slaan, een van sy eie broers van die seuns van Israel. Nadat hy rondgekyk het hier en daar en niemand gesien het nie, het hy die Egiptenaar geslaan en hom in die sand verberg. Maar die tweede dag, nadat hy uitgegaan het, sien hy twee Hebreëuse mans wat veg, en hy sê vir die een wat onreg doen: Waarom slaan jy jou naaste? Maar hy het gesê: Wie het jou as heerser en regter oor ons aangestel? Wil jy my doodmaak soos jy gister die Egiptenaar doodgemaak het? Moses het toe bevrees geword en gesê: As dit so is, het hierdie saak bekend geword. Faraos het hierdie woord gehoor, en hy het gesoek om Moses dood te maak. Moses het weggetrek van Faraos se gesig, en hy het in die land Midian gewoon. Toe hy in die land Midian gekom het, het hy by die put gaan sit. Die priester van Midian het sewe dogters gehad wat die skape van hulle vader Jetro opgepas het, en nadat hulle gekom het, het hulle water getrek totdat hulle die drinkbakke gevul het om die skape van hulle vader Jetro te laat drink. Maar toe die herders aankom, het hulle hulle weggejaag, maar Moses het opgestaan en hulle gered, en hy het water vir hulle getrek, en hy het hulle skape laat drink. Hulle het by Raguel,

hulle vader, aangekom, en hy het vir hulle gesê: Waarom het julle vandag so gehaas om te kom? Maar hulle het gesê: n Egiptiese man het ons van die herders gered, en hy het water vir ons getrek, en hy het ons skape laat drink. Maar hy het vir sy dogters gesê: En waar is hy? En waarom het julle die man agtergelaat? Roep hom daarom, sodat hy brood kan eet. Moses het hom by die man gevestig, en hy het Sefora, sy dogter, aan Moses as vrou gegee. Die vrou het swanger geword en n seun gebaar, en Moses het hom Gersom genoem en gesê dat hy n vreemdeling in n vreemde land is. Maar na daardie baie dae het die koning van Egipte gesterf, en die seuns van Israel het gekreun van die werke, en het uitgeroep, en hulle geroep het opgegaan na God van die werke. En God het na hulle gesugte geluister, en God het sy verbond met Abraham, Isak en Jakob onthou. En God het die seuns van Israel gesien, en Hy het Hom aan hulle bekend gemaak.

3

En Moses was besig om die skape van Jethro, sy skoonvader, die priester van Midian, op te pas, en hy het die skape by die woestyn gelei, en hy het by die berg Horeb gekom. Daar het aan hom n Engel van die Here verskyn in n vuurvlam uit die bos, en hy sien dat die bos met vuur brand, maar die bos word nie verteer nie. Moses het gesê: Ek sal nader gaan om hierdie groot visioen te sien, waarom die bos nie verbrand word nie. Soos die Here gesien het dat hy nader kom om te kyk, het die Here hom uit die bos geroep en gesê: Moses, Moses. En hy het gesê: Wat is dit? Maar Hy het gesê: Moenie hierheen nader kom nie, maak die sandaal van jou voete los, want die plek waarop jy staan, is heilige grond. En Hy het gesê: Ek is die God van jou vader, die God van Abraham, en die God van Isak, en die God van Jakob. Maar Moses het sy gesig weggedraai, want hy was bang om voor die aangesig

van God te kyk. Die Here het aan Moses gesê: Ek het die verdrukking van my volk in Egipte gesien, en Ek het hulle groep gehoor vanweë die drywers, want Ek ken hulle pyn. En ek het afgegaan om hulle te verlos uit die hand van die Egiptenare, en om hulle uit te lei uit daardie land, en om hulle in te bring in n goeie en groot land, in n land wat vloei van melk en heuning, in die plek van die Kanaäniete, en Hetiete, en Amoriete, en Feresiete, en Girgasiete, en Hewiete, en Jebusiete. En nou, kyk, die geroep van die seuns van Israel het na my gekom, en ek het die verdrukking gesien wat die Egiptenare hulle verdruk. En nou kom, Ek sal jou stuur na Farao, koning van Egipte, en jy sal my volk, die seuns van Israel, uit die land van Egipte uitbring.

En Moses het aan God gesê: Wie is ek, dat ek na Farao, koning van Egipte, sal gaan, en dat ek die seuns van Israel uit die land van Egipte sal uitbring? God het vir Moses gesê: Ek sal met jou wees, en dit sal vir jou die teken wees dat Ek jou uitstuur: wanneer jy my volk uit Egipte lei, sal julle God dien op hierdie berg. En Moses het aan God gesê: Kyk, ek sal uitgaan na die seuns van Israel, en ek sal aan hulle sê: Die God van ons vaders het my na julle gestuur. Hulle sal my vra: Wat is sy naam? Wat sal ek aan hulle sê? En God het vir Moses gesê: Ek is die Wat Is, en Hy het gesê: So sal jy vir die seuns van Israel sê: Die Wat Is het my na julle gestuur. En God het weer na Moses gesê, so sal jy vir die seuns van Israel sê, die Here die God van ons vaders, die God van Abraham, en die God van Isak, en die God van Jakob, het my na julle gestuur, dit is my ewige naam, en n gedenkteken vir geslagte tot geslagte. Kom daarom en versamel die raad van oudstes van die seuns van Israel, en jy sal aan hulle sê: Die Here, die God van ons vaders, het aan my verskyn, die God van Abraham, en die God van Isak, en die God van Jakob, en gesê: Ek het julle waarlik besoek, en al wat met julle in Egipte gebeur het. En Hy het gesê,

Ek sal julle opbring uit die verdrukking van die Egiptenare, na die land van die Kanaäniete, en Hetiete, en Amoriete, en Feresiete, en Girgasiete, en Hewiete, en Jebusiete, na n land wat vloei van melk en heuning. En hulle sal na jou stem luister, en jy sal ingaan, jy en die raad van oudstes van Israel, na Farao, koning van Egipte, en jy sal vir hom sê: Die God van die Hebreërs het ons geroep. Ons sal dus n weg van drie dae in die woestyn gaan, sodat ons aan ons God mag offer. Ek weet maar dat Farao, koning van Egipte, julle nie sal laat gaan nie, as dit nie met n magtige hand is nie. En nadat Ek my hand uitgestrek het, sal Ek die Egiptenare slaan met al my wonders wat Ek onder hulle sal doen, en daarna sal hy julle wegstuur. En Ek sal guns gee aan hierdie volk voor die Egiptenare, maar wanneer julle weggaan, sal julle nie leeg weggaan nie, Maar elke vrou sal van haar buurvrou en mede-bewoner silwer vate, en goue vate, en klere vra, en julle sal dit op julle seuns en op julle dogters plaas, en julle sal die Egiptenare plunder.

4

Moses het geantwoord en gesê: As hulle my nie glo nie, en ook nie na my stem luister nie, want hulle sal sê dat God nie aan jou verskyn het nie, wat sal ek vir hulle sê? Die Here het vir hom gesê: Wat is dit in jou hand? En hy het gesê: n Staf. En Hy het gesê: Gooi dit op die grond. En hy het dit op die grond gegooi, en dit het n slang geword, en Moses het daarvandaan gevlug. En die Here het vir Moses gesê: Strek jou hand uit en gryp die stert vas. Toe hy dus sy hand uitgestrek het, het hy die stert gegryp, en dit het n staf in sy hand geword. Sodat hulle aan jou glo, dat die God van hulle vaders aan jou verskyn het, die God van Abraham, en die God van Isak, en die God van Jakob. Die Here het weer vir hom gesê, sit jou hand in jou boesem, en hy het sy hand in sy boesem ingesit, en hy het sy hand uit sy boesem uitgehaal, en sy hand het

soos sneeu geword. En Hy het weer gesê: Steek jou hand in jou boesem, en hy het sy hand in sy boesem ingestek, en hy het dit uit sy boesem uitgehaal, en dit het weer teruggekeer na die kleur van sy vlees. As hulle maar nie aan jou glo nie, nog na die stem van die eerste teken luister nie, sal hulle aan jou glo by die stem van die tweede teken. En dit sal wees as hulle nie vir jou glo nie met hierdie twee tekens, en ook nie na jou stem luister nie, sal jy van die water van die rivier neem, en jy sal dit op die droë uitgooi, en die water wat jy van die rivier neem, sal bloed word op die droë. Moses het aan die Here gesê: Ek smeeek U, Here, ek is nie bekwaam nie, nie voor gister nie, nog voor die derde dag nie, nog van toe U begin het om met u dienaar te spreek nie; ek is swak van stem en stadig van tong. Maar die Here het vir Moses gesê: Wie het die mens n mond gegee? En wie het die hardhorende en dowe, die siende en blinde gemaak? Is dit nie Ek, die God nie? En nou gaan, en Ek sal jou mond open, en Ek sal jou onderrig wat jy moet spreek. En Moses het gesê: Ek smeeek U, Here, stel iemand anders aan wat in staat is, wie U sal stuur. En die Here, toornig gesind teenoor Moses, het gesê: Is dit nie so, kyk, Aaron, jou broer, die Leviet nie? Ek weet dat hy sekerlik aan jou sal spreek, en kyk, hy sal uitgaan om jou te ontmoet, en wanneer hy jou sien, sal hy in homself bly wees. En jy sal na hom sê, en jy sal my woorde in sy mond gee, en ek sal jou mond en sy mond open, en ek sal julle onderrig wat julle sal doen. En hy sal vir jou tot die volk spreek, en hy sal jou mond wees, maar jy sal vir hom die dinge teenoor God wees. En hierdie staf, wat in n slang verander het, sal jy in jou hand neem, waarmee jy die tekens sal doen.

Moses het gegaan en teruggekeer na Jetro, sy skoonvader, en sê: Ek sal gaan en terugkeer na my broers in Egipte, en ek sal sien of hulle nog lewe. En Jetro het vir Moses gesê: Gaan in vrede. Maar na daardie baie dae het die koning van Egipte gesterf. Die

Here het in Midian vir Moses gesê: Gaan, vertrek na Egipte, want almal wat jou siel soek, het gesterf. Moses het sy vrou en die kinders opgeneem, hulle op die pakkdiere laat ry, en na Egipte teruggekeer, en Moses het die staf van God in sy hand geneem. Die Here het aan Moses gesê, wanneer jy gaan en terugkeer na Egipte, sien al die wonders wat Ek in jou hande gegee het, jy sal hulle voor Faraο doen, maar Ek sal sy hart verhard, en hy sal die volk nie wegstuur nie. Jy sal maar vir Faraο sê, so sê die Here: My eersgebore seun is Israel. Ek het aan jou gesê, stuur my volk weg, sodat hulle my kan dien. As jy hulle inderdaad nie wil wegstuur nie, let daarop, ek sal jou eersgebore seun doodmaak. Dit het gebeur op die pad by die herberg dat n Engel van die Here hom ontmoet het, en Hy het hom probeer doodmaak. En Seppōra het n klippie geneem, die voorhuid van haar seun besny, voor sy voete neergeval, en gesê: Die bloed van die besnydenis van my kind het gestaan. En sy het van hom weggegaan, omdat sy gesê het: Die bloed van die besnydenis van my kind het gestaan. Die Here het aan Aaron gesê: Gaan Moses in die wildernis tegemoet, en hy het gegaan en hom by die berg van God ontmoet, en hulle het mekaar gesoen. En Moses het aan Aaron al die woorde van die Here wat Hom gestuur het, gerapporteer, en al die woorde wat Hy aan hom beveel het. Moses en Aaron het gegaan, en hulle het die raad van oudstes van die seuns van Israel versamel. En Aaron het al hierdie woorde gespreek wat God tot Moses gespreek het, en hy het die tekens voor die volk gedoen. En die volk het geglo en verheug, omdat God die seuns van Israel besoek het, en omdat Hy hulle verdrukking gesien het, en die volk het gebuig en aanbid.

5

En na hierdie dinge het Moses en Aaron na Faraο gegaan, en hulle het vir hom gesê, so sê die Here die God van Israel, stuur my

volk uit, sodat hulle vir my n fees kan vier in die wildernis. En Farao het gesê: Wie is hy dat ek na sy stem sal luister, sodat ek die seuns van Israel wegstuur? Ek ken die Here nie, en Israel stuur ek nie weg nie. En hulle sê vir hom: Die God van die Hebreërs het ons geroep. Ons sal daarom n reis van drie dae in die wildernis onderneem, sodat ons aan die Here onse God kan offer, sodat die dood of moord ons nie ooit tref nie. En die koning van Egipte het tot hulle gesê: Waarom versteur Moses en Aaron julle die volk van hulle werke? Gaan weg, elkeen van julle, na sy werk toe. En Farao het gesê: Kyk, nou is die volk talryk; ons moet hulle dus nie van die werk laat ophou nie. Farao het die dryflui van die volk en die skrywers beveel en gesê, Julle sal nie langer strooi aan die volk gee vir die baksteen maak nie, net soos gister en die derde dag, maar hulle self moet gaan en vir hulleself strooi versamel. En die rangskikking van die steenmaak wat hulle self volgens elke dag doen, sal jy aan hulle opleg; jy sal niks wegneem nie, want hulle is ledig; daarom het hulle uitgeroep en gesê: Laat ons opstaan en aan ons God offer. Laat die werke van hierdie mense swaar wees, en laat hulle besorg wees oor hierdie dinge, en laat hulle nie besorg wees oor leë woorde nie.

Die drywers en die skrywers het hulle aangehaas, en hulle het aan die volk gesê: Hierdie dinge sê Farao: Ek gee nie langer aan julle strooi nie. Julleself moet gaan en vir julleself strooi versamel, van waar julle dit ook al kan vind, want niks word van julle toegewese hoeveelheid weggeneem nie. En die volk was versprei in die hele land Egipte om stoppels te versamel vir strooi. Die opsieners het hulle egter aangedring en gesê: Voltooi die werke, die pligte volgens die dag, net soos ook toe die strooi aan julle gegee was. En die skrywers van die volk van die seuns van Israel, wat oor hulle aangestel was deur die opsigters van die Farao, is geesels en gevra: Waarom het julle nie julle toegewese

baksteenmaak voltooi soos gister en eergister nie, en ook nie vandag nie? Maar die skrywers van die seuns van Israel het ingegaan en na Farao uitgeroep en gesê: Waarom doen u so aan u diensknegte? Strooi word nie aan jou dienaars gegee nie, en hulle sê vir ons om die bakstene te maak, en kyk, jou dienaars is gegesel, daarom sal jy jou volk verkeerd aandoen. En Hy het vir hulle gesê: Julle is ledig, ledig is julle; daarom sê julle: Laat ons gaan offer aan ons God. Nou daarom, nadat julle gegaan het, werk, want die strooie sal nie aan julle gegee word nie, en die voorgeskrewe hoeveelheid bakstene moet julle lewer. Die skrywers van die seuns van Israel het hulleself in euwels gesien, en gesê: Julle sal nie die voorgeskrewe hoeveelheid baksteenmaak vir die dag agterlaat nie. Hulle het Moses en Aaron ontmoet wat gekom het om hulle te ontmoet toe hulle van Farao af uitgegaan het. En hulle het vir hulle gesê: Mag God julle sien en oordeel, omdat julle ons reuk afskuwelik gemaak het voor Farao en voor sy dienaars, om n swaard in sy hande te gee om ons dood te maak. Moses het egter na die Here teruggekeer en gesê: Ek smeeek U, Here, waarom het U hierdie volk mishandel? En waarom het U my gestuur? En van toe ek na Farao gegaan het om in jou naam te spreek, het hy hierdie volk geteister, en jy het jou volk nie gered nie.

6

En die Here het vir Moses gesê: Jy sal nou sien wat Ek aan Farao sal doen, want met n magtige hand sal hy hulle wegstuur, en met n hoë arm sal hy hulle uit sy land uitdryf. Maar God het met Moses gepraat, en Hy het vir hom gesê: Ek is die Here. En Ek het aan Abraham en Isak en Jakob verskyn as hulle God, en my naam Here het Ek nie aan hulle geopenbaar nie. En Ek het my verbond met hulle opgerig, sodat Ek aan hulle die land van die Kanaäniete sou gee, die land waarin hulle vertoef het, waarin hulle ook

gewoon het. En Ek het die gesug van die seuns van Israel gehoor wat die Egiptenare verslaaf, en Ek het julle verbond onthou. Gaan, sê aan die seuns van Israel: Ek is die Here, en Ek sal julle uitbring van die mag van die Egiptenare, en Ek sal julle verlos uit die slawerny, en Ek sal julle loskoop met n hoë arm en groot oordeel. En Ek sal julle as my volk vir Myself neem, en Ek sal julle God wees, en julle sal weet dat Ek die Here julle God is, wat julle uit die onderdrukking van die Egiptenare uitgelei het. En Ek sal julle inbring in die land waarvoor Ek my hand uitgestrek het om dit aan Abraham en Isak en Jakob te gee, en Ek sal dit aan julle as n erfenis gee, Ek die Here. Moses het so tot die seuns van Israel gespreek, maar hulle het nie na Moses geluister nie weens die kleinmoedigheid en weens die harde werke. Die Here het aan Moses gesê: Gaan in, spreek met Farao, koning van Egipte, sodat hy die seuns van Israel uit sy land sal wegstuur. Moses het voor die Here gespreek en gesê: Kyk, die seuns van Israel het nie na my geluister nie, en hoe sal Farao na my luister? Ek is immers irrasioneel. Die Here het egter met Moses en Aaron gepraat, en Hy het hulle beveel om na Farao, koning van Egipte, te gaan, sodat hy die seuns van Israel uit die land van Egipte sou wegstuur.

En hierdie is die leiers van hulle families se huise, die seuns van Ruben, die eersgeborene van Israel: Henog, en Pallu, Hesron, en Karmi; hierdie is die familie van Ruben. En die seuns van Simeon: Jemuel, en Jamin, en Ehud, en Jachin, en Zohar, en Saul die seun van die Kanaänitiese vrou; hierdie is die families van die seuns van Simeon. En hierdie is die name van die seuns van Levi volgens hulle verwantskap: Gedson, Kaath en Merari, en die jare van die lewe van Levi was honderd sewe-en-dertig. En hierdie is die seuns van Gedson: Libni en Shimei, volgens die huise van hulle families. En die seuns van Kaäth: Amram, en Issaar, Chebron, en Ozeiël, en die jare van die lewe van Kaäth was

honderd drie-en-dertig jare. En die seuns van Merari: Mahli en Mushi. Hierdie is die families van Levi volgens hulle verwantskap. En Amram het Jochebed geneem, die dogter van die broer van sy vader, vir homself tot vrou, en hy het vir hom verwek Aaron en Moses, en Miriam hulle suster. Die jare van die lewe van Amram was honderd twee-en-dertig jare. En die seuns van Issachar: Korah, Naphek en Zechri. En die seuns van Uzziel: Mishael, en Elizaphan, en Segrei. Aäron het Elisabeth geneem, die dogter van Aminadab, die suster van Naässon, vir hom as vrou, en sy het vir hom gebaar Nadab, en Abiud, en Eleäsar, en Itamar. Seuns van Korah: Asir, en Elkana, en Abiasar; hierdie is die geslagte van Korah. En Eleazar, die seun van Aaron, het een van die dogters van Phutiel vir hom as vrou geneem, en sy het vir hom Phinehas gebaar. Hierdie is die familiehoofde van die Leviëte, volgens hulle geslagte. Hierdie is Aaron en Moses, aan wie God gesê het om die seuns van Israel met hulle mag uit die land van Egipte uit te lei. Hierdie is die wat met Farao, koning van Egipte, gespreek het, en hulle het die seuns van Israel uit die land van Egipte uitgelei, self Aäron en Moses. op die dag wat die Here met Moses gespreek het in die land Egipte En die Here het met Moses gepraat en gesê: Ek is die Here, praat met Farao, koning van Egipte, alles wat Ek aan jou sê. En Moses het voor die Here gesê, kyk ek is swak van spraak, en hoe sal Farao my hoor,

7

En die Here het aan Moses gesê: Kyk, Ek het jou as god vir Farao gegee, en Aäron jou broer sal jou profeet wees. Jy sal maar aan hom spreek alles wat ek aan jou beveel, en Aaron jou broer sal na Farao spreek, sodat hy die seuns van Israel uit sy land wegstuur. Ek sal maar die hart van Farao verhard, en Ek sal my tekens en die wonders in die land van Egipte vermenigvuldig. En

Farao sal julle nie hoor nie, en Ek sal my hand op Egipte lê, en Ek sal met my krag my volk, die seuns van Israel, uit die land van Egipte uitbring met groot wraak. En al die Egiptenare sal weet dat Ek die Here is, wanneer Ek my hand oor Egipte uitstrek, en Ek sal die seuns van Israel uit hulle midde uitbring. Moses en Aaron het gedoen net soos die Here aan hulle beveel het, so het hulle gedoen. Moses was tagtig jaar oud, en Aaron sy broer was drie-en-tagtig jaar oud, toe hy met Farao gepraat het. En die Heer het vir Moses en Aaron gesê: En as Farao na julle spreek en sê: Gee aan ons n teken of n wonder, dan sal jy vir Aaron, jou broer, sê: Neem die staf en gooi dit op die grond voor Farao en voor sy dienaars, en dit sal n draak word. Moses en Aaron het voor Farao en sy dienaars ingegaan, en hulle het so gedoen, net soos die Here aan hulle beveel het, en Aaron het die staf voor Farao en voor sy dienaars gegooi, en dit het n draak geword. Farao het die sofiste van Egipte en die towenaars saamgeroep, en die besweerders van die Egiptenare het ook met hulle towerkuns net so gedoen. En hulle het elkeen sy staf neergegooi, en dit het drake geword, en Aäron se staf het daardie stawe verslind. En die hart van Farao het oorheers, en hy het nie na hulle geluister nie, net soos die Here aan hulle beveel het.

Die Here het aan Moses gesê: Farao se hart is verhard, sodat hy die volk nie sal wegstuur nie. Gaan na Farao toe in die oggend, kyk, hy gaan uit na die water, en jy sal hom ontmoet op die oewer van die rivier, en die staf wat in n slang verander het, sal jy in jou hand neem. En jy sal na hom sê: Die Here, die God van die Hebreërs, het my na jou gestuur en gesê: Stuur my volk uit, sodat hulle My in die wildernis kan dien, en kyk, jy het tot nou toe nie geluister nie. Hierdie dinge sê die Here: Hierby sal jy weet dat Ek die Here is. Kyk, Ek slaan met die staf wat in my hand is op die water wat in die rivier is, en dit sal in bloed verander. En die visse

in die rivier sal sterf, en die rivier sal stink, en die Egiptenare sal nie water uit die rivier kan drink nie. Die Here het aan Moses gesê: Sê vir Aaron, jou broer: Neem jou stok in jou hand en strek jou hand uit oor die waters van Egipte, en oor hulle riviere, en oor hulle kanale, en oor hulle moerasse, en oor al hulle versamelde water, en dit sal bloed word. En dit het bloed geword in die hele land van Egipte, in die hout sowel as in die klippe. En Moses en Aaron het dus gedoen net soos die Here aan hulle beveel het, en hy het sy staf opgehef en die water in die rivier voor Farao en voor sy dienaars geslaan, en al die water in die rivier in bloed verander. En die visse in die rivier het gesterf, en die rivier het gestink, en die Egiptenare was nie in staat om water uit die rivier te drink nie, en die bloed was in die hele land van Egipte. Maar die towenaars van die Egiptenare het net so ook met hulle towerkuns gemaak, en die hart van Farao was verhard, en hy het nie na hulle geluister nie, net soos die Here gesê het. Farao het maar gedraai en in sy huis ingegaan, en hy het nie sy verstand daarop gestel nie, nog op hierdie nie. Maar al die Egiptenare het rondom die rivier gegrawe sodat hulle water kon drink, en hulle was nie in staat om water uit die rivier te drink nie. En sewe dae was vervul nadat die Here die rivier geslaan het.

Die Here het egter vir Moses gesê: Gaan in na Farao en sê vir hom: So sê die Here: Stuur my volk weg sodat hulle My kan dien. As jy nie wil wegstuur nie, kyk, ek slaan al jou grense met die paddas. En die rivier sal paddas uitspuug, en hulle sal opgaan en ingaan in jou huise, en in die stoorplekke van jou slaapkamers, en op jou beddens, en op die huise van jou dienaars, en van jou volk, en in jou kneedbakke, en in jou oonde. En op jou, en op jou bedieners, en op jou volk sal die paddas opklim.

Die Here het aan Moses gesê: Sê vir Aaron, jou broer, strek jou hand uit met jou staf oor die riviere, en oor die kanale, en oor die moerasse, en bring die paddas op. En Aaron het sy hand oor die waters van Egipte uitgestrek, en hy het die paddas opgebring, en die padda het opgekom en die land van Egipte bedek. Die townaars van die Egiptenare het maar net so gedoen met hulle towerkuns, en het die paddas op die land van Egipte opgebring. En Farao het Moses en Aaron geroep, en gesê: Bid vir my tot die Here, en laat Hy die paddas van my verwyder, en van my volk, en ek sal hulle uitstuur, en hulle sal aan die Here offer. Moses het egter vir Farao gesê: Reël met my wanneer ek vir jou sal bid, en aangaande jou dienaars en jou volk, om die paddas van jou en van jou volk en uit julle huise te vernietig, behalwe in die rivier sal hulle gelaat word. Maar hy het gesê: Môre. Daarom het hy gesê: Soos jy gesê het, sodat jy kan weet dat daar geen ander een is behalwe die Here nie. En die paddas sal van jou verwyder word, en van julle huise, en van die buiteplase, en van jou dienaars, en van jou volk, behalwe in die rivier sal hulle oorbly. Moses en Aaron het van Pharaoh uitgegaan, en Moses het tot die Here uitgeroep aangaande die ooreenkoms van die paddas, soos Pharaoh bepaal het. Die Here het gedoen net soos Moses gesê het, en die paddas het gesterf uit die huise, en uit die plase, en uit die velde. En hulle het hulle in hope versamel, en die land het gestink. Toe Farao gesien het dat daar verligting gekom het, is sy hart verhard, en hy het nie na hulle geluister nie, net soos die Here gespreek het. Die Here het aan Moses gesê: Sê vir Aaron: Strek jou hand met die stok uit en tref die stof van die aarde, en daar sal muggies wees onder die mense en onder die viervoetige diere en in die hele land van Egipte. Daarom het Aaron sy hand met die staf uitgestrek en die stof van die aarde getref, en die muggies het op die mense gekom, en op die viervoetige diere, en in al die stof van die aarde het die muggies gekom. Hulle het maar gelykerwys

gedoen, ook die towenaars met hulle towerkuns, om die muggies uit te lei, en hulle was nie in staat nie, en die muggies het gekom in die mense sowel as in die viervoetige diere. Die towenaars het daarom aan Farao gesê, Dit is die vinger van God, en die hart van Farao was verhard, en hy het nie na hulle geluister nie, net soos die Here gespreek het. Die Here het vir Moses gesê: Staan vroeg die oggend op en gaan staan voor Farao, en kyk, hy sal na die water uitgaan, en jy sal vir hom sê: So sê die Here: Stuur my volk weg, sodat hulle My in die wildernis kan dien. As jy egter nie my volk wil wegstuur nie, kyk, ek stuur n hondvliegswerm op jou, en op jou dienaars, en op jou volk, en op julle huise, en die huise van die Egiptenare sal gevul word met die hondvlieë, en ook die land waarop hulle is. En Ek sal wonders werk in daardie dag in die land Gesem, waarop my volk teenwoordig is, waarop daar nie die hondvlieg sal wees nie, sodat jy mag weet dat Ek die Here is, die God van die hele aarde. En Ek sal n onderskeiding maak tussen My volk en jou volk, en môre sal hierdie op die aarde wees. Die Here het dus so gemaak, en die hondvlieg menigte het in die huise van Farao gekom, en in die huise van sy dienaars, en in die hele land van Egipte, en die land is deur die hondvlieg vernietig.

Farao het Moses en Aaron geroep en gesê: Kom offer aan die Here julle God in die land. En Moses het gesê: Dit is nie moontlik om so te doen nie, want ons sal die gruwels van die Egiptenare aan die Here ons God offer. As ons die gruwels van die Egiptenare voor hulle oë offer, sal ons gestenig word. n Weg van drie dae sal ons gaan in die wildernis in, en ons sal offer aan ons God, net soos die Here aan ons gesê het. En Farao het gesê: Ek stuur julle, en offer aan julle God in die wildernis, maar julle mag nie ver gaan nie. Bid daarom vir my tot die Here. Moses het gesê: Ek sal van jou weggaan en tot God bid, en die hondvlieë sal môre van jou en jou dienare en jou volk vertrek. Moenie weer bedrieg nie, Farao,

deur die volk nie weg te stuur om aan die Here te offer nie. Moses het van Farao uitgegaan, en hy het tot God gebid. Die Here het gedoen net soos Moses gesê het, en Hy het die vliegswerm verwyder van Farao en van sy dienaars en van sy volk, en daar was nie een oorgebly nie. En Farao het sy hart swaar gemaak, ook op hierdie tyd, en hy was nie gewillig om die volk weg te stuur nie.

9

Die Here het aan Moses gesê: Gaan in na Farao toe en sê vir hom: So sê die Here, die God van die Hebreërs: Stuur my volk weg, sodat hulle My kan dien. As jy inderdaad daarom nie wens om my volk weg te stuur nie, maar nog steeds meester daaroor bly, Aanskou, die hand van die Here sal kom oor jou vee wat in die vlaktes is, oor die perde, en oor die trekdier, en die kamele, en beeste, en skape – n baie groot dood. En Ek sal wonderwerke doen in daardie tyd tussen die vee van die Egiptenare en die vee van die seuns van Israel; daar sal nie een van al die vee van die seuns van Israel sterf nie. En God het n grens gegee en gesê: Mōre sal die Heer hierdie woord op die aarde doen. En die Here het hierdie woord die volgende dag gedoen, en al die vee van die Egiptenare het gesterf, maar van die vee van die seuns van Israel het niks gesterf nie. Toe Farao gesien het dat niks van al die vee van die seuns van Israel gesterf het nie, is die hart van Farao verhard, en hy het die volk nie laat gaan nie. Die Here het aan Moses en Aaron gesê: Neem julle hande vol met roet van n oond, en laat Moses dit in die lug voor Farao en voor sy dienaars strooi. En laat daar stof wees oor die hele land van Egipte, en daar sal wees op die mense, en op die viervoetige diere, sere, blase wat uitbreek in die mense, en in die viervoetige diere, in die hele land van Egipte. En Moses het die roet van die oond voor Farao geneem en dit na die hemel verstrooi, en daar het swere en blase wat opborrel ontstaan by die

mense sowel as by die viervoetige diere. En die towenaars was nie in staat om voor Moses te staan nie, weens die swere, want die swere het op die towenaars gekom, en in die hele land van Egipte. Die Here het egter Farao se hart verhard, en hy het nie na hulle geluister nie, soos die Here beveel het. Die Here het aan Moses gesê: Staan vroeg in die oggend op en gaan staan voor Farao, en jy sal vir hom sê: So sê die Here, die God van die Hebreërs: Stuur my volk uit, sodat hulle My kan dien. In die nou tyd stuur ek immers al my plaë uit in jou hart, en van jou dienaars, en van jou volk, sodat jy mag weet dat daar nie n ander soos ek is in die hele land nie. Nou want nadat Ek my hand uitgestuur het, sal Ek jou slaan en jou volk doodmaak, en jy sal van die aarde vernietig word. En ter wille van hierdie is jy bewaar, sodat ek my sterkte in jou mag vertoon, en sodat my naam in die hele land verkondig mag word. Verhinder jy nog steeds my volk daarom om hulle nie weg te stuur nie? Kyk, ek sal môre hierdie tyd baie swaar hael laat reën, wat sodanig nie in Egipte gewees het nie, van die dag af wat dit geskep is tot vandag toe. Haas jou daarom nou om jou vee te versamel, en alles wat aan jou behoort in die vlakte, want al die mense en die vee, soveel as aan jou behoort in die vlakte, al die mense en die vee, soveel as gevind word in die vlaktes en nie in n huis ingaan nie, maar die hael op hulle val, sal sterf. Die een wat die woord van die Here gevrees het van Farao se dienaars, het sy vee in die huise laat inskuil. Maar wie nie aandag gegee het met sy verstand aan die woord van die Here nie, het die vee in die velde gelaat.

Die Here het aan Moses gesê: Streck jou hand uit na die hemel, en daar sal hael wees oor die hele land van Egipte, oor die mense en die vee, en oor al die plante op die aarde. Moses het sy hand na die hemel uitgestrek, en die Here het donderslae en hael gegee, en die vuur het oor die aarde geloop, en die Here het hael laat reën op die hele land van Egipte. Daar was hael en vuur wat gevlam het in

die hael, en die hael was baie groot, sodanig wat nog nie in Egipte gewees het nie, van die dag af dat n nasie daarop gekom het. Die hael het geslaan in die hele land van Egipte, van mens tot dier, en die hael het al die plante in die vlakke getref, en die hael het al die bome in die vlaktes verpletter. Behalwe in die land Gesem, waar die seuns van Israel was, het die hael nie geval nie. Farao het gestuur en Moses en Aaron geroep, en aan hulle gesê: Ek het nou gesondig; die Here is regverdig, maar ek en my volk is goddeloos. Bid daarom vir my tot die Here, en laat die stemme van God, en die hael, en die vuur ophou, en ek sal julle uitstuur, en julle sal nie langer bly nie. Moses het egter aan hom gesê: Sodra ek uit die stad uitgaan, sal ek my hande na die Here uitsprei, en die donderslae sal ophou, en die hael en die reën sal nie meer wees nie, sodat jy mag weet dat die aarde aan die Here behoort. En ek weet dat jy en jou dienaars die Here nog nie gevrees het nie. Die vlas en die gars is egter geslaan, want die gars was staande en die vlas was in die aar. Die koring en die spelt is egter nie geslaan nie, want hulle was laat. Moses het van Farao af buite die stad uitgegaan, en hy het sy hande na die Here uitgestrek, en die stemme het opgehou, en die hael en die reën het nie meer op die aarde geval nie. Maar toe Farao gesien het dat die reën en die hael en die stemme opgehou het, het hy voortgegaan om te sondig, en hy het sy hart verhard, en dié van sy dienaars. En die hart van Farao was verhard, en hy het nie die seuns van Israel uitgestuur nie, net soos die Here aan Moses gespreek het.

10

Die Here het aan Moses gesê: Gaan in na Farao, want Ek het sy hart verhard en die harte van sy dienaars, sodat hierdie tekens vervolgens op hulle kan kom, sodat julle mag vertel in die ore van julle kinders, en aan die kinders van julle kinders, hoeveel ek die

Egiptenare bespot het, en my tekens wat ek onder hulle gedoen het, en julle sal weet dat ek die Here is. Moses en Aaron het voor Pharaoh ingegaan, en hulle het aan hom gesê: So sê die Here, die God van die Hebreërs: Hoe lank wil jy nog nie voor My beskaamd word nie? Stuur my volk uit, sodat hulle My kan dien. As jy maar nie gewillig is om my volk weg te stuur nie, kyk, ek bring môre hierdie tyd baie sprinkane oor al jou grense. En dit sal die sig van die aarde bedek, en jy sal nie die aarde kan sien nie, en dit sal al die oorskot van die aarde wat oorgebly het, wat die hael aan julle gelaat het, verslind, en dit sal elke boom wat vir julle op die aarde groei, verslind. En jou huise sal gevul word, en die huise van jou bedienaars, en al die huise in die hele land van die Egiptenare, wat jou vaders nooit gesien het nie, nog hulle grootvaders, van die dag af wat hulle op die aarde geword het, tot hierdie dag toe, en Moses het weggedraai en van Farao uitgegaan. En die dienaars van Farao sê vir hom: Tot wanneer sal hierdie vir ons n struikelblok wees? Stuur die mense weg, sodat hulle hul God kan dien, of wil jy weet dat Egipte vergaan het? En hulle het Moses en Aaron na Farao laat terugkeer, en hy het vir hulle gesê: Gaan en dien die Here julle God, maar wie en wie is dié wat sal gaan? En Moses sê: Met die jong manne en oudstes sal ons gaan, met die seuns en dogters, en skape, en ons beeste, want dit is n fees van die Here. En hy het aan hulle gesê: Laat dit so wees dat die Here met julle is, soos ek julle stuur - en ook julle bagasie nie? Sien dat boosheid aan julle toegevoeg is. Nie so nie, maar laat die mans gaan en laat hulle God dien, want dit is wat julle self soek. En hulle het hulle van Farao se aangesig weggedryf. Die Here het aan Moses gesê: Strek jou hand uit oor die land van Egipte, en laat die sprinkane opkom oor die land, en hulle sal al die plante van die aarde verslind, en al die vrugte van die bome wat die hael agtergelaat het. En Moses het die stok in die hemel opgehef, en die Here het n suidwind oor die land gebring, die hele daardie dag, en die hele nag, die môre het

aangebreek, en die suidwind het die sprinkaan opgeneem, En het dit opgebring op die hele land van Egipte, en dit het gerus op al die grense van Egipte, baie uiters groot; voor dit het daar nie so n sprinkaan geword nie, en ná hierdie sal daar nie so wees nie. En dit het die sig van die aarde bedek, en die aarde is vernietig, en dit het al die kruid van die aarde verslind, en al die vrug van die bome wat van die hael oorgebly het. Niks groens het in die bome oorgebly nie, en in al die kruid van die vlakke, in die hele land van Egipte.

Farao het gehaas om Moses en Aaron te roep en gesê: Ek het gesondig voor die Here julle God, en teen julle. Aanvaar daarom my sonde nog nou, en bid tot die Here julle God, en laat Hy hierdie dood van my verwyder. Moses het van Farao uitgegaan, en hy het tot God gebid. En die Here het n sterk wind van die see laat waai, en dit het die sprinkane opgeneem en dit in die Rooi See gegooi, en daar het nie een sprinkaan in die hele land van Egipte oorgebly nie. En die Here het Farao se hart verhard, en hy het die seuns van Israel nie weggestuur nie. Die Here het aan Moses gesê: Strek jou hand uit na die hemel, en laat daar duisternis oor die land van Egipte kom, tasbare duisternis. Moses het sy hand na die hemel uitgestrek, en daar was duisternis, donkerheid en n storm oor die hele land van Egipte vir drie dae, En niemand het sy broer drie dae lank gesien nie, en niemand het drie dae lank uit sy bed opgestaan nie, maar vir al die seuns van Israel was daar lig in al die plekke waar hulle gewoon het. En Farao het Moses en Aaron geroep en gesê: Gaan dien die Here julle God, behalwe die skape en die beeste moet agterbly, en julle bagasie mag saam met julle gaan. En Moses het gesê, Maar jy sal ook aan ons brandoffers en offers gee, wat ons aan die Here ons God sal bring. En ons vee sal saam met ons gaan, en ons sal nie n hoof laat oorbly nie, want van hulle sal ons neem om die Here ons God te dien, maar ons weet

nie wat ons die Here ons God sal dien nie, totdat ons daar kom. Die Here het egter Farao se hart verhard, en hy wou hulle nie wegstuur nie. En Farao sê: Gaan weg van my, pas op vir jouself om nie weer my gesig te sien nie, want die dag wat jy vir my gesien word, sal jy sterwe. Maar Moses sê: Jy het gesê, ek sal nie weer aan jou in die gesig verskyn nie.

11

Die Here het vir Moses gesê: Nog een plaag sal Ek oor Farao en oor Egipte bring, en daarna sal hy julle van hier wegstuur. Wanneer hy julle met alles wegstuur, sal hy julle heeltemal uitdryf. Spreek daarom in die geheim in die ore van die volk, en laat elkeen van sy buurman silwervoorwerpe en goudvoorwerpe en klere vra. Die Heer het egter guns gegee aan sy volk voor die Egiptenare, en hulle het aan hulle geleen, en die man Moses het baie groot geword voor die Egiptenare, en voor Farao, en voor sy dienaars. En Moses het gesê: So sê die Here: omtrent middernag sal Ek deur die middel van Egipte gaan, En elke eersgeborene in die land Egipte sal sterwe, van die eersgeborene van Farao, wat op die troon sit, tot die eersgeborene van die bediende wat by die meulsteen is, en tot die eersgeborene van al die vee. En daar sal n groot geroep wees oor die hele land van Egipte, soos daar nog nooit gewees het nie, en soos daar ook nooit weer sal wees nie. En onder al die seuns van Israel sal geen hond sy tong grom nie, van mens tot dier, sodat jy mag weet hoeveel onderskeid die Here sal maak tussen die Egiptenare en Israel. En al hierdie dienaars van jou sal na my afdaal en voor my neerbuig en sê: Trek uit, jy en al die volk wat jy lei, en daarna sal ek uitgaan. En Moses het van Farao weggegaan met toorn. Die Here het aan Moses gesê: Farao sal nie na julle luister nie, sodat Ek my tekens en wonders in die land Egipte sal vermenigvuldig. Moses en Aaron het al hierdie

tekens en wonders in die land Egipte voor Faraó gedoen, maar die Here het Faraó se hart verhard, en hy het nie geluister om die seuns van Israel uit die land Egipte weg te stuur nie.

12

Die Here het toe vir Moses en Aäron in die land van Egipte gesê: Hierdie maand is inderdaad vir julle die begin van maande, dit is die eerste vir julle in die maande van die jaar. Praat tot die hele vergadering van die seuns van Israel en sê: Op die tiende dag van hierdie maand moet elkeen n skaap neem volgens hulle families se huise, elkeen n skaap volgens die huis. As daar egter min mense in die huis is, sodat hulle nie voldoende is vir n skaap nie, sal hy saam met homself sy buurman, sy naaste, neem, volgens die getal siele; elkeen sal volgens wat vir hom voldoende is, saam getel word vir die skaap. n Perfekte, manlike, jaaroud skaap sal vir julle wees; julle sal dit neem van die lammers en die bokke. En dit sal vir julle gehou word tot die veertiende van hierdie maand, en die hele vergadering van die seuns van Israel sal dit teen die aand slag. En hulle sal van die bloed neem, en hulle sal dit op die twee deurposte en op die deurkosyn plaas, in die huise waarin hulle dit sal eet. En hulle sal die vleis hierdie nag eet, met vuur gerooster, en ongesuurde brood sal hulle eet op bitter kruie. Julle mag dit nie rou eet of in water gekoek nie, maar oor die vuur gebraai – die kop met die pote en die binnegoed. Julle sal niks van hom tot die oggend laat oorbly nie, en julle sal geen been van hom breek nie, maar die oorskiet van hom tot die oggend sal julle in die vuur verbrand. So sal julle dit eet: julle lendene omgord, en die sandale aan julle voete, en die stokke in julle hande, en julle sal dit met haas eet, dit is Pasga vir die Here. En Ek sal deurgaan in die land Egipte in hierdie nag, en Ek sal elke eersgeborene in die land Egipte slaan van mens tot dier, en aan al

die gode van die Egiptenare sal Ek die wraak voltrek, Ek die Here. En die bloed sal vir julle n teken wees op die huise waarin julle daar is, en Ek sal die bloed sien en julle beskut, en daar sal nie onder julle n plaag wees om te vernietig wanneer Ek die land Egipte tref nie.

En hierdie dag sal vir julle n gedenkteken wees, en julle sal dit as n fees vir die Here vier deur al julle geslagte, n ewige insetting sal julle dit vier. Sewe dae lank sal julle ongesuurde brood eet, maar vanaf die eerste dag sal julle gis uit julle huise verwyder, almal wie gis sou eet, daardie siel sal uit Israel uitgeroei word, van die eerste dag tot die sewende dag. En die eerste dag sal heilig genoem word, en die sewende dag sal vir julle n heilige dag wees, geen slaafse werk sal julle daarin doen nie, behalwe wat vir elke siel gemaak sal word, dit alleen sal vir julle gemaak word. En julle sal hierdie gebod hou, want op hierdie dag sal Ek julle mag uit die land Egipte uitbring, en julle sal hierdie dag vir julle geslagte as n ewige insetting onderhou. Begin op die veertiende dag van die eerste maand, van die aand af sal julle ongesuurde brood eet, tot die een-en-twintigste dag van die maand, tot die aand. Sewe dae lank sal daar geen suurdeeg in julle huise gevind word nie, almal wat gesuurde brood eet, daardie siel sal uitgeroei word uit die vergadering van Israel, beide die vreemdelinge en die inboorlinge van die land. Julle mag geen gesuurde brood eet nie, maar in al julle woonplekke moet julle ongesuurde brood eet.

Moses het die hele raad van oudstes van die seuns van Israel geroep, en vir hulle gesê: Gaan weg, neem vir julleself n skaap volgens julle families, en offer die pasga. Julle sal n bos hisop neem, en nadat julle dit in die bloed by die deur gedoop het, sal julle dit op die deurposte aanbring, en op albei die deurposte, van die bloed wat by die deur is. Julle mag egter nie uitgaan nie, elk uit

die deur van sy huis, tot die oggend. En die Here sal verbygang om die Egiptenare te tref, en Hy sal die bloed op die deurstyl sien, en op beide die deurstyle, en die Here sal by die deur verbygang, en Hy sal die verwoester nie toelaat om in julle huise in te gaan om te tref nie. En bewaar hierdie woord as n wetlike bepaling vir jouself en jou seuns tot in ewigheid. As julle maar die land binnegaan wat die Here aan julle sal gee, soos Hy gespreek het, moet julle hierdie diens bewaar. En dit sal wees as julle seuns na julle sê: Wat is hierdie diens? En julle sal vir hulle sê: Hierdie pasga-offer is aan die Here, omdat Hy die huise van die seuns van Israel in Egipte bedek het toe Hy die Egiptenare getref het, maar ons huise het Hy gered. En die volk het gebuig en aanbid. En die seuns van Israel het weggegaan en gedoen soos die Here aan Moses en Aaron beveel het, so het hulle gedoen.

Dit het gebeur in die middel van die nag, en die Here het elke eersgeborene in die land Egipte geslaan, van die eersgeborene van Farao wat op die troon sit, tot die eersgeborene van die gevangene vrou wat in die put was, en tot die eersgeborene van al die vee. En Farao het in die nag opgestaan, en sy dienaars, en al die Egiptenare, en daar was n groot geroep in die hele land van Egipte, want daar was nie n huis waarin daar nie n dooie was nie. En Farao het Moses en Aaron in die nag geroep, en aan hulle gesê: Staan op en gaan uit van my volk, beide julle en die seuns van Israel, gaan en dien die Here julle God, soos julle sê. Nadat julle die skape en die osse geneem het, gaan, en seën my ook inderdaad. En die Egiptenare het die volk met ywerigheid gedryf om hulle uit die land uit te werp, want hulle het gesê dat ons almal sterwe. Die volk het hulle deeg opgeneem voordat die kneedsel gesuur kon word, toegedraai in hulle klere op hulle skouers. Die seuns van Israel het gedoen soos Moses aan hulle beveel het, en hulle het van die Egiptenare silwer en goue voorwerpe en kleding

gevra. En die Here het guns aan sy volk gegee voor die Egiptenare, en hulle het aan hulle geleen, en hulle het die Egiptenare geplunder.

Die seuns van Israel het van Rameses na Sukkot vertrek, sowat seshonderd duisend voetsoldate, die mans, behalwe die bagasie. En n groot gemengde menigte het saam met hulle opgetrek, en skape, en beeste, en uifers baie vee. En hulle het die deeg wat hulle uit Egipte uitgebring het, gebak as ongesuurde koeke, want dit was nie gesuur nie, want die Egiptenaars het hulle uitgedryf, en hulle was nie in staat om te bly nie, en hulle het ook nie vir hulself voorrade vir die pad gemaak nie. Die woning van die seuns van Israel wat hulle bewoon het in die land van Egipte en in die land van Kanaän, was vier honderd en dertig jaar. En dit het gebeur na die vier honderd dertig jare, dat al die mag van die Here uit die land van Egipte uitgegaan het in die nag. n Wag is aan die Here, sodat Hy hulle uit die land Egipte kon uitlei; daardie nag is hierdie n wag vir die Here, sodat dit vir al die seuns van Israel in hulle geslagte moet wees. Die Here het aan Moses en Aaron gesê: dit is die wet van die pasga, geen vreemdeling mag daarvan eet nie. En alle huishoudelike dienaar wat met silwer gekoop is, sal jy hom besny, en dan sal hy daarvan eet. n Bywoner of gehuurde werker sal nie daarvan eet nie. In een huis sal dit geëet word, en julle sal nie die vleis uit die huis na buite uitbring nie, en julle sal nie n been daarvan breek nie. Alle vergadering van die seuns van Israel sal dit doen. As n vreemdeling egter na julle toe kom om die pasga vir die Here te hou, moet jy al sy manlike lede besny, en dan sal hy nader kom om dit te hou, en hy sal wees soos die inboorling van die land; geen onbesnedene mag daarvan eet nie. Een wet sal wees vir die inboorling en vir die vreemdeling wat by julle gekom het. En die seuns van Israel het gedoen soos die Here aan Moses en Aäron beveel het aangaande hulle, so het

hulle gedoen. En dit het gebeur in daardie dag dat die Here die seuns van Israel uit die land van Egipte uitgelei het met hulle krag.

13

En die Here het tot Moses gesê: Heilig aan My elke eersgeborene wat elke baarmoeder open onder die seuns van Israel, van mens tot dier – aan My behoort dit. Moses het aan die volk gesê: Onthou hierdie dag waarop julle uit die land Egipte uitgegaan het, uit die huis van slawerny, want met n magtige hand het die Here julle van hier uitgelei, en suurdeeg sal nie geëet word nie. Want vandag trek julle uit in die maand van die jonges. En dit sal wees wanneer die Here jou God jou inbring in die land van die Kanaäniete, en Hetiete, en Amoriete, en Hewiete, en Jebusiete, en Girgasiete, en Feresiete, wat Hy aan jou vaders gesweer het om aan jou te gee, n land wat vloei van melk en heuning, dan sal jy hierdie diens in hierdie maand doen. Ses dae sal julle ongesuurde brood eet, maar die sewende dag is n fees van die Here. Ongesuurde brood sal julle sewe dae lank eet, geen gesuurde brood sal vir jou gesien word nie, nog sal daar suurdeeg vir jou wees in al jou grense nie. En jy sal aan jou seun verkondig op daardie dag en sê: Ter wille hiervan het die Here God vir my gedoen toe ek uit Egipte uitgetrek het. En dit sal vir jou n teken wees op jou hand, en n gedenkteken voor jou oë, sodat die wet van die Here in jou mond sou wees, want in n magtige hand het die Here God jou uit Egipte uitgelei. En behou hierdie wet volgens die vasgestelde tye, van dag tot dag.

En dit sal wees wanneer die Here jou God jou inbring in die land van die Kanaäniete, soos Hy aan jou vaders gesweer het, en Hy sal dit aan jou gee. En jy sal afsonder elke eersgebore manlike aan die Here, elke eersgebore uit die beeskuddes of onder jou vee,

soveel as daar vir jou gebore word, die manlike sal jy heilig aan die Here. Elke eersgeborene van n donkie wat die baarmoeder open, sal jy verruil met n skaap, maar indien jy dit nie verruil nie, sal jy dit loskoop; elke eersgeborene van n mens onder jou seuns sal jy loskoop. As jou seun jou ná hierdie dinge maar vra en sê: Wat is hierdie?, dan sal jy vir hom sê dat die Here ons met n magtige hand uit die land Egipte uitgelei het, uit die huis van slawerny. Toe Farao hom egter verhard het om ons weg te stuur, het hy elke eersgeborene in die land Egipte gedood, van die eersgeborenes van die mense tot die eersgeborenes van die vee. Daarom offer ek elke manlike wat die baarmoeder open aan die Here, en elke eersgeborene van my seuns sal ek loskoop. En dit sal wees as n teken op jou hand, en onwrikbaar voor jou oë, want met n magtige hand het die Here jou uit Egipte uitgelei.

Maar toe Farao die volk weggestuur het, het God hulle nie gelei langs die weg van die land van die Filistyne nie, omdat dit naby was, want God het gesê: sodat die volk nie berou kry wanneer hulle oorlog sien nie, en terugkeer na Egipte. En God het die volk op die weg na die woestyn, na die Rooi See, laat omtrek, maar in die vyfde geslag het die seuns van Israel uit die land van Egipte opgegaan. En Moses het die bene van Josef saam met hom geneem, want hy het die seuns van Israel met n eed laat sweer en gesê: Die Here sal julle sekerlik besoek, en julle sal my bene van hier saam met julle neem.

Die seuns van Israel het uit Sokkoth opgetrek en in Etam by die wildernis gekampeer. God het hulle gelei, bedags in n pilaar van wolk om aan hulle die pad te wys, en snags in n pilaar van vuur. Maar die pilaar van die wolk het bedags nie opgehou nie, en die pilaar van die vuur snags, voor die hele volk.

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Spreek tot die seuns van Israel, en nadat hulle teruggedraai het, laat hulle kamp opslaan teenoor die nedersetting, tussen Migdol en die see, oorkant Baäl-sefon; voor dit sal jy kamp opslaan by die see. En Farao sal aan sy volk sê: Hierdie seuns van Israel dwaal in die land, want die woestyn het hulle toegesluit. Ek sal maar die hart van Farao verhard, en hy sal hulle agtervolg, en Ek sal verheerlik word in Farao en in sy hele leër, en al die Egiptenare sal weet dat Ek die Here is, en hulle het so gedoen. En dit is aan die koning van die Egiptenare gerapporteer dat die volk gevlug het, en die hart van Farao en van sy bedieners is verander teenoor die volk, en hulle het gesê: Wat het ons hierdie gedoen, om die seuns van Israel weg te stuur, sodat hulle ons nie dien nie? Farao het daarom sy strydwaens ingespanne, en al sy volk saam met hom weggevoer, En hy het seshonderd uitgesoekte strydwaens geneem, en al die perde van die Egiptenare, en offisiere oor almal. En die Here het die hart van Farao, koning van Egipte, en van sy bedienaars verhard, en hy het die seuns van Israel agtervolg, maar die seuns van Israel het met n hoë hand uitgetrek. En die Egiptenare het hulle agtervolg en hulle gekampeerd langs die see gevind, en al die perde en die strydwaens van Farao, en die perderuiters, en sy leër was teenoor die nedersetting, oorkant Beëlsefon. En Farao het nader gekom, en die seuns van Israel het opgekyk met die oë en gesien, en die Egiptenare het agter hulle gekamp, en hulle het baie gevrees, maar die seuns van Israel het uitgeroep tot die Here. En hulle het vir Moses gesê: Was dit omdat daar nie grafte in Egipte was nie, dat jy ons uitgelei het om in die wildernis dood te maak? Wat is hierdie wat jy aan ons gedoen het deur ons uit Egipte uit te lei? Was dit nie die woord wat ons tot jou in Egipte gespreek het nie, toe ons gesê het: Laat ons met rus, sodat ons die Egiptenare

kan dien? Want dit is beter vir ons om die Egiptenare te dien as om in hierdie wildernis te sterf.

Moses het egter vir die volk gesê: Neem moed, staan en sien die redding van die Here wat Hy vandag vir ons sal doen, want soos julle die Egiptenare vandag gesien het, sal julle hulle nooit weer sien vir ewig nie. Die Here sal vir julle veg, en julle sal stil bly. Die Here het aan Moses gesê: Waarom roep jy na My? Praat met die seuns van Israel en laat hulle uittrek. En jy, lig jou staf op, en strek jou hand uit oor die see, en kloof dit oop, en laat die seuns van Israel ingaan in die middel van die see op die droë grond. En kyk, Ek sal die hart van Farao en van al die Egiptenaars verhard, en hulle sal agter hulle ingaan, en Ek sal verheerlik word in Farao en in sy hele leër en in die strydwaens en in sy perde. En al die Egiptenare sal weet dat Ek die Here is, wanneer Ek verheerlik word in Farao, en in sy strydwaens, en sy perde. Die Engel van God wat voor die kamp van die seuns van Israel uitgegaan het, het verwyder en agter toe gegaan, en die wolkpilaar het ook van voor hulle verwyder en agter hulle gaan staan. En dit het ingegaan tussen die kamp van die Egiptenare en tussen die kamp van die Egiptenare en tussen die kamp van Israel, en dit het gestaan, en daar het duisternis en donkerheid gekom, en die nag het verbygegaan, en hulle het nie die hele nag met mekaar gemeng nie. Moses het sy hand oor die see uitgestrek, en die Here het die see met n gewelddadige suidewind die hele nag teruggedryf, en Hy het die see droog gemaak, en die water is geskeur. En die seuns van Israel het in die middel van die see ingegaan op die droë grond, en die water daarvan was n muur aan die regterkant en n muur aan die linkerkant.

En die Egiptenare het agtervolg, en hulle het ingegaan agter hulle - elke perd van Farao, en die strydwaens, en die ruiters - in

die middel van die see. Dit het gebeur in die oggendwag, en die Here het neergesien op die kamp van die Egiptenare in n pilaar van vuur en wolk, en Hy het die kamp van die Egiptenare in verwarring gegooi. En Hy het die asse van hulle strydwaens gebind, en hulle met geweld gelei, en die Egiptenare het gesê: Laat ons vlug van die aangesig van Israel, want die Here veg vir hulle teen die Egiptenare. Die Here het aan Moses gesê: Strek jou hand uit oor die see, en laat die water terugkeer en die Egiptenaars bedek, sowel die strydwaens as die ruiters. Moses het sy hand oor die see uitgestrek, en die water het teen dagbreek na sy plek teruggekeer. Die Egiptenare het voor die water gevlug, en die Here het die Egiptenare in die middel van die see afgeskud. En die water het teruggedraai en die strydwaens en die ryers bedek, en al die mag van Faraó wat agter hulle in die see ingegaan het, en nie een uit hulle is oorgelaat nie. Die seuns van Israel het deur die droë in die midde van die see gegaan, en die water was vir hulle n muur aan die regterkant en n muur aan die linkerkant. En die Here het Israel op daardie dag uit die hand van die Egiptenare gered, en Israel het die Egiptenare dood langs die rand van die see gesien. Israel het die groot hand gesien wat die Here aan die Egiptenare gedoen het, en die volk het die Here gevrees, en hulle het in God geglo en in Moses, sy dienaar.

15

Toe het Moses en die seuns van Israel hierdie lied tot God gesing, en hulle het gesê: Laat ons sing tot die Here, want Hy is heerlik verheerlik; perd en ruiters het Hy in die see gegooi. n Helper en beskermmer het Hy vir my geword tot redding. Hierdie is my God, en ek sal Hom verheerlik, die God van my vader, en ek sal Hom verhef. Die Here verbreek oorloë, Here is sy naam. Faraó se strydwaens en sy mag het Hy in die see gegooi, uitgesoekte ruiters

en offisiere van die derde rang is verslind in die Rooi See. Die see het hulle bedek, hulle het in die diepte gesink soos n klip. Jou regterhand, Heer, is verheerlik in krag; jou regterhand, Heer, het die vyande verpletter. En in die grootheid van u heerlijkheid het U u teëstanders verbreek, U het u toorn gestuur wat hulle soos stoppels verslind het. En deur die gees van jou toorn het die water verdeel, die waters het soos n muur gestol, die golwe het gestol in die midde van die see. Die vyand het gesê: Ek sal jaag en inhaal, ek sal die buit verdeel, ek sal my siel vul, ek sal doodmaak met my swaard, my hand sal heers. Jy het jou gees gestuur, die see het hulle bedek, hulle het soos lood gesink in magtige water. Wie is soos U onder die gode, Here? Wie is soos U? Verheerlik onder die heiliges, wonderlik in magsdade, wat wonders doen. Jy het jou regterhand uitgestrek, die aarde het hulle verslind. U het hierdie volk van U wat U verlos het, deur u geregtigheid gelei, U het hulle deur u sterkte na u heilige verblyf vertroos. Nasies het gehoor en hulle was kwaad; pyne het die inwoners van Filistea gegryp. Toe het die leiers van Edom gehaas, en die heersers van die Moabiete – bewing het hulle gegryp, al die inwoners van Kanaän het weggesmelt. Mag bewendheid en vrees op hulle val, deur die grootheid van u arm laat hulle versteend word, totdat u volk verbygaan, Here, totdat hierdie volk van u verbygaan, wat U verkry het. Nadat Jy hulle ingelei het, plant hulle op die berg van jou erfenis, in die woning wat vir jou gereed gemaak is, wat Jy voorberei het, Here, die heiligdom, Here, wat jou hande voorberei het. Die Here regeer vir ewig en vir altyd, en nog steeds. Dat die perd van Farao met strydwaens en ruiters die see ingegaan het, en die Here die water van die see oor hulle gebring het, maar die seuns van Israel deur die droë in die midde van die see gegaan het.

Miriam die profetes, die suster van Aäron, het die tamboeryn in haar hand geneem, en al die vroue het agter haar uitgegaan met

tamboeryns en kore. Sy het hulle begin, Miriam, en gesê: Laat ons sing tot die Here, want Hy is heerlik verheerlik; perd en ruiters het Hy in die see gegooi. Moses het die seuns van Israel van die Rooi See verwyder, en hy het hulle na die wildernis van Shur gelei, en hulle het drie dae in die wildernis gegaan, en hulle het nie water gevind om te drink nie. Hulle het egter na Mara gekom, en hulle kon nie uit Mara drink nie, want dit was bitter; daarom het hy die naam van daardie plek Bitterheid genoem. En die mense het teen Moses gemompel en gesê: Wat sal ons drink? Moses het uitgeroep na die Here, en die Here het aan hom 'n stuk hout gewys, en hy het dit in die water gegooi, en die water is versoetig. Daar het Hy aan hom verordeninge en oordele gegee, en daar het Hy hom getoets. En Hy het gesê: As jy werklik luister na die stem van die Here jou God, en doen wat reg is in sy oë, en jy luister na sy bevel, en jy onderhou al sy verordeninge, sal Ek al die siektes wat Ek op die Egiptenare gebring het, nie op jou bring nie, want Ek is die Here jou God wat jou genees. En hulle het in Elim gekom, en daar was twaalf waterfonteine en sewentig palmboomstamme, en hulle het daar by die waters gekamp.

16

Hulle het uit Elim vertrek, en die hele vergadering van die seuns van Israel het in die wildernis Sin gekom, wat tussen Elim en Sinai is. Op die vyftiende dag van die tweede maand nadat hulle uit die land Egipte uitgegaan het, Die hele vergadering van die seuns van Israel het teen Moses en Aaron gemurmureer. En die seuns van Israel het na hulle gesê: Sou dat ons gesterf het, getref deur die Here in die land van Egipte, toe ons by die vleispotte gesit het en brood tot versadiging geëet het, omdat julle ons in hierdie wildernis uitgebring het om hierdie hele vergadering deur hongersnood dood te maak. Die Here het tot

Moses gesê: Kyk, Ek laat brood vir julle uit die hemel reën, en die volk sal uitgaan en hulle sal elke dag versamel wat vir daardie dag is, sodat Ek hulle kan toets of hulle volgens my wet sal wandel, of nie. En dit sal wees op die sesde dag, en hulle sal voorberei wat hulle inbring, en dit sal dubbel wees van wat hulle daaglik versamel. En Moses en Aaron het gesê na die hele vergadering van die seuns van Israel: Teen die aand sal julle weet dat die Here julle uit die land van Egipte uitgelei het, En môre sal julle die heerlijkheid van die Here sien wanneer Hy na julle gemor teen God luister, maar ons, wat is ons dat julle teen ons murmureer? En Moses het gesê: In die gee van die Heer aan julle aand vleis om te eet, en brode die môre tot versadiging, omdat die Heer die gemurmureer van julle gehoor het, wat julle teen ons murmureer – ons, maar wat is ons? Want nie teen ons is die gemurmureer van julle nie, maar teen God.

Moses het aan Aaron gesê: Sê vir die hele vergadering van die seuns van Israel: Kom nader voor God, want Hy het julle gemor gehoor. Wanneer Aaron met die hele vergadering van die seuns van Israel besig was om te praat, het hulle na die wildernis omgedraai, en die heerlijkheid van die Here het in n wolk verskyn. En die Here het met Moses gepraat en gesê, Ek het die gemor van die seuns van Israel gehoor, spreek na hulle en sê: Teen die aand sal julle vleis eet, en in die oggend sal julle met brood gevul word, en julle sal weet dat Ek die Here julle God is. Dit het aand geword, en kwartelmaas het opgekom en die kamp bedek; die oggend het dit gebeur toe die dou rondom die kamp ophou. En kyk, op die gesig van die wildernis iets duns soos koljandersaad, wit soos ryp op die aarde. Toe die seuns van Israel dit gesien het, het hulle vir mekaar gesê: Wat is hierdie? Want hulle het nie geweet wat dit was nie. Maar Moses het vir hulle gesê: Hierdie is die brood wat die Here aan julle gegee het om te eet. Dit is die woord wat die

Here beveel het: versamel daarvan, elkeen volgens wat pas, n gomor per kop, volgens die getal van julle siele; elkeen moet saam met julle tentgenote versamel. Die seuns van Israel het so gemaak, en hulle het versamel, die een veel en die ander minder. En toe hulle met die gomor gemeet het, het die een wat veel gehad het nie meer gehad nie, en die een wat minder gehad het nie minder gehad nie; elkeen het versamel wat vir homself gepas het. Moses sê egter vir hulle: Niemand mag iets daarvan tot die môre oorlaat nie.

En hulle het nie na Moses geluister nie, maar sommige het daarvan tot die môre oorgelaat, en dit het wurms gekweek, en dit het gestink, en Moses het verbitter teenoor hulle geword. En hulle het dit elke môre versamel, elkeen die voorgeskrewe hoeveelheid vir hom, maar wanneer die son warm geword het, het dit gesmelt. Dit het gebeur op die sesde dag, hulle het die nodige dinge dubbel versamel, twee gomor vir die een, en al die leiers van die vergadering het ingegaan en aan Moses gerapporteer. Moses het egter vir hulle gesê: Is dit nie die woord wat die Here gespreek het nie? Sabbatte is n heilige rus vir die Here môre. Soveel as julle bak, bak, en soveel as julle kook, kook, en laat al die oorskiet in die stoorplek tot die môre. En hulle het dit tot die môre gelaat, soos Moses aan hulle beveel het, en dit het nie gestink nie, nog het daar n wurm in dit gekom. Moses het gesê: Eet dit vandag, want vandag is dit sabbat vir die Here; dit sal nie op die vlakte gevind word nie. Ses dae sal julle versamel, maar op die sewende dag is dit sabbat, omdat daar nie op hierdie dag sal wees nie. Dit het gebeur dat op die sewende dag sommige uit die volk uitgegaan het om te versamel, en hulle het nie gevind nie. Die Here het vir Moses gesê: Tot wanneer wil julle nie luister na my gebooie en my wet nie? Sien, want die Here het aan julle sabbatte gegee, hierdie dag, daarom het Hy aan julle op die sesde dag brode vir twee dae gegee,

bly elkeen in julle huise, niemand moet uitgaan uit sy plek op die sewende dag nie. En die volk het op die sewende dag gerus. En die seuns van Israel het dit genoem, die naam daarvan Manna. Dit was soos wit koriandersaad, en die smaak daarvan was soos koek met heuning. Moses het gesê: Hierdie is die woord wat die Here beveel het: Vul die gomor met die manna vir bewaring vir julle geslagte, sodat hulle die brood kan sien wat julle in die wildernis geëet het, toe die Here julle uit die land Egipte uitgelei het. En Moses het vir Aaron gesê: Neem een goue pot en gooi daarin n vol gomor van die manna, en jy sal dit voor God plaas ter bewaring vir julle geslagte. Op welke wyse die Here vir Moses beveel het, so het Aaron dit voor die getuienis neergesit ter bewaring. Die seuns van Israel het die manna veertig jaar lank geëet, totdat hulle in die bewoonde wêreld gekom het; hulle het die manna geëet totdat hulle in n deel van Fenisië aangekom het. Die gomor was maar die tiende van die drie mate.

17

En die hele vergadering van die seuns van Israel het uit die woestyn Sin vertrek volgens hulle kampe, deur die woord van die Here, en hulle het in Rafidein gekamp, maar daar was nie water vir die volk om te drink nie. En die volk het met Moses gekibbel en gesê: Gee vir ons water, sodat ons kan drink. En Moses het vir hulle gesê: Waarom kibbel julle met my, en waarom toets julle die Here? Die volk het daar gedors na water, en die volk het daar teen Moses gemor en gesê: Waarom hierdie? Het jy ons uit Egipte opgebring om ons en ons kinders en ons vee deur die dors dood te maak? Moses het egter na die Here uitgeroep en gesê: Wat sal ek met hierdie volk doen? Nog n bietjie, en hulle sal my stenig. En die Here het vir Moses gesê: Gaan voor hierdie volk uit, en neem vir jouself van die oudstes van die volk, en die staf waarmee jy die

rivier geslaan het, neem dit in jou hand, en jy sal gaan. Hierdie ek staan daar voor jou op die rots in Horeb, en jy sal die rots slaan, en water sal daaruit uitgaan, en die volk sal drink. En Moses het so gedoen voor die seuns van Israel. En hy het die naam van daardie plek genoem Toetsing en Verwyd, weens die verwyd van die seuns van Israel, en weens die toets van die Here, waar hulle gesê het, is die Here in ons, of nie?

Amalek het gekom en oorlog gevoer teen Israel in Rafidim. Moses sê vir Josua: Kies vir jouself magtige manne, en gaan uit en trek op teen Amalek môre, en kyk, ek sal staan op die top van die heuwel, en die staf van God sal in my hand wees. En Josua het gemaak net soos Moses vir hom gesê het, en hy het uitgegaan en opgestel vir geveg teen die Amalek, en Moses en Aäron en Hur het opgegaan op die top van die heuwel. En dit het gebeur wanneer Moses die hande opgehef het, het Israel oorwin, maar wanneer hy die hande laat sak het, het Amalek oorwin. Die hande van Moses was swaar, en hulle het n klip geneem en dit onder hom geplaas, en hy het daarop gesit, en Aaron en Hur het sy hande ondersteun, een van hier en een van daar, en die hande van Moses het vas gebly tot sonder. En Josua het Amalek verjaag, en al sy volk met die swaard gedood. Die Here het aan Moses gesê: Skryf hierdie as n gedenkteken in n boek neer, en gee dit in die ore van Josua, dat Ek die gedenkteken van Amalek heeltemal sal uitwis van onder die hemel. En Moses het n altaar vir die Here gebou, en hy het die naam daarvan genoem, Die Here is my skuilplek. Dat die Here met n geheime hand teen Amalek veg van geslag tot geslag.

18

Jethro, die priester van Midian, die skoonvader van Moses, het gehoor van alles wat die Here vir Israel, sy eie volk, gedoen

het, want die Here het Israel uit Egipte uitgelei. Jetro, die skoonvader van Moses, het Sefora, die vrou van Moses, geneem na haar vrylating. en die twee seuns van haar, die naam van die een van hulle was Gershom, met die woorde: Ek was n bywoner in n vreemde land, En die naam van die tweede was Eliezer, want hy het gesê: Die God van my vader was my helper en het my gered uit die hand van Farao. En Jethro, die skoonvader van Moses, en die seuns en die vrou het uitgegaan na Moses in die wildernis, waar hy gekampeer het op die berg van God. Dit is aan Moses gerapporteer met die woorde: Kyk, jou skoonvader Jethro kom na jou toe, en jou vrou en jou twee seuns saam met hom. Moses het uitgegaan om sy skoonvader te ontmoet, en hy het voor hom neergebuig, en hy het hom gesoen, en hulle het mekaar gegroet, en hy het hulle in die tent ingebring. En Moses het aan sy skoonvader alles vertel wat die Here aan Farao en al die Egiptenaars gedoen het ter wille van Israel, en al die moeitevolle arbeid wat hulle op die pad ondervind het, en dat die Here hulle uit die hand van Farao en uit die hand van die Egiptenaars gered het. Jetro was verbaas oor al die goeie dinge wat die Here aan hulle gedoen het, dat Hy hulle uit die hand van die Egiptenare en uit die hand van Farao bevry het. En Jetro het gesê: Geseënd is die Here, omdat Hy hulle uit die hand van die Egiptenaars en uit die hand van Farao gered het. Nou het ek geweet dat die Heer groot is bo al die gode, ter wille van hierdie rede, omdat hulle hulle aangeval het. En Jetro, die skoonvader van Moses, het brandoffers en offers aan God gebring, en Aaron en al die oudstes van Israel het gekom om brood saam met die skoonvader van Moses voor God te eet.

En dit het gebeur dat Moses die volgende dag gesit het om die volk te oordeel, maar al die volk het by Moses gestaan van die oggend tot die aand. En Jethro het alles gesien wat hy aan die volk doen, en sê: Wat is dit wat jy aan die volk doen? Waarom sit jy

alleen, terwyl al die volk by jou staan van die oggend tot die aand? En Moses sê vir die skoonvader: Die volk kom na my toe om oordeel van God te soek. Wanneer daar vir hulle n geskil ontstaan en hulle na my toe kom, oordeel ek elkeen en maak ek vir hulle die bevele van God en sy wet bekend. Die skoonvader van Moses het aan hom gesê: Jy doen hierdie saak nie reg nie. Met vernietiging sal jy vernietig word deur ongeduldheid, en jy, en al hierdie mense wat met jou is. Hierdie saak is te swaar vir jou; jy sal dit nie alleen kan doen nie. Luister nou daarom na my, en ek sal jou adviseer, en God sal met jou wees; wees jy vir die volk in sake wat die God betref, en jy sal hulle woorde na God bring. En jy sal hulle plegtig waarsku oor die bevele van God en sy wet, en jy sal aan hulle die weë wys waarin hulle sal gaan, en die werke wat hulle sal doen. En jy moet vir jouself uit al die volk manne oorweeg wat magtig is, godvresend, regverdige manne wat hoogmoed haat, en jy sal oor hulle bevelvoerders van duisende en honderde en vyftigs en tiens aanstel. En hulle sal die volk te alle tye oordeel, maar die oordrewe woord sal hulle na jou toe bring, en die klein sake van die oordele sal hulle self oordeel, en hulle sal van jou verlig, en hulle sal jou help. As jy hierdie woord doen, sal God jou versterk, en jy sal kan standhou, en al hierdie mense sal met vrede na sy eie plek kom. Moses het na die stem van sy skoonvader geluister, en hy het alles gedoen wat hy vir hom gesê het. En Moses het magtige mans uit die hele Israel gekies, en hy het hulle as bevelvoerders van duisende en bevelvoerders van honderde en bevelvoerders van vyftigs en bevelvoerders van tiens oor hulle aangestel. En hulle het die volk elke uur geoordeel, maar elke moeilike saak het hulle na Moses gebring, en elke ligte saak het hulle self geoordeel. Moses het sy skoonseun weggestuur, en hy het na sy eie land gegaan.

In die derde maand van die uittog van die seuns van Israel uit die land van Egipte, op hierdie dag, het hulle in die woestyn van Sinai aangekom. En hulle het uit Raphidein vertrek, en hulle het in die wildernis van Sinai gekom, en Israel het daar teenoor die berg gekamp. En Moses het opgegaan in die berg van God, en God het hom geroep uit die berg en gesê: Hierdie dinge sal jy sê aan die huis van Jakob, en sal aankondig aan die seuns van Israel. Julleself het gesien hoeveel ek aan die Egiptenaars gedoen het, en Ek het julle opgeneem asof op arendsvlerke, en Ek het julle na Myself gebring. En nou as julle waarlik na my stem luister, en my verbond hou, sal julle vir my n spesiale volk wees uit al die nasies, want die hele aarde is myne. Julle sal vir My n koninklike priesterskap en n heilige nasie wees; hierdie woorde sal jy aan die seuns van Israel sê. Maar Moses het gekom, en hy het die oudstes van die volk geroep, en hy het aan hulle al hierdie woorde voorgesit wat God aan hulle beveel het. Al die volk het eenparig geantwoord en gesê: Alles wat God gesê het, sal ons doen en sal ons gehoorsaam. Moses het hierdie woorde na God gebring. Die Here het aan Moses gesê: Kyk, Ek kom na jou in n pilaar van wolk, sodat die volk my kan hoor wanneer Ek met jou praat, en sodat hulle vir ewig in jou kan glo. Moses het die woorde van die volk aan die Here gerapporteer. Die Here het aan Moses gesê: Gaan af en waarsku die volk, en reinig hulle vandag en môre, en laat hulle hul klere was, en laat hulle gereed wees vir die derde dag, want op die derde dag sal die Here afdaal op die berg Sinai, voor die hele volk. En jy sal die volk rondom afsonder en sê: Pas op vir julleself om nie op die berg te klim nie, en om niks daarvan aan te raak nie. Almal wat die berg aanraak, sal sekerlik sterwe. Geen hand sal hom raak nie, want hy sal met klippe gestenig word, of met n pyl geskiet word, of dit n dier is of n mens, hy sal nie lewe nie. Wanneer die stemme en die trompette en die wolk van die berg weggaan, sal daardie mense op die berg opklim.

Moses het van die berg af na die volk toe afgekom, en hy het hulle geheilig, en hulle het die klere gewas. En Hy het vir die volk gesê: Wees gereed drie dae lank; moenie nader kom aan n vrou nie. Dit het gebeur op die derde dag teen dagbreek, en daar was stemme en weerligte en n donker wolk op die berg Sinai, die stem van die trompet het hard weerklink, en al die volk wat in die kamp was, was verskrik. En Moses het die volk uit die kamp uitgelei om God te ontmoet, en hulle het by die berg gestaan. Die berg Sinai het heeltemal gerook, omdat God in vuur daarop neergedaal het, en die rook het opgestyg soos rook van n oond, en al die volk was baie verbaas. Die stemme van die trompet het al hoe sterker geword. Moses het gespreek, en God het hom met n stem geantwoord. Die Here het afgekom op die berg Sinai, op die top van die berg, en die Here het Moses op die top van die berg geroep, en Moses het opgegaan. En God het vir Moses gesê: Gaan af en waarsku die volk dat hulle nie ooit naby God moet kom om te verstaan nie, sodat n menigte van hulle nie val nie. En die priesters wat die Here God nader, laat hulle geheilig word, sodat die Here hulle nie vernietig nie.

En Moses het aan God gesê: Die volk sal nie na die berg Sinai kan opstyg nie, want jy het immers aan ons getuig en gesê: Baken die berg af en heilig dit. Die Here het egter vir hom gesê: Gaan, gaan af, en kom op, jy en Aäron saam met jou, maar die priesters en die volk moet nie hul weg forseer om na God op te gaan nie, sodat die Here nie van hulle vernietig nie. Moses het afgegaan na die volk en met hulle gepraat.

20

En die Here het al hierdie woorde gespreek en gesê, Ek is die Here jou God wat jou uit die land Egipte uitbring het, uit die

huis van slawerny. Jy sal geen ander gode hê behalwe My nie. Jy mag nie vir jouself n beeld maak nie, nog enige gelykenis van alles wat in die hemel bo is, en wat op die aarde onder is, en wat in die waters onder die aarde is nie. Jy mag hulle nie aanbid nie, nog hulle dien nie, want Ek is die Here jou God, n jaloerse God, wat die sondes van die vaders vergeld op die kinders, tot die derde en vierde geslag van die wat My haat, en doen barmhartigheid tot in duisende aan die wat My liefhet, en aan die wat My gebooi onderhou. Jy sal nie die naam van die Here jou God tevergeefs gebruik nie, want die Here jou God sal nie hom onskuldig hou wat sy naam tevergeefs gebruik nie. Onthou die sabbatdag om dit te heilig. Ses dae sal jy werk, en jy sal al jou werk doen. Maar op die sewende dag, sabbatte vir die Heer jou God, sal jy geen werk doen nie – jy, en jou seun, en jou dogter, jou dienaar, en jou diensmeisie, jou os, en jou lasdier, en al jou vee, en die vreemdeling wat by jou woon. Want in ses dae het die Here die hemel en die aarde en die see en alles wat in hulle is, gemaak, en Hy het op die sewende dag gerus; daarom het die Here die sewende dag geseën en dit geheilig. Eer jou vader en jou moeder, sodat dit goed met jou sal gaan, en sodat jy lank sal leef op die goeie aarde wat die Here jou God aan jou gee. Jy mag nie egbreuk pleeg nie. Jy sal nie steel nie. Jy mag nie moord pleeg nie. Jy mag nie vals getuienis teen jou naaste aflê nie. Jy mag nie die vrou van jou naaste begeer nie, jy mag nie die huis van jou naaste begeer nie, nog sy veld, nog sy kind, nog sy diensmeisie, nog sy os, nog sy lasdier, nog al sy vee, nog enigiets wat aan jou naaste behoort nie.

En al die mense het die stem gesien, en die fakkels, en die stem van die trompet, en die berg wat rook, maar bevrees het al die mense van ver af gestaan. En hulle het vir Moses gesê: Spreek jy met ons, en laat God nie met ons spreek nie, sodat ons nie sterwe nie. En Moses sê vir hulle: Neem moed, want God het na

julle gekom om julle te toets, sodat sy vrees in julle sou wees, sodat julle nie mag sondig nie. Die volk het van ver gestaan, maar Moses het die duisternis ingegaan waar God was. Die Here het aan Moses gesê: Hierdie dinge sal jy aan die huis van Jakob sê, en jy sal dit aan die seuns van Israel verkondig: Julle het gesien dat Ek uit die hemel met julle gesprek het. Julle mag nie vir julleself silwergode maak nie, en goue gode mag julle nie vir julleself maak nie. n Altaar uit aarde sal julle vir My maak, en julle sal daarop offer julle brandoffers en julle vredeoffers, die skape en julle kalwers, in elke plek waar Ek my Naam sal laat noem, en Ek sal na jou kom en jou seën. As jy maar n altaar uit klippe vir my maak, sal jy hulle nie as gekapte bou nie, want jou dolk het jy op hulle geswaai, en hulle is ontheilig. Jy sal nie met trappe op my altaar opgaan nie, sodat jy nie jou naaktheid daarop ontbloot nie.

21

En hierdie is die verordeninge wat jy voor hulle sal stel. As jy n Hebreeuse kind verkry, sal hy ses jaar aan jou dien, maar in die sewende jaar sal hy vry vertrek, sonder betaling. As hy alleen ingaan, sal hy ook alleen uitgaan, maar as n vrou saam met hom ingaan, sal sy vrou ook uitgaan. En as die heer aan hom n vrou gee, en sy vir hom seuns of dogters baar, sal die vrou en die kinders aan sy heer behoort, maar hy alleen sal uitgaan. As die dienaar maar antwoordend sê: Ek het my heer liefgehad, en die vrou, en die kinders, sal ek nie vry wegloop nie. Sy heer sal hom na die kriteria van God bring, en dan sal hy hom na die deur, na die drumpel bring, en sy heer sal sy oor met die priem deurboor, en hy sal hom vir ewig dien.

As iemand sy eie dogter as huisbediende verkoop, sal sy nie vertrek soos die vroulike slawe vlug nie. As sy nie haar heer

behaag nie, wat met hom ooreengekom het, sal hy haar laat vrykoop, maar aan n vreemde nasie het hy nie die reg om haar te verkoop nie, omdat hy sy woord teenoor haar gebreek het. Indien hy haar egter aan die seun beloof, sal hy volgens die reg van die dogters aan haar doen. As hy maar n ander vir homself neem, sal hy haar nie die noodsaaklike dinge en die kleding en die omgang ontnem nie. As hy maar hierdie drie dinge nie vir haar doen nie, sal sy vrylik uitgaan sonder silwer. As iemand maar iemand slaan en hy sterf, moet hy met die dood gedood word. Die een wat dit egter nie willens gedoen het nie, maar God het hom in sy hande oorgelewer, sal Ek aan jou n plek gee waarheen die moordenaar kan vlug. As iemand egter sy naaste aanval om hom deur bedrog te dood, en hy vlug, sal jy hom van my altaar af wegneem om hom ter dood te bring. Wie sy vader of sy moeder slaan, laat hom met die dood gedood word. Die wat sy vader of sy moeder kwaadspreek, sal sekerlik sterwe. Wie dit ook al mag wees wat iemand van die seuns van Israel steel, en hom onderdruk het en verkoop, en dit by hom gevind word, laat hom met die dood sterf. As twee mans mekaar beledig en hulle slaan die naaste met n klip of met die vuis, en hy sterf nie maar lê op die bed As die man opgestaan het en buite op n staf loop, sal die een wat geslaan het onskuldig wees, behalwe dat hy sy ledigheid sal betaal, en die genesingskoste. As iemand maar sy kind of sy slavin met n roede slaan, en hy onder sy hande sterwe, sal hy met geregtigheid gestraf word. As hy/sy maar een of twee dae oorleef, moet hy nie gestraf word nie, want dit is sy eiendom. Indien twee mans baklei en n vrou slaan wat swanger is, en haar kind uitgaan nie gevorm nie, sal hy gestraf word met n boete. Soos die man van die vrou sal oplê, sal hy gee met waardering. Indien dit maar gevorm is, sal hy siel in plaas van siel gee, Oog in plaas van oog, tand in plaas van tand, hand in plaas van hand, voet in plaas van voet. Branding in plaas van branding, wond in plaas van wond, kneusing in plaas

van kneusing. As iemand egter die oog van sy dienaar slaan, of die oog van sy dienares, en dit blind maak, sal hy hulle vry wegstuur in die plek van hulle oog. As hy maar die tand van die huisbediende, of die tand van sy dienares uitslaan, sal hy hulle vry wegstuur in die plek van hulle tand. As n bul maar n man of vrou stoot en hy sterf, sal die bul met klippe gestenig word, en sy vleis sal nie geëet word nie, maar die eienaar van die bul sal onskuldig wees. Indien die bul egter voor gister en eergister stotend was, en hulle aan sy eienaar getuig het, en hy hom nie verwyder het nie, maar hy n man of vrou doodmaak, sal die bul gestenig word, en sy eienaar sal ter dood gebring word. As losgeld aan hom opgelê word, sal hy losgeld vir sy lewe gee soveel as wat hulle aan hom oplê. As hy maar n seun of dogter stoot, moet hulle volgens hierdie reg aan hom doen. As die bul maar n kind of n jong vrou stoot, sal hy dertig didrachmas silwer aan hulle heer gee, en die bul sal gestenig word. As iemand n put oopmaak of n put grawe, en dit nie bedek nie, en n kalf of donkie daar inval, Die heer van die put sal betaal; hy sal silwer gee aan hulle heer, maar die gestorwene sal aan hom behoort. As die bul van iemand egter die bul van die naaste stoot, en hy sterf, sal hulle die lewende bul verkoop en die silwer daarvan verdeel, en die dooie bul sal hulle verdeel. Indien dit maar bekend gemaak word dat die bul n stoter is van voor gister en van voor die derde dag, en hulle het getuig aan sy heer, en hy verwyder hom nie, sal hy n bul betaal in die plek van n bul, maar die gestorwene sal aan hom behoort.

As iemand maar n kalf of skaap steel, en dit slag of verkoop, sal hy vyf kalwers betaal in die plek van die kalf, en vier skape in die plek van die skaap.

As die dief in die inbraak gevind word en getref word en sterf, is dit nie moord nie. As die son op hom opkom, is hy skuldig en sal hy in ruil sterwe. As daar egter niks aan hom behoort nie, laat hom verkoop word in plaas van die diefstal. As die gestole ding maar in sy hand gevind word, van donkie tot skaap, lewend, sal hy dubbel daarvoor betaal. As iemand maar n land of wingerd laat bewei, en sy vee loslaat om n ander land te bewei, sal hy betaal uit sy land volgens sy opbrengs; as hy maar die hele land laat bewei, sal hy die beste van sy land en die beste van sy wingerd betaal. As vuur uitgegaan het en dorings vind, en dorsplekke of are of die vlakke bykomend verbrand, sal hy wat die vuur aangesteek het, betaal.

As iemand aan sy naaste silwer of vate gee om te bewaar, en dit word uit die man se huis gesteel, sal die dief, as hy gevind word, die dubbele betaal. As die dief maar nie gevind word nie, sal die eienaar van die huis voor God verskyn en sweer dat hy inderdaad nie boos gehandel het met betrekking tot die hele deposito van sy naaste nie, Volgens elke gesproke onreg aangaande die kalf, die jukdier, die skaap, die kledingstuk, en alle vernietiging wat geëis word, wat dit ook al mag wees, sal die oordeel van beide voor God kom, en hy wat deur God skuldig bevind word, sal dubbel aan sy buurman betaal. As iemand egter aan sy naaste n pakkier of kalf of skaap of enige vee gee om te bewaar, en dit word beseer of sterf of gevange geneem, en niemand weet daarvan nie, n Eed van God sal tussen beide wees, dat hy inderdaad nie boos opgetree het met betrekking tot die deposito van die naaste nie, en so sal sy heer dit aanvaar, en hy sal nie betaal nie. As dit maar van hom gesteel word, sal hy die heer betaal. As dit maar deur wilde diere verskeur word, sal hy hom na die prooi lei, en hy hoef nie te betaal nie. As iemand maar van die buurman vra, en dit breek of sterf of gevangene word, maar die eienaar nie met hom is nie, sal hy betaal. As die heer met hom is,

sal hy nie betaal nie; maar as hy n gehuurde werker is, sal dit vir hom in die plek van sy loon wees.

Maar indien iemand n onverloofde maagd mislei en met haar lê, sal hy haar met n bruidskat as sy vrou neem. As die vader egter pertinent weier en nie wens om haar aan hom as vrou te gee nie, sal hy silwer aan die vader betaal volgens soveel as die bruidskat van die maagde is. Townenaars moet julle nie lewend hou nie. Elke een wat met n dier slaap, sal julle met die dood doodmaak. Die wat aan gode offer sal met die dood vernietig word, behalwe aan die Heer alleen.

En n vreemdeling sal julle nie mishandel nie, nog sal julle hom onderdruk nie, want julle was vreemdelinge in die land Egipte. Julle mag geen weduwee en wees mishandel nie. As julle hulle maar met boosheid mishandel, en hulle roep uit na my, sal ek sekerlik na hulle stem luister, en Ek sal kwaad word in toorn, en Ek sal julle met die swaard doodmaak, en julle vroue sal weduwees wees, en julle kinders weeskinders. As jy maar silwer uitleen aan die arm broer by jou, sal jy hom nie onder druk plaas nie en jy sal geen rente op hom plaas nie. As jy maar die kleed van jou naaste as pand neem, moet jy dit voor sononder aan hom teruggee, Want dit is sy bedekking, slegs dit is die kleed van sy naaktheid, waarin sal hy slaap? As hy dus na my uitroep, sal ek na hom luister, want ek is barmhartig. Jy sal nie kwaad van gode praat nie, en jy sal nie sleg van n heerser van jou volk sê nie. Eerstelinge van jou dorsvloer en parskuip sal jy nie verdraag nie, die eersgeborenes van jou seuns sal jy aan my gee. Thus sal jy maak met jou kalf en jou skaap en jou lasdier: sewe dae sal dit by die moeder wees, maar op die agtste dag sal jy dit aan my teruggee. En julle sal heilige manne vir My wees, en vleis wat deur

wilde diere gedood is, mag julle nie eet nie; gooi dit vir die hond weg.

23

Jy mag nie n ydelagtige gerug aanvaar nie, jy mag nie met die onregverdige saamstem om n onregverdige getuie te word nie. Jy sal nie met die meerderheid wees tot boosheid nie, jy sal nie by die menigte gevoeg word om saam met die meerderheid af te draai nie, sodat die oordeel verdraai word. En jy sal nie barmhartigheid aan n arme betoon in die oordeel nie. As jy die os van jou vyand of sy pakkdier dwaalende teëkom, moet jy dit omdraai en aan hom teruggee. As jy maar die lasdier van jou vyand sien wat onder sy vrag geval het, mag jy dit nie verbygaan nie, maar jy sal dit saam met hom help optel.

Jy sal nie die oordeel van die arme in sy verhoor verdraai nie. Van elke onregverdige woord sal jy wegbly, die onskuldige en regverdige sal jy nie doodmaak nie, en jy sal die goddelose nie regverdig maak ter wille van geskenke nie. En jy sal nie geskenke neem nie, want die geskenke verblind oë van siende mense, en vernietig regverdige woorde. En julle sal die vreemdeling nie onderdruk nie, want julle ken die siel van die vreemdeling, want julle self was vreemdelinge in die land Egipte. Ses jaar sal jy jou land saai, en jy sal die opbrings daarvan versamel. In die sewende jaar sal jy vrylating maak, en jy sal dit vrystel, en die armes van jou volk sal eet, en die oorblywende sal die wilde diere eet. So sal jy doen met jou wingerd en jou olyfboom. Ses dae lank sal jy jou werke doen, maar op die sewende dag is daar rus, sodat jou os mag rus, en jou pakkdier, en sodat die seun van jou diensmeisie en die vreemdeling verfris mag word. Alles wat ek aan julle gesê het,

moet julle bewaar, en die naam van ander gode sal julle nie onthou nie, en dit mag ook nie uit julle mond gehoor word nie.

Drie tye van die jaar sal julle fees aan my vier. Die fees van die ongesuurde brood moet julle onderhou, sewe dae lank moet julle ongesuurde brood eet, net soos ek jou beveel het volgens die tyd van die maand van die nuwe oes, want daarin het jy uit Egipte uitgetrek. Julle mag nie voor My verskyn met leë hande nie. En jy sal n fees van oes van eersteling maak van jou werke, wat jy saai in jou veld, en n fees van voltooiing by die uitgaan van die jaar in die versameling van jou werke uit jou veld. Drie keer per jaar sal al jou manlike persone voor die Here jou God verskyn. Wanneer ek die nasies voor jou gesig uitdryf en jou grense vergroot, sal jy nie die bloed van my offer op suurdeeg offer nie, en die vet van my fees mag nie tot die oggend lê nie. Die eerstevrugtes van die eerste opbrings van jou land sal jy inbring in die huis van die Here jou God, jy sal nie n lam in sy moeder se melk kook nie. En kyk, ek stuur my engel voor jou gesig, sodat hy jou sal bewaar op die pad, sodat hy jou inbring in die land wat ek vir jou voorberei het. Gee aandag vir jouself, en luister na hom, en moenie hom ongehoorsaam wees nie, want hy sal jou nie terughou nie, want my naam is op hom. As julle waarlik na my stem luister, en julle doen alles wat Ek julle beveel, en julle bewaar my verbond, sal julle vir My n besondere volk wees uit al die nasies, want die hele aarde is myne, en julle sal vir My n koninklike priesterdom en n heilige nasie wees, hierdie woorde sal jy aan die seuns van Israel sê, as julle waarlik na my stem luister, en julle doen alles wat Ek aan julle sê, sal Ek n vyand wees vir julle vyande, en Ek sal die teëstanders teen julle teenstaan. Want my engel sal voor jou uitgaan as leier, en hy sal jou bring na die Amoriet, en Hetiet, en Perisiet, en Kanaäniet, en Girgasiet, en Hewiet, en Jebusiet, en Ek sal hulle vernietig. Jy mag nie hulle gode aanbid nie, nog hulle

dien nie, jy mag nie volgens hulle werke maak nie, maar jy sal hulle volkome afbreek, en jy sal hulle pilare volkome verbriesel. En jy sal die Here jou God dien, en Ek sal jou brood en jou wyn en jou water seën, en Ek sal siekte van julle wegdraai. Daar sal nie onvrugbaar wees nie, nog onvrugbaar op jou aarde nie; die getal van jou dae sal ek vervullend vervul. En die vrees sal Ek voor jou uit stuur, en Ek sal al die nasies by wie jy inkom met paniek verslaan, en Ek sal al jou vyande op die vlug laat slaan. En Ek sal die perdebye voor jou uit stuur, en jy sal die Amoriëte, en die Hewiëte, en die Kanaäniete, en die Hetiëte voor jou uit dryf. Ek sal hulle nie in een jaar uitdryf nie, sodat die land nie verlate word nie, en die wilde diere van die aarde nie baie op jou word nie. Bietjie vir bietjie sal Ek hulle van jou uitdryf, totdat jy toeneem en die land erf. En Ek sal jou grense plaas van die Rooi See tot die see van die Filistyne, en van die wildernis tot die groot rivier Eufraat, en Ek sal in julle hande oorlewer die inwoners in die land, en Ek sal hulle van jou uitdryf. Jy sal nie met hulle en met hulle gode n verbond maak nie. En hulle sal nie in jou land vestig nie, sodat hulle jou nie laat sondig teenoor my nie, want as jy hulle gode dien, sal hierdie vir jou n struikelblok wees.

24

En Moses het gesê: Gaan op na die Here toe, jy en Aaron, en Nadab, en Abiud, en sewentig van die oudstes van Israel, en hulle sal die Here van ver af aanbid. En Moses alleen sal na God nader kom, maar hulle sal nie nader kom nie, en die volk sal nie saam met hulle opgaan nie. Moses het ingegaan en aan die volk al die woorde van God en die verordeninge vertel, en al die volk het met een stem geantwoord en gesê: Al die woorde wat die Here gespreek het, sal ons doen en sal ons hoor. En Moses het al die woorde van die Here geskryf, en Moses het vroeg in die oggend

opgestaan en n altaar by die berg gebou, en twaalf stene vir die twaalf stamme van Israel. En hy het die jong mans van die seuns van Israel uitgestuur, en hulle het brandoffers gebring, en hulle het n vredeoffer aan God geoffer, kalwers. Moses het die helfte van die bloed geneem en dit in bakkies gegooi, en die ander helfte van die bloed het hy teen die altaar uitgegooi. En nadat hy die boek van die verbond geneem het, het hy dit voorgelees in die ore van die volk, en hulle het gesê: Alles wat die Here gespreek het, sal ons doen en sal ons gehoorsaam. Moses het die bloed geneem en dit oor die volk gesprinkel, en gesê: Kyk, die bloed van die verbond wat die Here met julle gemaak het aangaande al hierdie woorde.

En Moses en Aaron, en Nadab, en Abiud, en sewentig van die raad van oudstes van Israel het opgegaan. En ek het die plek gesien waar die God van Israel gestaan het, en dit onder sy voete was soos werk van saffierbaksteen, en soos die vorm van die uitspansel van die hemel in reinheid. En van die uitverkore van Israel het nie een gesterf nie, en hulle het in die plek van God verskyn, en hulle het geëet en gedrink. En die Here het vir Moses gesê, Gaan op na My toe op die berg, en wees daar, en Ek sal aan jou die kliptablette gee, die wet en die gebooië wat Ek geskryf het om aan hulle te gee. En Moses het opgestaan, en Joshua wat by hom gestaan het, en hulle het opgegaan na die berg van God. En aan die oudstes het hulle gesê: Wees hier stil totdat ons na julle terugkeer, en kyk, Aaron en Hur is met julle. As daar vir iemand n oordeel gebeur, laat hulle na hulle toe gaan. En Moses en Joshua het die berg opgegaan, en die wolk het die berg bedek. En die heerlijkheid van God het neergekom op die berg Sinai, en die wolk het dit ses dae lank bedek, en die Here het Moses op die sewende dag uit die middel van die wolk geroep. Die vorm van die heerlijkheid van die Here was soos brandende vuur op die kruin van die berg, voor die seuns van Israel. En Moses het in die middel

van die wolk ingegaan, en hy het die berg opgegaan, en hy was daar op die berg veertig dae en veertig nagte.

25

En die Here het tot Moses gepraat en gesê, Ek het aan die seuns van Israel gesê, en neem eersteling van almal aan wie dit reg lyk in die hart, en julle sal my eersteling neem. En hierdie is die eersteling wat julle van hulle sal ontvang: goud, silwer en brons. en hiasint, en purper, en dubbelskarlakenrooi, en fyn gedraaide linne, en bokhare, En velle van ramme rooi geverf, en hiasintblou velle, en onverganklike hout, En stene van Sardius, en stene vir die graving vir die skouerstuk, en die lang gewaad. En jy sal vir my n heiligdom maak, en Ek sal aan julle verskyn. En jy sal vir my maak volgens alles wat Ek aan jou toon op die berg, die voorbeeld van die tent, en die voorbeeld van al die voorwerpe daarvan, so sal jy maak. En jy sal n ark van getuienis maak uit onverganklike hout, twee en n half el die lengte, en een en n half el die breedte, en een en n half el die hoogte. En jy sal dit met suiwer goud oortrek, van binne en van buite sal jy dit oortrek, en jy sal goue gedraaide lyssies rondom dit maak. En jy sal vier goue ringe vir dit maak, en jy sal hulle op die vier sye plaas: twee ringe op die een sy, en twee ringe op die tweede sy. Jy sal pale van onverganklike hout maak, en jy sal hulle met goud oortrek, En jy sal die pale in die ringe aan die sye van die ark inbring, om die ark daarmee op te lig. In die ringe van die ark sal die pale onbeweeglik bly. En jy sal in die ark insit die getuienisse wat Ek aan jou sal gee. En jy sal n versoensitplek maak, n bedekking van suiwer goud, twee-en-'n-half el die lengte, en een-en-'n-half el die breedte. En jy sal twee cherubim van gehamerde goud maak, en jy sal hulle aan beide kante van die versoendeksel plaas. Daar sal gemaak word een gerub uit die een kant hiervan, en een gerub uit die kant van

die tweede van die versoendeksel, en jy sal die twee gerubs maak op die twee kante. Die gerubs sal wees met uitgestrekte vlerke van bo, wat oorskadu met hulle vlerke oor die versoendeksel, en hulle gesigte na mekaar, na die versoendeksel toe sal die gesigte van die gerubs wees. En jy sal die versoendeksel bo-op die ark plaas, en in die ark sal jy die getuienisse insit wat Ek aan jou sal gee. En Ek sal aan jou van daar bekend gemaak word, en Ek sal met jou spreek van bo die versoensitplek af, tussen die twee gerubs wat op die ark van die getuienis is, en volgens alles wat Ek aan jou beveel vir die seuns van Israel. En jy sal n goue tafel van suiwer goud maak, twee elle die lengte, en n el die breedte, en anderhalf el die hoogte. En jy sal hierdie gedraaide goue lyssies rondom maak, en jy sal hierdie kroon van n handbreedte rondom maak,

En jy sal n gedraaide molding rondom die kroon maak. En jy sal vier goue ringe maak, en jy sal die vier ringe op die vier dele van die voete daarvan by die rand plaas. En die ringe sal wees vir die draagpale, sodat die tafel daarmee gedra kan word. En jy sal die pale maak uit onverganklike hout, en jy sal hulle oortrek met suiwer goud, en die tafel sal daarmee weggedra word. En jy sal die skottels daarvan maak, en die reukofferhouers, en die plengofferhouers, en die bekere waarmee jy in hulle sal uitgooi, uit suiwer goud sal jy hulle maak. En jy sal die brode van die teenwoordigheid voortdurend voor My op die tafel plaas.

En jy sal n lampstaander maak van suiwer goud, gesmee sal jy die lampstaander maak, die stam daarvan, en die takke, en die bakkies, en die knoppe, en die lelies sal daaruit wees. Ses riete wat uitgaan uit die sye, drie riete van die lampstaander uit die een sy daarvan, en drie riete van die lampstaander uit die tweede sy. En drie bakkies amandelvormig gegraveer in die een takkie, met n knop en n lelie – so vir die ses takkies wat uit die lampstaander

uitgaan. En in die lampstaander vier bakkies gegraveer in amandelvorm, in die een tak knoppe, en die lelies daarvan. Die knop by die twee buisies daaruit, en n knop by die vier buisies daaruit, so vir die ses buisies wat uitgaan uit die lampstaander, en in die lampstaander vier bakkies gegraveer met amandelvorm. Die knoppe en die takke moet daaruit wees, die hele gedrewe werk uit een suiwer goud. En jy sal die sewe lampe daarvan maak, en jy sal die lampe aansit, en hulle sal skyn vanaf die een kant. En die wierookbrander daarvan, en die voetstukke daarvan, sal jy uit suiwer goud maak. Al hierdie vate was n talent suiwer goud. Sien, jy sal maak volgens die vorm wat aan jou op die berg getoon is.

26

En die tent sal jy maak van tien gordyne uit fyn gedraaide linne, en blou, en pers, en skarlakenrooi gedraaide stof, met gerubs, geweeftde werk sal jy hulle maak. Lengte van die een gordyn agt-en-twintig el, en breedte vier el sal die een gordyn wees; dieselfde maat sal vir al die gordyne wees. Vyf gordyne sal maar aan mekaar vashou, die een aan die ander, en vyf gordyne sal saamgevoeg wees, die een aan die ander. En jy sal vir hulle blou lusse maak op die rand van die een gordyn, aan die een kant by die saamvoeging, en so sal jy maak op die rand van die buitenste gordyn by die tweede saamvoeging. Vyftig lusse sal jy maak aan die een gordyn, en vyftig lusse sal jy maak aan die deel van die gordyn by die saamvoeging van die tweede, teenoorstaande wat teen mekaar val by elke een. En jy sal vyftig goue ringe maak, en jy sal die gordyne aan mekaar vasmaak met die ringe, en die tent sal een wees. En jy sal harige velle as n bedekking op die tent maak; elf velle sal jy hulle maak. Die lengte van die een vel sal dertig el wees, en die breedte van die een vel vier el; dieselfde maat sal vir die elf velle wees. En jy sal die vyf

velle aanmekaar voeg, en die ses velle aanmekaar voeg, en jy sal die sesde vel dubbel vou voor die gesig van die tent. En jy sal vyftig lusse maak op die rand van die een gordyn, die een wat tussen is volgens die samevoeging, en vyftig lusse sal jy maak op die rand van die gordyn wat aansluit, die tweede een.

En jy sal vyftig brons ringe maak, en jy sal die ringe uit die lusse saamvoeg, en jy sal die velle saamvoeg, en dit sal een wees. En jy sal die oorvloeiende gedeelte van die velle van die tent onderplaas; die helfte van die oorblywende vel sal jy bedek in die oorvloeiende gedeelte van die velle van die tent; jy sal dit agter die tent bedek. n El van hierdie kant en n el van daardie kant, van die oorhangende gedeelte van die gordyne, van die lengte van die gordyne van die tent, sal hangend wees oor die sykante van die tent aan weerskante, sodat dit kan bedek. En jy sal n bedekking vir die tent maak van ramsvelle wat rooi geverf is, en bedekking van hiasintblou velle van bo.

En jy sal pilare van die tent uit onverganklike hout maak. Tien el sal jy die een pilaar maak, en een-en-'n-half el die breedte van die een pilaar. Twee tenons vir die een pilaar, ooreenstemmend een met die ander, so sal jy maak vir al die pilare van die tent. En jy sal pilare vir die tent maak, twintig pilare aan die kant na die Noorde. En veertig silwer basisse sal jy maak vir die twintig pilare, twee basisse vir die een pilaar aan beide sy dele, en twee basisse vir die een pilaar aan beide sy dele. En die tweede kant na die Suide toe, twintig pilare, en veertig silwer basisse vir hulle, twee basisse vir die een pilaar aan beide sy dele, en twee basisse vir die een pilaar aan beide sy dele. En aan die agterkant van die tent, aan die kant na die see toe, sal jy ses pilare maak. En jy sal twee pilare maak op die hoeke van die tent aan die agterkant. En dit sal gelyk wees van onder, volgens dieselfde sal hulle gelyk wees van die

koppe tot by een samevoeging, so sal jy maak vir beide die twee hoeke, laat hulle gelyk wees. En daar sal agt pilare wees, en hulle basisse van silwer sal sestien wees, twee basisse vir die een pilaar aan beide sy kante, en twee basisse vir die een pilaar. En jy sal dwarsbalke maak uit onverganklike hout, vyf vir die een pilaar aan die een kant van die tent, en vyf grendels vir die pilaar aan die een kant van die tent, die tweede, en vyf grendels vir die pilaar aan die agterste kant van die tent, na die see toe. En die middelste staaf tussen die pilare laat dit uitstrek van die een kant na die ander kant. En die pilare sal jy met goud oortrek, en die ringe sal jy van goud maak, waarin jy die stawe sal inbring, en die stawe sal jy met goud oortrek. En jy sal die tent oprig volgens die vorm wat aan jou op die berg gewys is.

En jy sal n voorhangsel maak uit blou, en purper, en skarlakenrooi gedraai, en fyn linne geweef, geweefde werk sal jy dit maak met gerubs. En jy sal dit plaas op vier onverganklike pilare wat met goud oortrek is, en hulle kapitele sal goue wees, en hulle vier basisse sal silwer wees. En jy sal die voorhangsel op die pilare plaas, en jy sal daar binne die voorhangsel die ark van die getuienis inbring, en die voorhangsel sal vir julle afsonder tussen die heilige en tussen die heilige van die heiliges. En jy sal die ark van die getuienis met die voorhangsel bedek in die heilige van die heiliges. En jy sal die tafel buite die voorhangsel plaas, en die lampstaander teenoor die tafel op die deel van die tent wat na die Suide is, en die tafel sal jy plaas op die deel van die tent wat na die Noorde is. En jy sal n bedekking maak vir die deur van die tent uit blou, en purper, en skarlakenrooi gedraai, en fyn linne gedraai, die werk van n borduurder. En jy sal vir die voorhangsel vyf pilare maak, en jy sal hulle met goud oortrek, en hulle kapitele sal van goud wees, en jy sal vir hulle vyf brons basisse giet.

En jy sal n altaar maak uit onverganklike hout, vyf el die lengte, en vyf el die breedte, vierkant sal die altaar wees, en drie el die hoogte daarvan. En jy sal die horings op die vier hoeke maak; uit dit sal die horings wees, en jy sal hulle met brons bedek. En jy sal n kroon vir die altaar maak, en sy bedekking, en sy bakke, en sy vleishoeke, en sy vuurpan, en al sy vate sal jy van brons maak. En jy sal vir hom n brons rooster met netwerk maak, en jy sal vir die rooster vier brons ringe by die vier kante maak. En jy sal hulle onder die rooster van die altaar van onder plaas, en die rooster sal wees tot by die helfte van die altaar. En jy sal pale vir die altaar maak uit onverganklike hout, en jy sal hulle met brons oortrek. En jy sal die pale in die ringe bring, en laat die pale aan die sye van die altaar wees wanneer dit gedra word. Hol en naatloos sal jy dit maak, volgens wat aan jou op die berg getoon is, so sal jy dit maak. En jy sal n hof vir die tent maak, na die kant wat na die Suide is, gordyne van die hof uit fyn gedraaide linne, lengte honderd el vir die een kant. En die pilare daarvan was twintig, en die basisse daarvan twintig van brons, en die ringe daarvan en die houers van silwer. So was daar aan die kant na die ooste toe gordyne van honderd elle lank, en hulle pilare was twintig, en hulle basisse was twintig van brons, en die ringe en die houers van die pilare, en hulle basisse was oortrek met silwer. Die breedte van die hof aan die seekant: gordyne van vyftig el, hulle pilare tien, en hulle basisse tien. En die breedte van die hof aan die Suidekant: gordyne van vyftig el, hulle pilare tien, en hulle basisse tien. En vyftien el die hoogte van die gordyne aan die een kant, hulle pilare drie, en hulle basisse drie. En die tweede kant vyftien el, die hoogte van die gordyne, hulle pilare drie en hulle basisse drie. En by die poort van die hof was daar n bedekking van twintig el hoog, van blou en purper en skarlakenrooi gedraaide garing, en fyn

gedraaide linne met die borduurwerk van die borduurder; hulle pilare was vier, en hulle basisse vier. Alle pilare van die hof rondom is oortrek met silwer, en hulle kapitele is van silwer, en hulle basisse van brons. Die lengte van die hof was honderd op honderd, en die breedte vyftig op vyftig, en die hoogte vyf elle van fyn gedraaide linne, en hulle basisse was van brons. En al die konstruksie en al die gereedskap en die penne van die hof was van brons.

En jy, beveel die seuns van Israel, en laat hulle vir jou neem olie uit olywe, ongeperste, rein, geklop, vir lig om te brand, sodat die lamp voortdurend mag brand. In die tent van die getuienis, buite die voorhangsel van die verbond, sal Aäron en sy seuns dit brand van aand tot môre, voor die Here, n ewige insetting vir julle geslagte van die seuns van Israel.

28

En jy moet na jouself bring Aaron, jou broer, en sy seuns uit die seuns van Israel om vir my as priesters te dien: Aaron, en Nadab, en Abiud, en Eleazar, en Ithamar, die seuns van Aaron. En jy sal n heilige gewaad maak vir Aaron, jou broer, tot eer en heerlijkheid. En jy, spreek tot almal wat wys is in verstand, wie Ek gevul het met die gees van wysheid en insig, en hulle sal die heilige kleed van Aäron maak vir die heiligdom, waarin hy vir My as priester sal dien. En hierdie is die klere wat hulle sal maak: die borsplaat, en die skouertstuk, en die lang gewaad, en n geweeftde tuniek, en n tulband, en n gordel, en hulle sal heilige klere maak vir Aäron en sy seuns om vir my as priesters te dien. En hulle sal die goud en die hiosint en die purper en die skarlakenrooi en die fyn linne neem. En hulle sal die skouerstuk maak uit fyn gedraaide linne, geweeftde werk van n borduurder. Twee skouerstukke sal

verbindend aan hom wees, die een aan die ander, aangebring op die twee dele. En die stof van die skouerstukke wat daarop is, sal volgens die vervaardiging daarvan wees uit suiwer goud, en blou, en purper, en skarlaken gespin, en fyn linne gedraai. En jy sal die twee stene neem, smaragstene, en jy sal die name van die seuns van Israel daarop graveer. Ses name op die een steen, en die ses oorblywende name op die tweede steen volgens hulle geslagte. Werk van steenbewerkingskuns, n gesnede beeld van n seël sal jy graveer op die twee stene met die name van die seuns van Israel. En jy sal die twee stene op die skouers van die efod plaas, stene van gedenking is hulle vir die seuns van Israel, en Aaron sal die name van die seuns van Israel voor die Here op sy twee skouers dra, n gedenkteken aangaande hulle. En jy sal skouerstukke uit suiwer goud maak. En jy sal twee gefranste kettings uit suiwer goud maak, deurmekaar gemaak in blomme, werk van vlegwerk, en jy sal die gevlegte gefranste kettings op die skouerstukke plaas, volgens hulle skouerstukke aan die voorkant.

En jy sal n borsplaat van die oordele maak, werk van n borduurder, volgens die patroon van die efod sal jy dit maak uit goud, en blou, en purper, en skarlaken gedraaide garing, en fyn linne gedraaide garing. Jy sal dit vierkant maak, dit sal dubbel wees, n span die lengte daarvan, en n span die breedte. En jy sal in dit weef n stof wat met stene versier is, vier rye; n ry stene sal wees: sardius, topaas en smarag, die eerste ry. En die tweede ry, karbonkel, en saffier, en jaspis. En die derde ry, ligurium, agaat, ametis. En die vierde ry, chrisoliet, en beril, en oniks, omhul met goud, saamgebind in goud, laat hulle wees volgens hulle ry. En die stene moet wees uit die name van die seuns van Israel, twaalf volgens hulle name, gravures van seëls, elkeen volgens die naam, moet hulle wees vir twaalf stamme. En jy sal op die borsplaat gevlegte kettings maak, n ketting-agtige werk van suiwer goud. En

Aaron sal die name van die seuns van Israel op die borsplaat van die oordeel op sy bors dra wanneer hy die heiligdom binnegaan, as n gedagtenis voor God. En jy sal die manifestasie en die waarheid op die borsplaat van die oordeel plaas, en dit sal op die bors van Aäron wees wanneer hy voor die Here in die heilige ingaan, en Aäron sal die oordele van die seuns van Israel voortdurend voor die Here op die bors dra. En jy sal n lang onderkleed maak, heeltemal blou. En die opening sal uit sy middel wees, met n rand rondom die opening, geweefde werk, die samevoeging saamgeweef daaruit, sodat dit nie skeur nie. En jy sal by die soom van die tuniek van onder maak, soos van n bloeiende granaat, granaatjies uit blou en purper en skarlakenrooi gespin en fyn linne gedraai, by die soom van die tuniek rondom, dieselfde vorm granaatjies van goud en klokkies tussen hierdie rondom. Langs n goue granaat n dodona, en blommig op die soom van die onderkleed rondom, En Aaron se stem sal hoorbaar wees wanneer hy bedien, wanneer hy ingaan in die heilige voor die Here, en wanneer hy uitgaan, sodat hy nie sterf nie. En jy sal n suiwer goue plaat maak, en jy sal daarop graveer met n seëlgraving: Heiligdom van die Here. En jy sal dit plaas op gedraaide blou, en dit sal wees op die tulband, voor die tulband sal dit wees. En dit sal op die voorhoof van Aaron wees, en Aaron sal die sondes van die heilige dinge wegneem, soveel as wat die seuns van Israel sou heilig maak van elke gawe van hulle heilige dinge, en dit sal voortdurend op die voorhoof van Aaron wees, aanneemlik vir hulle voor die Here.

En die versierde dele van die tunieke van fyn linne, en jy sal n tulband van fyn linne maak, en n gordel sal jy maak, die werk van n borduurder. En vir die seuns van Aäron sal jy tunieke en gordels maak, en tulbande sal jy vir hulle maak tot eer en heerlikheid. En jy sal hulle beklee, Aäron jou broer en sy seuns saam met hom, en jy sal hulle salf en hulle hande vul, en jy sal hulle heilig, sodat

hulle vir My as priesters kan dien. En jy sal vir hulle linne beenbedekings maak om die naaktheid van hulle vlees te bedek, van die lendene tot die dye sal dit wees. En Aäron sal hulle hê, en sy seuns, wanneer hulle ingaan in die tent van die getuienis, of wanneer hulle nader kom om te bedien by die altaar van die heilige, en hulle sal nie op hulleself sonde bring nie, sodat hulle nie sterwe nie, n ewige insetting vir hom en vir sy nageslag ná hom.

29

En hierdie is wat jy aan hulle sal doen om hulle te heilig, sodat hulle vir my as priesters kan dien: Jy moet een kalfie uit die beeste neem, en twee ramme sonder gebrek, en ongesuurde brode geknee in olie, en ongesuurde wafels gesalf in olie, van fyn meelblom uit koring sal jy hulle maak. En jy sal hulle op een mandjie plaas, en jy sal hulle op die mandjie bring, en die kalfie, en die twee ramme. En jy sal Aaron en sy seuns bring na die deur van die tent van die getuienis, en jy sal hulle met water was. En nadat jy die klere geneem het, sal jy Aäron jou broer beklee met die lang tuniek, en die skouerstuk, en die borsplaat, en jy sal die borsplaat aan hom vasmaak aan die skouerstuk. En jy sal die tulband op sy hoof plaas, en jy sal die heilige plaat op die tulband plaas. En jy sal die salwingsolie neem en dit op sy hoof giet, en jy sal hom salf. En jy sal sy seuns bring en hulle met tunieke beklee. En jy sal hulle met die gordels omgord, en jy sal die tulbande om hulle plaas, en dit sal vir hulle n priesterskap vir My wees tot in ewigheid, en jy sal Aäron se hande wy, en die hande van sy seuns. En jy sal die kalf bring na die deur van die tent van die getuienis, en Aäron en sy seuns sal hulle hande op die kop van die kalf lê, voor die Here, by die deur van die tent van die getuienis. En jy sal die kalf slag voor die Heer, by die deure van die tent van die

getuienis. En jy sal van die bloed van die kalf neem, en jy sal dit met jou vinger op die horings van die altaar plaas, maar al die oorblywende bloed sal jy by die basis van die altaar uitgooi. En jy sal al die vet wat op die buik is neem, en die lob van die lewer, en die twee niere, en die vet wat op hulle is, en jy sal dit op die altaar plaas. Die vleis van die kalf maar, en die vel, en die mis sal jy met vuur buite die kamp verbrand, want dit is sonde.

En jy sal die een ram neem, en Aaron en sy seuns sal hulle hande op die kop van die ram plaas. En jy sal hom slag, en nadat jy die bloed geneem het, sal jy dit rondom na die altaar uitstort. En jy sal die ram in twee sny volgens die ledemate, en jy sal die binnegoed en die voete met water was, en jy sal dit op die stukke plaas saam met die kop. En jy sal die hele ram op die altaar offer, n brandoffer aan die Here tot n reuk van geurigheid, dit is wierook vir die Here. En jy sal die tweede ram neem, en Aaron en sy seuns sal hulle hande op die kop van die ram plaas. En jy sal hom slag, en jy sal van sy bloed neem, en jy sal dit plaas op die lob van Aaron se regteroor, en op die punt van die regterhand, en op die punt van die regtervoet, en op die lobbe van die regterore van sy seuns, en op die punte van hulle regterhande, en op die punte van hulle regtervoete. En jy sal neem van die bloed wat van die altaar af kom, en van die salfolie, en jy sal dit sproei op Aäron en op sy gewaad, en op sy seuns en op die gewade van sy seuns saam met hom, en hy self sal geheilig word en sy gewaad, en sy seuns en die gewade van sy seuns saam met hom, maar die bloed van die ram sal jy rondom teen die altaar uitgooi. En jy sal van die ram sy vet neem, en die vet wat die buik bedek, en die lob van die lewer, en die twee niere, en die vet wat op hulle is, en die regterarm, want dit is n voltooiing. En een brood van olie, en een koek van die mandjie van die ongesuurde brode wat voor die Here gestel is. En jy sal alles op die hande van Aäron plaas, en op die hande van sy

seuns, en jy sal hulle afsonder as n afsonderingsoffergawe voor die Here. En jy sal dit uit hulle hande neem, en jy sal dit op die brandofferaltaar offer tot n aangename geur voor die Here; dit is n offer aan die Here. En jy sal die borsstuk van die ram van die wyding, wat Aäron s'n is, neem, en jy sal dit as n afsonderingsoffergawe voor die Here afsonder, en dit sal jou deel wees. En jy sal die bors as bydrae heilig, en die arm van die weghef-offer wat afgesonder is, en wat wegge neem is van die ram van die voltooiing van Aäron en van sy seuns. En dit sal vir Aaron en sy seuns n ewige wetlike reg wees van die seuns van Israel, want hierdie is n afsonderingsoffergawe, en n offergawe sal dit wees van die seuns van Israel van die offers, die vredesoffers van die seuns van Israel, n offergawe aan die Here.

En die robe van die heilige, wat Aäron s'n is, sal aan sy seuns ná hom behoort, om hulle daarin te salf en om hulle hande te voltooi. Sewe dae sal die priester wat in sy plek kom uit sy seuns, hulle aantrek, hy wat in die tent van die getuïenis sal ingaan om in die heilige plek te dien. En jy sal die ram van die voltooiing neem, en jy sal die vleis op n heilige plek kook. En Aaron en sy seuns sal die vleis van die ram eet, en die brode wat in die mandjie is, by die deure van die tent van die getuïenis. Hulle sal dit eet waardeur hulle geheilig is om hulle hande te voltooi, om hulle te heilig, en n vreemdeling sal nie daarvan eet nie, want dit is heilig. As daar maar oorgebly word van die vleis van die offers van die voltooiing en van die brode tot die môre, sal jy die oorblywende met vuur verbrand; dit mag nie geëet word nie, want dit is heilig.

En jy sal Aaron en sy seuns so maak volgens alles wat Ek jou beveel het; sewe dae lank sal jy hulle hande inwy. En die kalf van die sonde sal jy maak op die dag van die reiniging, en jy sal die altaar reinig wanneer jy dit heilig, en jy sal dit salf sodat jy dit

heilig. Sewe dae sal jy die altaar reinig en dit heilig, en die altaar sal die heilige van die heilige wees; almal wat die altaar aanraak, sal geheilig word. En hierdie is wat jy op die altaar sal maak: twee jaaroud lammers sonder gebrek per dag op die altaar voortdurend, n voortdurende offer.

Die een lam sal jy in die oggend maak, en die tweede lam sal jy in die aand maak. En n tiende van fyn meel gemeng in geklopte olie, die vierde van die hin, en n drankoffer, die vierde van die hin wyn, tot die een lam. En die tweede lam sal jy in die aand maak, volgens die oggendoffer en volgens sy drankoffer, sal jy dit maak as n reuk van geurigheid, n offer aan die Here. n Voortdurende offer vir julle geslagte, by die deur van die tent van getuienis voor die Here, waar Ek My aan jou bekend sal maak daarvandaan, om met jou te praat. En Ek sal daar vir die seuns van Israel aanstel, en Ek sal in my heerlijkheid geheilig word. En Ek sal die tent van die getuienis heilig, en die altaar, en Aäron en sy seuns sal Ek heilig om vir My as priesters te dien. En Ek sal aangeroep word onder die seuns van Israel, en Ek sal hulle God wees. En hulle sal weet dat Ek die Here hulle God is, wat hulle uit die land Egipte uitgelei het, om by hulle aangeroep te word, en om hulle God te wees.

30

En jy sal n altaar van wierook uit onverganklike hout maak. En jy sal dit maak n el die lengte en n el die breedte; vierkant sal dit wees, en twee els die hoogte; uit dit sal die horings daarvan wees. En jy sal sy rooster met suiwer goud oortrek, en sy mure rondom, en sy horings, en jy sal vir hom n gedraaide goue kroon rondom maak. En jy sal twee rein goue ringe maak onder sy gedraaide rand, aan die twee sye sal jy dit maak op die twee kante, en dit sal houers wees vir die pale, sodat dit daarmee gedra kan

word. En jy sal pale maak uit onverganklike hout, en jy sal hulle met goud oortrek. En jy sal dit voor die voorhangsel plaas wat oor die ark van die getuïenisse is, waarin Ek van daar aan jou bekend sal word. En Aaron sal fyn saamgestelde wierook daarop brand elke môre, wanneer hy die lampe versorg, sal hy wierook daarop brand. En wanneer Aäron die lampe laat ontsteek, sal hy wierook daarop brand. Voortdurende wierook, altyddeurend voor die Here, vir hulle geslagte. En hy sal nie ander wierook daarop bring nie – geen graanoffer of slagoffer nie – en jy sal geen drankoffer daarop uitgiet nie. En Aaron sal eenmaal per jaar versoening daarop maak op die horings daarvan, met die bloed van die reinigingsoffer sal hy dit reinig vir hulle geslagte; dit is hoogheilig aan die Here.

En die Here het met Moses gepraat en gesê, As jy die sensus van die seuns van Israel neem in hulle visitasie, sal elkeen n losprys vir sy siel aan die Heer gee, en daar sal nie n val onder hulle wees in hulle visitasie nie. En dit is wat hulle sal gee, almal wat by die inspeksie verbygaan: die helfte van die didrachma, wat is volgens die heilige didrachma – twintig obols die didrachma – en die helfte van die didrachma is n bydrae aan die Here. Almal wat verbygaan in die inspeksie van twintig jaar oud en ouer, sal die bydrae aan die Here gee. Die ryk een sal nie meer byvoeg nie, en die arm een sal nie minder gee nie as die helfte van die didrachma wanneer hulle die bydrae aan die Here gee, om versoening te doen vir julle siele. En jy sal die silwer van die bydraes van die seuns van Israel neem, en jy sal dit gee vir die diens van die tent van die getuïenis, en dit sal vir die seuns van Israel n gedenkteken voor die Here wees, om versoening te doen vir julle siele. En die Here het met Moses gepraat en gesê, Maak n brons bak, en n brons basis daarvoor, om te was, en jy sal dit plaas tussen die tent van die getuïenis en die altaar, en jy sal water

daarin gooi. En Aäron en sy seuns sal daaruit hulle hande en hulle voete met water was. Wanneer hulle in die tent van die getuienis ingaan, sal hulle met water was, en hulle sal nie sterwe nie, wanneer hulle tot die altaar nader om te dien en om die brandoffers aan die Here op te offer. Hulle sal die hande en die voete met water was wanneer hulle in die tent van die getuienis ingaan, hulle sal met water was sodat hulle nie mag sterwe nie, en dit sal vir hulle n ewige insetting wees, vir hom en sy geslagte na hom. En die Here het met Moses gepraat en gesê, En jy neem speserye: die blom van uitgesoekte mirre, vyfhonderd sikkels, en welriekende kaneel, die helfte hiervan, tweehonderd-en-vyftig, en welriekende kalmusriet, tweehonderd-en-vyftig, en iris vyf honderd sikels van die heilige, en olie uit olywe n hin. En jy sal dit maak tot n heilige salwingsolie, n geparfumeerde salf volgens die kuns van die parfuummaker, dit sal n heilige salwingsolie wees. En jy sal die tent van die getuienis daarmee salf, en die ark van die tent van die getuienis, en al die voorwerpe daarvan, en die lampstaander en al sy voorwerpe, en die reukofferaltaar, en die altaar van die brandoffers en al sy voorwerpe, en die tafel en al haar voorwerpe, en die wasbak. En jy sal hulle heilig, en dit sal heilig van die heiliges wees; almal wat hulle aanraak, sal geheilig word. En jy sal Aaron en sy seuns salf, en jy sal hulle heilig om vir my as priesters te dien. En aan die seuns van Israel sal jy spreek en sê: Hierdie heilige salwingsolie sal vir julle wees vir julle geslagte. Op die vlees van n mens sal dit nie gesalf word nie, en volgens hierdie samestelling sal julle nie vir julleself net so maak nie, heilig is dit, en n heiligdom sal dit vir julle wees. Wie dit net so doen, en wie daarvan aan n vreemdeling gee, sal uit sy volk uitgeroei word.

En die Here het tot Moses gesê: Neem vir jouself speserye, mirre, oniks, galbanum van soetgeur en deursigtige wierook; dit

sal gelyk aan gelyk wees. En hulle sal daarin wierook maak, geparfumeerde werk van n parfumeerder, gemeng, rein, heilige werk. En jy sal hiervan fyn klop, en jy sal dit voor die getuienisse in die tent van getuienis plaas, van waar Ek aan jou van daar bekend sal word; die wierook sal vir julle heilig van die heiliges wees. Volgens hierdie samestelling sal julle nie vir julleself maak nie, dit sal vir julle n heiligdom vir die Here wees. Wie dit net so maak om daaraan te ruik, sal uit sy volk vergaan.

31

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Kyk, ek het by naam geroep Besaleël, die seun van Uri, die seun van Hur, uit die stam van Juda. En ek het hom gevul met n goddelike gees van wysheid en van verstand en van kennis, om in elke werk te dink en te ontwerp, om die goud te bewerk, en die silwer, en die brons, en die hiasintos, en die purper, en die gedraaide skarlakenrooi, en die steenwerk, en in die werke van die timmerwerk van die hout, om te werk volgens al die werke. En ek het hom gegee, en Eliab, die seun van Ahisamach, uit die stam van Dan, en aan elke verstandige hart het ek begrip gegee, En hulle sal alles maak wat ek aan jou beveel het: die tent van die getuienis, en die ark van die verbond, en die versoendeksel wat daarop is, en die meubels van die tent, en die altare, en die tafel en al die voorwerpe daarvan, en die rein lampstaander en al die voorwerpe daarvan en die wasbak en sy basis, en die gewade vir bediening vir Aaron, en die gewade van sy seuns om vir my as priesters te dien, en die olie van die salwing, en die wierook van die samestelling van die heilige, volgens alles wat ek jou beveel het, sal hulle maak.

En die Here het met Moses gepraat en gesê, En jy, beveel die seuns van Israel en sê: Sien, en julle sal my sabbatte hou, dit is n

teken tussen my en julle vir julle geslagte, sodat julle mag weet dat Ek die Here is wat julle heilig. En julle sal die sabbatte hou, omdat hierdie heilig is vir die Here aan julle; die een wat dit onheilich, sal sekerlik doodgemaak word, almal wat daarin werk sal doen, daardie siel sal uitgeroei word uit die midde van sy volk. Ses dae sal jy werke doen, maar die sewende dag is sabbatte, n heilige rus aan die Here. Elkeen wat werk doen op die sewende dag sal ter dood gebring word. En die seuns van Israel sal die sabbatte hou om dit te onderhou deur al hulle geslagte, n Ewige Verbond tussen My en die seuns van Israel, dit is n ewige teken vir My, dat die Here in ses dae die hemel en die aarde gemaak het, en op die sewende dag gerus het en opgehou het. En Hy het aan Moses gegee, toe Hy opgehou het om met hom te spreek op die berg Sinai, die twee tablette van die getuienis, kliptablette geskryf met die vinger van God.

32

En die volk het gesien dat Moses verdraag het om van die berg af te daal, het die volk teen Aaron saamgekom, en hulle sê vir hom: Staan op en maak vir ons gode wat voor ons sal gaan, want hierdie Moses, die man wat ons uit die land van Egipte uitgelei het, ons weet nie wat van hom geword het nie. En Aaron sê vir hulle: Verwyder die goue ooringe wat in die ore van julle vroue en dogters is, en bring dit na my toe. En al die volk het die goue ooringe in hulle ore afgeneem, en hulle het dit na Aäron gebring. En hy het dit uit hulle hande ontvang, en dit met die stilus gevorm, en dit n gegote kalf gemaak, en gesê: Hierdie is jou gode, Israel, wat jou uit die land Egipte opgebring het. En Aaron het n altaar daarteenoor gebou, en Aaron het verkondig en gesê: Môre is n fees van die Here. En vroeg die volgende dag opgestaan het hy

brandoffers opgebring, en het hy n vredeoffer gebring, en die volk het gesit om te eet en te drink, en hulle het opgestaan om te speel.

En die Here het met Moses gepraat en gesê: Gaan met spoed, klim af van hier, want jou volk wat jy uit die land Egipte uitgelei het, het wetteloos gehandel. Hulle het vinnig afgewyk van die weg wat Ek aan hulle beveel het, hulle het vir hulleself n kalf gemaak, en hulle het dit aanbid, en hulle het daaraan geoffer, en hulle het gesê: Hierdie is jou gode, Israel, wat jou uit die land Egipte opgebring het. En nou laat my toe, en terwyl ek kwaad is met woede teen hulle, sal ek hulle vernietig, en ek sal jou n groot nasie maak. En Moses het voor die Here God gesmeek, en het gesê: Waarom, Here, is U toornig met woede teen u volk, wat U uit die land van Egipte uitgelei het met groot krag, en met u hoë arm? Moenie ooit die Egiptenare sê nie: Met boosheid het Hy hulle uitgelei om hulle in die berge dood te maak en om hulle van die aarde te vernietig. Hou op met die toorn van u woede, en wees genadig oor die boosheid van u volk, Onthou Abraham en Isak en Jakob, jou dienaars, aan wie Jy volgens Jouself gesweer het, en Jy het met hulle gespreek en gesê: Ek sal julle nageslag vermenigvuldig soos die sterre van die hemel in menigte, en al hierdie land wat Jy beloof het om aan hulle te gee, sal hulle vir ewig besit. En die Heer was versoend om sy volk te bewaar.

En Moses het omgedraai en van die berg afgekom, en die twee kliptablette van die getuienis was in sy hande, tablette wat aan beide kante ingeskryf was, van hier en van daar was hulle geskryf. En die tablette was die werk van God, en die skrif was die skrif van God, gegraveer in die tablette. En nadat Josua die stem van die volk wat uitroep gehoor het, sê hy vir Moses: Stem van oorlog in die kamp. En hy sê: Dit is nie die stem van dié wat in oorwinning

lei nie, nog die stem van dié wat in nederlaag lei nie, maar die stem van dié wat in wyn lei, hoor ek.

En toe hy die kamp nader, sien hy die kalf en die danse, en Moses het kwaad geword van woede en het die twee tablette uit sy hande gegooi en hulle by die berg verbreek. En hy het die kalf wat hulle gemaak het, geneem, dit in die vuur verbrand, dit fyn gemaal, dit by die water gestrooi, en dit aan die seuns van Israel gegee om te drink. En Moses het vir Aaron gesê: Wat het hierdie volk aan jou gedoen, dat jy so n groot sonde oor hulle gebring het? En Aaron het vir Moses gesê: Moenie kwaad wees nie, heer, want jy ken die drift van hierdie volk. Hulle sê immers vir my: Maak vir ons gode wat voor ons sal uitgaan, want hierdie Moses, die man wat ons uit Egipte uitgelei het, ons weet nie wat van hom geword het nie. En ek het vir hulle gesê, as daar by iemand goud ornamente is, verwyder dit, en hulle het dit vir my gegee, en ek het dit in die vuur gegooi, en hierdie kalf het uitgekóm. En Moses het gesien dat die volk verstrooi is, want Aaron het hulle verstrooi as n spotvoorwerp vir hulle teenstanders. Moses het egter by die poort van die kamp gaan staan, en gesê: Wie is vir die Here? Laat hom na my toe kom. Daarom het al die seuns van Levi na hom toe saamgekom. En hy sê vir hulle: So sê die Here, die God van Israel: Plaas elkeen sy swaard op sy dy, en gaan deur en keer terug van poort tot poort deur die kamp, en maak dood elkeen sy broer, en elkeen sy naaste, en elkeen sy naaste. En die seuns van Levi het gedoen soos Moses tot hulle gespreek het, en daar het uit die volk op daardie dag ongeveer drie duisend mans geval. En Moses het vir hulle gesê: Julle het vandag julle hande aan die Here gevul, elkeen deur sy seun of deur sy broer, sodat n seën op julle gegee word.

En dit het gebeur die volgende dag dat Moses vir die volk gesê het: Julle het n groot sonde gesondig, en nou sal ek na God opgaan sodat ek versoening kan doen vir julle sonde. Moses het egter na die Here teruggekeer en gesê: Ek smEEK u, Here, hierdie volk het n groot sonde begaan, en hulle het vir hulleself goue gode gemaak. En nou, as U inderdaad hulle sonde vergewe, vergewe; maar indien nie, wis my uit uit U boek wat U geskryf het. En die Here het vir Moses gesê, as iemand voor My gesondig het, sal Ek hulle uit my boek uitwis. Maar nou gaan, gaan af, en lei hierdie volk na die plek wat Ek aan jou gesê het. Kyk, my engel sal voor jou aangaan, maar op die dag wat Ek besoek, sal Ek hulle sonde op hulle bring. En die Here het die volk geslaan oor die maak van die kalf wat Aaron gemaak het.

33

En die Here het vir Moses gesê: Gaan voor, trek op van hier, jy en jou volk wat jy uit die land van Egipte uitgelei het, na die land wat Ek aan Abraham en Isak en Jakob gesweer het met die woorde: Aan julle nageslag sal Ek dit gee. En Ek sal my engel voor jou gesig saamstuur, en hy sal die Amoret, en Hetiet, en Feresiet, en Girgaset, en Hewiet, en Jebusiet, en Kanaäniet uitdryf. En Ek sal jou inbring in n land wat vloei van melk en heuning, maar Ek sal nie saam met jou optrek nie, omdat jy n hardnekkige volk is, sodat Ek jou nie op die pad verteer nie. En toe die volk hierdie slegte woord gehoor het, het hulle getreur in rou. En die Here het aan die seuns van Israel gesê: Julle is n styfnek volk, pas op, anders sal Ek n ander plaag op julle bring en julle verslind. Verwyder nou daarom die klere van julle trots en die wêreldse versiersels, en Ek sal aan jou wys wat Ek aan jou sal doen. En die seuns van Israel het hulle versiersels en hulle kledingstuk van die berg Horeb afgeneem. En Moses het sy tent geneem en dit buite

die kamp opgeslaan, ver van die kamp, en dit is genoem Tent van Getuïenis, en dit het gebeur dat almal wat die Here gesoek het, uitgegaan het na die tent wat buite die kamp was. Wanneer Moses in die tent buite die kamp sou ingaan, het al die volk gestaan en gekyk, elkeen by die deure van sy tent, en het Moses waargeneem terwyl hy weggaan totdat hy in die tent ingaan. Sodra Moses die tent ingegaan het, het die wolkpilaar afgedaal en by die deur van die tent gaan staan, en Hy het met Moses gespreek. En Hy het met Moses gespreek. En al die volk het die wolkpilaar gesien wat by die deur van die tent staan, en al die volk het opgestaan en elkeen het aanbid van die deur van sy tent af. En die Here het met Moses gespreek, gesig tot gesig, soos iemand met sy eie vriend sal spreek, en hy het teruggekeer na die kamp, maar die bediende Josua, seun van Nun, n jong man, het nie uit die tent uitgegaan nie.

En Moses het aan die Here gesê: Kyk, U sê aan my, bring hierdie volk op, maar U het nie aan my bekend gemaak wie U saam met my sal stuur nie, tog het U aan my gesê, Ek ken jou bo almal, en jy het guns by My. As ek daarom guns voor jou gevind het, openbaar jousef duidelik aan my sodat ek jou mag sien, sodat ek guns voor jou gevind het, en sodat ek mag weet dat hierdie groot nasie jou volk is. En Hy sê: Ek self sal voor jou gaan, en Ek sal jou rus gee. En hy sê na hom toe: As jy nie self saamgaan nie, moet my nie van hier lei nie. En hoe sal dit waarlik bekend wees dat ek guns gevind het by jou, ek sowel as jou volk, behalwe as jy met ons saamreis? En ek sal verheerlik word, sowel as jou volk, bo al die nasies wat op die aarde is. En die Here het tot Moses gesê: Hierdie woord wat jy gespreek het, sal Ek vir jou doen, want jy het guns voor My gevind, en Ek ken jou bo almal. En hy sê: Wys jousef aan my. En Hy het gesê, Ek sal voor jou verbygaan in my heerlijkheid, en Ek sal my Naam uitroep, die Here, voor jou, en Ek sal barmhartig wees teenoor wie Ek barmhartig wil wees, en Ek sal

My ontferm oor wie Ek My wil ontferm. En Hy het gesê: Jy sal nie in staat wees om my gesig te sien nie, want geen mens sal my gesig sien en lewe nie. En die Here het gesê: Kyk, daar is n plek by My; jy sal op die rots staan, Wanneer my heerlijkheid sou verbygaan, sal Ek jou in n skeur van die rots plaas, en Ek sal jou met my hand bedek totdat Ek verbygegaan het. En Ek sal my hand wegneem, en dan sal jy my agterkant sien, maar my gesig sal nie aan jou gesien word nie.

34

En die Here het vir Moses gesê: Kap vir jousef twee kliptablette, soos die eerste, en gaan op na My in die berg, en Ek sal op die tablette die woorde skryf wat in die eerste tablette was, wat jy gebreek het. En word gereed in die môre, en jy sal opgaan op die berg Sinai, en jy sal daar vir My staan op die top van die berg. En niemand mag saam met jou opgaan nie, en niemand mag op die hele berg gesien word nie, en die skape en beeste mag nie naby daardie berg wei nie. En hy het twee kliptablette uitgeknap, net soos die eerste, en Moses het vroeg opgestaan en opgegaan na die berg Sinai, soos die Here hom beveel het, en Moses het die twee kliptablette geneem. En die Here het in n wolk afgedaal, en Hy het daar by hom gestaan, en hy het die Naam van die Here uitgeroep. En die Here het voor sy gesig verbygetrek, en die Here God het uitgeroep: medelydend en barmhartig, geduldig en oorfloedig in barmhartigheid en waar. en geregtigheid bewaar en barmhartigheid tot in duisende, wettelooshede en ongeregtigheid en sondes wegneem, en die skuldige sal Hy nie reinig nie, die wettelooshede van die vaders op die kinders bring en op die kinders se kinders tot in die derde en vierde geslag. En Moses het gehaas, gebuig op die grond en aanbid. En hy het gesê, as ek guns voor u gevind het, laat die Here my met ons saamgaan, want die

volk is styfnekig, en sal U ons sondes wegneem, en ons wetteloshede, en ons sal aan U behoort.

En die Here het vir Moses gesê: Kyk, Ek sluit met jou n verbond voor jou hele volk; Ek sal heerlike dinge doen wat nog nooit in die hele wêreld of in enige nasie plaasgevind het nie, en al die mense onder wie jy is, sal die werke van die Here sien, want wonderlik is wat Ek vir jou sal doen. Gee aandag, jy, aan alles wat ek jou beveel; kyk, ek dryf voor julle gesig uit die Amoret, en Kanaäniet, en Perisiet, en Hethiet, en Hewiet, en Girgaset, en Jebusiet. Gee aandag vir jousef, dat jy nooit n verbond sluit met die inwoners van die land waarin jy ingaan nie, sodat dit nie vir jou n struikelblok onder julle word nie. Julle sal hulle altare afbreek, en hulle pilare verbreek, en hulle bosse afsny, en die gesnede beelde van hulle gode met vuur verbrand. Julle mag nie ander gode aanbid nie, want die Here God is n jaloerse God met n jaloerse naam. Moenie ooit n verbond sluit met die inwoners van die land nie, en hulle hoereer agter hulle gode, en hulle offer aan hulle gode, en hulle nooi jou, en jy eet van hulle offers, en jy van hulle dogters vir jou seuns neem, en jou dogters aan hulle seuns gee, en jou dogters agter hulle gode hoereer, en jou seuns agter hulle gode hoereer. En jy sal nie gegote gode vir jousef maak nie. En jy sal die fees van die ongesuurde brood hou; sewe dae lank sal jy ongesuurde brood eet, net soos Ek jou beveel het, op die vasgestelde tyd in die maand van die nuwe graan, want in die maand van die nuwe graan het jy uit Egipte uitgetrek. Elke eersgeborene wat die baarmoeder open, behoort aan My toe, die manlike diere, elke eersgeborene van n kalf en eersgeborene van n skaap. En die eersgebore van n jukdiere sal jy met n skaap loskoop, en as jy dit maar nie loskoop nie, sal jy n prys gee. Elke eersgebore van jou seuns sal jy loskoop, jy sal nie leeg voor my verskyn nie.

Ses dae werk, maar op die sewende sal jy rus; by die saai en by die oes is daar rus. En jy sal vir my n fees van weke hou, die begin van die koring-oes, en n fees van versameling in die middel van die jaar. Drie kere per jaar sal al jou manlike persone voor die Here, die God van Israel, verskyn. Wanneer Ek die nasies voor jou gesig uitdryf en jou grense vergroot, sal niemand jou land begeer nie, wanneer jy drie keer per jaar opgaan om voor die Here jou God gesien te word. Moenie op suurdeeg die bloed van my offers slag nie, en die offers van die pasgafees mag nie tot die môre oorbly nie. Die eerste vrugte van jou aarde sal jy plaas in die huis van die Here jou God, jy sal nie n lam kook in die melk van sy moeder nie. En die Here het vir Moses gesê: Skryf vir jouself hierdie woorde, want op grond van hierdie woorde het Ek n verbond met jou en met Israel gemaak. En Moses was daar voor die Heer veertig dae en veertig nagte; hy het nie brood geëet nie, en hy het nie water gedrink nie, en hy het op die tablette hierdie woorde van die verbond geskryf, die tien woorde.

Toe Moses van die berg af kom, en die twee tablette op Moses se hande was, terwyl hy van die berg af kom, het Moses nie geweet dat die aansig van die kleur van sy gesig verheerlik is toe hy met hom gepraat het nie. En Aaron en al die ouderlinge van Israel het Moses gesien, en die sig van die kleur van sy gesig was verheerlik, en hulle het gevrees om nader aan hom te kom. En Moses het hulle geroep, en Aäron en al die leiers van die vergadering het na hom teruggekeer, en Moses het tot hulle gespreek.

En na hierdie dinge het al die seuns van Israel na hom gekom, en hy het aan hulle alles beveel wat die Here aan hom beveel het op die berg Sinai. En aangesien hy opgehou het om met hulle te praat, het hy n bedekking op sy gesig geplaas. Wanneer Moses maar sou ingaan voor die Here om met Hom te spreek, is die

bedekking weggeneem totdat hy uitgaan, en nadat hy uitgegaan het, het hy aan al die seuns van Israel gespreek soveel as wat die Here aan hom beveel het. En die seuns van Israel het die gesig van Moses gesien, dat dit verheerlik is, en Moses het n bedekking op sy eie gesig geplaas, totdat hy sou ingaan om met hom te spreek.

35

En Moses het die hele vergadering van die seuns van Israel bymekaargemaak, en gesê: Hierdie is die woorde wat die Heer gesê het om te doen. Ses dae sal jy werk doen, maar die sewende dag is rus, heilig, sabbat, rus vir die Here; elkeen wat werk doen op hierdie dag, laat hom sterf. Julle mag nie vuur brand in enige van julle wonings op die dag van die sabbat nie, Ek is die Here. En Moses het tot die hele vergadering van die seuns van Israel gesê: Dit is die woord wat die Here beveel het. Neem van julle n offering vir die Here, almal wat gewillig is in die hart, hulle sal die eersteling vir die Here bring: goud, silwer, brons, Hiasint, pers, skarlakenrooi dubbel gedraai, en fyn linne gespinn, en bokhare, En velle van ramme rooi geverf, en hiasinblou velle, en onverganklike hout, en stene van sardius, en stene vir die gravering vir die skouerstuk en die lang gewaad. En almal wat wys van hart onder julle is, laat hom kom en maak alles wat die Here beveel het, Die tent en die bedekkings en die sluiers en die dwarsbalke en die stawe en die pilare en die ark van die getuienis, en die pale daarvan, en die versoendeksel daarvan, en die voorhangsel, en die tafel en al die voorwerpe daarvan, en die lampstaander van die lig en al die voorwerpe daarvan, en die altaar en al sy vate, en die heilige gewade van Aäron die priester, en die gewade waarin hulle sal bedien, en die tunieke vir die seuns van Aäron vir die priesterskap, en die salfolie, en die wierook van die samestelling.

En die hele vergadering van die seuns van Israel het van Moses weggegaan. En hulle het elkeen gebring wat hulle hart gedra het, en soveel as dit aan hulle siel gelyk het, n offering, en hulle het n offering aan die Here gebring vir al die werke van die tent van die getuienis, en vir al die dienste daarvan en vir al die klere van die heilige. En die mans het van die vroue gebring, almal vir wie dit reg gelyk het in hulle verstand, hulle het seëls gebring, en oorringe, en ringe, en ingeweefde kettings, en armbande, elke goue voorwerp. En almal wat offergawes van goud aan die Here gebring het, en by wie fyn linne gevind was, en hiasinblou velle en rooigekleurde ramsvelle, het dit gebring. En almal wat n offergawe afgeneem het, het silwer en brons gebring, die offergawes aan die Here, en by wie onverganklike hout gevind is, en vir al die werke van die voorbereiding het hulle gebring. En elke vrou wat wys van verstand was om met die hande te spin, het gespin dinge gebring: die hiasintos, en die purper, en die skarlakenrooi, en die fyn linne. En al die vrouens vir wie dit in hulle verstand geskyn het in wysheid, het die bokhare gespin. En die heersers het die smaragstene en die stene vir die vulling vir die skouerstuk en die borsplaat gebring, en die samestellings, en in die olie van die salwing, en die samestelling van die wierook. En elke man en vrou wie se verstand hulle gedra het om in te gaan om al die werke te doen wat die Here deur Moses beveel het om te doen, het die seuns van Israel n offering aan die Here gebring. En Moses het vir die seuns van Israel gesê: Kyk, God het by naam geroep Besalel, die seun van Uri, die seun van Hur, uit die stam van Juda, en het hom gevul met n goddelike gees van wysheid en van begrip, en van kennis van alles, om n argitek te wees volgens alle werke van die argitektuur, om die goud en die silwer en die brons te bewerk, en om klip te bewerk, en om hout te bewerk, en om elke werk van wysheid te doen. En om voort te gaan het Hy inderdaad gegee in die verstand aan hom en aan Eliab, die seun van Ahisamach, uit

die stam van Dan, En Hy het hulle gevul met wysheid, verstand, insig om alles te verstaan, om die werke van die heilige te maak, en die geweeftde dinge en geborduurde dinge te weef met die skarlakenrooi en die fyn linne, om elke werk van argitektuur en borduurwerk te maak.

36

En Bezalel en Eliab het gemaak, en almal wat wys van verstand was, aan wie wysheid en kennis gegee is, om te verstaan om al die werke te doen volgens die heilige pligte, volgens alles wat die Here beveel het. En Moses het Besaleel en Eliab geroep, en almal wat die wysheid het aan wie God kennis in die hart gegee het, en almal wat gewillig was om na die werke te kom, sodat hulle dit kon voltooi. En hulle het van Moses al die bydraes geneem wat die seuns van Israel gebring het vir al die werke van die heilige om dit te doen, en hulle het nog steeds die gawes ontvang wat elke oggend deur dié wat dit bring, gebring is. En al die wyse manne wat die werke van die heilige gedoen het, het gekom, elkeen volgens sy werk wat hulle verrig het. En hy het vir Moses gesê dat die volk n oorvloed bring volgens die werke wat die Here beveel het om te doen. En Moses het beveel, en hy het in die kamp uitgeroep en gesê: Man en vrou moet nie langer werk aan die eersteling van die heilige nie, en die volk is verhinder om nog te offer. En die werk was voldoende vir hulle om die konstruksie te voltooi, en hulle het oorgelaat. En almal wat wys was onder die werkendes het die heilige gewade gemaak wat vir Aäron die priester is, soos die Here aan Moses beveel het. En hy het die skouerstuk gemaak van goud, en blou, en purper, en gesponnen skarlakenrooi, en gedraaide fyn linne. En die blare van die goud is in hare gesny, sodat hulle dit saam kon inweef met die blou, en die purper, en met die gesponge skarlakenrooi, en die gedraaide fyn

linne, geweeftde werk het hulle dit gemaak, skouerstukke wat saambind uit albei die dele, geweeftde werk in mekaar ingeweeft volgens sigself. Uit sy het hulle dit gemaak volgens sy poësie, uit goud, en blou, en purper, en skarlakenrooi gedraai, en fyn linne gedraai, soos die Here aan Moses beveel het. En hulle het beide die smarag-stene gemaak, saamgeheg en met goud omsluit, gegraveer en uitgekerf met n seëlgraving uit die name van die seuns van Israel. En hy het hulle op die skouers van die efod geplaas, stene van gedenkteken van die seuns van Israel, soos die Here aan Moses beveel het.

En hulle het die borsplaat gemaak, geweeftde werk in verskeidenheid volgens die werk van die efod, uit goud, en blou, en purper, en skarlaken gedraai, en fyn linne gedraai. Hulle het die borsplaat vierkantig en dubbel gemaak, n span die lengte en n span die breedte, dubbel. En n stof wat met stene besit was, is in vier rye saamgeweeft, n ry stene: sardius en topaas en smarag, die eerste ry, en die tweede ry, karbonkel en saffier en jaspis, en die derde ry, ligurium en agaat en ametis, en die vierde ry, chrysoliet en beril en oniks, omring met goud en saamgebind met goud. En die stene was uit die name van die seuns van Israel, twaalf, uit hulle name gegraveer in seëls, elkeen volgens sy eie naam vir die twaalf stamme. En hulle het op die borsplaat saamgevegde franjes gemaak, vlegwerk, uit suiwer goud. En hulle het twee goue skouerstukke gemaak, en twee goue ringe, en hulle het die twee goue ringe op beide die kante van die borsplaat geplaas. En hulle het die goue ingeweeftde kettings op die ringe aan beide kante van die borsplaat geplaas, En in die twee verbindings die twee ingeweeftde kettings. En hulle het dit op die twee skouerstukke geplaas, en hulle het dit op die skouers van die skouerkleed geplaas, teenoorstaande, volgens die voorkant. En hulle het twee goue ringe gemaak, en hulle het dit geplaas op die twee vinne op

die punt van die borsplaat, en op die punt van die agterkant van die skouerkleed van binne. En hulle het twee goue ringe gemaak, en hulle het dit op beide die skouers van die efod geplaas van onder af, aan die voorkant by die voeging bo die gewefde werk van die efod. En hy het die borsplaat vaseknoop van die ringe daarop na die ringe van die skouerkleed, vasegeheg met die blou koord, saamgeveg in die weefsel van die skouerkleed, sodat die borsplaat nie van die skouerkleed losgeraak word nie, soos die Here aan Moses beveel het. En hulle het die onderkleed onder die skouerstuk gemaak, gewefde werk, heeltemal blou, Die opening van die rok is in die midde deurgeweef en ineengeveg, met n rand rondom die opening wat onverbreekbaar is, En hulle het granaatjies gemaak op die soom van die tuniek van onder, soos n bloeiende granaat, uit blou en purper en gesponge skarlakenrooi en gedraaide fyn linne. En hulle het goue klokkies gemaak, en hulle het die klokkies op die soom van die onderkleed rondom geplaas tussen die granate, n Goue klok en n granaat op die soom van die onderkleed rondom, om te bedien, soos die Here Moses beveel het. En hulle het tunieke van fyn linne gemaak, gewefde werk, vir Aaron en sy seuns, en die tulbande uit fyn linne, en die tulband uit fyn linne, en die broeke uit fyn linne gedraai, en die gordels van fyn linne, en blou, en purper, en skarlakenrooi gespin, geborduurde werk, op die wyse wat die Here aan Moses beveel het. En hulle het die goue plaat gemaak, n afskeiding van die heilige, van suiwer goud, en hy het daarop letters gegraveer soos n seël: Heiligdom vir die Here, En hulle het op die blou band geplaas, sodat dit van bo op die tulband kon lê, soos die Here aan Moses beveel het.

En hulle het vir die tent tien gordyne gemaak, Agt-en-twintig el was die lengte van die een gordyn, dit was dieselfde vir almal, en vier el was die breedte van die een gordyn. En hulle het die voorhangsel gemaak uit blou, en purper, en skarlakenrooi gesponne, en fyn linne gedraai, geweefde werk van gerubs. En hulle het dit op vier onverganklike pilare geplaas wat met goud verguld was, en hulle kapitele was van goud, en hulle vier basisse was van silwer. En hulle het die gordyn van die deur van die tent van die getuienis gemaak uit blou, purper en gespin skarlakenrooi, en gedraaide fyn linne, geweefde werk van gerubs. En hulle vyf pilare, en die ringe, en hulle kapitele, en hulle hake het hulle met goud oortrek, en hulle vyf basisse was van brons.

En hulle het die hof aan die suidekant gemaak, met gordyne vir die hof van fyn gedraaide linne, honderd op honderd, en die pilare daarvan twintig, en die basisse daarvan twintig. En die kant na die Noorde, honderd op honderd, en die kant na die Suide, honderd op honderd, en hulle pilare twintig, en hulle basisse twintig. En die kant na die see toe: gordyne van vyftig elle, hulle pilare tien, en hulle basisse tien. En die kant na die ooste toe vyftig el gordyne, vyftien el aan die agterkant, en die pilare daarvan drie, en die basisse daarvan drie, En op die agterkant van die tweede, van weerskante by die poort van die hof, was daar gordyne van vyftien elle, met hulle drie pilare en hulle drie basisse. Alle die gordyne van die tent was uit fyn gedraaide linne. En die basisse van die pilare was van brons, en hulle hake was van silwer, en hulle kapitele was oorbedek met silwer, en die pilare was oorbedek met silwer, almal die pilare van die hof. En die gordyn van die poort van die hof was borduurwerk uit blou, en purper, en skarlaken gespin, en fyn linne gedraai, twintig el die lengte, en die hoogte en die breedte vyf el, ooreenstemmend met die behangsels van die hof. En die pilare daarvan was vier, en die basisse daarvan

vier van brons, en die hake daarvan van silwer, en die kapitele daarvan oortrek met silwer. En al die penne van die hof rondom was van brons, en hulle self was oortrek met silwer. En hierdie is die samestelling van die tent van die getuienis, soos aan Moses beveel is, dat die bediening van die Leviete deur Ithamar, die seun van Aäron die priester, moes wees.

En Besaleël, die seun van Uri, uit die stam van Juda, het gemaak soos die Here aan Moses beveel het, en Eliab, die seun van Ahisamach, uit die stam van Dan, wat die hoof ambagsman was van die geweeftde dinge en die geborduurde dinge en kunswerke, om te weef met die skarlakenrooi en die fyn linne.

38

En Beseleël het die ark gemaak, en hy het dit met suiwer goud van binne en van buite oortrek, En hy het vier goue ringe daarvoor gegiet, twee op die een sy, en twee op die tweede sy, wyd aan die hefbome, sodat dit daarin gedra kan word. En hy het die versoendeksel bo-op die ark uit suiwer goud gemaak, en die twee goue gerubs een gerub op die een punt van die versoendeksel, en een gerub op die tweede punt van die versoendeksel, oorskaduwend met hulle vlerke oor die versoensitplek. En hy het die voorafgenoemde tafel uit suiwer goud gemaak, En hy het vier ringe daarvoor gegiet, twee op die een sy, en twee op die tweede sy, wyd, sodat dit met die pale daarin gedra kon word. En hy het die pale van die ark en van die tafel gemaak, en hy het hulle met goud oortrek. En hy het die voorwerpe van die tafel gemaak, die skottels en die reukofferhouers en die bekere en die plengofferhouers waarmee hy daarin sal uitgiet, van goud. En hy het die goue lampstaander gemaak wat verlig, Soliede die stam, en die buisies uit albei sy dele, Uit die riete daarvan die lote, uit die

riete daarvan die lote wat uitsteek, drie uit hierdie een en drie uit hierdie een, gelyk gemaak aan mekaar. En hulle lampe wat op die uiterstes is, is neutvormig uit hulle, en die sokkels uit hulle, sodat die lampe op hulle mag wees, en die sewende sokkel, die een op die einde van die lampstaander, op die kruin van bo, solied, geheel van goud. En sewe goue lampe op dit, en die goue knyptange daarvan, en die goue skinkkannetjies daarvan. Hierdie een het die pilare met silwer oorgetrek, en goue ringe vir die pilaar gegiet, en die stawe met goud oorgetrek, en die pilare van die voorhangsel met goud oorgetrek, en goue hake gemaak. Hy het die goue ringe van die tent gemaak, en die ringe van die hof, en koperringe om die bedekking van bo uit te strek. Hierdie een het die silwer kapitele van die tent gegiet, en die brons kapitele van die deur van die tent, en die hek van die hof, en hy het silwer hake vir die pilare gemaak, op die pilare het hy hulle met silwer oortrek, Hierdie het die penne van die tent gemaak, en die penne van die hof van brons. Hierdie een het die brons altaar gemaak uit die brons vuurpanne wat aan die manne behoort het wat saam met Korah se vergadering gerebelleer het, Hierdie een het al die voorwerpe van die altaar gemaak, en sy vuurpan, en die basis, en die bakke, en die brons vleeshake. Hierdie een het vir die altaar n rooster gemaak, n werk van netwerk van onder die vuurherd onder dit tot by die helfte daarvan, en hy het daaraan vier brons ringe geplaas uit die vier dele van die rooster van die altaar, wyd vir die pale, sodat hulle die altaar daarin kon dra. Hierdie het die heilige salfolie gemaak, en die samestelling van die wierook, rein werk van n reukwerkbereider. Hierdie een het die brons bak gemaak, en sy brons basis, uit die spieëls van die vroue wat gevas het, wat gevas het by die deure van die tent van getuienis, op die dag wat hy dit opgeslaan het.

En hy het die bak gemaak, sodat Moses en Aaron en sy seuns daaruit hulle hande en voete kon was wanneer hulle die tent van die getuienis ingaan, of wanneer hulle na die altaar nader om te dien; hulle het daaruit gewas, net soos die Here aan Moses beveel het.

39

Al die goud wat voorberei was vir die werke volgens al die werk van die heilige dinge, was goud van die eersteling: nege-en-twintig talente en sewehonderd-en-twintig sikkels volgens die heilige sikkel. En die silver-offering van die geïnspekteerde manne van die vergadering was honderd talente, en duisend sewehonderd vyf-en-sewentig sikkels, een drachma per hoof, die helfte van die sikkel, volgens die heilige sikkel, Almal wat by die inspeksie verbygegaan het van twintig jaar oud en ouer, was ses honderd duisend, en drie duisend vyf honderd en vyftig. En dit het gebeur dat die honderd talente silwer gebruik is vir die giet van die honderd kapitele van die tent, en vir die kapitele van die voorhangsel, Honderd kapitele vir die honderd talente, n talent per kapiteel, En die duisend sewe honderd sewentig vyf sikkels het hy gemaak vir die hake aan die pilare, en hy het hulle kapitele met goud oortrek, en hy het hulle versier.

En die brons van die offering was sewentig talente en duisend vyf honderd sikkels, En hulle het uit dit die basisse van die deur van die tent van getuienis gemaak, en die basisse van die hof rondom, en die basisse van die poort van die hof, en die penne van die tabernakel, en die penne van die hof rondom, en die brons bedekking van die altaar, en al die vate van die altaar, en al die gereedskap van die tent van die getuienis, En die seuns van Israel het gedoen soos die Here aan Moses beveel het, so het hulle

gedoen. Die oorblywende goud van die offering het hulle voorwerpe gemaak om daarmee voor die Here te dien. En die oorblywende hiasinthe, en purper, en die skarlakenrooi het hulle gewade vir bediening vir Aaron gemaak, sodat hy daarin kon bedien in die heiligdom, En hulle het die klere na Moses gebring, en die tent, en die vate daarvan, die basisse en die stawe daarvan, en die pilare, en die altaar, en al die skeppe daarvan.

En die salfolie, en die reukwerk van die samestelling, en die rein lampstaander, en die lampe daarvan, lampe van die branding, en die olie van die lig, En die tafel van die voorstelling, en al die voorwerpe daarvan, en die brode wat voorgesit is, En die heilige gewade, wat vir Aäron is, en die gewade van sy seuns, vir die priesterskap, En die seile van die hof, en die pilare, en die voorhangsel van die deur van die tent, en van die poort van die hof, En al die vate van die tent, en al die gereedskap daarvan, en die velle van ramme rooi geverf, en die hiasinblou bedekings, en die bedekings van die oorblywende, en die penne, en al die gereedskap vir die werke van die tent van die getuienis, So veel as wat die Here aan Moses beveel het, so het die seuns van Israel al die werk gedoen, En Moses het al die werke gesien, en hulle het dit gemaak op die wyse wat die Here aan Moses beveel het, so het hulle dit gedoen, en Moses het hulle geseën.

40

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Op die eerste dag van die eerste maand, by nuwemaan, sal jy die tent van die getuienis oprig. En jy sal die ark van die getuienis plaas, en jy sal die ark met die voorhangsel bedek. En jy sal die tafel inbring en die voorneme daarvan stel, en jy sal die lampstaander inbring en die lampe daarvan plaas. En jy sal die goue altaar plaas om

wierook te brand voor die ark, en jy sal die bedekking van die voorhangsel op die deur van die tent van die getuienis plaas. En die altaar van die offerandes sal jy by die deure van die tent van die getuienis plaas, En jy sal die tent rondom plaas, en alles daarvan sal jy rondom heilig. En jy sal die salfolie neem, en jy sal die tent salf, en alles wat daarin is, en jy sal dit heilig maak, en al die voorwerpe daarvan, en dit sal heilig wees. En jy sal die altaar van die offergawes salf, en al sy voorwerpe, en jy sal die altaar heilig, en die altaar sal heilig van die heiliges wees. En jy sal Aaron en sy seuns by die deur van die tent van getuienis bring, en jy sal hulle met water was. En jy sal vir Aaron die heilige gewade aantrek, en jy sal hom salf, en jy sal hom heilig, en hy sal vir my as priester dien. En jy sal sy seuns bring, en jy sal hulle met tunieke beklee. En jy sal hulle salf op die wyse waarop jy hulle vader gesalf het, en hulle sal vir my as priesters dien, en dit sal wees sodat daar vir hulle n salwing van priesterskap sal wees tot in ewigheid, vir hulle geslagte. En Moses het alles gedoen soveel as wat die Here hom beveel het, so het hy gedoen.

En dit het gebeur in die eerste maand, die tweede jaar, toe hulle uit Egipte uitgetrek het, op die nuwe maan is die tent opgerig. En Moses het die tent opgestel en die kapitele geplaas en die dwarsbalke ingestek en die pilare opgestel. En hy het die gordyne oor die tent uitgestrek, en hy het die bedekking van die tent daarop van bo geplaas, soos die Here aan Moses beveel het. En nadat hy die getuienisse geneem het, het hy dit in die ark gegooi, en hy het die pale onder die ark geplaas, En hy het die ark in die tent ingebring, en hy het die bedekking van die voorhangsel aangebring, en hy het die ark van die getuienis bedek, soos die Here aan Moses beveel het. En hy het die tafel in die tent van die getuienis geplaas, aan die noordekant buite die voorhangsel van die tent. En hy het die brode van die voorstelling daarop geplaas

voor die Here, op die wyse wat die Here aan Moses beveel het. En hy het die lampstaander in die tent van die getuienis geplaas, aan die suidekant van die tent. En hy het die lampe daarvan voor die Here geplaas, soos die Here aan Moses beveel het. En hy het die goue altaar in die tent van die getuienis voor die voorhangsel geplaas, En hy het wierook van die samestelling daarop gebrand, net soos die Here aan Moses beveel het. En die altaar van die offerandes het hy by die deure van die tent geplaas.

Numeri

1

En die Here het met Moses gepraat in die Sinai-wildernis, in die tent van die getuienis, op die eerste dag van die tweede maand van die tweede jaar nadat hulle uit Egipteland uitgetrek het, en gesê, Neem die begin van die hele vergadering van Israel volgens verwantskap, volgens die huise van hulle families, volgens getal uit hulle name, volgens hulle hoofde. Alle manlike persone van twintig jaar oud en ouer, almal wat uittrek in die mag van Israel, moet julle hulle tel met hulle magte, jy en Aäron moet hulle tel. En met julle sal daar wees elkeen volgens stam, elkeen van die heersers volgens die huise van die vaders sal hulle wees.

En hierdie is die name van die mans wat met julle sal staan: van Ruben, Elisur, seun van Sediur, Van die Simeon, Salamiel, seun van Sourisadai. Van die Judah: Nahshon, seun van Aminadab. Van die Issachar, Nathanael, seun van Sogar, Van Zebulun, Eliab seun van Helon, Van die seuns van Josef van Efraim, Elisama seun van Ammioed, van die Manasseh, Gamaliel seun van Pedahzur. Van die Benjamin: Abidan, seun van Gideoni. Van die Dan, Ahiezer seun van Ammishaddai. Van die Asher, Phagaiel, seun van Echran. Van die Gad, Elisaf, seun van Raguel. Van die Naphtali, Achire, seun van Ainan. Hierdie is die aangewysdes van die vergadering, heersers van die stamme volgens hulle families, bevelvoerders oor duisende van Israel.

En Moses en Aaron het hierdie mans geneem wat by name geroep is. En hulle het die hele vergadering versamel op die eerste dag van die maand van die tweede jaar, en hulle is ingeskryf volgens hul geslagte, volgens hul families, volgens die getal van

hul name, van twintig jaar oud en ouer, elke manspersoon volgens hul hoofde. Op die manier wat die Here aan Moses beveel het, is hulle in die wildernis van Sinai getel.

En die seuns van Ruben, die eersgeborene van Israel, het geword volgens hulle verwantskap, volgens hulle klans, volgens hulle families se huise, volgens die getal van hulle name, volgens hulle koppe, alle manlike persone van twintig jaar oud en ouer, almal wat uitgetrek het in die leër. Die telling van hulle uit die stam Ruben, ses-en-veertig duisend vyfhonderd. Die seuns van Simeon volgens hulle verwantskap, volgens hulle klans, volgens hulle vaders se families se huise, volgens die getal van hulle name, volgens hulle hoofde, al die manlike persone van twintig jaar oud en ouer, almal wat uitgetrek het in die leërmag, Die sensus van hulle uit die stam Simeon, nege en vyftig duisend en drie honderd.

Aan die seuns van Juda volgens hulle verwantskap, volgens hulle stamme, volgens huise van hulle vaders, volgens die getal van hulle name, volgens hulle hoofde, almal manlik vanaf twintig jaar oud en ouer, almal wat uittrek in die leër, Die telling van hulle uit die stam Juda was vier-en-sewentig duisend seshonderd.

Die seuns van Issaskar volgens hulle families, volgens hulle klans, volgens hulle voorvaderlike huise, volgens die getal van hulle name, volgens hulle hoof, al die manlike persone van twintig jaar oud en ouer, almal wat uitgetrek het in die leër, Die telling van hulle uit die stam Issaschar was vier en vyftig duisend vierhonderd. Die seuns van Sebulun volgens hulle verwantskap, volgens hulle stamme, volgens hulle voorvaderlike huise, volgens die getal van hulle name, volgens hulle hoofde, al die manlike persone vanaf twintig jaar oud en ouer, almal wat uitgetrek het in

die leër, Die telling van hulle uit die stam Zebulun was sewe-en-
vyftig duisend vierhonderd.

Aan die seuns van Josef, die seuns van Efraim, volgens hulle
verwantskap, volgens hulle klans, volgens hulle voorvaderlike
huise, volgens die getal van hulle name, volgens hulle hoofde, al
die manlike persone vanaf twintig jaar oud en ouer, almal wat
uitgetrek het in die leër, Die telling van hulle uit die stam Efraim:
veertig duisend en vyfhonderd. Aan die seuns van Manasse
volgens hulle verwantskap, volgens hulle klans, volgens hulle
voorvaderlike huise, volgens die getal van hulle name, volgens
hulle hoofde, al die manlike persone, van twintig jaar oud en ouer,
almal wat uitgetrek het in die leër, Die telling van hulle uit die
stam Manasse was twee-en-dertig duisend tweehonderd. Aan die
seuns van Benjamin volgens hulle verwantskap, volgens hulle
klans, volgens hulle voorvaderlike huise, volgens die getal van
hulle name, volgens hulle hoofde, al die manlike persone vanaf
twintig jaar oud en ouer, almal wat uitgetrek het in die leër, Die
telling van hulle uit die stam Benjamin, vyf en dertig duisend en
vier honderd. Die seuns van Gad volgens hulle verwantskap,
volgens hulle klans, volgens huise van families van hulle, volgens
getal van name van hulle, volgens kop van hulle, almal manlik van
twintig jaar oud en ouer, almal wat uittrek in die leër, Die telling
van hulle uit die stam Gad: vyf en veertig duisend ses honderd en
vyftig.

Aan die seuns van Dan volgens hulle verwantskap, volgens
hulle klans, volgens hulle voorvaderlike huise, volgens die getal
van hulle name, volgens hulle hoofde, alle manlike persone vanaf
twintig jaar oud en ouer, almal wat uitgetrek het in die leër Die
telling van hulle uit die stam Dan, twee en sestig duisend en
sewehonderd. Die seuns van Aser volgens hulle verwantskap,

volgens hulle stamme, volgens hulle vaderlike huise, volgens die getal van hulle name, volgens hulle hoof, almal manlik van twintig jaar oud en ouer, almal wat uittrek in die leër, Die telling van hulle uit die stam Aser: een en veertig duisend vyfhonderd.

Aan die seuns van Naftali volgens hulle verwantskap, volgens hulle klans, volgens hulle voorvaderlike huise, volgens die getal van hulle name, volgens hulle hoofde, al die manlike persone vanaf twintig jaar oud en ouer, almal wat uitgetrek het in die leër, Die telling van hulle uit die stam Nefthali: drie en vyftig duisend vier honderd.

Hierdie was die sensus wat Moses en Aaron en die heersers van Israel uitgevoer het, twaalf mans, een man vir elke stam, volgens die stam van hulle voorvaderlike huise. En dit het gebeur dat die hele sensus van die seuns van Israel met hulle krag, van twintig jaar oud en ouer, almal wat uitgetrek het om te veg in Israel seshonderd duisend en drie duisend en vyfhonderd en vyftig.

Die Leviëte uit die stam van hulle families is egter nie onder die seuns van Israel getel nie. En die Here het met Moses gepraat en gesê, Sien, die stam Levi moet jy nie tel nie, en hulle getal moet jy nie neem nie, onder die seuns van Israel. En jy stel die Leviëte aan oor die tent van die getuïenis, en oor al die voorwerpe daarvan, en oor alles wat daarin is. Hulle sal die tent dra, en al die voorwerpe daarvan, en hulle sal daarin dien, en rondom die tent sal hulle kamp opslaan. En wanneer die tent verwyder word, sal die Leviëte dit afbreek, en wanneer die tent opgerig word, sal hulle dit oprig, en die vreemdeling wat naderkom, laat hom sterwe. En die seuns van Israel sal kamp opslaan, elke man in sy eie orde, en elke man volgens sy eie leierskap, met hulle mag. Die Leviëte moet

maar rondom teenoor die tent van die getuienis kamp opslaan, en daar sal nie sonde wees onder die seuns van Israel nie. En die Leviëte self sal die wag van die tent van die getuienis hou. En die seuns van Israel het gedoen volgens alles wat die Here aan Moses en Aäron beveel het; so het hulle gedoen.

2

En die Here het tot Moses en Aaron gepraat en gesê, Elke man moet vashou aan sy eie volgens orde, volgens baniere, volgens die huise van hulle families. Laat die seuns van Israel kamp opslaan rondom die tent van die getuienis; die seuns van Israel sal rondom kamp opslaan. En die wat eerste kamp opslaan volgens die ooste, die orde van die kamp van Juda met hulle mag, en die heerser van die seuns van Juda, Naässon, seun van Aminadab. Sy krag, die geïnspekteerdes: vier en sewentig duisend en seshonderd. En die wat kamp naas die stam Issachar, en die heerser van die seuns van Issachar, Nathanael, seun van Sogar. Sy krag wat geïnspekteer is, was vier en vyftig duisend en vier honderd. En die wat kamp opslaan langs die stam van Zebulun, en die heerser van die seuns van Zebulun is Eliab, seun van Helon. Sy krag wat geïnspekteer is, sewe en vyftig duisend en vier honderd. Almal wat geïnspekteer is uit die kamp van Juda, honderd tagtig duisend en ses duisend en vier honderd, sal met hulle mag eerste uittrek. Legioene van die kamp van Ruben, na die suide hulle mag, en die heerser van die seuns van Ruben, Elizur seun van Sedeur. Sy krag wat geïnspekteer is, ses en veertig duisend en vyfhonderd. En die wat langs hom kamp hou van die stam Simeon, en die heerser van die seuns van Simeon, Salamiel, seun van Sourisadai. Sy krag wat geïnspekteer is, nege en vyftig duisend en drie honderd. En die wat kamp naas hom is die stam Gad, en die heerser van die seuns van Gad is Elisaf, die seun van Raguel. Sy

krag, die geïnspekteerdes, vyf en veertig duisend seshonderd vyftig. Al die geïnspekteerdes van die kamp Ruben, honderd een-en-vyftig duisend vier honderd en vyftig, sal met hulle mag tweede uittrek.

En die tent van die getuienis sal weggeneem word, en die kamp van die Leviëte in die middel van die kampe. Soos hulle kamp opslaan, so sal hulle uittrek, elkeen wat vashou volgens leierskap. Orde van die kamp van Efraim by die see met hulle mag, en die heerser van die seuns van Efraim, Elisama, seun van Ammiehud. Sy krag wat geïnspekteer is, veertig duisend en vyfhonderd.

En die wat kamp opslaan langs die stam van Manasse, en die heerser van die seuns van Manasse, Gamaliël, seun van Phadassur. Sy krag, die geïnspekteerdes, twee en dertig duisend en twee honderd. En die wat kamp opslaan naas die stam van Benjamin, en die heerser van die seuns van Benjamin, Abidan, seun van Gideoni. Sy krag wat geïnspekteer is, vyf en dertig duisend en vier honderd. Almal wat geïnspekteer is van die kamp van Efraim, honderd duisend en agt duisend en honderd, sal met hulle mag as derde uittrek.

Orde van die kamp van Dan na die noorde met hulle mag, en die heerser van die seuns van Dan, Ahiezer, seun van Ammishaddai. Sy krag, die geïnspekteerdes: twee en sestig duisend en sewehonderd. En die wat volgende aan hom kamp, die stam Aser, en die heerser van die seuns van Aser, Fagiel, seun van Egran. Sy krag wat geïnspekteer is, een en veertig duisend en vyfhonderd. En die wat kamp opslaan naas die stam van Neftali, en die heerser van die seuns van Neftali is Agire, seun van Ainan. Sy krag, die geïnspekteerdes: drie en vyftig duisend en vier

honderd. Al die geïnspekteerdes van die kamp Dan, honderd sewe-en-vyftig duisend ses honderd, sal laaste uittrek volgens hulle orde.

Hierdie is die telling van die seuns van Israel volgens hulle families se huise, alle telling van die kampe met hulle magte, seshonderd duisend en drie duisend vyf honderd vyftig. Die Leviëte is egter nie saam met hulle getel nie, soos die Heer aan Moses beveel het. En die seuns van Israel het alles gedoen wat die Here aan Moses beveel het, so het hulle gekamp volgens hulle orde, en so het hulle uitgetrek, elkeen volgens hulle klans, volgens hulle families se huise.

3

En hierdie is die geslagte van Aäron en Moses, op die dag wat die Here met Moses gespreek het op die berg Sinai. En hierdie is die name van die seuns van Aaron: die eersgeborene Nadab, en Abiud, Eleazar, en Ithamar. Hierdie is die name van die seuns van Aäron, die priesters, die gesalfdes, wie se hande hulle gewy het om as priesters te dien. En Nadab en Abiud het gesterf voor die Heer, terwyl hulle vreemde vuur voor die Heer aangebied het in die wildernis van Sinai, en hulle het geen kinders gehad nie, en Eleazar en Ithamar het as priesters gedien saam met Aaron, hulle vader.

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Neem die stam Levi en stel hulle voor Aaron die priester, en hulle sal hom bedien. En hulle sal sy wagte hou, en die wagte van die seuns van Israel voor die tent van die getuënis, om die werke van die tent te verrig. En hulle sal al die vate van die tent van die getuënis bewaar, en die wagte van die seuns van Israel volgens al die werk van die tent.

En jy sal die Leviete aan Aaron en aan sy seuns, die priesters, gee; hulle is as n geskenk aan my gegee van die seuns van Israel. En jy sal Aaron en sy seuns aanstel oor die tent van getuienis, en hulle sal hul priesterskap bewaak, en alles volgens die altaar, en binne die voorhangsel, en die vreemdeling wat aanraak sal sterwe. En die Here het met Moses gepraat en gesê, En kyk, Ek het die Leviete uit die midde van die seuns van Israel geneem in die plek van elke eersgeborene wat die baarmoeder open van die seuns van Israel; hulle losprys sal hulle wees, en die Leviete sal vir My wees. Aan My behoort elke eersgeborene, want op die dag toe Ek elke eersgeborene in die land van Egipte geslaan het, het Ek elke eersgeborene in Israel aan My geheilig, van mens tot vee – hulle sal aan My behoort, Ek is die Here.

En die Here het met Moses gepraat in die Sinai-wildernis en gesê, Tel die seuns van Levi volgens hulle families se huise, volgens hulle klans, elke manlike vanaf een maand oud en ouer. En hulle het hulle besoek, Moses en Aaron, deur die stem van die Here, op die manier wat die Here aan hulle beveel het.

En hierdie was die seuns van Levi volgens hulle name: Gedson, Kaät en Merari. En hierdie is die name van die seuns van Gedson volgens hulle klans: Lobeni en Semei. En die seuns van Kaath volgens hulle klans: Amram en Issaar, Chebron en Oziël. En die seuns van Merari volgens hulle klans, Mooli en Mousi – hierdie is die klans van die Leviete volgens hulle families se huise. Aan Gedson: die volk van die Lobeni, en die volk van die Semei; hierdie is die volke van Gedson. Die sensus van hulle volgens die getal van alle manlike persone van een maand oud en ouer, hulle sensus, was sewe duisend vyf honderd. En die seuns van Gedson sal agter die tent by die see kamp opslaan. En die heerser van die huis van die families van die volk van Gedson was Elisaf, seun van

Dael. En die wag van die seuns van Gedson in die tent van die getuienis: die tent en die bedekking, en die bedekking van die deur van die tent van die getuienis, en die seile van die hof, en die gordyn van die poort van die hof wat by die tent is, en die oorblyfsels van al sy werke.

Aan die Kohath: die volk van Amram een, en die volk van Izhar een, en die volk van Hebron een, en die volk van Uzziel een; hierdie is die volke van die Kohath, volgens getal. Elke manlike van n maand oud en ouer, agtduisend seshonderd, wat die wagte van die heiligdom bewaak. Die volke van die seuns van Kaäth sal kamp aan die sykant van die tent aan die suidekant. En die heerser van die huis van die vaders van die volke van Kaath was Elisafan, seun van Ussiel.

En hulle wag is die ark, en die tafel, en die lampstaander, en die altare, en die heilige voorwerpe waarmee hulle bedien, en die bedekking, en al hulle werke. En die heerser oor die heersers van die Leviete, Eleazar die seun van Aaron die priester, is aangestel om die wagte van die heiligdom te bewaak. Aan die Merari: die volk van die Mooli, en die volk van die Mousi; hierdie is die volke van die Merari. Die telling van hulle volgens getal, elke manlike van een maand oud en ouer, ses duisend en vyftig. En die heerser van die huis van die vaders van die volk van die Merari, Suriel, seun van Abihail, sal aan die sykant van die tent na die noorde kamp opslaan. Die telling van die wag van die seuns van Merari: die kapitele van die tent, en die balke daarvan, en die pilare daarvan, en die basisse daarvan, en al die voorwerpe daarvan, en die werk daarvan. en die pilare van die hof rondom, en hulle basisse, en die penne, en hulle toue.

Die wat voor die tent van die getuienis aan die oostekant kamp, is Moses en Aaron en sy seuns, wat die wagte van die heiligdom hou vir die wagte van die seuns van Israel, en die vreemdeling wat dit aanraak, sal sterf. Al die sensus van die Leviete, wat Moses en Aaron getel het deur die stem van die Heer volgens hulle klans, elke manlike van een maand oud en ouer, twee en twintig duisend.

En die Here het aan Moses gesê: Onderzoek elke eersgebore manlike van die seuns van Israel van een maand oud en ouer, en neem die getal volgens naam. En jy sal die Leviete vir My neem, Ek die Here, in die plek van al die eersgeborenes van die seuns van Israel, en die vee van die Leviete in die plek van al die eersgeborenes onder die vee van die seuns van Israel. En Moses het elke eersgebore onder die seuns van Israel besoek op die wyse wat die Here beveel het. En al die eersgebore manlike kinders het volgens getal, by name, van een maand oud en ouer, volgens hulle sensus, twee-en-twintig duisend twee-honderd-drie-en-sewentig geword. En die Here het met Moses gepraat en gesê, Neem die Leviete in die plek van al die eersgebore seuns van Israel, en die vee van die Leviete in die plek van hulle vee, en die Leviete sal aan My behoort, Ek is die Here. En die losprys van driehonderd drie en sewentig, die wat die Leviete oorskiet van die eersgeborenes van die seuns van Israel, En jy sal vyf sikels per hoof neem, volgens die heilige didragma sal jy neem, twintig obols vir die sikel. En jy sal die silwer aan Aaron en sy seuns gee, losprys van die oorskietendes onder hulle. En Moses het die silwer geneem, die losprys van die oorskietendes by die verlossing van die Leviete. Van die eersgeborenes van die seuns van Israel het hy die silwer geneem, duisend drie honderd vyf en sestig sikkels, volgens die heilige sikkels. En Moses het die losprys van die oorskietendes aan

Aaron en aan sy seuns gegee, deur die stem van die Here, op die wyse wat die Here aan Moses beveel het.

4

En die Here het met Moses en Aaron gepraat en gesê, Neem die hoofpunt van die seuns van Kaäth uit die middel van die seuns van Levi, volgens hulle klane, volgens die huise van hulle families, Van twintig en vyf jaar en ouer tot vyftig jaar, almal wat binnegaan om te bedien, om al die werk in die tent van die getuienis te doen.

En hierdie is die werke van die seuns van Kaäth in die tent van die getuienis, die heilige van die heiliges. En Aaron en sy seuns sal ingaan wanneer die kamp verwyder word, en hulle sal die bedekkende voorhangsel afhaal, en hulle sal daarmee die ark van die getuienis bedek. En hulle sal n blou vel as bedekking daarop plaas, en hulle sal van bo n hele blou kleed daaroor sit, en hulle sal die pale deursteek.

En op die voorafgenoemde tafel sal hulle n heeltemal pers kleed plaas, en die skottels, en die wierookbranders, en die bekers, en die plengofferhouers waarin hy n plengoffer giet, en die brode wat voortdurend daarop sal wees. En hulle sal n skarlakenrooi kleed daarop plaas, en hulle sal dit met n blou leerbedekking bedek, en hulle sal die pale daardeur insteek. En hulle sal n blou kledingstuk neem, en hulle sal die lampstaander wat lig gee bedek, en die lampe daarvan, en die snuiters daarvan, en die gietvate daarvan, en al die vate van die olie waarmee hulle daarin bedien. En hulle sal dit gooi, en al die voorwerpe daarvan, in n blou leerbedekking, en hulle sal dit op drame plaas. En op die goue altaar sal hulle n blou kleed bedek, en sal dit met n blou leer bedekking bedek, en sal sy pale deursteek.

En hulle sal al die bedieningsvate neem waarmee hulle in die heilige plekke bedien, en hulle sal dit in n blou kledingstuk gooi, en hulle sal dit met n blou leerbedekking bedek, en hulle sal dit op pale plaas. En die bedekking sal hy op die altaar plaas, en hulle sal dit met n heeltetal pers kleed bedek. En hulle sal daarop plaas al die voorwerpe waarmee hulle daarop bedien, en die vuurpanne, en die vleishoeke, en die bakke, en die deksel, en al die voorwerpe van die altaar, en hulle sal daarop n blou leerbedekking gooi, en hulle sal sy pale deursteek, en hulle sal n pers kledingstuk neem, en hulle sal die wasbak en sy basis bedek, en hulle sal dit in n blou leerbedekking gooi, en hulle sal dit op pale plaas. En Aaron en sy seuns sal voltooi met die bedekking van die heilige dinge en al die heilige vate, wanneer die kamp opbreek, en daarna sal die seuns van Kaäth ingaan om dit op te lig, en hulle sal nie die heilige dinge aanraak nie, sodat hulle nie sterwe nie. Hierdie dinge sal die seuns van Kaäth dra in die tent van die getuienis.

Toesig van Eleazar, seun van Aäron die priester: die olie van die lig, en die wierook van die samestelling, en die offer wat volgens die dag is, en die olie van die salwing, die toesig van die hele tent, en alles wat daarin is in die heilige plek, in al die werke.

En die Here het tot Moses en Aaron gepraat en gesê, Moenie die volk van die stam van Kaäth uit die midde van die Leviete vernietig nie. Doen dit vir hulle, en hulle sal lewe en nie sterwe nie, wanneer hulle nader kom na die heiligste dinge. Aäron en sy seuns moet nader kom en hulle sal elkeen volgens sy taak aanstel. en hulle mag nie ingaan om die heilige dinge skielik te sien nie, anders sal hulle sterwe.

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Neem die begin van die seuns van Gedson, en hulle volgens hulle voorvaderlike

huise, volgens hulle klane, Van vyf-en-twintig jaar oud en ouer tot vyftig jaar oud, ondersoek hulle – almal wat ingaan om te dien en om hulle werk te doen in die tent van die getuienis. Hierdie is die bediening van die volk van Gedson, om te bedien en om te dra. En hy sal die velle van die tent op lig, en die tent van die getuienis, en die bedekking daarvan, en die blou bedekking wat daarop van bo is, en die bedekking van die deur van die tent van die getuienis, en die seile van die hof wat op die tent van die getuienis is, en die oorblywende, en al die bedieningsvate waarmee hulle bedien, sal hulle maak. Volgens die mond van Aaron en sy seuns sal die bediening van die seuns van Gedson wees volgens al hulle bedieninge en volgens al hulle werke, en jy sal toesig hou oor hulle uit naam van alles wat deur hulle berei word. Dit is die bediening van die seuns van Gedson in die tent van die getuienis, en die wag van hulle in die hand van Ithamar, die seun van Aäron, die priester.

Die seuns van Merari volgens hulle clans, volgens hulle families se huise, inspekteer hulle, Van vyf-en-twintig jaar oud en ouer tot vyftig jaar oud moet julle hulle tel, almal wat ingaan om die werk van die tent van die getuienis te bedien. En hierdie is die ordinansies van dié wat deur hulle opgehef word volgens al hulle werke in die tent van die getuienis: die kapitele van die tent, en die dwarsbalke, en die pilare daarvan, en die basisse daarvan, en die bedekking, en die basisse daarvan, en die pilare daarvan, en die bedekking van die deur van die tent, En die pilare van die hof rondom, en hulle basisse, en die pilare van die voorhangsel van die poort van die hof, en hulle basisse, en hulle penne, en hulle toue, en al hulle voorwerpe, en al hulle bedieningsgoed, tel hulle volgens name, en al die voorwerpe van die wag van dié wat deur hulle opgehef word. Dit is die bediening van die volk van die seuns

van Merari in al hulle werke in die tent van die getuienis onder die hand van Ithamar, die seun van Aäron, die priester.

En Moses en Aaron en die leiers van Israel het die seuns van Kaäth besoek volgens hulle clans, volgens hulle families se huise. Van vyf-en-twintig jaar oud en ouer tot vyftig jaar oud, almal wat inkom om te dien en te werk in die tent van die getuienis. En die sensus van hulle volgens hulle klans was twee duisend sewe honderd vyftig. Hierdie is die telling van die mense van Kaäth, almal wat gedien het in die tent van die getuienis, soos Moses en Aäron hulle getel het deur die stem van die Here, in die hand van Moses.

En die seuns van Gedson is getel volgens hulle clans, volgens hulle families se huise Van vyf-en-twintig jaar oud en ouer tot vyftig jaar oud, almal wat ingaan om te dien en om die werk te doen in die tent van die getuienis. En dit het gebeur dat hulle sensus, volgens hulle klans, volgens hulle families se huise, twee duisend ses honderd dertig was. Hierdie is die telling van die volk, die seuns van Gedson, almal wat bedien in die tent van die getuienis, wat Moses en Aaron getel het deur die stem van die Here, in die hand van Moses.

Hulle was getel, maar ook die volk van die seuns van Merari volgens hulle clans, volgens hulle families se huise. Van vyf-en-twintig jaar oud en ouer tot vyftig jaar oud, almal wat ingaan om te dien by die werke van die tent van die getuienis. En dit het gebeur dat hulle sensus volgens hulle klans, volgens hulle families se huise, drieduisend en tweehonderd was. Hierdie is die sensus van die mense, die seuns van Merari, wat Moses en Aaron besoek het deur die stem van die Here, in die hand van Moses. Almal wat geïnspekteer is, wie Moses en Aäron en die leiers van Israel die

Leviëte besoek het, volgens hulle klans en volgens hulle families, Van vyf-en-twintig jaar oud en ouer tot vyftig jaar oud, almal wat ingaan na die werk van die werke, en die werke wat gedra word in die tent van die getuënis. En die wat getel is, was agt duisend vyf honderd tagtig. Deur die stem van die Here het Hy hulle besoek deur die hand van Moses, man vir man volgens hulle werke, en volgens wat hulle self opneem, en hulle is getel, op die wyse wat die Here aan Moses beveel het.

5

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Beveel die seuns van Israel, en laat hulle wegstuur uit die kamp almal wat melaats is, en almal met vloeiing, en almal wat onrein is op die siel. Van manlik tot vroulik, stuur hulle uit buite die kamp, en hulle sal nie hulle kampe onheilig nie, waarin Ek by hulle woon. En die seuns van Israel het so gedoen, en hulle het hulle buite die kamp uitgestuur, soos die Here met Moses gespreek het, so het die seuns van Israel gedoen.

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Spreek tot die seuns van Israel en sê: As n man of vrou enige van al die menslike sondes doen, en dit opsetlik verontagsaam en n oortreding begaan, dan is daardie siel skuldig. Hy sal die sonde bely wat hy gedoen het, en hy sal die oortreding teruggee, die hoofsom, en die vyfde deel daarvan sal hy daarby voeg, en hy sal dit teruggee aan hom teen wie hy oortree het. Indien daar maar nie vir die man n wreker is om aan hom die oortreding terug te gee nie, sal die oortreding wat terugbetaal word aan die Here, aan die priester behoort, behalwe die ram van die versoening waardeur hy vir hom versoening sal maak aangaande hom.

En alle eerstevrugte volgens alle die heilige dinge onder die seuns van Israel, soveel as wat hulle aan die Here bring, sal aan die priester behoort. En die geheiligde dinge van elkeen sal syne wees, en die man wat aan die priester gee, aan hom sal dit wees.

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Spreek tot die seuns van Israel, en jy sal vir hulle sê: As die vrou van enige man oortree en hom in minagting verontagsaam, en iemand lê met haar n bed van saad, en dit ontsnap uit die oë van haar man, en sy verberg dit, maar sy is beplek, en daar was geen getuie met haar nie, en sy is nie betrap nie, en n gees van jaloersheid kom oor hom, en hy is jaloers op sy vrou, en sy is besoedel, of n gees van jaloersheid kom oor hom, en hy is jaloers op sy vrou, maar sy is nie besoedel nie En die man sal sy vrou na die priester lei, en hy sal die geskenk aangaande haar bring, die tiende van die efgarsmeel. Hy sal nie olie daarop giet nie, nog wierook daarop sit nie, want dit is n offer van jaloersheid, n gedenkoffer wat sonde tot herinnering bring.

En die priester sal dit bring, en hy sal dit voor die Here stel. En die priester sal rein, lewende water in n erdepot neem, en van die grond wat op die vloer van die tent van getuienis is, en die priester sal dit in die water gooi. En die priester sal die vrou voor die Here stel, en hy sal die hoof van die vrou onthul, en hy sal op haar hande die offer van die gedenkteken gee, die offer van die jaloersheid, maar in die hand van die priester sal die water van die bestraffing van hierdie vervloeking wees. En die priester sal haar onder eed plaas, en sal vir die vrou sê: As niemand met jou geslaap het nie, as jy nie oortree het om besoedel te word deur jou eie man nie, wees onskuldige van hierdie vervloekte water van berisping. As jy egter oortree het terwyl jy getroud was, of besoedel is, en iemand sy bed met jou gedeel het, behalwe jou

man, En die priester sal die vrou laat sweer met die ede van hierdie vervloeking, en die priester sal vir die vrou sê: Mag die Here jou gee as n vervloeking en n eed onder jou volk, wanneer die Here jou dy laat wegval en jou buik laat opswel. En die vervloekte water sal in jou maag ingaan om jou buik te laat swel en jou dy te laat wegval, en die vrou sal sê: Laat dit gebeur, laat dit gebeur.

En die priester sal hierdie vervloekinge in n boek skryf, en sal dit uitwis in die water van die bitter water van die vervloeking. En hy sal die vrou die water van bestraffing van die vervloeking laat drink, en die vervloekte water van bestraffing sal in haar ingaan.

En die priester sal die offer van die jaloesie uit die hand van die vrou neem, en hy sal die offer voor die Here plaas, en hy sal dit na die altaar bring. En die priester sal van die offers die gedenkoffer daarvan neem, en hy sal dit op die altaar offer, en daarna sal hy die vrou die water laat drink. En dit sal wees as sy bevlek is en dit haar man se aandag ontsnap, en die water van bestraffing, die vervloekte water, in haar sal ingaan, dan sal haar maag opswel en sal haar dy uitmekaar val, en die vrou sal n vloek vir haar volk wees. Indien die vrou maar nie besoedel is nie, en rein is, sal sy onskuldig wees en saad voortbring. Dit is die wet van die jaloesie, wanneer die vrou, terwyl sy getroud is, oortree en besoedel word. Of die man op wie n gees van jaloesie kom, en hy jaloers is op sy vrou, en hy sy vrou voor die Here laat staan, en die priester sal aan haar al hierdie wet doen. En onskuldig sal die man van sonde wees, en daardie vrou sal haar sonde ontvang.

6

En die Here het met Moses gepraat en gesê: Praat met die seuns van Israel. En jy sal na hulle sê: n Man of vrou wat grootliks

n gelofte sou aflê om reinheid aan die Here te heilig, Van wyn en sterk drank sal hy hom onthou, en asyn van wyn en asyn van sterk drank sal hy nie drink nie, en alles wat uit druiwe gemaak word sal hy nie drink nie, en vars druiwe en rosyne sal hy nie eet nie, al die dae van sy gelofte. Van alles wat uit die wingerd word, van wyn tot druiwedoppe tot druiwepitte, sal hy nie eet al die dae van die reiniging nie. n Skeermes sal nie op sy hoof kom totdat die dae vervul word wat hy aan die Here gelofte gedoen het nie; hy sal heilig wees en die hare van sy hoof laat groei al die dae van die gelofte aan die Here. Op enige gestorwe siel sal hy nie ingaan nie – op vader en moeder. en op n broer en op n suster, hy sal nie besoedel word deur hulle wanneer hulle gesterf het nie, omdat die gelofte van sy God op hom is, op sy hoof.

Al die dae van sy gelofte sal hy heilig wees aan die Here. As iemand skielik by hom sterf, sal die hoof van sy gelofte onmiddellik onrein word, en hy sal sy hoof skeer op die dag dat hy gereinig word, op die sewende dag sal hy geskeer word. En op die agtste dag sal hy twee tortelduiwe, of twee jong duiwe na die priester bring, by die deur van die tent van die getuienis.

En die priester sal een aangaande sonde doen, en een tot brandoffer, en die priester sal versoening doen vir hom aangaande wat hy gesondig het aangaande die siel, en hy sal sy hoof heilig maak op daardie dag wat aan die Here geheilig was, die dae van die gelofte. en hy sal n jaaroud lam bring as n skuldoffer, en die vorige dae sal ongeldig wees, omdat die hoof van sy gelofte besoedel is.

En hierdie is die wet van die een wat gebed het: op die dag wat hy die dae van sy gelofte vervul, sal hy self bring by die deure van die tent van die getuienis. En hy sal sy gawe aan die Here

bring: een jaaroud lam sonder gebrek as brandoffer, en een jaaroud oilam sonder gebrek vir sonde, en een ram sonder gebrek vir redding, en n mandjie ongesuurde fynmeelbrode gemeng in olie, en ongesuurde platkoeke gesalf in olie, en hulle offer, en hulle drankoffer. En die priester sal dit voor die Here bring, en hy sal die sondeoffer en die brandoffer vir hom bring. En die ram sal hy as vredesoffer aan die Here maak op die mandjie van die ongesuurde brode, en die priester sal sy offer maak, en sy plengoffer. En die een wat n gelofte gedoen het, sal by die deure van die tent van die getuienis sy hoof skeer, en hy sal die hare op die vuur plaas wat onder die vredeoffer is.

En die priester sal die gekookte arm van die ram neem, en een ongesuurde brood van die mandjie, en een ongesuurde koek, en hy sal dit op die hande plaas van die een wat n gelofte gemaak het nadat hy sy gelofte afgeskeer het. En die priester sal hulle as n offergawe voor die Here bring, dit sal heilig wees vir die priester op die bors van die offergawe, en op die arm van die offergawe, en na hierdie dinge sal die een wat n gelofte gedoen het wyn drink. Hierdie is die wet van die een wat gebid het, wie n gelofte aan die Here sou doen, sy geskenk aan die Here aangaande die gelofte, afgesien van wat sy hand sou vind, volgens die krag van sy gelofte wat hy sou doen volgens die wet van reinheid.

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Spreek met Aaron en sy seuns en sê: So sal julle die seuns van Israel seën deur aan hulle te sê, Die Here seën jou en bewaar jou. Mag die Here sy gesig op jou laat skyn en jou genadig wees. Mag die Here sy gesig op jou ophig, en mag Hy aan jou vrede gee. En hulle sal my naam op die seuns van Israel plaas, en Ek, die Here, sal hulle seën.

En dit het gebeur op die dag wat Moses voltooi het, sodat hy die tent opgerig het, en hy het dit gesalf, en hy het dit geheilig, en al die voorwerpe daarvan, en die altaar, en al die voorwerpe daarvan, en hy het hulle gesalf, en hy het hulle geheilig. En die heersers van Israel het gebring, twaalf heersers van huise van families van hulle, hierdie die heersers van stamme, hierdie die wat staan by die visitasie. En hulle het hul geskenk voor die Here gebring: ses bedekte waens en twaalf osse, n wa van elke twee leiers en n kalf van elkeen, en hulle het dit voor die tent gebring. En die Here het aan Moses gesê: Neem van hulle, en hulle sal wees vir die bedienende werke van die tent van die getuienis, en jy sal hulle aan die Leviete gee, aan elkeen volgens sy bediening. En Moses het die waens en die osse geneem en dit aan die Leviete gegee. En Hy het die twee waens en die vier osse aan die seuns van Gedson gegee volgens hulle dienswerk. En die vier waens en die agt osse het hy aan die seuns van Merari gegee volgens hulle dienswerk, deur Ithamar, die seun van Aäron, die priester. En aan die seuns van Kaäth het hy nie gegee nie, omdat hulle die dinge vir bediening van die heilige het – hulle sal dit op die skouers dra.

En die leiers het gebring vir die toewyding van die altaar, op die dag wat dit gesalf is, en die leiers het hulle geskenke voor die altaar gebring. En die Here het vir Moses gesê: Een heerser per dag, een heerser per dag sal hulle hul geskenke bring vir die inwyding van die altaar.

En die een wat sy geskenk op die eerste dag aangebied het, was Naässon, seun van Aminadab, heerser van die stam Juda. En hy het sy geskenk gebring: een silwer bak, honderd en dertig sy gewig, een silwer skottel van sewentig sikkels volgens die heilige sikkels, albei vol fynmeel gemeng met olie vir n offer. Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. Een kalf uit beeste, een

ram, een jaaroud lam as brandoffer, en een bokkie uit die bokke aangaande sonde. En as n vredeoffer: twee koeie, vyf ramme, vyf bokke, vyf jaaroud lammers. Dit was die geskenk van Naässon, seun van Aminadab.

Op die tweede dag het Nathanael, seun van Sogar, die heerser van die stam Issaskar, gebring. En hy het sy geskenk gebring: een silwerbak, honderd-en-dertig in gewig, een silwerskottel van sewentig sikkels volgens die heilige sikkels, albei vol fynmeel gemeng met olie vir n offer. Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. Een kalf uit beeste, een ram, een jaaroud lam as brandoffer, en een bokkie uit die bokke aangaande sonde. En as vredeoffer: twee heifers, vyf rams, vyf bokke, vyf jaaroud lammers. Dit was die geskenk van Nathanael, seun van Sogar.

Op die derde dag die heerser van die seuns van Sebulun, Eliab, seun van Helon. Sy geskenk: een silwer bak, waarvan die gewig honderd-en-dertig was, een silwer skaal van sewentig sikels volgens die heilige sikels, albei vol fyn meel gemeng met olie tot n offer, n Wierookbrander van tien goue, vol wierook. n Kalf uit beeste, n ram, n jaaroud lam as brandoffer, en een bokkie uit die bokke aangaande sonde. En as n vredeoffer: twee verse, vyf ramme, vyf bokke, vyf jaaroud lammers. Dit was die geskenk van Eliab, seun van Helon.

Op die vierde dag die heerser van die seuns van Ruben, Elisur seun van Sediur. Sy geskenk: een silwer bak, waarvan die gewig honderd-en-dertig was, een silwer skaal van sewentig sikels volgens die heilige sikels, albei vol fyn meel gemeng met olie vir n offer, Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. n Kalf uit beeste, n ram, n jaaroud lam as brandoffer, en een bokkie uit die bokke aangaande sonde. En tot die vredesoffer twee verse, vyf

ramme, vyf bokke, vyf jaaroud lammers, dit die gawe van Elisur, seun van Sediur.

Op die vyfde dag die heerser van die seuns van Simeon, Salamiel, seun van Sourisadai. Sy geskenk: een silwer bak, dertig en honderd sy gewig, een silwer skaal van sewentig sikels volgens die heilige sikel, albei vol fyn meel gemeng met olie vir n offer. Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. n Kalf uit beeste, n ram, n jaaroud lam as brandoffer, en een bokkie uit die bokke aangaande sonde. En as vredeoffer twee heifers, vyf ramme, vyf bokke, vyf jaaroud lammers. Dit was die geskenk van Salamiel, seun van Sourisadai.

Op die sesde dag die heerser van die seuns van Gad, Eliasaph, seun van Raguel. Sy geskenk: een silwer bak, waarvan die gewig honderd-en-dertig was, een silwer skaal van sewentig sikels volgens die heilige sikel, albei vol fyn meel gemeng met olie tot n offer. Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. n Kalf uit beeste, n ram, n jaaroud lam as brandoffer, en een bokkie uit die bokke aangaande sonde. En as vredeoffer twee verse, vyf ramme, vyf bokke, vyf jaaroud lammers. Dit was die geskenk van Elisaf, seun van Raguel.

Op die sewende dag die heerser van die seuns van Efraim, Elisama seun van Ammiud. Sy geskenk: een silwer bak, waarvan die gewig honderd-en-dertig was, een silwer skaal van sewentig sikels volgens die heilige sikel, albei vol fyn meel gemeng met olie vir n offer. Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. n Kalf uit beeste, n ram, n jaaroud lam as brandoffer, en een bokkie uit die bokke aangaande sonde. En as vredeoffer twee verse, vyf ramme, vyf bokke, vyf jaaroud lammers – dit was die geskenk van Elisama, seun van Ammiud.

Op die agtste dag die heerser van die seuns van Manasse, Gamaliël, seun van Phadassur. Sy geskenk: een silwer bak, waarvan die gewig honderd en dertig was, een silwer skaal van sewentig sikels volgens die heilige sikel, albei vol fyn meel gemeng met olie vir n offer. Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. Een kalf uit beeste, een ram, een jaaroud lam as brandoffer, en een bokkie uit die bokke aangaande sonde, En as n vredeoffer: twee verse, vyf ramme, vyf bokke, vyf jaaroud lammers. Dit was die geskenk van Gamaliël, seun van Fadassor.

Op die negende dag die heerser van die seuns van Benjamin, Abidan, seun van Gideoni. Sy geskenk: een silwer bak, honderd en dertig sy gewig, een silwer skaal, sewentig sikels volgens die heilige sikel, albei vol fynmeel gemeng in olie tot offer, Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. n Kalf uit beeste, n ram, n jaaroud lam as brandoffer, en een bokkie uit die bokke aangaande sonde. En as vredeoffer twee verse, vyf ramme, vyf bokke, vyf jaaroud lammers – dit was die geskenk van Abidan, seun van Gadeoni.

Op die tiende dag die heerser van die seuns van Dan, Agiëser, seun van Ammisaddai. Sy geskenk: een silwer bak, dertig en honderd sy gewig, een silwer skaal van sewentig sikels volgens die heilige sikel, albei vol fynmeel gemeng met olie vir n offer. Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. n Kalf uit beeste, n ram, n jaaroud lam as brandoffer, en een bokkie uit die bokke aangaande sonde. En as vredeoffer: twee heifers, vyf ramme, vyf bokke, vyf jaaroud lammers. Dit was die geskenk van Ahiezer, seun van Ammishaddai.

Op die elfde dag die heerser van die seuns van Aser, Fagiel, seun van Egran. Sy geskenk: een silwer bak, waarvan die gewig

honderd-en-dertig was, een silwer skaal van sewentig sikels volgens die heilige sikel, albei vol fyn meel gemeng met olie vir n offer. Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. Een kalf uit beeste, een ram, een jaaroud lam as brandoffer, en een bokkie uit die bokke aangaande sonde. En in die vredeoffer: twee heifers, vyf ramme, vyf bokke, vyf jaaroud lammers. Dit was die geskenk van Phagiel, seun van Echrán.

Op die twaalfde dag die heerser van die seuns van Neftali, Achire, seun van Ainan. Sy geskenk: een silwer bak, waarvan die gewig honderd-en-dertig was, een silwer skaal van sewentig sikels volgens die heilige sikel, albei vol fyn meel gemeng met olie vir n offer. Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. Een kalf uit beeste, een ram, een jaarlam as brandoffer, en een bokkie uit die bokke aangaande sonde. En vir die vredeoffer: twee heifers, vyf rams, vyf bokke, vyf jaaroud lammers. Dit was die geskenk van Achire, seun van Ainan.

Hierdie was die toewyding van die altaar op die dag wat dit gesalf is, van die heersers van die seuns van Israel: twaalf silwer skottels, twaalf silwer bakke, twaalf goue wierookbranders. Honderd en dertig sikkels vir die een bak, en sewentig sikkels vir die een skottel, al die silwer van die voorwerpe twee duisend vier honderd sikkels, volgens die heilige sikkel. Twaalf goue wierookbranders vol wierook, al die goud van die wierookbranders, honderd en twintig goudstukke. Al die beeste vir die brandoffer: twaalf kalwers, twaalf ramme, twaalf jaaroud lammers, en hulle graanoffers, en hulle drankoffers, en twaalf bokramme vir die sondoffer. Alle die beeste vir die offer van verlossing: vier-en-twintig verse, sestig ramme, sestig jaarlinge bokke, sestig jaarlinge lammers, onberispelik. Dit is die inwyding van die altaar, nadat sy hande gevul is en nadat hy gesalf is.

Toe Moses die tent van die getuienis binnegegaan het om met hom te spreek, het hy die stem van die Here gehoor wat tot hom gespreek het van bo die versoendeksel af, wat op die ark van die getuienis is, tussen die twee gerubs, en Hy het tot hom gespreek.

8

En die Here het met Moses gepraat en gesê: Praat met Aaron, En jy sal vir hom sê: Wanneer jy die lampe opstel, moet die sewe lampe lig gee voor die lampstaander. En Aaron het so gemaak: uit die een kant teenoor die voorkant van die lampstaander het hy die lampe daarvan vasgemaak, soos die Here aan Moses beveel het. En hierdie was die konstruksie van die lampstaander: solied, van goud, die stam daarvan, en die lelies daarvan, solied die hele, volgens die vorm wat die Here aan Moses gewys het, so het hy die lampstaander gemaak.

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Neem die Leviete uit die midde van die seuns van Israel, en reinig hulle. En so sal jy hulle reiniging aan hulle doen: jy sal hulle met reinigingswater besprinkel, en n skeermes sal oor hulle hele liggaam kom, en hulle sal hulle klere was, en hulle sal rein wees.

En hulle sal een kalf uit die beeste neem, en daarvoor n offer van fyn meel gemeng met olie, en n eenjarige kalf uit die beeste sal jy neem vir die sonde. En jy sal die Leviete voor die tent van die getuienis bring, en jy sal die hele vergadering van die seuns van Israel versamel, En jy sal die Leviete voor die Here bring, en die seuns van Israel sal hulle hande op die Leviete lê. En Aaron sal die Leviete as n offer voor die Here afsonder van die seuns van Israel, en hulle sal wees sodat hulle die werke van die Here kan verrig. Die Leviete sal maar die hande op die koppe van die kalwers plaas,

en jy sal die een aangaande sonde maak, en die een as brandoffer aan die Here, om versoening vir hulle te doen.

En jy sal die Leviete opstel voor die Here, en voor Aäron, en voor sy seuns, en jy sal hulle as n offergawe voor die Here gee, En jy sal die Leviete uit die midde van die seuns van Israel afsonder, en hulle sal aan My behoort. En na hierdie dinge sal die Leviete ingaan om die werk van die tent van die getuienis te doen, en jy sal hulle reinig, en jy sal hulle voor die Here aanbied. omdat hierdie as n offering aan my gegee is uit die midde van die seuns van Israel, in die plek van die wat alle skoot opening, die eersgeborenes van almal uit die seuns van Israel, het ek hulle vir my geneem. Omdat aan my elke eersgeborene onder die seuns van Israel behoort, van mense tot vee, die dag wat ek elke eersgeborene in die land van Egipte geslaan het, het ek hulle aan my geheilig, En hulle het die Leviete geneem in die plek van alle eersgeborenes onder die seuns van Israel. En ek het die Leviete as n offergawe aan Aäron en sy seuns gegee uit die midde van die seuns van Israel, om die werke van die seuns van Israel in die tent van die getuienis te verrig, en om versoening te doen vir die seuns van Israel, sodat daar nie onder die seuns van Israel iemand sal wees wat na die heilige dinge nader kom nie.

En Moses en Aaron en die hele vergadering van die seuns van Israel het aan die Leviete gedoen soos die Here Moses beveel het aangaande die Leviete, so het die seuns van Israel aan hulle gedoen. En die Leviete het hulleself gereinig, en hulle het die klere gewas, en Aäron het hulle as n offer voor die Here gegee, en Aäron het versoening vir hulle gedoen om hulle te reinig. En na hierdie dinge het die Leviete ingegaan om hulle bediening te bedien in die tent van die getuienis voor Aäron, en voor sy seuns, soos die Here

aan Moses beveel het aangaande die Leviete, so het hulle aan hulle gedoen.

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Hierdie is die aangaande van die Leviete: van vyf en twintig jaar oud en ouer, sal hulle ingaan om te dien in die tent van die getuienis, En van vyftig jaar oud af sal hy van die bediening vertrek, en hy sal nie meer werk nie. En sy broer sal bedien in die tent van die getuienis om wagte te bewaak, maar werke sal hy nie werk nie; so sal jy maak met die Leviete in hulle wagte.

9

En die Here het gepraat tot Moses in die wildernis Sinai in die tweede jaar, nadat hulle uitgegaan het uit die land Egipte, in die eerste maand, en gesê, Ek het gesê, en laat die seuns van Israel die pasga hou volgens sy bepaalde tyd. Op die veertiende dag van die eerste maand teen die aand sal jy dit maak volgens die tye, volgens sy wet, en volgens sy interpretasie sal jy dit maak. En Moses het met die seuns van Israel gepraat om die pasga te hou op die veertiende dag van die maand in die wildernis van Sinai. Soos die Here aan Moses beveel het, so het die seuns van Israel gedoen.

En die mans wat onrein was oor n mensesiël het gekom, en hulle was nie in staat om die pasga op daardie dag te hou nie, en hulle het voor Moses en Aäron op daardie dag gekom, En daardie manne het vir hom gesê: Ons is onrein oor n menslike siel; moet ons dan verhinder word om die geskenk aan die Here aan te bied volgens sy bepaalde tyd onder die seuns van Israel? En Moses het vir hulle gesê: Staan hier, en ek sal hoor wat die Here aangaande julle sal beveel. En die Here het met Moses gepraat en gesê, Spreek tot die seuns van Israel en sê: Enige man wat onrein word

oor n siel van n mens, of op n ver reis van julle af is, of in julle geslagte, sal die pasga vir die Here hou in die tweede maand op die veertiende dag. Teen die aand sal hulle dit doen; hulle sal dit eet saam met ongesuurde brood en bitter kruie. Hulle sal niks daarvan tot die môre oorlaat nie, en hulle sal geen been daarvan breek nie; volgens die wet van die pasga sal hulle dit doen. En n man wat skoon is, en nie op n ver reis is nie, en versuim om die pasga te hou, daardie siel sal uit sy volk uitgeroei word, omdat hy die gawe aan die Here nie op die bepaalde tyd gebring het nie; daardie man sal sy sonde dra. As n vreemdeling maar na julle toe kom in julle land, en hy die pasga vir die Here doen volgens die wet van die pasga en volgens sy ordening, sal hy dit doen; een wet sal vir julle wees en vir die vreemdeling en vir die inboorling van die land.

En op die dag toe die tent opgerig is, het die wolk die tent bedek, die huis van die getuienis, en in die aand was daar op die tent iets soos die vorm van vuur tot die oggend. Dus was dit voortdurend so: die wolk het dit bedek bedags, en n vorm van vuur snags. En wanneer die wolk van die tent opgegaan het, het die seuns van Israel daarna vertrek, en op die plek waar die wolk gestaan het, daar het die seuns van Israel kamp opgeslaan. Deur die bevel van die Here sal die seuns van Israel kamp opslaan, en deur die bevel van die Here sal hulle vertrek. Al die dae waarin die wolk die tent oorskaduwe, sal die seuns van Israel kamp opslaan. En wanneer die wolk vir meer dae op die tent getrek word, sal die seuns van Israel die wag van God bewaar, en hulle sal nie verwyder nie. En dit sal wees wanneer die wolk vir n aantal dae die tent bedek, sal hulle deur die stem van die Here kamp opslaan, en deur die bevel van die Here sal hulle wegtrek. En dit sal wees wanneer die wolk van aand tot oggend word, en die wolk in die oggend opgaan, dan sal hulle uittrek, of dit dag of nag is. Wanneer

die wolk vir n maand se dae toenemend daarop oorskadu, sal die seuns van Israel kamp opslaan, en hulle sal nie vertrek nie. Dat hulle deur die bevel van die Here sal uittrek, het hulle die wag van die Here gehou deur die bevel van die Here in die hand van Moses.

10

En die Here het met Moses gepraat en gesê: Maak vir jouself twee silwer trompette, Jy sal hulle van geklopte metaal maak, en hulle sal vir jou wees om die vergadering byeen te roep en om die kampe te laat optrek. En jy sal op hulle blaas, en die hele vergadering sal versamel word by die deur van die tent van die getuienis, As hulle maar in een die trompet blaas, sal al die heersers, die leiers van Israel, na jou toe kom. En julle sal n sein met die trompet blaas, en die wat aan die oostekant kamp hou, die wat daar gekamp het, sal uittrek. En julle sal n tweede sein blaas, en die kampe wat aan die Suidekant kamp, sal uittrek, en julle sal n derde sein blaas, en die kampe wat by die see kamp, sal uittrek, en julle sal n vierde sein blaas, en die kampe wat na die Noordekant kamp, sal uittrek; met n sein sal hulle blaas by hulle uittrek. En wanneer julle die vergadering byeenbring, sal julle die trompet blaas, en nie met n teken nie. En die seuns van Aäron, die priesters, sal die trompette blaas, en dit sal vir julle n ewige insetting wees vir julle geslagte. As julle maar uitgaan na oorlog in julle land teenoor die teenstanders wat julle teengestaan het, en julle sal met die trompette sein, dan sal julle voor die Here onthou word, en julle sal van julle vyande gered word. En in die dae van julle vreugde, en in julle feeste, en in julle nuwemane, sal julle die trompette blaas by die brandoffers en by die offers van julle vredesoffers, en dit sal vir julle n herinnering wees voor julle God, Ek is die Here julle God.

En dit het gebeur in die tweede jaar, in die tweede maand, op die twintigste van die maand, dat die wolk opgegaan het van die tent van die getuienis. En die seuns van Israel het opgetrek met hulle voorrade in die wildernis Sinai, en die wolk het gestaan in die wildernis van Paran. En hulle het eerste opgetrek volgens die stem van die Here deur die hand van Moses.

En hulle het die orde van die kamp van die seuns van Juda eerste opgehef met hulle mag, en oor hulle mag was Nasson, seun van Aminadab. En oor die mag van die stam van die seuns van Issaschar, Natanael, seun van Sogar. en oor die mag van die stam van die seuns van Zebulun, Eliab, seun van Helon. En hulle sal die tent afbreek, en die seuns van Gedson sal uittrek, en die seuns van Merari wat die tent dra.

En hulle het die orde van die kamp van Ruben met hulle mag opgehef, en oor hulle mag was Elisur, seun van Sediur. En oor die mag van die stam van die seuns van Simeon, Salamiel, seun van Sourisadai. En oor die mag van die stam van die seuns van Gad, Elisaf die seun van Raguel. En die seuns van Kaäth sal uittrek en die heilige dinge dra, en hulle sal die tent oprig totdat hulle aankom. En hulle sal uitsit in die orde van die kamp van Efraim met hulle mag, en oor hulle mag was Elisama, die seun van Ammiud.

En oor die mag van die stam van die seuns van Manasse, Gamaliël die seun van Phadassur. En oor die mag van die stam van die seuns van Benjamin, Abidan die seun van Gideoni. En hulle sal uitsit in orde van die kamp van die seuns van Dan, laaste van al die kampe, met hulle krag, en oor hulle krag sal wees Ahiezer, die seun van Ammishaddai. En oor die mag van die stam van die seuns van Aser, Fagiel, seun van Egran. En oor die mag

van die stam van die seuns van Naftali, Agira, seun van Enan. Hierdie is die leërs van die seuns van Israel, en hulle het opgetrek met hulle krag.

En Moses het vir Hobab, die seun van Raguel die Midianiet, die skoonvader van Moses, gesê: Ons vertrek na die plek waarvan die Here gesê het, hierdie sal Ek aan julle gee; kom saam met ons, en ons sal goed aan jou doen, omdat die Here goed oor Israel gespreek het. En hy het vir hom gesê: Ek sal nie gaan nie, maar na my land en na my geslag toe. En hy het gesê: Moenie ons verlaat nie, want jy was saam met ons in die wildernis, en jy sal vir ons n ou man wees. En dit sal wees as jy met ons gaan, dan sal daardie goeie dinge, so veel as wat die Heer ons goed sal doen, en ons sal jou goed doen.

En hulle het opgetrek van die berg van die Here drie dae se reis, en die ark van die verbond van die Here het voor hulle uit gegaan drie dae se reis om vir hulle n rusplek te verken. En dit het gebeur toe die ark opgehef is, en Moses het gesê: Word wakker, Here, en laat u vyande versprei word, laat almal wat u haat vlug. En in die rus het hy gesê: Keer terug, Here, na die duisende tienduisende in Israel. En die wolk het oorskaduwend op hulle geword gedurende die dag, wanneer hulle uit die kamp opgetrek het.

11

En die volk was grummelend kwaad voor die Here, en die Here het gehoord, en Hy was kwaad met toorn, en vuur van die Here was aangesteek onder hulle, en dit het n deel van die kamp verslind. En die volk het na Moses uitgeroep, en Moses het tot die Here gebid, en die vuur het opgehou. En die naam van daardie

plek was Verbranding genoem, omdat dit onder hulle deur die Here aangesteek was. En die gemengde menigte wat onder hulle was, het begeerte begeer, en hulle het gesit en gehuil, ook die seuns van Israel, en hulle het gesê: Wie sal ons vleis gee om te eet? Ons het die visse onthou wat ons vrylik in Egipte geëet het, en die komkommers, en die spanspekke, en die preiuië, en die uie, en die knoffel. Maar nou is ons siel uitgedroog, ons oë sien niks behalwe die manna nie. Die manna is maar soos koriandersaad, en sy voorkoms is soos kristal. En die mense het rondgereis en versamel, en dit in die meul gemaal, en in die vijsel gewryf, en dit in die pot gekook, en dit koeke gemaak, en die smaak daarvan was soos dié van koek uit olie. En wanneer die dou op die kamp in die nag neergekom het, het die manna daarop neergekom.

En Moses het hulle hoor ween volgens hulle stamme, elkeen by sy deur, en die Here was baie kwaad in toorn, en voor Moses was dit boos. En Moses het tot die Here gesê: Waarom het U u dienaar so mishandel, en waarom het ek geen guns voor U gevind nie, dat U die las van hierdie volk op my gelê het? Het ek al hierdie volk in die baarmoeder ontvang, of het ek hulle geboorte gegee? Waarom sê jy vir my: Neem hom in jou boesem, soos n verpleegster die suigling optel, na die land wat jy aan hulle vaders gesweer het? Van waar moet ek vleis kry om aan al hierdie volk te gee? Want hulle ween voor my en sê: Gee vir ons vleis sodat ons kan eet. Ek sal nie alleen in staat wees om hierdie volk te dra nie, omdat hierdie woord te swaar vir my is. As jy maar so aan my doen, dood my liever deur vernietiging, as ek genade by jou gevind het, sodat ek nie my ellende hoef te sien nie.

En die Here het vir Moses gesê: Versamel vir My sewentig mans van die ouderlinge van Israel, wie jy self weet dat hulle ouderlinge van die volk en skrifgeleerdes is, en jy sal hulle na die

tent van die getuienis bring, en hulle sal daar saam met jou staan. En Ek sal neerdaal en daar met jou spreek, en Ek sal wegneem van die gees wat op jou is, en dit op hulle plaas, en hulle sal saam met jou die las van die volk dra, en jy sal dit nie alleen self dra nie. En aan die volk sal jy sê: Heilig julleself tot môre, en julle sal vleis eet, omdat julle voor die Here gehuil het en gesê het: Wie sal ons vleis gee om te eet? Want dit was goed vir ons in Egipte. En die Here sal vir julle vleis gee om te eet, en julle sal vleis eet. Nie een dag sal julle eet nie, nie twee nie, nie vyf dae nie, nie tien dae nie, nie twintig dae nie, Tot n maand lank sal julle eet, totdat dit uit julle neusgate uitgaan, en dit sal vir julle tot naarheid wees, omdat julle die Here ongehoorsaam was, wat in julle midde is, en julle het voor Hom gehuil en gesê: Waarom het ons uit Egipte uitgegaan? En Moses het gesê: Seshonderd duisend voetsoldate is die volk waarin ek onder hulle is, en U het gesê: Ek sal vir hulle vleis gee om te eet, en hulle sal dit n maand lank eet. Sal skape en beeste vir hulle geslag word, en sal dit vir hulle voldoende wees? Of sal al die vis van die see vir hulle versamel word, en sal dit vir hulle voldoende wees? En die Here het vir Moses gesê: Sal die hand van die Here nie voldoende wees nie? Jy sal reeds weet of my woord jou sal inhaal of nie.

En Moses het uitgegaan en het met die volk die woorde van die Here gespreek, en het sewentig mans van die ouderlinge van die volk versamel, en hy het hulle rondom die tent opgestel. En die Heer het afgekom in n wolk, en het met hom gespreek, en het weggevoer van die gees wat op hom was, en het geplaas op die sewentig mans, die oudstes. En toe die gees op hulle gerus het, het hulle geprofeteer, en het nie meer bygevoeg nie. En twee mans is in die kamp agtergelaat, die naam van die een was Eldad, en die naam van die tweede was Medad, en die gees het op hulle gerus, en hulle was van die geregistreerdes, en hulle het nie na die tent

gekom nie, en hulle het in die kamp geprofeteer. En die jongman het gehardloop, aan Moses gerapporteer, en gesê: Eldad en Medad profeteer in die kamp. En Josua, die seun van Nun, wat by Moses gestaan het, die uitverkorene, het geantwoord en gesê: My heer Moses, stop hulle. En Moses het aan hom gesê: Is jy jaloers namens my? En wie mag gee dat al die volk van die Here profete word, wanneer die Here sy Gees op hulle gee? En Moses het weggegaan na die kamp, hy en die oudstes van Israel.

En n gees het uitgegaan van die Here, en het kwartels van die see oorgebring, en dit op die kamp neergegooi, n dagreis van hier en n dagreis van daar, rondom die kamp, sowat twee elle van die grond af. En die volk het opgestaan en die hele dag, en die hele nag, en die hele volgende dag die kwartels versamel; hy wat die minste versamel het, het tien koros versamel, en hulle het dit vir hulself rondom die kamp uitgestrek om af te koel. Die vleis was nog in hulle tande voor dit kon faal, en die Here was kwaad op die volk, en die Here het die volk getref met n baie groot slag. En die naam van daardie plek is genoem Grafte van die Begeertes, omdat hulle daar die volk begrawe het wat begeer het. Van die Grafte van Begeertes het die volk na Aserot vertrek, en die volk was in Aserot.

12

En Miriam en Aaron het teen Moses gepraat weens die Ethiopiese vrou wat Moses geneem het, omdat hy n Ethiopiese vrou geneem het. En hulle het gesê: Het die Here net met Moses alleen gespreek? Het Hy nie ook met ons gespreek nie? En die Here het dit gehoor. En die man Moses was baie sagmoedig bo al die mense wat op die aarde was. En die Here het onmiddellik vir Moses en Aaron en Miriam gesê: Kom uit, julle drie, na die tent van die getuienis. En die drie het uitgegaan na die tent van die

getuienis, en die Here het afgekom in n pilaar van wolk, en het gestaan by die deur van die tent van die getuienis, en Aaron en Miriam is geroep, en albei het uitgegaan. En Hy het vir hulle gesê: Hoor my woorde, as daar n profeet van julle vir die Here word, sal Ek in n visie aan hom bekend gemaak word, en in die slaap sal Ek met hom praat. Nie so is my bediende Moses nie, in my hele huis is hy getrou, Mond tot mond sal Ek met hom spreek, in sigbare vorm, en nie deur raaisels nie, en hy het die heerlijkheid van die Here gesien, en waarom was julle nie bang om teen my dienaar Moses te spreek nie? En die toorn van die Here se woede was op hulle, en Hy het weggegaan. En die wolk het van die tent afgewyk, en kyk, Miriam was melaats soos sneeu, en Aaron het op Miriam gekyk, en kyk, sy was melaats. En Aaron het vir Moses gesê: Ek smee u, heer, moenie die sonde op ons lê nie, omdat ons onwetend gehandel het toe ons gesondig het. Moenie word soos gelyk aan die dood nie, soos n miskraam wat uit die baarmoeder van die moeder uitgaan en die helfte van haar vlees verslind. En Moses het na die Here geroep en gesê: O God, ek smee U, genees haar. En die Here het vir Moses gesê, as haar vader in haar gesig gespuug het, sou sy nie sewe dae lank beskaamd wees nie? Laat haar sewe dae lank buite die kamp afgesluit word, en daarna sal sy ingaan.

En Miriam was sewe dae buite die kamp afgesonder, en die volk het nie uitgetrek totdat Miriam gereinig was nie.

En na hierdie dinge het die volk uit Aseroth vertrek, en hulle het in die wildernis van Paran gekamp.

En die Here het met Moses gepraat en gesê: Stuur vir jouself mans, en laat hulle die land van die Kanaäniete verken, wat ek aan die seuns van Israel in besit gee. Een man volgens stam, volgens die klans van hulle families sal jy hulle stuur, almal n leier uit hulle.

En Moses het hulle uitgestuur uit die woestyn Paran deur die stem van die Here, almal hierdie manne was leiers van die seuns van Israel. En hierdie is die name van hulle, van die stam Ruben: Samuel, seun van Zakkur. Van die stam Simeon, Safat, seun van Souri. Van die stam van Juda, Kaleb, seun van Jefunne. Van die stam Issakar, Igal, seun van Josef. Van die stam Efraim, Ause, seun van Nun. Van die stam Benjamin, Palti seun van Raphu. Van die stam Zebulun, Gudi'el, seun van Sudi. Van die stam van Josef, van die seuns van Manasse, Gaddi, seun van Susi. Van die stam Dan, Amiel, seun van Gemalli. Van die stam Asher, Sathour, seun van Migael. Van die stam Nefthali, Nabi, seun van Sabi. Van die stam Gad, Goudiel, seun van Maki. Hierdie is die name van die mans wat Moses gestuur het om die land te bespied, en Moses het Ause, die seun van Nun, Josua genoem.

En Moses het hulle gestuur om die land Kanaän te verken, en hy het vir hulle gesê: Gaan op deur hierdie woestyn, en julle sal na die berg opklim, En julle sal die land sien wie dit is, en die volk wat daarop woon, of hulle sterk is of swak, of hulle min is of baie. En wat is die land waarin hierdie mense woon, of dit goed is of sleg, en wat is die stede waarin hierdie mense woon, of hulle in versterkte plekke is of in onversterkte plekke. En wat is die land – of dit vettig of verswak is, of daar bome in dit is, of nie – en deur te volhard sal julle van die vrugte van die land neem. En die dae was dae van lente, voorlopers van die druiwe.

En hulle het opgegaan en die land verken van die woestyn Sin tot by Rehob, waar mens Hamath ingaan. En hulle het deur die wildernis opgegaan, en hulle het weggegaan tot by Hebron, en daar was Ahiman, en Sheshai, en Talmai, die geslagte van Anak, en Hebron is sewe jaar voor Tanis in Egipte gebou. En hulle het by die Vallei van die Druiwetros gekom en dit verken, en hulle het daarvandaan n tak met een druiwetros afgekap en dit op pale gedra, asook van die granate en van die vye. En hulle het daardie plek Vallei van die Druiwetros genoem, vanweë die tros wat die seuns van Israel daarvandaan afgesny het. En hulle het van daar teruggekeer nadat hulle die land veertig dae lank verken het.

En nadat hulle gegaan het, het hulle gekom na Moses en Aäron en na die hele vergadering van die seuns van Israel in die woestyn Paran by Kades, en hulle het aan hulle geantwoord en aan die hele vergadering, en hulle het die vrug van die land gewys, En hulle het aan hom vertel, en hulle het gesê: Ons het gekom in die land waarheen jy ons gestuur het, n land wat vloei van melk en heuning, en hierdie is die vrug daarvan. Maar die nasie wat daar woon is vermetel, en die stede is versterk, gemuur en baie groot, en ons het daar die geslag van Enak gesien. En Amalek woon in die land na die Suide, en die Hettiete, en die Hewiete, en die Jebusiete, en die Amoriete woon in die bergland, en die Kanaäniete woon by die see en by die Jordaanrivier. En Caleb het die volk teenoor Moses laat swyg, en aan hom gesê: Nee, maar ons sal optrek en dit in besit neem, omdat ons sterk genoeg sal wees teen hulle. En die mense wat saam met hom opgegaan het, het gesê: Ons gaan nie op nie, omdat ons nie in staat is om op te gaan na die nasie nie, want hulle is sterker as ons. En hulle het verbasing uitgebring van die land wat hulle bespied het na die seuns van Israel, en gesê: Die land wat ons deurgetrek het om dit te bespied, is n land wat die inwoners daarop verslind, en al die

volk wat ons daarin gesien het, is mans van groot grootte. En daar het ons die reuse gesien, en ons was voor hulle soos sprinkane, maar so was ons ook voor hulle.

14

En nadat die hele vergadering hulle stem verhef het, het die volk die hele nag gehuil. En al die seuns van Israel het gemurmur teen Moses en Aaron, en die hele vergadering het vir hulle gesê, Sou dat ons gesterf het in die land van Egipte, of in hierdie wildernis, as ons gesterf het! En waarom bring die Here ons in hierdie land om te val in oorlog? Ons vroue en die kinders sal tot plundering wees. Nou daarom is dit beter om terug te draai na Egipte. En hulle het vir mekaar gesê: Laat ons n leier aanstel en na Egipte terugkeer. En Moses en Aaron het op hulle gesig geval voor die hele vergadering van die seuns van Israel.

Joshua, die seun van Nun, en Caleb, die seun van Jephunneh, wat die land uitgespied het, het hulle klere geskeur. En hulle het gesê tot die hele vergadering van die seuns van Israel: Die land wat ons verken het, is baie, baie goed. As die Here ons kies, sal Hy ons in hierdie land inbring, en sal dit aan ons gee, n land wat vloei van melk en heuning. Maar moenie rebelle teen die Here word nie, en julle moenie die volk van die land vrees nie, want hulle is voedsel vir ons, want hulle tyd het van hulle weggestaan, en die Here is by ons, moenie hulle vrees nie.

En die hele vergadering het gesê om hulle met klippe te stenig, en die heerlijkheid van die Here het in die wolk verskyn op die tent van getuienis aan al die seuns van Israel. En die Here het vir Moses gesê: Tot wanneer sal hierdie volk My terge? En tot wanneer sal hulle My nie glo nie, ten spyte van al die tekens wat

Ek onder hulle gedoen het? Ek sal hulle met die dood slaan, en Ek sal hulle vernietig, en Ek sal jou en die huis van jou vader n groot nasie maak, en veel meer as hierdie. En Moses het tot die Here gesê, en Egipte sal hoor dat U hierdie volk met U sterkte uit hulle uitgebring het. Maar almal wat op hierdie aarde woon, het gehoor dat U, Here, in hierdie volk is, U wat oog tot oog gesien word, Here, en u wolk staan oor hulle, en in n wolkkolom gaan U voor hulle uit gedurende die dag, en in n vuurkolom gedurende die nag. En jy sal hierdie volk vernietig soos een man, en die nasies wat jou naam gehoor het, sal sê: Omdat die Here nie in staat was om hierdie volk in die land te bring wat Hy aan hulle gesweer het nie, het Hy hulle in die wildernis neergelê. En nou laat u krag verhoog word, Here, soos u gesê het: Die Heer is geduldig en oorfloedig in barmhartigheid en waar, Hy neem wettelooshede en ongeregthede en sondes weg, en met reiniging sal Hy die skuldige nie reinig nie, Hy vergeld die sondes van die vaders op die kinders tot die derde en vierde geslag. Vergeef die sonde aan hierdie volk volgens jou groot genade, net soos jy genadig aan hulle geword het van Egipte af tot nou toe.

En die Here het aan Moses gesê: Ek is genadig teenoor hulle volgens jou woord. Maar ek leef, en my naam leef, en die heerlijkheid van die Here sal die hele aarde vul. Dat al die mans wat my heerlijkheid gesien het, en die tekens wat Ek in Egipte gedoen het, en in die wildernis, en hulle het My hierdie tiende keer getoets, en nie na my stem geluister het nie, Hulle sal waarlik nie die land sien wat ek aan hulle vaders gesweer het nie, maar die kinders van hulle wat hier by my is, so baie as wat nie goed nog kwaad ken nie, elke jonger onervare een, aan hulle sal ek die land gee, maar almal wat my geprovokeer het, sal dit nie sien nie. Maar my dienaar Kaleb, omdat n ander gees in hom is, en hy my gevolg het, sal ek hom inbring in die land waarin hy daar ingegaan het, en

sy saad sal dit erf. Die Amalekiet en die Kanaäniet woon in die vallei; môre moet julle omdraai en vertrek na die wildernis toe, die weg van die Rooi See.

En die Here het vir Moses en Aäron gesê: Tot wanneer hierdie bose vergadering? Die gemurmureer van die seuns van Israel wat hulle voor my gemurmureer het aangaande julle, het ek gehoor. Ek het aan hulle gesê, so waar as Ek leef, sê die Here, waarlik, op die wyse wat julle in my ore gespreek het, so sal Ek aan julle doen. In hierdie woestyn sal julle lede val, en al julle wat getel is, van twintig jaar oud en ouer, almal wat teen my gemor het. As vir julle sal ingaan in die land waarop ek my hand uitgestrek het om julle daarop te laat woon, behalwe Kaleb, seun van Jefunne, en Josua, die seun van Nun. En die kinders wat julle gesê het sal geplunder word, sal ek die land inbring, en hulle sal die land erf waarvan julle weggedraai het. En julle ledemate sal val in hierdie wildernis. Die seuns van julle sal egter veertig jaar lank in die wildernis rondswerf, en hulle sal julle hoerery dra totdat julle ledemate in die wildernis verteer word, Volgens die getal van die dae wat julle die land verken het, veertig dae, n dag vir die jaar, sal julle julle sondes dra veertig jaar, en sal julle my toornige woede ken. Ek, die Here, het gespreek, inderdaad sal Ek so doen aan hierdie bose vergadering, wat teen My saamgekom het: in hierdie wildernis sal hulle verteer word, en daar sal hulle sterwe.

En die mense wat Moses gestuur het om die land te bespy, en wat gekom het, het daarvoor gemor teenoor die vergadering om bose woorde oor die land uit te bring, En die mense wat kwaad gespreek het oor die land, het gesterf in die plaag voor die Here. En Josua, seun van Nun, en Kaleb, seun van Jefunne, het geleef van daardie mense wat gegaan het om die land uit te spioneer. En

Moses het hierdie woorde tot al die seuns van Israel gespreek, en die volk het baie getreur.

En vroeg in die oggend het hulle opgestaan en na die top van die berg opgegaan en gesê: Kyk, ons sal opgaan na die plek wat die Here gesê het, want ons het gesondig. En Moses het gesê: Waarom oortree julle die woord van die Here? Dit sal nie voorspoedig vir julle wees nie. Moenie opgaan nie, want die Here is nie met julle nie, en julle sal val voor die gesig van julle vyande. Dat die Amalekiet en die Kanaäniet daar voor julle is, en julle sal deur die swaard val, omdat julle weggedraai het en die Here ongehoorsaam was, en die Here sal nie by julle wees nie. En nadat hulle gedwing het, het hulle opgegaan na die top van die berg, maar die ark van die verbond van die Here en Moses het nie uit die kamp beweeg nie. En die Amalekiet en die Kanaänier wat in daardie berg gewoon het, het afgekom en hulle teruggedryf en hulle verslaan tot by Horma, en het teruggekeer na die kamp.

15

En die Here het aan Moses gesê: Spreek tot die seuns van Israel, En jy sal vir hulle sê, wanneer julle ingaan in die land van julle woning wat Ek aan julle gee, En jy sal brandoffers aan die Here maak, n heelofferande of offer, om n gelofte te vergroot, of volgens vrywillige wil, of in julle feeste, om n reuk van geurigheid aan die Here te maak, hetsy van die beeste of van die skape. En die een wat die offer bring, sal sy geskenk aan die Here bring: n offer van fynmeel, n tiende van die efa, gemeng met olie, n vierde van die hin. En wyn as drankoffer, die vierde van die hin, sal julle doen by die brandoffer, of by die offers, vir die een lam sal jy soveel maak, n offer van welriekende reuk aan die Here. En vir die ram, wanneer julle hom as brandoffer of as offer berei, sal jy n offer

maak van fynmeel, twee tiendes gemeng met olie, n derde deel. En wyn as plengoffer, die derde van die hin, sal julle bring as n welriekende reuk aan die Here.

As julle van die beeste n brandoffer of n offer maak om n gelofte te vervul, of n vredeoffer aan die Here, En hy sal op die kalf n offer van fyn meel bring, drie tiendes gemeng in olie, die helfte van die hin. En wyn as plengoffer, die helfte van die hin, n offer van geurige reuk aan die Heer.

Aldus sal jy maak aan die een kalf, of aan die een ram, of aan die een lam uit die skape of uit die bokke, Volgens die getal daarvan wat julle doen, so sal julle aan die een doen, volgens hulle getal.

Elke inboorling sal so sulke offergawes bring as n geurige reuk vir die Here. As n vreemdeling egter by julle bygevoeg word in julle land, of wie ook al in julle sal wees in julle geslagte, en hy sal n offer maak, n reuk van welriekendheid aan die Here, op watter wyse julle dit doen, so sal die vergadering dit aan die Here doen.

Een wet sal vir julle en die vreemdelinge wat by julle woon wees, n ewige wet vir julle geslagte; soos julle, so sal die vreemdeling voor die Here wees. Een wet sal wees en een reg sal wees vir julle en vir die vreemdeling wat by julle woon.

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Spreek tot die seuns van Israel, en jy sal vir hulle sê: Wanneer julle ingaan in die land waarheen Ek julle bring, En dit sal wees wanneer julle van die brode van die aarde eet, sal julle n afsondering, n bydrae aan die Here afsonder, eersteling van julle deeg. Julle sal brood as n

offergawe afsonder, soos n offergawe van die dorsvloer, so sal julle dit afsonder. Eerstelinge van julle deeg, en julle sal aan die Here n offergawe gee deur julle geslagte.

Wanneer julle maar oortree en nie al hierdie gebooie doen wat die Here tot Moses gespreek het nie, soos die Here aan julle beveel het deur die hand van Moses, van die dag af wat die Here aan julle beveel het en verder in julle geslagte, En dit sal wees as dit onopsetlik uit die oë van die vergadering gebeur, dan sal die hele vergadering een kalf uit die beste, sonder gebrek, as brandoffer tot n aangename geur vir die Here bring, en die offer daarvan en sy drankoffer volgens die reëling, en een bokkie uit die bokke vir die sonde. En die priester sal versoening doen vir die hele vergadering van die seuns van Israel, en dit sal aan hulle vergewe word, omdat dit onwillekeurig is, en hulle het hul geskenk gebring, n offer aan die Here aangaande hul sonde voor die Here, aangaande hul onwillekeurige oortredings. En dit sal vergewe word aan die hele vergadering van die seuns van Israel, en aan die vreemdeling wat by julle woon, omdat dit vir die hele volk onwillekeurig was.

As een siel onopsetlik sonde, sal hy een jaaroud bok bring vir die sonde. En die priester sal versoening doen vir die siel wat onopsetlik gesondig het, en wat onopsetlik voor die Here gesondig het, om versoening vir hom te doen. Vir die inboorling onder die seuns van Israel, en vir die vreemdeling wat onder hulle vertoef, sal daar een wet wees vir hulle, vir hom wat onopsetlik handel.

En n siel wat in arrogansie handel, van die inboorlinge of van die bywoners, hierdie een tart God, daardie siel sal uitgeroei word uit haar volk, omdat hy die woord van die Here verag het, en sy

gebooië verbreek het, sal daardie siel volkome vernietig word, haar sonde is in haar.

En die seuns van Israel was in die wildernis, en hulle het n man gevind wat hout versamel het op die dag van die sabbat. En hulle wat hom gevind het terwyl hy hout versamel het op die sabbatdag, het hom na Moses en Aäron gebring, en na die hele vergadering van die seuns van Israel. En hulle het hom in die tronk gesit, want hulle het nie besluit wat hulle met hom moet doen nie. En die Here het met Moses gepraat en gesê: Die man moet sekerlik doodgemaak word; die hele vergadering moet hom met klippe stenig. En die hele vergadering het hom buite die kamp uitgebring, en die hele vergadering het hom met klippe buite die kamp gestenig, soos die Here aan Moses beveel het.

En die Here het aan Moses gesê: Spreek tot die seuns van Israel, en jy sal vir hulle sê, en laat hulle vir hulself franjes maak op die hoeke van hulle klere vir hulle geslagte, en julle sal n blou draad op die franjes van die hoeke plaas. En dit sal vir julle in die franjes wees, en julle sal dit sien, en julle sal al die gebooië van die Here onthou, en julle sal dit doen, en julle sal nie weggedraai word na julle gedagtes en na die oë waarmee julle hoereer nie, sodat julle my gebooië sal onthou en doen, En julle sal heilig wees vir julle God. Ek is die Here julle God wat julle uit die land Egipte uitgelei het, om julle God te wees, Ek is die Here julle God.

16

En Kore, seun van Isaäar, seun van Kaäth, seun van Levi, het gepraat, en Dathan en Abiron, seuns van Eliab, en Aun, seun van Pha leth, seun van Ruben, En hulle het opgestaan voor Moses, en mans van die seuns van Israel, twee honderd en vyftig, leiers van

die vergadering, geroepenes van die raad, en mans van aansien. Hulle het teen Moses en Aaron saamgekom, en hulle het gesê: Dit is genoeg vir julle, want die hele vergadering is almal heilig, en die Here is onder hulle, en waarom verhef julle julleself bo die vergadering van die Here? En Moses het gehoor en op sy gesig geval. En Hy het gespreek tot Korah en tot sy hele vergadering, en gesê: God het besoek en geken dié wat Syne is en die heiliges, en het hulle naby tot Homself gebring, en wie Hy vir Homself gekies het, het Hy naby tot Homself gebring. Doen hierdie: neem vir julleself vuurpanne, Korah en sy hele vergadering, en sit op hulle vuur, en sit op hulle wierook voor die Here môre, en die man wat die Here gekies het, hierdie sal heilig wees; laat dit vir julle genoeg wees, seuns van Levi. En Moses het vir Korah gesê: Luister na my, seuns van Levi. Is dit nie n klein ding vir julle nie, dat die God van Israel julle uit die vergadering van Israel geskei het en julle nader tot Homself gebring het om die dienste van die tent van die Here te dien, en voor die tent te staan om hulle te dien? En Hy het jou naby gebring en al jou broers, die seuns van Levi, saam met jou, en soek julle ook nog die priesteramp? Dus jy en al jou vergadering wat teenoor God versamel is, en Aaron – wie is hy dat julle teen hom murmureer?

En Moses het gestuur om Dathan en Abiram, die seuns van Eliab, te roep, en hulle het gesê: Ons gaan nie op nie. Is dit nie n klein ding dat jy ons opgebring het in n land wat vloei van melk en heuning om ons te dood in die wildernis, dat jy oor ons heers nie? Is jy n heerser, en het jy ons in n land wat vloei van melk en heuning ingebring, en het jy aan ons n erfdeel van veld en wingerde gegee? Sou jy die oë van daardie mense uitgesteek het? Ons gaan nie op nie. En Moses was baie bedruk, en hy het tot die Here gesê: Moenie ag gee op hulle offer nie; ek het geen begeerlike ding van hulle geneem nie, en ek het niemand van hulle verkeerd

gedoen nie. En Moses het vir Kore gesê, heilig jou vergadering, en wees gereed voor die Here, jy en Aäron en hulle, môre, En neem elkeen sy wierookpan, en julle sal wierook daarop plaas, en julle sal voor die Here bring elkeen sy wierookpan, twee honderd en vyftig wierookpanne, en jy en Aäron elkeen sy wierookpan.

En elkeen het sy wierookpan geneem, en hulle het vuur daarop geplaas, en hulle het wierook daarop gelê, en hulle het gestaan by die deure van die tent van die getuienis, Moses en Aäron. En Korah het sy hele vergadering by die deur van die tent van die getuienis teen hulle versamel, en die heerlijkheid van die Here het aan die hele vergadering verskyn. En die Here het tot Moses en Aaron gepraat en gesê, Skei julleself af uit die middel van hierdie vergadering, en Ek sal hulle meteens verteer. En hulle het op hulle gesig geval, en gesê: God, God van die geeste en alle vlees, as een man gesondig het, sal die toorn van die Here op die hele vergadering wees? En die Here het met Moses gepraat en gesê, Spreek tot die vergadering en sê: Trek terug rondom die vergadering van Korah.

En Moses het opgestaan, en hy het na Dathan en Abiram gegaan, en al die oudstes van Israel het saam met hom gegaan. En hy het tot die vergadering gespreek en gesê: Skei julleself af van die tente van hierdie harde mense, en moenie raak aan alles wat aan hulle behoort nie, sodat julle nie saam met hulle omkom in al hulle sonde nie. En hulle het weggetrek van die tent van Kore rondom, en Dathan en Abiram het uitgegaan en gestaan by die deure van hulle tente, en hulle vroue, en hulle kinders, en hulle bagasie.

En Moses het gesê, hierdeur sal julle weet dat die Here my gestuur het om al hierdie werke te doen, dat dit nie van myself af

is nie. As hierdie mense sal sterwe volgens die dood van alle mense, as hulle besoek sal wees volgens die inspeksie van alle mense, het die Here my nie gestuur nie. Maar of in n visioen sal die Here wys, en die aarde sal haar mond oopmaak en hulle verslind, en hulle huise, en hulle tente, en alles wat aan hulle behoort, en hulle sal lewend in die doderyk afgaan, en julle sal weet dat hierdie mense die Here geprovokeer het.

Soos hy opgehou het om al hierdie woorde te spreek, het die aarde onder hulle oopgebreek. En die aarde was geopen, en het hulle verslind, en hulle huise, en al die mense wat met Korah was, en hulle vee. En hulle het afgegaan, hulle en alles wat aan hulle behoort, lewend in die doderyk, en die aarde het hulle bedek, en hulle het uit die midde van die vergadering vergaan. En al Israel wat rondom hulle was, het gevlug van hulle stem, omdat hulle gesê het: Mag die aarde ons nie ooit verslind nie. En vuur het uitgegaan van die Here, en dit het die twee honderd en vyftig mans wat die wierook aangebied het, verslind.

17

En die Here het vir Moses gesê, En na Eleazar, die seun van Aäron, die priester: neem die brons vuurpanne op uit die middel van die verbrandes, en strooi hierdie vreemde vuur daar, omdat hulle die vuurpanne van hierdie sondaars geheilig het met hulle siele. En maak hulle plate van geslane metaal as n bedekking vir die altaar, omdat hulle voor die Here aangebied is en geheilig is, en hulle het n teken geword vir die seuns van Israel. En Eleazar, die seun van Aäron die priester, het die koper vuurbakke geneem wat die verbrande mense gebring het, en hulle as n bedekking vir die altaar bygevoeg. n Gedenkteken aan die seuns van Israel, sodat geen vreemdeling wat nie uit die saad van Aäron is nie, nader sou

kom om wierook voor die Here te plaas nie, en nie sal wees soos Korah en sy vergadering nie, soos die Here deur die hand van Moses aan hom gespreek het.

En die seuns van Israel het die volgende dag teen Moses en Aaron gemurmur en gesê: Julle het die volk van die Here gedood. En dit het gebeur toe die vergadering teen Moses en Aaron saamkom, en hulle het op die tent van die getuienis gestorm, en die wolk het dit bedek, en die heerlijkheid van die Here het verskyn. En Moses en Aaron het voor die tent van die getuienis ingegaan. En die Here het tot Moses en Aaron gepraat en gesê, Vertrek uit die middel van hierdie vergadering, en Ek sal hulle onmiddellik verteer, en hulle het op hul gesig geval. En Moses het vir Aaron gesê: Neem die wierookpan, en plaas vuur van die altaar daarop, en gooi wierook daarop, en dra dit vinnig na die kamp, en doen versoening vir hulle, want toorn het uitgegaan van die aangesig van die Here, Hy het begin om die volk te vernietig. En Aaron het dit geneem net soos Moses aan hom gespreek het, en hy het in die vergadering gehardloop, en die plaag het reeds onder die volk begin, en hy het die wierook gegooi en versoening gedoen vir die volk. En hy het tussen die dode en die lewendes gestaan, en die plaag het opgehou. En die dooies in die plaag was veertien duisend sewehonderd, buiten die wat gesterf het ter wille van Korah. En Aaron het teruggekeer na Moses by die deur van die tent van die getuienis, en die plaag het opgehou.

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Spreek tot die seuns van Israel, en neem van hulle n staf, n staf volgens die huise van families, van al die leiers van hulle, volgens die huise van families van hulle, twaalf stawe, en skryf elkeen se naam op sy staf. En skryf die naam Aaron op die staf van Levi, want daar is een staf volgens die stam van hulle voorvaderlike huis wat hulle

sal gee. En jy sal hulle in die tent van die getuienis plaas, teenoor die getuienis, waar Ek aan jou daar bekend sal word. En dit sal wees die man wie ek sou kies, sy staf sal uitspruit, en ek sal van my verwyder die gemor van die seuns van Israel, wat hulle teen julle gemor.

En Moses het met die seuns van Israel gepraat, en al hulle heersers het aan hom n staf gegee, aan elke heerser een staf volgens heerser, volgens hulle families se huise, twaalf stawe, en die staf van Aäron was tussen hulle stawe. En Moses het die stawe voor die Here neergelê in die tent van die getuienis. En dit het gebeur die volgende dag, en Moses en Aaron het in die tent van die getuienis ingegaan, en kyk, die staf van Aaron het ontspruit vir die huis van Levi, en dit het n spruit uitgebring, en dit het blomme laat blom, en dit het neute voortgebring. En Moses het al die stokke van die aangesig van die Here na al die seuns van Israel uitgebring, en hulle het gesien, en elkeen het sy stok geneem.

En die Here het tot Moses gesê: Sit die staf van Aäron voor die getuienisse weg in bewaring, n teken vir die seuns van die ongehoorsames, en laat hulle gemor van My ophou, en hulle sal nie sterwe nie. En Moses en Aaron het gedoen soos die Here aan Moses beveel het, so het hulle gedoen. En die seuns van Israel het vir Moses gesê: Kyk, ons word verteer, ons het vergaan, ons word vernietig. Elke een wat die tabernakel van die Here aanraak, sterf. Sal ons dan tot die einde toe sterf?

18

En die Here het vir Aaron gesê: Jy en jou seuns en jou vader se huis sal die sondes van die heilige dinge dra, en jy en jou seuns sal die sondes van julle priesterskap dra. En bring jou broers, die

stam Levi, die volk van jou vader, na jouself, en laat hulle by jou gevoeg word, en laat hulle jou bedien, en jy en jou seuns saam met jou voor die tent van die getuienis. En hulle sal jou wagte hou, en die wagte van die tent. Behalwe na die heilige voorwerpe en na die altaar sal hulle nie nader kom nie, en hulle sal nie sterwe nie, ook nie hierdie en julle nie. En hulle sal by jou gevoeg word, en hulle sal die wagte van die tent van die getuienis bewaar, volgens al die dienste van die tent, en die vreemdeling sal nie na jou nader kom nie. En julle sal die wagte van die heilige dinge hou, en die wagte van die altaar, en daar sal nie toorn wees onder die seuns van Israel nie. En ek het julle broers, die Leviete, uit die middel van die seuns van Israel geneem as n geskenk wat aan die Heer gegee is, om die dienste van die tent van die getuienis te dien. En jy en jou seuns saam met jou sal die priesterskap van julle bewaar volgens alle wyse van die altaar en wat van binne die voorhangsel is, en julle sal die dienste bedien as n geskenk van julle priesterskap, en die vreemdeling wat nader kom sal sterf.

En die Here het met Aäron gepraat, en kyk, Ek het aan julle gegee die bewaring van die eersteling van alles wat aan My geheilig is deur die seuns van Israel; aan jou het Ek hulle gegee as n eer, en aan jou seuns saam met jou, n ewige wettige bepaling. En laat hierdie aan julle wees van die geheiligde heilige dinge van die offergawes: van al hulle geskenke, en van al hulle offers, en van al hulle oortredinge, en van al hulle sondes, soveel as hulle aan my teruggee van al die heilige dinge – dit sal aan jou en aan jou seuns wees. In die heiligdom van die heilige dinge sal julle dit eet, elke manlike sal dit eet, jy en jou seuns; heilig sal dit vir jou wees.

En hierdie sal aan julle wees die eersteling van hulle geskenke, van al die offergawes van die seuns van Israel; aan jou

het Ek hulle gegee en aan jou seuns en aan jou dogters saam met jou, n ewige insetting; almal wat rein is in jou huis sal dit eet.

Alle eerstevrugtes van olie, en alle eerstevrugtes van wyn, die eerstevrugtes van graan van hulle, soveel as wat hulle aan die Here sou gee, aan jou het Ek dit gegee. Die eersteling, alles wat in hulle land is, wat hulle ook al aan die Here bring, sal aan jou behoort; almal wat rein is in jou huis sal dit eet.

Elke toegewydes onder die seuns van Israel sal aan jou behoort. En elke eersgebore van alle vlees, soveel as hulle aan die Here aanbied, van mens tot dier, sal aan jou behoort, maar die eersgeborenes van die mense sal met losprys losgekoop word, en die eersgeborenes van die onrein diere sal jy loskoop. En die verlossing van hom, van n maand oud, is die waardasie vyf sikkels, volgens die heilige sikkels wat twintig obols is. Behalwe die eersgeborenes van kalwers en die eersgeborenes van skape, en die eersgeborenes van bokke sal jy nie vrykoop nie, hulle is heilig, en hulle bloed sal jy uitgooi teen die altaar, en die vet sal jy offer as n offer tot n reuk van geurigheid vir die Here.

En die vleis sal aan jou behoort, soos ook die bors van die waaioffer, en soos die regterarm, dit sal aan jou behoort. Elke offering van die heilige dinge, soveel as wat die seuns van Israel aan die Heer afsonder, het Ek aan jou gegee en aan jou seuns en aan jou dogters saam met jou, n ewige insetting; dit is n ewige soutverbond voor die Heer, aan jou en aan jou nageslag saam met jou.

En die Here het met Aäron gepraat: In hulle land sal jy nie erf nie, en n deel sal nie vir jou onder hulle wees nie, omdat Ek jou deel en jou erfenis is onder die seuns van Israel.

En aan die seuns van Levi, kyk, ek het elke tiende in Israel as n erfdeel gegee in die plek van hulle bedieninge, omdat hulle die bediening in die tent van die getuienis bedien. En die seuns van Israel sal nie meer na die tent van die getuienis kom om dodelike sonde op hulle te neem nie. En die Leviet sal self die bediening van die tent van die getuienis bedien, en hulle sal hul sondes neem, n ewige insetting vir hul geslagte, en in die midde van die seuns van Israel sal hulle nie n erfenis beërwe nie. Omdat die tiendes van die seuns van Israel, soveel as wat hulle afsonder vir die Heer as n offering, het Ek aan die Leviete as erfdeel gegee, daarom het Ek vir hulle gesê: in die midde van die seuns van Israel sal hulle nie n erfdeel erf nie.

En die Here het met Moses gepraat en gesê, En aan die Leviete sal jy spreek, en sal jy vir hulle sê: As julle die tiende ontvang van die seuns van Israel, wat Ek aan julle van hulle as erfenis gegee het, dan sal julle daarvan n offergawe aan die Here afsonder, n tiende van die tiende. En julle aftrekkings sal aan julle gereken word as graan van die dorsvloer, en as n offering van die parskuip. Aldus sal julle hulle afsonder, en julle van alle offergawes van die Here, van alle julle tiendes, soveel as wat julle ontvang van die seuns van Israel, en julle sal daarvan n offergawe aan die Here gee, aan Aäron die priester. Van al julle gawes sal julle n offering aan die Here afsonder, die geheiligde deel daarvan van al die eersteling. En jy sal vir hulle sê: Wanneer julle die eersteling daarvan wegneem, sal dit vir die Leviete gereken word as opbrings van die dorsvloer en as opbrings van die parskuip. En julle sal dit eet in elke plek, julle en julle huise, omdat hierdie beloning aan julle is in die plek van julle dienste in die tent van die getuienis. En julle sal nie deur dit sonde ontvang nie, omdat julle die eersteling daarvan sou wegneem, en julle sal die heilige dinge

van die seuns van Israel nie ontheilig nie, sodat julle nie sterwe nie.

19

En die Here het tot Moses en Aaron gepraat en gesê, Hierdie is die onderskeiding van die wet, soveel as wat die Heer beveel het, deur te sê: Spreek tot die seuns van Israel, en laat hulle na jou toe n rooi vers neem, onberispelik, wat nie n gebrek in haar het nie, en waarop nie n juk gesit was nie. En jy sal dit aan Eleazar die priester gee, en hulle sal dit buite die kamp uitbring na n rein plek, en hulle sal dit voor hom slag. En Eleazar sal van haar bloed neem, en hy sal sewe keer van haar bloed voor die tent van die getuienis sproei. En hulle sal dit voor hom verbrand, en die vel en die vleis daarvan en die bloed daarvan met die mis daarvan sal verbrand word. En die priester sal sederhout en hisop en skarlaken neem, en hulle sal dit in die middel van die verbranding van die vers gooi.

En die priester sal sy klere was, en hy sal sy liggaam met water bad, en daarna sal hy in die kamp ingaan, en die priester sal onrein wees tot die aand. En die een wat dit verbrand, sal sy klere was en sy liggaam bad, en hy sal onrein wees tot die aand. En n rein man sal die as van die vers versamel, en hy sal dit buite die kamp op n rein plek wegplaas, en dit sal vir die vergadering van die seuns van Israel tot bewaring wees, water van besprinkeling, dit is reiniging. En die een wat die as van die vers versamel, sal sy klere was, en hy sal onrein wees tot die aand, en dit sal vir die seuns van Israel en vir die vreemdelinge wat by hulle woon n ewige insetting wees.

Die wat die dode van enige mensesiel aanraak, sal sewe dae lank onrein wees. Hierdie sal gereinig word op die derde dag en op die sewende dag, en hy sal rein wees, maar indien hy nie gereinig word op die derde dag en op die sewende dag nie, sal hy nie rein wees nie. Almal wat die dooie van die siel van n mens aanraak, as hy sterf en nie gereinig word nie, het die tent van die Here ontreinig; daardie siel sal uit Israel uitgeroei word, omdat die water van besprenkeling nie op hom besprenke is nie; hy is onrein, sy onreinheid is nog in hom. En dit is die wet: as n man in n huis sterwe, sal almal wat die huis ingaan, en alles wat in die huis is, sewe dae lank onrein wees. En elke oop vat waarop nie n band gebind is nie, is onrein. En almal wat sou raak op die oppervlak van die veld n gedooide of n dooie of n menslike been of n graf, sal sewe dae onrein wees.

En hulle sal vir die onreine neem van die as van die verbrande reiniging, en hulle sal lewende water daarop gooi in n vat. En hy sal hisop neem, en n rein man sal dit in die water doop en op die huis sprinkel, en op die vate, en op die siele, so veel as daar sou wees, en op die een wat die menslike been geraak het, of die gewonde, of die dooie, of die graf. En die rein persoon sal die onrein persoon besprinkle op die derde dag en op die sewende dag, en hy sal gereinig word op die sewende dag, en hy sal sy klere was, en hy sal in water bad, en hy sal onrein wees tot die aand. En n man wat besoedel sou word, en nie gereinig word nie, sal daardie siel uit die midde van die vergadering vernietig word, omdat hy die heilige dinge van die Here besoedel het, omdat die water van besprenkeling nie op hom besprinkel was nie, hy is onrein. En dit sal vir julle n ewige verordening wees, en die een wat die reinigingswater sprinkel, sal sy klere was, en die een wat die reinigingswater aanraak, sal onrein wees tot die aand. En alles

wat die onreine aanraak, sal onrein wees, en die persoon wat dit aanraak, sal onrein wees tot die aand.

20

En die seuns van Israel het gekom, die hele vergadering, in die wildernis Sin, in die eerste maand, en die volk het in Kades gebly, en Miriam het daar gesterf, en sy is daar begrawe. En daar was nie water vir die vergadering nie, en hulle het teen Moses en Aaron saamgekom. En die volk het teen Moses gekwel en gesê: Was ons maar gesterf in die vernietiging van ons broers voor die Here. En waarom het julle die vergadering van die Here in hierdie wildernis gebring om ons en ons vee dood te maak? En waarom hierdie? Julle het ons uit Egipte laat optrek om in hierdie beselede plek te kom, n plek waar nie gesaai word nie, nog vyebome, nog wingerde, nog granate, nog water is om te drink.

En Moses en Aaron het van die gesig van die vergadering na die deur van die tent van die getuënis gekom, en hulle het op hul gesig geval, en die heerlikheid van die Heer het aan hulle verskyn. En die Here het met Moses gepraat en gesê, Neem jou staf en versamel die vergadering, jy en Aäron jou broer, en spreek tot die rots voor hulle, en dit sal sy waters gee, en julle sal vir hulle water uit die rots uitbring, en julle sal die vergadering en hulle vee laat drink. En Moses het die stok voor die Here geneem, soos die Here beveel het. En Moses en Aaron het die vergadering voor die rots versamel, en hy het vir hulle gesê: Hoor my, julle ongehoorsames, moet ons nie vir julle water uit hierdie rots uitbring nie? En Moses het sy hand opgehef en die rots twee keer met die staf geslaan, en baie water het uitgekóm, en die vergadering het gedrink, en hulle vee. En die Here het aan Moses en Aaron gesê, dat julle nie geglo het om My te heilig voor die seuns van Israel nie, daarom sal julle

nie hierdie vergadering in die land bring wat Ek aan hulle gegee het nie. Hierdie is die water van Twis, omdat die seuns van Israel voor die Here geskeld het, en Hy in hulle geheilig is.

En Moses het boodskappers uit Kadesh na die koning van Edom gestuur en gesê: So sê jou broer Israel: Jy weet van al die moeitevolle arbeid wat ons getref het. En ons vaders het afgegaan na Egipte, en ons het in Egipte vertoef vir baie dae, en die Egiptenare het ons mishandel en ons vaders. En ons het na die Here uitgeroep, en die Here het ons stem gehoor, en Hy het n engel gestuur wat ons uit Egipte uitgelei het, en nou is ons in die stad Kades, aan die kant van jou grense. Ons sal deur jou land trek, ons sal nie deur lande gaan nie, nog deur wingerde nie, nog sal ons water uit jou put drink nie, ons sal op die koninklike pad gaan, ons sal nie regs of links afdraai nie, totdat ons jou grense verbygegaan het. En Edom het vir hom gesê: Jy sal nie deur my deurgaen nie, maar indien wel, sal ek in oorlog teen jou uittrek. En die seuns van Israel sê vir hom: Ons sal langs die berg deurgaen. As ek en my vee van jou water drink, sal ek jou daarvoor betaal, maar die saak is niks nie – ons sal langs die berg deurgaen. Maar hy het gesê: Jy sal nie deur my deurgaen nie, en Edom het uitgegaan om hom te ontmoet met n swaar skare en met n sterk hand. En Edom was nie gewillig om Israel toe te laat om deur sy grense te trek nie, en Israel het van hom afgewyk. En hulle het uit Kades vertrek, en die seuns van Israel, die hele vergadering, het by die berg Hor gekom.

En die Here het tot Moses en Aäron gesê op die berg Hor aan die grense van die land Edom: Laat Aaron by sy volk gevoeg word, omdat julle nie in die land sal ingaan wat Ek aan die seuns van Israel gegee het nie, aangesien julle My by die water van die beledigings geprovokeer het. Neem Aaron en Eleazar, sy seun, en

bring hulle op na die berg Hor, voor die hele vergadering, en trek vir Aäron sy mantel uit en trek vir Eleásar, sy seun, aan, en laat Aäron daar sterwe nadat hy bygevoeg is En Moses het gemaak soos die Here aan hom beveel het, en hy het hom na die berg Hor opgebring, voor die hele vergadering, En hy het Aaron sy klere uitgetrek, en dit aan Eleazar sy seun aangetrek, en Aaron het gesterf op die top van die berg, en Moses en Eleazar het van die berg afgekom. En al die vergadering het gesien dat Aaron gesterf het, en die hele huis van Israel het vir Aaron dertig dae geweene.

21

En die Kanaänitiese koning Arad, wat in die wildernis gewoon het, het gehoor dat Israel langs die weg van Atharein gekom het, en hy het teen Israel geveg en van hulle as gevangenes weggevoer. En Israel het n gelofte aan die Here gemaak en gesê: As U hierdie volk in my beheer gee, sal ek hulle en hul stede totaal vernietig. En die Here het die stem van Israel gehoor, en die Kanaäniet in hulle mag oorgelewer, en hulle het hom en sy stede vernietig, en hulle het die naam van daardie plek Vervloeking genoem.

En hulle het vertrek uit Hor die berg, op die pad na die Rooi See, hulle het die land Edom omring, en die volk het moedeloos geword op die pad. En die volk het gepraat teen God en teen Moses, en gesê: Waarom het jy ons uit Egipte uitgelei om te dood in die wildernis? Want daar is nie brood nie, nog water nie, en ons siel het hierdie waardelose brood verafsku. En die Here het die dodelike slange na die volk gestuur, en hulle het die volk gebyt, en baie van die volk van die seuns van Israel het gesterf. En die volk het na Moses gekom en gesê: Ons het gesondig, want ons het teen die Here en teen u gepraat. Bid dus tot die Here dat Hy die slang van ons wegneem. En Moses het tot die Here gebed aangaande die

volk, en die Here het tot Moses gesê: Maak vir jouself n slang en plaas hom op n paal, en dit sal wees as n slang n man byt, sal elkeen wat gebyt is en hom sien, lewe. En Moses het n brons slang gemaak, en hom op n teken gestel, en dit het gebeur wanneer n slang n mens gebyt het, en hy op die brons slang gekyk het, en hy het geleef.

En die seuns van Israel het vertrek, en hulle het kamp opgeslaan in Oboth. En nadat hulle uit Oboth opgetrek het, het hulle kamp opgeslaan in Achalga aan die oorkant in die wildernis, wat voor Moab is, teen sonop. En van daar het hulle vertrek, en hulle het kamp opgeslaan in die vallei Zared. En van daar het hulle uitgetrek en gekamp aan die oorkant van Arnon in die wildernis, die uitstekende deel van die grense van die Amoriëte, want Arnon is die grens van Moab, tussen Moab en die Amoriëte. Daarom word gesê in die boek: Die oorlog van die Here het Zahab aan die brand gesteek, en die bergstrome van Arnon. En hy het die strome aangestel om Er te vestig, en dit word by die grense van Moab gevoeg.

En van daar die put, hierdie put waarvan die Here vir Moses gesê het: Versamel die volk, en Ek sal aan hulle water gee om te drink. Toe het Israel hierdie lied oor die put gesing: Begin vir hom, put, Heersers het dit gegrawe, konings van nasies het dit uitgehak in hulle koninkryk, tydens hulle heerskappy. en van die put na Manthanaein, en van Manthanaein na Naaliel, en van Naaliel na Bamoth, en van Bamoth na Ianin, wat in die vlakte van Moab is, van die kruin van die uitgekapte plek, wat uitkyk in die rigting van die wildernis.

En Moses het ouderlinge na Sihon, koning van die Amoriëte, gestuur met vredevolle woorde en gesê, Ons sal deur jou land trek,

ons sal op die pad gaan, ons sal nie afdraai nie, nie na n veld nie, en nie na n wingerd nie. Ons sal nie water uit jou put drink nie, ons sal op die koninklike weg gaan totdat ons jou grense verbygaan. En Sihon het nie aan Israel gegee om deur sy grense verby te gaan nie, en Sihon het al sy volk versamel, en uitgegaan om teen Israel te veg in die wildernis, en hy het in Jahaz gekom, en hy het teen Israel opgestel. En Israel het hom met die swaard doodgeslaan, en hulle het sy land in besit geneem, van Arnon tot by Jabbok, tot by die seuns van Ammon, omdat Jazer die grens van die seuns van Ammon is. En Israel het al hierdie stede geneem, en Israel het gewoon in al die stede van die Amoriete, in Hesbon, en in al die aangrensende daarvan. Want Hesbon is die stad van Sihon, die koning van die Amoriete, en hy het vroeër teen die koning van Moab geveg, en hulle het al sy land geneem, van Aroer tot by Arnon. Daarom sal die raaiseloplossers sê: Kom na Hesbon, sodat die stad van Sihon gebou en opgerig word, Dat vuur uit Hesbon uitgegaan het, n vlam uit die stad Sihon, en dit het tot by Moab verslind, en die pilare van Arnon ingesluk. Wee jou, Moab, die volk van Kamosh het vergaan; hulle seuns is oorgegee om bewaar te word, en hulle dogters as gevangenes aan Sihon, die koning van die Amoriete. En die saad van hulle sal vergaan, Hesbon tot Daibon, en die vroue het nog verder vuur op Moab aangesteek.

Israel het egter in al die stede van die Amoriete gewoon. En Moses het gestuur om Jazer te bespy, en hulle het dit verower, en sy dorpe, en hulle het die Amoriet wat daar gewoon het uitgedryf. En nadat hulle teruggedraai het, het hulle opgegaan op die pad na Basan, en Og, koning van Basan, het uitgegaan om hulle te ontmoet, en al sy volk, na oorlog by Edrei. En die Here het vir Moses gesê: Moenie hom vrees nie, want Ek het hom in jou hande gegee, en al sy volk, en al sy land, en jy sal aan hom doen soos jy

aan Sihon, koning van die Amoriete, gedoen het, wat in Hesbon gewoon het. En hulle het hom getref en sy seuns en al sy volk, totdat hulle geen oorlewende van hom oorgelaat het nie, en hulle het sy land geërf.

22

En die seuns van Israel het vertrek en gekamp wes van Moab by die Jordan teenoor Jerigo. En Balak, seun van Sepphor, het alles gesien wat Israel aan die Amoriet gedoen het, En Moab het die volk baie gevrees omdat hulle veelvuldig was, en Moab het afgryse gehad voor die aangesig van die seuns van Israel. En Moab het aan die raad van oudstes van Midian gesê: Nou sal hierdie vergadering alles rondom ons oplê, soos die kalf die groen uit die veld oplê. En Balak, seun van Sippor, koning van Moab, was in daardie tyd. En hy het gesante gestuur na Bileam, seun van Beor, na Petor, wat is by die rivier van die land van die seuns van sy volk, om hom te roep, en gesê: Kyk, n volk het uitgekome uit Egipte, en kyk, dit het die aansig van die aarde bedek, en hierdie een sit naby my. En kom nou hier en vervloek vir my hierdie volk, omdat hierdie een sterk is of ons, as ons in staat is om hulle te verslaan, en ek sal hulle uit die land uitdryf, omdat ek weet dat wie jy seën, geseënd is, en wie jy vervloek, vervloek is. En die raad van oudstes van Moab het gegaan, en die raad van oudstes van Midian, en die waarsêery was in hulle hande, en hulle het na Bileam gekom, en hulle het aan hom die woorde van Balak gesê. En hy het vir hulle gesê: Oornag hier die nag, en ek sal aan julle antwoord gee oor die dinge wat die Here tot my sou spreek. En die heersers van Moab het by Balaam gebly.

En God het na Bileam gekom en aan hom gesê: Wat soek hierdie mense by jou? En Bileam het aan God gesê: Balak, seun

van Sippor, koning van Moab, het hulle na my gestuur en gesê: Kyk, n volk het uit Egipte uitgekom en het die aansig van die aarde bedek, en hulle sit naby my. Kom nou en vervloek hom vir my, sodat ek hom dalk sal kan verslaan en hom uit die land verdryf. En God het vir Balaam gesê: Jy sal nie met hulle saamgaan nie, en jy sal ook nie die volk vervloek nie, want hulle is geseënd. En Bileam het in die môre opgestaan en aan die heersers van Balak gesê: Vertrek na julle heer, God laat my nie toe om saam met julle te gaan nie. En die heersers van Moab het opgestaan en na Balak gekom, en gesê: Bileam wil nie met ons saamgaan nie.

En Balak het nog meer heersers gestuur, en meer eervolle as hierdie. En hulle het na Bileam gekom, en hulle sê vir hom: So sê Balak, die seun van Sippor: Ek vra jou om nie te huiwer om na my te kom nie. Ek sal jou eerbaar eer, want alles wat jy sê sal ek vir jou doen, en kom vervloek vir my hierdie volk. En Bileam het geantwoord en aan die leiers van Balak gesê: As Balak aan my sy huis vol silwer en goud gee, sal ek nie die woord van die Here God kan oortree om dit klein of groot in my verstand te doen nie. En bly nou hier, ook julle, hierdie nag, en ek sal weet wat die Here verder sal sê aan my. En God het in die nag na Balaam gekom, en aan hom gesê, as hierdie mense teenwoordig is om jou te roep, staan op en volg hulle, maar die woord wat Ek tot jou sal spreek, dit sal jy doen.

En Bileam het die môre opgestaan, sy donkie gesaal, en saam met die leiers van Moab gegaan. En God was kwaad in toorn omdat hy gegaan het, en die engel van God het opgestaan om hom teen te staan, en hy het op sy donkie gery, en sy twee dienaars was saam met hom. En die donkie het die engel van God gesien wat in die pad staan, en die swaard getrek in sy hand, en die donkie het

van die pad afgewyk en in die vlakte ingegaan, en hy het die donkie met sy stok geslaan om haar in die pad te lei.

En die engel van God het in die vore van die wingerd gestaan, met n heining aan hierdie kant en n heining aan daardie kant, En die donkie het die engel van God gesien, haarself teen die muur gedruk, en Bileam se voet teen die muur verdruk, en hy het voortgegaan om haar nog te slaan.

En die engel van God het verder gegaan en in n nou plek gaan staan waar dit nie moontlik was om regs of links te draai nie. En die donkie het die engel van God gesien en onder Balaäm gaan sit, en Balaäm was kwaad en hy het die donkie met die stok geslaan. En God het die mond van die donkie oopgemaak, en sê vir Bileam, Wat het ek aan jou gedoen, dat jy my nou die derde keer geslaan het? En Balaam het vir die donkie gesê: Jy het my bespot, en as ek n swaard in die hand gehad het, sou ek jou reeds deurboor het. En die donkie sê vir Balaam: Is ek nie jou donkie waarop jy gery het van jou jeug af tot vandag toe nie? Het ek ooit so met jou gedoen deur jou te verontagsaam nie? En hy het gesê: Nee. God het die oë van Bileam ontbloot, en hy sien die engel van die Here wat in die pad teenoor hom staan met die swaard getrek in sy hand, en hy het gebuig en neergebuig tot op sy gesig. En die engel van God het aan hom gesê: Waarom het jy jou donkie hierdie derde keer geslaan? En kyk, ek het uitgegaan tot jou laster, omdat jou weg nie elegant voor my is nie, en die donkie het my gesien en het hierdie derde keer van my afgewyk. En as sy nie gedraai het nie, sou ek jou inderdaad gedood het, maar haar sou ek gered het. En Bileam het vir die engel van die Here gesê: Ek het gesondig, want ek het nie geweet dat jy my in die weg tot ontmoeting teengestaan het nie, en nou, as dit nie vir jou sal voldoen nie, sal ek omdraai. En die engel van God het vir Bileam gesê: Gaan saam met die manne,

maar die woord wat Ek aan jou sal sê, dit moet jy bewaar om te spreek. En Bileam het saam met die leiers van Balak gegaan.

En Balak het gehoor dat Bileam gekom het, en hy het uitgegaan om hom te ontmoet, na die stad van Moab wat op die grense van Arnon is, wat aan die kant van die grense is. En Balak het vir Balaam gesê: Het ek nie na jou gestuur om jou te roep nie? Waarom het jy nie na my gekom nie? Kan ek jou waarlik nie eer nie? En Bileam het vir Balak gesê: Kyk, ek het nou na jou gekom. Sal ek in staat wees om enigiets te sê? Die woord wat God in my mond lê, dit sal ek spreek. En Bileam het met Balak gegaan, en hulle het in die stede van die buitewyke gekom. En Balak het skape en kalwers geoffer, en het gestuur na Bileam en na die leiers wat met hom was. En dit het môre gebeur, en Balak het Balaam geneem en hom opgebring na die pilaar van Baäl, en hy het aan hom van daar n deel van die volk gewys.

23

En Bileam het vir Balak gesê: Bou vir my hier sewe altare, en berei vir my hier sewe kalwers en sewe ramme. En Balak het gemaak op die wyse wat Bileam vir hom gesê het, en hy het n kalf en n ram op die altaar geoffer. En Bileam het vir Balak gesê: Staan by jou offers, en ek sal gaan om te sien of God aan my sal verskyn in die ontmoeting, en watter woord Hy ook al aan my wys, sal ek aan jou verkondig. En Balak het by sy offers gestaan. En Bileam het gegaan om God te vra, en hy het reguit gegaan, en God het aan Bileam verskyn, en Bileam het aan Hom gesê: Die sewe altare het ek voorberei, en ek het n kalf en n ram op die altaar opgeoffer. En God het n woord in Bileam se mond gegooi, en het gesê, nadat hy na Balak gedraai het, so sal jy spreek. En hy het na hom toe gedraai, en hy het by sy brandoffers gestaan, en al die leiers van

Moab was by hom, en die Gees van God het op hom gekom. En nadat hy sy gelykenis opgeneem het, het hy gesê: Uit Mesopotamië het Balak, koning van Moab, my van die berge van die ooste laat haal en gesê: Kom vervloek Jakob vir my, en kom vervloek Israel vir my. Wat moet ek seën wat die Here nie seën nie? Of wat moet ek vervloek wat God nie vervloek nie? Dat ek hom van die top van die berge sal sien, en van die heuwels sal ek hom waarneem, kyk, die volk sal alleen woon, en onder die nasies sal hulle nie gereken word nie. Wie het die saad van Jakob vervolmaak, en wie sal die klans van Israel tel? Mag my siel sterf onder die siele van die regverdiges, en mag my saad word soos die saad van hierdie.

En Balak het aan Balaam gesê: Wat het jy aan my gedoen? Ek het jou geroep om my vyande te vervloek, en kyk, jy het hulle geseën met n seën. En Bileam het vir Balak gesê: Sal ek nie dit wat God in my mond lê, bewaar om te spreek nie? En Balak het na hom gesê: Kom nog saam met my na n ander plek van waar jy hom nie sal sien van daar nie, maar slegs n deel van hom sal jy sien, almal sal jy egter nie sien nie, en vervloek hom vir my van daar.

En hy het hom geneem na n veld se uitkyktoring op die top van die uitgekapte plek, en hy het daar sewe altare gebou, en hy het n kalf en n ram op die altaar geoffer. En Bileam het vir Balak gesê: Staan by jou offers, en ek sal gaan om God te vra. En God het Bileam ontmoet, en Hy het n woord in sy mond gelê, en gesê: Keer terug na Balak, en hierdie dinge sal jy spreek. En hy het na hom gedraai, en hy het by sy brandoffer gestaan, en al die vorste van Moab was by hom, en Balak het vir hom gesê: Wat het die Here gespreek? En nadat hy sy gelykenis opgeneem het, het hy gesê: Staan op, Balak, en luister, gee oor, getuie, seun van Seppor. Nie soos n man is God om te lieg nie, nog soos n seun van n mens om

gedreig te word nie. Het Hy gesê en sal Hy nie doen nie? Sal Hy spreek en nie daarby bly nie? Aanskou, ek het onderneem om te seën, ek sal seën, en ek sal dit nie terugdraai nie. Daar sal nie swaarkry in Jakob wees nie, nog sal moeite in Israel gesien word nie. Die Here sy God is met hom, die heerlijkheid van heersers is in hom. God wat hom uit Egipte gelei het, is soos die heerlijkheid van n eenhoringdier vir hom. Want daar is nie waarsêery in Jakob nie, nog voorspelling in Israel nie; volgens die tyd sal aan Jakob gesê word, en aan Israel, wat God sal volbring? Kyk, n volk sal soos n welpie opstaan en soos n leeu sal hy juig; hy sal nie slaap totdat hy prooi geëet het nie, en die bloed van die gewondes sal hy drink.

En Balak het vir Balaam gesê, Moenie hom vir my met vervloeking vervloek nie, en moenie hom seën nie. En Bileam het geantwoord en vir Balak gesê: Het ek nie met jou gespreek en gesê: Die woord wat God sal spreek, dit sal ek doen nie? En Balak het vir Balaam gesê: Kom, ek sal jou na n ander plek neem, as dit die God sal behaag, en vervloek hom vir my van daar. En Balak het Balaam geneem op die top van Phogor, wat strek in die wildernis. En Bileam het vir Balak gesê: Bou vir my hier sewe altare, en berei vir my hier sewe kalwers en sewe ramme. En Balak het gemaak net soos Balaam vir hom gesê het, en hy het n kalf en n ram op die altaar opgeoffer.

24

En toe Bileam gesien het dat dit goed is voor die Here om Israel te seën, het hy nie volgens sy gewoonte gegaan om die voëls te ontmoet nie, en hy het sy gesig na die wildernis gedraai. En Bileam lig sy oë op en sien Israel volgens stamme gekampeer, en die Gees van God kom op hom. En nadat hy sy gelykenis opgeneem het, het hy gesê: Bileam, seun van Beor, sê; die man

wat waarlik sien, sê hy. Hy sê, horende die woorde van die sterke, hy wat n gesig van God gesien het in die slaap, sy oë ontbloot. Hoe mooi is jou huise, Jakob, jou tente, Israel! Soos valleie wat skadu gee, en soos tuine by n rivier, en soos tente wat die Here opgeslaan het, en soos seders by die waters. n Man sal uitgaan uit sy saad, en hy sal heers oor baie nasies, en die Gog-koninkryk sal verhoog word, en sy koninkryk sal toeneem. God het hom uit Egipte gelei, soos die heerlikheid van n eenhoringbul vir hom. Hy sal die nasies van sy vyande eet, en hulle dikstukke sal hy uitmurg, en met sy pyle sal hy die vyand deurskiet. Neergelê het hy gerus soos n leeu, en soos n welpie – wie sal hom opwek? Die wat jou seën, is geseënd, en die wat jou vervloek, is vervloek.

En Balak was kwaad op Balaam, en hy het sy hande geklap, en Balak het tot Balaam gesê: Om my vyand te vervloek het ek jou geroep, en kyk, jy het geseën – vir die derde keer. Nou daarom, vlug na jou plek. Ek het gesê ek sal jou eer, en nou het die Here jou van die glorie ontnem. En Balaam het vir Balak gesê: Het ek nie ook met jou boodskappers wat jy na my gestuur het, gespreek en gesê nie, As Balak aan my sy huis vol silwer en goud sou gee, sal ek nie kan oortree die woord van die Here om iets goed of sleg uit myself te doen nie; wat God ook al sê, dit sal ek sê. En nou, kyk, ek sal weggaan na my plek; kom, ek sal jou adviseer wat hierdie volk aan jou volk sal doen aan die einde van die dae.

En hy het sy gelykenis opgeneem en gesê

Balaam, seun van Beor, sê: Die man wat waarlik sien, sê dit, hy wat die woorde van God hoor, wat kennis van die Allerhoogste het, en wat n visie van God in die slaap gesien het, sy oë ontbloot. Ek sal aan hom wys, en nie nou nie; ek sal seën, en dit kom nie nader nie. n Ster sal opkom uit Jakob, n man sal opstaan uit

Israel, en hy sal die leiers van Moab verpletter, en hy sal al die seuns van Seth plunder. En Edom sal n erfenis wees, en Esau, sy vyand, sal n erfenis wees, en Israel het in sterkte opgetree. En een sal uit Jakob opgewek word, en hy sal vernietig wat uit die stad gered word. En toe hy Amalek gesien het en sy gelykenis opgeneem het, het hy gesê: Amalek is die begin van die nasies, en hulle saad sal vergaan. En toe hy die Keniet gesien het, en sy gelykenis opgeneem het, het hy gesê: Sterk is jou woning, en indien jy jou nes in die rots stel, En as dit vir Beor n nes van slimheid word, sal die Assiriërs jou gevange neem. En nadat hy Og gesien het en sy gelykenis opgeneem het, het hy gesê: O, o, wie sal lewe wanneer God hierdie dinge doen? En sal uitgaan uit die hand van Kittim, en hulle sal Assirië mishandel, en hulle sal die Hebreërs mishandel, en hulle self sal saam vergaan. En Bileam het opgestaan en weggegaan, teruggekeer na sy plek, en Balak het weggegaan na homself toe.

25

En Israel het in Sittim vertoef, en die volk is onteer deur hoerery met die dogters van Moab. En hulle het hulle na die offers van hulle afgode geroep, en die volk het van hulle offers geëet, en hulle het voor hulle afgode neergebuig. En Israel het hom aan Baal-peor verbind, en die Here het in toorn kwaad geword vir Israel. En die Here het vir Moses gesê: Neem al die leiers van die volk en maak n voorbeeld van hulle voor die Here teenoor die son, en die toorn van die woede van die Here sal van Israel wegdraai. En Moses het aan die stamme van Israel gesê: Dood elkeen sy eie wat aan Baal Peor ingewy was. En kyk, n man van die seuns van Israel het gekom en sy broer na die Midianiet vrou gebring voor Moses en voor die hele vergadering van die seuns van Israel, terwyl hulle gehuil het by die deur van die tent van die getuienis.

En Pinehas, seun van Eleazar, seun van Aäron die priester, het dit gesien en uit die middel van die vergadering opgestaan, en n sweepketting in die hand geneem, Hy het agter die Israelitiese man die oond ingegaan, en albei deurboor, die Israelitiese man sowel as die vrou deur haar baarmoeder, en die plaag het van die seuns van Israel opgehou. En die dooies in die plaag was vier-en-twintig duisend.

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Phinehas, seun van Eleazar, seun van Aaron die priester, het my toorn van die seuns van Israel laat bedaar, deurdat hy my ywer onder hulle beoefen het, en ek het nie die seuns van Israel in my ywer vernietig nie. Dus het ek gesê, kyk, ek gee aan hom n verbond van vrede, En dit sal vir hom en vir sy nageslag ná hom n verbond van ewige priesterskap wees, omdat hy ywerig was vir sy God en versoening gedoen het vir die seuns van Israel. Die naam van die Israelitiese man wat getref is, wat saam met die Midianitiese vrou getref is, was Zambri, seun van Salmon, heerser van die familiehuis van Simeon. En die naam van die vrou, die Midianiet wat getref is, was Chasbi, dogter van Zur, n heerser van n nasie van Ommoth, n huis van families van die Midianiete.

En die Here het met Moses gepraat en gesê: Praat met die seuns van Israel en sê: Wees vyandig teenoor die Midianiete en tref hulle. omdat hulle self vyandig is teenoor julle in bedrieglikheid, met al die dinge waarmee hulle julle bedrieg deur Phogor, en deur Chasbi, die dogter van die heerser van Midian, hulle suster, wat getref is op die dag van die plaag deur Phogor.

En dit het gebeur na die hou, en die Here het met Moses en Eleazar die priester gepraat en gesê, Neem die telling van die hele vergadering van die seuns van Israel, van twintig jaar oud en ouer, volgens hulle families se huise, almal wat uittrek om te veg in Israel.

En Moses en Eleazar die priester het gepraat in Araboth Moab by die Jordan teenoor Jericho, en gesê, Van twintig jaar oud en bo, soos die Here aan Moses beveel het, en die seuns van Israel wat uit Egipte uitgegaan het, Reuben, die eersgeborene van Israel; die seuns van Reuben: Enoch, en die volk van Enoch; Pallu, die volk van Pallu. Aan die Asron, die volk van die Asroneï; aan die Charmi, die volk van die Charmi. Hierdie was die stamme van Ruben, en hulle sensus was drie-en-veertig duisend sewehonderd-en-dertig.

En die seuns van Pallu: Eliab. En die seuns van Eliab: Namuel, en Dathan, en Abiram. Hierdie was die geroepenes van die vergadering; hierdie is die wat opgestaan het teen Moses en Aaron in die vergadering van Korah, in die opstand teen die Here. En die aarde het haar mond oopgemaak en hulle en Korah verslind, in die dood van sy vergadering, toe die vuur die twee honderd en vyftig verslind het, en hulle het n teken geword, Die seuns van Korah het egter nie gesterf nie.

En die seuns van Simeon, die volk van die seuns van Simeon: vir Namuel, die volk van die Namueliete; vir Jamin, die volk van die Jaminiete; vir Jachin, die volk van die Jachiniete, Aan die Zara-volk die Zaráiete, aan Saul die volk die Sauliete. Hierdie is die volke van Simeon uit hulle sensus: twee en twintig duisend en tweehonderd.

Seuns van Juda was Er en Onan, en Er en Onan het gesterf in die land Kanaän. En die seuns van Juda het volgens hulle clans geword: vir Shiloh, die volk van die Shelaniete; vir Peres, die volk van die Peresiete; vir Serag, die volk van die Seragiete. En die seuns van Fares het geword: vir Asron, die volk van die Asroniete; vir Iamun, die volk van die Iamuniete. Hierdie volke van Juda volgens hulle inspeksie, ses en sewentig duisend en vyfhonderd.

En die seuns van Issachar volgens hulle klans: vir Tola, die volk van die Tolaiete; vir Phua, die volk van die Puniete, Aan Iasoub, die volk van die Iasoubi; aan Samram, die volk van die Samrami. Hierdie is die volke van Issakar uit hulle sensus: vier en sestig duisend vierhonderd.

Seuns van Zebulun volgens hulle klans: vir Sered, die volk van die Serediete; vir Ander, die volk van die Alloniete; vir Allel, die volk van die Alleliete. Hierdie was die volke van Zebulun uit hulle sensus, sestig duisend en vyfhonderd.

Seuns van Gad volgens hulle klans: vir Saphon, die volk van die Saphoniete; vir Haggi, die volk van die Haggiete; vir Shuni, die volk van die Shuniete, Aan die Azene, die volk van Azene, aan die Addi, die volk van Addi, aan die Arod, die volk van die Aroadi; aan die Ariel, die volk van die Arieli. Hierdie is die volke van die seuns van Gad uit hulle sensus: vier en veertig duisend en vyfhonderd.

Seuns van Aser volgens hulle klanne: vir Jamin, die volk van die Jaminiete; vir Jesou, die volk van die Jesouiete; vir Baria, die volk van die Bariaiete. Aan die Kober, die volk van die Koberi; aan die Melchiel, die volk van die Melchieli. En die naam van Aser se dogter was Sara. Hierdie is die volke van Aser uit hulle sensus: drie-en-veertig duisend vierhonderd.

Seuns van Joseph volgens hulle klans, Manasse en Efraim.

Seuns van Manasse. Aan Magir, die volk van die Magiriete, en Magir het Gilead verwek, aan Gilead, die volk van die Gileadiete. En hierdie is die seuns van Gilead: Ahiezer, die volk van die Ahieseriete; Cheleg, die volk van die Chelegiete. Aan die Esriel, die volk van die Esrieli, aan die Sigma, die volk van die Sigemi, Aan die Symaer, die volk van die Symaeri, en aan die Opher, die volk van die Opheri. En vir Salpaad, die seun van Opher, het daar nie vir hom seuns geword nie, maar dogters, en hierdie is die name van die dogters van Salpaad: Mala, en Noua, en Eglá, en Melcha, en Thersa. Hierdie was die stamme van Manasse volgens hulle sensus: twee en vyftig duisend sewehonderd.

En hierdie is die seuns van Efraim: vir Suthala, die volk van die Southaláne; vir Tanach, die volk van die Tanachíete. Hierdie is die seuns van Suthala: Eden, die volk van Eden. Hierdie is die volke van Efraim uit hulle sensus: twee en dertig duisend en vyfhonderd. Hierdie is die volke van die seuns van Josef volgens hulle klans.

Seuns van Benjamin volgens hulle klans: vir Bale, die klan van die Baliete; vir Asubêr, die klan van die Asubêriete; vir Iachiran, die klan van die Iachiraniete.

Aan die Sophan, die volk van Sophanes. En die seuns van Bale was Adar en Noeman; aan Adar behoort die volk van die Adariete, en aan Noeman behoort die volk van die Noemaniete. Hierdie is die seuns van Benjamin volgens hulle klans uit hulle sensus: vyf-en-dertig duisend en vyfhonderd.

En die seuns van Dan volgens hulle klans: die Shuham, die volk van die Shuhamiete; hierdie is die volke van Dan volgens hulle klans. Almal die volke van Samaï volgens hulle inspeksie, vier en sestig duisend en vierhonderd.

Seuns van Naphtali volgens hulle clans: aan Asiel, die volk van die Asieliete; aan Gauni, die volk van die Gauniete. Aan die Jeser, die volk van die Jeseri, aan die Sellem, die volk van die Sellemi. Hierdie is die stamme van Naftali volgens hulle sensus: veertig duisend drie honderd.

Hierdie is die sensus van die seuns van Israel: seshonderd duisend, een duisend, sewehonderd en dertig.

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Aan hierdie sal die land verdeel word om te erf volgens die getal name. Aan die meer sal jy die erfenis vermeerder, en aan die minder sal jy hulle erfenis verminder; aan elkeen sal die erfenis gegee word soos hulle getel was. Deur lote sal die land volgens die name verdeel word; volgens die stamme van hulle families sal hulle erf. Uit die lot sal jy hulle erfenis tussen baie en min verdeel.

En die seuns van Levi volgens hulle klans: vir Gedson, die volk van die Gedsoniete; vir Kaath, die volk van die Kaathiete; vir Merari, die volk van die Merariete. Hierdie is die volke van die seuns van Levi: die volk van die Lobeni, die volk van die Hebroni, die volk van die Kore, en die volk van die Mousi, en Kaath het Amram verwek. Die naam van sy vrou was Jochebed, dogter van Levi, wat hierdie kinders vir Levi in Egipte gebaar het, en sy het vir Amram Aaron en Moses gebaar, en Miriam hulle suster. En daar is vir Aaron gebore: Nadab, en Abihu, en Eleazar, en Ithamar. En Nadab en Abiud het gesterf toe hulle vreemde vuur

voor die Here in die Sinai-wildernis geoffer het. En hulle het drie-en-twintig duisend geword uit hulle sensus, elke manlike vanaf een maand oud en ouer, want hulle was nie saam getel in die midde van die seuns van Israel nie, omdat aan hulle nie n lot gegee is in die midde van die seuns van Israel nie.

En dit is die sensus van Moses en Eleazar die priester, wat die seuns van Israel in Araboth-Moab by die Jordaan teenoor Jericho getel het. En onder hierdie was daar nie n man van die wat deur Moses en Aaron geïnspekteer is nie, wat die seuns van Israel in die Sinai-wildernis geïnspekteer het. Dat die Here vir hulle gesê het, hulle sal met die dood sterwe in die wildernis, en daar was nie een van hulle oorgelaat nie, behalwe Kaleb, seun van Jefunne, en Josua, die seun van Nun.

27

En die dogters van Salpaad, seun van Ofer, seun van Galaad, seun van Magir, van die volk van Manasse, van die seuns van Josef, het genader, en hierdie is hulle name: Maala, en Noua, en Eglā, en Melcha, en Thersa, en gestaan het voor Moses, en voor Eleazar die priester, en voor die heersers, en voor die hele vergadering by die deur van die tent van die getuïenis, hulle sê, Ons vader het in die wildernis gesterf, en hy was nie in die midde van die vergadering wat voor die Here bymekaargekom het in die vergadering van Korah nie, omdat hy deur sy sonde gesterf het, en seuns het nie aan hom geword nie. Laat die naam van ons vader nie uitgewis word uit die midde van sy volk nie, omdat daar nie n seun aan hom is nie. Gee aan ons n besitting in die midde van die broers van ons vader. En Moses het hulle oordeel voor die Here gebring.

En die Here het met Moses gepraat, Sê, die dogters van Salpaad het reg gespreek. Jy sal aan hulle n gawe van erfenisbesitting gee onder die broers van hulle vader, en jy sal die lot van hulle vader aan hulle oordra. En jy sal met die seuns van Israel praat, As n man sterwe en hy het nie n seun nie, sal julle sy erfenis aan sy dogter oordra. As hy nie n dogter het nie, sal julle die erfenis aan sy broer gee. Maar as hy nie broers het nie, sal julle die erfenis aan die broer van sy vader gee. Indien daar maar nie broers van sy vader is nie, sal julle die erfenis gee aan die naaste familielid uit sy stam, om sy besittings te erf, en dit sal vir die seuns van Israel n reg van oordeel wees, soos die Here aan Moses beveel het.

En die Here het vir Moses gesê, gaan op in die berg wat anderkant die Jordaan is, hierdie berg Nabau, en aanskou die land Kanaän, wat Ek aan die seuns van Israel in besit gee. En jy sal dit sien, en jy sal by jou volk versamel word, net soos jou broer Aaron by die berg Hor versamel is. Omdat julle my woord oortree het in die wildernis Sin, toe die vergadering opgestaan het om my te heilig, het julle my nie geheilig by die water voor hulle nie; dit is die water van twis in Kades in die wildernis Sin. En Moses het tot die Here gesê, Laat die Here, die God van die geeste en alle vlees, n man oor hierdie vergadering aanstel, wie voor hulle sal uitgaan, en wie voor hulle sal ingaan, en wie hulle sal uitlei, en wie hulle sal inbring, en die vergadering van die Here sal nie wees soos skape wat geen herder het nie. En die Here het tot Moses gepraat en gesê: Neem vir jouself Josua, seun van Nun, n man wat gees in homself het, en jy sal jou hande op hom lê. En jy sal hom voor Eleazar die priester opstel, en jy sal hom voor die hele vergadering beveel, en jy sal aangaande hom voor hulle beveel. En jy sal van jou heerlijkheid op hom gee, sodat die seuns van Israel hom sou gehoorsaam. En voor Eleazar die priester sal hy staan, en hulle sal

hom vra die oordeel van die toon voor die Here. Op sy bevel sal hulle uitgaan, en op sy bevel sal hulle ingaan, hy en die seuns van Israel saam, en die hele vergadering.

En Moses het gemaak soos die Here aan hom beveel het, en hy het Joshua geneem en hom voor Eleazar die priester gestel, en voor die hele vergadering, En hy het sy hande op hom geplaas en hom aangestel, net soos die Here aan Moses beveel het.

28

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Beveel die seuns van Israel, en jy sal tot hulle sê: My geskenke, my gawes, my offergawes tot n reuk van geurigheid, sal julle onderhou om aan my te offer by my feeste. En jy sal aan hulle sê: Hierdie is die offerandes wat julle aan die Here sal bring: twee eenjarige lammers sonder gebrek per dag as n voortdurende brandoffer. Die een lam sal jy in die oggend maak, en die tweede lam sal jy teen die aand maak.

En jy sal die tiende van die efah fyn meel maak tot n offer, gemeng in olie, in n vierde van die hin. n Voortdurende brandoffer, wat ingestel is op die berg Sinai as n aangename geur vir die Here. En sy drankoffer, die vierde van die hin vir die een lam – in die heilige plek sal jy n drankoffer van sterk drank vir die Here uitgiet, En die tweede lam sal jy berei teen die aand, volgens sy offer en volgens sy drankoffer sal julle dit doen tot n aangename geur vir die Here. En op die dag van die sabbatte moet julle twee lammers van n jaar oud sonder gebrek bring, en twee tiendes fyn meel gemeng met olie as offer en n drankoffer, Brandoffer van sabbatte in die sabbatte by die voortdurende brandoffer, en sy drankoffer.

En in die nuwe mane sal julle n brandoffer aan die Here bring: twee kalwers uit beeste, en een ram, sewe jaaroud lammers sonder gebrek, Drie tiendes van fyn meel gemeng in olie vir die een kalf, en twee tiendes van fyn meel gemeng in olie vir die een ram, n Tiende van fyn meel gemeng in olie vir die een lam, n offer, n reuk van geurigheid, n offergawe aan die Heer. Hulle drankoffer sal die helfte van die hin wees vir die een kalf, en die derde van die hin sal wees vir die een ram. En die vierde van die hin sal wees vir die een lam van wyn, dit is die brandoffer maand na maand in die maande van die jaar.

En een bokkie uit die bokke aangaande sonde vir die Here, by die voortdurende brandoffer sal dit gemaak word, en sy drankoffer.

En in die eerste maand, op die veertiende dag van die maand, is die pasga vir die Heer. En op die vyftiende dag van hierdie maand is n fees; sewe dae lank sal julle ongesuurde brood eet. En die eerste dag sal vir julle heilig genoem word, julle sal geen slaafse werk doen nie. En julle sal brandoffers as n offer aan die Here bring: twee kalwers uit beeste, een ram, sewe jaaroud lammers; hulle sal sonder gebrek vir julle wees. En hulle offer van fynmeel gemeng in olie: drie tiendes vir die een kalf, en twee tiendes vir die een ram. n Tiende, n tiende sal jy maak vir die een lam, vir die sewe lams. En een bokkie uit die bokke aangaande sonde, om vir julle te versoen, Behalwe die voortdurende brandoffer van die oggend, wat die voortdurende brandoffer is. Hierdie dinge sal julle volgens hierdie dinge doen elke dag vir die sewe dae, n geskenk-offer tot n reuk van geurigheid aan die Here; by die voortdurende brandoffer sal jy sy drankoffer maak. En die sewende dag sal heilig genoem word vir julle, julle sal geen slaafse werk daarin doen nie.

En op die dag van die nuwe vrugte, wanneer julle n nuwe offer aan die Heer bring tydens die weke, sal dit n heilige byeenkoms vir julle wees, julle sal geen slaafse werk doen nie. En julle sal brandoffers aan die Here bring as n geurige reuk: twee kalwers uit die beeste, een ram, sewe jaaroud lammers sonder gebrek. Die offer van hulle: fyn meel gemeng in olie, drie tiendes vir die een kalf, en twee tiendes vir die een ram. n Tiende vir elke lam, vir die sewe lams, en een bok uit die bokke vir sonde, om versoening vir julle te doen, behalwe die voortdurende brandoffer En julle sal hulle offer aan my doen; hulle sal sonder gebrek wees vir julle, en hulle plengoffer.

29

En in die sewende maand, op die eerste van die maand, sal dit vir julle n heilige byeenroeping wees, julle sal geen slaafse werk doen nie, dit sal vir julle n dag van betekenis wees. En julle sal brandoffers maak tot n aangename geur vir die Here: een kalf uit die beeste, een ram, sewe jaaroud lammers sonder gebrek. Die offer van hulle: fynmeel gemeng in olie, drie tiendes vir die een kalf, en twee tiendes vir die een ram, n Tiende vir elke lam, vir die sewe lams, En een bokkie uit die bokke aangaande sonde, om versoening vir julle te doen, Behalwe die brandoffers van die nuwemaan, en hulle offers, en hulle drankoffers, en die voortdurende brandoffer, en hulle offers en hulle drankoffers volgens hulle voorskrif tot n welriekende geur vir die Here.

En op die tiende van hierdie maand sal dit n heilige byeenkoms vir julle wees, en julle sal julleself verootmoedig, en julle sal geen werk doen nie. En julle sal brandoffers bring as n reuk van geurigheid vir die Here, offers vir die Here: een kalf uit die beeste, een ram, sewe jaaroud lammers; hulle sal smetteloos

wees vir julle. Die offer van hulle: fyn meel gemeng in olie, drie tiendes vir die een kalf, en twee tiendes vir die een ram, n Tiende vir elke lam, vir die sewe lammers, En een bokkie uit die bokke vir die sonde, om versoening vir julle te maak, behalwe die sondeversoening, en die voortdurende brandoffer, die graanoffer daarvan, en die drankoffer daarvan volgens die voorskrif, tot n welriekende geur, n offer aan die Here.

En op die vyftiende dag van die sewende maand sal dit vir julle n heilige byeenkoms wees, julle mag geen slaafse werk doen nie, en julle moet dit as n fees vir die Here sewe dae lank vier. En julle sal brandoffers bring, n offering tot n reuk van geurigheid aan die Here: op die eerste dag dertien kalwers uit beeste, twee ramme, veertien eenjarige lammers; hulle sal sonder gebrek wees. Die offers van hulle: fynmeel gemeng in olie, drie tiendes vir die een kalf, vir die dertien kalwers, en twee tiendes vir die een ram, vir die twee rams, n Tiende vir elke lam, vir die veertien lams, En een bokkie uit die bokke aangaande sonde, behalwe die voortdurende brandoffer, hulle offers en hulle drankoffers.

En op die tweede dag twaalf kalwers, twee ramme, veertien jaaroud lammers sonder gebrek. Hulle offer en hulle drankoffer vir die kalwers en vir die rams en vir die lammers volgens hulle getal, volgens die vergelyking daarvan. en n bokram uit die bokke, een aangaande sonde, behalwe die voortdurende brandoffer, hulle offers en hulle drankoffers.

Op die derde dag: elf kalwers, twee ramme, veertien eenjarige lammers sonder gebrek. Hulle offer en hulle drankoffer vir die kalwers en vir die rams en vir die lammers volgens hulle getal, volgens die voorskrif daarvan. En een bokkie uit die bokke

aangaande sonde, behalwe die voortdurende brandoffer, hulle offers en hulle drankoffers.

Op die vierde dag tien kalwers, twee ramme, veertien eenjarige lammers sonder gebrek. Die offers van hulle en die drankoffers van hulle vir die kalwers en vir die ramme en vir die lammers volgens hulle getal, volgens die vergelyking daarvan. En een bokkie uit die bokke aangaande sonde, behalwe die voortdurende brandoffer, hulle offers en hulle drankoffers.

Op die vyfde dag nege kalwers, twee ramme, veertien eenjarige lammers sonder gebrek. Die offers van hulle en die drankoffers van hulle vir die kalwers en vir die ramme en vir die lammers volgens hulle getal, volgens die vergelyking daarvan. En een bokkie uit die bokke aangaande sonde, behalwe die voortdurende brandoffer, hulle offers en hulle drankoffers.

Op die sesde dag: agt kalwers, twee ramme, veertien eenjarige lammers sonder gebrek. Die offers van hulle en die drankoffers van hulle vir die kalwers en vir die ramme en vir die lammers volgens hulle getal, volgens die vergelyking daarvan. En een bokkie uit die bokke aangaande sonde, behalwe die voortdurende brandoffer, hulle offers en hulle drankoffers.

Op die sewende dag sewe kalwers, twee ramme, veertien eenjarige lammers sonder gebrek. Die offers van hulle en die drankoffers van hulle vir die kalwers en vir die ramme en vir die lammers volgens hulle getal, volgens die vergelyking daarvan. En een bokkie uit die bokke aangaande sonde, behalwe die voortdurende brandoffer, hulle offers en hulle drankoffers. En op die agtste dag sal daar vir julle n sluitingsvergadering wees; julle mag geen slaafse werk daarin doen nie. En julle sal brandoffers

bring as n geurige reuk, offers aan die Here: een kalf, een ram, sewe jaaroud lammers sonder gebrek. Die offers van hulle en die drankoffers van hulle vir die kalf en vir die ram en vir die lammers volgens hulle getal, volgens hulle reëling. En een bokkie uit die bokke aangaande sonde, behalwe die voortdurende brandoffer, hulle offers en hulle drankoffers.

Hierdie dinge sal julle vir die Here doen by julle feeste, behalwe julle gebede, en julle vrywillige offerandes, en julle brandoffers, en julle offers, en julle plengoffers, en julle dankoffers.

30

En Moses het met die seuns van Israel gepraat volgens alles wat die Here aan Moses beveel het. En Moses het gepraat na die heersers van die stamme van die seuns van Israel en gesê: Hierdie is die woord wat die Here beveel het. n Man wat n gelofte aan die Here sou aflê, of n eed sweer, of homself met n verbintenis aangaande sy siel bind, sal sy woord nie ontheilig nie; alles wat uit sy mond uitgaan, sal hy doen. As n vrou maar n belofte aan die Here beloof, of n ooreenkoms bind in die huis van haar vader in haar jeug, En as die vader haar gebede en haar verpligtinge wat sy teen haar siel vasgestel het, hoor, en haar vader stilbly, dan sal al haar gebede en al die verpligtinge wat sy teen haar siel vasgestel het, bly staan. Indien die vader haar egter weier op die dag wat hy al haar gebede en die verpligtinge hoor wat sy teen haar siel bepaal het, sal hulle nie stand hou nie, en die Here sal haar reinig omdat haar vader geweier het.

Maar indien sy aan n man behoort het, en haar geloftes op haar is volgens die uitspraak van haar lippe wat sy teen haar siel

bepaal het, En haar man hoor en hy bly stil teenoor haar op die dag wat hy hoor, en so sal al haar gebede staan, en haar verpligtinge wat sy teen haar siel bepaal het, sal staan. Indien die man haar egter weigerend weier op watter dag hy ook al hoor, sal al haar gebede en haar verpligtinge wat sy teen haar siel vasgestel het, nie bly nie, omdat die man van haar geweier het, en die Here sal haar reinig.

En n gelofte van n weduwee en van een wat uitgewerp is, soveel as sy mag gelofte doen volgens haar siel, sal vir haar bly. As maar in die huis van haar man haar gelofte, of die bepaling teen haar siel met n eed, En as die man haar hoor, en teenoor haar stilbly, en haar nie weier nie, dan sal al haar gebede staan, en al haar verpligtinge wat sy teen haar siel vasgestel het, sal teen haar staan. Indien haar man dit egter wegneem op die dag wat hy dit hoor, sal alles wat uit haar lippe uitgaan volgens haar gebede en volgens die verpligtinge rakende haar siel nie bly nie; haar man het dit weggeneem, en die Here sal haar reinig. Alle gebed en alle eed van n band om die siel te benadeel, haar man sal dit bevestig, en haar man sal dit verwyder. As hy stil bly dag na dag, sal hy al haar gebede bevestig, en die verpligtinge wat op haar rus sal hy bevestig, omdat hy stil gebly het op die dag wat hy dit gehoor het. As die man haar geloftes egter wegneem nadat hy dit gehoor het, sal hy haar sonde dra. Hierdie is die verordeninge wat die Here aan Moses beveel het, tussen n man en sy vrou, en tussen n vader en sy dogter in haar jeug in die huis van haar vader.

31

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Wreek die wraak van die seuns van Israel teen die Midianiete, en daarna sal jy by jou volk versamel word. En Moses het tot die volk gespreek en

gesê: Bewapen manne uit julle geledere, en stel hulle in slagorde voor die Here teen Midian, om die wraak van die Here aan Midian te vergeld. Duisend uit elke stam, duisend uit elke stam, uit al die stamme van die seuns van Israel, stuur om te veg. En hulle het uit die duisende van Israel getel: duisend uit elke stam, twaalf duisend gewapend vir die geveg. En Moses het hulle gestuur, duisend uit elke stam, duisend uit elke stam, met hulle mag, en Phinehas, die seun van Eleazar, die seun van Aaron die priester, en die heilige voorwerpe, en die trompette van die seine in hulle hande.

En hulle het teen Midian in die geveg opgetrek, soos die Here Moses beveel het, en hulle het al die mans gedood. En hulle het die konings van Midian gedood gelyktydig met hulle gewondes, en Evi, en Rekem, en Sur, en Hur, en Reba, vyf konings van Midian, en Bileam, seun van Beor, het hulle met die swaard gedood saam met hulle gewondes. En hulle het die vroue van Midian geplunder, en hulle bagasie, en hulle vee, en al hulle besittings, en hulle mag het hulle geplunder. En al hulle stede in hulle woonplekke, en hulle plase het hulle met vuur verbrand. En hulle het al die buit van hulle geneem, en al die roof van hulle, van mens tot vee. En hulle het die gevangenes en die buit en die plunder na Moses en na Eleazar die priester, en na al die seuns van Israel gebring in die kamp in Araboth Moab, wat is by die Jordan teenoor Jerigo. En Moses en Eleazar die priester en al die leiers van die vergadering het uitgegaan om hulle buite die kamp te ontmoet. En Moses was kwaad vir die toesighouers van die mag, die bevelvoerders en senturions wat van die gevegsgly van die oorlog af gekom het. En Moses het vir hulle gesê: Waarom het julle elke vroulike gespaar? Hierdie was vir die seuns van Israel volgens die woord van Balaam om hulle weg te draai en die woord van die Here te verontagsaam ter wille van Phogor, en die plaag het gekom in die vergadering

van die Here. En nou doodmaak elke manlike in al die buit; elke vrou wat die bed van n man geken het, doodmaak. En alle die vroue wat nie gemeenskap met n man geken het nie, spaar lewend. En julle moet sewe dae lank buite die kamp opslaan; almal wat gedood het en die wat die gedoodes aanraak sal op die derde dag en op die sewende dag gereinig word, julle en julle gevangenes. En elke bedekking en elke leervoorwerp, en alle werk van bokvel, en elke houtvoorwerp sal julle reinig.

En Eleazar die priester het gesê na die manne van die mag wat kom uit die gevegslyn van die oorlog: Dit is die ordonnansie van die wet wat die Here aan Moses beveel het. Behalwe die goud en die silwer en brons en yster en lood en tin, Elke ding wat deur vuur sal gaan, sal gereinig word, maar met die water van die reiniging sal dit gereinig word, en alles wat nie deur vuur gaan nie, sal deur water gaan. En was die klere op die sewende dag, en julle sal gereinig word, en daarna sal julle die kamp binnegaan.

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Neem die hoofsaak van die buit van die gevangene, van mens tot vee – jy en Eleazar die priester en die leiers van die families van die vergadering. En julle sal die buit verdeel tussen die krygers wat uitgetrek het na die geveg, en die hele vergadering. En julle sal n aandeel afsonder vir die Here van die manne, die krygsmanne wat uitgegaan het na die gevegslyn: een siel uit elke vyfhonderd, van die mense, en van die vee, en van die beeste, en van die skape, en van die donkies, En van hulle helfte sal julle neem. En jy sal aan Eleazar die priester die eersteling van die Here gee. En van die helfte van die seuns van Israel sal jy een uit vyftig neem van die mense, en van die beeste, en van die skape, en van die donkies, en van al die vee, en jy sal hulle gee aan die Leviete wat die wagte hou by die tent van die Here.

En Moses en Eleazar die priester het gedoen soos die Here Moses beveel het. En dit het gebeur dat die surplus van die plunder wat die mans, die krygsmanne, as buit geneem het, van die skape seshonderd en vyf-en-sewentig duisend was. En beeste, twee-en-sewentig duisend, En donkeys, een-en-sestig duisend, En die siele van mense van die vrouens wat nie die bed van n man geken het nie, alle siele, twee en dertig duisend. En dit het gebeur dat die helfte, die gedeelte van dié wat na die oorlog uitgegaan het, uit die getal van die skape driehonderd dertig duisend sewe honderd en vyfhonderd was. En die aandeel vir die Here van die skape was seshonderd vyf en sewentig, En beeste, ses-en-dertig duisend, en die aandeel aan die Here, twee-en-sewentig, En donkeys: dertig duisend vyfhonderd, en die aandeel vir die Heer: een en sestig. En siele van mense, sestien duisend, en die einde daarvan aan die Here, twee en dertig siele.

En Moses het die offer van God aan die Here gegee, aan Eleazar die priester, soos die Here aan Moses beveel het, van die helfte van die seuns van Israel, wat Moses van die krygers afgeskei het. En die helfte van die vergadering van die skape was drie honderd sewe-en-dertig duisend vyf honderd, En beeste, ses-en-dertig duisend, Donkeys, dertig duisend en vyfhonderd, En siele van mense, sestien duisend. En Moses het van die helfte van die seuns van Israel die een uit die vyftig geneem, van die mense en van die vee, en dit aan die Leviete gegee wat die wagte van die tent van die Here bewaak, op die wyse wat die Here aan Moses beveel het.

En al die aangesteldes in die duisendtalle van die mag het na Moses gekom, bevelvoerders van duisende en bevelvoerders van honderde, En hulle het gesê na Moses, Die kinders jou het geneem die hoofpunt van die mans van die krygsmanne van die van En

ons het die geskenk aan die Here aangebied wat elke man gevind het: goue voorwerpe, armbande, enkelbande, ringe, armbande en halsnoere, om versoening vir ons te maak voor die Here. En Moses en Eleazar die priester het die goud van hulle geneem, elke bewerkte voorwerp. En dit het gebeur dat al die goud, die offering wat hulle vir die Here geneem het, sestien duisend sewehonderd en vyftig sikels was van die bevelvoerders van duisende en van die senturions. En die mans, die krygsmanne, het geplunder, elkeen vir homself. En Moses en Eleazar die priester het die goud van die bevelvoerders van duisende en van die senturions geneem, en dit in die tent van die getuienis gebring as n gedenkteken van die seuns van Israel voor die Here.

32

En daar was n groot menigte vee vir die seuns van Ruben en vir die seuns van Gad, n baie groot menigte, en hulle het die land Jaser gesien, en die land Gilead, en die plek was n plek vir vee. En die seuns van Ruben en die seuns van Gad het genader en gesê aan Moses en aan Eleazar die priester en aan die leiers van die vergadering: Ataroth, en Daibon, en Jazer, en Nimrah, en Heshbon, en Elealeh, en Sebama, en Nebo, en Baian, die land wat die Heer voor die seuns van Israel oorgelewer het, is n land vir vee, en jou kinders het vee. En hulle het gesê: As ons guns voor u gevind het, laat hierdie land aan u dienaars in besit gegee word, en moenie ons oor die Jordaan laat oorsteek nie.

En Moses het aan die seuns van Gad en aan die seuns van Ruben gesê: Julle broers gaan na die oorlog, en julle sal hier bly sit? En hoekom verdraai julle die gedagtes van die seuns van Israel om nie oor te steek na die land wat die Here aan hulle gee nie? Het julle vaders nie so gedoen toe ek hulle uit Kades Barnea gestuur

het om die land te verken nie? En hulle het opgegaan na die vallei van die tros, en hulle het die land waargeneem, en hulle het die hart van die seuns van Israel afgewend, sodat hulle nie mag ingaan in die land wat die Here aan hulle gegee het nie. En die Heer was kwaad in toorn op daardie dag, en Hy het gesweer en gesê, As die mense hierdie wat opgegaan het uit Egipte van twintig jaar oud en ouer, wat die goeie en die slegte ken, die land sal sien wat ek aan Abraham en Isak en Jakob gesweer het, want hulle het nie agter my gevolg nie,

behalwe Kaleb, seun van Jefunne, die afgesonderde, en Josua, die seun van Nun, omdat hulle die Here gevolg het. En die Here was kwaad in toorn oor Israel, en het hulle veertig jaar lank in die wildernis laat rondswer, totdat die hele geslag wat die bose voor die Here gedoen het, vernietig was. Kyk, julle het opgestaan in die plek van julle vaders, n vernietiging van sondige mense, om nog meer by te voeg tot die toorn van die Here se woede oor Israel. Dat julle van hom sal wegdraai om hom nog in die wildernis agter te laat, en julle sal wetteloos handel teenoor hierdie hele vergadering.

En gekom tot hom, en was sê, farm En ons het onself gewapen as n voorhoede voor die seuns van Israel, totdat ons hulle in hul eie plek mag lei, en ons bagasie sal woon in versterkte stede vanweë die inwoners van die land. Ons sal nie terug draai na ons huise totdat die seuns van Israel verdeel is nie, elkeen na sy erfenis. En ons sal nie langer saam met hulle erf van die oorkant van die Jordaan en verder nie, omdat ons ons erfdele ontvang het aan die oorkant van die Jordaan in die ooste.

En Moses het vir hulle gesê: As julle volgens hierdie woord doen, as julle julleself voor die Here vir die oorlog bewapen, en

elke gewapende man van julle sal die Jordaan voor die Here oorsteek, totdat sy vyand voor sy aangesig vernietig word, en die land voor die Here onderwerp word, en na hierdie dinge sal julle terugkeer, en sal julle onskuldig wees voor die Here en voor Israel, en hierdie land sal aan julle in besit wees voor die Here. As julle maar nie so doen nie, sal julle sondig voor die Here, en julle sal julle sonde ken wanneer die euwels julle oorval. En julle sal vir julleself stede bou vir julle bagasie, en plase vir julle vee, en julle sal doen wat uit julle mond uitgaan.

En die seuns van Ruben en die seuns van Gad het aan Moses gesê: Jou dienaars sal doen soos ons Here beveel. Ons bagasie, en ons vrouens, en al ons vee sal in die stede van Gilead wees. Maar jou kinders sal almal gewapen en opgestel voor die Here na die oorlog oorgaan, op die wyse wat die heer sê.

En Moses het aan hulle Eleazar die priester, en Josua, seun van Nun, en die leiers van die families van die stamme van Israel aangestel. En Moses het vir hulle gesê: As die seuns van Ruben en die seuns van Gad saam met julle oor die Jordaan trek, almal gewapen vir die oorlog voor die Here, en julle die land teenoor julle onderwerp, dan sal julle aan hulle die land Gilead as besitting gee. Maar as hulle nie gewapen saam met julle in die oorlog voor die Here oorsteek nie, dan sal julle hul bagasie en hul vroue en hul vee voor julle uit na die land Kanaän oorbring, en hulle sal saam met julle in die land Kanaän erf. En die seuns van Ruben en die seuns van Gad het geantwoord en gesê: Soveel as wat die Here aan die dienaars sê, so sal ons doen. Ons sal gewapen voor die Here in die land Kanaän oorgaan, en julle sal die besitting aan ons gee oorkant die Jordaan.

En Moses het aan hulle gegee, aan die seuns van Gad, en aan die seuns van Ruben, en aan die helfte van die stam van Manasse, seuns van Josef, die koninkryk van Sihon, koning van die Amoriëte, en die koninkryk van Og, koning van Basan, die land en die stede met hulle grense, die stede van die land rondom. En die seuns van Gad het Daibon en Atarot en Aroer gebou en Sophar en Jazer, en hulle het dit verhoog, en die Namram, en die Baitharan, versterkte stede, en skaapplase. En die seuns van Reuben het Heshbon gebou, en Elealeh, en Kiriathaim, en Beelmeon, wat omring was, en Sebama, en hulle het die stede wat hulle gebou het, volgens hulle eie name genoem. En die seun van Machir, die seun van Manasseh, het na Gilead gegaan en dit geneem, en die Amoriëte wat daarin gewoon het, vernietig. En Moses het Gilead aan Machir, die seun van Manasse, gegee, en hy het daar gewoon. En Jair, die seun van Manasse, het gegaan en hulle plase geneem, en hy het hulle die plase van Jair genoem. En Nabau het gegaan en Kaäth en sy dorpe geneem, en hy het hulle Naboth genoem na sy naam.

33

En hierdie is die fases van die seuns van Israel, toe hulle uit die land van Egipte uitgetrek het met hulle mag onder die leiding van Moses en Aäron. En Moses het hulle vertreke en hulle stasieplekke geskryf deur die woord van die Here, en hierdie is die stasieplekke van hulle reis. Hulle het uit Rameses vertrek in die eerste maand, op die vyftiende dag van die eerste maand, die dag ná die pasga het die seuns van Israel uitgegaan met hoë hand voor al die Egiptenaars. En die Egiptenare het al hulle dooies begrawe wat die Here getref het, elke eersgeborene in die land Egipte, en aan hulle gode het die Here wraak voltrek. En die seuns van Israel het uit Rameses vertrek en in Sokkot kamp opgeslaan. En nadat

hulle uit Sokkoth vertrek het, het hulle in Buthan gekamp, wat n deel van die wildernis is. En hulle het uit Buthan vertrek, en hulle het by die mond van Eiroth gekamp, wat teenoor Beelsephon is, en hulle het teenoor Magdolou gekamp. En hulle het vertrek teenoor Eiroth, en hulle het deur die middel van die see oorgesteek na die woestyn, en hulle het drie dae se pad deur die woestyn gegaan, en hulle het kamp opgeslaan in Pikriais. En hulle het van die Bitter waters vertrek en in Elim gekom, en in Elim was daar twaalf waterfonteine en sewentig palmstamme, en hulle het daar by die water gekamp. En hulle het uit Elim vertrek, en hulle het by die Rooi See gekamp. En hulle het van die Rooi See vertrek en in die wildernis Sin kamp opgeslaan.

En hulle het uit die woestyn Sin vertrek en in Rephaka kamp opgeslaan. En hulle het uit Raphaka vertrek en in Ailus kamp opgeslaan. En hulle het uit Ailous vertrek, en hulle het in Rafidin gekamp, en daar was nie water vir die volk om te drink nie. En hulle het uit Raphidin vertrek en in die Sinai-wildernis gekamp. En hulle het uit die Sinai-woestyn vertrek en kamp opgeslaan by die grafte van die begeertes. En hulle het uit die grafte van die begeertes vertrek en kamp opgeslaan in Aseroth. En hulle het uit Aseroth vertrek en in Ratama kamp opgeslaan.

En hulle het uit Ratama vertrek en in Remmon-Fares gekamp. En hulle het uit Remmon Phares vertrek en in Lebona kamp opgeslaan. En hulle het uit Lebona vertrek en in Rissan kamp opgeslaan. En hulle het uit Rissan vertrek en in Makellath kamp opgeslaan. En hulle het uit Makellath vertrek en in Saphar kamp opgeslaan. En hulle het uit Saphar vertrek en in Charadath kamp opgeslaan. En hulle het uit Charadath vertrek en in Makeloth kamp opgeslaan. En hulle het uit Makeloth vertrek en in Kataath kamp opgeslaan. En hulle het uit Kataath vertrek en in

Tarath kamp opgeslaan. En hulle het uit Tarath vertrek en in Mathekka kamp opgeslaan. En hulle het uit Mathekka vertrek en in Selmona kamp opgeslaan. En hulle het uit Selmona vertrek en in Masouruth kamp opgeslaan. En hulle het uit Masouruth vertrek en in Benaiah kamp opgeslaan. En hulle het uit Banaia vertrek en kamp opgeslaan by die berg Gadgad.

En hulle het van die berg Gadgad af vertrek en in Etebatha kamp opgeslaan. En hulle het uit Etebatha vertrek en kamp opgeslaan in Ebronah. En hulle het uit Ebronah vertrek en in Esion-Gaber gekamp. En hulle het uit Esion-Gaber vertrek en in die wildernis Sin gekamp, en hulle het uit die wildernis Sin vertrek en in die wildernis Paran gekamp; hierdie is Kades. En hulle het uit Kades vertrek, en hulle het gekamp by die berg Hor naby die land van Edom.

En Aaron die priester het opgegaan deur bevel van die Here, en hy het daar gesterf in die veertigste jaar van die uittog van die seuns van Israel uit die land van Egipte, in die vyfde maand, op die eerste dag van die maand. En Aäron was honderd drie-en-twintig jaar oud toe hy gesterf het op die berg Hor. En die Kanaänitiese koning Arad het gehoor, en hy het in die land Kanaän gewoon toe die seuns van Israel besig was om in te gaan, En hulle het van die berg Hor vertrek en kamp opgeslaan in Selmona. En hulle het uit Selmona vertrek en in Finon kamp opgeslaan. En hulle het uit Phinon vertrek en in Oboth kamp opgeslaan.

En hulle het uit Oboth vertrek en in Gai gekamp, aan die oorkant by die grense van Moab. En hulle het uit Gai vertrek en in Daibon-Gad kamp opgeslaan. En hulle het uit Dibon-Gad vertrek en in Almon-Diblathaim gekamp. En hulle het uit Gelmon

Deblathaim vertrek, en hulle het kamp opgeslaan op die Abarimberge, teenoor Nabau. En hulle het van die berge van Abarim vertrek en kamp opgeslaan wes van Moab, by die Jordaan teenoor Jerigo. En hulle het gekamp by die Jordan tussen Aesimoth tot by Belsa, wat wes van Moab lê.

En die Here het voor Moses gepraat op die weste van Moab by die Jordaan teenoor Jerigo, en gesê, Spreek tot die seuns van Israel en sê vir hulle: Julle steek oor die Jordaan in die land Kanaän. En julle sal almal wat in die land voor julle gesig woon, vernietig, en julle sal hulle uitkykpunte verwyder, en al hulle gegote afgode sal julle vernietig, en al hulle pilare sal julle verwyder. En julle sal al die inwoners van die land vernietig, en julle sal daarin woon, want aan julle het Ek hulle land as erfenis gegee. En julle sal die land van hulle deur loting erf volgens julle stamme; aan die meer talrykes sal julle die besitting van hulle vermeerder, en aan die minder talrykes sal julle die besitting van hulle verminder; waar die naam van sy ook al uitkom, daar sal sy besitting wees; volgens die stamme van julle families sal julle erf. As julle maar nie die inwoners op die aarde van voor julle gesig vernietig nie, dan sal dié wat julle van hulle laat oorbly, dorings in julle oë wees, en pyle in julle sye, en hulle sal vir julle vyande wees op die aarde waarop julle sal woon. En dit sal wees soos hulle besluit het om te doen, so sal Ek julle doen.

34

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Beveel die seuns van Israel, en jy sal vir hulle sê: Julle betree die land Kanaän; dit sal vir julle n erfenis wees, die land Kanaän met sy grense. En die kant na die Suide sal vir julle wees van die woestyn Sin tot langs Edom, en die grense na die suide sal vir julle wees van die deel van

die Soutsee van die ooste af. En die grense sal julle omring van die Suide na die opgang van Akrabin, en dit sal verby Ennak gaan, en die uitgang daarvan sal wees na die Suide van Kades-Barnea, en dit sal uitgaan na die nedersetting Arad, en dit sal verby Asemona gaan. En dit sal die grense omring van Asemona af, die stroom van Egipte, en die uitgang sal die see wees. En die grense van die see sal vir julle wees, die groot see sal die grens vorm, hierdie sal vir julle die grense van die see wees.

En dit sal vir julle die grense wees na die noorde toe: van die groot see af sal julle vir julleself afmeet by die berg, die berg. En van die berg af sal julle die berg vir hulle meet, wanneer hulle ingaan in Hamath, en sy uitgang sal wees die grense van Saradak. En die grense sal uitgaan na Defrona, en sy uitgang sal wees Arsenain; dit sal vir julle die grense van die Noorde wees. En die grense sal afgaan van Sephephamar na Bela van die ooste af na die bronne toe, en die grense sal afgaan van Bela op die rug van die see Chinnereth van die ooste af. En die grense sal afgaan van Sephamar na Bela van die ooste af by die bronne, en die grense sal afgaan van Bela op die rug van die see Chinnereth van die ooste af. En die grense sal afgaan op die Jordaan, en die uitgang sal wees die Soutsee. Hierdie sal vir julle die land wees en die grense daarvan rondom.

En Moses het die seuns van Israel beveel en gesê: Hierdie is die land wat julle met die lot sal erf, op die manier wat die Here beveel het om dit te gee aan die nege stamme en aan die helfte van die stam van Manasse. Dat die stam van die seuns van Ruben geneem het, en die stam van die seuns van Gad volgens hulle families se huise, en die helfte van die stam van Manasse hulle lote ontvang het. Twee stamme en n halwe stam het hulle erflote

oorkant die Jordaan by Jerigo ontvang, vanaf die suide na die ooste.

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Hierdie is die name van die mans wat die land vir julle sal laat erf: Eleazar die priester en Josua, die seun van Nun. En julle sal een heerser uit elke stam neem om die land vir julle te laat erf.

En hierdie is die name van die mans van die stam Juda: Caleb, seun van Jefunne. Van die stam Simeon, Salamiel, seun van Semiud. Van die stam Benjamin, Eldad seun van Chaslon, Van die stam Dan, heerser Bakchir, seun van Egli. Van die seuns van Josef, stam van die seuns van Manasse, heerser Aniel, seun van Souphi. Van die stam van die seuns van Efraim, die heerser Kamuel, seun van Sabathan. Van die stam Zebulun, die heerser Elisaphan, seun van Parnach. Van die stam van die seuns van Issachar, die heerser Phaltiel, seun van Oza. Van die stam van die seuns van Aser, die heerser Agior, seun van Selemi. Van die stam Nefthali, heerser Fadael, seun van Iamioed.

Hierdie het die Here beveel om aan die seuns van Israel in die land Kanaän te verdeel.

35

En die Heer het met Moses gepraat in die weste van Moab by die Jordan naby Jerigo en gesê, Beveel die seuns van Israel, en hulle sal aan die Leviëte gee van die erfdele van hulle besitting stede om in te woon, en die voorstede van die stede rondom hulle sal hulle aan die Leviëte gee. En die stede sal vir hulle wees om in te woon, en hulle omheinings sal vir hulle vee wees, en vir al hulle viervoetige diere. En die aangrensende grond van die stede wat

julle aan die Leviëte sal gee, van die muur van die stad en buite, twee duisend el rondom. En jy sal buite die stad meet: die kant na die ooste twee duisend el, en die kant na die suide twee duisend el, en die kant na die see twee duisend el, en die kant na die noorde twee duisend el, en die stad sal in die middel hiervan wees vir julle, en die grense van die stede. En die stede sal julle aan die Leviëte gee: die ses vlugstede wat julle sal gee sodat die moordenaar daarheen kan vlug, en by hierdie nog twee-en-veertig stede. Al die stede sal julle aan die Leviëte gee: agt-en-veertig stede, hierdie, en hulle voorstede. En die stede wat julle sal gee van die besitting van die seuns van Israel, van die wat baie het, baie, en van die wat minder het, minder, elkeen volgens sy erfenis wat hulle sal erf, hulle sal gee van die stede aan die Leviëte.

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Spreek tot die seuns van Israel, en jy sal vir hulle sê: Julle steek oor die Jordaan in die land Kanaän. En julle sal vir julle vir hulle stede afsonder, skuilplekke sal vir julle wees om daarheen te vlug die moordenaar, elkeen wat n siel onopsetlik getref het. En die stede sal vir julle skuilplekke wees van die bloedwreker, en die moordenaar sal nie sterwe nie totdat hy voor die vergadering staan vir die oordeel. En die stede wat julle sal gee, die ses stede, sal vlugplekke vir julle wees. Die drie stede sal julle gee oorkant die Jordaan, en die drie stede sal julle gee in die land Kanaän.

n Toevlug sal dit wees vir die seuns van Israel, en vir die vreemdeling, en vir die bywoner wat onder julle is; hierdie stede sal n toevlug wees om daarheen te vlug vir elkeen wat n siel onopsetlik getref het.

Maar as hy hom met n ystervoorwerp slaan, en hy sterf, is hy n moordenaar; die moordenaar moet sekerlik doodgemaak word.

Indien iemand maar met n klip uit die hand waarmee hy kan sterf, hom slaan, en hy sterf, is hy n moordenaar; laat die moordenaar ter dood gebring word. As hy hom maar met n houtvoorwerp uit die hand waardeur hy kan sterf, slaan, en hy sterf, is hy n moordenaar; die moordenaar moet sekerlik ter dood gebring word.

Die wreker van die bloed sal die moordenaar doodmaak wanneer hy hom ontmoet; hy sal hom doodmaak. As hy hom maar deur vyandskap stoot en enige voorwerp uit n hinderlaag op hom gooi, en hy sterf, Of deur woede het hy hom met die hand geslaan, en hy sterf, laat die een wat geslaan het met die dood gedood word, hy is n moordenaar, laat die moordenaar met die dood gedood word, die bloedwreker sal die moordenaar doodmaak wanneer hy hom ontmoet.

Indien maar skielik, nie deur vyandigheid nie, hy hom stoot, of op hom enige voorwerp gooi, nie uit hinderlaag nie, of met enige steen waarmee hy sal sterf, sonder om te weet, en dit val op hom en hy sterf, maar hy was nie sy vyand nie, en het ook nie probeer om hom kwaad aan te doen nie En die vergadering sal oordeel tussen die een wat getref het en die bloedwreker, volgens hierdie oordele. En die vergadering sal die moordenaar red van die bloedwreker, en die vergadering sal hom herstel na die stad van sy toevlug waarheen hy gevlug het, en hy sal daar woon totdat die hoëpriester sterf wat hulle met die heilige olie gesalf het.

As die moordenaar maar die grense van die stad waarheen hy gevlug het, uitgaan, en die bloedwreker vind hom buite die grense van sy vlugstad, en die bloedwreker vermoor die moordenaar, is hy nie skuldig nie. Want in die stad van vlugplek moet hy woon totdat die groot priester sterf, en na die dood van die groot

priester sal die een wat vermoor het terugkeer na die land van sy besitting.

En dit sal vir julle n reg van oordeel wees in al julle geslagte in al julle woonplekke. Elkeen wat n siel geslaan het, sal jy die moordenaar deur getuies vermoor, en een getuie sal nie teen n siel getuig om te sterf nie. En julle sal nie losprys ontvang aangaande die siel van die moordenaar wat skuldig is om gedood te word nie, want hy sal met die dood doodgemaak word. Julle sal nie losprys ontvang om te vlug na n stad van die vlugstede nie, om weer op die aarde te woon totdat die groot priester sterf. En julle mag nie die land waarin julle woon, besmeur nie, want hierdie bloed besmeur die land, en die land sal nie versoening ontvang vir die bloed wat daarop uitgegiet is nie, maar slegs deur die bloed van hom wat dit uitstort. En julle sal nie die land besoedel waarop julle woon nie, waarop Ek in julle woon, want Ek is die Here wat woon in die midde van die seuns van Israel.

36

En die leiers van die stam van die seuns van Gilead, seun van Machir, seun van Manasse, uit die stam van die seuns van Josef, het gekom, en hulle het gespreek voor Moses, en voor Eleazar die priester, en voor die leiers van die families van die seuns van Israel, En hulle het gesê: Die Here het ons heer beveel om die land van die erfenis deur die lot aan die seuns van Israel te gee, en die Here het ons heer beveel om die erfenis van Salpaad, ons broer, aan sy dogters te gee. En hulle sal vroue wees van een van die stamme van die seuns van Israel, en hulle lot sal weggenem word uit die besitting van ons vaders, en dit sal bygevoeg word tot die erfenis van die stam aan wie hulle vroue word, en uit die lot van ons erfenis sal dit weggenem word. As daar maar die vrylating

van die seuns van Israel word, sal hulle erfenis bygevoeg word by die erfenis van die stam aan wie hulle vroue word, en van die erfenis van die stam van ons families sal hulle erfenis weggeneem word.

En Moses het die seuns van Israel beveel deur die bevel van die Here, en gesê: So sê die stam van die seuns van Josef. Dit is die woord wat die Here aan die dogters van Salpaad beveel het, en gesê het: Aan wie dit hulle behaag, laat hulle vroue wees, behalwe dat hulle uit die volk van hulle vader vroue moet wees. En die erfenis sal nie oorgedra word aan die seuns van Israel van stam op stam nie, omdat elkeen sal vashou aan die erfenis van die stam van sy families, die seuns van Israel. En elke dogter wat n erfenis erf uit die stamme van die seuns van Israel, sal vroue wees aan een van die volk van haar vader, sodat die seuns van Israel elkeen sy vaderlike erfenis mag erf. En die lot sal nie van stam na n ander stam oorgedra word nie, maar elkeen sal by sy erfenis vashou, die seuns van Israel.

Op die manier wat die Here Moses beveel het, so het die dogters van Salphaad gedoen. En Thersa en Eglâ en Melcha en Noua en Malaa, die dogters van Salpaad, het aan hulle neefs geword, Uit die volk van Manasse, seuns van Josef, het hulle vroue geneem, en hulle erfenis het by die stam van die volk van hulle vader gebly. Hierdie is die bevel en die verordeninge en die oordele wat die Heer deur die hand van Moses beveel het in die weste van Moab by die Jordaan teenoor Jerigo.

Deuteronomium

1

Hierdie is die woorde wat Moses aan die hele Israel gespreek het oorkant die Jordaan in die wildernis na die weste, naby die Rooi See, tussen Paran, Tophel, Lobon, Aulon en Katagrysea. Dit is elf dae se reis van Horeb af, op die pad via die berg Seir, tot by Kades-Barnea. En dit het gebeur in die veertigste jaar in die elfde maand op die eerste van die maand, Moses het gespreek tot al die seuns van Israel, volgens alles wat die Here hom beveel het vir hulle, na die slaan Sihon, koning van die Amoriete, wat in Heshbon gewoon het, en Og, koning van Bashan, wat in Ashtaroth en in Edrei gewoon het, In die gebied anderkant die Jordaan in die land Moab, het Moses begin om hierdie wet te verduidelik en gesê, Die Here ons God het met ons in Horeb gespreek en gesê: Dit is genoeg vir julle om op hierdie berg te woon. Draai terug en vertrek julle, en tree binne in die berg van die Amoriete, en na al die bure van Araba, in die berg en die vlakte, en na die Suide, en die kusland van die Kanaäniete, en die Anti-Libanon tot by die groot rivier, die rivier Eufraat. Sien, Hy het die land voor julle oorgelewer; gaan in en neem die land in besit wat Ek aan julle vaders Abraham, Isak en Jakob gesweer het om aan hulle en aan hulle nageslag ná hulle te gee.

En ek het in daardie tyd aan julle gesê: Ek sal nie alleen in staat wees om julle te dra nie. Die Here julle God het julle vermenigvuldig, en kyk, julle is vandag soos die sterre van die hemel in menigte. Mag die Here die God van julle vaders aan julle toevoeg duisendvoudig soos julle is, en julle seën soos Hy aan julle gespreek het. Hoe sal ek alleen die arbeid van julle en die grondslag van julle en die twiste van julle kan dra? Gee vir julleself

wyse en kundige en verstandige manne uit julle stamme, en ek sal hulle as julle leiers aanstel. En julle het my geantwoord en gesê: Die woord wat jy gespreek het om te doen, is goed. En ek het uit julle wys, kundige en verstandige manne geneem, en ek het hulle aangestel om oor julle te lei as bevelvoerders van duisende, en bevelvoerders van honderde, en bevelvoerders van vyftigs, en bevelvoerders van tiens, en skrywers vir julle regters. En ek het julle regters in daardie tyd beveel en gesê: Hoor tussen julle broers, en oordeel regverdig tussen n man en sy broer en sy vreemdeling. Jy sal nie partydigheid toon in oordeel nie, volgens die kleine en volgens die grote sal jy oordeel, jy sal nie partydigheid toon teenoor die gesig van n mens nie, want die oordeel behoort aan God, en die woord wat hard is van julle af, sal julle dit na my bring, en ek sal dit hoor. En ek het julle in daardie tyd al die woorde beveel wat julle sal doen.

En nadat ons uit Horeb vertrek het, het ons deur al daardie groot en vreesaanjaende woestyn gegaan wat julle gesien het, op die weg na die berg van die Amoriet, soos die Here ons God ons beveel het, en ons het by Kades-Barnea gekom. En ek het vir julle gesê: Julle het gekom tot by die berg van die Amoriëte, wat die Here ons God aan julle gee. Sien, die Here julle God het die land voor julle gesig aan julle oorgegee; gaan op en neem dit in besit soos die Here, die God van julle vaders, aan julle gesê het; moenie vrees nie, en moenie bang wees nie. En julle het almal na my gekom en gesê: Laat ons eers manne voor ons uit stuur, en laat hulle die land vir ons verken, en laat hulle aan ons antwoord gee oor die pad waardeur ons sal opgaan, en oor die stede waarin ons sal ingaan. En die woord het my behaag, en ek het uit julle twaalf mans geneem, een man per stam. En hulle het teruggedraai, die berg opgegaan, en by die kloof van die druiwetros gekom, en hulle het dit bespied. En hulle het in hulle hande van die vrug van die

aarde geneem, en hulle het dit na julle gebring, en hulle het gesê: Goed is die land wat die Here ons God aan ons gee.

En julle was nie gewillig om op te gaan nie, maar julle het ongehoorsaam gewees aan die woord van die Here ons God. En julle het in julle tente gemor en gesê: Omdat die Here ons haat, het Hy ons uit die land Egipte uitgelei om ons in die hande van die Amoriete oor te lewer en ons te vernietig. Waar gaan ons op? Maar julle broers het julle hart weggedraai deur te sê: n Groot en talryke nasie, sterker as ons, en groot en versterkte stede tot by die hemel, maar ons het ook seuns van reuse daar gesien. En ek het vir julle gesê: Moenie verskrik wees nie, en moenie vir hulle bang wees nie. Die Here jou God wat voor jou gesig uitgaan, Hy sal saam met julle teen hulle oorlog voer volgens alles wat Hy vir julle gedoen het in die land Egipte, en in hierdie wildernis wat julle gesien het, die pad van die berg van die Amoriet, soos die Here jou onderhou het. Jou God, soos iemand n man sy seun dra, volgens al die weg wat julle gegaan het totdat julle by hierdie plek gekom het.

En in hierdie woord het julle nie die Here ons God geglo nie. wie voor julle gaan in die weg om vir julle n plek te kies, wat julle lei in vuur snags, wat vir julle die weg wys waarlangs julle gaan, en in n wolk bedags.

En die Here het die stem van julle woorde gehoor, en geprovokeer het Hy gesweer en gesê: As enige van hierdie mans die goeie land sal sien wat ek aan hulle vaders gesweer het, behalwe Caleb, seun van Jephunneh, hierdie een sal dit sien, en aan hom sal ek die land gee waarop hy getree het, en aan sy seuns, omdat hy hom toegewy het aan die Here. En die Here was kwaad vir my deur julle toedoen en sê: Jy sal ook nie daar ingaan nie. Joshua, seun van Nun, wat by jou staan, hy sal daar ingaan;

versterk hom, want hy sal dit as erfenis aan Israel gee. En elke jong kind wat vandag nie goed of kwaad ken nie, hulle sal daar ingaan, en aan hulle sal ek dit gee, en hulle sal dit erf. En julle het omgedraai en in die wildernis gekamp, die pad na die Rooi See toe.

En julle het geantwoord en gesê: Ons het gesondig voor die Here ons God. Ons sal opgaan en oorlog maak volgens alles wat die Here ons God ons beveel het. En elkeen het sy militêre voorwerpe opgeneem, en saamgekom het julle opgegaan na die berg. En die Here het vir my gesê, sê vir hulle, julle sal nie opgaan nie en julle sal nie veg nie, want Ek is nie met julle nie, en julle sal voor julle vyande verbreek word. En Ek het tot julle gepraat, en julle het nie na My geluister nie, en julle het die woord van die Here oortree, en julle het gewelddadig opgetree en teen die berg opgegaan. En die Amoriet wat in daardie berg gewoon het, het uitgegaan om julle te ontmoet, en het julle agtervolg soos die bye sou doen, en het julle gewond van Seir tot by Horma. En nadat julle neergesit het, het julle gehuil voor die Here ons God, en die Here het nie na julle stem geluister nie, nog aandag aan julle gegee.

En julle het baie dae in Kades gesit, soveel dae as wat julle ooit gesit het.

2

En nadat ons teruggedraai het, het ons vertrek na die wildernis, die pad van die Rooi See, soos die Heer tot my gespreek het, en ons het die berg Seir baie dae lank omsingel. En die Here het vir my gesê, Laat dit genoeg wees vir julle om hierdie berg te sirkel; draai daarom na die noorde. En beveel die volk en sê: Julle

trek deur die grense van julle broers, die seuns van Esau, wat in Seir woon, en hulle sal julle vrees, en hulle sal baie versigtig wees vir julle. Moenie oorlog met hulle aangaan nie, want Ek sal aan julle niks van hulle grond gee nie, selfs nie n voetbreed nie, omdat Ek aan die seuns van Esau die berg Seir as erfenis gegee het. Koop kos van hulle met silwer en eet dit, en ontvang water van hulle met maat vir silwer en drink dit. Want die Here ons God het jou geseën in al die werk van jou hande, neem kennis hoe jy deur daardie groot en vreesaanjaende wildernis gegaan het, kyk, veertig jaar was die Here jou God met jou, jy het aan niks gebrek gehad nie.

En ons het verbygetrek ons broers, die seuns van Esau, wat in Seir woon, langs die weg van die Araba vanaf Ailon en vanaf Esion-Geber, en ons het omgedraai en verbygetrek langs die woestynweg van Moab. En die Here het vir my gesê: Moenie vyandig wees teenoor die Moabiete nie, en moenie oorlog met hulle aangaan nie, want Ek sal nie van hulle grond aan julle as erfenis gee nie, want aan die seuns van Lot het Ek Aroër gegee om te erwe. Die Ommin het voorheen daarop gewoon, n groot en talryke nasie wat sterk was, net soos die Anakim. Hulle sal as Rephaim gereken word, hierdie ook, net soos die Anakim, en die Moabiete noem hulle Emim. En in Seir het die Horiet vroeër gewoon, en die seuns van Esau het hulle vernietig, en het hulle uitgeroei van voor hulle gesig. En hulle het gevestig in hulle plek, op die wyse wat Israel gedoen het met die land van sy erfenis, wat die Here aan hulle gegee het. Nou daarom, staan op en vertrek julle, en gaan deur die ravyn Zaret.

En die dae wat ons gereis het van Kades Barnea totdat ons deur die ravyn Zaret getrek het, was dertig en agt jare, totdat die hele geslag van krygsmanne uit die kamp gesterf het, omdat die Here gesweer het God hulle. En die hand van God was op hulle om

hulle uit die midde van die kamp te vernietig totdat hulle omgekom het.

En dit het gebeur toe al die krygsmanne uit die midde van die volk geval het en gesterf het, en Hy het gespreek. Die Here het tot my gesê: Jy sal vandag deur die grense trek. Moab die Aroer, En julle sal naby die seuns van Ammon kom, moenie vyandig teenoor hulle wees nie, en moenie met hulle in oorlog tree nie, want Ek sal nie van die land van die seuns van Ammon aan jou as erfenis gee nie, omdat Ek dit aan die seuns van Lot as erfenis gegee het. Land van Rephaim sal dit gereken word, want die Rephaim het voorheen daarop gewoon, en die Ammoniete noem hulle Zamzummim. n Nasie groot en talryk en sterker as julle, net soos die Enakeim, en die Here het hulle vernietig voor hulle gesig, en hulle het geërf en hulle het gevestig in hulle plek tot vandag toe. Net soos hulle gedoen het aan die seuns van Esau wat in Seir gewoon het, op welke wyse hulle die Horiëte voor hulle uit vernietig het, en hulle geërf het, en in hulle plek gevestig was tot vandag toe. En die Euaioi wat in Asedoth gewoon het tot by Gaza, en die Kappadokiërs wat uit Kappadokië uitgegaan het, het hulle vernietig en in hulle plek gevestig.

Nou daarom, staan op en vertrek, en steek oor die ravyn Arnon. Kyk, Ek het in jou hande gegee Sihon, koning van Hesbon, die Amoriet, en sy land. Begin om dit te erf; voer oorlog teen hom op hierdie dag. Begin om jou bewing en jou vrees te gee op die gesig van al die nasies wat onder die hemel is, wat, nadat hulle jou naam gehoor het, ontsteld sal word en pyne sal hê vanweë jou gesig.

En ek het gesante uit die woestyn Kedemot na Sihon, koning van Hesbon, gestuur met vredige woorde en gesê, Ek sal deur jou

land deurgaan, op die pad sal ek gaan, ek sal nie regs of links draai nie. Kos sal jy vir silwer aan my gee, en ek sal eet, en water sal jy vir silwer aan my gee, en ek sal drink, behalwe dat ek te voet sal verbygaan, Soos die seuns van Esau wat in Seir woon, en die Moabiete wat in Aroer woon, aan my gedoen het, totdat ek die Jordaan verbygaan na die land wat die Here ons God aan ons gee. En Sihon, koning van Heshbon, was nie gewillig om ons deur sy gebied te laat deurgaan nie, omdat die Here ons God sy gees verhard het en sy hart versterk het, sodat hy in jou hande gelewer sou word soos op hierdie dag.

En die Here het vir my gesê: Kyk, Ek het begin om voor jou gesig Sihon, koning van Heshbon, die Amoriet, en sy land oor te lewer, en begin om sy land te beërf. En Sihon, koning van Heshbon, het uitgegaan om ons te ontmoet, hy en al sy volk, vir oorlog by Jahaz. En die Here ons God het hom voor ons gesig gelewer, en ons het hom en sy seuns en al sy volk geslaan. En ons het al sy stede in daardie tyd ingeneem, en ons het elke stad volkome vernietig, en hulle vroue en hulle kinders, ons het niemand lewend gelaat nie. Behalwe die vee het ons geplunder, en die buit van die stede het ons geneem. Uit Aroër, wat by die rand van die stroom Arnon is, en die stad wat in die vallei is, en tot by die berg van Galaad, was daar nie n stad wat aan ons ontsnap het nie. Die Here ons God het hulle almal in ons hande oorgelewer. Behalwe naby die seuns van Ammon het ons nie genader al die aangrensende dele van die stroom Jabbok nie, en die stede in die bergagtige streek, soos die Here ons God aan ons beveel het.

3

En nadat ons teruggedraai het, het ons opgegaan op die pad na Basan, en Og, koning van Basan, het uitgekóm om ons te

ontmoet, hy self en al sy volk, na oorlog by Edraim. En die Here het vir my gesê: Moenie hom vrees nie, omdat Ek hom in jou hande oorgegee het, en al sy volk, en al sy land, en jy sal aan hom doen net soos jy aan Sihon, koning van die Amoriete, gedoen het, wat in Hesbon gewoon het. En die Here ons God het hom in ons hande oorgelewer, en Og, koning van Basan, en al sy volk, en ons het hom verslaan totdat ons geen nakomeling van hom oorgelaat het nie.

En ons het al sy stede in daardie tyd geneem, daar was nie n stad wat ons nie van hulle geneem het nie, sestig stede, al die omliggende streke van Argob, koning Og, in Basan. Alle stede was versterkte plekke met hoë mure, hekke en grendels, behalwe die stede van die Feresiete wat baie talryk was. Ons het vernietig, net soos ons met Sihon, die koning van Hesbon, gedoen het, en ons het elke stad een na die ander vernietig, en die vroue en die kinders, En alle vee en die buit van die stede het ons vir onself geplunder.

En ons het in daardie tyd die land geneem uit die hande van twee konings van die Amoriete, wat oorkant die Jordaan was, van die bergstroom Arnon tot by Hermon, Die Palmbome noem die Hermon Sanior, en die Amoret het dit Sanir genoem. Alle stede van Misor, en die hele Gilead, en die hele Basan tot by Elcha en Edraim, stede van die koninkryk van Og in Basan, Dat behalwe Og, koning van Basan, oorgebly het van die Refaim, kyk, sy bed was n ysterbedding, kyk, hierdie is in die gebied van die seuns van Ammon, nege elle was die lengte daarvan, en vier elle die breedte daarvan volgens die el van n man. En daardie land het ons in daardie tyd geërf van Aroër af, wat by die rand van die Arnonspruit is, en die helfte van die Gileadberg, en sy stede het ek aan Ruben en aan Gad gegee. En die oorblyfsel van Gilead, en die

hele koninkryk van Og in Basan, het ek aan die halwe stam van Manasse gegee, en die hele omliggende streek van Argob, daardie hele Basan, sal as die land van die Refaïete gereken word. En Jair, seun van Manasse, het die hele omliggende streek Argob tot by die grense van Gargasi en Machathi geneem, en hy het dit na sy naam genoem, Basan Thauoth Jaeir, tot vandag toe. En aan Machir het ek Gilead gegee. En aan Reuben en aan Gad het ek gegee vanaf Gilead tot by die Arnonspruit – die middel van die spruit is die grens – en tot by die Jabbok, die spruit wat die grens is vir die seuns van Ammon, En die Arabah en die Jordaan is die grens by Mahanareth, en tot by die see van Arabah, die soutsee by Asedoth, die Phasga in die ooste.

En ek het julle in daardie tyd beveel en gesê: Die Here julle God het hierdie land aan julle as erfenis gegee; gewapen moet julle voor julle broers, die seuns van Israel, aangaan, almal wat magtig is. Behalwe julle vrouens en julle kinders en julle vee – ek weet dat julle baie vee het – laat hulle woon in julle stede wat ek aan julle gegee het, totdat die Here God julle broers, net soos julle, en hulle sal ook hierdie land erf wat die Here ons God aan hulle gee oorkant die Jordaan, en julle sal terugkeer, elkeen na sy erfenis wat ek aan julle gegee het.

En ek het Joshua in daardie tyd beveel en gesê: Julle oë het alles gesien wat die Here ons God aan hierdie twee konings gedoen het; so sal die Here ons God aan al die koninkryke doen waarheen jy daar oortrek. Moenie vrees vir hulle nie, omdat die Here ons God self vir julle sal veg.

En ek het die Here gesmeek in daardie tyd en gesê, Here, God, jy het begin om aan jou dienaar te wys jou sterkte, en jou krag, en die magtige hand, en die hoë arm, want wie is God in die

hemel of op die aarde wat sal doen soos jy gedoen het, en volgens jou sterkte? Nadat ek oorgesteek het, sal ek daarom die goeie land sien wat anderkant die Jordaan is, hierdie goeie berg en die Anti-Libanon.

En die Here het my ter wille van julle oorsien en nie na my geluister nie, en die Here het tot my gesê: Laat dit vir jou genoeg wees, moenie nog hierdie woord spreek nie. Gaan op na die top van die uitgekapte, en kyk op met jou oë na die see en die Noorde en die Suide en die ooste, en aanskou met jou oë, want jy sal nie hierdie Jordaan oorsteek nie. En beveel Josua en versterk hom en bemoedig hom, want hy sal voor die aangesig van hierdie volk oorsteek, en hy sal aan hulle al die land wat jy gesien het, as erfenis gee. En ons het in die vallei naby die huis van Phogor neergesit.

4

En nou, Israel, luister na die verordeninge en die oordele wat ek julle vandag leer om te doen, sodat julle mag lewe en vermenigvuldig word, en dat julle, nadat julle ingegaan het, die land mag beërf wat die Here, die God van julle vaders, aan julle gee. Julle mag nie byvoeg tot die woord wat ek aan julle beveel nie, en julle mag nie daarvan wegneem nie; hou die gebooi van die Here ons God, alles wat ek aan julle vandag beveel. Julle oë het alles gesien wat die Here ons God aan Baal Peor gedoen het, want elke man wat agter Baal Peor aangegaan het, hom het die Here julle God uit julle uit vernietig. Maar julle wat aan die Here julle God vasgekleef het, leef almal vandag.

Sien, ek het aan julle verordeninge en oordele getoon, soos die Here aan my beveel het om so te doen in die land waarheen

julle daar ingaan om dit te erf. En julle sal dit onderhou en doen, want dit is julle wysheid en julle begrip voor al die nasies, almal wat hierdie verordeninge sal hoor, en hulle sal sê: Kyk, n wyse en verstandige volk, hierdie groot nasie. Omdat watter groot nasie het n God wat so naby aan hulle kom soos die Here ons God in alles wanneer ons Hom aanroep? En watter groot nasie het verordeninge en regverdige oordele volgens hierdie hele wet wat ek vandag voor julle gee?

Gee aandag aan jouself, en bewaak jou siel baie noukeurig, moenie al die woorde vergeet wat jou oë gesien het nie, en laat hulle nie van jou hart vertrek al die dae van jou lewe nie, en jy sal jou seuns en jou seuns se seuns leer, die dag toe julle voor die Here ons God in Horeb gestaan het op die dag van die vergadering, toe Hy gesê het Die Here het na my gesê, versamel die volk na My toe, en laat hulle my woorde hoor, sodat hulle kan leer om My te vrees al die dae wat hulle op die aarde lewe, en hulle sal hul seuns leer. En julle het nader gekom en by die berg gaan staan, en die berg het gebrand met vuur tot by die hemel, duisternis, donkerheid, storm. En die Here het tot julle gespreek uit die midde van die vuur, n stem van woorde wat julle gehoor het, en julle het geen gelykenis gesien nie, maar net die stem, En Hy het aan julle sy verbond aangekondig wat Hy julle beveel het om te doen, die tien woorde, en Hy het hulle op twee kliptablette geskryf.

En die Here het my in daardie tyd beveel om julle verordeninge en oordele te leer, sodat julle dit kan doen in die land waarheen julle gaan om dit te beërf. En julle sal julle siele baie noukeurig bewaak, omdat julle geen gelykenis gesien het op die dag wat die Here tot julle gespreek het in Horeb op die berg uit die middel van die vuur nie. Moenie wetteloos optree en vir

julleself n gesnede beeld maak nie, enige gelykenis, n beeld van n manlike of vroulike nie, gelykenis van alle diere wat op die aarde is, gelykenis van alle gevleuelde voëls wat onder die hemel vlieg, gelykenis van alle kruipende dinge wat op die aarde kruip, gelykenis van alle visse wat in die waters onder die aarde is. En moenie opkyk na die hemel en die son en die maan en die sterre en die hele wêreld van die hemel sien nie, mislei word om hulle te aanbid en hulle te dien, wat die Here jou God aan al die nasies onder die hemel toegewys het. Maar julle het God geneem, en Hy het julle uitgelei uit die land Egipte, uit die ysteroond, uit Egipte, om vir Hom n volk as besitting te wees, soos op hierdie dag.

En die Here die God was kwaad vir my oor die dinge wat deur julle gesê is, en het gesweer dat ek nie hierdie Jordaan mag deursteek nie, en dat ek nie mag ingaan in die land wat die Here jou God aan jou in erfenis gee nie. Ek sterf immers in hierdie land, en ek steek nie hierdie Jordaan oor nie, maar julle steek oor, en julle sal hierdie goeie land erf. Gee aandag, moenie die verbond van die Here ons God vergeet nie, wat Hy met julle gemaak het, en wetteloos optree nie, en vir julleself n gesnede beeld maak nie, n gelykenis van alles wat die Here jou God jou beveel het nie. Dat die Here jou God n verterende vuur is, n ywerige God.

As jy maar seuns verwek en seuns van jou seuns, en julle lank op die aarde bly, en julle wetteloos optree, en julle n gesnede beeld van enigiets maak, en julle die kwaad voor die Here doen God julle om hom te terg, getuig ek vandag vir julle die hemel en die aarde, dat julle sekerlik sal omkom van die aarde af waarheen julle die Jordaan oorsteek om dit te beërf, julle sal nie lank dae daarop lewe nie, maar julle sal volkome vernietig word. En die Here sal julle verstrooi onder al die nasies, en julle sal min in getal oorgelaat word onder al die nasies waarheen die Here julle daar

sal bring. En julle sal daar ander gode dien, werke van mensehande, hout en stene, wat nie sal sien nie, nog sal hoor nie, nog sal eet nie, nog sal ruik nie. En julle sal daar die Here julle God soek, en julle sal Hom vind wanneer julle Hom soek uit jou hele hart en uit jou hele siel in jou verdrukking. En al hierdie woorde sal jou vind in die laaste van die dae, en jy sal terugkeer na die Here jou God, en jy sal luister na sy stem, Dat God barmhartig is, die Here jou God, Hy sal jou nie verlaat nie, nog sal Hy jou vernietig nie, Hy sal nie die verbond van jou vaders vergeet wat die Here aan hulle gesweer het nie.

Vra na die vorige dae wat voor jou gebeur het vanaf die dag wat God die mens op die aarde geskep het, en van die een punt van die hemel tot die ander punt van die hemel, of daar gebeur het volgens hierdie groot woord, of so iets ooit gehoor is, of n nasie ooit n stem gehoor het Die lewende God wat uit die middel van die vuur spreek, soos jy gehoor het en geleef het, Of die God getoets het deur in te gaan om vir Homself n nasie uit die middel van n nasie te neem in beproewing, en in tekens, en in wonders, en in oorlog, en in magtige hand, en in hoë arm, en in groot visioene, volgens alles wat die Here ons God in Egipte voor jou oë gedoen het, sodat jy mag weet dat die Here jou God hierdie God is, en daar is nie nog een behalwe Hom nie. Uit die hemel het sy stem hoorbaar geword om jou te onderrig, en op die aarde het Hy aan jou sy groot vuur gewys, en sy woorde het jy uit die middel van die vuur gehoor.

Omdat Hy jou vaders liefgehad het, en Hy hulle nageslag ná hulle gekies het, naamlik julle, en Hy self jou uitgelei het met sy groot krag uit Egipte, om groot en sterker nasies as jou voor jou gesig te vernietig, om jou in te bring om aan jou hulle land te gee om te erf, soos jy dit vandag het.

En jy sal vandag weet, en jy sal met die verstand terugkeer, dat die Here jou God hierdie God is in die hemel bo en op die aarde onder, en daar is niemand meer behalwe Hom nie. En bewaar sy gebooie en sy verordeninge, so veel as wat ek jou vandag beveel, sodat dit goed met jou sal gaan en met jou seuns na jou, sodat julle lank mag leef op die aarde wat die Here jou God aan jou gee al die dae. Toe het Moses drie stede oorkant die Jordaan, aan die oostekant van die son, afgesonder. om daarheen te vlug die moordenaar wat die naaste sou vermoor sonder om te weet, en hierdie een hom nie voor gister en eergister gehaat het nie, en hy sal vlug na een van hierdie stede, en sal leef Bosor in die wildernis in die land van die vlakte vir Ruben, en Ramot in Gilead vir Gad, en Gaulon in Basan vir Manasse.

Dit is die wet wat Moses voor die seuns van Israel geplaas het. Hierdie is die getuienisse, en die verordeninge, en die oordele wat Moses aan die seuns van Israel gespreek het, nadat hulle uit die land Egipte uitgegaan het. in die gebied anderkant die Jordaan, in die vallei, naby die huis van Fogor, in die land van Sihon, koning van die Amoriëte, wat in Hesbon gewoon het, wat Moses en die seuns van Israel verslaan het toe hulle uit die land van Egipte uitgetrek het. En hulle het sy land geërf, en die land van Og, koning van Basan, twee konings van die Amoriëte, wat oorkant die Jordaan was, volgens die ooste van die son. Vanaf Aroër, wat op die rand van die Arnon-stortvloed is, en op die berg van Sihon, wat Hermon is, alle die Arabah anderkant die Jordan volgens die ooste van die son by Asedoth die gehouene

5

En Moses het al Israel geroep, en het vir hulle gesê: Luister Israel na die verordeninge en die oordele wat ek vandag in julle

ore spreek, en julle sal dit leer, en julle sal dit onderhou om dit te doen. Die Here julle God het n verbond met julle gemaak in Horeb. Nie met julle vaders het die Here hierdie verbond gemaak nie, maar met julle, julle almal wat hier vandag lewend is. Gesig tot gesig het die Here met julle gespreek op die berg uit die middel van die vuur. En ek het tussen die Here en julle gestaan in daardie tyd om aan julle die woorde van die Here te verkondig, omdat julle gevrees het vir die gesig van die vuur en nie die berg opgegaan het nie, en Hy het gesê Ek is die Here jou God wat jou uitgelei het uit die land Egipte, uit die huis van slawerny.

Jy sal nie ander gode voor my aangesig hê nie.

Jy mag nie vir jouself n beeld maak nie, nog enige gelykenis van alles wat in die hemel bo is, en wat op die aarde onder is, en wat in die waters onder die aarde is nie. Jy mag hulle nie aanbid nie, nog hulle dien nie, omdat Ek die Here jou God is, n jaloerse God, wat die sondes van die vaders op die kinders vergeld tot die derde en vierde geslag van die wat My haat, en doen barmhartigheid tot in duisende aan die wat My liefhet, en aan die wat My gebooie onderhou. Jy sal nie die naam van die Here jou God tevergeefs gebruik nie, want die Here jou God sal nie hom onskuldig hou wat sy naam tevergeefs gebruik nie.

Bewaak die dag van die sabbatte om dit te heilig, soos die Here jou God jou beveel het. Ses dae lank moet jy werk en al jou werk doen, Maar op die sewende dag is dit sabbat vir die Here jou God, jy sal geen werk daarin doen nie – jy en jou seun en jou dogter, jou dienaar en jou diensmeisie, jou os en jou lasdier, en al jou vee, en die vreemdeling wat by jou woon, sodat jou dienaar en jou diensmeisie en jou lasdier mag rus, net soos jy. En jy sal onthou dat jy n huishoudelike dienaar was in die land Egipte, en

die Here jou God het jou van daar uitgelei met n magtige hand en met n hoë arm; daarom het die Here jou God jou beveel om die sabbatdag te hou en dit te heilig. Eer jou vader en jou moeder, soos die Here jou God jou beveel het, sodat dit goed met jou sal gaan en sodat jy lank sal lewe op die aarde wat die Here jou God aan jou gee. Jy mag nie moord pleeg nie. Jy mag nie egbreuk pleeg nie. Jy sal nie steel nie. Jy mag nie vals getuienis teen jou naaste aflê nie. Jy sal nie die vrou van jou naaste begeer nie, jy sal nie die huis van jou naaste begeer nie, nog sy veld, nog sy kind, nog sy diensmeisie, nog sy os, nog sy lasdier, nog al sy vee, nog alles wat aan jou naaste behoort nie.

Hierdie woorde het die Here tot die hele vergadering van julle gespreek op die berg uit die middel van die vuur, duisternis, donkerheid, storm, met n groot stem, en Hy het nie bygevoeg nie, en Hy het hulle op twee kliptablette geskryf, en Hy het dit aan my gegee. En dit het gebeur toe julle die stem uit die middel van die vuur gehoor het, en die berg met vuur aan die brand was, en julle almal na my toe gekom het – die leiers van julle stamme en julle raad van oudstes, En julle het gesê: Kyk, die Here onse God het aan ons sy heerlijkheid getoon, en ons het sy stem uit die middel van die vuur gehoor. Op hierdie dag het ons gesien dat God tot die mens sal spreek, en hy sal lewe. En nou moet ons nie sterwe nie, omdat hierdie groot vuur ons sal verteer as ons nog verder voortgaan om die stem van die Here ons God te hoor, en ons sal sterwe. Want watter vlees het die stem van die lewende God gehoor wat uit die middel van die vuur spreek, soos ons, en sal lewe? Kom nader jy, en luister na alles wat die Here ons God sou sê, en jy sal aan ons spreek alles wat die Here ons God aan jou sal spreek, en ons sal luister, en ons sal doen.

En die Here het die stem van julle woorde gehoor wat na my gespreek het, en die Here het na my gesê, ek het die stem van die woorde van hierdie volk gehoor, so veel as wat hulle na jou gespreek het, reg alles so veel as wat hulle gespreek het. Wie sal gee om so hul hart in hulle te wees, sodat hulle my vrees en al my gebooi al die dae hou, sodat dit goed gaan met hulle en met hul seuns vir ewig? Gaan, het ek vir hulle gesê, draai julle terug na julle huise. Maar jy, staan hier by my, en Ek sal met jou spreek oor die bevele en die verordeninge en die oordele wat jy hulle sal leer, en laat hulle dit so doen in die land wat Ek aan hulle as n erfdeel gee. En julle sal onderhou om te doen volgens die wyse wat die Here jou God aan jou beveel het, julle sal nie afdraai na regs of na links nie, Volgens al die weë wat die Here jou God jou beveel het om daarin te wandel, sodat Hy jou rus gee, en dit goed met jou mag gaan, en julle lank mag lewe in die land wat julle sal beërf.

6

En hierdie is die bevele en die verordeninge en die oordele wat die Here ons God beveel het om julle te leer om so te doen in die land waarin julle daar ingaan om dit te erf. Sodat julle die Here julle God mag vrees, moet julle al sy statute en sy bevele wat ek jou vandag beveel, hou – jy en jou seuns en jou seuns se seuns, al die dae van jou lewe – sodat julle lank mag lewe.

En hoor, Israel, en waak om te doen, sodat dit goed met jou mag gaan, en sodat julle baie vermenigvuldig, net soos die Here, die God van jou vaders, gespreek het om aan jou te gee n land wat vloei van melk en heuning. En hierdie is die verordeninge en die oordele wat die Here aan die seuns van Israel in die wildernis gebied het, nadat hulle uit die land van Egipte uitgegaan het. Luister, Israel: die Here ons God, die Here is een. En jy sal die

Here jou God liefhê uit jou hele verstand, en uit jou hele siel, en uit jou hele krag. En hierdie woorde wat ek jou vandag beveel, sal in jou hart wees en in jou siel. En jy sal hulle aan jou seuns voorhou, en jy sal daarvoor spreek wanneer jy in die huis sit, en wanneer jy op die pad loop, en wanneer jy neerlê, en wanneer jy opstaan. En jy sal hulle as n teken op jou hand bind, en dit sal onwrikbaar voor jou oë wees. En julle sal hulle op die deurposte van julle huise skryf, en van julle poorte.

En dit sal wees wanneer die Here jou God jou inbring in die land wat Hy aan jou vaders gesweer het, aan Abraham en aan Isak en aan Jakob, om aan jou groot en goeie stede te gee wat jy nie gebou het nie, huise vol van allerhande goeie dinge wat jy nie gevul het nie, uitgehoude waterputte wat jy nie uitgehou het nie, wingerde en olyfboorde wat jy nie geplant het nie, en nadat jy geëet en versadig is, pas op vir jouself dat jy nie vergeet nie van die Here jou God wat jou uitbring het uit die land Egipte, uit die huis van slawerny. Here, jou God, sal jy vrees, en aan Hom alleen sal jy dien, en aan Hom sal jy vasklou, en by sy Naam sal jy sweer.

Moenie ander gode van die nasies rondom julle navolg nie, dat die jaloerse God, die Here jou God wat in jou is, nie in toorn teen jou woedend word nie, sodat die Here jou God jou van die aarde af vernietig.

Jy mag nie die Here jou God toets nie, soos julle Hom in die beproewing getoets het. Jy sal getrou die gebooie van die Here jou God hou, die getuienisse en die verordeninge wat Hy aan jou beveel het. En jy sal die behaaglike en die goeie doen voor die Here jou God, sodat dit goed met jou sal gaan, en jy sal ingaan en die goeie land erf wat die Here aan julle vaders gesweer het. om al jou vyande voor jou uit te verdryf, soos die Here gespreek het.

En dit sal wees wanneer jou seun jou môre vra en sê: Wat is die getuïenisse, en die verordeninge en die oordele wat die Here ons God ons beveel het? En jy sal vir jou seun sê: Diensknegte was ons vir Farao in die land Egipte, en die Here het ons daarvandaan uitgelei met n magtige hand en met n hoë arm. En die Here het groot en vreeslike tekens en wonders in Egipte gegee aan Farao en aan sy huis voor ons oë, En Hy het ons van daar uitgelei om aan ons hierdie land te gee, wat Hy gesweer het om aan ons vaders te gee. En die Here het aan ons beveel om al hierdie verordeninge te doen, om die Here ons God te vrees, sodat dit goed met ons mag gaan al die dae, sodat ons mag lewe net soos vandag. En barmhartigheid sal aan ons wees, as ons hou om al hierdie gebooie te doen voor die Here ons God, soos Hy aan ons beveel het.

7

As die Here jou God jou maar in die land bring waarin jy daar betree om dit te erf, en Hy groot nasies van voor jou gesig uitdryf – die Hittiet en Girgasiet en Amoret en Kanaäniet en Ferissiet en Hewiet en Jebusiet, sewe nasies, baie en sterker as julle En die Here jou God sal hulle in jou hande oorlewer, en jy sal hulle slaan, met vernietiging sal jy hulle uitwis, jy sal nie met hulle n verbond maak nie, nog sal julle hulle genade bewys nie. Julle mag ook nie met hulle trou nie, jou dogter sal jy nie aan sy seun gee nie, en sy dogter sal jy nie vir jou seun neem nie. Want hy sal jou seun van my wegdraai, en hy sal ander gode dien, en die Here sal in toorn teen julle kwaad word, en Hy sal jou vinnig vernietig. Maar so sal julle aan hulle doen: hulle altare sal julle afbreek, en hulle pilare sal julle verbreek, en hulle heilige bosse sal julle afsny, en hulle gesnede beelde van hulle gode sal julle met vuur verbrand. Dat jy n heilige volk is vir die Here jou God, en die Here jou God het jou

gekies om vir Hom n kosbare besitting te wees uit al die nasies wat op die aangesig van die aarde is.

Nie omdat julle talryk is bo al die nasies nie, het die Here julle gekies en uitverkies nie, want julle is immers min bo al die nasies. Maar omdat die Here julle liefgehad het en die eed bewaar het wat Hy aan julle vaders gesweer het, het die Here julle uitgelei met n magtige hand, en die Here het jou verlos uit die huis van slawerny, uit die hand van Farao, koning van Egipte. En jy sal weet dat die Here jou God, hierdie God, n getroue God is, wat die verbond en barmhartigheid bewaar vir die wat Hom liefhet en vir die wat sy gebooie bewaar tot in duisende geslagte, en Hy vergeld diegene wat Hom haat in hul teenwoordigheid om hulle te vernietig, en Hy sal nie verdraag nie teenoor diegene wat Hom haat – in hul teenwoordigheid sal Hy hulle vergeld.

En jy sal die gebooie hou, en die verordeninge, en hierdie oordele, soveel as wat ek jou vandag beveel om te doen. En dit sal wees wanneer julle hierdie verordeninge hoor, en julle dit hou en dit doen, dan sal die Here jou God vir jou die verbond en die barmhartigheid beskerm wat Hy aan julle vaders gesweer het. En Hy sal jou liefhê, en Hy sal jou seën, en Hy sal jou vermenigvuldig, en Hy sal die nageslag van jou baarmoeder seën, en die vrug van jou aarde, jou graan, en jou wyn, en jou olie, die kuddes van jou beeste, en die troppe van jou skape op die aarde wat die Here aan jou vaders gesweer het om aan jou te gee. Geseënd sal jy wees bo al die nasies; daar sal nie onder julle onvrugbaar wees nie, nog onvrugbaar, en ook nie in jou vee nie. En die Here jou God sal van jou verwyder alle siekte, en al die bese siektes van Egipte wat jy gesien het, en so veel as jy geken het, sal Hy nie op jou plaas nie, en Hy sal hulle plaas op almal wat jou haat.

En jy sal al die buit van die nasies eet wat die Here jou God aan jou gee, jou oog sal hulle nie spaar nie, en jy sal hulle gode nie dien nie, omdat dit n struikelblok vir jou is.

As jy maar in jou verstand sê dat hierdie nasie veel groter is as ek, hoe sal ek hulle kan vernietig? Moenie hulle vrees nie, jy sal onthou wat die Here jou God aan Farao en al die Egiptenaars gedoen het, Die groot beproewings wat jou oë gesien het, daardie groot tekens en wonders, die magtige hand en die hoë arm, soos die Here jou God jou uitgelei het, so sal die Here julle God aan al die nasies doen wat jy voor hulle aangesig vrees. En die perdebye sal die Here jou God teen hulle stuur, totdat die oorgeblewenes en die wat vir jou wegkruip, vernietig word, Jy sal nie voor hulle gesig getref word nie, omdat die Here jou God in jou is, n groot en magtige God. En die Here jou God sal hierdie nasies voor jou gesigte bietjie vir bietjie verteer, jy sal nie in staat wees om hulle vinnig te vernietig nie, sodat die land nie verlate word nie, en die wilde diere op jou vermenigvuldig. En die Here jou God sal hulle in jou hande lewer, en jy sal hulle vernietig met groot vernietiging, totdat jy hulle uitgeroei het, En hy sal hulle konings in julle hande lewer, en julle sal hulle naam uit daardie plek vernietig, niemand sal teen jou gesig staan nie, totdat jy hulle volkome vernietig.

Die gesnede beelde van hulle gode sal julle met vuur verbrand. Jy mag nie die silwer of die goud daarvan begeer nie, en jy mag dit nie vir jouself neem nie, sodat jy nie daarvoor struikel nie, want dit is n gruwel vir die Here jou God. En jy sal nie n gruwel in jou huis inbring nie, en jy sal n vervloeking wees net soos hierdie ding, jy sal dit volkome verafsku, en jy sal dit ten sterkste verafsku, omdat dit n vervloeking is.

Alle die bevele wat ek julle vandag beveel, sal julle onderhou om te doen, sodat julle mag lewe en vermenigvuldig word, en ingaan en die land mag beërf wat die Here julle God aan julle vaders gesweer het. En jy sal al die pad onthou wat die Here jou God jou in die wildernis gelei het, sodat Hy jou sou verootmoedig en jou sou toets, en bekend gemaak word wat in jou hart is, of jy sy gebooie sal bewaar of nie. En Hy het jou verdruk, en Hy het jou honger laat ly, en Hy het jou die manna gevoed, wat jou vaders nie geken het nie, sodat Hy aan jou mag verklaar dat die mens nie van brood alleen sal lewe nie, maar van elke woord wat deur die mond van God uitgaan, sal die mens lewe. Jou klere het nie van jou verslyt nie, jou sandale het nie van jou verslyt nie, jou voete het nie eeltagtig geword nie, kyk, veertig jaar.

En jy sal in jou hart weet dat soos n man sy seun dissiplineer, so sal die Here jou God jou dissiplineer. En jy sal die gebooie van die Here jou God hou om in sy weë te wandel en om hom te vrees.

Want die Here jou God sal jou inbring in n goeie en groot land, waar strome van water is, en fonteine van dieptes wat uitkom deur die vlaktes en deur die berge, Land van koring en gars, wingerdstokke, vyebome, granate, land van olyfbome, olie en heuning, n Land waarop jy nie met armoede jou brood sal eet nie, en jy sal niks daarop kortkom nie, n land waarvan die klippe yster is, en uit die berge daarvan sal jy koper myn.

En jy sal eet en versadig word, en jy sal die Here jou God seën vir die goeie land wat Hy aan jou gegee het. Gee aandag vir jouself dat jy nie die Here jou God vergeet nie, deur nie sy bevele te bewaar nie, en die oordele en die verordeninge van Hom, soveel as wat ek jou vandag beveel, Moenie eet en versadig word nie, en goeie huise bou en daarin woon nie, en van jou beeste en van jou

skape wat aan jou vermenigvuldig is, silwer en goud wat aan jou vermenigvuldig is, en alles wat aan jou sal behoort wat aan jou vermenigvuldig is, jy in die hart verhef word, en jy die Here jou God vergeet wat jou uit die land Egipte uitgebring het, uit die huis van slawerny, van Hom wat jou deur die groot en vreesaanjaende wildernis gelei het, waar daar bytende slange en skerpioene was, en dors, waar daar geen water was nie, van Hom wat vir jou n waterbron uit die harde rots laat voorkom het van Hom wat jou die manna in die wildernis gevoed het, wat jy nie geken het nie en wat jou vaders nie geken het nie, sodat Hy jou verootmoedig en jou toets en jou goed doen in die laaste van jou dae. Moenie in jou hart sê nie: My sterkte en die mag van my hand het hierdie groot krag vir my gemaak. En jy sal die Here jou God onthou, dat Hy aan jou krag gee om sterkte te doen, en sodat Hy sy verbond mag vestig wat die Here aan jou vaders gesweer het, soos vandag.

En dit sal wees as jy vergeet, jy die Here jou God vergeet, en jy agter ander gode aangaan, en hulle dien, en hulle aanbid, getuig ek vandag aan julle die hemel en die aarde, dat julle deur vernietiging sal vergaan. Soos die Here julle God die oorblywende nasies voor julle vernietig, so sal julle ook vergaan, omdat julle nie die stem van die Here julle God gehoorsaam het nie.

9

Luister Israel, jy steek vandag oor die Jordaan om in te gaan en nasies te erf wat groot en sterker is as julle, groot en versterkte stede tot aan die hemel, n Groot en talryke en lang volk, die seuns van Anak, wat jy ken, en jy het gehoor: wie sal staan teen die seuns van Anak? En jy sal vandag weet dat die Here jou God hierdie een voor jou gesig sal gaan, n verterende vuur is Hy, Hy sal hulle vernietig, en Hy sal hulle van jou gesig wegdraai, en Hy sal hulle

gou vernietig, net soos die Here aan jou gesê het. Moenie in jou hart sê wanneer die Here jou God hierdie nasies voor jou gesig vernietig: Deur my geregtigheid het die Here my ingebring om hierdie goeie land te erf nie. Nie deur jou geregtigheid, nog deur die heiligheid van jou hart gaan jy in om hulle land te erf nie, maar deur die goddeloosheid van hierdie nasies sal die Here hulle voor jou gesig vernietig, en sodat Hy die verbond mag vestig wat die Here aan ons vaders gesweer het, aan Abraham en aan Isak en aan Jakob.

En jy sal vandag weet dat die Here jou God nie deur jou geregtigheid aan jou die goeie land hierdie gee om te erf nie, omdat jy n hardnekkige volk is. Onthou, moenie vergeet hoeveel jy die Here jou God in die wildernis geprovokeer het nie, van die dag af wat julle uit Egipte uitgegaan het en julle by hierdie plek gekom het, het julle voortgegaan om ongehoorsaam te wees teenoor die Here.

En in Horeb het julle die Here geprovokeer, en die Here was kwaad op julle om julle te vernietig. Toe ek die berg opgegaan het om die kliptablette te neem, die tablette van die verbond wat die Heer met julle gemaak het, en ek het in die berg gebly veertig dae en veertig nagte, brood het ek nie geëet nie en water het ek nie gedrink nie. En die Here het aan my die twee kliptablette gegee wat met die vinger van God geskryf is, en op hulle was al die woorde geskryf wat die Here tot julle op die berg op die dag van die vergadering gespreek het, En dit het gebeur na veertig dae en veertig nagte het die Here aan my die twee kliptablette gegee, tablette van die verbond. En die Here het vir my gesê: Staan op, gaan vinnig van hier af, want jou volk wat jy uit Egipteland uitgelei het, het wetteloos gehandel. Hulle het vinnig afgewyk van die weg

wat Ek hulle beveel het, en hulle het vir hulleself n gegote beeld gemaak.

En die Here het vir my gesê: Ek het eenmaal en tweemaal met jou gespreek en gesê: Ek het hierdie volk gesien, en kyk, dit is n hardnekkige volk, En nou laat my toe om hulle te vernietig, en Ek sal hul naam van onder die hemel uitwis, en Ek sal jou n groot en sterk nasie maak, veel meer as hierdie. En nadat ek teruggedraai het, het ek van die berg afgegaan, en die berg was aan die brand met vuur tot by die hemel, en die twee tablette van die getuïenisse was op my twee hande. En toe ek gesien het dat julle voor die Here julle God gesondig het, en julle vir julleself n gegote beeld gemaak het, en julle afgewyk het van die weg wat die Here julle beveel het om te volg, En nadat ek die twee tablette vasgevat het, het ek hulle uit my twee hande gegooi en voor julle verbreek. En ek het voor die Here gebid n tweede keer, net soos die vorige keer, veertig dae en veertig nagte; brood het ek nie geëet nie en water het ek nie gedrink nie, oor al julle sondes wat julle gesondig het deur die bose voor die Here die God te doen om Hom te terg. En ek is bang vanweë die toorn en die woede, omdat die Here teen julle geprovokeer is om julle te vernietig, en die Here het na my geluister ook in hierdie tyd. En op Aaron was Hy kwaad om hom te vernietig, en ek het gebid, ook vir Aaron in daardie tyd. En julle sonde wat julle gedoen het, die kalf, het ek geneem en dit in die vuur verbrand, en dit fyngemaal deur dit baie fyn te stamp totdat dit fyn geword het, en dit het soos stof geword, en ek het die stof in die stroom gegooi wat van die berg afdaal.

En in die verbranding, en in die beproewing, en in die grafte van die begeerte het julle die Here geprovokeer. En wanneer die Here julle uitgestuur het uit Kades Barnea, en gesê het: Gaan op en neem die land in besit wat Ek aan julle gee, het julle

on gehoorsaam gewees aan die woord van die Here julle God, en julle het Hom nie vertrou nie, en julle het nie na sy stem geluister nie. Julle was ongehoorsaam teenoor die Heer van die dag af wat Hy aan julle bekend geword het. En ek het voor die Here gesmeek veertig dae en veertig nagte, soveel as ek gesmeek het, want die Here het gesê om julle te vernietig. En ek het tot God gebid en gesê: Here, Koning van die gode, moenie U volk en U deel geheel en al vernietig nie, wat U verlos het, wat U uit die land Egipte uitgelei het in U groot krag, en in U magtige hand, en in U hoë arm. Onthou Abraham en Isak en Jakob, jou dienaars, aan wie jy by jouself gesweer het; moenie kyk op die hardheid van hierdie volk nie, en die goddelooshede, en op hulle sondes. Moenie laat die inwoners van die land van waar U ons van daar uitgelei het, sê: Omdat die Here nie in staat was om hulle in te bring in die land wat Hy aan hulle belowe het nie, en omdat Hy hulle gehaat het, het Hy hulle in die wildernis uitgelei om hulle dood te maak nie. En hierdie is u volk en u erfdeel, wat u uitgelei het uit die land Egipte met u groot krag, en met u magtige hand, en met u verhewe arm.

10

In daardie tyd het die Here vir my gesê: Kap vir jouself twee kliptablette net soos die eerste, en gaan op na My toe in die berg, en jy sal vir jouself n hout ark maak. En jy sal op die tablette die woorde skryf wat in die eerste tablette was wat jy gebreek het, en jy sal hulle in die ark plaas. En ek het n ark uit onverganklike hout gemaak, en ek het die kliptablette gekap soos die eerste, en ek het na die berg opgegaan met die twee tablette in my hande. En Hy het op die tablette geskryf volgens die eerste skrif die tien woorde wat die Here tot julle gespreek het in die berg uit die middel van die vuur, en die Here het hulle aan my gegee. En nadat ek

teruggekeer het, het ek van die berg afgegaan, en ek het die tablette in die ark gegooi wat ek gemaak het, en hulle was daar, soos die Here my beveel het. En die seuns van Israel het vertrek uit Beeroth van die seuns van Jakan, Moserah. Daar het Aaron gesterf, en hy is daar begrawe, en Eleazar, sy seun, het in sy plek as priester gedien. Van daar het hulle vertrek na Gadgad, en van Gadgad na Etebatha, n land van waterstrome.

In daardie tyd het die Here die stam van Levi afgesonder om die ark van die verbond van die Here te dra, om voor die Here te staan, te dien en te bid in sy Naam tot vandag toe. Daarom is daar nie vir die Leviete n deel en lot onder hulle broers nie, die Here self is sy lot, soos Hy aan hom gesê het. En ek het veertig dae en veertig nagte in die berg gestaan. En die Here het my gehoor, ook in hierdie tyd, en die Here het nie gewil om julle te vernietig nie. En die Here het vir my gesê: Gaan, trek uit voor hierdie volk, en laat hulle ingaan en laat hulle die land in besit neem wat Ek aan hulle vaders gesweer het om aan hulle te gee.

En nou, Israel, wat vra die Here jou God van jou, behalwe om die Here jou God te vrees, en in al sy weë te wandel, en Hom lief te hê, en die Here jou God te dien uit jou hele hart, en uit jou hele siel, om die gebooi van die Here jou God te hou, en sy verordeninge, so veel as wat ek jou vandag beveel, sodat dit goed met jou mag gaan, Aanskou, aan die Here jou God behoort die hemel en die hemel van die hemel, die aarde en alles wat daarin is. Behalwe julle vaders het die Here gekies om hulle lief te hê, en Hy het hulle saad ná hulle gekies, naamlik julle, uit al die nasies, soos dit vandag is. En julle sal die hardheid van julle hart besny, en julle sal julle nek nie verhard nie. Want die Here julle God, hierdie God van die gode en Heer van die here, die groot God, sterk en vreesaanjaend, wat nie persoon aansien nie, en ook nie n geskenk

sal neem nie, Hy doen reg aan die vreemdeling en die wees en die weduwee, en liefhet die vreemdeling deur aan hom brood en klere te gee. En julle sal die vreemdeling liefhê, want julle was vreemdelinge in die land Egipte.

Die Here jou God sal jy vrees, en Hom sal jy dien, en aan Hom sal jy vasklou, en by sy Naam sal jy sweer. Hierdie is jou roem, en hierdie is jou God, wat die groot en heerlike dinge in jou gedoen het, wat jou oë gesien het. In sewentig siele het jou vaders na Egipte afgestaan, maar nou het die Here jou God jou soos die sterre van die hemel in menigte gemaak.

11

En jy sal die Here jou God liefhê, en jy sal sy verordeninge bewaar, en sy statute, en sy gebooie, en sy oordele al die dae. En julle sal vandag weet dat dit nie julle kinders is nie, so veel as wat hulle nie weet nie en ook nie gesien het nie die tug van die Here julle God, en sy groot dade, en die magtige hand, en die hoë arm, en sy tekens en sy wonders, soveel as hy gemaak het in die midde van Egipte aan Farao, koning van Egipte, en aan sy hele land, en soveel as wat Hy aan die mag van die Egiptenare gedoen het, en aan hulle strydwaens, en aan hulle perde, en aan hulle mag, hoe die water van die Rooi See oor hulle aangesig oorstroom het toe hulle julle van agter vervolg het, en hoe die Here hulle vernietig het tot vandag toe, en alles wat Hy vir ons in die wildernis gedoen het totdat julle op hierdie plek gekom het en so baie as wat Hy aan Dathan en Abiram gedoen het, die seuns van Eliab, die seun van Reuben, vir wie die aarde haar mond oopgemaak het en hulle verslind het, en hulle huise, en hulle tente, en al hulle besittings wat met hulle was in die midde van die hele Israel, Dat julle oë al

die groot werke van die Here gesien het, soveel as wat Hy vandag in julle gedoen het.

En julle sal al sy gebooie hou, soveel as wat ek jou vandag beveel, sodat julle mag lewe en vermenigvuldig word, en dat julle, nadat julle ingegaan het, die land mag erf waarheen julle die Jordaan daar oorsteek om dit te erf. Sodat julle lank mag lewe op die aarde wat die Here aan julle vaders gesweer het om aan hulle te gee en aan hulle saad met hulle, n land wat vloei van melk en heuning. Want die land waarheen jy daar ingaan om dit te beërf, is nie soos die land van Egipte waaruit julle vandaar uitgekome het nie, waar hulle die saad saai en dit met hulle voete natmaak soos n groentetuin nie, Die land waarin jy daar betree om dit te erf, is n bergagtige en vlak land wat water uit die reën van die hemel sal drink. n Land wat die Here jou God gedurig oorsien, die oë van die Here jou God is daarop van die begin van die jaar tot die einde van die jaar.

As julle maar waarlik luister na al die gebooie wat ek jou vandag beveel, om die Here jou God lief te hê en Hom te dien uit jou hele hart en uit jou hele siel en Hy sal die reën aan jou land gee volgens seisoen, vroeg en laat, en jy sal jou graan inbring, en jou wyn, en jou olie, en sal voer gee in jou velde vir jou vee, en jy sal geëet het en versadig wees, Gee aandag vir jouself dat jou hart nie vet gemaak word nie, en julle oortree, en julle dien ander gode, en julle aanbid hulle. En die Heer sal in toorn op julle gesind wees, en Hy sal die hemel toesluit, en daar sal geen reën wees nie, en die aarde sal nie sy vrug gee nie, en julle sal gou vergaan van die goeie aarde af wat die Heer aan julle gegee het.

En julle sal hierdie woorde in julle hart en in julle siel gooi, en julle sal hulle as n teken op julle hand bind, en dit sal

onwankelbaar voor julle oë wees, En julle sal dit aan julle kinders leer om daarvoor te praat wanneer jy in jou huis sit, en wanneer jy op die pad gaan, en wanneer jy slaap, en wanneer jy opstaan. En julle sal hulle op die deurposte van julle huise skryf, en van julle poorte, sodat julle lank mag lewe, en die dae van julle seuns op die aarde wat die Here aan julle vaders gesweer het om aan hulle te gee, soos die dae van die hemel op die aarde. En dit sal wees as julle inderdaad gehoor gee aan al hierdie bevele wat ek jou vandag beveel om te doen, om die Here ons God lief te hê, en om in al sy weë te wandel, en om aan Hom vas te hou, En die Here sal al hierdie nasies voor julle uit uitdryf, en julle sal nasies erf wat groter en sterker is as julle. Elke plek waar die spoor van julle voet trap, sal aan julle behoort, van die wildernis en Antilibanus, en van die groot rivier, die rivier Eufraat, en tot by die see in die weste sal jou grense wees. Niemand sal teen julle staan nie, en die Here julle God sal julle vrees en julle bewe plaas op die gesig van die hele aarde waarop julle sou betree, op die wyse wat Hy tot julle gespreek het.

Aanskou, Ek gee vandag voor julle die seën en die vloek, Die seën, as julle die gebooie van die Here julle God gehoorsaam wat ek julle vandag beveel, en die vervloeking, as julle nie die bevele van die Here julle God gehoorsaam nie, soveel as wat ek julle vandag beveel, en julle van die weg afgelei word wat ek julle beveel het, deurdat julle weggaan om ander gode te dien wat julle nie ken nie. En dit sal wees wanneer die Here jou God jou inbring in die land waarheen jy daar oorsteek om dit te erf, dat jy die seën sal gee op berg Garisim en die vloek op berg Gaibal. Is hierdie dinge nie anderkant die Jordaan nie, agter die pad van die weste van die son, in die land Kanaän, wat woon op die weste, langs Golgol, naby die hoë eikeboom? Julle steek immers oor die Jordaan om in

te gaan en die land te beërf wat die Here ons God aan julle gee as erfenis vir al die dae, en julle sal daarin woon.

En julle sal hou om te doen al sy bevele en hierdie oordele, soveel as wat ek vandag voor julle gee.

12

En hierdie is die bevele en die verordeninge wat julle sal onderhou om te doen in die land wat die Here, die God van julle vaders, aan julle gee as n erfdeel, al die dae wat julle op die aarde lewe. Met vernietiging sal julle al die plekke vernietig waar hulle daar hul gode gedien het, wat julle sal erf, op die hoë berge, en op die heuwels, en onder elke digte boom, En julle sal hulle altare vernietig, en julle sal hulle pilare verbreek, en julle sal hulle bosse afsny, en julle sal die gesnede beelde van hulle gode met vuur verbrand, en julle sal hulle naam uit daardie plek vernietig. Julle sal nie so aan die Here julle God doen nie. Maar in die plek wat die Here jou God sou kies in een van julle stede om sy naam daar te noem en aangeroep te word, en julle sal soek en julle sal daar kom. En julle sal daar bring julle brandoffers, en julle offers, en julle eersteling, en julle gebede, en julle vrywillige gawes, en julle ooreenkomste, die eersgeborenes van julle beeste, en van julle skape. En julle sal daar eet voor die Here julle God, en julle sal bly wees oor alles waarop julle hand sit, julle en julle huisgesinne, omdat die Here jou God jou geseën het.

Julle sal nie alles doen wat ons hier vandag doen nie, elkeen wat voor hom behaaglik is. Want julle het tot nou toe nie gekom in die rus en in die erfenis wat die Here ons God aan julle gee nie. En julle sal die Jordaan oorsteek, en julle sal woon op die aarde wat die Here ons God aan julle as n erfenis gee, en Hy sal julle laat rus

van al julle vyande rondom, en julle sal in veiligheid woon. En dit sal die plek wees wat die Here jou God sou kies om sy naam daar geroep te word, daar sal julle alles bring wat ek julle vandag beveel: julle brandoffers, en julle offers, en julle tiendes, en die eersteling van julle hande, en elke uitverkore van julle geskenke, wat julle ook al aan die Here julle God sou gelofte doen. En julle sal bly wees voor die Here julle God, julle en julle seuns, en julle dogters, en julle dienaars, en julle diensmaagde, en die Leviet wat by julle poorte is, omdat daar vir hom geen deel of erfdeel saam met julle is nie. Gee aandag vir jouself, moenie jou brandoffers opbring in elke plek wat jy sien nie. Maar in die plek wat die Here jou God sal kies in een van jou stamme, daar sal julle jul brandoffers opbring, en daar sal jy alles doen wat ek jou vandag beveel. Maar in alle begeerte van jou sal jy offer, en sal vleis eet volgens die seën van die Here jou God, wat Hy aan jou gegee het in elke stad; die onreine by jou en die reine sal dit saam eet, soos n gasel of n hert. Behalwe die bloed sal julle nie eet nie; julle sal dit op die aarde uitgooi soos water.

Jy sal nie in jou stede kan eet die tiende van jou graan nie, en jou wyn, en jou olie, die eersgeborenes van jou beeste en jou skape, en al die geloftes wat julle ook al mag aflê, en julle ooreenkomste, en die eersteling van jou hande nie. Maar voor die Here jou God sal jy dit eet in die plek wat die Here jou God vir Hom sal kies, jy en jou seun, en jou dogter, jou dienaar, en jou diensmeisie, en die vreemdeling wat in julle stede is, en jy sal bly wees voor die Here jou God oor alles waaraan jy jou hand sal slaan.

Pas op dat jy nie die Leviet verlaat al die tyd wat jy op die aarde lewe nie.

Indien die Here jou God egter jou grense verbreed, net soos Hy tot jou gespreek het, en jy sal sê: Ek sal vleis eet, indien jou siel begeer om vleis te eet, mag jy vleis eet na alle begeerte van jou siel. As die plek maar ver van jou is, wat die Here jou God sou kies om daar sy naam geroep te word, dan sal jy offer van jou beeste en van jou skape wat die God aan jou sou gee, op die wyse wat ek jou beveel het, en jy sal eet in jou stede volgens die begeerte van jou siel. Soos die gaselle en die takbok geëet word, so sal jy dit eet; die onreine onder jou en die reine sal dit insgelyks eet. Gee sterk aandag daaraan om nie die bloed te eet nie, omdat die bloed sy siel is; die siel sal nie saam met die vleis geëet word nie. Julle mag dit nie eet nie, julle moet dit op die grond uitgooi soos water. Moenie dit eet nie, sodat dit goed met jou sal gaan en met jou seuns na jou, as jy doen wat goed en behaaglik is voor die Here jou God. Behalwe die heilige dinge wat jou toekom, en nadat jy jou geloftes geneem het, sal jy kom na die plek wat die Here jou God sal kies om sy naam daar geroep te word. En jy sal jou brandoffers maak, die vleis sal jy offer op die altaar van die Here jou God, maar die bloed van jou offers sal jy uitgooi teen die basis van die altaar van die Here jou God, en die vleis sal jy eet. Bewaak en luister, en jy sal al die woorde doen wat ek aan jou beveel, sodat dit goed met jou sal gaan en met jou seuns vir ewig, as jy doen wat behaaglik en goed is voor die Here jou God.

As die Here jou God maar die nasies vernietig na wie jy daar ingaan om hulle land te erf, van jou gesig af, en jy dit in besit neem, en jy in hulle land woon, Gee aandag vir jouself dat jy nie noukeurig sal ondersoek om hulle te volg nadat hulle vernietig is van voor jou gesig nie, deur te sê: Hoe dien hierdie nasies hulle gode? Ek sal ook so doen. Jy sal nie so aan jou God doen nie, want die gruwels van die Here wat Hy gehaat het, het hulle aan hul gode

gedoen, omdat hulle hul seuns en hul dogters in die vuur aan hul gode verbrand.

13

Elke woord wat ek vandag aan julle beveel, dit moet jy onderhou om te doen; jy mag niks daarby voeg nie, en jy mag niks daarvan wegneem nie.

Indien daar maar in jou midde n profeet of n dromer van drome opstaan, en hy aan jou n teken of wonder gee, en die teken of die wonder wat hy tot jou gespreek het, kom, en sê, laat ons gaan en ander gode dien wat julle nie ken nie, Julle sal nie luister na die woorde van daardie profeet of na die een wat daardie droom droom nie, omdat die Here julle God julle toets, om te weet of julle julle God liefhet uit julle hele hart, en uit julle hele siel. Gaan agter die Here julle God, en Hom sal julle vrees, en na sy stem sal julle luister, en aan Hom sal julle vashou. En daardie profeet of daardie dromer sal sterf, want hy het gespreek om jou te mislei van die Here jou God wat jou uitgebring het uit die land Egipte, wat jou verlos het uit die slawerny, om jou uit te dryf van die weg wat die Here jou God jou beveel het om in te gaan, en jy sal die bose uit julle verwyder.

As jou broer van jou vader se kant of van jou moeder se kant, of jou seun, of jou dogter, of jou vrou wat in jou boesem is, of n vriend wat gelyk is aan jou siel, jou in die geheim aanspreek en sê: Laat ons gaan en ander gode dien wat jy nie geken het nie, jy en jou vaders nie, van die gode van die nasies wat rondom julle is, van die wat naby jou kom of van die wat ver van jou is, van die een einde van die aarde tot die ander einde van die aarde, Jy sal nie aan hom toestem nie, en jy sal nie na hom luister nie, en jou oog

sal nie hom spaar nie, jy sal nie hom begeer nie, nog sal jy hom nie bedek nie. Jy sal beslis aangaande hom verkondig, en jou hande sal eerste op hom wees om hom dood te maak, en die hande van al die volk laaste. En hulle sal hom stenig met klippe, en hy sal sterwe, omdat hy probeer het om jou af te draai van die Here jou God wat jou uitgebring het uit die land Egipte, uit die huis van slawerny. En alle Israel wat dit gehoor het sal vrees, en sal nie weer voortgaan om hierdie bose ding onder julle te doen nie.

As jy maar hoor in een van jou stede wat die Here jou God aan jou gee om daar te woon, dat hulle sê, Wettelose manne het uit julle uitgegaan, en hulle het almal wat in hulle land woon weggedraai, en gesê: Laat ons gaan en ander gode dien wat julle nie geken het nie. en spannings en vrae, en jy sal baie noukeurig ondersoek instel, en kyk, die woord is duidelik waar, hierdie gruwel het in julle plaasgevind. Deur te verwyder sal jy almal wat in daardie land woon met die swaard doodmaak, julle sal dit aan die banvloek wy, en alles wat daarin is. En al die buit daarvan sal jy in die strate daarvan versamel, en jy sal die stad met vuur verbrand, en al die buit daarvan met al die mense voor die Here jou God, en dit sal onbewoon wees vir ewig, dit sal nie weer herbou word nie. En niks van die toegewyde ding sal in jou hand bly nie, sodat die Here van sy toornige woede mag wegdraai, en Hy aan jou barmhartigheid mag gee, en Hy jou barmhartig mag wees, en Hy jou mag vermenigvuldig, soos Hy aan jou vaders gesweer het, as jy luister na die stem van die Here jou God, om sy gebooie te bewaar, soveel as wat ek jou vandag beveel, om die goeie en die behaaglike te doen voor die Here jou God.

Julle is seuns van die Here julle God, julle sal nie kaalheid tussen julle oë plaas oor n dooie nie. Dat jy n heilige volk is vir die Here jou God, en die Here jou God het jou gekies om vir Hom n kosbare volk te word uit al die nasies wat op die aangesig van die aarde is. Julle mag nie enige gruwel eet nie. Hierdie is die vee wat julle mag eet: kalwers van beeste, lammers van skape en bokkies van bokke. Takbok, en springbok, en pygarg, oriks, en kameelperd. Elke dier wat die hoof verdeel, en kloue klief in twee hoewe, en herkouing opbring onder die vee, hierdie mag julle eet. En hierdie dinge sal julle nie eet van die wat herkou opbring nie, en van die wat die hoewe verdeel en kloue het, die kameel en die haas en die dassie, omdat hulle herkou opbring maar die hoof nie verdeel nie – onrein is hierdie dinge vir julle. En die vark, omdat hierdie die hoof verdeel en die kloue van die hoof klooi, en hierdie die herkou nie herkou nie, is hierdie onrein vir julle; van hulle vleis sal julle nie eet nie, en aan hulle karkasse sal julle nie raak nie.

En hierdie dinge sal julle eet van alles wat in die water is: alles wat vinne en skubbe het, mag julle eet. En alles wat nie vinne en skubbe het nie, mag julle nie eet nie; dit is onrein vir julle. Elke rein voël mag julle eet. En hierdie sal julle nie van hulle eet nie: die arend, en die griffioen, en die visarend, en die aasvoël, en die wou, en die soortgelykes daarvan, en mossie, en uil, en meeu, en reier, en swaan, en ibis, en die aalskolf, en die valk, en die soortgelykes daarvan, en die hoefhoep, en die nagraaf, en die pelikaan, en die strandloper, en die soortgelykes daarvan, en die purperreier, en die vleermuis. Alle die kruipende dinge van die voëls is onrein vir julle; julle mag nie daarvan eet nie. Elke rein voël mag julle eet. Elke karkas sal julle nie eet nie, dit sal aan die vreemdeling wat in jou stede is gegee word en hy sal dit eet, of jy

sal dit aan die vreemde verkoop, omdat jy n heilige volk is vir die Here jou God. Jy sal nie n lam in sy moeder se melk kook nie.

n Tiende sal jy gee van alle produk van jou saad, die produk van jou veld jaar na jaar. En jy sal dit eet in die plek wat die Here jou God sal kies om sy naam daar geroep te word, julle sal die tiendes van jou graan bring, en van jou wyn, en van jou olie, die eersgeborenes van jou beeste, en van jou skape, sodat jy mag leer om die Here jou God te vrees al die dae. As die pad egter ver van jou word, en jy nie in staat is om hulle te offer nie, omdat die plek ver van jou is wat die Here jou God sou kies om sy naam daar geroep te word, omdat die Here jou God jou sal seën, en jy sal hulle vir silwer verkoop, en jy sal die silwer in jou hande neem, en jy sal gaan na die plek wat die Here jou God sal kies. En jy sal silwer gee vir alles wat jou siel begeer, vir beeste of vir skape, of vir wyn of vir sterk drank, of vir sterk drank, of vir alles wat jou siel begeer, en jy sal daar eet voor die Here jou God, en jy sal bly wees, jy en jou huis, en die Leviet in jou stede, omdat daar nie aan hom n deel of n erfdeel met jou is nie.

Na drie jaar sal jy elke tiende van jou voortbringsels uitdra; in daardie jaar sal jy dit in jou stede plaas. En die Leviet sal kom, omdat daar nie vir hom n deel of lot saam met jou is nie, en die vreemdeling en die wees en die weduwee wat in jou stede is, en hulle sal eet en versadig word, sodat die Here jou God jou mag seën in al die werke wat jy doen.

15

Elke sewe jaar sal jy vrylating maak. En dus is die bevel van die vrylating: jy sal elke eie skuld vergewe wat die naaste aan jou skuld, en van jou broer sal jy nie eis nie, want vrylating is

uitgeroep vir die Here jou God. Van die vreemdeling mag jy eis wat ook al aan jou by hom is, maar aan jou broer sal jy vrylating van jou skuld gee. Dat daar nie behoefdig in jou sal wees nie, want die Here jou God sal jou ryklik seën in die land wat die Here jou God aan jou as erfdeel gee om dit te erf.

Indien julle maar aandagtig luister na die stem van die Here julle God om al hierdie gebooe te onderhou en te doen, soveel as wat ek jou vandag beveel, omdat die Here jou God jou geseën het soos Hy tot jou gespreek het, en jy sal leen aan baie nasies, maar jy sal nie leen nie, en jy sal heers oor baie nasies, maar hulle sal nie oor jou heers nie.

As daar maar in jou n behoefdigte word uit jou broers in een van jou stede in die land wat die Here jou God aan jou gee, sal jy nie jou hart verhard nie, en jy sal ook nie jou hand toesluit van jou broer wat behoefdig is nie. Jy sal jou hande vir hom oopmaak, en jy sal aan hom leen soveel as wat hy benodig, soos hy in behoefte is. Gee aandag vir jouself dat daar nie n verborge woord van wetteloosheid in jou hart word nie, wat sê: Die sewende jaar, die jaar van vrylating, kom nader, en dat jou oog boos word teenoor jou broer wat in nood is, en jy nie aan hom sal gee nie, en hy teen jou sal uitroep na die Here, en dit sal n groot sonde in jou wees. Gee gewillig aan hom, en leen aan hom soveel as wat hy benodig, soos hy in nood is, en moenie bedroef wees in jou hart wanneer jy aan hom gee nie, want ter wille van hierdie woord sal die Here jou God jou seën in al jou werke en in alles waaraan jy jou hand slaan. Nie, want die behoefdigte sal nie van jou land ontbreek nie; daarom beveel ek jou om hierdie woord te doen en sê: Jy sal jou hande oopmaak vir jou broer, die arme en die behoefdigte in jou land.

As jou broer, die Hebreër of Hebreuse vrou, maar aan jou verkoop word, sal hy jou ses jaar dien, en in die sewende jaar sal jy hom vry van jou wegstuur. Wanneer jy hom egter vry van jou wegstuur, sal jy hom nie leeg wegstuur nie. Jy sal hom ryklik voorsien van jou skape, en van jou graan, en van jou wyn, soos die Here jou God jou geseën het, sal jy aan hom gee.

En jy sal onthou dat jy n huishoudelike dienaar was in die land Egipte, en die Here jou God het jou van daar verlos, daarom beveel ek jou om hierdie woord te doen. Indien hy maar na jou sê, Ek sal nie van jou weggaan nie, omdat hy jou en jou huis liefgehad het, omdat dit goed vir hom by jou is. En jy sal die els neem, en jy sal sy oor na die deur deurboor, en hy sal vir jou n dienaar wees vir ewig, en met jou diensmeisie sal jy net so maak. Dit sal nie hard voor jou wees wanneer hulle vry van jou weggestuur word nie, omdat hy jou ses jaar lank gedien het vir die jaarlikse loon van die gehuurde werker, en die Here jou God sal jou seën in alles wat jy doen.

Elke eersgeborene wat gebore word onder jou beeste en onder jou skape, die manlike sal jy heilig aan die Here jou God. Jy mag nie werk met jou eersgebore kalf nie, en jy mag nie die eersgeborenes van jou skape skeer nie. Voor die Here sal jy dit jaar uit jaar eet in die plek wat die Here jou God sal kies, jy en jou huis. Indien daar maar in hom n gebrek is, lam of blind, n bouse gebrek, sal jy dit nie aan die Here jou God offer nie.

In jou stede sal jy dit eet; die onreine by jou en die reine sal dit net so eet soos n gaselle of n takbok. Behalwe bloed sal julle nie eet nie; julle sal dit op die aarde uitstort soos water.

Bewaak die maand van die jonges, en jy sal die pasga vir die Here jou God hou, omdat jy in die maand van die jonges in die nag uit Egipte uitgegaan het. En jy sal die pasga aan die Here jou God offer, skape en beeste, in die plek wat die Here jou God sal kies om sy naam daar te laat aanroep. Jy mag nie daarop suurdeeg eet nie, sewe dae lank moet jy daarop ongesuurde brood eet, brood van verdrukking, omdat julle in haas uit Egipte uitgegaan het, sodat julle die dag van julle uittog uit die land Egipte al die dae van julle lewe sal onthou. Daar sal nie suurdeeg aan jou gesien word in al jou grense sewe dae lank nie, en daar sal nie van die vleis wat jy die aand op die eerste dag offer, tot die môre oorbly nie. Jy sal nie die pasga kan offer in enige van jou stede wat die Here jou God aan jou gee nie. maar in die plek wat die Here jou God sou kies om sy naam daar geroep te word, sal jy die pasga offer in die aand teen sononder, in die tyd toe jy uit Egipte uitgegaan het. En jy sal kook en jy sal rooster en jy sal eet in die plek wat die Here jou God sal kies, en jy sal omdraai in die môre, en jy sal kom in jou huise. Ses dae sal jy ongesuurde brood eet, en op die sewende dag is daar n sluitingsvergadering, n fees vir die Here jou God; jy sal geen werk doen op dit nie, behalwe wat vir elke siel gedoen sal word.

Sewe weke sal jy vir jouself tel, van wanneer jou sekel op die oes begin het, sal jy begin om sewe weke te tel. En jy sal n fees van weke vir die Here jou God hou, soos jou hand sterk is, so veel as wat die Here jou God sal gee.

En jy sal bly wees voor die Here jou God, jy en jou seun, en jou dogter, jou dienaar, en jou diensmeisie, en die Leviet, en die vreemdeling, en die wees, en die weduwee wat onder julle is, in die plek wat die Here jou God sal kies om sy Naam daar te vestig.

En jy sal onthou dat jy n dienaar in die land Egipte geword het, en jy sal hierdie gebooie bewaar en doen. n Fees van tente sal jy vir jousef hou sewe dae wanneer jy versamel uit jou dorsvloer en van jou wynpers. En jy sal bly wees in jou fees, jy en jou seun, en jou dogter, jou dienaar, en jou diensmeisie, en die Leviet, en die vreemdeling, en die wees, en die weduwee wat in jou stede is. Sewe dae sal jy fees vier vir die Here jou God in die plek wat die Here jou God vir Hom sal kies, indien die Here jou God jou mag seën in al jou opbrings en in elke werk van jou hande, en jy sal verblydend wees.

Drie keer per jaar sal al jou manlike persone voor die Here jou God verskyn in die plek wat die Here sal kies: by die fees van die ongesuurde brode, en by die fees van die weke, en by die fees van die huttefeeste. Jy mag nie voor die Here jou God verskyn met leë hande nie. Elkeen volgens die krag van julle hande, volgens die seën van die Here jou God wat Hy aan jou gegee het.

Regters en beamptes sal jy vir jousef aanstel in jou stede wat die Here jou God aan jou gee volgens stamme, en hulle sal die volk met n regverdige oordeel oordeel. Hulle draai nie die oordeel opsy nie, en hulle sal ook nie n geskenk neem nie, want die geskenke verblind die oë van die wyses en verwyder die woorde van die regverdiges. Regverdig moet jy die regverdige najaag, sodat julle mag lewe en, nadat julle ingegaan het, die land mag erf wat die Here jou God aan jou gee.

Jy mag nie vir jousef n bosgie plant nie, enige boom by die altaar van jou God nie; jy mag nie vir jousef een maak nie. Jy sal nie vir jousef n pilaar opstel wat die Here jou God gehaat het nie.

Jy mag nie aan die Here jou God n kalf of skaap offer waarin daar n gebrek is nie, enige bouse ding, want dit is n gruwel vir die Here jou God.

Indien daar maar gevind word in een van jou stede wat die Here jou God aan jou gee, n man of vrou wat die bouse sal doen voor die Here jou God, om sy verbond te oortree, en gekom het, mag hulle ander gode dien en hulle aanbid, die son, of die maan, of enige van die uit die wêreld van die hemel, wat nie aan jou beveel is nie, en dit aan jou gerapporteer word en jy n uiters noukeurige ondersoek instel, en kyk, die woord het waar geword, hierdie gruwel het in Israel plaasgevind, En jy sal daardie man, of daardie vrou, uitbring, en julle sal hulle met klippe stenig, en hulle sal sterwe. Op twee getuies of op drie getuies sal hy sterwe; die een wat sterwe sal nie op een getuie sterwe nie. En die hand van die getuies sal eerste op hom wees om hom dood te maak, en die hand van die volk laaste, en jy sal die bouse uit julle midde verwyder.

Indien dit maar vir jou onmoontlik sou word om n woord te spreek in oordeel tussen bloed en bloed, en tussen oordeel en oordeel, en tussen aanraking en aanraking, en tussen teëspraak en teëspraak, woorde van oordeel in julle stede, dan sal jy opstaan en opgaan na die plek wat die Here jou God daar sou kies. En jy sal gaan na die priesters, die Leviëte, en na die regter wat in daardie dae sal wees, en nadat hulle ondersoek ingestel het, sal hulle aan jou die oordeel verkondig. En jy sal handel volgens die saak wat hulle aan jou rapporteer uit die plek wat die Here jou God sal kies, en jy sal sorgvuldig doen alles wat aan jou voorgeskryf word. Volgens die wet en volgens die oordeel wat hulle aan jou sê, sal jy handel; jy sal nie wegdraai van die woord wat hulle aan jou rapporteer nie, regs nog links.

En die man wat in arrogansie handel, sodat hy nie gehoorsaam is aan die priester wat daar staan om te bedien in die Naam van die Here jou God nie, of aan die regter wat in daardie dae daar is, daardie man sal sterwe, en jy sal die bese uit Israel verwyder. En al die mense wat gehoor het, sal vrees, en hulle sal nie meer goddeloos handel nie.

As jy maar die land betree wat die Here jou God aan jou gee, en jy dit erf, en jy daarop woon, en jy sê, ek sal n heerser oor myself aanstel, soos die oorblywende nasies rondom my, Jy sal beslis n heerser oor jousef aanstel wat die Here die God sal kies, uit jou broers sal jy n heerser oor jousef aanstel, jy sal nie n vreemde man oor jousef kan aanstel nie, omdat hy nie jou broer is nie. Omdat hy nie vir homself perde sal vermenigvuldig nie, en ook nie die volk na Egipte sal terugstuur sodat hy vir hom perde kan vermenigvuldig nie, want die Here het gesê: Julle mag nie weer op hierdie pad terugkeer nie. En hy sal nie vir homself baie vroue neem nie, sodat sy hart nie weggewend word nie, en silwer en goud sal hy nie vir homself baie vermenigvuldig nie.

En wanneer hy op sy begin sit, sal hy hierdie deuteronomium vir hom in n boek skryf van die priesters van die Leviëte. En dit sal met hom wees, en hy sal daarin lees al die dae van sy lewe, sodat hy mag leer om die Here jou God te vrees, en om al hierdie geboeie en hierdie verordeninge te onderhou. sodat sy hart nie verhef word bo sy broers nie, sodat hy nie oortree van die geboeie na regs of na links nie, sodat hy sy dae mag verleng in sy regering, hy en sy seuns onder die seuns van Israel.

Daar sal nie vir die priesters, die Leviete, die hele stam van Levi, n deel of n erfdeel saam met Israel wees nie; die offers van die Here is hulle erfdeel, hulle sal dit eet. n Lot sal maar nie aan hulle wees onder hulle broers nie, die Here self is sy lot, soos Hy aan hom gesê het. En hierdie is die oordeel van die priesters van die volk, van die wat die offers bring, of dit n kalf is, of n skaap, dan sal jy die arm aan die priester gee, en die kake, en die maag, En die eersteling van jou graan, en van jou wyn, en van jou olie, en die eerstelingvrug van die wol van jou skape sal jy aan hom gee. Dat die Here hom uit al jou stamme gekies het om voor die Here die God te staan, te dien en te seën in sy naam, hy en sy seuns onder die seuns van Israel.

As die Leviet maar aankom uit een van die stede van al die seuns van Israel waar hy as vreemdeling woon, volgens wat sy siel begeer, na die plek wat hy sou kies, hy sal bedien in die Naam van die HERE sy God, net soos al sy broers die Leviete wat daar staan voor die HERE jou God. Hy sal n verdeelde porsie eet, behalwe van die verkoop volgens die familie. As jy maar ingaan in die land wat die Here jou God aan jou gee, sal jy nie leer om te doen volgens die gruwels van daardie nasies nie.

Daar sal nie by jou gevind word een wat sy seun en sy dogter deur vuur suiwer nie, een wat waarsêery beoefen, een wat voortekens deur tekens waarneem, en een wat voortekens deur voëls waarneem, of een wat towery beoefen nie. Hy sing besweringsformules, n towenaar, en n uitlêer van voortekens, wat die dooies raadpleeg. Dit is immers n gruwel vir die Here jou God, elkeen wat hierdie dinge doen, want weens hierdie gruwels sal die Here hulle voor jou uit vernietig. Perfek sal jy wees voor die Here jou God. Want hierdie nasies wat jy onteien, hulle luister na

voortekens en waarsêery, maar aan jou het die Here jou God nie so gegee nie.

n Profeet uit jou broers, soos ek, sal die Here jou God vir jou laat opstaan; hom moet julle hoor. Volgens alles wat jy gevra het van die Here jou God in Horeb op die dag van die vergadering, toe julle gesê het: Ons sal nie weer die stem van die Here jou God hoor nie, en hierdie groot vuur sal ons nie meer sien nie, sodat ons nie sterwe nie. En die Here het aan my gesê: Alles wat hulle aan jou gesê het, is reg. n Profeet sal Ek vir hulle oprig uit hulle broers, net soos jou, en Ek sal die woorde in sy mond gee, en hy sal tot hulle spreek volgens alles wat Ek hom beveel. En die man wat nie hoor na alles wat daardie profeet in my Naam spreek nie, Ek sal hom straf. Behalwe die profeet wat goddeloos sou handel om in my Naam n woord te spreek wat Ek nie beveel het om te spreek nie, en wat in die naam van ander gode sou spreek, sal daardie profeet sterwe. As jy maar in jou hart sê, hoe sal ons die woord ken wat die Here nie gespreek het nie? So veel as wat daardie profeet in die naam van die Here spreek, en dit nie gebeur nie en nie plaasvind nie, dit is die woord wat die Here nie gespreek het nie; in goddeloosheid het daardie profeet gespreek, julle sal hom nie vrees nie.

19

Indien die Here jou God maar die nasies vernietig aan wie God die land gee, en julle hulle beërf, en julle in hulle stede woon en in hulle huise, Drie stede sal jy vir jouself afsonder in die midde van jou land, wat die Here jou God aan jou gee. Oorweeg vir jou die pad, en jy sal die grense van jou land in drie dele verdeel, wat die Here jou God aan jou toedeel, en dit sal n toevlug wees vir elke moordenaar. Dit sal maar die bevel wees vir die moordenaar wat

daarheen sou vlug en sal lewe: wie sy naaste sou slaan sonder om te weet, en hierdie een hom nie voor gister en eergister gehaat het nie. En as iemand saam met sy naaste die bos ingaan om hout te versamel, en sy hand met die byl uitgly terwyl hy die hout kap, en die yster van die byl afval en sy naaste tref, en hy sterf, dan sal hierdie een na een van hierdie stede vlug vir skuiling, en hy sal lewe. Sodat die bloedwreker nie die moordenaar agtervolg nie, omdat die hart verhit is, en hom inhaal as die pad langer is, en sy siel slaan, en hierdie een het nie n doodsvonnis nie, omdat hy hom nie voor gister gehaat het nie, nog voor die derde dag nie. Daarom beveel ek jou hierdie woord en sê: Drie stede sal jy vir jouself afsonder.

Indien die Here jou God egter jou grense vergroot, soos Hy aan jou vaders gesweer het, en die Here aan jou al die land gee wat Hy beloof het om aan jou vaders te gee, As jy hoor om al hierdie bevels te doen wat ek jou vandag beveel, om die Here jou God lief te hê, om in al sy weë al die dae te wandel, sal jy vir jouself nog drie stede byvoeg tot hierdie drie. En onskuldige bloed sal nie uitgiet word in die land wat die Here jou God jou as erfdeel gee nie, en jy sal nie skuldig wees aan bloed nie.

As daar maar in jou n man word wat die naaste haat, en vir hom loer, en teen hom opstaan, en sy siel slaan, en hy sterf, en na een van hierdie stede vlug, En die raad van oudstes van sy stad sal stuur, en hulle sal hom van daar neem, en hulle sal hom oorlewer in die hande van die bloedwrekers, en hy sal sterwe. Jou oog sal hom nie spaar nie, en jy sal die onskuldige bloed uit Israel reinig, en dit sal goed met jou gaan.

Jy mag nie die grense van jou naaste verskuif wat jou vaders gestel het in die erfenis wat jy geërf het in die land wat die Here

jou God aan jou gee deur lot nie. Nie sal een getuie bly om te getuig teen n man volgens alle ongeregtigheid en volgens elke sonde en volgens alle sonde wat hy sondig nie; op die mond van twee getuies en op die mond van drie getuies sal elke woord staan. Maar as n onregverdige getuie teen n man staan en sy goddeloosheid aankla, En die twee mense aan wie die geskil behoort, sal voor die Here staan, en voor die priesters, en voor die regters wat in daardie dae sal wees. En die regters moet akkuraat ondersoek instel, en kyk, n onregverdige getuie het onregverdige dinge getuig en teen sy broer gestaan, En julle sal aan hom doen soos hy boos gehandel het om teen sy broer te doen, en jy sal die bose uit julle verwyder. En die wat oorbly sal, nadat hulle gehoor het, vrees, en hulle sal nie meer hierdie bose daad onder julle doen nie. Jou oog sal hom nie spaar nie, siel in plaas van siel, oog in plaas van oog, tand in plaas van tand, hand in plaas van hand, voet in plaas van voet.

20

As jy maar uitgaan in oorlog teen jou vyande, en jy sien perd en ruiters en n volk groter as joune, moenie hulle vrees nie, omdat die Here jou God met jou is, Hy wat jou uit die land Egipte opgebring het. En dit sal wees wanneer jy die oorlog nader, en die priester sal nader kom en tot die volk spreek, En hy sal vir hulle sê: Luister, Israel! Julle gaan vandag die oorlog in teen julle vyande. Laat julle hart nie swak word nie, moenie vrees nie, moenie verbrysel word nie, en moenie wegdraai van hulle gesig nie. Dat die Here julle God wat voor julle gaan met julle, om saam met julle te veg teen julle vyande om julle te red.

En die skrifgeleerdes sal tot die volk spreek en sê: Wie is die man wat n nuwe huis gebou het en dit nie ingewy het nie? Laat

hom gaan en laat hom terugkeer na sy huis, sodat hy nie in die oorlog sterf nie, en n ander man dit inwy. En wie is die man wat n wingerd geplant het en nie daaruit verheug is nie? Laat hom gaan en laat hom terugkeer na sy huis, sodat hy nie in die oorlog sterf nie, en n ander man uit sy wingerd sal verheug. En wie is die man wat verloof is aan n vrou en haar nie geneem het nie? Laat hom gaan en laat hom terugkeer na sy huis, sodat hy nie in die oorlog sterwe nie, en n ander man haar sal neem. En die skrifgeleerdes sal verder met die volk praat en sê: Wie is die man wat vrees en lafhartig van hart is? Laat hom gaan en na sy huis terugkeer, sodat hy nie die hart van sy broer lafhartig maak soos syne nie. En dit sal wees wanneer die skrifgeleerdes ophou spreek tot die volk, dan sal hulle heersers van die leër aanstel om die volk te lei.

As jy maar na n stad nader gaan om oorlog teen hulle te maak, roep hulle dan met vrede. As hulle inderdaad vreedsaam aan jou antwoord en vir jou oopmaak, sal al die volk wat in dit gevind word, aan jou belastingbetalers en jou onderdane wees. Indien hulle egter nie aan jou gehoorsaam nie, en hulle voer oorlog teen jou, sal jy dit beleër, totdat die Here jou God dit aan jou in jou hande sou oorlewer, en jy sal elke manlike daarvan met die swaard doodslaan, Behalwe die vroue en die bagasie, en al die vee, en alles wat in die stad mag wees, en al die buit sal jy vir jouself plunder, en jy sal al die buit van jou vyande eet, wat die Here jou God aan jou gee. So sal jy maak met al die stede wat baie ver van jou af is, nie van die stede van hierdie nasies nie, van wie die Here jou God aan jou gee om hulle land te erf. Julle mag geen asemhalende wese lewend laat nie, Maar deur n vloek sal julle hulle wy, die Hetiet, en Amoriet, en Kanaäniet, en Feresiet, en Hewiet, en Jebusiet, en Girgasiet, soos die Here jou God jou beveel het, sodat hulle julle nie mag leer om al hulle gruwels te

doen nie, soveel as wat hulle aan hulle gode gedoen het, en julle sal sondig voor die Here julle God.

As jy n stad beleër vir meer dae om oorlog daarteen te voer tot die inneem daarvan, sal jy nie die bome daarvan vernietig deur n yster daarop te lê nie, maar daarvan sal jy eet, maar dit sal jy nie afsny nie. Is die boom in die veld n mens om voor jou uit in die palissade in te gaan? Maar die hout wat jy weet dat dit nie vrugdraend is nie, dit sal jy vernietig en afsny, en jy sal beleëringswerke bou teen die stad wat oorlog teen jou voer, totdat dit oorgegee word.

21

Indien daar maar n gewonde gevind word in die land wat die Here jou God aan jou gee om te erf, geval in die vlakte, en hulle nie weet wie hom getref het nie, Jou raad van oudstes en jou regters sal uitgaan, en hulle sal meet na die stede rondom die gedooide man. En dit sal die stad wees wat die naaste aan die gewonde man is, en die raad van oudstes van daardie stad sal n vers uit die beeste neem, wat nie gewerk het nie, en wat nie n juk getrek het nie, En die raad van oudstes van daardie stad sal n vers afbring in n rowwe vallei wat nie bewerk is nie en ook nie besaai word nie, en hulle sal die vers se nek breek in die vallei. En die priesters, die Leviete, sal naderkom, want die Here die God het hulle gekies om voor Hom te staan en om te seën in sy Naam, en volgens hulle uitspraak sal elke geskil en elke saak van aanraking beslis word. En al die oudstes van daardie stad wat die naaste aan die gewonde man is, sal hulle hande was oor die kop van die vers waarvan die nek gebreek is in die vallei, En hulle sal antwoord en sê: Ons hande het nie hierdie bloed uitgestort nie, en ons oë het dit nie gesien nie. Wees genadig tot u volk Israel wat U verlos het,

Here, sodat daar nie onskuldige bloed in u volk Israel sal wees nie, en die bloed sal vir hulle versoening gemaak word. Jy sal maar die onskuldige bloed uit julle verwyder, as jy doen wat goed en behaaglik is voor die Here jou God.

As jy maar uitgegaan het na die oorlog teen jou vyande, en die Here jou God hulle aan jou oorgee in jou hande, en jy hulle buit plunder, en jy sien in die buit n vrou mooi van vorm, en jy begeer haar, en jy neem haar vir jouself as vrou en jy bring haar binne in jou huis, en jy sal haar hoof skeer, en jy sal haar naels sny, En jy sal die klere van die gevangenskap van haar verwyder, en sy sal in jou huis sit, en sy sal haar vader en haar moeder beweene maand lank, en daarna sal jy na haar ingaan en met haar saamwoon, en sy sal jou vrou wees.

En dit sal wees as jy nie haar wil hê nie, sal jy haar vry wegstuur, en sy sal nie vir silwer verkoop word nie, jy sal haar nie verwerp nie, omdat jy haar verneder het.

As n man maar twee vroue kry, een van hulle die geliefde en een van hulle die gehate, en hulle baar kinders vir hom, die geliefde en die gehate, en die seun van die gehate word die eersgeborene, En dit sal wees op die dag wanneer hy aan sy seuns sy besittings as erfenis toedeel, sal hy nie die seun van die geliefde vrou as eersgeborene kan behandel deur die seun van die gehate vrou, die eersgeborene, te verontagsaam nie, Maar hy sal die eersgebore seun van die gehate een erken om aan hom dubbel te gee van alles wat aan hom gevind word, omdat hierdie die begin van sy kinders is, en aan hom behoort die eersgeboortereg. As maar iemand n ongehoorsame en opstandige seun het wat nie die stem van sy vader en die stem van sy moeder gehoorsaam nie, en hulle dissipleneer hom, en hy luister nie na hulle nie, En sy vader

en sy moeder sal hom gryp, en hulle sal hom uitbring na die raad van oudstes van sy stad, en na die poort van die plek, En hulle sal vir die mans van hulle stad sê: Hierdie seun van ons is ongehoorsaam en tartend, hy gehoorsaam nie ons stem nie, hy is n vervalser en n dronkaard. En die mans van sy stad sal hom met klippe stenig, en hy sal sterwe, en jy sal die bouse uit julle verwyder, en die wat oorbly sal hoor en vrees.

As daar maar in iemand n sonde is, n vonnis van die dood, en hy sterf, en julle hom aan n boom ophang, Sy liggaam sal nie op die boom slaap nie, maar julle sal dit met n begrafnis begrawe op daardie dag, omdat almal wat aan n boom hang deur God vervloek is, en julle sal die land nie ontheilig wat die Here jou God aan jou as erfdeel gee nie.

22

Moenie die kalf van jou broer, of sy skaap, wat in die pad rond dwaal, sien en hulle ignoreer nie; jy sal hulle beslis na jou broer terugbring en aan hom teruggee. As jou broer egter nie naby jou woon nie, of jy hom nie ken nie, moet jy dit binnenshuis in jou huis versamel, en dit sal by jou bly totdat jou broer daarna soek, en jy sal dit aan hom teruggee. Aldus sal jy doen met sy donkie, en aldus sal jy doen met sy klee, en aldus sal jy doen met alle verlore goed van jou broer, wat ook al van hom verlore geraak het en jy vind – jy sal nie kan oorsien nie. Jy mag nie die donkie van jou broer of sy kalf wat in die pad geval het, sien en hulle verwaarloos nie; jy moet dit saam met hom oprig.

Daar sal nie voorwerpe van n man op n vrou wees nie, en n man sal ook nie n vrouekleed aantrek nie, want almal wat hierdie dinge doen, is n gruwel vir die Here jou God. As jy maar n nes van

voëls voor jou gesig in die pad teëkom, of op enige boom, of op die grond, met kuikens of eiers, en die moeder broei oor die kuikens of oor die eiers, mag jy nie die moeder saam met die kinders neem nie. Jy sal die moeder wegstuur, maar die kinders sal jy vir jousef neem, sodat dit goed met jou sal gaan en jy lank sal lewe.

As jy n nuwe huis bou, sal jy n kroon vir jou dak maak, en jy sal nie moord in jou huis maak nie as die vallende een daarvan val. Jy mag nie jou wingerd met verskillende sade saai nie, sodat die opbrings en die saad wat jy saai saam met die opbrings van jou wingerd nie geheilig word nie. Jy mag nie met n kalf en n donkie saam ploeg nie. Jy mag nie vervalste wol en vlas saam aantrek nie. Gedraaide koorde sal jy vir jousef maak op die vier hoeke van jou klere waarmee jy jou mag beklee.

Maar as iemand n vrou neem en met haar saamwoon, en hy haar haat, en hy lê voorwendselwoorde op haar, en hy bring haar naam in oneer, en hy sê: Hierdie vrou het ek geneem, en toe ek haar genader het, het ek haar maagdelikheid nie gevind nie, En die vader van die kind en die moeder sal die maagdelikheid van die kind na die raad van oudstes by die poort bring. En die vader van die kind sal vir die raad van oudstes sê: Hierdie dogter van my het ek aan hierdie man as vrou gegee, en hy het haar gehaat. Nou plaas hy voorwendselwoorde op haar en sê: Ek het nie jou dogter se maagdelikheid gevind nie, en dit is die maagdelikheid van my dogter. En hulle sal die kleed voor die stadsraad van oudstes uitsprei. En die raad van oudstes van daardie stad sal daardie man neem, en hulle sal hom onderrig, En hulle sal hom n boete van honderd sikkels oplê, en hulle sal dit aan die vader van die jong vrou gee, omdat hy n slegte naam oor n Israelitiese maagd uitbring het, en sy sal sy vrou wees, hy sal haar nie al die tyd kan wegstuur nie.

Maar indien hierdie woord op waarheid berus, en die maagdelikheid nie by die jong vrou gevind was nie En hulle sal die jong vrou uitbring na die deure van die huis van haar vader, en hulle sal haar stenig met stene, en sy sal sterf, omdat sy dwaasheid gemaak het onder die seuns van Israel deur die huis van haar vader te onteer, en jy sal die bese uit julle midde verwyder.

As daar maar n man gevind word wat slaap met n vrou wat getroud is aan n man, moet julle albei doodmaak, die man wat slaap met die vrou, en die vrou, en jy sal die bese uit Israel verwyder. As n maagdlike meisie aan n man verloof is, en n man haar in die stad vind en met haar lê. Julle sal beide uitbring na die poort van hulle stad, en hulle sal met klippe gestenig word, en hulle sal sterwe: die jong vrou, omdat sy nie in die stad uitgeroep het nie, en die man, omdat hy die vrou van die naaste verneder het, en jy sal die bese uit julle midde verwyder. As n man maar die verloofde meisie in die vlakte vind, en haar gedwing het om met haar te lê, sal julle die man wat met haar gelê het alleen doodmaak. En vir die jong vrou is daar nie n sonde van die dood nie, soos wanneer n man teen sy naaste opstaan en sy siel vermoor, so is hierdie saak, omdat hy haar in die veld gevind het, het die verloofde jong vrou uitgeroep, en daar was nie iemand om haar te help nie.

As iemand die meisie, die maagd wat nie verloof is nie, vind en haar dwing en met haar slaap, en gevind word, Die man wat met haar geslaap het, sal aan die vader van die jong vrou vyftig didrachmas silwer gee, en sy sal sy vrou wees; omdat hy haar verneder het, sal hy haar nie vir altyd kan wegstuur nie.

n Man sal nie die vrou van sy vader neem nie, en hy sal nie die bedekking van sy vader onthul nie.

Nie sal n verpletterde of n afgesny-eeen in die vergadering van die Here ingaan nie. Die seun van n prostituut sal nie ingaan in die vergadering van die Heer nie.

Nie sal n Ammoniet en Moabiet in die vergadering van die Here betree nie, en tot die tiende geslag sal hulle nie in die vergadering van die Here betree nie, en tot in die eeu. Omdat hulle julle nie met brood en water op die pad tegemoet gekom het toe julle uit Egipte uitgetrek het nie, en omdat hulle teen jou Bileam, die seun van Beor, uit Mesopotamië gehuur het om jou te vervloek. En die Here jou God was nie gewillig om na Bileam te luister nie, en die Here jou God het die vervloeking in n seën verander, omdat die Here jou God jou liefgehad het. Jy sal nie vreedsame en voordelige dinge aan hulle aanspreek al die dae van jou lewe tot in ewigheid nie. Jy mag nie n Edomieter verafsku nie, omdat hy jou broer is; jy mag nie n Egiptenaar verafsku nie, omdat jy n vreemdeling in sy land geword het. Seuns wat aan hulle gebore word, sal in die derde generasie in die vergadering van die Here ingaan.

As jy maar uitgaan om teen jou vyande te kamp, sal jy jou van elke bose woord bewaar. As daar in jou n man is wat nie rein sal wees vanweë sy uitvloeiing in die nag nie, dan sal hy buite die kamp uitgaan, en hy sal nie in die kamp ingaan nie. En dit sal wees dat hy teen die aand sy liggaam met water sal bad, en nadat die son gesak het, sal hy die kamp ingaan. En daar sal vir jou n plek buite die kamp wees, en jy sal daarheen buitentoe gaan. En n peg sal vir jou op jou belt wees, en dit sal wees wanneer jy buite gaan sit, dan sal jy daarmee grawe, en nadat jy dit gebruik het, sal

jy jou naaktheid bedek. Want die Here jou God loop rond in jou kamp om jou te red en om jou vyand voor jou gesig oor te gee, en jou kamp sal heilig wees, en daar sal geen onsedelikheid van n saak in jou gesien word nie, en Hy sal van jou wegdraai.

Jy sal nie n kind aan sy heer oorhandig wat by jou van sy heer af aangesluit het nie. Met jou sal hy woon, in julle sal hy woon waar dit hom behaag; jy sal hom nie verdruk nie. Daar sal nie n prostituut wees van die dogters van Israel nie, en daar sal nie een wees wat homself prostituteer van die seuns van Israel nie, daar sal nie n inisieerder wees van die dogters van Israel nie, en daar sal nie een wees wat geïnisieer word van die seuns van Israel nie. Jy mag nie die betaling van n prostituut, nog die uitruiling van n hond, in die huis van die Here jou God bring vir enige gelofte nie, omdat beide n gruwel vir die Here jou God is.

Jy mag nie aan jou broer rente vra op silwer nie, en rente op voedsel nie, en rente op enige ding wat jy uitleen nie. Aan die vreemde sal jy rente vra, maar aan jou broer sal jy nie rente vra nie, sodat die Here jou God jou mag seën in al jou werke op die aarde waarheen jy gaan om dit te erf.

As jy maar n gelofte aan die Here jou God aflê, moet jy nie verdrag om dit te betaal nie, want die Here jou God sal dit sekerlik van jou eis, en dit sal sonde in jou wees. Indien jy maar nie wil bid nie, is daar nie sonde in jou nie. Wat uit jou lippe uitgaan sal jy bewaar, en jy sal doen volgens die wyse waarop jy aan die Here die God n geskenk gelofte gedoen het, wat jy met jou mond gespreek het.

As jy maar in die oes van jou buurman ingaan en jy are van graan in jou hande versamel, mag jy nie n sekel op die oes van jou

buurman lê nie. As jy in die wingerd van jou naaste ingaan, mag jy druiwe eet, soveel as wat jou siel gevul kan word, maar jy mag nie in n vat gooi nie.

24

As iemand maar n vrou neem, en met haar saamleef, en dit sal wees as sy nie guns voor hom vind nie, omdat hy in haar n onbetaamlike ding gevind het, en hy sal vir haar n skeibrief skryf, en dit in haar hande gee, en haar uit sy huis wegstuur, en weggegaan word aan n ander man, En die laaste man haat haar, en skryf vir haar n skeibrief, en gee dit in haar hande, en stuur haar weg uit sy huis, en die laaste man sterf, wat haar vir homself as vrou geneem het. Die eerste man wat haar weggestuur het, sal nie kan terugkeer om haar vir homself as vrou te neem na sy besoedeling nie, omdat dit n gruwel is voor die Here jou God, en julle sal nie die land besoedel wat die Here jou God aan jou in erfdeel gee nie.

As iemand egter onlangs n vrou geneem het, sal hy nie na die oorlog uitgaan nie, en geen saak sal aan hom opgelê word nie; hy sal onskuldig wees in sy huis vir een jaar en sal sy vrou wat hy geneem het, bly maak.

Jy sal nie n meulklip as pand neem nie, nog n bo-meulklip nie, omdat dit die siel as pand neem. Indien n man betrap word wat n siel steel van sy broers, die seuns van Israel, en hom onderdruk en verkoop, sal daardie dief sterwe, en jy sal die kwaad uit julle verwyder. Gee aandag vir jouself in die aanraking van melaatsheid, jy sal baie noukeurig bewaak om te doen volgens die hele wet wat die priesters, die Leviete, aan julle mag aankondig, soos ek aan julle beveel het, bewaak om te doen. Onthou hoeveel

die Here jou God aan Miriam gedoen het op die pad, toe julle uit Egipte uitgetrek het.

As daar n skuld is by jou naaste, enige skuld, sal jy nie in sy huis ingaan om sy pand te neem nie. Buite sal jy staan, en die man by wie jou lening is, sal die pand vir jou buite uitbring. As die man egter arm word, mag jy nie in sy pand slaap nie. Deur terugbetaling sal jy sy pand teruggee teen sonder, en hy sal slaap in sy kleed, en hy sal jou seën, en dit sal vir jou barmhartigheid wees voor die Here jou God. Jy sal nie die loon van n arm en behoefte persoon onthoud nie, uit jou broers, of uit die vreemdelinge wat in jou stede is. Op dieselfde dag sal jy sy loon teruggee, die son sal nie oor hom ondergaan nie, omdat hy arm is, en daarin het hy sy hoop, en hy sal teen jou uitroep na die Here, en dit sal sonde in jou wees. Vaders sal nie vir kinders sterwe nie, en die seuns sal nie vir vaders sterwe nie, elkeen sal in sy eie sonde sterwe. Jy mag nie die oordeel van n vreemdeling en n wees en n weduwee verdraai nie. Jy sal nie die kledingstuk van n weduwee as pand neem nie, en jy sal onthou dat jy n huisbediende was in die land Egipte, en die Here jou God het jou van daar verlos. Daarom beveel ek jou om hierdie woord te doen.

As jy maar oes in jou land, en jy vergeet n garf in jou land, moet jy nie terugkeer om dit te neem nie; dit sal vir die vreemdeling en vir die wees en vir die weduwee wees, sodat die Here jou God jou mag seën in al die werke van jou hande. As jy maar olywe afpluk, sal jy nie terugdraai om die oorblyfsels agter jou te versamel nie; dit sal vir die vreemdeling en vir die wees en vir die weduwee wees, en jy sal onthou dat jy n dienaar was in die land Egipte; daarom beveel ek jou om hierdie woord te doen. As jy jou wingerd oes, sal jy dit nie weer nalees nie; wat agter jou oorbly, sal aan die vreemdeling en aan die wees en aan die

weduwee wees. En jy sal onthou dat jy n dienaar was in die land Egipte; daarom beveel ek jou om hierdie woord uit te voer.

25

As daar maar n geskil tussen mense ontstaan, en hulle na die gerig kom, en hulle oordeel, en hulle die regverdige regverdig, en hulle die goddelose veroordeel, En dit sal wees, as die goddelose waardig is van slae, sal jy hom voor die rigters laat neerlê, en hulle sal hom voor hulle oë gesel volgens sy goddeloosheid. En in getal veertig sal hulle hom gesel, hulle sal nie byvoeg nie; maar as jy byvoeg om te gesel vir meer slae as hierdie, sal jou broer voor jou oneer word. Jy sal nie n os wat dors toebind nie.

As broers maar saamwoon, en een uit hulle sterwe, maar saad nie vir hom was nie, sal die vrou van die gestorwene nie buite aan n man wat nie naderkom wees nie; die broer van haar man sal na haar ingaan en sal haar vir homself as vrou neem, en sal met haar saamwoon. En die kind wat sy baar, sal vasgestel word uit die naam van die oorledene, en sy naam sal nie uit Israel uitgewis word nie.

As die man egter nie wens om die vrou van sy broer te neem nie, dan sal die vrou opgaan na die poort, na die raad van oudstes, en sal sê: Die broer van my man wil nie die naam van sy broer in Israel oprig nie; die broer van my man was nie gewillig nie. En die raad van oudstes van sy stad sal hom roep, en hulle sal tot hom sê, en as hy staan, sê hy, ek wens nie om haar te neem nie, En die vrou van sy broer sal nader kom voor die raad van ouderlinge, en sy sal die een sandaal van sy voet verwyder, en sy sal in sy gesig spuug, en sy sal antwoord en sê: So sal hulle maak met die man wat nie die huis van sy broer sal bou in Israel nie. En sy naam sal

in Israel genoem word: huis van hom wat die sandaal losgemaak het.

As mense maar baklei met mekaar, n man met sy broer, en die vrou van een van hulle nader kom om haar man te red uit die hand van die een wat hom slaan, en sy haar hand uitsteek en sy geslagsdele gryp, Jy sal die hand afsny, jou oog sal nie daarvoor spaar nie.

Jy mag nie in jou sak twee verskillende gewigte hê nie, een groot en een klein. Daar sal nie in jou huis twee mate wees nie, n groot een of n klein een. n Ware en regverdige gewig sal jy hê, en n ware en regverdige maat sal jy hê, sodat jy lank mag leef op die aarde wat die Here jou God jou as erfdeel gee. Dat almal wat hierdie dinge doen n gruwel is vir die Here jou God, almal wat onreg doen.

Onthou hoeveel Amalek aan jou gedoen het op die pad, toe jy uit die land van Egipte uitgetrek het, hoe hy teen jou gestaan het in die pad, en hy het jou agterhoede afgekap, die moeg gewordenes agter jou, terwyl jy honger en moeg was, en hy het nie God gevrees nie. En dit sal wees wanneer die Here jou God jou rus gee van al jou vyande rondom jou in die land wat die Here jou God aan jou gee om te erf, sal jy die naam van Amalek uitwis van onder die hemel, en jy mag nie vergeet nie.

26

En dit sal wees as jy ingaan in die land wat die Here jou God jou gee om te erf, en jy dit in besit neem, en jy daarop woon, En jy sal neem van die eerstelinge van die vrugte van jou grond wat die Here jou God aan jou gee, en jy sal dit in n mandjie sit, en jy sal

gaan na die plek wat die Here jou God sal kies om sy naam daar uitgeroep te word. En jy sal gaan na die priester wat in daardie dae sal wees, en jy sal vir hom sê: Ek verklaar vandag aan die Here my God dat ek ingegaan het in die land wat die Here aan ons vaders gesweer het om aan ons te gee. En die priester sal die mandjie uit jou hande neem, en dit voor die altaar van die Here jou God plaas. En antwoordende sal hy sê voor die Here jou God: Sirië het my vader verlaat, en hy het na Egipte afgegaan, en het daar vertoef in klein getal, en het daar n groot nasie en n groot menigte geword. En die Egiptenare het ons mishandel en ons verneder, en hulle het harde werk op ons geplaas. En ons het uitgeroep na die Here ons God, en die Here het na ons stem geluister, en Hy het ons vernedering gesien, en ons slawerny, en ons verdrukking. En die Here het ons self uit Egipte uitgelei in sy groot krag, en met magtige hand en hoë arm, en met groot visioene, en met tekens en met wonders. En Hy het ons in hierdie plek ingebring, en Hy het aan ons hierdie land gegee, n land wat vloei van melk en heuning. En nou, kyk, ek het die eersteling van die opbrings van die aarde gebring wat U aan my gegee het, Here – n land wat vloei van melk en heuning. En jy sal dit voor die Here jou God neersit, en jy sal voor die Here jou God aanbid. En jy sal verheug in al die goeie dinge wat die Here jou God aan jou gegee het, en jou huis, en die Leviet, en die vreemdeling wat by jou is.

As jy voltooi om tiendes te gee van al die opbrengste van jou in die derde jaar, sal jy die tweede tiendes gee aan die Leviet en aan die vreemdeling en aan die wees en aan die weduwee, en hulle sal eet in jou stede en hulle sal bly wees.

En jy sal voor die Here jou God sê: Ek het die heilige dinge uit my huis verwyder, en ek het dit aan die Leviet en aan die vreemdeling en aan die wees en aan die weduwee gegee, volgens al

die gebooië wat Jy my beveel het; ek het jou gebod nie oortree nie, en ek het dit nie vergeet nie. En ek het nie daarvan in my droefheid geëet nie, ek het nie daarvan vir iets onreins gebruik nie, ek het nie daarvan aan die dooie gegee nie, ek het die stem van die Here ons God gehoorsaam, ek het gedoen soos U my beveel het. Kyk neer uit jou heilige huis uit die hemel, en seën jou volk Israel, en die land wat Jy aan hulle gegee het, soos Jy aan ons vaders gesweer het, om aan ons n land te gee wat vloei van melk en heuning.

In hierdie dag het die Here jou God jou beveel om al die verordeninge en die oordele te doen, en julle sal hulle bewaar en doen uit julle hele hart en uit julle hele siel. Jy het vandag God gekies om jou God te wees, en om in al sy weë te wandel, en om die verordeninge en die oordele te onderhou, en om sy stem te gehoorsaam. En die Heer het jou vandag gekies om vir Hom n kosbare volk te word, net soos Hy gesê het, om sy gebooië te onderhou, En dat jy bo al die nasies sal wees, soos Hy jou beroemd en n roem en roemryk gemaak het, dat jy n heilige volk aan die Here jou God sal wees, soos Hy gespreek het.

27

En Moses en die raad van oudstes van Israel het beveel en gesê: Hou al hierdie bevele wat ek julle vandag beveel. En dit sal wees op die dag wat jy die Jordan oorsteek na die land wat die Here jou God aan jou gee, en jy sal vir jouself groot klippe oprig, en jy sal hulle met pleister bestryk. En jy sal al die woorde van hierdie wet op hierdie stene skryf, wanneer julle die Jordaan oorsteek, wanneer julle ingaan in die land wat die Here, die God van jou vaders, aan jou gee, n land wat vloei van melk en heuning, soos die Here, die God van jou vaders, aan jou gesê het. En dit sal

wees as julle die Jordaan oorsteek, sal julle hierdie klippe wat ek jou vandag beveel, opstel in die berg Gaibal, en julle sal hulle met pleister pleister. En jy sal daar n altaar bou vir die Here jou God, n altaar van stene; jy sal nie yster daarop gebruik nie. Jy sal met hele klippe n altaar aan die Here jou God bou, en jy sal daarop brandoffers aan die Here jou God offer. En jy sal daar n vredesoffer bring, en jy sal eet en versadig word en bly wees voor die Here jou God. En jy sal al hierdie wet baie duidelik op die klippe skryf.

En Moses en die priesters, die Leviëte, het aan die hele Israel gepraat en gesê: Wees stil en luister, Israel, op hierdie dag het jy n volk vir die Here jou God geword, en jy sal luister na die stem van die Here jou God, en jy sal al sy gebooie en sy verordeninge doen, soveel as wat ek jou vandag beveel.

En Moses het die volk op daardie dag beveel en gesê, Hierdie sal staan om die volk te seën op berg Garisim nadat hulle die Jordaan oorgesteek het: Simeon, Levi, Juda, Issaskar, Josef en Benjamin. En hierdie sal staan op die berg van die vloek, Gaibal: Ruben, Gad, en Aser, Sebulon, Dan, en Naftali.

En die Leviëte sal antwoordend aan die hele Israel met n groot stem sê Vervloek is die man wat n gesnede en gegote beeld sal maak, n gruwel vir die Here, die werk van ambagsmanne se hande, en dit in die geheim sal plaas, en al die volk sal antwoord en sê: Mag dit so wees. Vervloek is hy wat sy vader of sy moeder oneer, en al die volk sal sê: laat dit so wees. Vervloek is die een wat die grense van sy naaste verskuif, en al die mense sal sê: Mag dit so wees. Vervloek is hy wat die blinde op die pad mislei, en al die volk sal sê: Mag dit so wees. Vervloek is hy wat die oordeel van die vreemdeling en die wees en die weduwee verdraai, en al die volk

sal sê: Amen. Vervloek is hy wat slaap met die vrou van sy vader, omdat hy die bedekking van sy vader ontbloot het, en al die volk sal sê, so mag dit wees. Vervloek is hy wat met enige dier slaap, en al die volk sal sê: So moet dit wees. Vervloek is hy wat met sy suster slaap, die dogter van sy vader of sy moeder. En al die volk sal sê: Amen. Vervloek is hy wat slaap met sy skoondogter, en al die volk sal sê: mag dit so wees. Vervloek is hy wat slaap met die suster van sy vrou, en al die volk sal sê: mag dit so wees. Vervloek is hy wat sy naaste met bedrog slaan, en al die volk sal sê: Mag dit so wees. Vervloek is hy wat geskenke sou neem om n siel van onskuldige bloed te slaan, en al die volk sal sê: Mag dit so wees. Vervloek is elke man wat nie by al die woorde van hierdie wet bly om dit te doen nie, en al die volk sal sê: Mag dit so wees.

28

En dit sal wees as jy werklik luister na die stem van die Here jou God, om al hierdie gebooie wat ek jou vandag beveel te onderhou en te doen, dan sal die Here jou God jou bo al die nasies van die aarde stel, En al hierdie seëninge sal op jou kom en jou vind, as jy werklik luister na die stem van die Here jou God, Geseënd is jy in die stad, en geseënd is jy in die veld. Geseënd is die afstammeling van jou baarmoeder, en die opbrengste van jou aarde, en die kuddes van jou beeste, en die troppe van jou skape. Geseënd is jou pakhuis, en jou oorblyfsels. Geseënd sal jy wees in jou ingaan, en geseënd sal jy wees in jou uitgaan.

Die Here jou God sal jou vyande wat teen jou opgestaan het, gebreek voor jou aangesig oorgee; hulle sal op een weg teen jou uitgaan, en op sewe weë sal hulle van jou aangesig af vlug. Die Here sal die seën op jou stuur in jou voorraadkamers, en op alles waarop jy jou hand lê, op die aarde wat die Here jou God aan jou

gee. Die Here sal jou vir Homself oprig as n heilige volk, soos Hy aan jou vaders gesweer het, as jy na die stem van die Here jou God luister, en in al sy weë wandel, En al die nasies van die aarde sal jou sien, omdat die naam van die Here oor jou uitgeroep is, en hulle sal jou vrees. En die Here jou God sal jou vermeerder tot goeie dinge in die nakomelinge van jou baarmoeder, en in die nakomelinge van jou vee, en in die opbrengste van jou grond, op jou grond wat die Here aan jou vaders gesweer het om aan jou te gee.

Die Here sal vir jou sy goeie skatkamer, die hemel, oopmaak om reën op die regte tyd aan jou land te gee, om al die werke van jou hande te seën, en jy sal aan baie nasies leen, maar jy sal nie leen nie. En jy sal oor baie nasies heers, maar hulle sal nie oor jou heers nie. Die Here jou God sal jou vestig as die hoof en nie as die stert nie, en jy sal dan bo wees en jy sal nie onder wees nie, as jy luister na die stem van die Here jou God, alles wat ek jou vandag beveel om te onderhou. Jy mag nie van al die bevel wat ek jou vandag beveel, regs of links afwyk om agter ander gode aan te gaan en hulle te dien nie.

En dit sal wees as jy nie luister na die stem van die Here jou God nie, om al sy bevel te hou wat ek jou vandag beveel nie, dan sal al hierdie vervloeking oor jou kom en jou inhaal. Vervloek is jy in die stad, en vervloek is jy in die veld. Vervloek sal wees jou pakhuse en jou oorblyfsels. Vervloek sal wees die nageslag van jou skoot, en die opbrings van jou grond, die kuddes van jou beeste, en die troppe van jou skape. Vervloek sal jy wees wanneer jy ingaan, en vervloek sal jy wees wanneer jy uitgaan.

Die Here sal gebrek en wegtering en vertering op jou stuur op alles waaraan jy jou hand slaan, totdat Hy jou vernietig en totdat

Hy jou gou laat omkom weens jou bose praktyke, omdat jy My verlaat het. Mag die Here die dood aan jou laat kleef, totdat Hy jou uitput van die aarde af waarin jy daar ingaan om dit te erf. Die Here sal jou slaan met gebrek, en met koors, en met koue rillings, en ontsteking, en versenging, en die geelsug, en hulle sal jou vervolg totdat hulle jou vernietig. En die hemel bo jou hoof sal vir jou brons wees, en die aarde onder jou sal yster wees. Mag die Here jou God die reën van jou aarde as stof gee, en stof sal uit die hemel neerdaal, totdat Hy jou vernietig, en totdat Hy jou gou vernietig. Mag die Here jou gee tot n nederlaag voor die vyande; op een weg sal jy teen hulle uittrek, en op sewe weë sal jy van hulle vlug, en jy sal n verspreiding wees in alle koninkryke van die aarde. En julle dooies sal voedsel wees vir die voëls van die hemel en die wilde diere van die aarde, en daar sal niemand wees om hulle weg te jaag nie. Die Here sal jou tref met Egiptiese swere op die setel, en met wilde skurftheid, en met jeuk, sodat jy nie genees kan word nie. Die Here sal jou slaan met waansin, en blindheid, en verstandeloosheid. En jy sal middag rondtas, soos n blinde in die duisternis tas, en jy sal nie voorspoedig wees in jou weë nie, en jy sal dan onreg aangedoen word en geplunder word al die dae, en daar sal niemand wees wat help nie.

n Vrou sal jy neem, en n ander man sal haar hê, n huis sal jy bou, en jy sal nie daarin woon nie, n wingerd sal jy plant, en jy sal dit nie oes nie. Jou kalf sal voor jou geslag word, en jy sal nie daarvan eet nie; jou donkie sal van jou gegryp word, en dit sal nie aan jou terugbesorg word nie; jou skape sal aan jou vyande gegee word, En daar sal nie vir jou wees die een wat help nie. Jou seuns en jou dogters sal gegee word aan n ander nasie, en jou oë sal kyk, falende na hulle; jou hand sal nie in staat wees nie. Die opbrings van jou grond, en al jou arbeid sal n nasie eet wat jy nie ken nie, en

jy sal veronreg en verbreek wees al die dae. En jy sal mal word deur die visioene van jou oë wat jy sal sien.

Die Here sal jou slaan met n bouse sweer op die knieë en op die bene, sodat jy nie in staat sal wees om genees te word nie, van die sole van jou voete tot die kruin van jou hoof.

Mag die Here jou en jou heersers wat jy oor jouself sal aanstel, weglei na n nasie wat jy en jou vaders nie ken nie, en daar sal jy ander gode dien, van hout en klip. En jy sal daar wees in raaisel en gelykenis en verhaal onder al die nasies waarheen die Here jou sou weglei.

Baie saad sal jy na die vlakke uitdra, en min sal jy indra, omdat die sprinkaan dit sal verslind. n Wingerd sal jy plant en bewerk, en wyn sal jy nie drink nie, nog sal jy bly wees daaruit nie, omdat die wurm dit sal verslind. Olyfbome sal aan jou wees in al jou grense, en olie sal jy nie salf nie, omdat jou olyfboom sal uitvloei. Seuns en dogters sal jy verwek, maar hulle sal nie bly nie, want hulle sal in gevangenskap weggaan. Al jou houtagtige dinge en die opbrengste van jou grond sal die roes verteer. Die vreemdeling wat by jou is, sal hoër en hoër opstyg, maar jy sal laer en laer afdaal. Hierdie sal aan jou leen, maar jy sal nie aan hierdie leen nie, hierdie sal die kop wees, maar jy sal die stert wees.

En al hierdie vervloekinge sal op jou kom, en hulle sal jou vervolg, en hulle sal jou inhaal, totdat Hy jou vernietig, en totdat Hy jou verloor, omdat jy nie geluister het na die stem van die Here jou God nie, om sy gebooi te bewaar en die verordeninge wat Hy jou beveel het. En daar sal tekens in jou wees, en wonders in jou saad tot die eeu, In plaas daarvan dat jy die Here jou God met

blydskap en n goeie gemoed gedien het vanweë die oorfloed van alles.

En jy sal jou vyande dien, wat die Here op jou sal stuur, in hongersnood, en in dors, en in naaktheid, en in gebrek aan alles, en hy sal n ysterjuk op jou nek sit, totdat hy jou vernietig. Die Here sal n nasie van ver op jou bring, van die einde van die aarde, soos die aanval van n arend, n nasie waarvan jy die stem nie sal verstaan nie, n Skaamtelose nasie wat nie die gesig van n ou man sal respekteer nie, en wat nie barmhartigheid sal betoon teenoor die jonges nie. En sal die nageslag van jou vee verslind, en die voortbringsels van jou aarde, sodat dit nie vir jou koring, wyn, olie, die kuddes van jou beeste, en die troppe van jou skape sal agterlaat nie, totdat dit jou vernietig. En Hy sal jou vernietig in jou stede, totdat die hoë en sterk mure afgebreek word waarop jy vertrou het, in jou hele land, en Hy sal jou verdruk in jou stede wat Hy aan jou gegee het. En jy sal die afstammeling van jou baarmoeder eet, die vleis van jou seuns en jou dogters, soveel as aan jou gegee is, in jou benoudheid en in jou verdrukking waarmee jou vyand jou sal verdruk.

Die sagte man onder julle en die baie teerhartige sal met sy oog begeer sy broer, en die vrou in sy boesem, en die oorgeblewene kinders wat nog sou oorbly aan hom, sodat hy aan een van hulle van die vleis van sy kinders sal gee wat hy sou eet, omdat niks aan hom oorgelaat sal word nie in jou benoudheid en in jou verdrukking waarmee jou vyande jou sal verdruk in al jou stede.

En die teer een onder julle en die verwyfde vrou, wie se voet nooit probeer het om op die aarde te loop nie weens die verwyfdheid en weens die teerheid, sal met haar oog beny haar

man wat in haar boesem is, en haar seun en haar dogter, En die nageboorte daarvan wat deur haar lendene uitgegaan het, en die kind wat sy baar, sal sy immers verslind weens die gebrek aan alles, in die geheim, in jou benoudheid en in jou verdrukking, waarmee jou vyand jou sal verdruk in jou stede, As jy nie luister om al die woorde van hierdie wet te doen nie, wat in hierdie boek geskrywe is nie, om hierdie geëerde, wonderlike naam te vrees, die HERE jou GOD nie. En die Here sal jou plaes wonderlik maak, en die plaes van jou nageslag, groot en wonderlike plaes, en bese en blywende siektes. En Hy sal al die bese pyn van Egipte wat jy van hulle gesig vermy het, laat terugkeer, en dit sal aan jou kleef. En alle siekte, en alle plaag wat nie geskrywe is nie, en alles wat geskrywe is in die boek van hierdie wet, sal die Here op jou bring, totdat Hy jou vernietig. En julle sal oorgelaat word in klein getal, in plaas daarvan dat julle was soos die sterre van die hemel in menigte, omdat julle nie geluister het na die stem van die Here julle God nie.

En dit sal wees dat op welke wyse die Here oor julle verheug het om julle goed te doen en julle te vermenigvuldig, so sal die Here oor julle verheug word om julle te vernietig, en julle sal in spoed van die aarde uitgeruk word, na waar julle daar ingaan om dit te beërf. En die Here jou God sal jou verstrooi onder al die nasies, van die een end van die aarde tot die ander end van die aarde, en daar sal jy ander gode dien, van hout en klip, wat jy en jou vaders nie vertrou het nie. Maar selfs in daardie nasies sal Hy jou nie rus gee nie, en daar sal geen rusplek wees vir die sool van jou voet nie, en die Here sal jou daar n ander hart gee wat ongehoorsaam is, en falende oë, en n kwynende siel. En jou lewe sal hang voor jou oë, en jy sal vrees dag en nag, en jy sal nie glo in jou lewe nie. In die oggend sal jy sê, Hoe sou dit aand kon word, en in die aand sal jy sê, Hoe sou dit oggend kon word, vanweë die

vrees van jou hart wat jy sal vrees, en vanweë die visioene van jou oë wat jy sal sien. En die Here sal jou terugdraai na Egipte in skepe, op die pad waarvan ek gesê het, jy sal dit nie weer nog sien nie, en julle sal daar aan julle vyande verkoop word as kinders en diensmaagde, en daar sal niemand wees wat koop nie.

Hierdie is die woorde van die verbond wat die Here Moses beveel het om te vestig met die seuns van Israel in die land van Moab, behalwe die verbond wat Hy met hulle gemaak het in Horeb.

29

En Moses het al die seuns van Israel geroep, en het na hulle gesê: Julle het alles gesien wat die Here in die land van Egipte voor julle gedoen het aan Farao en sy dienaars, en aan sy hele land, Die groot beproewings wat jou oë gesien het, daardie groot tekens en wonders. En die Here die God het nie aan julle n hart gegee om te weet, en oë om te sien, en ore om te hoor tot vandag toe nie. En Hy het julle veertig jaar in die wildernis gelei, julle klere het nie verslyt nie, en julle sandale het nie van julle voete af verslyt nie. Julle het nie brood geëet nie, julle het nie wyn en sterk drank gedrink nie, sodat julle mag weet dat ek die Here julle God is. En julle het gekom tot by hierdie plek, en Sihon, koning van Hesbon, en Og, koning van Basan, het uitgegaan om ons in oorlog te ontmoet. En ons het hulle verslaan, en ons het hulle grond geneem, en ek het dit deur loting gegee aan Ruben, en aan Gad, en aan die helfte van die stam Manasse. En julle sal al die woorde van hierdie verbond onderhou om te doen, sodat julle alles sal verstaan wat julle sal doen.

Julle staan almal vandag voor die Here julle God, die hoofmanne van julle stamme, en julle raad van oudstes, en julle regters, en julle beamptes, elke man van Israel. Die vroue van julle, en die nageslagte van julle en die vreemdeling wat in die midde van die kamp van julle is, van die houthakker van julle tot die waterdraer van julle, om verby te gaan in die verbond van die Here julle God, en in sy vervloekings, wat die Here jou God vandag met jou maak, sodat Hy jou tot n volk aan Hom sal vestig, en Hy sal jou God wees, soos Hy aan jou gesê het, en soos Hy aan jou vaders Abraham en Isak en Jakob gesweer het. En nie net met julle alleen vestig ek hierdie verbond en hierdie vloek nie, Maar met dié wat hier vandag met julle voor die Here julle God is, en met dié wat nie met julle hier vandag is nie.

Dat julle weet hoe ons in die land Egipte gewoon het, en hoe ons deur die midde van die nasies getrek het wat julle deurgetrek het. En sien hulle gruwels en hulle beelde, hout en steen, silwer en goud, wat by hulle is. Laat daar nie onder julle n man, of vrou, of voorvaderlike geslag, of stam wees wie se verstand weggedraai het van die Here julle God om die gode van daardie nasies te dien nie, laat daar nie onder julle n wortel wees wat opwaarts groei in gal en bitterheid nie, En dit sal wees as hy die woorde van hierdie vervloeking hoor, en hy binne homself in sy hart sê: Dit sal goed met my gaan, omdat ek in die dwaling van my hart sal wandel, sodat die sondaar nie die onskuldige saam vernietig nie, Nie, God sal nie genadig wees teenoor hom nie, maar dan sal die toorn van die Here en sy ywer aangesteek word teen daardie man, en al die vervloeking van hierdie verbond, wat in hierdie boek geskryf is, sal aan hom kleef, en die Here sal sy naam uitwis van onder die hemel. En die Here sal hom afsonder tot kwaad uit al die seuns van Israel, volgens al die vervloekings van die verbond wat geskryf is in die boek van hierdie wet.

En die ander geslag sal sê, die seuns van julle wat na julle sal opstaan, en die vreemdeling wat van ver uit n land sou kom, en hulle sal die slae van daardie land sien en die siektes daarvan wat die Here daarop gestuur het, Swawel en sout opgebrand, al die land daarvan sal nie gesaai word nie, nog sal dit opkom nie, nog sal enige groen daarop opgaan nie. Net soos Sodom en Gomorra, Adama en Seboïm omvergewerp was, wat die Here in toorn en woede omvergewerp het, En al die nasies sal sê: Waarom het die Here so aan hierdie land gedoen? Wat is hierdie groot toorn van die woede? En hulle sal sê dat hulle die verbond van die Here, die God van hulle vaders, verlaat het, wat Hy met hulle vaders gemaak het toe Hy hulle uit die land van Egipte uitgelei het, en nadat hulle gegaan het, het hulle ander gode gedien wat hulle nie geken het nie, en wat Hy nie aan hulle toegewys het nie En die Here was kwaad in toorn oor daardie land om daarop te bring al die vervloeking wat geskrywe is in die boek van hierdie wet. En die Here het hulle van hulle land verwyder in toorn en woede en groot woede, en het hulle uitgedryf na n ander land soos vandag.

Die verborge dinge behoort aan die Here ons God, maar die sigbare dinge behoort aan ons en aan ons kinders tot in ewigheid, om al die woorde van hierdie wet te doen. Die verborge dinge behoort aan die Here ons God, maar die sigbare dinge behoort aan ons en aan ons kinders tot in ewigheid, om al die woorde van hierdie wet te doen.

30

En dit sal wees as al hierdie woorde op jou kom, die seën en die vloek wat ek voor jou gesig gegee het; en jy sal dit in jou hart ontvang onder al die nasies waar die Here jou daar verstrooi, en jy sal terugkeer na die Here jou God, en jy sal luister na sy stem

volgens alles wat ek jou vandag beveel, uit jou hele hart en uit jou hele siel En die Here sal jou sondes genees, en Hy sal jou barmhartig wees, en Hy sal jou weer versamel uit al die nasies waarheen die Here jou verstrooi het. As jou verspreiding van die einde van die hemel tot die einde van die hemel is, sal die Here jou God jou van daar versamel, en van daar sal die Here jou God jou neem. En jou God sal jou van daar inbring in die land wat jou vaders geërf het, en jy sal dit erf, en Hy sal jou goed doen, en Hy sal jou talryker maak as jou vaders. En die Here sal jou hart deeglik reinig, en die hart van jou nageslag, om die Here jou God lief te hê uit jou hele hart en uit jou hele siel, sodat jy mag lewe.

En die Here jou God sal hierdie vervloekings gee op jou vyande en op die wat jou haat, wat jou vervolg het. En jy sal terugkeer en jy sal luister na die stem van die Here jou God, en jy sal doen sy gebooië, so veel as wat ek jou vandag beveel. En die Here jou God sal jou seën in al die werk van jou hande, in die nakomelinge van jou baarmoeder, en in die nakomelinge van jou vee, en in die opbrings van jou aarde, omdat die Here jou God sal terugkeer om oor jou te verheug tot goeie dinge, soos Hy verheug het oor jou vaders, As jy luister na die stem van die Here jou God, om sy gebooië te hou, en sy verordeninge, en sy oordele wat geskrywe is in die boek van hierdie wet, as jy terugdraai na die Here jou God uit jou hele hart, en uit jou hele siel. Dat hierdie gebod wat ek jou vandag beveel, nie te moeilik is nie, nog ver van jou af is nie. Dis nie in die hemel bo nie, om te sê: Wie sal vir ons opgaan na die hemel en dit vir ons neem, en nadat ons dit gehoor het, sal ons dit doen? Nog is dit anderkant van die see nie, wat sê: Wie sal vir ons oorsteek na die anderkant van die see en dit vir ons neem, en dit hoorbaar vir ons maak, sodat ons dit kan doen? Die woord is baie naby aan jou in jou mond, en in jou hart, en in jou hande om dit te doen.

Kyk, ek het vandag voor jou die lewe en die dood gegee, die goeie en die slegte. As jy luister na die gebooie van die Here jou God, wat ek jou vandag beveel, om die Here jou God lief te hê, om in al sy weë te wandel, en om sy verordeninge en sy oordele te hou, dan sal julle lewe, en baie sal julle wees, en die Here jou God sal jou seën in al die land waarheen jy daar ingaan om dit te beërf. En as jou hart wegdraai, en jy nie luister nie, en mislei word, aanbid jy ander gode en dien jy hulle, Ek verklaar vandag aan jou dat julle sekerlik sal vergaan, en julle sal nie lank lewe op die aarde waarheen julle die Jordaan oorsteek om dit te beërf nie.

Ek getuig vandag aan julle, die hemel sowel as die aarde: die lewe en die dood het ek voor julle gesig gegee, die seën en die vloek. Kies die lewe, sodat jy mag lewe, jy en jou nageslag. Om die Here jou God lief te hê, na sy stem te luister, en aan Hom vas te hou, want dit is jou lewe en die lengte van jou dae, om te woon op die aarde wat die Here aan jou vaders Abraham en Isak en Jakob gesweer het om aan hulle te gee.

31

En Moses het voltooi om al hierdie woorde tot al die seuns van Israel te spreek. En hy het vir hulle gesê: Ek is vandag honderd en twintig jaar oud, ek sal nie meer kan ingaan en uitgaan nie, maar die Here het vir my gesê: Jy sal nie hierdie Jordaan oorsteek nie. Die Here jou God wat voor jou aangaan, Hy sal hierdie nasies voor jou vernietig, en jy sal hulle as erfenis ontvang, en Josua sal voor jou aangaan, soos die Here gespreek het. En die Here jou God sal aan hulle doen soos Hy gedoen het aan Sihon en Og, die twee konings van die Amoriëte, wat oorkant die Jordaan was, en aan hulle land, soos Hy hulle uitgeroei het. En die Here het hulle aan julle oorgelewer, en julle sal aan hulle doen

soos ek julle beveel het. Wees moedig en wees sterk, moenie vrees nie, moenie lafhartig wees nie, moenie verskrik wees van hulle gesig nie, omdat die Here jou God wat voor julle uitgaan met julle is, Hy sal jou nie verlaat nie en Hy sal jou nie begewe nie. En Moses het Josua geroep, en aan hom gesê voor die hele Israel: Wees moedig en wees sterk, want jy sal voor die aangesig van hierdie volk ingaan in die land wat die Here aan julle vaders gesweer het om aan hulle te gee, en jy sal dit aan hulle as erfenis gee. En die Here wat saam met jou reis, sal jou nie laat gaan nie, en Hy sal jou ook nie verlaat nie; moenie vrees nie, en wees ook nie lafhartig nie.

En Moses het die woorde van hierdie wet in n boek geskryf, en dit gegee aan die priesters, die seuns van Levi, wat die ark van die verbond van die Here dra, en aan die oudstes van die seuns van Israel.

En Moses het hulle in daardie dag beveel en gesê: Na sewe jaar, in die tyd van die jaar van vrylating, in die fees van tabernakels, In die saamreis van al Israel om voor die Here julle God gesien te word, in die plek wat die Here sou kies, sal julle hierdie wet voor die hele Israel in hulle ore lees, Nadat die volk saamgeroep is – die mans en die vrouens en die nageslag en die vreemdeling wat in julle stede is – sodat hulle kan hoor, en sodat hulle kan leer om die Here julle God te vrees, en hulle sal hoor om al die woorde van hierdie wet te doen. En hulle seuns wat nie weet nie, sal hoor en sal leer om die Here jou God te vrees al die dae wat hulle lewe op die aarde waarheen julle die Jordaan oorsteek om dit te beërf.

En die Here het vir Moses gesê: Kyk, die dae van jou dood het nader gekom; roep Josua, en staan by die deure van die tent van

die getuienis, en Ek sal hom beveel. En Moses en Josua het in die tent van die getuienis gegaan en by die deure van die tent van die getuienis gestaan. En die Here het in n wolk afgedaal, en by die deure van die tent van die getuienis gaan staan, en die pilaar van die wolk het by die deure van die tent van die getuienis gaan staan. En die Here het aan Moses gesê: Kyk, jy sal slaap met jou vaders, en hierdie volk sal opstaan en hoereer agter die vreemde gode van die land waarin hulle ingaan, en hulle sal My verlaat en My verbond verbreek wat Ek met hulle gemaak het. En ek sal kwaad wees in toorn teen hulle in daardie dag, en ek sal hulle verlaat, en ek sal my gesig van hulle wegdraai, en dit sal voedsel wees, en baie euwels en verdrukkinge sal hom vind, en hy sal sê in daardie dag, omdat die Here my God nie in my is nie, het hierdie euwels my gevind. Ek sal egter my gesig van hulle wegdraai in daardie dag, weens al die sleghede wat hulle gedoen het, omdat hulle hulle tot vreemde gode gewend het.

En nou skryf die woorde van hierdie lied, en leer dit aan die seuns van Israel, en plaas dit in hulle mond, sodat hierdie lied vir my n getuienis voor hulle aangesig sal wees onder die seuns van Israel. Want Ek sal hulle inbring in die goeie land wat Ek aan hulle vaders gesweer het om aan hulle te gee, n land wat vloei van melk en heuning, en hulle sal eet en versadig word en vol word, en hulle sal hulle wend tot vreemde gode en hulle sal dien, en hulle sal My tart, en hulle sal my verbond verbreek. En hierdie lied sal volgens hulle gesig getuig, want dit sal nie vergeet word uit hulle mond nie, en uit die mond van hulle nageslag nie, want ek ken hulle boosheid, soveel as wat hulle hier vandag doen, voordat ek hulle inbring in die goeie land wat ek aan hulle vaders gesweer het.

En Moses het hierdie lied in daardie dag geskryf, en hy het dit aan die seuns van Israel geleer. En Hy het Josua beveel en gesê:

Wees moedig en wees sterk, want jy sal die seuns van Israel inbring in die land wat die Here aan hulle gesweer het, en Hy sal met jou wees.

Maar toe Moses klaar geskryf het al die woorde van hierdie wet in n boek tot die einde, En Hy het die Leviete wat die ark van die verbond van die Heer dra, beveel en gesê, Nadat julle hierdie boek van die wet geneem het, sal julle dit aan die sy van die ark van die verbond van die Here julle God plaas, en dit sal daar by jou wees as n getuienis. Omdat ek jou uitdaging ken, en jou harde nek, want terwyl ek nog lewend by julle vandag is, was julle rebellerend teenoor God, hoeveel te meer nie na my dood nie? Versamel na my toe julle stamleiers, en julle oudstes, en julle regters, en julle skrifgeleerdes, sodat ek in hulle ore al hierdie woorde sal spreek, en ek roep die hemel en die aarde as getuies teen hulle aan. Ek weet dat julle na my dood wetteloos sal optree, en julle sal afdraai van die weg wat ek aan julle beveel het, en die euwels sal julle ontmoet in die laaste dae, omdat julle die bose voor die Here sal doen, om Hom te terg deur die werke van julle hande.

En Moses het die woorde van hierdie lied in die ore van die hele vergadering gepraat tot aan die einde.

32

Gee aandag, hemel, en ek sal praat, en laat die aarde die woorde uit my mond hoor. Laat my uitspraak verwag word soos reën, en laat my woorde neerdaal soos dou, soos n bui op gras, en soos sneeu op gras. Omdat ek die naam van die Here geroep het, gee grootheid aan ons God. God, waar is sy werke, en al sy weë is oordele, God is getrou, en daar is geen ongeregtheid nie,

regverdig en heilig is die Here. Hulle het gesondig; nie sy kinders nie, maar n berispelike, krom en verdraaide geslag. Hierdie dinge vergeld julle die Heer? So n dwaas volk en nie wys nie? Het Hy self, hierdie jou Vader, jou nie verkry en jou gemaak en jou gevorm nie? Onthou die dae van ouderdom, verstaan die jare van geslagte tot geslagte. Vra jou vader en hy sal aan jou verklaar, jou oudstes en hulle sal aan jou sê.

Wanneer die Allerhoogste die nasies verdeel het, toe Hy die seuns van Adam verstrooi het, het Hy die grense van die nasies vasgestel volgens die getal van die engele van God. En dit het gebeur dat sy volk die gedeelte van die Here was, Jakob, sy afgemete erfdeel Israel. Hy het hom in die wildernis onderhou, in die dors van brandende hitte in n waterlose land, hy het hom omring en hom gedissiplineer, en hy het hom bewaar soos die pupil van die oog. Soos n arend sy nes bedek, en oor sy kuikens verlang het, het hy sy vlerke gesprei en hulle ontvang, en hulle op sy rug opgeneem. Die Heer alleen het hulle gelei, daar was nie met hulle n vreemde god nie. Hy het hulle op die sterkte van die aarde laat opkom, hulle met die opbrengste van die velde gevoed, hulle het heuning uit die rots gesuig, en olie uit die harde rots. Botter van beeste en melk van skape, met vet van lammers en ramme, seuns van bulle en bokke, met vet van niere van koring, en bloed van druif het hy wyn gedrink. En Jakob het geëet en versadig geword, en die geliefde het geskop, hy het vet geword, dik geword, wyd geword, en hy het die God wat hom gemaak het verlaat, en hy het afgewyk van God sy verlosser.

Hulle het my geprovokeer met vreemde gode; met hul gruwels het hulle my verbitter. Hulle het aan demone geoffer, en nie aan God nie, aan gode wat hulle nie geken het nie, nuwe en onlangse wat gekom het, wat hulle vaders nie geken het nie. God

wat jou verwek het, het jy verlaat, en jy het God vergeet wat jou voed.

En die Here het gesien, en Hy was jaloers, en Hy was geprovokeer deur die woede van sy seuns en dogters. En Hy het gesê, Ek sal my gesig van hulle wegdraai, en sal wys wat met hulle sal gebeur in die laaste dae, omdat dit n verdraaide geslag is, seuns in wie daar geen trou is nie.

Hulle het my jaloers gemaak op n nie-god, hulle het my geprovokeer met hulle afgode, en ek sal hulle jaloers maak op n nie-volk, op n dwase nasie sal ek hulle toornig maak. Dat vuur uit my woede aangekind is, sal brand tot in die hades daaronder, sal die aarde en haar opbrengste verslind, sal die fundamente van die berge aan die brand steek. Ek sal ewels oor hulle versamel, en my pyle sal ek teen hulle in die stryd gebruik. Wegkwynend van hongersnood en deur die ete van voëls, en ongeneeslike rugstrekking, sal ek die tande van wilde diere na hulle stuur, met woede slepend op die aarde. Van buite sal die swaard hulle kinderloos maak, en uit die pakhuis sal vrees kom—die jongman saam met die maagd, die suigling saam met die bejaarde ou man. Ek het gesê: Ek sal hulle verstrooi, ek sal hul gedenkteken uit die mense laat ophou. As dit nie was deur die woede van vyande nie, sodat hulle nie lank voortduur nie, sodat die teenstanders nie saam aanval nie, moenie hulle sê nie: Ons hoë hand, en nie die Here nie, het al hierdie dinge gemaak.

n Nasie wat raad verloor het, en daar is geen kennis in hulle nie. Hulle het nie gedink om te verstaan nie; laat hulle hierdie dinge in die komende tyd ontvang. Hoe sal een duisend agtervolg, en twee tienduisendes verplaas, as die God hulle nie verkoop het nie, en die Heer hulle oorgelewer het? Dat hulle gode nie is soos

ons God nie, maar ons vyande is dwaas. Want uit die wingerdstok van Sodom is hulle wingerdstok, en hulle loot is uit Gomorra, hulle druif is n druif van gal, n tros van bitterheid vir hulle. Woede van drake is hulle wyn, en woede van slange ongeneeslik. Nie, kyk, is hierdie dinge nie by my versamel en in my skatkamers verseël nie? In die dag van wraak sal Ek vergeld, wanneer hulle voet gly, omdat die dag van vernietiging naby is vir hulle, en gereed dinge teenwoordig is vir julle. Dat die Here sy volk sal oordeel, en oor sy dienaars sal Hy getroos word, want Hy het hulle verswak gesien, en uitgeput deur aanbringings, en uitgeput. En die Here het gesê, waar is hulle gode op wie hulle vertrou het, van wie se offers se vet julle geëet het, en die wyn van hulle plengoffer gedrink het; laat hulle opstaan en julle help en julle beskermers word. Sien, sien dat Ek is, en daar is geen God behalwe My nie, Ek maak dood, en Ek maak lewendig, Ek slaan, en Ek genees, en daar is niemand wat sal verlos uit my hande nie. Dat ek my hand na die hemel sal ophig, en by my regterhand sal sweer, en sal sê: Ek leef tot in ewigheid, Dat ek my swaard sal skerp maak soos weerlig, en my hand sal vashou aan oordeel, en ek sal straf aan die vyande teruggee, en aan die wat my haat sal ek vergeld. Ek sal my pyle dronk maak van bloed, en my swaard sal vleis eet van die bloed van die gewondes en gevangenes, van die hoof van die vyandige heersers.

Verblyd, hemele, saam met hom, en laat al die engele van God hom aanbid; verblyd, nasies, saam met sy volk, en laat al die seuns van God hom versterk, omdat die bloed van sy seuns gewreek word, en Hy sal wreek en sal straf vergeld aan die vyande, en aan die wat haat sal Hy vergeld, en die Here sal die land van sy volk reinig.

En Moses het hierdie lied in daardie dag geskryf, en hy het dit aan die seuns van Israel geleer, en Moses het ingegaan, en hy het

al die woorde van hierdie wet in die ore van die volk gespreek, hy en Josua, die seun van Nun. En Moses het voltooi om met die hele Israel te spreek. En hy het aan hulle gesê: Gee aandag met die hart op al hierdie woorde wat ek vandag aan julle betuig, wat julle aan julle seuns sal beveel om te bewaar en te doen, al die woorde van hierdie wet. Dat hierdie nie n leë woord vir julle is nie, want dit is julle lewe, en ter wille van hierdie woord sal julle lank lewe op die aarde waarheen julle die Jordaan oorsteek om dit daar te beërf. En die Here het op hierdie dag tot Moses gepraat en gesê, Gaan op na die berg Abarim, hierdie berg Nabau wat in die land Moab teenoor Jerigo is, en aanskou die land Kanaän wat Ek aan die seuns van Israel gee, En sterf op die berg waarheen jy daar opgaan, en word by jou volk gevoeg, net soos Aaron jou broer gesterf het op die berg Hor, en by sy volk gevoeg is. Omdat julle ongehoorsaam was aan my woord onder die seuns van Israel by die water van teëspraak te Kades in die wildernis Sin, omdat julle My nie geheilig het onder die seuns van Israel nie. Teenoor sal jy die land sien, en daar sal jy nie ingaan nie.

33

En hierdie is die seën wat Moses, die man van God, die seuns van Israel geseën het voor sy dood. En Hy het gesê, die Here het uit Sinai gekom, en het uit Seir aan ons verskyn, en het uit die berg Paran gehaas, met miriades Kades, aan sy regterkant engele met Hom. En Hy het sy volk gespaar, en almal wat deur jou hande geheilig is, en hulle is onder jou, en hy het sy woorde ontvang. n Wet wat Moses aan ons beveel het, n erfenis vir die vergaderings van Jakob. En dit sal wees in die geliefde heerser, wanneer die heersers van die volke saam met die stamme van Israel vergader is. Laat Ruben leef en laat hom nie sterf nie, en laat hy groot wees in getal.

En hierdie is Juda: Hoor, Here, die stem van Juda, en kom na sy volk toe. Sy hande sal vir hom onderskei, en U sal n helper teen sy vyande wees.

En aan Levi het Hy gesê: Gee Levi sy duidelike tekens, en sy waarheid aan die heilige man, wat hulle hom in beproewing getoets het, hulle het hom beledig by die water van teëspraak, Hy wat aan die vader en die moeder sê: Ek het jou nie gesien nie, en sy broers nie erken het nie, en sy seuns verwerp het, hy het jou woorde bewaar en jou verbond onderhou. Hulle sal jou verordeninge aan Jakob verklaar, en jou wet aan Israel; hulle sal wierook voortdurend in jou toorn op jou altaar plaas. Seën, Here, sy krag, en aanvaar die werke van sy hande, verbrysel die lendene van vyande wat teen hom opgestaan het, en laat die wat hom haat nie opstaan nie. En aan Benjamin het Hy gesê: Die geliefde van die Here sal in vertroue woon, en God oorskadu hom al die dae, en tussen sy skouers het Hy rus gegee.

En aan Joseph het Hy gesê: Van die seëninge van die Here is sy land, van die seisoene van die hemel, en dou, en van die dieptes van fonteine van onder, en volgens die seisoen van opbrengste, van die son se wendings, en van die samekomste van maande van die kruin van berge se begin, en van die kruin van ewigvloeiende heuwels, En volgens die uur van die aarde se vervulling, en die aanneemlike dinge aan Hom wat in die bos verskyn het, laat dit kom op die hoof van Josef, en op die kruin van hom wat verheerlik is bo sy broers. Die skoonheid van die eersgeborene bul is syne, sy horings is soos die horings van n eenhoringbul; daarmee sal hy die nasies gelyktydig deurboor, tot aan die einde van die aarde. Hierdie is die tienduisendes van Efraim, en hierdie is die duisendes van Manasse. En aan Zebulun het Hy gesê: Verheug jou, Zebulun, in jou vertrek, en Issachar in sy tente. Nasies sal

hulle vernietig, en julle sal daar roep, en julle sal daar n offer van geregtigheid offer, omdat die rykdom van die see jou sal voed, en die handel van die kusgebied se inwoners.

En aan Gad het Hy gesê: Geseënd is hy wat Gad vergroot, soos n leeu het hy gerus nadat hy die arm en die heerser vermorsel het. En hy het sy eersteling gesien, dat daar die land van heersers verdeel was wat saam met die leiers van volke versamel was, geregtigheid het die Here gedoen, en sy oordeel met Israel.

En vir Dan het hy gesê: Dan is n leeu-welp, en hy sal uitspring uit Basan. En aan Naftali het Hy gesê: Naftali is vol van aanneembare dinge, en laat dit gevul word met seën van die Here; die see en die Suide sal hy erf. En aan Aser het Hy gesê: Geseënd uit kinders is Aser, en hy sal aanneemlik wees vir sy broers; hy sal sy voet in olie doop. Yster en brons sal sy sandaal wees, soos jou dae, sal jou sterkte wees.

Daar is niemand soos die God van die geliefde nie, wat op die hemel tree as jou helper, en die manjifieke Een van die uitspannel. En God se begin sal jou bedek, en onder die krag van ewige arms, en Hy sal die vyand voor jou gesig uitdryf, en sê: Mag jy vergaan. En Israel sal woon, vertroude, alleen op die aarde van Jakob, op graan en wyn, en die hemel sal vir jou bewolk wees met dou. Geseënd is jy Israel, wie is soos jy, n volk wat deur die Here gered word? Hy sal verdedig, jou helper, en die swaard is jou roem, en jou vyande sal vir jou lieg, en jy sal op hulle nek trap.

34

En Moses het opgegaan van Araboth-Moab op die berg Nabau, op die top van Phasga, wat is op die gesig van Jericho, en

die Heer het aan hom gewys al die land Gilead tot by Dan, en al die land van Nefthali, en al die land van Efraim, en Manasse, en al die land van Juda tot by die verste see, en die woestyn, en die omliggende streke van Jerigo, die stad van palmbome, tot by Soar. En die Here het vir Moses gesê, hierdie is die land wat Ek aan Abraham en Isak en Jakob gesweer het, met die woorde, aan julle nageslag sal Ek dit gee, en Ek het dit aan jou oë gewys, en daar sal jy nie ingaan nie.

En Moses, die dienaar van die Here, het gesterf in die land Moab deur die woord van die Here. En hulle het hom in Gai naby die huis van Fogor begrawe, en niemand het sy begrafnis gesien tot vandag toe nie. Moses was egter honderd en twintig jaar oud toe hy gesterf het; sy oë was nie verduister nie, nog was sy skilpaaie verswak.

En die seuns van Israel het vir Moses geween in Araboth-Moab by die Jordaan teenoor Jerigo, dertig dae lank, en die dae van rou en geween oor Moses is voltooi. En Josua, seun van Nun, was gevul met die gees van verstaan, want Moses het sy hande op hom geplaas, en die seuns van Israel het na hom geluister, en hulle het gedoen soos die Here aan Moses beveel het.

En daar het nie weer n profeet in Israel opgestaan soos Moses nie, wie die Here hom gesig tot gesig geken het. in al die tekens en wonders wat die Here hom gestuur het om hulle te doen in die land Egipte aan Farao, en aan sy dienaars, en aan sy hele land, die groot wonders en die magtige hand wat Moses voor die hele Israel gedoen het.

Josua

1

En dit het gebeur na die dood van Moses, dat die Here aan Joshua, die seun van Nun, die assistent van Moses, gesê het: Moses my assistent het gesterf. Staan nou daarom op, steek oor die Jordan, jy en al hierdie volk, in die land wat ek aan hulle gee. Elke plek waarop julle met die voetsool van julle voete sou betree, sal ek aan julle gee, op die wyse wat ek aan Moses gesê het. Die woestyn en die Anti-Libanon, tot by die groot rivier, die rivier Eufraat, en tot by die verste see, van sonder af, sal julle grense wees. Geen mens sal teen jou staan al die dae van jou lewe nie, en net soos Ek met Moses was, so sal Ek ook met jou wees, en Ek sal jou nie verlaat nie en jou nie oor die hoof sien nie. Wees sterk en wees dapper, want jy sal hierdie land aan hierdie volk verdeel, die land wat ek aan julle vaders gesweer het om aan hulle te gee. Wees daarom sterk en wees dapper, om te bewaar en te doen soos Moses, my dienaar, jou beveel het, en jy sal nie daarvan afdraai na regs of na links nie, sodat jy voorspoedig mag wees in alles wat jy doen. En die boek van hierdie wet sal nie uit jou mond vertrek nie, en jy sal daarvoor mediteer dag en nag, sodat jy mag weet om alles wat geskryf is te doen, dan sal jy voorspoedig wees, en jy sal jou weë voorspoedig maak, en dan sal jy verstaan. Aanskou, Ek het jou beveel: wees sterk en wees moedig, moenie lafhartig wees nie, en moenie vrees nie, want die Here jou God is met jou in alles waarheen jy ook al gaan. En Josua het die skrywers van die volk beveel en gesê: Gaan in deur die middel van die kamp van die volk, en beveel die volk en sê: Berei voorrade voor, want oor nog drie dae steek julle oor hierdie Jordaan om in te gaan en die land in besit te neem wat die Here, die God van julle vaders, aan julle gee.

En vir Ruben, en vir Gad, en vir die helfte van die stam Manasse het Josua gesê, Onthou die woord wat Moses, die dienaar van die Here, aan julle beveel het, toe hy gesê het: Die Here julle God het julle laat rus, en het aan julle hierdie land gegee. Die vrouens van julle en die kinders van julle en die vee van julle, laat hulle woon in die land wat hy aan julle gegee het, maar julle sal gewapen oorsteek voor julle broers, almal wat sterk is, en julle sal hulle help, Totdat die Here ons God julle broers laat rus, net soos julle ook, en hulle ook hierdie land sal erf wat die Here ons God aan hulle gee, en julle sal weggaan, elkeen na sy erfenis wat Moses aan julle gegee het oorkant die Jordaan aan die oostekant. En hulle het Joshua geantwoord en gesê: Alles wat jy ons beveel, sal ons doen, en na elke plek waarheen jy ons stuur, sal ons gaan. Volgens alles wat ons vir Moses gehoor het, sal ons vir jou luister, behalwe dat die Here ons God met jou moet wees, soos Hy met Moses was. Die man wat aan jou ongehoorsaam sou wees, en wie nie na jou woorde sal luister soos jy hom beveel nie, laat hom sterf, maar wees sterk en wees moedig.

2

En Josua, seun van Nun, het uit Sittim twee jong mans gestuur om te bespied, en gesê: Gaan op en sien die land en Jerigo. En die twee jong mans het gegaan en in Jerigo ingegaan, en hulle het in die huis van n vrou, n hoer, met die naam Ragab, ingegaan. En hulle het daar gelosieer.

En dit is aan die koning van Jericho gerapporteer met die woorde: Daar het mans van die seuns van Israel hier ingekom om die land te bespied. En die koning van Jerigo het gestuur en aan Ragab gesê: Bring die manne uit wat die nag in jou huis ingegaan het, want hulle het gekom om die land te bespied. En die vrou het

die twee mans geneem, hulle versteek, en aan hulle gesê: Die mans het na my toe gekom, Maar toe die poort in die duisternis gesluit word, het die mans uitgegaan. Ek weet nie waarheen hulle gegaan het nie. Vervolg hulle, as julle hulle sal inhaal. Hierdie een het hulle op die dak gebring, en het hulle versteek in die vlasstrooi wat op die dak opgestapel was. En die mans het hulle agtervolg op die weg na die Jordaan by die deurwadings, en die poort is gesluit.

En dit het gebeur toe die vervolgers agter hulle uitgegaan het, en voordat hulle gaan slaap het, het sy na hulle opgegaan op die dak, En sy het vir hulle gesê: Ek weet dat die Here aan julle die land gegee het, want die vrees vir julle het op ons geval. Ons het gehoor dat die Here God die Rooi See voor julle uit drooggemaak het toe julle uit die land Egipte uitgetrek het, en wat Hy alles gedoen het aan die twee konings van die Amoriëte wat oorkant die Jordaan was, Sihon en Og, wat julle vernietig het. En nadat ons gehoor het, was ons verbaas in ons hart, en daar het nie meer gees in enige van ons gestaan het van julle gesig af nie, omdat die Here julle God, God in die hemel bo en op die aarde onder is. En sweer nou vir my by die Here God, dat ek aan julle barmhartigheid bewys, en bewys ook julle barmhartigheid aan die huis van my vader, en spaar lewend die huis van my vader, my moeder, en my broers, en my hele huis, en alles wat aan hulle behoort, en julle sal my siel uit die dood verlos.

En die mans het vir haar gesê: Ons siel in plaas van julle tot die dood. En sy het gesê: Wanneer die Here die stad aan julle oorgee, sal julle barmhartigheid en trou aan my bewys. En sy het hulle deur die venster laat neersak, En sy het vir hulle gesê: Gaan na die bergland toe, sodat die vervolgers julle nie mag teëkom nie, en julle sal daar drie dae lank wegkruip totdat die vervolgers agter julle terugkeer, en daarna sal julle op julle pad voortgaan.

En die mans het vir haar gesê: Ons is onskuldige aan hierdie eed van jou. Aanskou, ons betree n deel van die stad, en jy sal die teken plaas, hierdie skarlakenrooi koord sal jy neerlaat in die venster waardeur jy ons neergelaat het, en jou vader, en jou moeder, en jou broers, en die hele huis van jou vader sal jy na jouself versamel in jou huis. En almal wat buite deur die deur van jou huis sou uitgaan, sal self skuldig wees, maar ons sal onskuldig wees aan hierdie eed van jou, en so baie as wat saam met jou in jou huis sal wees, daarvoor sal ons skuldig wees. Maar as iemand ons skade aandoen of hierdie woorde van ons openbaar, sal ons onskuldig wees aan hierdie eed van jou. En hy het vir hulle gesê, volgens julle woord laat dit wees, en hy het hulle uitgestuur, en hulle het gegaan. En hulle het in die bergland gekom, en hulle het daar drie dae gebly, en die vervolgers het al die weë deursoek, en hulle het niks gevind nie.

En die twee jong mans het teruggekeer, en hulle het afgegaan van die berg af, en hulle het oorgesteek na Josua, seun van Nun, en hulle het aan hom alles vertel wat met hulle gebeur het. En hulle het vir Josua gesê dat die Here al die land in ons hand oorgelewer het, en almal wat in daardie land woon, het van vrees vir ons weggesmelt.

3

En Josua het vroeg in die môre opgestaan, en hulle het uit Sittim vertrek, en hulle het by die Jordaan gekom, en hulle het daar oornag voor die oorsteek. En dit het gebeur na drie dae dat die skrifgeleerdes deur die kamp getrek het, En hulle het die volk beveel en gesê: Wanneer julle die ark van die verbond van die Here ons God sien, en ons priesters en die Leviete wat dit dra, moet julle van julle plekke vertrek en daaragter aangaan. Maar

laat daar n verre afstand wees tussen julle en daardie, sowat tweeduisend el sal julle staan, moenie dit nader kom nie, sodat julle die pad mag ken wat julle sal gaan, want julle het nie die pad van gister en eergister gegaan nie.

En Josua het vir die volk gesê, heilig julleself vir môre, omdat die Here môre wonderlike dinge onder julle sal doen. En Josua het vir die priesters gesê: Lig die ark van die verbond van die Here op, en gaan voor die volk uit, en die priesters het die ark van die verbond van die Here opgetel, en hulle het voor die volk uit gegaan. En die Here het aan Josua gesê: Op hierdie dag begin Ek jou verhoog voor al die seuns van Israel, sodat hulle sal weet dat soos Ek met Moses was, so sal Ek ook met jou wees. En nou beveel die priesters wat die ark van die verbond dra, en sê: Sodra julle by n deel van die water van die Jordaan inkom, sal julle in die Jordaan staan.

En Josua het vir die seuns van Israel gesê: Kom nader hier, en hoor die woord van die Here, ons God. Hieraan sal julle weet dat die lewende God in julle is, en dat Hy sekerlik sal vernietig van voor ons gesig die Kanaänier, en die Hetiet, en die Perisiet, en die Hewiet, en die Amoriet, en die Girgasiet, en die Jebusiet. Aanskou, die ark van die verbond van die Here van die hele aarde kruis die Jordaan. Kies vir julle twaalf mans van die seuns van Israel, een van elke stam. En dit sal wees, sodra die voete van die priesters wat die ark van die verbond van die Heer van die hele aarde dra, in die water van die Jordaan rus, sal die water van die Jordaan faal, en die water wat afdaal sal staan.

En die volk het uit hulle tente vertrek om die Jordaan oor te steek, en die priesters het die ark van die verbond van die Here voor die volk gedra. Maar toe die priesters wat die ark van die

verbond gedra het, by die Jordaan ingegaan het, en die voete van die priesters wat die ark van die verbond van die Here gedra het, in n deel van die water van die Jordaan gedoop is, en die Jordaan was vol tot by sy hele wal, soos in die dae van die koringoes, En die waters wat van bo af gedaal het, het gestaan as n saamgevreore massa wat baie ver weg weggestaan het tot by die deel van Kariathiarim, maar die wat afgedaal het, het afgegaan na die see Araba, die soutsee, totdat dit aan die einde opgehou het, en die volk het teenoor Jerigo gestaan. En die priesters wat die ark van die verbond van die Here gedra het, het op droë grond in die midde van die Jordaan gestaan, en al die seuns van Israel het deur droë grond oorgesteek, totdat al die volk klaar was om die Jordaan oor te steek.

4

En nadat al die volk klaar was om die Jordaan oor te steek, het die Here vir Josua gesê: Hy het mans van die volk geneem, een van elke stam, Beveel aan hulle, en neem twaalf stene gereed op uit die middel van die Jordaan, en dra hierdie gelyktydig saam met julle oor, plaas hulle in julle kamp, waar julle daar die nag kamp opslaan.

En Josua het twaalf mans van die vooraanstaandes van die seuns van Israel geroep, een van elke stam, Hy het vir hulle gesê: Bring voor my, voor die aangesig van die Here, in die middel van die Jordaan, en nadat elkeen van daar n klip geneem het, laat hom dit op sy skouers opneem volgens die getal van die twaalf stamme van Israel. sodat hierdie vir julle mag bestaan as n teken wat voortdurend lê, sodat wanneer jou seun jou môre vra en sê: Wat is hierdie klippe vir ons? En jy sal dit duidelik maak aan jou seun en sê, dat die Jordaanrivier opgehou het voor die gesig van die ark

van die verbond van die Here van die hele aarde, toe dit dit oorgesteek het, en hierdie klippe sal vir julle n gedenkteken wees vir die seuns van Israel tot in ewigheid.

En die seuns van Israel het so gedoen, omdat die Here vir Josua beveel het, en hulle het twaalf klippe uit die middel van die Jordaan opgeneem, net soos die Here vir Josua beveel het by die voltooiing van die oorsteek van die seuns van Israel, en hulle het dit saam met hulself na die kamp oorgedra, en hulle het dit daar neergesit. Josua het ook nog twaalf ander stene opgestel in die Jordaan self, op die plek waar die voete van die priesters wat die ark van die verbond van die Here gedra het, gestaan het, en hulle is daar tot vandag toe.

Die priesters wat die ark van die verbond gedra het, het in die Jordaan gestaan totdat Josua alles voltooi het wat die Here beveel het om aan die volk aan te kondig, en die volk het gehaas en oorgesteek. En dit het gebeur toe al die volk klaar oorgesteek het, dat die ark van die verbond van die Here oorgesteek het, en die klippe voor hulle. En die seuns van Ruben het oorgesteek, en die seuns van Gad, en die helfte van die stam van Manasse, toegerus voor die seuns van Israel, net soos Moses hulle beveel het. Veertigduisend gewapende het vir die geveg voor die Here oorgesteek na die oorlog teen die stad Jerigo. In daardie dag het die Here vir Josua verhoog voor die hele geslag van Israel, en hulle het hom gevrees, net soos Moses, al die tyd wat hy geleef het.

En die Here het vir Josua gesê: Beveel die priesters wat die ark van die verbond van die getuienis van die Here dra, om uit die Jordaan uit te gaan. En Josua het die priesters beveel en gesê: Kom uit die Jordaan uit. En dit het gebeur toe die priesters wat die ark van die verbond van die Here gedra het uit die Jordaan

uitgegaan het en hulle voete op die aarde geplaas het, het die water van die Jordaan volgens die land gestorm, en dit het gevloei soos gister en eergister deur die hele wal.

En die mense het uit die Jordaan opgegaan op die tiende van die eerste maand, en die seuns van Israel het in Gilgal gekampeer aan die oostekant van Jericho. En die twaalf stene hierdie wat hy uit die Jordaan geneem het, het Josua in Gilgal opgerig, sê, wanneer julle seuns julle vra en sê, wat is hierdie klippe? Verkondig aan julle seuns dat Israel hierdie Jordan op droë grond oorgesteek het, Nadat die Here ons God die water van die Jordaan voor hulle opgedroog het totdat hulle oorgesteek het, net soos die Here ons God die Rooisee opgedroog het voor ons totdat ons deurgetrek het, Sodat al die nasies van die aarde mag weet dat die krag van die Heer sterk is, en sodat julle die Here ons God mag aanbid in elke daad.

5

En dit het gebeur toe die konings van die Amoriëte wat anderkant die Jordaan was, en die konings van Fenisië wat by die see was, gehoor het dat die Here God die Jordaanrivier voor die seuns van Israel opgedroog het toe hulle dit oorgesteek het, het hulle gedagtes gesmelt, en hulle is met vrees getref, en daar was geen wysheid in hulle nie vanweë die seuns van Israel.

By hierdie tyd het die Here vir Joshua gesê: Maak vir jouself klipswaarde uit skerp gesnyde rots, en sit neer en besnei die seuns van Israel n tweede keer. En Josua het skerp klipswaarde gemaak, en hy het die seuns van Israel besny op die plek wat genoem word Hoop van die Voorhuide. Op welke wyse Josua die seuns van Israel gereinig het, almal wat ooit in die weg geword het, en almal

wat ooit onbesnede was van dié wat uit Egipte uitgegaan het, Almal hierdie het Joshua besny, want Israel het veertig en twee jare in die wildernis van Mabaritidit gewandel. Daarom was die meeste van hulle, van die vegmanne wat uit die land Egipte uitgegaan het, onbesnede – dié wat ongehoorsaam was aan die bevel van God, aan wie Hy ook verorden het dat hulle nie die land sou sien wat die Here aan hulle vaders gesweer het om te gee nie, n land wat vloei van melk en heuning. Maar in plaas van hulle het Hy hul seuns gestel, wat Josua besny het, omdat hulle onbesnede onderweg gebore is. Nadat hulle besny is, het hulle daar stil in die kamp gebly totdat hulle gesond geword het. En die Here het tot Josua, die seun van Nun, gesê: Op die dag vandag het Ek die smaad van Egipte van julle verwyder, en Hy het die naam van daardie plek Gilgal genoem.

En die seuns van Israel het die pasga gevier op die veertiende dag van die maand vanaf die aand, wes van Jerigo, oorkant die Jordaan in die vlakte. En hulle het ongesuurde en nuwe brood van die graan van die aarde geëet. In hierdie dag het die manna opgehou nadat hulle uit die graan van die aarde geëet het, en daar was nie langer manna vir die seuns van Israel nie, maar hulle het die land van die Palmbome in daardie jaar geoes.

En dit het gebeur toe Josua in Jerigo was, en hy het met die oë opgekyk en n man gesien wat voor hom gestaan het, en die swaard was getrek in sy hand, en Josua het nader gekom en aan hom gesê: Is jy ons s'n, of van die teenstanders? Die een het maar aan hom gesê: Ek is die bevelvoerder van die mag van die Here; nou het ek aangekom. En Josua het op sy gesig op die aarde geval, en aan hom gesê: Meester, wat beveel u aan u dienaar? En die opperbevelvoerder van die Here sê vir Josua: Maak die sandaal van jou voete los, want die plek waarop jy nou staan, is heilig.

6

En Jericho was toegesluit en verstewig, en niemand het daaruit uitgegaan nie, nog ingegaan nie. En die Here het vir Josua gesê: Kyk, Ek lewer Jerigo in jou hand, en sy koning, die magtiges wat in sterkte is. Jy moet maar die vegsmanne rondom dit stasioneer. En dit sal wees as julle die trompet blaas, laat al die volk gelyktydig skreeu, en wanneer hulle geskreeu het, sal die mure van die stad vanself val, en al die volk sal ingaan, elkeen sal reguit die stad instorm.

En Josua, die seun van Nun, het na die priesters gegaan, En hy het aan hulle gesê: Gee bevel aan die volk om rondom te gaan en die stad te omsingel, en laat die vegters gewapen voor die Here verbymarsjeer. En sewe priesters wat sewe heilige trompette het, laat hulle net so voor die Heer verbygaan, en laat hulle kragtig blaas, en laat die ark van die verbond van die Heer volg. Die vegmanne moet maar vooraan marsjeer, en die priesters wat die agterhoede vorm agter die ark van die verbond van die Here, moet trompette blaas. Josua het egter die mense beveel en gesê: Julle moet nie roep nie, en niemand mag julle stem hoor nie, totdat hy self die dag aankondig om uit te roep, en dan sal julle uitroep. En die ark van die verbond van God het rondom gegaan en onmiddellik na die kamp weggegaan, en daar geslaap.

En op die tweede dag het Josua vroeg in die môre opgestaan, en die priesters het die ark van die verbond van die Here opgeneem. En die sewe priesters wat die sewe trompette gedra het, het voor die Here uit gegaan, en daarna het die vegters ingegaan, en die oorblywende skare agter die ark van die verbond van die Here, En die priesters het met die trompette geblaas, en die hele oorblywende skare het die stad ses keer van naby

omsingel, en het weer na die kamp weggegaan; so het hulle ses dae lank gemaak.

En op die sewende dag het hulle by dagbreek opgestaan, en hulle het daardie dag sewe keer om die stad gemarcheer. En dit het gebeur by die sewende omwenteling het die priesters geblaas, en Josua het aan die seuns van Israel gesê, roep uit, want die Here het aan julle die stad oorgelewer. En die stad sal n vervloeking wees, dit en alles wat daarin is, aan die Here van die leërskare, behalwe Rahab die hoer – spaar haar, en alles wat in haar huis is. Maar julle moet julleself baie wag van die toegewyde ding, sodat julle nie, nadat julle dit oorweeg het, vir julleself van die toegewyde ding neem nie, en die kamp van die seuns van Israel n vervloeking maak nie, en ons vernietig nie. En alle silwer of goud, of brons of yster, sal heilig wees aan die Heer; dit sal in die skatkamer van die Heer gebring word.

En die priesters het met die trompette geblaas, en toe die volk die trompette gehoor het, het al die volk gelyktydig met n groot en sterk geskreue geskree, en die hele muur het rondom geval, en al die volk het die stad ingegaan. En Josua het dit toegewy, en alles wat in die stad was, van man tot vrou, van jongman tot ou man, en tot kalf en jokdier, met die skerpte van die swaard.

En Josua het aan die twee jong mans wat uitgespied het gesê: Gaan in die huis van die vrou in, en bring haar van daar uit, en alles wat aan haar behoort. En die twee jong mans wat die stad bespied het, het in die huis van die vrou ingegaan en Ragab die prostituut uitgebring, en haar vader, en haar moeder, en haar broers, en haar familie, en alles wat aan haar behoort het, en hulle het haar buite die kamp van Israel gebring. En die stad is met vuur verbrand met alles wat daarin was, behalwe die silwer en goud en

brons en yster wat hulle in die skatkamer van die Here gegee het om ingebring te word.

En Ragab die prostituut, en al die mense van haar vaderlike huis, het Josua lewend gered, en hulle het in Israel gebly tot vandag toe, omdat sy die verkenners versteek het wat Josua gestuur het om Jerigo te bespioen. En Josua het in daardie dag voor die Here gesweer en gesê: Vervloek is die man wat daardie stad sal bou; met sy eersgeborene sal hy die fondament daarvan lê, en met sy jongste sal hy die poorte daarvan opstel. En so het Uzzen uit Bethel gedoen: met Abiron sy eersgeborene het hy die fondament daarvan gelê, en met sy jongste wat gespaar is, het hy die poorte daarvan opgestel.

En die Here was met Josua, en sy naam was bekend in die hele land.

7

En die seuns van Israel het n groot oortreding begaan, en hulle het vir hulself geneem van die toegewyde ding, en Achar, seun van Charmi, seun van Zambri, seun van Zara, uit die stam van Juda, het geneem van die toegewyde ding, en die Here was kwaad met toorn teen die seuns van Israel.

En Josua het manne na Gai gestuur, wat by Betël is, en gesê: Bespied Gai uit. En die mans het opgegaan en hulle het Gai bespied. En hulle het na Josua teruggekeer, en hulle het vir hom gesê: Laat nie al die volk opgaan nie, maar laat omtrent twee duisend of drie duisend mans opgaan en die stad beleër. Moenie al die volk daarheen lei nie, want hulle is min. En ongeveer drie duisend mans het opgegaan, en hulle het gevlug voor die aangesig

van die mans van Gai. En die manne van Gai het ses-en-dertig van hulle manne gedood, en hulle het hulle van die poort af agtervolg, en hulle het hulle by die afdraand verpletter, en die hart van die volk was verskrik, en dit het geword soos water.

En Josua het sy klere geskeur, en Josua het op die aarde op sy gesig voor die Here geval tot die aand, hy en die oudstes van Israel, en hulle het stof op hulle hoofde gegooi. En Josua het gesê: Ek smeek U, Here, waarom het U u dienaar hierdie volk oor die Jordaan laat oortrek om hulle aan die Amoriet oor te gee om ons te vernietig? As ons net gebly het en ons by die Jordaan gevestig het. En wat sal ek sê aangesien Israel sy nek voor sy vyand gedraai het? En die Kanaänier en almal wat in die land woon, sal dit hoor en ons omring, en ons van die aarde vernietig, en wat sal jy met jou groot naam doen?

En die Here het vir Josua gesê: Staan op, waarom het jy op jou gesig geval? Die volk het gesondig en die verbond oortree wat Ek met hulle gesluit het, deur van die toegewyde dinge te steel en dit in hulle eie vate te gooi. En die seuns van Israel sal nie kan weerstaan voor die aangesig van hulle vyande nie, hulle sal die nek draai voor hulle vyande, omdat hulle n vervloekte ding geword het. Ek sal nie meer met julle wees nie, as julle nie die vervloekte ding uit julle verwyder nie. Staan op, heilig die volk, en sê dat hulle môre geheilig moet word, so sê die Here die God van Israel: die vervloekte ding is onder julle, julle sal nie kan staan teen julle vyande nie, totdat julle die vervloekte ding uit julle verwyder. En julle sal almal môre volgens stamme versamel word, en die stam wat die Here sal aanwys, moet julle volgens klans bring, en die klan wat die Here sal aanwys, moet julle volgens huis bring, en die huis wat die Here sal aanneem, moet julle volgens man bring. En wie gewys word, sal in die vuur verbrand word, en alles wat aan

hom behoort, omdat hy die verbond van die Here oortree het, en wetteloosheid in Israel gedoen het.

En Josua het vroeg opgestaan, en het die volk volgens stamme gebring, en die stam Juda is gewys. En dit is voortgebring volgens stamme, en die stam van Serag is aangewys. En dit is voortgebring volgens man, en Achar, seun van Zambri, seun van Zara, was geneem.

En Josua het vir Achar gesê: Gee vandag eer aan die Here God van Israel, en doen belydenis, en vertel my wat jy gedoen het, en moenie dit vir my verberg nie. En Achar het Joshua geantwoord, en gesê: Waarlik, ek het gesondig voor die Here, die God van Israel; so en so het ek gedoen. Ek het in die buit n kaal bonte kleed gesien, en twee honderd didrachmas silwer, en een goue tong van vyftig didrachmas, en nadat ek hulle oorweeg het, het ek hulle geneem, en kyk, hulle is versteek in my tent, en die silwer is versteek onder hulle. En Josua het boodskappers gestuur, en hulle het na die tent in die kamp gehardloop, en hierdie dinge was in sy tent weggesteek, en die silwer onder hulle. En hulle het dit uit die tent uitgebring, en hulle het dit na Josua en die ouderlinge van Israel gebring, en hulle het dit voor die Here neergelê.

En Josua het Achar, die seun van Zara, geneem en hom na die ravyn Achor gebring, en sy seuns, en sy dogters, en sy kalwers, en sy lasdiere, en al sy skape, en sy tent, en al sy besittings, en al die volk met hom, en hulle na Emekachor gebring. En Josua sê vir Achar: Waarom het jy ons in die verderf gestort? Die Here sal jou vandag in die verderf stort. En hulle het hom met klippe gestenig, die hele Israel, en hulle het n groot hoop klippe by hom opgerig,

en die Here het opgehou met die toorn van die woede. Daarom het hy dit Emek Achor genoem tot vandag toe.

8

En die Here het vir Josua gesê: Moenie vrees nie, en moenie verskrik wees nie. Neem saam met jou al die manne, die krygsmanne, en staan op en gaan op na Gai. Kyk, Ek het in jou hande gegee die koning van Gai en sy land. En jy sal met Gai maak soos jy met Jericho gemaak het, en sy koning, en die plunder van die vee sal jy vir jouself buitmaak, maar stel vir jouself n hinderlaag vir die stad aan die agterkant.

En Josua het opgestaan en al die krygsmanne sodat hulle na Gai kon opgaan. Maar Josua het dertig duisend magtige manne in sterkte gekies, en hy het hulle in die nag gestuur. En hy het hulle beveel en gesê: Julle moet in hinderlaag lê agter die stad, moenie ver van die stad af wees nie, en julle moet almal gereed wees. En ek en almal wat met my is sal nader trek na die stad, en dit sal wees wanneer die inwoners van Gai uitkom ons tegemoet, net soos onlangs, dan sal ons vlug van hulle af. En as hulle agter ons sou uitgaan, sal ons hulle van die stad wegtrek, en hulle sal sê: Hierdie vlug van ons gesig, op dieselfde wyse as voorheen. Julle maar sal uit die hinderlaag opstaan, en julle sal na die stad gaan. Volgens hierdie woord sal julle doen; kyk, ek het aan julle beveel. En Josua het hulle gestuur, en hulle het na die hinderlaag gegaan, en hulle het tussen Betel en Gai gesit, aan die seekant van Gai.

En Josua het vroeg in die oggend opgestaan en die volk besoek, en hy en die ouderlinge het voor die volk uit na Gai opgegaan. En al die krygsmanne met hom het opgegaan, en terwyl hulle op pad was, het hulle teenoor die stad van die ooste gekom.

En die hinderlaag van die stad van die see, En dit het gebeur toe die koning van Gai gesien het, het hy gehaas en uitgegaan om hulle te ontmoet, reguit na die oorlog toe, hy self en al die volk wat met hom was, en hy self het nie geweet dat daar n hinderlaag vir hom agter die stad was nie. En hy het gesien, en Josua en Israel het van hulle gesig onttrek. En hulle het die seuns van Israel agtervolg, en hulle self het van die stad afgewyk. Niemand is in Gai agtergelaat wat nie agter Israel aangejaag het nie, en hulle het die stad oop gelaat en agter Israel aangejaag.

En die Here het vir Josua gesê: Strek jou hand uit met die spies wat in jou hand is op die stad, want Ek het dit in jou hande gegee, en die hinderlaag sal gou uit hulle plek opstaan. En Josua het sy hand met die spies op die stad uitgestrek, En die hinderlaag het vinnig uit hulle plek opgestaan, en hulle het uitgegaan toe hy die hand uitgestrek het, en hulle het die stad binnegegaan en dit gegryp, en hulle het gehaas en die stad met vuur verbrand. En die inwoners van Gai het rondom agter hulle gekyk, en hulle het rook gesien wat uit die stad na die hemel opgestyg het, en hulle het nie meer gehad waarheen om hierheen of daarheen te vlug nie. En Josua en die hele Israel het gesien dat die hinderlaag die stad geneem het, en dat die rook van die stad na die hemel opgegaan het, en hulle het omgedraai en die manne van Gai verslaan. En hierdie het uit die stad uitgegaan om hulle te ontmoet, en hulle was tussen die kamp geleë, hierdie van die een kant en hierdie van die ander kant, en hulle het hulle verslaan totdat daar nie van hulle n oorlewende en ontsnapte oorgebly het nie. En hulle het die koning van Gai lewend gegryp, en hulle het hom na Josua gebring.

En toe die seuns van Israel opgehou het om almal in Gai dood te maak, en die in die vlaktes, en op die berg by die afdaling waar hulle hulle van daar tot die einde agtervolg het, het Josua na Gai

terugkeer en dit met die mond van die swaard getref. En die gevallenes op daardie dag, van man tot vrou, was twaalf duisend, almal die inwoners van Gai. Behalwe die buit wat in die stad was, het die seuns van Israel alles wat hulle geplunder het vir hulleself geneem volgens die bevel van die Here, op die wyse wat die Here aan Josua beveel het.

En Joshua het die stad in vuur verbrand en dit n onbewoonde hoop gemaak vir ewig tot vandag toe. En die koning van Gai het hy aan n gevorkte boom gehang, en hy was aan die boom tot die aand, en toe die son sak het Josua beveel, en hulle het sy liggaam van die boom afgehaal, en hulle het dit in die put gegooi, en hulle het by hom n hoop klippe opgerig, tot vandag toe.

9

Toe die konings van die Amoriëte gehoor het, die wat oorkant die Jordaan was, die in die bergland, en die in die vlakke, en die in die hele kustreek van die groot see, en die by die Anti-Libanon, en die Hetiëte, en die Kanaäniete, en die Feresiëte, en die Hewiëte, en die Amoriëte, en die Girgasiëte, en die Jebusiëte,

hulle het almal gelyktydig saamgekom om oorlog te maak teen Josua en Israel.

En die inwoners van Gibeon het alles gehoor wat die Here aan Jerigo en aan Gai gedoen het. En hulle het dit inderdaad self met slimheid gedoen, en nadat hulle gekom het, het hulle hulself van voorraad voorsien en hulself voorberei, en hulle het ou sakke op hulle skouers geneem, en ou wysakke van wyn wat geskeur en vasgebind was. En die holtes van hulle sandale, en hulle sandale oud en gelapt aan hulle voete, en hulle klere verslyt bo-oor hulle,

en hulle brood van die voorraad droog en skimmelig en verkrummel.

En hulle het na Josua gekom in die kamp van Israel in Gilgal, en hulle het vir Josua en Israel gesê: Uit n land van ver af het ons gekom, en nou maak n verbond met ons. En die seuns van Israel het aan die Horiet gesê: Sien, woon jy nie dalk onder ons nie, en hoe kan ek dan n verbond met jou sluit? En hulle het vir Josua gesê: Ons is u dienaars. En Josua het vir hulle gesê: Vanwaar is julle, en vanwaar het julle gekom? En hulle het gesê: Uit n land baie ver het jou dienaars gekom in die Naam van die Here jou God, want ons het sy Naam gehoor, en alles wat Hy in Egipte gedoen het, en alles wat hy gedoen het aan die konings van die Amoriëte wat oorkant die Jordaen was, aan Sihon koning van die Amoriëte, en aan Og koning van Basan, wat in Astarot en in Edrei gewoon het. En nadat hulle gehoor het, het ons oudstes en almal wat in ons land woon, aan ons gesê: Neem vir julleself voorraad vir die reis, en gaan hulle tegemoet, en sê vir hulle: Ons is u dienaars, en sluit nou n verbond met ons. Hierdie brode, ons het hulle warm voorsien op die dag wat ons uitgegaan het om na julle te kom, maar nou het hulle opgedroog en het beskimmeld geword. En hierdie wysakke van die wyn wat ons nuut gevul het, en hierdie het gebars, en ons klere en ons sandale het verslyt van die baie lang pad.

En die leiers het van hulle voorraad geneem, en hulle het die Heer nie gevra nie. En Josua het vrede met hulle gemaak, en hulle het n verbond met hulle gesluit om hulle te red, en die leiers van die vergadering het aan hulle gesweer.

En dit het gebeur drie dae nadat hulle n verbond met hulle gesluit het, het hulle gehoor dat hulle van naby is, en dat hulle

onder hulle woon. En die seuns van Israel het vertrek, en hulle het na hulle stede gegaan, en hulle stede was Gibeon en Chephirah en Beeroth en die stede van Jarin. En die seuns van Israel het nie teen hulle geveg nie, omdat al die leiers by die Here, die God van Israel, aan hulle gesweer het, en die hele vergadering het teen die leiers gemurmureer.

En die heersers het aan die hele vergadering gesê: Ons het by die Here, die God van Israel, aan hulle gesweer, en nou sal ons nie aan hulle kan raak nie. Hierdie sal ons doen: ons sal hulle lewend vang en hulle bewaar, en daar sal geen toorn teen ons wees nie weens die eed wat ons aan hulle gesweer het. Hulle sal leef, en hulle sal houthakkers en waterdraers wees vir die hele vergadering, net soos die leiers aan hulle gesê het.

En Joshua het hulle saamgeroep en aan hulle gesê: Waarom het julle my bedrieg deur te sê: Ons is baie ver van jou, terwyl julle bure is van die wat by ons woon? En nou is julle vervloek, daar sal nie ophou uit julle n slaaf nie, nog n houthakker, nog n waterdraer vir my en my God. En hulle het Joshua geantwoord en gesê: Dit is aan ons aangekondig hoeveel die Here jou God Moses sy dienaar beveel het, om aan julle hierdie land te gee, en om ons en al die inwoners daarvan voor julle uit te vernietig, en ons het baie gevrees vir ons lewens voor julle uit, en ons het hierdie saak gedoen. En nou kyk, ons is aan julle onderworpe; soos dit julle behaag en soos dit julle goeddink, doen aan ons.

En hulle het so aan hulle gemaak, en Josua het hulle op daardie dag uit die hande van die seuns van Israel gered, en hulle het hulle nie doodgemaak nie. En Josua het hulle in daardie dag aangestel as houthakkers en waterdraers vir die hele vergadering en vir die altaar van God; daarom het die inwoners van Gibeon

houthakkers en waterdraers van die altaar van God geword tot vandag toe, en vir die plek wat die Here sou kies.

10

Maar toe Adonibezek, koning van Jerusalem, gehoor het dat Josua Gai geneem het en dit vernietig het, op dieselfde wyse as wat hulle met Jerigo en sy koning gedoen het, so het hulle ook met Gai en sy koning gedoen, en dat die inwoners van Gibeon na Josua en na Israel oorgeloop het, En hulle het baie vir hulle gevrees, want hy het geweet dat Gibeon n groot stad was, soos een van die koninklike stede, en al sy manne was sterk. En Adonibezek, koning van Jerusalem, het gestuur na Elam, koning van Hebron, en na Pidon, koning van Jarmuth, en na Jephtha, koning van Lachish, en na Dabir, koning van Odollam, en gesê, Kom, gaan op na my toe, en help my, en laat ons teen Gibeon veg, want hulle het oorgeloop na Josua en na die seuns van Israel. En die vyf konings van die Jebusiete het opgegaan: die koning van Jerusalem, en die koning van Hebron, en die koning van Jarmuth, en die koning van Lagis, en die koning van Odollam, hulle en al hulle volk. En hulle het Gibeon omsingel en dit beleër.

En die inwoners van Gibeon het na Josua gestuur in die kamp van Israel in Gilgal en gesê: Moenie jou hande van jou kinders verwyder nie, kom op na ons, vinnig, en help ons, en verlos ons, omdat al die konings van die Amoriete wat in die bergland woon, teen ons versamel is. En Josua het uit Gilgal opgetrek, hy en al die krygsmanne met hom, almal magtig in sterkte.

En die Here het vir Josua gesê: Moenie hulle vrees nie, want Ek het hulle in jou hande oorgegee; niemand van hulle sal voor julle bly staan nie.

En omdat Josua skielik op hulle gekom het, het hy die hele nag uit Gilgal opgetrek. En die Here het hulle verwar voor die aangesig van die seuns van Israel, en die Here het hulle met n groot vermorselende slag in Gibeon vermorsel, en hulle het hulle agtervolg op die pad van die opstygting van Bet-horon, en hulle het hulle neergeslaan tot by Aseka en tot by Makkeda. Terwyl hulle van die gesig van die seuns van Israel af gevlug het op die afdaling van Horonein, het die Heer hael-stene uit die hemel op hulle gegooi tot by Aseka, en meer het gesterf deur die hael-stene as dié wat die seuns van Israel met die swaard in die oorlog gedood het.

Toe het Josua tot die Here gespreek op die dag wat God die Amoriet onder beheer van Israel oorgelewer het, toe Hy hulle in Gibeon verpletter het, en hulle voor die seuns van Israel verpletter is, en Josua het gesê: Laat die son stilstaan oor Gibeon, en die maan oor die vallei van Aijalon. En die son het gestaan en die maan in stilstand, totdat God hulle vyande verdedig het, en die son het gestaan in die middel van die hemel, dit het nie voortgegaan na die weste tot die einde van een dag nie. En daar was nie n dag soos dié een nie, nie daarvoor nie en nie daarna nie, dat God na n mens geluister het, omdat die Here saam met Israel geveg het. En hierdie vyf konings het gevlug, en hulle het hulleself versteek in die spelonk in Makkeda. En dit is aan Josua gerapporteer met die woorde: Die vyf konings is versteek gevind in die grot in Makkeda. En Josua het gesê: Rol stene voor die mond van die grot en stel manne aan om hulle te bewaak. Julle moet maar nie staan nie, jaag agter julle vyande aan, en gryp hulle agterhoede, en moenie toelaat dat hulle ingaan in hulle stede nie, want die Here ons God het hulle in ons hande oorgelewer. En dit het gebeur toe Josua en al die seuns van Israel opgehou het om hulle te slaan met n baie groot slag tot die einde toe, en die oorlewendes het in die versterkte stede gered geword.

En al die volk het gesond na Josua in Makkeda teruggekeer, en niemand van die seuns van Israel het met sy tong gegrom nie.

En Josua het gesê: Maak die grot oop, en bring hierdie vyf konings uit die grot uit. En hulle het die vyf konings uit die grot uitgebring: die koning van Jerusalem, en die koning van Hebron, en die koning van Jarmuth, en die koning van Lagis, en die koning van Odollam. En aangesien hulle dit na Josua uitgebring het, het Josua die hele Israel saamgeroep, en die aanvoeders van die oorlog wat met hom saamgegaan het, en aan hulle gesê: Gaan vorentoe en plaas julle voete op hulle nekke. En hulle het nader gekom en hulle voete op hulle nekke geplaas. En Josua het vir hulle gesê: Moenie hulle vrees nie, en moenie bang wees nie. Wees moedig en wees sterk, want so sal die Here aan al julle vyande doen wat julle teen hulle beveg. En Josua het hulle gedood en hulle op vyf pale gehang, en hulle was aan die pale hangende tot die aand. En dit het gebeur teen sononder, Josua het beveel, en hulle het hulle van die hout afgehaal, en hulle het hulle in die grot gegooi waarin hulle daar gevlug het, en hulle het klippe op die grot gerol tot vandag toe.

En hulle het Makkedah op daardie dag ingeneem, en hulle het dit met die skerpte van die swaard vermoor, en hulle het elke asemhalende wat daarin was geheel vernietig, en niemand is daarin gelaat wat gered en ontsnap het nie, en hulle het aan die koning van Makkedah gedoen soos hulle aan die koning van Jerigo gedoen het.

En Josua en die hele Israel het met hom uit Makkeda na Libna gegaan, en hy het Libna beleër. En die Here het dit in die hande van Israel gelever, en hulle het dit geneem, en haar koning, en hulle het dit met die skerpte van die swaard vermoor, en elke

lewende wese daarin, en daar was niemand daarin oorgelaat wat gered of ontvlug het nie, en hulle het aan haar koning gedoen soos hulle aan die koning van Jerigo gedoen het.

En Josua en die hele Israel het saam met hom van Lebna na Lagis gegaan, en hulle het dit beleër. En die Here het Lagis in die hande van Israel oorlewer, en hulle het dit op die tweede dag geneem, en hulle het dit met die skerpte van die swaard vermoor, en hulle het dit uitgeroei, op dieselfde wyse as wat hulle met Lebna gedoen het. Toe het Elam, koning van Geser, opgegaan om Lagis te help, en Josua het hom met die skerpte van die swaard verslaan, en sy volk, totdat daar van hulle geen oorlewende en ontsnapte oorgebly het nie.

En Joshua het weggegaan en die hele Israel met hom uit Lachish na Odollam, en het dit beleër en beleër. En die Here het dit afgelewer in die hand van Israel, en hulle het dit op daardie dag geneem, en hulle het dit vermoor met die mond van die swaard, en alles wat asem gehaal het, het hulle in vernietiging vermoor, op dieselfde wyse as wat hulle aan Lagis gedoen het.

En Josua en die hele Israel het saam met hom na Hebron gegaan, en hulle het dit beleër. En hulle het dit met die swaard getref, en elke asemende ding wat daarin was, daar was niemand wat gered is nie, net soos hulle met Odollam gedoen het, het hulle dit volkome vernietig, en alles wat daarin was.

En Josua en die hele Israel het na Debir teruggekeer en dit beleër, Hulle het dit geneem, en die koning daarvan, en die dorpe daarvan, en hy het dit met die mond van die swaard getref, en hulle het dit totaal vernietig, en elke asemhalende ding daarin, en hulle het niemand as oorlewende daarin gelaat nie. Op watter

manier hulle Hebron en die koning daarvan gedoen het, so het hulle Debir en die koning daarvan gedoen.

En Josua het die hele land van die bergstreek getref, en die Negev, en die vlakke, en die Asedoth, en hulle konings, hulle het geen oorlewende van hulle oorgelaat nie, en elke lewende asemende ding het hy volkome vernietig, soos die Here die God van Israel beveel het, Van Kades-Barnea tot by Gasa, die hele Gosem tot by Gibeon. En al hulle konings, en hulle land het Josua gelyktydig getref, omdat die Here, die God van Israel, saamgeveg het vir Israel.

11

Soos Jabis, koning van Asor, gehoor het, het hy gestuur na Jobab, koning van Maron, en na die koning van Symoon, en na die koning van Aziph, En na die konings by die groot Sidon, in die bergland en in die Araba teenoor Keneroth, en in die vlakke, en in Phenaeddor, en na die Kanaäniete in die kusgebied van die ooste, en na die Amoriete in die kusgebied, en die Hetiete, en Feresiete, en Jebusiete in die berg, en die Hewiete, en die by die Hermon na die land Massyma. En hulle het uitgegaan, hulle en hul konings saam met hulle, net soos die sand van die see in menigte, en perde en strydwaens baie groot in getal. En al die konings het saamgekom en hulle het op dieselfde plek gearriveer, en hulle het kamp opgeslaan by die waters van Maron om oorlog te voer teen Israel.

En die Here het vir Josua gesê: Moenie vir hulle vrees nie, want môre om hierdie tyd sal Ek hulle verslaan voor Israel oorlewer. Hulle perde sal jy verlamstring, en hulle strydwaens sal jy met vuur verbrand. En Josua het gekom en al die krygsmanne

skielik by die water van Maron op hulle af, en hulle het in die bergland op hulle neergeval. En die Here het hulle onderworpe aan Israel afgelewer, en hulle slaande het agtervolg tot by groot Sidon, en tot by Maseron, en tot by die vlaktes van Massoch in die ooste, en hulle het hulle afgekap tot daar nie van hulle n oorlewende gelaat is nie. En Josua het aan hulle gedoen soos die Here hom beveel het: hulle perde het hy verknip en hulle strydwagens het hy met vuur verbrand.

En Josua het in daardie tyd teruggedraai, en hy het Hasor gegryp, en die koning daarvan, maar Hasor was voorheen heersend oor al hierdie koninkryke. En hulle het elke asemhalende ding daarin met die swaard gedood, en hulle het alles vernietig, en geen asemhalende ding was daarin oorgelaat nie, en Hasor het hulle met vuur verbrand. En Josua het al die stede van die koninkryke en hulle konings geneem, en hy het hulle met die skerpte van die swaard gedood, en hulle uitgeroei, soos Moses die dienaar van die Here beveel het. Maar Israel het nie al die versterkte stede verbrand nie, behalwe Asor alleen het Israel verbrand. En al die buit daarvan het die seuns van Israel vir hulleself geplunder, maar hulle almal het hulle met die skerpte van die swaard uitgeroei, totdat hulle hulle vernietig het; hulle het niks wat asem het uit hulle oorgelaat nie. Op welke wyse die Here aan Moses sy dienaar beveel het, en Moses insgelyks aan Josua beveel het, en so het Josua gedoen, hy het niks oortree van alles wat Moses aan hom beveel het nie.

En Josua het al die bergagtige land geneem, en al die land van Negev, en al die land van Gosem, en die vlakke, en die land na die weste, en die berg van Israel, en die lae lande die na die berg van berg Chelcha, en die wat opgaan na Seir, en tot by Balagad, en die vlaktes van die Libanon by die berg Hermon, en al hulle konings

het hy geneem, en vernietig, en gedood. En Josua het vir baie dae oorlog gevoer teen hierdie konings.

En daar was nie n stad wat Israel nie geneem het nie; alles het hulle in oorlog geneem. Dat dit deur die Here gebeur het om hulle hart te versterk om in oorlog teen Israel te ontmoet, sodat hulle vernietig mag word, sodat aan hulle geen genade gegee mag word nie, maar sodat hulle vernietig mag word, op die wyse wat die Here tot Moses gesê het.

En Josua het in daardie tyd gekom, en hy het die Anakim uit die bergland vernietig, uit Hebron, en uit Dabir, en uit Anaboth, en uit die hele Juda met hulle stede, en Josua het hulle vernietig. Niemand van die Anakim is oorgelaat by die seuns van Israel nie, behalwe in Gaza, en in Gath, en in Asdod is hulle oorgelaat.

En Josua het al die land geneem, soos die Here aan Moses beveel het, en Josua het hulle as n erfenis aan Israel gegee volgens die verdeling van hulle stamme, en die land het gerus van oorlog.

12

En hierdie is die konings van die aarde wat die seuns van Israel gedood het, en hulle het hul land oorkant die Jordaan aan die oostekant geërf, van die vallei Arnon tot by die berg Hermon, en die hele land Araba aan die oostekant. Sihon die koning van die Amoriëte, wat in Hesbon gewoon het, wat geheers het vanaf Arnon, wat in die vallei lê by die deel van die vallei, en die helfte van Gilead tot by Jabbok, die grense van die seuns van Ammon. En die Arabah tot by die see van Chinnereth aan die oostekant, en tot by die see van die Arabah, die Soutsee, aan die oostekant, die weg volgens Beth-jeshimoth, van Teman wat by Asedoth-Phasga

lê. En Og, koning van Basan, was oorgebly uit die reuse, die een wat gewoon het in Astarot en in Edrei, heerser van berg Hermon en van Secchai, en die hele Basan tot by die grense van Gergesi, en die Magi, en die helfte van Gilead, grense van Sihon, koning van Hesbon. Moses, die dienaar van die Here, en die seuns van Israel het hulle verslaan, en Moses het dit as n erfenis gegee aan Ruben en Gad en aan die helfte van die stam Manasse.

En hierdie is die konings van die Amorieite wat Josua en die seuns van Israel gedood het oorkant die Jordaan by die see van Baalgad in die vlakte van die Libanon, en tot by die berg van Chelcha wat opgaan na Seir, en Josua het dit gegee aan die stamme van Israel om te erf volgens hulle lot, in die berg, en in die vlakte, en in Arabah, en in Asedoth, en in die wildernis, en Negev, die Hetiet, en die Amoriet, en die Kanaäniet, en die Feresiet, en die Hewiet, en die Jebusiet.

Die koning van Jerigo, en die koning van Gai, wat naby Bethel is, koning van Jerusalem, koning van Hebron, koning Hierimouth, koning Lagis, koning van Elam, koning van Gezer, koning Debir, koning Gader, koning Hermath, koning Ader, koning Lebna, koning Odollam, koning Gaan, koning Taphout, koning Opher, koning Ophek van Arok, koning Asom, koning Symoon, koning Mambroth, koning Aziph, koning Kadesh, koning Zahhak, koning Maredoth, koning Iekom van die Karmel, koning van Odollam van Pheneador, koning van Gei van Galilea, koning van Tirzah, al hierdie konings was nege-en-twintig.

13

En Josua was ouer, gevorderd in die dae, en die Here het vir Josua gesê: Jy het gevorderd in die dae, en die land wat oorbly is

veel vir n erfenis. En hierdie is die land wat verlate gebly het: die grense van die Filistyne, die Gesuriete, en die Kanaäniete, Vanaf die onbewoonde gebied wat voor Egipte lê tot by die grense van Ekron aan die linkerkant van die Kanaäniete, word gereken tot die vyf satrapieë van die Filistyne: die Gasaan, en die Asdodiet, en die Askeloniet, en die Gittiet, en die Ekroniet, en die Euaion. uit Teman en die hele land Kanaän voor Gaza, en die Sidoniërs tot by Afek, tot by die grense van die Amoriete, en al die land van Galiath van die Filistyne, en die hele Libanon van die ooste van die son, van Gilgal by die berg Hermon tot by die ingang van Hamath, Almal wat in die bergagtige streek woon van die Libanon tot by Masereth Memphomaim. Al die Sidoniërs, ek sal hulle vernietig voor die aangesig van Israel, maar verdeel dit deur die lot aan Israel, op die wyse wat ek jou beveel het.

En verdeel nou hierdie land as n erfenis aan die nege stamme, en aan die helfte van die stam van Manasse. Van die Jordaan tot by die groot see volgens die weste van die son sal jy dit gee, die groot see sal die grens wees. Aan die twee stamme, en aan die helfte van die stam Manasse, aan Ruben en aan Gad, het Moses gegee in die oorkant van die Jordaan, volgens die ooste van die son het Moses, die dienaar van die Here, aan hom gegee. vanaf Aroër, wat op die rand van die Arnon-stroom is, en die stad wat in die middel van die vallei is, en die hele Misor vanaf Medeba, Al die stede van Sihon, koning van die Amoriete, wat in Hesbon geregeer het tot by die grense van die seuns van Ammon, En die Galaaditis, en die grense van Gesiri, en die Machati, elke berg van Hermon, en die hele Basanitis tot by Acha, Al die koninkryk van Og in Basan, wat geregeer het in Astarot en in Edrei – hierdie een was oorgebly van die reuse, en Moses het hom verslaan en hom vernietig. En die seuns van Israel het nie die Gesiriete, en die Machatiete, en die Kanaäniete volkome vernietig nie, en die

koning van Gesir en die Machatiet het onder die seuns van Israel gewoon tot vandag toe.

Behalwe aan die stam Levi is nie n erfenis gegee nie; die Here die God van Israel, hierdie is hulle erfenis, soos die Here aan hulle gesê het. En hierdie is die verdeling wat Moses aan die seuns van Israel verdeel het in Araboth Moab, aan die oorkant van die Jordaan, teenoor Jerigo.

En Moses het aan die stam Ruben gegee volgens hulle klans. En hulle grense het gestrek van Aroer, wat teenoor die vallei Arnon is, en die stad wat in die vallei Arnon is, en die hele Misor, tot Hesbon, en al die stede wat in die Misor was, en Daibon, en Bamot-Baäl, en die huis van Meelbot, en Basan, en Bamot, en Mefaat, en Kirjataim, en Sebama, en Serada, en Sion in die berg Enab, en Baithphogor, en Asedoth Phasga, en Baiththaseinoth, en alle die stede van Misôr, en die hele koninkryk van Sihon, koning van die Amoriëte, wat Moses getref het, hom en die leiers van Midian, en Evi, en Rekem, en Sur, en Hur, en Reba, heersers van die gedoodes van Sion, en die inwoners van Sion.

En hulle het Bileam, die seun van Beor, die siener, in die geveg gedood.

Dit het gebeur dat die grense van Ruben, Jordaan die grens, hierdie die erfenis van die seuns van Ruben volgens hulle klans was, hulle stede en hulle plase.

Moses het aan die seuns van Gad gegee volgens hulle klans. En dit het gebeur dat hulle grense Jaser was, al die stede van Gilead, en die helfte van die land van die seuns van Ammon tot by Araba, wat is teenoor Arad. En van Hesbon tot Araboth volgens

die Massefa, en Botanim, en Maan tot die grense van Daibon, en Enadom en Othargai en Bainthanabra en Sokchotha en Saphan en die oorblywende koninkryk van Sihon, koning van Hesbon, en die Jordaan sal die grens vorm tot by die deel van die see van Chinnereth, oorkant die Jordaan, vanaf die ooste. Hierdie is die erfenis van die seuns van Gad volgens hulle klans en volgens hulle stede. Volgens hulle klans sal hulle die nek draai voor hulle vyande, omdat dit volgens hulle klans gebeur het, die stede van hulle en die plase van hulle.

En Moses het aan die helfte van die stam van Manasse gegee volgens hulle klanne. En dit het gebeur dat hulle grense van Maan af was, en die hele koninkryk Basan, en die hele koninkryk van Og, koning van Basan, en al die dorpe van Jair wat in Basan is, sestig stede. En die helfte van Gilead, en in Ashtaroth, en in Edrei, die stede van die koninkryk van Og in Basan, aan die seuns van Machir, seuns van Manasse, en aan die helfte van die seuns van Machir, seuns van Manasse, volgens hulle klans. Hierdie is dié wat Moses as erfenis gegee het anderkant die Jordan in Araboth-Moab, anderkant die Jordan van Jerigo af, van die ooste.

14

En hierdie is dié wat die erfenis aan die seuns van Israel in die land Kanaän verdeel het, aan wie Eleazar die priester, en Josua die seun van Nun, en die heersers van die families van die stamme van die seuns van Israel as erfenis verdeel het. Volgens lote het hulle geërf, soos die Here deur Josua beveel het aan die nege stamme en die halwe stam van die oorkant van die Jordaan. En aan die Leviete het hy nie n erfdeel onder hulle gegee nie, omdat die seuns van Josef twee stamme was, Manasse en Efraim, en aan die Leviete is geen deel in die land gegee nie, maar net stede om in

te woon en die afgesonderde gebiede vir hulle vee. Op die manier wat die Here aan Moses beveel het, so het die seuns van Israel gedoen, en hulle het die land verdeel.

En die seuns van Juda het na Josua genader in Gilgal, en Kaleb, die seun van Jefunne, die Kenissiet, het na hom gesê: Jy weet die woord wat die Here tot Moses, die man van God, gespreek het oor my en jou in Kades-Barnea. Veertig jaar oud was ek toe Moses, die dienaar van God, my uit Kades-Barnea gestuur het om die land te bespied, en ek het hom geantwoord volgens sy verstand. Die broers my wat met my opgegaan het, het die hart van die volk verander, maar ek was volkome vasbeslote om die Here my God te volg. En Moses het op daardie dag gesweer en gesê: Die land waarop jy getrap het, sal aan jou in erfenis wees en aan jou kinders tot in ewigheid, omdat jy toegewyd was om die Here ons God te volg. En nou het die Here my gevoed soos Hy gesê het, hierdie vyf-en-veertigste jaar, van toe die Here hierdie woord tot Moses gespreek het, en Israel in die wildernis gegaan het, en nou kyk, ek is vandag vyf-en-tagtig jaar oud, Nog is ek vandag sterk, soos toe Moses my gestuur het, net so sterk is ek nou om uit te gaan en in te gaan in die oorlog. En nou vra ek jou hierdie berg, soos die Here op daardie dag gesê het, dat jy hierdie woord op daardie dag gehoor het, maar nou is die Anakim daar, versterkte en groot stede, as die Here dus met my is, sal ek hulle uitroei, soos die Here aan my gesê het.

En Josua het hom geseën, en Hebron aan Kaleb, die seun van Jefunne, die seun van Kenas, as erfenis gegee. Daarom het Hebron aan Caleb, die seun van Jefunne die Kenissiet, as erfenis toegeval tot vandag toe, omdat hy die bevel van die Here, die God van Israel, gevolg het. Die naam van Hebron was voorheen stad Argob, moederstad van die Anakim, en die land het opgehou van oorlog.

En dit het gebeur dat die grense van die stam Juda volgens hulle klanne van die grense van Idumea, van die wildernis Sin tot by Kades, na die Suide was.

En hulle grense was van die Suide tot by die deel van die soutsee, van die rant wat na die Suide lei. En dit gaan deur teenoor die opstyging van Akrabín, en gaan om Sena, en gaan op van die Suide na Kades Barne, en gaan uit na Aseron, en gaan op na Sarada, en gaan uit na die westelike Kades, en gaan uit op Salmona, en dryf deur tot by die vallei van Egipte, en sy uitgang van die grense sal wees op die see; dit is hulle grense van die Suide

En die grense aan die oostekant: die hele Soutsee tot by die Jordaan. En hulle grense aan die noordekant, en van die rant van die see af en van die deel van die Jordaan af. Dit gaan op na die grense by Bethaglaim, en dit gaan verby van die Noorde na Betharabah, en dit styg op na die grense by die klip van Baion, seun van Ruben, En die grense gaan op na die vierde van die vallei Achor, en kom af na Gilgal, wat teenoor die opgang van Adummim is, wat suid van die vallei is, en dit gaan deur na die water van die fontein van die son, en sy uitgang sal wees die fontein Rogel, En die grens gaan op na die kloof Ennom, op die rug van die Jebusiet van die Suide, dit is Jerusalem, en die grens loop deur na die kruin van die berg, wat is teenoor die kloof Ennom na die see toe, wat is uit die deel van die land Refaim op die noorde, En die grens loop deur van die kruin van die berg na die waterbron Naftho, en loop deur na die berg Efron, en sal die grens lei na Baäl; hierdie is die stad Iarim. En die grens sal rondom gaan van Baal na die see, en sal verbygaan na die berg Assar op die rug van die stad Jarin van die Noorde, hierdie is Chaslon, en sal afgaan na die stad van die

son, en sal verbygaan na die Suide, En die grens loop deur agter Ekron na die noorde, en die grense sal uitgaan in Sukkot, en sal verbygaan grense na die Suide, en sal uitgaan op Lebna, en die uitgang van die grense sal wees by die see. En hulle grense vanaf die see – die groot see sal die grens bepaal. Hierdie is die grense van die seuns van Juda rondom volgens hulle klans.

En aan Caleb, die seun van Jefonne, het hy n deel gegee in die midde van die seuns van Juda deur bevel van God, en Josua het aan hom die stad Arbok gegee, die hoofstad van Enak – dit is Hebron. En Kaleb, die seun van Jefunne, het van daar die drie seuns van Enak vernietig: Sesai en Talmai en Ahiman. En Kaleb het van daar opgegaan na die inwoners van Debir, maar die naam van Debir was vroeër Stad van Geskrifte.

En Kaleb het gesê: Wie die Stad van die Geskrifte sal neem en verower en dit in besit neem, aan hom sal ek my dogter Agsa tot vrou gee. En Gotoniël, seun van Kenez, broer van Kaleb, het dit geneem, en hy het aan hom sy dogter Ascha as vrou gegee. En dit het gebeur toe sy uitgaan, en sy het hom beraadslaag en gesê: Ek sal my vader om n veld vra, en sy het van die donkie afgeroep, en Kaleb het vir haar gesê: Wat is met jou? En sy het vir hom gesê, gee vir my n seën, omdat jy my in die Negeb-land gegee het, gee vir my die Bothanis, en hy het aan haar die boonste Gonathlah en die onderste Gonathlah gegee.

Hierdie is die erfenis van die stam van die seuns van Juda. Hulle stede was stede by die stam van die seuns van Juda op die grense van Edom by die wildernis, en Baseeleel, en Ara, en Hazor, en Ikam, en Regma, en Arouel, en Kades, en Asorionain, en Mainam, en Balmaana, en hulle dorpe, en die stede Asheron, hierdie Hazor, en Syn, en Salma, en Moladah, en Seri, en Baalath,

en Cholasheola, en Beersheba, en hulle dorpe, en hulle plase, Bala, en Bakok, en Asom, en Elboudad, en Bethel, en Hormah, en Ziklag, en Macharim, en Sethennak, en Labos, en Sale, en Eromoth, nege-en-twintig stede, en hulle dorpe.

In die laagvlakte: Astaol, en Raa, en Assa. En Gestik, en Gestrek, en Iluthoth, en Vroedvrou, en Jermouth, en Odollam, en Membra, en Saocho, en Iazeka, en Sakarim, en Gadera, en die plase daarvan, veertien stede, en hulle dorpe. Seneh, en Adasan, en Magadalgad, en Dalad, en Mizpah, en Iachareel, en Basedoth, en Ideadalea, en Chabra, en Maches, en Maachos, en Gedor, en Bagadiel, en Noman, en Machedan, sestien stede, en hulle dorpe, Lebna, en Ithak, en Enoch, en Iana, en Nasib, en Keilam, en Akiezi, en Kezib, en Bathesar, en Ailom, tien stede, en hulle dorpe, Ekron, en die dorpe daarvan, en die plase daarvan, van Ekron tot Gemna, en almal wat bure is van Asedoth, en hulle dorpe, Asiedoth, en die dorpe daarvan, en die plase daarvan, Gaza, en die dorpe daarvan, en die plase daarvan tot by die stroom van Egipte, en die groot see verdeel.

En in die bergagtige Samir, en Jether, en Socoh, en Vloeiende, en die stad van Briewe, dit is Debir, en Anon, en Into, en Manna, en Aisam, en Gosem, en Halu, en Hanna, en Gilom, elf stede, en hulle dorpe, Airem, en Remna, en Soma, en Jemain, en Baethachu, en Phakoua, En Euma, en die stad Arbok, dit is Hebron, en Sorath, nege stede, en hulle plase, Maon, en Carmel, en Ziph, en Juttah, En Jariel, en Arikam, en Zakanaim. en Gibeaa, en Timna, nege stede, en hulle dorpe, Ailoua, en Beth zur, en Geddon, en Magaroth, en Bethanam, en Thekoum, ses stede, en hulle dorpe, Kiriath-baal, dit is die stad Jarim, en Sotheba, twee stede, en hulle plase, en Baddargeis, en Tharabaam, en Ainon, en

Aiochioza, en Naflazon, en die stede Sadon, en Arkades, sewe stede, en hulle dorpe.

En die Jebusiet het in Jerusalem gewoon, en die seuns van Juda kon hulle nie vernietig nie, en die Jebusiete het in Jerusalem gewoon tot vandag toe.

16

En dit het gebeur dat die grense van die seuns van Josef van die Jordaan by Jerigo vanaf die ooste was, en dit sal opgaan van Jerigo in die bergland, die wildernis, na Betel-Lusa. En sal uitgaan na Bethel, en sal verbygaan oor die grense van Ahatarthi. En dit sal deurgaan op die see op die grense van Aptalim tot by die grense van Bethoron die onderste, en die uitgang daarvan sal wees op die see. En die seuns van Josef, Efraim en Manasse, het geërf.

En dit het gebeur dat die grense van die seuns van Efraim volgens hulle klans bepaal is, en die grense van hulle erfenis was van die ooste af Ataroth en Eroch tot by Bethoron die boonste, en Gazara. En die grense sal kom op die see by Ikasmon van die Noorde Warm, sal rondom gaan na die ooste in Thenasa, en Selles, en sal verbygaan van die ooste na Ianoka, en na Macho, en Ataroth, en hulle dorpe, en sal kom op Jerigo, en sal uitgaan op die Jordaan. En van Graf sal die grense na die see gaan, na Chelkana, en hulle uitgang sal by die see wees; hierdie is die erfenis van die stam Efraim volgens hulle klanne.

En die stede wat afgesonder is aan die seuns van Efraim tussen die erfenis van die seuns van Manasse, al die stede en hulle dorpe. En Efraim het nie die Kanaäniet wat in Geser gewoon het, vernietig nie, en die Kanaäniet het in Efraim gewoon tot hierdie

dag, totdat Farao, koning van Egipte, opgegaan het en dit geneem het en dit met vuur verbrand het, en die Kanaäniete en die Feresiete en die inwoners van Geser deursteek het, en Farao het dit as n bruidskat aan sy dogter gegee.

17

En dit het gebeur dat die grense van die stam van die seuns van Manasse, omdat hierdie die eersgeborene vir Josef was, vir Magir die eersgeborene van Manasse, vader van Gilead - want hy was n krygsman - in Gilead en in Basan was. En dit het gebeur aan die oorblywende seuns van Manasse volgens hulle klans: aan die seuns van Iezi, en aan die seuns van Kelez, en aan die seuns van Ieziël, en aan die seuns van Sugem, en aan die seuns van Sumarim, en aan die seuns van Ofer; hierdie was die manlike volgens hulle klans.

En vir Salpaad, die seun van Hepher, was daar nie seuns nie, maar dogters, en hierdie is die name van die dogters van Salpaad: Maala, en Noua, en Hogla, en Milka, en Tirsas. En hulle het voor Eleazar die priester gestaan, en voor Josua, en voor die heersers, en gesê: Die God het deur die hand van Moses beveel om aan ons n erfenis te gee in die midde van ons broers, en aan hulle is deur bevel van die Here n lot gegee onder die broers van hulle vader. En hulle tou het geval van Anassa, en die vlakke Labek uit die land Gilead, wat oorkant die Jordaan is, Omdat die dogters van die seuns van Manasse n erfdeel geërf het in die midde van hulle broers, maar die land Gilead het aan die oorblywende seuns van Manasse gekom.

En dit het gebeur dat die grense van die seuns van Manasse by Delehanath was, wat teenoor die seuns van Anath is, en dit

gaan op die grense na Jamin en Jassib tot by die bron van Taphthoth. Aan Manasse sal dit behoort, en Tafet op die grense van Manasse sal aan die seuns van Efraim behoort. En die grense sal afgaan op die ravyn Charan aan die Suid volgens die ravyn Jariel, die terebint van Efraim tussen die stad Manasse, en die grense van Manasse aan die noorde tot by die stroom, en sy uitgang sal die see wees Van die Suide aan Efraim, en op die Noorde aan Manasse, en die see sal hulle grense wees, en hulle sal aansluit by Aser op die Noorde, en by Issaskar van die ooste af. En Manasse sal in Issakar en in Aser hê: Baitan en hulle dorpe, en die inwoners van Dor en sy dorpe, en die inwoners van Megiddo en sy dorpe, en die derde van Mafeta en sy dorpe.

En die seuns van Manasse was nie in staat om hierdie stede te vernietig nie, en die Kanaäniete het begin om in hierdie land te woon. En dit het gebeur dat toe die seuns van Israel sterk geword het, hulle die Kanaäniete onderdane gemaak het, maar hulle het hulle nie volkome vernietig nie.

Maar die seuns van Josef het vir Josua geantwoord en gesê: Waarom het jy vir ons net een erfdeel en een toegemete deel gegee? Ek is tog n groot volk, en God het my geseën. En Josua het vir hulle gesê: As jy n groot volk is, gaan op in die woud en maak dit skoon vir jouself as die berg van Efraim jou te beperk is. En hulle het gesê: Die berg van Efraim behaag ons nie, en die Kanaäniet wat daarin woon in Betsan en in die dorpe daarvan, in die vallei van Jesreël, het uitgesoekte perde en yster. En Josua sê vir die seuns van Josef: As jy n groot volk is en groot sterkte het, sal jou lot nie een wees nie. Die bos sal vir jou wees, want dit is n bos en jy sal dit uitskoon, en dit sal vir jou wees, en wanneer jy die Kanaänier vernietig, omdat hy gekose perde het, sal jy oor hom oorheers.

En die hele vergadering van die seuns van Israel het in Silo vergader, en hulle het daar die tent van die getuienis opgeslaan, en die land was deur hulle onderwerp.

En die seuns van Israel wat nie geërf het nie, sewe stamme, is oorgelaat. En Josua het aan die seuns van Israel gesê: Hoe lank sal julle verslap om die land te erf wat die Here ons God gegee het? Gee uit julle drie manne uit elke stam, en laat hulle opstaan en deur die land gaan, en laat hulle dit voor my beskryf, soos dit nodig sal wees om dit te verdeel. En hulle het na hom gegaan, En hy het sewe porsies aan hulle verdeel. Juda sal vir hulle n grens vanaf die Suide hê, en die seuns van Josef sal vir hulle vanaf die Noorde staan. Julle moet maar die land in sewe porsies verdeel, en dit hierheen na my bring, en ek sal vir julle die lot voor die Here ons God uitbring. Nie want daar is n deel vir die seuns van Levi onder julle nie, want die priesterskap van die Heer is sy deel, en Gad en Ruben en die helfte van die stam van Manasse het hulle erfenis ontvang oorkant die Jordaan in die ooste, wat Moses, die dienaar van die Heer, aan hulle gegee het.

En die manne het opgestaan en weggegaan, en Josua het die manne wat gegaan het om die land op te neem beveel en gesê: Gaan en neem die land op, en kom na my toe, en hier sal ek vir julle n lot voor die Here in Silo uitbring. En hulle het gegaan en die land deurgetrek, en hulle het dit gesien en dit volgens stede in sewe porsies in n boek geskryf, en hulle het dit na Josua gebring. En Josua het die lot vir hulle gewerp in Silo voor die Here.

En die lot van die stam Benjamin het eerste uitgegaan volgens hulle klane, en die grense van hulle lot het uitgegaan tussen die

seuns van Juda en tussen die seuns van Josef.

En dit het gebeur dat hulle grense van die Noorde, van die Jordaan af, sal die grense opgaan volgens die rug van Jerigo van die Noorde, en sal opgaan op die berg na die see toe, en sy uitgang sal wees die Mabdaritis Baithon. En sal daarvandaan deurgaans die grense van Luz op die rug van Luz vanaf die Suide daarvan, hierdie is Bethel, en sal afgaan die grense na Matarot Orech op die bergagtige streek, wat is na die Suide van Bethoron die onderste.

En die grens sal deurloop en sal verbygaan op die deel wat kyk by die see van die Suide, van die berg af voor Bethoron Suid, en sy uitgang sal wees na Kariath-Baäl, dit is Kariath-Jearim, n stad van die seuns van Juda; dit is die deel na die see toe.

En die deel na die Suide van Kariath Baal, en die grense sal deurgaans in Gasin, by die waterbron van Naphto. En die grense sal afgaan op n deel – dit is voor die vallei van Sonnam, wat uit die deel van Emek-Rafaïn van die noorde is – en Gaienna sal afgaan op die rug van Jebousai van die suide, sal afgaan op die fontein Rogel, En dit sal deurgaans by die fontein Betsemus, en dit sal verbygaan by Galilot, wat teenoor die opgang van Etam is, en dit sal afgaan by die klip Baion van die seuns van Ruben, en sal deurgaans volgens die rug van Betaraba vanaf die Noorde, en sal afkom op die grense op die rug van die see vanaf die Noorde. En die uitgang van die grense sal wees op die rug van die Soutsee in die noorde na die deel van die Jordaan vanaf die suide, hierdie is die grense vanaf die suide.

En die Jordan sal die grens vorm van die oostekant, hierdie is die erfenis van die seuns van Benjamin, met sy grense rondom volgens hulle klans.

En die stede van die seuns van Benjamin volgens hulle stamme was Jerigo, en Bethegai, en Amekasis, en Baithabara, en Sarai, en Besana, en Aien, en Phara, en Ephrathah, en Caraphah, en Chephirah, en Moni, en Gibeah, twaalf stede, en hulle dorpe, Gibeon, en Rama, en Beerot, en Mass, en Miron, en Amok, en Phira, en Kaphan, en Nakan, en Zelekan, en Thareela, en Jebus, dit is Jerusalem, en Gabaoth, Jarim, dertien stede, en hulle dorpe, dit is die erfenis van die seuns van Benjamin volgens hulle stamme.

19

En die tweede lot het uitgegaan vir die seuns van Simeon, en hulle erfenis het gekom tussen die lotte van die seuns van Juda. En dit het gebeur dat hulle lot Beerseba, en Samaa, en Moladah was, en Arsola, en Bola, en Jason, en Erthoula, en Planne, en Horma, en Sicelac, en Baithmachereb, en Sarsusin, en Batharoth, en hulle velde, dertien stede, en hulle dorpe. Quiet, en Warm, en Jether, en Droog, vier stede en hulle dorpe, Rondom die stede van hulle tot by Balek, gaande na Bameth volgens die Suide, hierdie is die erfenis van die stam van die seuns van Simeon volgens hulle klans. Van die lot van Juda was die erfenis van die stam van die seuns van Simeon, omdat die deel van die seuns van Juda groter as hulle s'n was, en die seuns van Simeon het geërf in die mitte van hulle lot.

En die derde lot het uitgegaan vir Zebulun volgens hulle klans, die grense van hulle erfenis sal Esedekgola wees, hulle grense, die see en Magelda, en sal aansluit by Betharaba in die kloof wat voor Jeknam is. En dit keer terug van Seddouk uit die oostelike rigting van Beth-shemesh na die grense van Chaseloth-
aith, en sal deurgaen na Dabiroth, en sal opgaan na Phanggai. En

van daar sal hy rondomgaan vanaf die oostekant na Gebere, na die stad Katasem, en sal deurgaans na Remmona Matharaoza. En die grense sal noordwaarts om Hamath gaan, en hulle uitgang sal by Ziphron wees, en Katanath, en Nabaal, en Symoon, en Jerigo, en Baithman. Hierdie is die erfenis van die stam van die seuns van Zebulun volgens hulle klans, die stede en hulle dorpe.

En aan Issaskar het die vierde lot uitgegaan. En dit het gebeur dat hulle grense Iaziel, en Chasaloth, en Sunam was, en Agis, en Siona, en Reeroth, en Anachereth, en Dabiron, en Kishon, en Rebes, en Remmas, en Ieon, en Tomman, en Aimarek, en Bersaphes. En die grense sal aansluit by Gathbor, en by Salim volgens die see, en Beth-shemesh, en die uitgang van die grense sal die Jordaan wees. Hierdie is die erfenis van die stam van die seuns van Issakar volgens hulle klans, die stede en hulle dorpe.

En die vyfde lot het uitgegaan vir Aser volgens hulle klanne. En dit het gebeur dat hulle grense Exeleketh, en Aleph, en Baithok, en Keaph was, en Elimelech, en Ammiel, en Maaseiah, en dit sal aansluit by Karmel volgens die see, en by Sion, en Labanath. En sal terugkeer van die ooste van die son en Baithegenet, en sal aansluit by Zabulon en Ekgai, en Ftaiel volgens die Noorde, en sal ingaan die grense van Saftaibaithme en Inael, en sal deurgaans in Chobamasomel. En hulle het gekom, en Rahab, en hulle was gretig, en Kanthan tot by die grote Sidon. En hy sal die grense laat terugkeer na Rama, en tot by die fontein Maphassat, en van die Tiriërs, en hy sal die grense laat terugkeer op Jasif, en sy uitgang sal die see wees, en Apoleb, en Echozob, en Archob, en Aphek, en Rhaau. Hierdie is die erfenis van die stam van die seuns van Aser volgens hulle klans, die stede en hulle dorpe.

En aan Naphtali het die sesde lot uitgegaan. En dit het gebeur dat hulle grense Moolam, en Mola, en Besemiin, en Arme, en Nabok, en Iephthamai was, tot by Dodam, en sy deurtogte was die Jordaan. En die grens sal terugdraai na die see by Aththabor, en sal daarvandaan deurgaan na Iakana, en sal aansluit by Zebulun vanaf die Suide, en Aser sal aansluit by die see, en die Jordaan vanaf die ooste van die son.

En die versterkte stede van die Tyriërs: Tirus, en Omathadaketh, en Kenereth, en Armath, en Arael, en Hazor, en Jars, en Assarion, en bron Asor, en Keroe, en Megalaarim, en Baiththame, en Thessamys. Hierdie is die erfenis van die stam van die seuns van Naftali.

En aan Dan het die sewende lot uitgegaan, En dit het gebeur dat hulle grense Sarath en Asa en die stede van Sammaus was, en Salamis, en Sand, en Silatha, en Hy het geneem, en Timnah, en Ekron, en Alcatha, en Begeton, en Gebeelan, en Azor, en Banaibakat, en Gethremmon, en van die see van Hawke die grens naby Joppa. Hierdie is die erfenis van die stam van die seuns van Dan volgens hulle klans, hulle stede en hulle dorpe.

En die seuns van Dan het gegaan en teen Lagis geveg, en hulle het dit ingeneem en dit met die mond van die swaard verslaan, en hulle het daarin gewoon en die naam daarvan Lassendan genoem.

En hulle het gegaan om die land in besit te neem volgens hulle grens, en die seuns van Israel het n lot aan Josua, die seun van Nun, onder hulle gegee. deur bevel van God, en hulle het aan hom die stad gegee wat hy gevra het, Thamnasaarch, wat in die berg Efraim is, en hy het die stad gebou, en hy het daarin gewoon.

Hierdie is die verdelings wat Eleazar die priester, en Josua die seun van Nun, en die leiers van die families in die stamme van Israel volgens lote in Silo voor die Here by die deure van die tent van die getuënis as n erfenis toegewys het, en hulle het gegaan om die land in besit te neem.

20

En die Here het met Joshua gepraat en gesê, Spreek tot die seuns van Israel en sê: Gee die vlugstede wat Ek deur Moses aan julle gesê het. n Skuilplek vir die moordenaar wat n siel onopsetlik getref het, en die stede sal vir julle skuilplekke wees, en die moordenaar sal nie deur die bloedwreker sterwe nie, totdat hy voor die vergadering tot oordeel staan. En hy het Kades in Galilea in die berg van Neftali afgesonder, en Sigem in die berg van Efraim, en die stad Arbok, dit is Hebron, in die berg van Juda.

En oorkant die Jordaan het hy Bosor in die wildernis in die vlakte van die stam Ruben gegee, en Aremot in Gilead uit die stam Gad, en Gaulon in Basan uit die stam Manasse.

Hierdie is die stede wat aangewys is vir die seuns van Israel en vir die vreemdeling wat by hulle woon, om daarheen te vlug vir elkeen wat n siel onopsetlik slaan, sodat hy nie sterf deur die hand van die bloedwreker nie, totdat hy voor die vergadering vir die oordeel staan.

21

En die hoofvaders van die seuns van Levi het genader na Eleazar die priester, en Josua die seun van Nun, en na die hoofleiers van die families uit die stamme van Israel, En hulle het

in Silo in die land Kanaän na hulle gesê: Die Here het deur die hand van Moses beveel om aan ons stede te gee om in te woon, en die weivelde vir ons vee. En die seuns van Israel het aan die Leviëte gegee, in die toewysing deur bevel van die Here, die stede en hulle weilande.

En die lot het uitgegaan aan die volk van Kaäth, en dit het gebeur dat aan die seuns van Aäron, die priesters onder die Leviëte, van die stam van Juda en van die stam van Simeon en van die stam van Benjamin, by lot dertien stede gegee is.

En aan die seuns van Kaäth, die oorblywende uit die stam van Efraim en uit die stam van Dan en van die helfte van die stam van Manasse, deur lot, tien stede.

En aan die seuns van Gedson van die stam Issakar en van die stam Aser en van die stam Naftali en van die helfte van die stam Manasse in Basan, dertien stede.

En aan die seuns van Merari volgens hulle klans, van die stam Ruben en van die stam Gad en van die stam Sebulun, deur die lot, twaalf stede.

En die seuns van Israel het aan die Leviëte die stede en hulle weilande gegee, op die wyse wat die Here aan Moses beveel het, deur lot.

En die stam van die seuns van Juda en die stam van die seuns van Simeon en van die stam van die seuns van Benjamin het hierdie stede gegee, en hulle is geroep aan die seuns van Aaron van die volk van Kaath van die seuns van Levi, omdat aan hulle die lot geval het. En Hy het aan hulle Kiriath-Arba gegee, die hoofstad

van die Enakiete – dit is Hebron in die gebergte van Juda – maar die weivelde rondom dit, En die velde van die stad en die dorpe daarvan het Josua aan die seuns van Kaleb, die seun van Jefunne, in besit gegee.

En aan die seuns van Aäron het hy die stad van toevlug vir die moordenaar gegee, naamlik Hebron, en die afgesonderde gebiede wat daarmee saam is, en Lemna, en die afgesonderde gebiede wat daarby is, En Ailom en die gebiede wat daaraan afgesonder is, en Tema en die gebiede wat daaraan afgesonder is, En die Lag, en die afgesonderde daarvan, en die Debir, en die afgesonderde daarvan, En Asa en die afgesonderde hiervan, en Tanu en die afgesonderde hiervan, en Betsemus en die afgesonderde hiervan, nege stede van hierdie twee stamme. En van die stam Benjamin: Gibeon en die afgesonderde gebiede daarvan, en Gath en die afgesonderde gebiede daarvan, En Anathoth en die afgesonderde gebiede daarvan, en Gamala en die afgesonderde gebiede daarvan, vier stede. Alle die stede van die seuns van Aäron, die priesters, was dertien.

En aan die volke van die seuns van Kaäth, die Leviëte wat oorgebly het van die seuns van Kaäth, en die stad van hulle priesters was van die stam van Efraim, En hulle het aan hulle gegee die stad van toevlug vir die moordenaar, naamlik Sigem, en die afgesonderde gebiede daarvan, en Gasara en die gebiede wat daaraan behoort, en die afgesonderde gebiede daarvan. En Bethoron, en hierdie afgesonderde stede, vier stede. En uit die stam van Dan, Elkothaim en die afgesonderde gebiede daarvan, en Gethedan en die afgesonderde gebiede daarvan En Aijalon, en die afgesonderde gebiede daarvan, en Getheremmon, en die afgesonderde gebiede daarvan, vier stede. En van die halwe stam van Manasse: Taänak en sy weivelde, en Jebata en sy weivelde –

twee stede. Alle tien stede, en die wat daarby afgesonder is, aan die volke van die seuns van Kaäth wat oorgebly het.

En aan die seuns van Gedson, die Leviëte, uit die helfte van die stam van Manasse, die stede wat afgesonder is vir die moordenaars: Gaulon in Basanitis en die grondgebied wat daaraan afgesonder is, en Bezer en die grondgebied wat daaraan afgesonder is – twee stede. En uit die stam van Issachar, Kison en die grond wat daaraan afgesonder is, en Debba en die grond wat daaraan afgesonder is, En Remmath en die afgesonderde gebiede daarvan, en Bron van Geskrifte en die afgesonderde gebiede daarvan, vier stede. En uit die stam van Aser: Basellath en die afgesonderde gebiede daarvan, en Dabbon en die afgesonderde gebiede daarvan, En Chelkat en die afgesonderde grond daarvan, en Rahab en die afgesonderde grond daarvan, vier stede. En uit die stam van Nefthali, die stad wat afgesonder is vir die een wat vermoor het, naamlik Kades in Galilea, en die weidegronde daarvan, en Nemmath, en die weidegronde daarvan, en Themmon, en die weidegronde daarvan, drie stede. Alle die stede van die Gedson volgens hulle klanne, dertien stede.

En aan die volk van die seuns van Merari, die oorblywende Leviëte, uit die stam van Zebulun: Maan en sy weivelde, en Kades en sy weivelde, En Sella, en die weivelde daarvan, drie stede. En anderkant die Jordaan, die een volgens Jerigo, uit die stam Ruben: die stad, die skuilplek van die moordenaar, Bosor in die wildernis, Miso, en die weivelde daarvan, en Jaser, en die weivelde daarvan, En Dekmon en sy weilande, en Mapha en sy weilande, vier stede. En van die stam Gad: die stad, die skuilplek van die moordenaar, en Ramot in Gilead en sy weivelde, Mahanaim en sy weivelde en Hesbon en die weilanderye daarvan, en Jaser en die weilanderye daarvan, altesaam vier stede. Alle die stede aan die

seuns van Merari volgens hulle klans van die oorgeblewenes van die stam van Levi, en die grense was die stede, twaalf.

Alle stede van die Leviete in die midde van die besitting van die seuns van Israel: agt-en-veertig stede en hulle weilande Rondom hierdie stede, elke stad en die weilande rondom die stad, vir al hierdie stede,

En die Here het aan Israel al die land gegee wat Hy gesweer het om aan hulle vaders te gee, en hulle het dit geërf en daarin gewoon. En die Here het hulle rondom laat rus, omdat Hy aan hulle vaders gesweer het, niemand het voor hulle opgestaan van al hulle vyande nie, al hulle vyande het die Here in hulle hande oorgelewer. Nie een van al die goeie woorde wat die Here tot die seuns van Israel gespreek het, het gefaal nie; alles het gekom.

22

Toe het Josua die seuns van Ruben, en die seuns van Gad, en die helfte van die stam van Manasse saamgeroep, En Hy het aan hulle gesê: Julle het alles gehoor wat Moses, die dienaar van die Here, aan julle beveel het, en julle het my stem gehoorsaam in alles wat hy aan julle beveel het. Julle het nie julle broers verlaat hierdie baie dae nie, tot vandag toe het julle die gebod van die Here julle God gehou. Nou het die Here ons God ons broers laat rus, op die wyse wat Hy aan hulle gesê het. Draai daarom nou weg en gaan na julle huise en na die land van julle besitting, wat Moses aan julle gegee het oorkant die Jordaan. Maar wees baie versigtig om die bevel en die wet te gehoorsaam wat Moses, die dienaar van die Here, ons beveel het om te doen: om die Here ons God lief te hê, om in al sy weë te wandel, om sy bevel te onderhou, en om aan Hom aangeheg te wees, en om Hom te dien uit julle hele

verstand en uit julle hele siel. En Josua het hulle geseën en hulle uitgestuur, en hulle het na hulle huise gegaan.

En aan die helfte van die stam Manasse het Moses gegee in Basan, en aan die helfte het Josua gegee saam met sy broers oorkant die Jordaan by die see, en toe Josua hulle uitgestuur het na hulle huise, het hy hulle geseën. En met baie rykdom het hulle na hulle huise weggegaan, en baie vee, en silwer, en goud, en yster, en baie kleding – hulle het die buit van die vyande met hulle broers verdeel.

En die seuns van Ruben en die seuns van Gad en die helfte van die stam van Manasse het weggegaan van die seuns van Israel in Silo in die land Kanaän om te gaan na Gilead, na die land van hulle besitting wat hulle geërf het deur die bevel van die Here in die hand van Moses.

En hulle het in Gilead by die Jordaan gekom, wat in die land Kanaän is, en die seuns van Ruben, en die seuns van Gad, en die helfte van die stam van Manasse het daar n altaar by die Jordaan gebou, n groot altaar om te sien.

En die seuns van Israel het gehoor dat hulle sê: Kyk, die seuns van Ruben en die seuns van Gad en die helfte van die stam van Manasse het n altaar gebou op die grense van die land Kanaän by Gilead van die Jordaan, aan die oorkant van die seuns van Israel. En al die seuns van Israel was by Silo versamel, sodat hulle kon optrek om teen hulle oorlog te voer.

En die seuns van Israel het gestuur na die seuns van Ruben en na die seuns van Gad en na die seuns van die halwe stam van Manasse in die land Gilead, naamlik Pinehas, die seun van

Eleazar, die seun van Aäron, die hoëpriester, En tien van die heersers met hom, een heerser van elke familie-huis van al die stamme van Israel – heersers van families-huise is bevelvoerders van duisende van Israel. En hulle het gekom na die seuns van Ruben, en na die seuns van Gad, en na die helfte van die stam van Manasse in die land Gilead, en hulle het met hulle gesprek en gesê, Hierdie dinge sê die hele vergadering van die Here: Wat is hierdie oortreding wat julle voor die God van Israel begaan het, om vandag van die Here weg te draai deur vir julleself n altaar te bou, om afvalliges van die Here te word? Is die sonde van Phogor nie klein vir ons nie, waarvan ons nie gereinig is tot vandag toe nie? En daar het n plaag gekom in die vergadering van die Here. En julle het vandag van die Here weggedraai, en dit sal wees: as julle vandag van die Here afwyk, dan sal die toorn môre op die hele Israel wees. En nou, as julle land van julle besitting klein is, steek oor na die land van die Here se besitting, waar die tent van die Here daar woon, en julle sal onder ons erf, en moenie rebelle teen God word nie, en julle moenie ook van die Here afwyk nie deur vir julle n altaar te bou buite die altaar van die Here ons God. Nie waar nie, het Achar, die seun van Zerah, nie n oortreding begaan met die toegewydes ding nie, en het toorn oor die hele vergadering van Israel gekom? En hierdie een het self gesterf in sy eie sonde.

En die seuns van Reuben, en die seuns van Gad, en die helfte van die stam Manasse het geantwoord, en hulle het met die bevelvoerders van Israel gesprek en gesê, Die God, God, die Here is, en die God, God self weet, en Israel self sal weet: as ons in opstand voor die Here oortree het, mag Hy ons nie op hierdie dag red nie. En as ons vir onself n altaar gebou het om van die Here ons God af te wyk, om daarop n brandoffer te bring, om daarop n vredesoffer te maak, sal die Here dit uitsoek.

Maar ter wille van versigtigheid het ons hierdie gedoen, en gesê, sodat julle kinders môre nie aan ons kinders mag sê nie: Wat het julle met die Here, die God van Israel, te doen? En die Here het n grens tussen ons en julle geplaas, die Jordaan, en julle het geen deel aan die Here nie, en julle seuns sal ons seuns vervreemd maak, sodat hulle die Here nie aanbid nie. En ons het gesê om dit so te doen, om hierdie altaar te bou nie ter wille van offers nie en ook nie ter wille van offerandes nie, Maar sodat hierdie n getuienis sal wees tussen ons en julle, en tussen ons geslagte ná ons, om die diens van die Here voor Hom te dien, met ons offers en met ons offerandes en met ons vredesoffers, en sodat die kinders van julle nie môre vir ons kinders sal sê nie: Julle het geen deel aan die Here nie. En ons het gesê: As dit ooit gebeur en hulle tot ons sal spreek, of tot ons geslagte môre, en hulle sal sê: Sien die gelykenis van die altaar van die Here wat ons vaders gemaak het, nie ter wille van offers nie, ook nie ter wille van offerandes nie, maar dit is n getuienis tussen julle en tussen ons, en tussen ons seuns. Mag dit daarom nie vir ons word om weg te draai van die Here op die dag van vandag, om af te wyk van die Here nie, sodat ons n altaar sou bou vir die vrugte-offergawes en vir die offers van Salamis en vir die offer van die redding, behalwe die altaar van die Here wat voor sy tent is.

En Pinehas die priester en al die leiers van die vergadering van Israel wat met hom was, het die woorde gehoor wat die seuns van Ruben en die seuns van Gad en die halwe stam van Manasse gespreek het, en dit het hulle behaag. En Finees die priester het aan die seuns van Ruben en aan die seuns van Gad en aan die helfte van die stam van Manasse gesê: Vandag het ons geken dat die Here met ons is, omdat julle nie voor die Here n oortreding oortree het nie, en dat julle die seuns van Israel uit die hand van die Here verlos het. En Phinehas die priester en die heersers het

van die seuns van Ruben en van die seuns van Gad en van die helfte stam van Manasse uit Gilead na die land Kanaän na die seuns van Israel terugkeer, en hulle het die woorde aan hulle geantwoord. En dit het die seuns van Israel behaag, en hulle het met die seuns van Israel gespreek, en hulle het die God van die seuns van Israel geseën, en hulle het gesê om nie langer teen hulle op te trek in oorlog om die land van die seuns van Ruben en van die seuns van Gad en van die halwe stam van Manasse te vernietig nie, en hulle het daarop gewoon.

En Josua het die altaar van die Ruben en van die Gad en van die helfte stam van Manasse genoem, en het gesê dat dit n getuienis tussen hulle is, dat die Here hulle God is.

23

En dit het gebeur na baie dae, nadat die Here aan Israel rus gegee het van al sy vyande rondom, en Josua was oud, gevorder in jare. En Josua het almal, die seuns van Israel en hulle raad van oudstes en hulle heersers en hulle regters en hulle skrifgeleerdes, saamgeroep, en het na hulle gesê: Ek het oud geword en het gevorder in die dae. Julle het maar gesien hoeveel die Here ons God aan al hierdie nasies voor ons aangesig gedoen het, omdat die Here julle God dit is wat vir julle geveg het. Sien dat ek aan julle die nasies gewerp het wat vir julle oorgebly het, hierdie in die erfdele vir julle stamme, van die Jordaan af, al die nasies, en ek het hulle uitgeroei, en van die groot see af sal dit begrens word by die ondergaan van die son.

Maar die Here onse God sal hulle voor ons aangesig vernietig totdat hulle omkom, en Hy sal die wilde diere na hulle stuur totdat Hy hulle en hulle konings voor julle aangesig vernietig, en julle sal

hulle land beërwe, soos die Here onse God aan julle gespreek het. Wees daarom baie sterk om alles wat in die boek van die wet van Moses geskrywe is, te bewaar en te doen, sodat julle nie na regs of links afdraai nie, sodat julle nie ingaan na die nasies wat oorgebly het hierdie nie, en die name van hulle gode sal nie genoem word onder julle nie, nog sal julle hulle nie dien nie, nog sal julle hulle nie aanbid nie, maar aan die Here ons God sal julle vasklou, net soos julle gedoen het tot vandag toe. En die Here sal groot en sterk nasies van julle aangesig af vernietig, en niemand het voor ons gestaan tot vandag toe nie. Een van julle het duisend agtervolg, omdat die Here ons God vir julle geveg het, net soos Hy aan ons gesê het.

En bewaak dit baie om die Here ons God lief te hê. As julle want wegdraai en by die oorblywende nasies aansluit wat met julle is, en huwelike met hulle sluit, en julle met hulle vermeng en hulle met julle, Julle weet dat die Here nie meer sal byvoeg om hierdie nasies van voor julle gesig te vernietig nie, en hulle sal vir julle wees tot strikke, en tot struikelblokke, en tot penne in julle hakke, en tot pyle in julle oë, totdat julle vergaan van hierdie goeie aarde wat die Here julle God aan julle gegee het.

Ek vertrek nou die weg, soos almal op die aarde, en julle sal weet in julle hart en in julle siel dat nie een woord geval het van al die woorde wat die Here ons God gespreek het aangaande al die dinge wat aan ons behoort nie – nie een daarvan het misluk nie. En dit sal wees dat op dieselfde wyse waarop al die goeie woorde wat die Here oor julle gespreek het, na ons gekom het, so sal die Here God ook al die bose woorde oor julle bring totdat Hy julle vernietig van hierdie goeie aarde af wat die Here aan julle gegee het. in die oortree van julle die verbond van die Here ons God, wat

Hy aan ons beveel het, en weggegaan het om ander gode te dien en hulle te aanbid.

24

En Josua het al die stamme van Israel in Silo versamel, en hy het hulle ouderlinge en hulle skrifgeleerdes en hulle regters saamgeroep, en hy het hulle voor God opgestel.

En Josua het aan al die volk gesê: So sê die Here, die God van Israel: Anderkant die rivier het julle vaders van die begin af gewoon, Tera die vader van Abraham en die vader van Nahor, en hulle het ander gode gedien. En Ek het julle vader Abraham geneem van oorkant die rivier af, en Ek het hom deur die hele land gelei, en Ek het sy nageslag vermenigvuldig, en Ek het aan hom Isak gegee En aan Isaac het ek Jacob en Esau gegee, en ek het aan Esau die berg Seir gegee om dit te erf, en Jacob en sy seuns het afgegaan na Egipte, en hulle het daar n groot en talryke en magtige nasie geword, en die Egiptenare het hulle sleg behandel. En Ek het Egipte geslaan met tekens wat Ek onder hulle gedoen het. En na hierdie dinge het Hy ons vaders uit Egipte uitgelei, en julle het in die Rooi See ingegaan, en die Egiptenare het ons vaders agtervolg met strydwaens en met perde in die Rooi See. En ons het na die Here uitgeroep, en Hy het n wolk en duisternis tussen ons en die Egiptenare gegee, en Hy het die see oor hulle gebring en dit het hulle bedek, en julle oë het gesien hoeveel die Here in die land van Egipte gedoen het, en julle was baie dae in die wildernis.

En Hy het ons gelei na die land van die Amoriëte wat anderkant die Jordaan gewoon het, en die Here het hulle in ons

hande oorgelewer, en julle het hulle land geërf, en julle het hulle voor julle uit vernietig.

En Balak, die seun van Sippor, koning van Moab, het opgestaan en hom teen Israel opgestel, en hy het gestuur en Bileam geroep om ons te vervloek. En die Here jou God was nie gewillig om jou te vernietig nie, en met seëninge het Hy ons geseën, en Hy het ons uit hulle hande gered, en hulle oorgelewer. En julle het die Jordan oorgesteek en julle het in Jerigo aangekom, en hulle het teen ons geveg, die inwoners van Jerigo: die Amoret en die Kanaäniet en die Perissiet en die Hewiet en die Jebusiet en die Hetiet en die Girgasiet, en die Here het hulle in ons hande oorgelewer. En Ek het voor julle uit die perdebye gestuur, en dit het hulle van ons aangesig weggedryf, twaalf konings van die Amoriete, nie deur jou swaard nie en ook nie deur jou boog nie.

En Hy het aan julle land gegee waarop julle nie gearbei het nie, en stede wat julle nie gebou het nie, en julle het daarin gevestig, en wingerde en olyfboorde wat julle nie geplant het nie, daarvan eet julle.

En nou vrees die Here, en dien Hom in opregtheid en in geregtigheid, en verwyder die vreemde gode wat ons vaders oorkant die rivier en in Egipte gedien het, en dien die Here. As dit julle egter nie behaag om die Here te dien nie, kies dan vandag vir julleself wie julle sal dien, hetsy die gode van julle vaders wat oorkant die rivier gewoon het, hetsy die gode van die Amoriete in wie se land julle woon, maar ek en my huis, ons sal die Here dien, want Hy is heilig.

En die volk het geantwoord en gesê: Mag dit nie vir ons gebeur om die Here agter te laat nie, sodat ons ander gode dien.

Die Here, ons God, Hy is God, Hy het ons en ons vaders uit Egipte opgebring, en Hy het ons bewaar op die hele pad wat ons gegaan het, en onder al die nasies wat ons deurgetrek het. En die Here het die Amoriet uitgedryf en al die nasies wat die land bewoon het van voor ons gesig, maar ons sal ook die Here dien, want Hy is ons God.

En Josua het aan die volk gesê: Julle sal nie in staat wees om die Here te dien nie, omdat God heilig is, en Hy is jaloers; Hy sal julle sondes en julle wettelose dae nie vergewe nie, Wanneer julle die Heer sou verlaat en ander gode dien, sal Hy kom en julle skade aandoen en julle verteer, in plaas daarvan dat Hy julle goed gedoen het. En die mense het vir Josua gesê: Nee, maar ons sal die Here dien.

En Josua het aan die volk gesê: Julle is getuies teen julleself dat julle die Here gekies het om Hom te dien. En nou verwyder die vreemde gode wat in julle is, en maak julle hart reguit na die Here God van Israel. En die volk het aan Josua gesê: Ons sal die Here dien en na sy stem luister.

En Josua het n verbond met die volk gesluit op daardie dag, en hy het aan hom wet en reg gegee in Silo voor die tent van die God van Israel. En hy het hierdie woorde in die boek van die wette van God geskryf, en hy het n groot steen geneem, en Josua het hom by die terpentynboom teenoor die Here opgerig. En Josua het aan die volk gesê: Kyk, hierdie steen sal onder julle tot getuienis wees, omdat hy alles gehoor het wat deur die Here aan hom gespreek is, wat Hy vandag tot julle gespreek het, en hierdie sal onder julle tot getuienis wees in die laaste dae, wanneer julle vals teenoor die Here my God sou handel. En Josua het die volk gestuur, en hulle het gegaan, elkeen na sy plek. En Israel het die

Here gedien al die dae van Josua, en al die dae van die ouderlinge wat die tyd na Josua verleng het, en wat al die werke van die Here gesien het wat Hy aan Israel gedoen het.

En dit het gebeur ná daardie dinge, en Josua, seun van Nun, dienaar van die Here, het gesterf, honderd en tien jaar oud. En hulle het hom begrawe by die grense van sy erfdeel in Thamnasarag, in die gebergte van Efraim, noord van die berg Gilead.

En die bene van Josef het die seuns van Israel uit Egipte opgebring, en hulle het dit begrawe in Sigem, in die deel van die veld wat Jakob van die Amorieite wat in Sigem gewoon het, vir honderd lamme verkry het, en hy het dit aan Josef as n deel gegee.

En dit het gebeur ná hierdie dinge dat Eleazar, seun van Aäron, die hoëpriester, gesterf het, en hy is begrawe in Gibea van Pinehas, sy seun, wat hy aan hom gegee het in die berg van Efraim.